

مختصر

صحیح البخاری

المسمى بـ

التجريد الكريه

دائرة: أبي العباس زين الدين الزبيدي

به كوردی گردن و ليكۆينه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره په رشتی ته چا پدانی کردوه

دارالمعرفة

بيروت - لبنان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابي العباس زين الدين الزبيدي.

📖 وەرگیرانی: نوری فارس همه خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دووهزارو پینج سهد دانه.

📖 ژماردی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوتتهروه نه چنن : (روبار حسین/کۆمپیوتتهری شایا)

📖 له سه ره رکی کتیبخانه ی نارام له سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپکردنه وهی بو

کتیبخانه ی ناوبراوه.

مُخْتَصَر صَحِيحُ الْبُخَارِي

المُسَمَّى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

دانراوی: أبی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆلینه‌وه‌ی

نوری فارس همه خان

به‌گویره‌ی ته‌خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته‌خریج کراوه

محمود أحمد محمد

پیییدا چۆته‌وه‌و سه‌رپه‌رشتی له چاپدانی کردووه

1431 هـ

2010 ز

به‌رگی یه‌که‌م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

له پاش سوپاس و ستایشی بڼ پايان بوخودای گهوره و میهره بان، چه زده که م
که نه م چه ند خاله بو خویننه رانی نازیز روون بکه مه وه:

۱- به دهستی خو م له پاکنووس و هه له بزیری نه م چاپه نوښه ی نه م
به رگی یه که مه بوومه وه، له م کتیبه پیروژه، که موخته صهری
صه حیجی بوخارییه، که ناسراوه به ته جریدی بوخاری.

۲- به پښی ته وانا، نه و هه لانه ی که له چاپی یه که ما هه بوو، نه وانه شم
به سهر گرته وه و راستم کردنه وه، که له زور شوینا له چاپی یه که ما
هه لانه ی گهوره هه بوو.

۳- له م چاپه دا:

۱- ته خریجی حه دیته کان، وه ک چاپه کونه که به پښی ته خریجی
(د. مصطفی دیب البغا) کراوه.

ب- ته خریجی حه دیته کان به پښی ته خریجی ماموستانا (شیخ خلیل مأمون
شیخا) له سهر شهرحی نه وه وی له سهر صه حیجی موسلیم: (دار المعرفة:
لبنان - بیروت. ط/۱۲ — ۱۴۴۷هـ — ۲۰۰۶م).

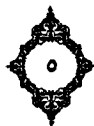
۴- نامازهم بو جیگه و ژماره ی فهرمووده کان، له (ریاض الصالحین و تاج
الأصول) دا کردووه، به پښی چاپه نویکانیان، به تایبه تی چاپی
چواره می تاج الأصول به پښی نه م رونکردنه وه ی وا له دواوه.

ومرگپر

نوری فارس حه مه خان

کوردستان. سلیمانی. ماموستانیان

مالی خو مان — ۲۰۰۹/۷/۲۰

پیشہ کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أَحْمَدُهُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَآلِ كُلِّ، وَسَائِرِ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ يَاحْسَنَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

لہ پاش سوپاس و ستایشی خودای گہورہو ناردنی دروودو سلاوی بیپایان
بؤ سہر گیانی پیروزی پتہ مہری زیدہ خوشہ ویست، وہ بؤ سہر گیانی
ہاوری نازدارہ گانی، عمرزم نہمہیہ:

۱. لہ ۳۱-۷-۱۹۷۲ دەستم کردووه به ومرگیپانی نہم کتیبہ پیروژہ، لہ شاری
کہرکووی خوشہ ویست، بؤ سہر زمانی شیرینی کوردی، وہلہو ساکہوہ
ہہتا نہم دہمہ ہہر خہریکی نہم جوڑہ تہرجہ مانہم، مہگہر ہہر خوا
بوخوی بزانی کہ چہندہ ہہوئی ساخ کردنہ وہیان و خزمہ تیان بووم،
لہ خوا داوادہ کہم و دہ پاریمہوہ کہ قہ بووئیان بفرموی، ومبیان کا
بہمایہی رہحمہت و بہ سہرچاوی خیرو خوشی بؤ ولات و خوینہرو
بیسہرو ہہرگہسی بؤ رمزای خودا بہہہر شیوہی خزمہ تیان بکات.

۲. نہم تہرجہ مہیہ، ہہتا بلئی نہمین و بی گہردہ، بہپی سہرچاوی
بتمانہ پیکراو واتای فہرموودہ کان کراوہ، بگرہ نہم تہرجہ مہیہ دادہ نری
بہ شہر حیکی کورتی پوخت، کہ بہ کہ مترین نہرک خوینہر بہ جوانی
لہ واتای فہرموودہ کان حالی دہکات.

۳. لہم ومرگہرپانہدا بہہرم لہ سہرچاوہ گانی ومرگیپانی تاجول نوصول و
ریاض الصالحین و فیکھی ناسان و إصابہو إستیعاب و تہذیب و تہذیبی
عہسقلانی ومرگرتووه.

۴. دھق بہ پئی تہ خریجی مامؤستا (دکتور مصطفیٰ دیب البغا) فہرموودہکانم لہصہحیحی موسلیم دا تہ خریج کردووہ، بہلام زور فہرموودہ ھہیہ کہئو لییان بی دمنگ بووہ، ومنہوانیش ژمارمہیکی زورن، لہبہرئوہ من خوم لہموسلیما تہ خریجہم کردوون، وہ ئامازہم بو سہرچاوہی تہ خریجہگہم کردووہ، کہعہینیہ، یا فہتھول باریہ، یا ھەر سہرچاوہیہکی ترہ، تہنانت ئامازہم بو بہرگ و لاپہرہی سہرچاوہی تہ خریجہگہم کردووہ، ھہتا خوازیار لہکاتی پئویستا موتالای بکا. لہم چاپہ نویہدا، فہرموودہکانم لہصہحیحی موسلیم دا تہ خریج و تہرقیم کردووہ، بہ پئی تہ خریجی مامؤستا شیخ خلیل مأمون شیحا (دار المعرفہ: بیروت. لبنان. لسنہ ۱۴۲۷ھ-۲۰۰۶م).

۵. ژیاننامہیہکی کورت و پوختہم بو ھہموو صہحابہیی نوسیوہ، لہو شوینہدا کہیہگہم جار ناوی لہتہجریدہکہدا دی. گہلی جار نہوادر و کہرامات و خہواریقی پیوانی رشتہ (سند) ھکانم نوسیوہ، کہ گومانم لہومدا نیہ کہ ریجالی صہحیحی بوخاری شہریف ھہموویان نہولیا بوون، خوا لہگہل ئہوانا لہہر دوو جیہانا لہگہل ھہموو خوشہوہستانمانا حہشرمان بفہرموی. بروانہ ئہم ژمارانہ تاہہندی لہحالی ئہم پیاو چاکانہ حالی بی: (۳۰، ۴۹، ۶۶، ۷۵، ۸۳، ۸۹، ۹۷، ۱۱۷، ۱۷۷، ۲۸۵، ۳۴۹، ۴۳۴، ۴۱۹، ...).

۶. بہ پئی حال، لہکاتی پئویستا کورتہ شہرح و رونکردنہوہیہگہم لہسہر فہرموودہکان نوسیوہ، وہ زورترین کات ئامازہم بو جیگہی فہرموودہکہ کردووہ لہتاجول ئوصول و ریاچ الصالحین دا، بہتایبہتی کوردیہگہی، زورترین ئاوا بہہیما {ت-۳ ل-۲۶۵ ز-۱۰۱ ف-۱} = {تاجول ئوصول بہرگی سیئہم لاپہرہ-۲۶۵ زنجیرہ-۱۰۱ فہرموودہی یہکہم لہو زنجیرہیہ}. ئیتہ ھہروہا... گہلی جار لہتاجا دہفہرموی: ئہم فہرموودہیہ بوخاری یا موسلیم یا..... ریوایہتی کردووہ، من بو ئہم زاتانہ ئہم نیشانانہم داناوہ:

{ب=بوخاری، م=موسلیم، ش=شەبیخان، ت=ترمذی، د=دەبو داوود، ن=نەسائی} چونکە ئەمە بۆکەسی خۆی زۆر گەرنگ و سوود بەخشە، بەتایبەتی بۆھەڵە بژیری لەو مرگەراوە کوردیەکان لەچاپی نایبندەدا.

٧. وردەکارییەکی زۆرم لەبابەت زانستی فەرموودە شوناسییەو، بۆ یەکەم جار لە کوردی دا پیادەکردوو.

٨. بەپێی (طەبعە یەکەمی فتح الباری - دار الریان للتراث القاهرة - ١٩٨٦) ئاماژەم بۆ ئەترافەکانیشی نوسیو، هەیه خۆم ئاماژەم بۆ ئەترافەکانی کردوو، بەناوی (المترجم)، وە هەموو فەرموودەیی دوو ژمارەم بۆداناو، لەسەرەتاو ژمارە ی فەرموودەکە لەتەجریدا، لەکۆتاییشەو ژمارە ی ئەو فەرموودەییە لەفتح الباری دا، بەپێی چاپی ناوبراو. وەگەلی وردەکاری تریشم نوسیو وەك سەرباس دانان بۆ بابەتەکان چونکە گەلی جار خۆینەر وا هەستەت دەکات فەرموودەکە پەيوەندی بەبابەتە سەرەکییەکەو نییە.

٩. هەمیشە من دوای خێر دەکەم بۆ ئەو بەرپێزانە ی کە ئەرکی پەخش و چاپکردنی ئەم کتێبە پێرۆزانە دەگرنە ئەستۆ، بەبەشتی خودا بۆیان دەبێ بەمایە ی پیت و فەر، هەتا بۆ ئەو چاپخانەییەش کەتیایدا لەچاپ دەدرێن، بەتایبەتی جەنابی (مامۆستا محمود أحمد محمد) خوا بە لوتفی خۆی سەربەرز ی دین و دنیای بفرموی.

١٠. ئەم پەراوە پێرۆزیە کەواين لەخەمەتیدا خوا بەکەرەمی خۆی لەپیت و فەر ی بێبەشمان نەکات، جوانترین پوختە ی صەحیحی بوخارییە، کەناوێدارە بە موختەصەری زوبەیدی. صەحیحی بوخاری خۆی (٧٢٥٧) فەرموودەییە، بەشیکی زۆری فەرموودە ی موسنەدی متصلی پێغەمبەر خۆیەتی، کەبەریتیە لەم تەجریدە صەریحە. پێشەوا بوخاری (پەزاو) پەحمەتی خودای لی بێ) بەشازدە سال صەحیحی بوخاری داناو، گەشتیکی گەورە ی بۆ ئەم مەبەستە پێرۆزە ئەنجام داو، لەسەرەتاو

له بوخاراو سه مەرقەندو دەورو بەریانەو دەستی پیکردوو، هەتا
لەتەمەنی هەژدە سالی دا لەخزمەت دایکی و ئەحمەدی برای دا دەچن بۆ
حەج، بەسەر ساری قەرم و ئەفغانستان و ئێران و عێراق و شام و دەریای
سووردا دەرۆن هەتا دەگەنە حەجاز!

دەبی ج سۆزو ئەشوق و شەوقی پالی پێوەنابن کە سەفەرێکی ئاوا دورو
درێژو پەر مەترسیی بگرنە بەر. جا لەپاش حەج دایکی و ئەحمەدی برای
گەڕانەو بۆ بوخارا، پێشەوا بوخاری بریاری دا کە لە مەککە لەخزمەت بەیتا
بمێنیتەو، بۆ وەرگرتنی زانست، ماوەیهکی باش لەزاناکانی مەککە و مەدینە،
فەرموودەیهکی زۆری وەرگرت، ئەوجا بەرەو عێراق درێژە بەگەشتەکی دا،
ماوەی لە کووفە و بەصرە بەغدا مایەو، پێنج سال لەبەصرە بوو، هەر
پێنج سالە کە حەج و عەمرە کرد، لەبەغدا بەخزمەت ئیمامی ئەحمەد دەگا،
دەبی بەفەقی، کاتی ئیمامی ئەحمەد دەرەو، بوخاری لەجێگەی ئەو کرا بە
مامۆستای زانستگای حەدیت لەبەغدا.

بەئێ جەنابی شیخی بوخاری لەپێناوی خزمەت و پاڤە سوننەتی
پێغەمبەردا ساخ بۆ پەزای خودا و بەس، بوخاراو سەمەرقەندو حەجازو شام
عێراق و میصر و زۆربە و لاتەکانی ئاسیا گەڕاوە، قەبوولی غەریبی و
ئاواری و برسیتی و تونیتی و خەتەری رێگەو بانی پرخەتەری کردوو،
بەهەزاران میل رێگەی بریو، سەرماو گەرماو زۆری چەشتوو، بەهەزاران
کۆری زانستی بەستوو، بەسەدان مامۆستا و فەقی بوو، هەموو جارێکیش
لەپاش کۆشش و لیکۆئینەوێهەکی باش، کاتی فەرموودەیهکی بەدلی خۆی
دەست دەکەوت، کە دەفەقەکی بێ گەردبێ و رشتەکە (واتە: سەنەدەکی) بێ
نەنگ بێ، دەسنوێژیکی جوانی دەرگرت، غوسلیکی سوننەتی دەرکرد، ئەوجا دوو
رکات نوێژی سوننەتی سوپاسی خۆی لەسەر ئەم بەهرە گەورەیه دەرکرد،
کە ئەو فەرموودەیهی دەست کەوتوو، ئەوجا فەرموودەکی لەبەر دەرکردو

لەپاشا لەناو بوخاری شەریفا دەینووسی، وەك گەنجی گەوهەری دۆزبیتەو
ئاوا بگرە زیاتریش.

لەموقەدیمەى فتح الباری دا ئەم زانیاریانەى سەبارەت بەشیخی بوخاری
واتیادا: { ... بوخاری بەمنائى باوكى دەمرى، سامانى باشى بۆ بەجى دەهیلئ
... دەیدا بەقازانچ بەهاوبەشى، هەرچى لەو دەست دەكهوئ دىكا بەخیر ...
دايكى بەمنائى گەورەى دەكا، هەر بەمندائى بوخارى كوێر دەبى، حەزەرەتى
ئىبراهیم (سلاوى خوى لى بى) دەچیتە خەوى دایكى، پێى دەفەرموئ: (بەبەرەكەتى
دوووعاى زۆرى تۆ خودا چاوى كۆرەكەتى چاك كەردەو) .. (هەموو سى
شەوئ لەپەمەزانا خەتمەیهكى قورئانى دەكرد، لەكاتى بەرەبەپاندا تەواوى
دەكرد، هەموو پەكائى بیست ئایەتى تیا دا دەخویند، تا لەسەر ئەو شیوەیهیش
لەشەوانى پەمەزانا خەتمەیهكى تریشى دەكرد... ئەمەش بەشەو، بەپۆزیش
هەموو پۆزى خەتمەیهكى تریشى دەكرد، لەكاتى بەربانگا تەواوى دەكرد! ...
بوخارى زۆر زۆر سەخى بوو، هەتا تەسەوور بكەى زاھیدو موتەقىو بى
هەواو خاكى و كەمخۆرو كەم خەوو حەلّال خۆر بوو ... خۆى دەیفەرموو شك
نابەم یەك درەھمى حەرام لەمالەكەم دا هەبى ... زۆر جار لەخەودا
بەخزمەتى پێغەمبەر (دروى خودای لەسەر بى) گەیشتوو، بەھەرى لەو خەوانە
وەرگرتوو، لەخەودا دەبینى، باوەشینیكى واپى میش لەپێغەمبەر (دروى خودای لەسەر
بى) دوور دەخاتەو، ئەم خەونە دەبى بەھۆى دانانى صەحیحى بوخارى ...
چونكە مانای خەونەكەى ئەو بوو كە درۆ لەپێغەمبەر دوور دەخاتەو زۆر
زۆر موسالیمو بى وەى بوو، خۆى دەیفەرموو: گومان نابەم كە لە قیامەتا
كەسێ هەبى داواى لەسەرم هەبى ... وە دەیفەرموو: چل سال نائەم بەبى
پێخۆر خواردوو! ... لەبەر ئەو زۆر لاواز بوو بوو }.

كورتو پوخت باشتەین پێناسە بۆ بوخارى ئەمەیه (كَانَ خُلُقُهُ صَاحِبِ
الْبَخَارِي) بەسیشە بۆ پەسنو مەدحى صەحیحى بوخارى كە دووھمىن كەتیبى

صەحىح و موقەددەسە لەئىسلاما، يەكەم: قورئان، دووم: صەحىحى بوخارى، سىيەم: صەحىحى موسلىم.

هەروا لە موقەددەسەى فەتحوالبارى دا دىفەرموى: (... لەھەر سەخەلەتى و تەنگانەيەکا، خەتمەى صەحىحى بوخارى کرابى، خودا دىرووى لىيان کردۆتەو، ئەو پاپۆرەشى کە صەحىحى بوخارى تىادا بووبى قەت نەبوو کە غەرق بوو بى...).

منىش لىرەدا عەرزى نازىزانى خۆم دىکەم: (... باشترین فرىا پەسم لەکاتى مەپنەت و تەنگانەو سەخەلەتى و کىشەو بەرمو خەم و خەفەت و ترس دا ئەم کتیبە پىروزانە بوو، شەوى وا بوو تا بەيانی بەرگىکى تاج الأصول لەسەر دىم بوو، فەرامۆشىم بۆ ھاتوو، قەت نەبوو لەخودا داواکەم و بلىم: خوايە، بەبەرەکەتى ئەم کتیبانە لەم تەنگانەيە پزگارم بکەو پزگارى نەکردبم (...). ئومىد دىکەم کە موسولمانانى تىرىش لەکاتى وادا خودا بەبەرەکەتى خزمەتى ئەم کتیبانە نزيان قەبوول بکا.

لەپايانى ئەم پىشەکىيەدا بەدلىکى پەرەو لەخوداى گەرە دەپارمەو دەلىم: ... خوايە گيان! خۆت ئاگات لەحالىمانە، واسبەينى من و ھاوسەرم دايکى سەلاح زەکىە کریم على لەخزمەت کۆمەلىکى موبارەک دا لەپياوو لەژن دىکەوينە پى بۆ سەفەرى حەج، خودايە! بە نصیبمانى بفرموو، وەلىمان قەبوول بکە، لەناو ئەو کۆمەلە موبارەکانەدا ئەم زاتانەى واتىادا: مامۇستا مەلا عوزەير حافىظ نەذیر کە ئىمام و خەتیبى مزگەوتى حاجى عوسمانى عەلافە لەمزرگەتە لەسلىمانى لەگەل براى بەپىزمان مامۇستا شەمال موفتى لەگەل مامۇستا مەلا ئەحمەدى شافىعى، بەراستى سى مامۇستای مجاھىدو موبارەکن. خوايە لەمردوو زىندومان خۆش بە، بەرەحمەتى خۆت کارى دىن و دىنامان بۆ ئاسان بفرموو، لەدايک و باوکمان خۆش بە خوايە! چاوى پەرحمەتت لەخۆمان و مال و منال و ھاوسەرو براو خوشک و کەسوکارو دۆست و برادىرمان بى، (يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ)

خوایه: بهر چه مەتی خۆت فریامان بکەوه، لە مائەوه، لە دەشت، لە دەر، لە سەفەر، لە هەر کۆی بووین، چاوی پەحمەتت لێمان بێ، کارمان بۆ ئاسان بفرموو، خودایە! بەبەرەگەتی ئەم کتێبە و ئەو دوایەیی کە ئێمە بۆخاری کردووین بۆ خوینەری ئەم کتێبە خەم و ترسمان بپەرەوینەوه، مەزمان بەدە، نەزای خێرمان بۆ خۆمان و کەس و کارمان و دۆست و برادەر و خوینەر و ولاتمان گیرا بفرموو. خودایە! ئا ئۆمیدمان نەکە، بە خرابی خۆمان لە گەڵ نەکە، خودایە! لە دنیاو لە قیامەتدا لە گەڵ پێغەمبەرەکان و زانیان و پیاوچاکان و شیخ و مەلا و صوفی و دەرویش و حاجی و فەقی و نوێژکەر و روژووگر و خونا سانا حەشرمان بکە، خودایە! بە تەبەیی بەبەرەگەتی ئەم کتێبە پیرۆزە لەم سەفەرەدا دایکی سەلاح لەش ساخ بفرموو، باری لەشی سووک بفرموو، بە پراستی هەقی زۆری بە سەر من و بە سەر ئەم کتێبانەوه هەیه.

خودایە! چاوی پەحمەتت لێمان بێ، پەنجە پۆمان نەکە، پوو زەردی دیوانی خۆتمان نەکە، خودایە! ئاواتی دین و دنیا مان بەینە دی.

خودایە! کوردستان پێکە لە خێرو خوشی و ئازادی و سەربەستی و ناشستی و بێ بێ و کار بە دەستی دادپەر و مەزنا کەری دانای لە خواتر و لە مەلای بەهەق مەلا، و مەپاکێ بکەیتەوه لە کار بە دەستی ناعادل و مەلای نامەلا.

چەندەم خوش دەوێ مەلای مەردی کورد

خەزمەتی کورد کە، لە سەر خۆ، ورد ورد!!

غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِلْإِسْلَامِ وَلِلْمُسْلِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ، وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

و مەگێر

نوری فارس حەمە خان حەسەن

سەلیمان/ مامۆستایان/ مائی خۆمان

کاتژمێر دەی شەو ۲۰۰۱/۲/۲۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱- باسی نه وهی سرووش (وهی) چۆن چۆنی دهستی به هاتن کرد
بۆ پیغه مبهری خوا، چه زهتی موجه ممه (درودی خودای له سه ربی)
(باب کیف کان بدء الوهی إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم))

۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ). (الحدیث رقم: ۱ في فتح الباري)^(۱)

فهو مانه وهی موسولمانان، نه میرلومنین عومهری کوری خه ططاب (دروزی
خوای له بی) دمه رموی به گوئی خۆم له زاری پیروزی چه زهتی پیغه مبهرم بیست
(دروودو سهلاتو سهلامی خوای گه وره له سه ربی) دمیغه رموو: (هه موو
کارو کرده وهی به پیی نیازو نییه ته که یه تی و هیچ کاری به بی نیازو خواستی
دل دانامه زری، وهه موو که سیکیش به پاداشی نیازو نییه تی خوی دهگا، ج
چاک ج خراب، که وابوو هه که سی مه بهستی له کوچ کردن و هه جره ته که ی
له مه که وهه بۆ مه دینه رمزای خوداو پیغه مبه ربی نهوا کوچ کردنه که ی
قه بووله و به پاداشی گه وره دهگا، وهه ره که سیکیش کوچ کردنه که ی له بهر
کاریکی دنیایی بی که دهستی بکه وی، یاخو له بهر ئافه رتی بی که ماره ی بکا،
ئه وه کوچ کردنه که ی به پیی نیازو ته که یه تی و هیچ خیری ناگا له سه ربی).

(۱) أخرجه مسلم في كتاب الامارة، باب قوله (صلى الله عليه وسلم) انما الاعمال بالنية.
رقم: ۱۹۰۷ = ۴۹۰۴ حسب ترقیم الشيخ خليل مأمون شيحا لصحيح مسلم بشرح النووي.
دار المعرفة. بيروت. لبنان. ۱۴۲۷هـ-۲۰۰۶م.

شیگردنه وه:

کرده وهی جهستهیی (عه مهلی به دهنی) فهرزی یان سونهت به بی نیت و نیاز لیتهیان دانامه زری، به لام نه مه به زوری وایه دهنا هه ندی کرده وه به بی نیت لیتهیانیش داده مه زری، وهک قورثانخویندن و زیکرو یادی خودا کردن و بانگ دان، به بی نیاز هیتهیانیش وه وازهیان له حهرام داده مه زری، وهی روودان (ورود) ی نه مه فهرموودهیه سه رگورشته که ی نومموقه یسه که پایوی به ناوی کوچ کردنه وه شوینی که وتبوو بو مه دینه، جا خودا کوچه که ی دایه وه به سه ریدا چونکه نیاز که ی پاک نه بوو. نه مه فهرموودهیه یه کیکه له وه فهرموودانه ی که دهبین به سوورگه و مه دار بو نیسلام. نه مه فهرموودهیه موسلیم و نه بوداودو تیر میذی و نه سانش (همزی خوندان له بی) گپراوایانه ته وه. نیت و نیاز خواستی دلی، گوتنیا به دهم سووننه ته: (تاج-ل ۶۵) موسلیم (همزی خوی له بی) له نامه ی فرمانره واییدا گپراواییه ته وه باسی (انما الأعمال بالنية) ژماره: ۱۹۰۷ = ۹۰۴ شیحا (رقم الحدیث فی فتح الباری بشرح صحیح البخاری ۱- اطرافه فی: ۲۵۲۹، ۳۸۹۸، ۵۰۷۰، ۶۶۸۹، ۶۹۵۳).

۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَحْيَانًا يَأْتِينِي مِثْلَ صَلَافَةِ الْحَرَسِ وَهُوَ أَشَدُّهُ عَلَيَّ فَيَقْصِمُ عَلَيَّ وَقَدْ وَعَيْتُ عَنْهُ مَا قَالَ وَأَحْيَانًا يَتَمَثَّلُ لِي الْمَلَكُ رَجُلًا فَيَكَلِّمُنِي فَأَعْيِي مَا يَقُولُ، قَالَتْ: عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ يُنْزِلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ فِي الْيَوْمِ الشَّدِيدِ الْبَرْدِ فَيَقْصِمُ عَنْهُ، وَإِنْ جَبِينَهُ لَيَتَفَصَّدُ عَرَقًا). (الحدیث ۲- طرفه فی: ۳۲۱۵).^(۲)

(۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب طيب عرق النبي (صلى الله عليه وسلم) في البرد وحين يأتيه الوحي، رقم: ۲۳۳۳ = ۶۰۱۳ شیحا.

عائیشه (همزی خوی لی بی) فہرمووی: حاریٹی کوری ہیشام لہ پیغہمبہری پرسى، فہرمووی: ئەى پیغہمبہرى خودا! سروشت چۆن بۆدى؟ پیغہمبہر (درویدی خودی) لەسر بی) فہرمووی: (گەلێ جار بەویئەى زینگەى زەنگ بۆم دى، ئەم جۆرمیان سەختەرىن شیوەیەتى لەلام، جا کەفریشتەى سرووش (یا سرووشەکە خۆی) بەرم دەداو بارى لەشم سووک دەبێ، ئیتەر فریشتەکە ھەرچى فہرمووہ پیم گشتى وەك خۆى دیتە بەرم و باش دەیزانم و لى تى دەگەم، زۆرجارانیش فریشتەکە (کەجوبرائیلە) لەشیوەى پیاویکا، وەك دەحیەى کەلى خۆى دەردەخا بۆم و قسەم لەگەل دەکاو ھەرچى دەفہرموئ وەرى دەگرم و دیتەبەرم، عائیشە (همزی خوی لی بی) فہرمووی: بەخودا خۆم پیغہمبہرم دیوہ، وەھا سەخلەت دەبوو، کەسروشى بۆ دەھات، لەپۆزى سەرماو سۆلەدا کەسروش دەھاتە خواروہ بۆى، لەوکاتەدا کەبەرى دەدا چۆراوگەى ئارەق بەناوچاوانى دا خوڕ خوڕ دەھاتە خواروہ).

رافەو شیکردنەوہ:

سرووش (وہى) فەرمانیکە، یا فەرمايشتيکە بەھۆى فریشتەوہ لەخواوہ بى بۆ پیغہمبہران (درویدی خوندیان لەسر بی) سرووش جۆریکی تری بەخەونەو جۆریکی تریش بەخستنە ناو دڵە کەپیی دەکوترئ ئیلھام، دیمەن و روالەتى فہرموودەکە وادەگەییەنئ کە (متصل) بى، نەك (مرسلى صحابى)، ئەویش بەلگەى ئەوہیہ کەژن بۆى ھەيە نامادەى کۆرى پیاوان بى و گوئ لەقسەو گەفتوگۆیان رابگری و ھاوبەشى کۆرى زانستى زانایان بکا، چوونکە ئەوہتا شتى وا لەخزمەت پیغہمبەر خۆیدا رووى داوہ، بەلئ ئەمە وایە بەمەرچى مەترسى ئازاوہ نەبى، وەك بەشداریکردنى ئافرمتى کوردەوارىی خۆمان، لەلادى، لەزۆربەى کارو فرمانەکانا، ھەتا لەدمرو دەشتیش وەك مەلۆ کردن و شارا کردن و کۆلکیشان و بزارکردن و شتى وا، وەمەترسى ئازاوہیش زۆر زۆر

کہمہ۔ موسلیم و تیر میزیش نہم فہر موودمیہ یان گپراوہ تہوہ (پریزی خودیہان لہ ہر)
(پروانہ: تاج/ ۴/ ل ۲۹۱/ ز ۹۸/ ز ۳۱۴۷/ بہرگی/ ۳/ چاپی جوارہم) موسلیم لہ
فضائل دا، لہ باسی طیب العرق النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) و حین یاتیہ
الوحي)، دا گپراوہ تہوہ۔ ژمارہ: ۲۳۳۳ = ۲۳۳۳ شیخا۔

۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ فِي التَّوَمِ فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ
فَلَقِ الصُّبْحِ ثُمَّ حُبِّبَ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ فَكَانَ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ يَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُّدُ -
اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى أَهْلِهِ وَيَتَزَوَّدَ لِدَلِكْ ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ
فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا حَتَّى فَجَنَّهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ جَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ مَا أَنَا
بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ قَالَ قُلْتُ مَا
أَنَا بِقَارِئٍ قَالَ فَأَخَذَنِي فَعَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ اقْرَأْ
فَقُلْتُ مَا أَنَا بِقَارِئٍ فَأَخَذَنِي فَعَطَّنِي الثَّالِثَةَ ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي
خَلَقَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا
لَمْ يَعْلَمْ } فَرَجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرْجُفُ فَوَادِهِ حَتَّى دَخَلَ عَلَى
خَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي فَزَمِّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ
الرَّوْعُ ثُمَّ قَالَ وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ: لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي فَقَالَتْ خَدِيجَةُ كُلَّا وَاللَّهِ مَا
يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا وَإِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ وَتَحْمِلُ الْكَلَّ وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ وَتَقْرِي
الضِّيفَ وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ فَاطْلُقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى أَتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ
أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى ابْنِ عَمِّ خَدِيجَةَ وَكَانَ امْرَأً تَنْصَرُّ فِي الْجَاهِلِيَّةِ وَكَانَ يَكْتُوبُ
الْكِتَابَ الْعَرَبِيَّ وَيَكْتُوبُ مِنَ الْإِلْجِيلِ بِالْعَرَبِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُوبَ وَكَانَ شَيْخًا
كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ يَا بَنَ عَمِّ، اسْمَعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ فَقَالَ لَهُ: وَرَقَةُ بْنُ
نَوْفَلٍ يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَبَرَ مَا رَأَى
فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: هَذَا الثَّامُوسُ الَّذِي نَزَلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْتَنِي

فِيهَا جَدَّعَ يَا لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا إِذْ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَوْ مُخْرِجِي هُمْ). قَالَ وَرَقَّةُ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ رَجُلٌ قَطُّ بِمِثْلِ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يُدْرِكُنِي يَوْمُكَ أَلْصُرُّكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا، ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَّةُ أَنْ تُرْفَى وَفَرَّ الرُّوحِي). (الحديث ٣ - أطرافه في: ٣٣٩٢، ٤٩٥٣، ٤٩٥٥، ٤٩٥٦، ٤٩٥٧، ٦٩٨٢)^(٣)

عائشہی دایکی موسولمانان (ہمزای خودی لہ بے) فہرمووی: لہسہرہتاوہ کہسرووش دہستی پیکرد بؤ پیغہمبہر (درویدی خودی لہسہر بے) خہونی باش بوو، پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر بے) ہہر خہونیکہ دمدی بہوینہی شہبہقی بہیان دہہاتہدی، لہپاشا بہرہ بہرہ حہزی لہتہنہایی و گویشہگیری و خہلوہکیشان بوو، جا دہست دہکا بہ خہلوہ کیشان لہنشکہوتی حیراء دا، وہ لہوئی ہہموو جارئی چہند شہوئی بہزمارہ دہمایہوہو ئی دہبرا بؤ خوا (واتہ: خواپہرستی دہکرد) وہلہوماوہیہدا تاسہو ئہلہای کہسو و کاری نہدہکردو نہدہچوہوہ بؤلایان، وہبؤ ئہمہیش تویشہی لہگہل خویا دہبرد، ئینجا دہگہپایہوہ بؤ مالہوہ بؤلای خہدیجہی ہاوسہری و سہرلہنوئی تویشہی ئہوہندہی تریشی دہکردہوہو دہگہپایہوہ بؤ ئہشکہوتہکہ، جا ئاوا ہہتا ماوہیی لہسہر ئہم حالہ دہوامی کرد، ہہتا لہپر لہنشکہوتی حیراء دا بہم شیوہیہ سرووشی بؤدی، فریشتہکہ دیتہلای و پیی دہفہرموئی: بخوینہ، پیغہمبہر (درویدی خودی لہسہر بے) فہرمووی: گوتم: من خویندہوار نیم، فہرمووی: جا جوہرائیل گرتمی و گوشیمی بہسینگی خویہوہ تاہیزئی ئی بریم، ئہوجا بہری دامو فہرمووی: بخوینہ، حہزرت (درویدی خودی لہسہر بے) فہرمووی گوتم: چی بخوینم خؤمن خویندہوار نیم، دیسانہوہ گرتمی و گوشیمیہوہ بہخویہوہ تا وزہم ئی براو تہواو شہکت بووم، دیسان بہری دامہوہو فہرموویہوہ: بخوینہ: گوتمہوہ: من

خویندهوار نیم، دیسانه وه بۆجاری سییه م گرتمی و گوشیمی به خۆیه وه
 تاتاقه تم ئی بپا، نه و جا بهری دامه وه وه فهرمووی: { اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ.
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ. اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ
 يَعْلَمْ } بخوینه به یارمه تی و پیروزی ناوی په رومردگاری خۆته وه که هه موو شتی
 نه و دروستی کردوو، مرۆفی دروست کردوو له تنۆکی خوین و له پارچه یی
 خوینپاره که له تنۆکی تۆمه وه پهیدا دهی، بخوینه و بزانه که خودای تۆ
 خودایه کی وایه که له هه موو که سی به خشنده تره. ئنجا هه زره ت (درووی خودی له سهر
 به) به م ئایه تانه وه ده گهرپته وه بۆ ماله وه و سام دای ده گری و دلی ده له رزی و
 ده رواته وه بۆلای خه دیجه ی کچی خووه یلید، که یه که م زنی بوو، ده فهرموئ:
 دام پۆشن، دام پۆشن، نه وانیش دای ده پۆشن، تا ترس و سامه که ی ده نیشتیه وه،
 نه و جا نه م باسه ده گهرپته وه بۆ خه دیجه و ده فهرموئ: به خودا مه ترسیم
 له خۆم کرد که بمرم نه وه نده سامی گرانم ئی نیشت، خه دیجه یش (ده زنی خوی له به)
 ده فهرموئ: دووربا شتی وامه فهرموو، به خودا هه رگیز خودا شتی وانا کاو تۆ
 ریسوا ناکا، چونکه به هره وهریی تۆ بی وینه یه، تۆ بیاویکی خزم دۆستی و
 خزمه تی خزم و خۆیش ده که یت و بیاوی کوئی و ده سه وسان ده گریته مل
 خۆت و باری ئازاری خه لک ده خه یته سه رشانی خۆت و دالده ی بی نه و او
 هه زارانی و خاوه ن نان و دیوه خانیت و شتی و اچاک به خه لک ده به خشی
 به هه موو که سی نابه خشری و میوانداری به میوان ده که ی و یاریده ی
 لیقه و ماوان ده ده ی، یارمه تی مه ردوم ده ده ی و به کورتی و پوختی: بپاوه تی و
 کۆمه کیت کردوو به به یشه و به نه رکی سه رشانی خۆت. نه و جا خه دیجه
 له خزمه تی دا ده چی بۆلای وهره قه ی کوپی نه و فه لی کوپی نه سه ده ی کوپی
 عه بدو له ووزا، که ئامۆزای خه دیجه بوو، و له سه رده می نه زانی دا بوو بوو
 به مه سیجی، و نه ووسینی عییرانی ده زانی، نه وه نده ی خوا هه زکا، ئینجیلی
 به عییرانی ده ووسیه وه، خۆی په ره میردیکی ئیختیار بوو کویر بوو بوو، جا

خەدیجە پێی دەلی: ئامۆزا! گوێ لەبرازاکەت بگرە بزانە دەلی چی، و مەرقەش دەلی: ئەی کۆری بڕام! ئادە پێم بلێ چی دەبینیت؟ پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) چی دیبوو بۆی گێڕایەو، و مەرقە پێی دەلی: ئەمە هەمان فریشتەیه کە ئەمێندارو پیرۆزە، کە لەهکاتی خۆیا خوای گەورە ناردبووی بۆلای موساو بۆلای عیسا (علیهما السلام)، ئەو جوبرائیلە ئەمێنداری سەروشە، ناسراوە لەناو خاوێ نامەکانا بەنامووسی ئەکبەر، خۆزگەم لەکاتی ئاشکرابوونی پێغەمبەرایەتی تۆدا مەهیل دەبووم. خۆزگەم ئەو سەردەمە مەن دەمام، بڕیا نەدەمەردم، تا ئەو رۆژە کە گەلەکەت لەمەککە دەتکەنە دەرەو، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەفەر موێ: بۆچی خەزمانی مەن شتی وادەکەن و لەمەککەم دەکەنە دەرەو؟ دەلی: بەلی، چونکە هەر پیاویک داوایەکی وەکوو ئەم داوا رەوایەتی تۆی هێنابی، مسۆگەر گێچەلیان پێ کردووە دۆزمنایەتی یان تێ بەستوو، ئەگەر مەن فریای ئەو رۆژە پیرۆزەم دەکەوتم کە بانگەوازەکەت ئاشکرا دەکە، یارمەتیەکی زۆر باشم دەدا، ئێتر و مەرقە ئەوەندە نەبێرێ کە مەردو بەرەحمەتی خودا بوو، ئێتر لەدوا ئەمجارە تاماوێ سی سالی سەروش وەستاو کە بوو، لەو ماوەیدا جوبرائیل نەهاتەو بۆ خەزمت پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ). (تاج/٤/ل ٢٩١ = تاج/٣/ژ ٣١٤٧/ج ٤) لەم جۆرە شوێنانەدا (ل) نیشانە ی تەرجەمە کوردییەکی (تاجول ئوسول)ە.

رافەو شیکردنەو:

عائیشە کچی ئەبوبەکری صدیقە، خێزانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ)، بەپێی ئایەتی (وَأَزْوَاجَهُمْ) بەهەموو یەکی لەهاوسەرەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەگوترێ: ئومومولوئەمینین، واتە: دایکی موسوڵمانان، عائیشە (عزای خوای لێ بێ) یەکیکە لەزانا گەورەکانی ئیسلام، شەریعەتزانێکی چاک بوو، فەرموودە ی پێغەمبەری زۆر گێڕاوتەو، خوێنەوار بوو، دووھەزارو

دووسه دو ده حەدیثی ڕیوایەت کردووە، (٢٢٨) حەدیثی لەبوو خاریدا ھەییە، (٢٣٢) حەدیثی لەصەحیحی موسلیم دا ھەییە لەم حەدیثانە سەدو حەفتا و چوار یان مۆتەفەفە قوعە لەیھین، واتە: ھەم بوخاری و ھەم موسلیم گیراویاننەتەووە، تەمەنی شەست و پینج سال بوو، منائی نەبوو، دەوری نووسال لەھاوڕیتی پینجەمبەردا بوو، لەمانگی رەمەزانی سالی پەنجاو پینجی کۆچی دا لە مەدینە زایە دەبی، ئەبوھورەیرە نوێژی لەسەر دەکا، لەسەر فەرمانی خوێ بەشەو لەپاش نوێژی وەتر لەگۆرستانی بەقیع بەخاک دەسپێردری، رمزای خوای ئی بی و پڕ گۆرەکە لەنوور بی. عیرانی زمانی جوولەکەییە، خەلوەکیسانی سوفی یان لەم حەدیثە وەرگیراوە. (ت/٤ ل/١٥٢) = تاج بەرگی جوارەم لا پەرە ١٥٢/هەروەھا = تاج/٣ ژ/٣١٤٧ ج/٤.

٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَهُوَ يُحَدِّثُ عَنْ فَتْرَةِ الْوَحْيِ فَقَالَ: فِي حَدِيثِهِ: قَبِينَا أَنَا أُمِّشِي إِذْ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ السَّمَاءِ فَرَفَعْتُ بَصْرِي، فَإِذَا الْمَلِكُ الَّذِي جَاءَنِي بِحِرَاءٍ جَالِسٌ عَلَى كُرْسِيِّ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَرَعَبْتُ مِنْهُ فَرَجَعْتُ فَقُلْتُ: زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ وَتِبَابُكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ). فحمى الوحى وتتابع). (الحديث ٤ أطرافه في: ٣٢٣٨، ٤٩٢٢، ٤٩٢٣، ٤٩٢٤، ٤٩٢٥، ٤٩٢٦، ٤٩٥٤، ٦٢١٤).^(٤)

جابیری کوری عەبدوللای ئەنصاری (رمزى خوى لى بى) باسى ئەو ماوەیەى دەگیرایەووە کە سڕوش بڕان بوو، سڕوش نەدەهات بو پینجەمبەر (دروودی خودی لەسەر بى) گووتی: پینجەمبەر (دروودی خودی لەسەر بى) فەرمووی: ئەوا بەرپۆم دەرۆم، لەپەر دەنگیکم بەر گوێ کەوت لەناسمانەووە دەهات، کەسەرم ھەلپری ڕوانیم وا ئەو

(٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بدء الوحي إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، رقم: ١٦١ = ٤٠٤ شيحا.

فریشتەى كەلەنەشكەوتى حىراء ھات بۆلەم، لەسەر كورسىيەك لەبەينى ئاسمان و زەوى دا دانىشتوو، جوبرائىل بوو بەھەواوۋە دانىشتبوو بانگى كردم و فەرمووى: ئەى موحەممەد! ئىتر منىش لەوۋە تۆقىم و گەپامەوۋە بۆ مائەوۋە گوتم: دامپۇشن، دامپۇشن! ئەوانىش دايان پۇشىم ھەتا ترسەكەم رەويەوۋە، ئەوجا خۇاى گەورە ئەم ئايەتانەى ناردە خوارەوۋە فەرمووى: (يا ايها المدثر، قم فأندز، وثيابك فطهر، والرجز فأهجر) (۵۱/۷۴) واتە: ئەى رەببەرى كەخۇت بەنوۋىنى ناوماڭ پېچاوتەوۋە، ھەلسە تېكۆشە، كەى كاتى نووستن و پالگەوتنە، راپەرە ئەو خەلگە بى ئاگايە بىدار كەرەوۋە، لەسزاي خوا بيانترسىنە، تەنيا خوداي خۇت بەگەورە بگرە، ھەر ئەو بەخوداي خۇت بزانە، وەجل و بەرگى خۇت پاك و تەمىز رابگرە، وە وەك ھەمىشەو تاسەر واز لەبت و بتكارى بىنە، يا دەست لەگوناه ھەلگرە. ئىتر لەوۋە بەدوا سىرووش بەگەرمى دەھات و پەيتا پەيتا بەرودوا دەھاتە خوارى.

راقە و شېكردنەوۋە:

جابر خۇى و عەبدوللەى باوكى ھاورپى پېغەمبەر بوون، ئەمىش وەك عائىشە يەككە لەو شەش ھاورپىيەى كەفەرموۋەى زۇرتريان گىرپاۋەتەوۋە، ھەزارو پىنج سەدو چل فەرموۋەى گىرپاۋەتەوۋە، دووسەدو دەيان ھى بوخارى و موسلىمن، پەنجاو ھەشتيان پەسندى ھەردوولايە، بىست و شەشيان ھى بوخارى يە، سەدو بىست و شەشيشيان بەتەنھا ھى موسلىمە، كاتى مرد كوۋر بوو بوو، تەمەنى نەوۋەدو چوار سال بوو، دوا ھاورپى پېغەمبەر بووۋە كەلەمەدىنە مردوۋە، ئەم فەرموۋەدىيە پى دەگوترى موعەللەق، واتە: بەتەعللىق رىوايەت كراۋە، تەعللىق ئەوۋەىيە سەرەتاي رشتەى فەرموۋەدەكە كرتىنرابى، تەعللىقى صەحىجى بوخارى ھەموۋى موسنەدە، واتە: بەرشتەى ساخو بەئىسنادى صەحىج رىوايەت كراۋە، يا لەلايەن بوخارى خۇيەوۋە يا

له لایهن فهرمووده زانیکی تری متمانه پیگراوهوه، بوخاری پشتهی ئهم فهرموودهیهی لهئهدهبو لهتهفسیردا لهم زاتانهوه دمیگپیتیهوه تادهگاتهوه سهر پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی): لهیه حیاوه، له لهیثهوه، لهعوقه یلهوه، لهئیبنو شه هابهوه، لهئه بوسه لهمهوه، له جابیرهوه، له پیغه مبههرهوه: (تاج/ ۴/ ل/ ۲۹۴ ز/ ۹۸ ز/ ۲۱۴۸، ۲۱۴۷ تاج/ ۳/ چاپی/ ۴) + (ت/ ۵/ ل/ ۱۸۱).

۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فِي قَوْلِهِ عَزَّ وَجَلَّ {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ} قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُعَالِجُ مِنَ الرِّتِيلِ شِدَّةً وَكَانَ مِمَّا يَحْرُكُ شَفْتَيْهِ فَقَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ فَإِنَّا أَحْرَكُكُمَا لَكُمْ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَرِّكُهُمَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} قَالَ: جَمَعَهُ لَهُ فِي صَدْرِكَ وَقُرْآنُهُ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ. قَالَ: فَاسْتَمِعْ لَهُ وَأَلْصِقْ. (ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا أَنْ تَقْرَأَهُ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ ذَلِكَ إِذَا أَتَاهُ جِبْرِيلُ اسْتَمَعَ فَإِذَا انْطَلَقَ جِبْرِيلُ قَرَأَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَمَا قَرَأَهُ. (الحديث ۵ - أطرافه في: ۴۹۲۷، ۴۹۲۸، ۴۹۲۹، ۵۰۴۴، ۷۵۲۴) (۵)

ئیبنوعه بباس (دروودی خودی لیسر بی) دمیغه مووو: له پیش دا کاتی جویرانیل - دروودی خودای له سهر بی - سرووشی دهیئا بو پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) گهلی جار پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) په له پهل دهکردو خوش خوش لیوو زمانی بو دمبزواندو ئهم حاله زور په ریشانی دهکرد، له بهرنهوه ئهم حاله ی پیوهم دیار بوو، ئیبنوعه بباس به سه عیدی کوری جوبهیری فهرموو: وهکوو چوون پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) لیوی بو ئه جولان منیش ئاوا لیو بو تو ده جولینم ههتا لهو حاله ته ی پیغه مبههر (دروودی خودی لیسر بی) به باشی حالی بی، جا خودای بالادهست و خاومن شکو ئهم نایه تانه ی نارد خواره وه بو: {لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ} (۷۵/ ۱۶-۱۷) له کاتی و مرگرتنی

قورئان دا، کاتئ جوبرائیل بهسروش دهیپینئ بؤت، پهله پهلی لی مهکهو دومت نهیه بهیهگاو مهترسی نهومت نهبی کهبؤت رهوان ناکرئ، چوونکه ئیمه بهپئی بهئینیک کهداومانه پیئت لهئایهتی (سنقرئک فلا تنسی) دا، بهپئی ئهم بهئینه لهسهرمانه کهکؤی بکهینهوهو لهفهوتان پرزگاری بکهینو زؤر جوانیش بهتؤی رهوان بکهین، ئیبنوعههباس (دزمی خوبهان لی بی) فهرمووی: (واته: ئیمه لهسهرمانهوه بهئینهوه دمیدمین بهتؤ کهئهم قورئانه بهجوانی بهتؤ رهوان بکهینو لهسهر زمانت ئاسانی بکهینو بهدل باش باش تی ی بگهیت، ههتا تۆیش گهلی خۆت فیئری خویندنو مانای قورئان بکهی! ئیبنوعههباس (دزمی خوبهان لی بی) فهرمووی: ئیت لهوه دوا کهجوبرائیل سرووشی بؤی دههینا، کهدهیخویندهوه بؤی نهو مات دمبوو، گوئی دهگرتو قسهی نهدهکرد، کاتئ دمپۆشت ههزومت (دروودی خودی لهسهر بی) قورئانهکهی بهرهوانی و بهشیئنهیی دهخویند، وهک خوا بهئینو مژدهی نهوهی پی دابوو (تاج/۷ ل/ ۲۲۹ ز/ ۵۸ = تاج/۴ ز/ ۱۹۵) = (تاج بهرگی/۷ ل/ ۲۲۹ زنجیره/ ۵۸ فهرموودهی/ ۱).

رافه و شیکردنهوه:

ئیبنوعههباس ناوی عهبدوئلای کورپی عههباسه، ههق ئامۆزای پیغهمبهره، باسی فهضل و گهورهیی لهبهرگی پینجهمی تاج دا له لاپهه (۱۲۱) دا ههیه. ئهم زاته پایه بهرزه ناسراوه بهحیری ئوممهتو تهرجومانی قورئان، چونکه بهراستی دهریای زانستو رافهکاری قورئانه، یهکیکه لهو شەش هاوړی یانه کهفهرموودهی زۆریان گیراوهتهوه، ئهم ههدهیتهی مورسهلی سهحابی یه، حوکمی مهرفووعی ههیه، چوونکه لهکاتی هاتنی ئهم سوورمهتا ئیبنوعههباس هیشتا لهدایک نهبووه، کهواته بهدیار رووداوهکهوه نهبووه، شتی وایش لهخووه ناگوترئ، کهوابی دهبی ئیبنوعههباس ئهم باسهی یا له پیغهمبهر خۆی بیستبئ، یا لهیهکی لهو هاوړی یانهی کهئاکایان لهم حاله

بووه، مورسه لی صه حابی بؤیه حوکه و برپاری مهرفووعی ههیه چوونکه
 هاوړپیانې پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بڼه) هه موویان راستو راستال و بهداد بوون،
 چوونکه هاوړپیتی پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بڼه) دل و دموونیانی رووناك گردبووه،
 ئیبنوعه بباس (۱۶۶۰) هه دیتی له پیغه مبهه ره وه (دروودی خودی لسمه بڼه) گپراوه ته وه،
 له بوخاری دا (۲۱۵) فهرمووده ی ههیه، له موسلیم دا (۱۴۲) هه دیتی ههیه،
 نه وه دوپینجیان په سندی هه ردوولایه، له ته مهنی (۷۱) سالیډا له طائف کوچی
 دواپی کردووه، له کو تاپی ته مهنی دا کویر بووه، نه م هه دیشه به لگه یه کی
 گه ورمیه له سهر نه وه که پیغه مبهه خوی رافه ی قورنانی بو موسولمانان
 کردووه، هاوړپیانیشی هه روا. ماموستا مه لا ره شید بهگی بابان له رافه و
 و مرگپرانې نه م فهرمووده یه دا ده فهرموئ: (له م هه دیشه دا نادابی موعه للیم و
 موتوعه للیم به بیان کراوه = له م فهرمووده یه دا ده ستووری نیوان ماموستا و
 فیرخواز دیاری کراوه).

۶- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
 (أَجُودَ النَّاسِ وَكَانَ أَجُودَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرَيْلُ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)
 وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ، فَلِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ أَجُودُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ). (الحديث ۶ - أطرافه في: ۱۹۰۲،
 ۳۲۲۰، ۳۵۵۴، ۴۹۹۷) (۶)

ديسان ئیبنوعه بباس (عزای خوندیان لږ بڼه) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بڼه) بو
 به خشنده یی و پیاوتمی له ویننه ی خوی نه بوو، له ره مه زانانیشا جو برائیل (سلاوی خوی
 ن بڼه) ده هات بولای، ده وری قورنانی بو ده کردوه، جاله م کاته دا له هه موو کاتیکی
 تر زیاتر خیری ده کردو شتی ده به خشی، جو برائیلیش (سلاوی خوی ن بڼه) ده ستووری
 و ابوو له مانگی ره مه زانا هه تا مانگ ته و او ده بوو، هه موو شه وئ ده هات بو

خرمه‌تی دهوری قورئانی به پیغمه‌مبهر (درویدی خودی لمسر بی) ده‌کرده‌وه، هه‌تا به‌باشی ره‌وانی بکاو له‌بیری نه‌چیته‌وه، له‌ماوه‌ی ته‌شریف هیئانی جویرائیل دا پیغمه‌مبهر (درویدی خودی لمسر بی) بپو به‌خشنده‌یی و چاکه‌خوازی سه‌ری پیوه‌نه‌بوو، وه بوئه‌مه نه‌وه‌نه خیرابوو، وئوه‌وه‌نده به‌ههر چوارلادا شتی دمه‌خشی ده‌تگوت بای هه‌لکراوه، سۆزه‌ی به‌هه‌مو لایه‌کا ده‌گات! (تاج - ۲ ل - ۹۳ ز - ۳۶).

۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ مِنْ فِيهِ إِلَى فِيهِ قَالَ الطَّلَقْتُ فِي الْمُدَّةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: فَبَيْنَا أَنَا بِالشَّامِ إِذْ جَاءَ بَكْتَابٌ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى هِرْقَلَ يَغْنِي عَظِيمَ الرُّومِ قَالَ: وَكَانَ دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ جَاءَ بِهِ فَدَفَعَهُ إِلَى عَظِيمٍ بُصْرَى فَدَفَعَهُ عَظِيمٌ بُصْرَى إِلَى هِرْقَلٍ، فَقَالَ هِرْقَلُ: هَلْ هَذَا أَحَدٌ مِنْ قَوْمِ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ قَالُوا نَعَمْ، قَالَ: فَدُعِيتُ فِي نَفَرٍ مِنْ قُرَيْشٍ فَدَخَلْنَا عَلَى هِرْقَلٍ فَاجْلَسْنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ: أَيُّكُمْ أَقْرَبُ نَسَبًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ؟ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: فَقُلْتُ أَنَا. فَاجْلَسُونِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَاجْلَسُوا أَصْحَابِي خَلْفِي ثُمَّ دَعَا بِتَرْجُمَانِهِ فَقَالَ لَهُ: قُلْ لَهُمْ إِنِّي سَأَلْتُ هَذَا الرَّجُلَ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ فَإِنْ كَذَبَنِي فَكَذَّبُوهُ. قَالَ فَقَالَ أَبُو سُفْيَانَ: وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْلَا مَخَافَةُ أَنْ يُؤَكَّرَ عَلَيَّ الْكَذِبُ لَكَذَبْتُ. ثُمَّ قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: سَلُهُ كَيْفَ حَسَبُهُ فِيكُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: هُوَ فِينَا ذُو حَسَبٍ، قَالَ: فَهَلْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا قَالَ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: وَمَنْ يَتَّبِعُهُ أَشْرَافُ النَّاسِ أَمْ ضَعَفَاؤُهُمْ؟ قَالَ قُلْتُ: بَلْ ضَعَفَاؤُهُمْ. قَالَ: أَتَزِيدُونَ أَمْ تَقْصُونَ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا بَلْ يَزِيدُونَ. قَالَ: هَلْ يَرْمِي أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَ فِيهِ سَخَطَةٌ لَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَهَلْ قَاتَلْتُمُوهُ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: فَكَيْفَ كَانَ قِتَالُكُمْ إِيَّاهُ؟ قَالَ قُلْتُ: تَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَجَالًا يُصِيبُ مِنَّا وَتُصِيبُ مِنْهُ. قَالَ: فَهَلْ يَغْدِرُ؟ قُلْتُ: لَا. وَنَحْنُ مِنْهُ فِي مُدَّةٍ لَا نَدْرِي مَا هُوَ صَانِعٌ فِيهَا. قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا أَمَكَّنَنِي مِنْ كَلِمَةٍ أَدْخُلُ فِيهَا شَيْئًا غَيْرَ هَذِهِ. قَالَ: فَهَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلَ أَحَدٌ قَبْلَهُ؟ قَالَ قُلْتُ: لَا. قَالَ لِتَرْجُمَانِهِ: قُلْ لَهُ إِنِّي سَأَلْتُكَ

عَنْ حَسْبِهِ فَرَعَمَتْ أَنَّهُ فِيكُمْ ذُو حَسَبٍ وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْعَثُ فِي أَحْسَابِ قَوْمِهَا.
وَسَأَلْتُكَ هَلْ كَانَ فِي آبَائِهِ مَلِكٌ فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. فَقُلْتُ لَوْ كَانَ مِنْ آبَائِهِ مَلِكٌ قُلْتُ
رَجُلٌ يَطْلُبُ مُلْكَ آبَائِهِ. وَسَأَلْتُكَ عَنْ أَتْبَاعِهِ أَضَعَفَاؤُهُمْ أَمْ أَشْرَافُهُمْ فَقُلْتُ بَلْ
ضَعَفَاؤُهُمْ وَهُمْ أَتْبَاعُ الرُّسُلِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ كُنْتُمْ تَتَّهِمُونَهُ بِالْكَذِبِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ مَا
قَالَ فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. فَقَدْ عَرَفْتُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لِيَدْعَ الْكَذِبَ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ يَذْهَبَ
فِيكَذِبٍ عَلَى اللَّهِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَرْتَدُّ أَحَدٌ مِنْهُمْ عَنْ دِينِهِ بَعْدَ أَنْ يَدْخُلَهُ سَخَطُهُ لَهُ
فَرَعَمَتْ أَنْ لَا. وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ إِذَا خَالَطَ بِشَاشَةِ الْقُلُوبِ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَزِيدُونَ أَوْ
يَنْقُصُونَ فَرَعَمَتْ أَنَّهُمْ يَزِيدُونَ وَكَذَلِكَ الْإِيمَانُ حَتَّى يَتِمَّ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَاتَلْتُمُوهُ
فَرَعَمَتْ أَنَّكُمْ قَدْ قَاتَلْتُمُوهُ فَتَكُونُ الْحَرْبُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ سِجَالًا يَسْأَلُ مِنْكُمْ وَتَسْأَلُونَ
مِنْهُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ تُبْتَلَى ثُمَّ تَكُونُ لَهُمُ الْعَاقِبَةُ وَسَأَلْتُكَ هَلْ يَغْدِرُ فَرَعَمَتْ أَنَّهُ لَا
يَغْدِرُ. وَكَذَلِكَ الرُّسُلُ لَا تَغْدِرُ. وَسَأَلْتُكَ هَلْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ قَبْلَهُ فَرَعَمَتْ أَنْ
لَا. فَقُلْتُ لَوْ قَالَ هَذَا الْقَوْلُ أَحَدٌ قَبْلَهُ قُلْتُ رَجُلٌ اتَّمَّ بِقَوْلٍ قِيلَ قَبْلَهُ. قَالَ ثُمَّ قَالَ
بِمِ يَأْمُرُكُمْ قُلْتُ يَأْمُرُنَا بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصَّلَاةِ وَالْعَقَافِ قَالَ إِنْ يَكُنْ مَا تَقُولُ فِيهِ
حَقًّا فَإِنَّهُ نَبِيٌّ وَقَدْ كُنْتُ أَعْلَمُ أَنَّهُ خَارِجٌ وَلَمْ أَكُنْ أَظُنُّهُ مِنْكُمْ وَلَوْ أَنِّي أَعْلَمُ أَنِّي
أَخْلَصُ إِلَيْهِ لَأَحْبَبْتُ لِقَاءَهُ وَلَوْ كُنْتُ عِنْدَهُ لَعَسَلْتُ عَنْ قَدَمَيْهِ وَلَيَبْلُغَنَّ مُلْكُهُ مَا تَحْتَ
قَدَمَيَّ. قَالَ: ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَرَأَهُ فَإِذَا فِيهِ (بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ سَلَامٌ عَلَى مَنْ
اتَّبَعَ الْهُدَى أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ وَأَسْلِمْتَ يُؤْتِكَ اللَّهُ
أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَيَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ
سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَنْ لَا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ) فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ قِرَاءَةِ الْكِتَابِ
ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ عِنْدَهُ وَكَثُرَ اللَّغْطُ وَأَمَرَ بَنَاهُ فَأَخْرَجْتَنَا. قَالَ فَقُلْتُ: لِأَصْحَابِي حِينَ
خَرَجْنَا لَقَدْ أَمَرَ أَمْرُ ابْنِ أَبِي كَبْشَةَ إِنَّهُ لَيَخَافُهُ مَلِكُ بَنِي الْأَصْفَرِ قَالَ: فَمَا زِلْتُ مُوقِنًا
بِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ سَيَظْهَرُ حَتَّى أَدْخَلَ اللَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ.

وَحَدَّثَنَا هَسَنُ الْحُلَوَانِيُّ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَا حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ وَهْشَوَانُ ابْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ بِهَذَا الْإِسْنَادِ وَزَادَ فِي الْحَدِيثِ وَكَانَ قَيْصَرُ لَمَّا كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ جُنُودَ فَارِسَ مَشَى مَشْنُ حِمَصَ إِلَى إِيْلِيَاءَ شُكْرًا لِمَا أَبْلَاهُ اللَّهُ وَقَالَ فِي الْحَدِيثِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَقَالَ إِيْمُ الْيَرِيسِيِّينَ وَقَالَ بِدَاعِيَةِ الْإِسْلَامِ). (الحديث ٧ - أطرافه في : ٥١، ٢٦٨١، ٢٨٠٤، ٢٩٤١، ٢٩٧٨، ٣١٧٤، ٤٥٥٣، ٥٩٨٠، ٦٢٦٠، ٧١٩٦، ٧٥٤١).^(٧)

عہدوللای کوری عہبباس (ہمزای خودمان لیں ہے) فہرمووی: نہبوسوفیان بہزمانی
خوی بوی گیرامہوہ گوتی: لہکاتی ریکہوتن (صولج)ی حودمیبییہدا
کہلہنیوان منو پیغہمبہردا کرابوو، چووم بو شام لہوکاتہدا کہمن لہشام
بووم، لہکوٹایی سائی شہشہمی کوچیدا، دیحیہی کہلبی نامہیہکی ہیئا لہ
پیغہمبہرہوہ (درووی خودی لہسر ہے) نووسرا بوو بو قہیصہری روم کہ ہہرقلہ، دیحیہ
کاغہزمکہی پیغہمبہر (درووی خودی لہسر ہے) دہداتہ دہست سہرداری بوصر، سہرداری
بوصراش دہیداتہ دہستی ہیرقل خوی، ہیرقل لہشکری فارس دابووی
بہسہری داو تہنگی پی ہہلچنی بوو، شامو ہہموو دہوروبہری شام تاجزیرہو
گہلی ولاتی تری لی داگیر کردبوو، خوی پہنای بردبوو بو قوستہنتہنیہ،
لہویشا ماوہیہکی دوورو دریژ گہماروی دابوو، کہخوا لہشکری فارسی لہکوئل
کردہوہ بو سوپاسی نہو بہہرہ گہورہیہ لہحیمصہوہ بہپیان چوو بو قودس
(زوہری (ہمزای خوی لں ہے) کہیہکیکہ لہگیرمہوہکانی نہم فہرموودہیہ دہگیریتہوہ
کہلہحیمصہوہ تا قودس مافووریان بو راخستبوو، گول و رہبانہیان لہسہر
دانابوو بہسہریا دہرپی تابہیتولہقدیس) جاکاتی نامہکہی پیغہمبہری پی
دہگا، دہلی: نادہی بگہرین بزائن لیردا کہسی ہہیہ کہلہھوزی نہم پیاوہ بی
کہنہم کاغہزہی بومن نووسیوہو خوی بہ پیغہمبہر دہزانی؟ دہلین: بہلی:

(٧) أخرجه مسلم في المغازی (الجهادوالسیر) باب: کتاب النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) الی

گوتی: جا من و چهند که سیکي تری قورپه شییان بانگ کرد، که دهوری سیی کهس دهبووین، بردینیان تاجووینه لای هیرقل له قودس، له بهر دهمیا دایان نیشان دین قه یسهر له سهر ته ختی پاشایی دانیشتبوو، تاجی له سهره بوو، که وره که وره ی پۆم و په تریق و قه شه و راهییی زۆری له ده ورا بوو، گوتی: کامتان به خرمایه تی بهم پیاوه که گوايه خۆی به پیغه مبهه دزمانی نزیکتره؟ گوتی: گوتم: من، ئیتر منیان له بهر دم خۆیدا دانیشان و هاوړیکانمیان له پشتمه وه دانیشان، ئینجا زبانزان (ته رجمان) ده کی خۆی بانگ کردو گوتی: پییان بلئ: ئەوا من لهم پیاوه پرسیار ده که مو هه وائی ئەو پیاوه ی ئی دهرسم که ده ئی من پیغه مبهه رم جا ئەگەر ئەم لهو بارمیه وه به درۆ وه لامی منی دایه وه ئیوه به درۆی بخه نه وه. ئەو سوفیان گوتی: به خوا له بهر ئەوه نه بوايه که پیم شهرم بوو درۆم ئی دهر که وئ، ئەگینا ئەو رۆژه درۆم ده کردو قه یسهرم چه واشه ده کرد له باره ی هه وائی پیغه مبهه وه، چونکه ئەو سه رده مه من و چه زرمته هاودا وای یه که تری بووین. ئینجا هیرقل به زبانزانه که ی گوت: ئی ی بپرسه: بنه چه و ره سه نی له ناواتانا چۆنه، خانه دانه یان نا؟ گوتم: تابلیت خانه دان و وه جاخزاده میه، گوتی: ئایا له ناو باوو باپیریا پادشایان تیا هه لکه وتوو؟ گوتم: خهیر، گوتی: باشه ئەم پیاوه له پیش ئەوه دا که بلئ من پیغه مبهه رم درۆتان ئی دیوه؟ گوتم: نه، گوتی: باشه ئەوانه ی که په پیره ی ده که ن و ده چنه سهر ئایینی ئەو له خانه دانه کانی خه لکن یاله لازمه بوون و بی نه واکانیان؟ گوتم: نه، هه ر له هه ژارو لازمه بوونه کانیان په پیره ی ده که ن، گوتی: به ره به ره زۆر دمب یاکه م ده که ن؟ گوتم: خهیر، به لکوو رۆژ به پۆژ زۆر دمب، گوتی: باشه کهس هیه له وانیه که ده چنه سهر ئەو ئایینه له پاشا لیی بیزار بیی و پاشگه ز ببیته وه و مرگه پئی و وازی لی بیئی؟ گوتم: نه، گوتی: ئەی شهرو شوړو جهنگتان له گه ل دا کردوو؟ گوتم: به ئی: گوتی: شه پرکردن و جهنگینتان له گه لیا چۆنه؟ گوتم: تانیستا جهنگ له نیوانی ئیمه و ئەودا دووبه ختی بووه: به نۆره به سه ره بوو، جاری واهیه ئەو زال ده بی به سه ر

نیمه‌داو جاری وایش هه‌یه نیمه زال دهبین به‌سەر ئه‌ودا، گوتی: باشه، ئه‌ی به‌یمان ده‌شکینی یان نا؟ گوتم: تانیستا نه‌یشکاندوو، به‌لام نی‌ستاکه به‌یمانیکمان له‌نیوان دا هه‌یه، پیکه‌وتووین له‌سەر شه‌ر نه‌کردن، بۆ ماوه‌یه‌کی ناوبراو، جانا زانین ده‌یباته‌سەر یانا، ئه‌بوسوفیان گوتی: به‌خودا ته‌نیا ئه‌م وشه‌یه نه‌بی مه‌ودای تری نه‌دام، که‌تی‌چینیکی تی‌چینم و نه‌نگی له‌ پیغه‌مبه‌ر بگرم. گوتی: ئه‌ی باشه که‌سی تر له‌پیش ئه‌مه‌وه قسه‌ی وای کردوو له‌ناوتانا؟ گوتم: نه‌، ئه‌نجا به‌زوبان زانه‌که‌ی خۆی گوت: بی‌ی بلێ: که‌من لیم پرسیت له‌لایه‌نی به‌چه‌و ره‌سه‌نی ئه‌م پیاوه‌وه، تۆ وه‌لامت دایه‌وه گوتت: که‌هه‌تا بلێ ی خانه‌دان و وه‌جا خزاده‌یه له‌ناومانا، ئه‌وه‌یش ئاداب و نه‌ریتی هه‌موو پیغه‌مبه‌ری بووه، هه‌موویان وانه، هه‌مووکاتی خوا که‌سیکی خانه‌دان و وه‌جا خزاده‌ی هه‌لبێژاردوو و کردوو یه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌رو ناردوو یه‌تی بۆسه‌ر هۆزه‌که‌ی خۆی، لی‌شم پرسیت که‌نایا باو باپیری ئه‌م پیاوه‌ شایان تیا بووه یانا، تۆ گوتت نه‌، منیش له‌دلی خۆما گوتم: ئه‌گه‌ر له‌باوک و باپیریا پادشا ببوایه دهم گوت پیاویکه‌ داوای مو‌لک و ده‌وله‌تی باوک و باپیری ده‌کاته‌وه، په‌رسیاریشم لی‌ت کرد نایا په‌یره‌وانی ئه‌م پیاوه‌ ره‌شه خه‌لک و کۆمه‌له‌ی مسکینه‌کان، یا ئاغا و به‌گزامکان، ئه‌وه‌ بوو تۆ گوتت لازه‌بوون و مسکینه‌کان په‌یره‌وی ده‌کن، له‌راستی دا هه‌میشه زۆربه‌ی په‌یره‌وانی هه‌موو پیغه‌مبه‌ری ئه‌و جۆره که‌سانه‌ن، لی‌شم پرسى نایا له‌پیش ئه‌وه‌دا که‌بلێ من پیغه‌مبه‌رم درۆتان لی‌ دیبوو، تۆ گوتت نه‌، منیش گوتم: چۆن ده‌بی له‌گه‌ل خه‌لکا درۆنه‌کا، به‌لام له‌پاشا بجۆ درۆ له‌گه‌ل خودا بکا، شتی وانابی، من له‌تۆم پرسى نایا که‌سی هه‌یه له‌شوینکه‌وتوانی، که‌بجیته‌ سه‌ر دینه‌که‌ی و که‌شارمزابی لی‌ په‌یدا کرد وازی لی‌ بینی و به‌دلی نه‌بی؟ تۆ گوتت نه‌، له‌راستی دا هه‌رکاتی دل که‌خۆشی ی باومرو ئیمان بجیژی و تام و جیژی لی‌ و مر بگری ئیتر هه‌تا هه‌تایه ئه‌و فینکی باومره له‌و دلّه ئارامه دمرناچی و ده‌بن به‌گول و بولبول! من له‌تۆم پرسى نایا په‌یره‌وانی ئه‌و له‌زۆرین یاله‌که‌مین؟ تۆ

گوتت تادى زۆرتر دەبن! ھەموو ئايىن و بىروباومرپكى دروست ئاوايە، ھەر لەزىياد بوونە ھەتا لەئەنجاما سەردەگرى و تەواو دەبى، من لەتۆم پەرسى ئايا شەپو شۆر و جەنگتان لەگەل دا کردووە، تۆ گووتت جەنگو شەپمان لەگەل دا کردووە تائىستا جەنگى نىوانمان دووبەختى بوو، جارى ئەو دەيباتەووە جارى ئىمە دەيبەينەو، لەپراستى دا ئەمە رەوشتى ھەموو پىڭەمبەرى بوو، لەسەرمتاوە تاقي دەگرىنەووە دووچارى سەراسى و ئىش و ئازاردەبن، بەلام لەئەنجام دا ئەوان سەردەکەون، کەخۆرەلھات بەرمبەرە سوپاى زۆر و ستەم و ناھەقى ئاودەگرپتە ژپرى و گوولۆلەى دەکەوئتە لىژى، من لەتۆم پەرسى ئايا پەيمان دەشکينى يانا؟ تۆ گوتت: خاوەن پەيمانەو پەيمان ناشکينى، ئەمەيش شپووە رەفتارى گشت پىڭەمبەرە، پىڭەمبەرەن (سلاوى خوايان لى بى) قەت پەيمان ناشکينن و بەلئىن دەبنەسەر، من لەتۆم پەرسى ئايا کەسپكى تر لەپيش ئەم دا ئەم داوايەى ئەوى کردووە لەناوتاناو گووتويەتى من پىڭەمبەرم، تۆگوتت نە، منيش لەدلى خۆما گووتم ئەگەر کەسپكى تر لەپيش ئەمدا ئەم قەسەيەى بگووتايە دەمگوت: ئەم پياوھش لاسايى ئەو قەسە کۆنەيە دەکاتەو! ئەبوسوفيان گوتى: ئەنجا ھىرقەل گووتى: فەرمانتان بەجى پى دەکاو دەللى جى بکەن و جى مەکەن؟ گوتم: پيمان دەللى: نوپژ بکەن، زەکات بدەن، خزم دۆست بن و بۆخزم باش بن و مافى خزمایەتى بەجى بئىن، دەست پاک بن، داوینپاک بن، دەم و دلپاک بن، بەندەيى ساغ بەس بۆخوداى گەورە بکەن، ھىچ شتئ نەکەين بەھاوئل بۆ خودا، واز لەو بت و خودا درۆيىنانە بەئىنين کەباوک و باپىرمان لەکۆنا دەيانپەرسىن.

ھىرقەل گوتى: ئەمەى تۆ دەلييت لەبارەى ئەو پياوھە ئەگەر راست و دروست بى و ئاوابى ئەو پىڭەمبەرە، من دەمزانى کە ئەم پىڭەمبەرە بەزوويى پەيدا دەبى و دى، بەلام نەمەمزانى کە لەئىوہيە ئەى کۆمەلئى عەرمبا! وەمن بەش بەحالى خۆم ئەگەر بزەنم قووتار دەبم و دەگەمەلای ھەز

دەكەم بېچم بۇ خزمەتى، ئەگەر لەلای دەبووم قاچەكانىم دەشۆرد، بەخودا قەلەمپروو دەستەلاتى ئەو دەگاتە ئەم شوین پایانەى منیش، وەخاکی بەیتولەقدیس و ھەموو ولاتى شامو رۆم داگیر دەکا. ئەبوسوفیان گوتى: لەپاشا داواى نامەكەى پێغەمبەرى کردو خویندى یەو، ناومرۆكەكەى ئەمە بوو: بەناوى خودای بەخشندەى میهرەبان، لەموحەممەدەو دەبەندەى خودایە: كەپێغەمبەرى خودایە، بۆلای ھیرقەلى مەزنى رۆم، سلاوو دروود لەپەپەرەوانى رېگەى راستى، سلاو لەراستى خوازان! لەپاش ئەمە من داوات ئى دەكەم كەئىسلام بىیت، ئىسلام ببە لەھەردوو جیھان دا سەلامەت دەبىت، ئىسلام ببە خودا لەباتى جارى دووجار پاداشت دەداتى، چوونكە ھەمو خاوەن نامەيەكى نۆموسوئمان دووپاداشى بۆ ھەيە، سەرەراى ئەوھیش كەدەبى بەمامۆستای نیشاندەرى خیر بۆ ھەموو دەستو پەيوەندەكەى خۆت و دەبى بەسەر مەشق بۆيان، ئەگەر سەرپېچیش دەكەى و گەردنكەچى ناكەى بۆ ئىسلام ئەو بزانە كەھەم ئۆبال و گوناھى خۆت و ھەم ئۆبال و گوناھى مسكین و وەرزیڕەكانیش لەئەستۆى تۆیە چوونكە ئەوان ژێردەستى تۆن و چاویان لەدەمى تۆیە. ھەروەھا داوات ئى دەكەم بەھۆى ئەم ئایەتەیشەو كەدەفەرموى: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ هَٰذَا فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ} (۲ - ۶۴) واتە: ئەى ئەھلى كىتاب! ئەى خاوەن نامەكان! ئەى كۆمەلەيى كەخودا نامەى خۆى بەھۆى پێغەمبەرئى لەپێغەمبەرەكانى خۆیەو بۆ ناردوون! وەرن بۆسەر وەرگرتنى تاقە فەرموودەيى، كەبۆ ئیمەو بۆ ئیو یەكسانەو چون یەكە بەبى جیاوازیى، كەبریتىیە لەنیازپاكى و ساخى لەگەل خوادا وئەم مەبەستەیش بەم چەن یاسایە دپتەجى، یەكەم عیبادەتو پەرستەن و خوداپەرستى بۆ كەسى تر نەكەین بۆ خودای گەورە نەبى، دوەم ھاوێل و كۆرپو كچ و باوك و دايك و

که سووکاری بۇ برپار نه دهمین، سییه م له ناو خۆمانا یه کتری نه که مین به خوداو وهک خودا بیکه مین به خاوهن فەرمان و شت حه لال و حه رام بکا بۆمان، به بې وهرگرتنی فەرمان له خوداوه، جانیه گهر نهو خاوهن نامانه پشتیان له م په ندو نامۆزگاری و فهرمایشته راست و دروسته و پووپیچی یان له یه کتایی په رستی کرد، نهوا تۆ نهی پیغه مبه ر! هه م خۆت هه م په پیره وه کانت پیان بلین: حه ق دیاره، ناشکرایه و به لگه نه ویسته، که ئیوه قه بوولی ناکه ن نهوا ئاگادار بن و به شایهت بن ئییه فهرمان به رداری خوداین و موسوئمانین، نه بو سوفیان گوتی: که هیر قه ل له خویندنه وهی نامه که بۆوه، له دهوری بوو به زله زل و قاووقیز، نیتر دستوور دراییه کراینه دمره وه، که چووینه دمره وه به هاووپیکانی خۆم گوت: به راستی خۆ کاری کورپه که ی نه بو که بشه گه وره بوو، خۆ نه وه تا شای رۆمیش ئی دهترسی، (نه بو که بشه باوکی شیر پیغه مبه ره، می ردی حه لیمه یه که دایه نی حه زره ت بووه) نیتر هه ر له وکاته وه من دهمزانی که کاروباری پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بن) سه ر ده که وئ و گومانم له وه دا نه بوو، تا نهو رۆژه ی خودا کردم ی به موسوئلمان و چوومه سه ر ئایینی ئیسلام.

(لیره دا قسه ی نه بو سوفیان ته واو. زوهری ده فهرموی: ئیبنو ناطوور فهرمان په وای قودس و هاووپئ ی هیره قل بوو، ئوسقوف و سه رۆکی ئایینی نه صارای شام بوو، له سه رده می عه بدوله لیک ی کور ی مه رپوان له شام بینیم نه م داستانیه ی بۆ گێرپه مه وه، گوتی: له وکاته دا که هیره قل هات بۆ قودس، به یانییه ک که له خه وه ئسا رهنگ و رپوی تیک چوو بوو، دمر وون په ستی ی پیوه دیار بوو، هه ندئ به تریق و پیاو ما قولا نی ده وئ ته پیان گوت: شیو مت له به رچاومان گۆرپه وه، له سه ر بارودۆخی پی شووت نه ماوی. ئیبنو ناطوور ده یگوت: هیره قل کۆله نانی (کاهن) بوو، نه ستیره شوناس بوو، سه یری نه ستیره ی ده کرد، جا که لیان پرسی پیی گوتن: ئیمشه و ته ماشای نه ستیره م کرد، پادشای نهو گه له م چاو پی کهوت که خۆیان سوننه ت ده که ن، زال بوو

بوو، ئەرئى لەم مىللەتەنە کاميان خۇيان سوننەت دەكەن؟ گوتيان: ھەر
مىللەتى جوولەكە خۇيان سوننەت دەكەن، بەوہ خۇت سەخلەت مەكە،
بنووسە بۇ شارانى قەلەمپروى خۇت ھەرچى جوولەكەيان تىايە بيانكوژن!
لەم دەمەدا كەئەوان لەپراوئىژدا بوون، پياوئىكيان ھىنا بۆلای ھىرەقل،
پادشای غەسسان ناردبووى، دەنگو باسى پىغەمبەرى باس دەگرد، كەپەيدا
بووو داواى پىغەمبەرى دەكا، كەھىرەقل ھەوائى كارەكەى لى پىرسى وەللامى
ومرگرت، گوتى: بچن ئەم پىاوہ ببەن برپوان كەسوننەت كراوہ يانا؟
كەتەماشايان كرد ھاتنەوہ گوتيان: بەئى سووننەت كراوہ، ھىرەقل لى پىرسى:
عەرب خۇيان سوننەت دەكەن يانا؟ پىاوہكە گوتى: بەئى خۇيان سوننەت
دەكەن، ھىرەقل گوتى: ئەوہى من دىم لەوكاتەدا كەتەماشای ئەستىرەم كرد،
كەسەرەكەوتوو بوو، پادشای ئەم مىللەتى عەرەبەيە پەيدا بووو. ئەوسا
ھىرەقل كاغەزى نووسى بۇ برادەرىكى خۇى لە (رومىيە) ئەویش لەزانستا
ھاوتای ھىرەقل بوو، ئەوجا خۇى رۆيى بۇ حىمس لەوئى مايەوہ ھەتا وەللامى
نامەكەى لەبرادەركەيەوہ بۇ ھاتەوہ، راي ئەویش لەبارەى سەرھەلدانى
پىغەمبەروہ رىكى راي ھىرەقل بووو، لەبارەى ئەوہيشەوہ كەپىغەمبەرى
خوایشە، ئەمجا ھىرەقل گەورە پىاوہكانى ولاتى رۆم بانگ دەكاو لەكۆشكىكى
خۇيا لەحىمس كۆيان دەكاتەوہو فەرمان دەكا دەرگاكانيان خر داخست، خۇى
چووہ جى يەكى بەرزو پى ي گوتن: ئەى كۆمەلەى رۆم! ئەگەر دەتانەوئ
سەربەرزو سەرفراز بن ھەتا ھەتايە، وەمولك و دەولەتیشان بەردەوام بى و بۇ
بمىنى وەرن زووگەن موسولمان ببىن، كەھىرەقل وای وت ئەوان ھەموو وەك
كەرەكئوى شەلەزان و بەرەو دەرگاكان ھەلئان تيزان كەبچن ھىرەقل بكوژن،
كەچوون دەرگاكان گشت داخرا بوون، ھىرەقل كەچاوى كەوت
بەھەلەسەلەمىنەوہكەيان و ئاومىد بوو لەئىسلام بوونيان گوتى: بيانھىننەوہ
بۆلای خۇم، كەگەرەنەوہ پىي گوتن: ئەوہ من كەئەو قسەيەم بەئىوہ گوت

تاقیم کردنه وه، ویستم بزائم تاج رادهیی نایینی خۆتان به توندیی گرتووه،
باش بوو هه لۆیسته که تانم به دل بوو، ئیتر ئه وانیش کورپنووشی به گه وه
زانینیان بۆ بردو گله ی یان لئ ی نه ما، ئه مه دواباسی هیرقه ل بوو له باره ی
پێغه مبه ره وه له م باسه دا. (ت ۶ - ل ۶۷) = تاجول ئوصول به رگی شه شه م
به کوردی لاپه ره / ۶۷ = تاج/ ۴/ ز/ ۴/ ژ/ ۳۷۱۰ ج/ ۴ هه روا له شوپنه کانی تر دا.

رائه و شیکردنه وه:

ئه بوسوفیان ناوی سه خری کورپی هه ربه، له مه سه له مه ی فه تحه، چاویکی
له رۆژی طائیف له ده ست داو ئه و چاوه که ی تری له غه زای په رمووک دا قه له بوو ج
بووه، له مه دینه نیشته جی بوو، له ته مه نی هه شتاو هه شت سالی دا له مه دینه
زایه بوو، خه زووری پێغه مبه ر بوو (ت ۵ - ل ۱۴۵ تاج/ ۳/ ز/ ۳۴/ ل ۶۶۷ ج/ ۴).

۲- نامه ی پروا (کتاب الایمان)

۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُنِيَ
الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ،
وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ). (الحديث ۸ - طرفه فی: ۴۵۱۴) ^(۸)

عه بدو ئلای کورپی عومه ر (بمزی خودمان لئ بهن) فه رمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بهن)
فه رمووی: (ئیسلامه تی له سه ر ئه م پینج بنیاته دامه زراوه: په که م شه هاده ی؛
لا اله الا الله و محمد رسول الله: شایه تی دمه دم، به زمان ده ئیم و به دل باوه ر ده که م
که هه ر په زدانی پاک خودایه و هیج خودای تر نییه و موحه ممه دیش
پێغه مبه ری ره وان ه گراوی خوایه، له لایه نی خواوه ره وان ه گراوه بۆ سه ر مرۆڤو
جنۆکه، دوه م: راگرتنی نوێژو به جی هینانیه تی به پێی مه رجه کانی به رێک و
پێکی، سییه م: زه کاتدان، جواره م: هه جکردن، پینجه م: رۆژوو گرتنی ره مه زان).

راقه و شیکردنه وه:

ئیبنو عومه ناوی عهبدوڤلای کورپی عومهری کورپی خه ططابه، به مندالی موسولمان بووه، یه کیکه لهو شهش هاوړپیانیه پښه مبر کهفه رمووده ی زوریان گیراومه وه، یه کیکه شه لهو چوار کهسه ناویان عهبدوڤلایه و ناسراون به عه بادیلای ئه ربه عه، واته: چوار عهبدوڤلایکه، که دووهمیان ئیبنو عه بباسه، سیه میان عهبدوڤلای کورپی عه مره، چوارهمیان عهبدوڤلای کورپی زوبهیره، دووه زارو شهش سه دو سبی فه رمووده ی گیراومه وه، له بوخاریدا (۲۵۱) فه رمووده ی هیه، له موسلیم دا (۲۰۱) فه رمووده ی هیه، سه دوحه فتایان په سندی هه ردوولایانه، له ناو هاوړپ یاندا بیجگه له ئه بوهورمیره که سی تر به قه د ئه و فه رمووده ی نه گیراومه وه، گوته ی به هیتر ئه ویه که سالی حه فتاوسی ی کوچی له فه خ له نزیك مه کهه کوچی دواپی کردووه: (تاج - ۱ ل - ۱۷ = ژماره ۱: ۱/ز) + (تاج/ ۵ ل/ ۱۳۰ = تاج/ ۳ ز/ ۲۷ ج/ ۴).

باسی کاروباره کانی باوهر

۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۹) ^(۱)

ئه بو هورمیره (د مزای خوی لای بی) له پښه مبره وه (د رووی خوی له سر بی) ده فه رموی: (ئیمان و باوهر شهست و ئه و منده لقه، شهرو حیا لقیکه له باوهر).

راقه و شیکردنه وه:

ئه بو هورمیره دم سپی کومه ئه ی هه زاره کانی صوفه بوو، له سالی گرتنی خه یبه ردا موسولمان بوو، له خزمهت پښه مبردا ئاماده ی ئه م غه زایه بوو،

(۹) اخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان عدد شعب الايمان وفضلها وادناها رقم: ۲۵-۱۵۲ شيجا.

بوخوی دمه رموی: (به هه تیوی په رومرده بووم، که کۆچم کرد بو مه دینه هه ژار بووم، رهنجه رو خزمه تکاری بوسره ی کچی غه زوان بووم، خوا کردم ی به میردی) له ناو هاوړیکانی پیغه مبه را که س به قه د نه و فهرمووده ی نه گیراومه ته وه، پینج هه زارو سی سهدو حه فتاوجوار فهرمووده ی گیراومه ته وه، له بوخاری شهریف دا (۴۸) فهرمووده ی هه یه، له موسلیم دا (۵۱۵) فهرمووده ی هه یه، سی سهدو بیستو پینجیان په سندی هه ردوولایه، خه لکی یه مهنه، له خیللی نه زده، که ده چیته وه سهر هوژی دهوس، موچه پرری کوری، یه کی بووه لهو که سانه ی که فهرمووده یان لیوه گیراومه ته وه، له ته مهنی حه فتاوهشت سالی دا، له سالی په نجاوهشتی کۆچی دا له مه دینه کۆچی دواپی کردوه، له گورستانی به قیغ به خاک سپیردراوه. ته ماشای باسی مه زناهی نه بوهورمیره له (ت/۵ ل/۲۱۷ = تاج/۳ ز/۶۲ ل/۷۳۴ ژ/۳۵۲۱-۳۵۲۶) بکه.

۱۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ). (الحدیث ۱۰ - طرفه فی: ۶۴۸۴).^(۱۰)

عبداللای کوری عه مر (دزای خوابان لای بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه بی) فهرمووی: (مو سولمانی ته واهو نه و موسولمانه یه که موسولمانانی تر له زیانی زمانو له زیانی دهستی پژگار بن، موهاجیری ساخو کۆچکاریش نه و که سه یه که گوریزو په و بکا له وشته ی که خودا قه دهغه ی کردوه).

راهه و شیکردنه وه:

عبداللای کوری عه مری کوری عاص یه کی که له هاوړی ناوداره کانی پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه بی) دوازده سال له باوکی منالتر بووه، زانایه کی پایه بهرز

بووه، زۆر زانا بووه، زۆر بهدين بووه، كهوت سههدهرموودهى ههيه، لهبوخارى دا (۲۵) فهرموودهى ههيه، لهموسليم دا (۳۷) فهرموودهى ههيه، هههدهيان پهسندى ههردوولايه، لهمانگى قوربانى سالى شهست و پينجى كوچى دا، لهمهكه، يا لهطائف، يا لهميسر، لهتهمهنى ههفتاو دوو سالى دا كوچى دوايى كردوه: (تاج/ل ۲۲/ز ۲/ف ۶ = ز/۲/ژ ۸/ج ۴) + (تاج/ل ۵/ل ۱۴۰/ز ۳۱ = تاج/۳/ز ۳۱/ژ ۳۴۱۶-۳۴۱۹/ج ۴).

كام موسولمانه زۆر باشه

۱۱- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: (مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ). (الحديث رقم: ۱۱ في فتح الباری بشرح صحيح البخاري).^(۱۱)

ئهو موسا (په زوى خوى له به) فهرمووى: عهرزى ههزههتيان كرد: ئهى پينجهمبهري خودا! كام موسولمانه زۆر باشه؟ فهرمووى: (ئهو كهسهى كه موسولمانان له زمان و دهستی سهلامهت بن).

رافه و شيكردنهوه:

ئهو موساى نهشعهرى ناوى عهبدووللاى كورپى ههيسه، لههاورپى مهزهنهكانى پينجهمبهره، سى سههده شهست فهرموودهى ههيه، لهبوخارىدا (۵۴) فهرموودهى ههيه، له موسليما (۶۵) فهرموودهى ههيه، پهنجايان پهسندى ههردوو لايانه، پهكيكه لههاورپى زاناکانى پينجهمبهه (هرووى خودى لهسهر به) لهتهمهنى (۶۳) سالى دا، لهمهكه، يا لهكووفه مردووه.

(۱۱) اخرجه مسلم في الايمان، باب بيان تفاضل الاسلام واي اموره افضل، رقم: ۴۲ = ۱۵۹، ۱۶۲.

خَوْرَاك به خشین به شیکه له نیسلام

۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنهما) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ). (الحديث ۱۲ - طرفاه في: ۲۸، ۶۲۳۶) (۱۲)

عهبدوئلاى كورى عه مر (همزی خوینا لى به) فهرمووی: پیاوی له پیغه مبهری پرسى: چى شتى له نایینی نیسلام دا زور چاکه؟ فهرمووی: (نانبد مبهو سلاویش لهه موو کهسى بکه، چ بیناسی و چ نهیناسی). (تاج/ل ۲۲/ف ۷/ز ۸/چ ۴/ز ۲).

به شیکه له نیمان چى بوخوی پیخوشی

بو برای موسولمانیشی پیی خوشی

۱۳- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. (الحديث ۱۳ - الرقم ۱۳ في فتح الباري شرح صحيح البخاري). (۱۳)

ئهنهس (همزی خوی لى به) له پیغه مبهروهه (دروودی خودی لى به) دمفه رمووی: (کهستان بهته واوی نیمان و باومر ناهینى هه تا هه رچی بوخوی پیی خوشه بو برای موسولمانیشی پیی خوش نهی) (تاج/ل ۲۰/ف ۲/ز ۲).

رافه و شیکردنهوه:

به پیی دهقی نایه تی قورئانی پیروز، موسولمانان له ناو خوینا خوشک و برای نایینی یه کترین، یه زدانى پاک دمفه رمووی: (إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) واته: موسولمان برای موسولمانه، له شه ریهت دا، به پیی ی باوی ناو کومه ل،

(۱۲) أخرجه مسلم في الايمان، باب تفاضل الاسلام وای اموره افضل رقم: ۳۹-۱۵۹.

(۱۳) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الدليل على ان من خصال الايمان ان يحب لأخيه، رقم: ۴۵-۱۶۸.

زووربهی رووی قسه له بپاوانه، به لām له راستی دا هه موو گفت و گوو برپاری
 وه کوو یهك نیرو می دهگریتهوه، مه گهر نیشانهیی هه بی دهقه که تایبته بکا
 به لایه کیانهوه، کهواته: مه بهست نهوهیه مرؤقی موسولمان، زن بی یان پیاو،
 چی بۆخوی پیتی خویش بی نهوهشی بۆ براو خوشکی موسولمانی پی خویش
 بی، کهواته: وشه ی برا له فهرمووده که دا بۆ تهغلیبه، نهك بۆ چه سپاندنی
 جیاوازی له نیوان نیرو می دا. نه نهسی کورپ مالیک (همزی خوی لئ بی) نۆکه ری
 پیغه مبه ر بووه، دمسال خزمه تی چه زرمه تی کردوه، به هه تیوی گه وره بووه،
 له ناو یاران دا کهس به قه د نهو مندالی نه بووه، دهو له مه ند بووه، ته مه نی
 دریز بووهو پیغه مبه ری خوا له سه ر داخوازی دایکی نه نهس نه م نزیایه ی بۆ
 کردووه: خودایه! پیت و فه ر به ره مال و منالی و ته مه نی دریز که و له گوناھی
 خویش به) نه نهس (همزی خوی لئ بی) ده فهرموئ: (سه د منال - دوو که مم - به خاك
 سپاردووه، که هه موویان له پشته خۆم بوون!) ره زیکی هه بوو هه موو سالی
 دوو جار به ری ده گرت، ریحانیکی تیا بوو بۆنی میسکی لیوه ده هات، ده لئین:
 زیاتر له سه د سال ژیاوه، دوا هاوړئ بووه که له (۹۳) ی کۆچی دا، له سه رده می
 چه حاج دا له به صره مردووه (۲۲۸۶) فهرمووده ی له پیغه مبه ره وه گیراوه ته وه
 (۲۵۱) فهرمووده ی له بوخاری دا هه یه (۲۵۹) فهرمووده ی له موسلیم دا هه یه
 (۱۶۸) یان په سندی هه ردوولایانن: (تاج/ ۵/ ل/ ۱۸۴).

باسی خو شه ویستی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) له باوهره
 ۱۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 قَالَ: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ
 وَوَلَدِهِ). (الحديث ۱۴) (۱۴)

نُوبو هورمیره (پرمزی خوی لب بئ) فہرمووی: پیغہمبہری خوا (دروودی خودی لسم بئ) فہرمووی: (بہو کہسہی کہوا گیانی من وا لہدستی نہوا کہستان بہتہواوی نیمان ناهینی و بہنیمانداری تہواو حسیب ناکری ہہتا منی خوشتر نہوی لہ لہباوک و لہدایک و لہمنالی خوئی و لہ گشت خہلگی تریش سہرجہم). (تاج/۱/ ۲۰/ ز/۲).

راقہ و شیکردنہوہ:

وشہی دەست لہم فہرموودمیہدا لہموتہشہبہیاتہ، ئیمہیش وەك موفہووچیچکان دەرکی مہبہست ئی ی ہہوالہی زانستی خودا دہکەین و وەك ئەو ہہوالکەرانہ دەلّیین: (وما یعلم تأویلہ الا اللہ) وەك (الراسخون فی العلم) یش دەلّیین: (آمانا بہ کل من عند ربنا) نزای باشیش بۆ موئہووویلہکان دہکەین، کەبۆ خزمەتی نایینی خودا نەرکی زۆریان کیشاوەو بہتہنوویلی جوان چارہسەری زۆر لہ کیشەکانیان کردوہ، خوا پاداشی باشی ہەموو لایئ لہراژمەکرانی ئیسلام بداتہوہ. خوشەویستی راست و دروستی پیغہمبەر (دروودی خودی لسم بئ) بہوہ دەبی کہموسولمان پەپرہوی شہریعہتہکە ی بکا، دہنا قسہ فەقیرہ ہەمووکەس پی ی دەویری.

۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ). تەرجمە کە ی لہفہرموودە ی چوار دەدا رویشت. (الحديث رقم: ۱۵) (۱۵)

باسی چیژی شیرینی باوہر

۱۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ خَلَاوَةَ الْإِيمَانِ أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا

(۱۵) أخرجه مسلم في الايمان باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اكثر من الأهل والولد، رقم: ۴۴ - ۱۶۷ شيحا.

وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ). (الحديث ١٦ أطرافه في: ٢١، ٦٠٤١، ٦٩٤١) ^(١٦)

لهئه نه سه وه له پیغه مبهروه (دروودی خودای لمسر بر) دمفه رموی: (هه ركه سی نه م سی شته ی تیدابی تامی شیرینی باومر ده چیژی یه که م: خوداو پیغه مبهری خودای له هه موو شتیکی تر له لا خو شه ویستر بی، دوه م: هه ركه سه ی خو ش ده وی ساخ له بهر رمزای خوای گه وره خو شی بو ی، سی یه م: چو نیش پی ی ناخو شه فری بدریته ناو ناگرمو مئاوایش پی ی ناخو ش بی که جاریکی تر بجیته وه سهر کوفرو بی بروایی، دوا نه وه که خوا رزگاری کرد لی ی) (تاج/ عربی جلد/ ٥ ص ٧٨ = القسم العربی) + (تاج/ ١/ ل/ ٢١ ز/ ٢ = ژماره/ ٥).

باسی نیشانه ی باومر حویی نه نصاره

١٧- عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ وَآيَةُ النِّفَاقِ بُغْضُ الْأَنْصَارِ). (الحديث ١٧ - طرفه في: ٣٧٨٤) ^(١٧)

ديسان له وه وه له پیغه مبهروه (دروودی خودای لمسر بر) دمفه رموی: (نیشانه ی باومر ی بته و خو شه ویستی نه نصاره کانی پیغه مبهره (دروودی خودای لمسر بر) که به کوردی پییان ده گو تر ی: یارمه تیدمرانی پیغه مبهر، دروودو سلاوی خوای گه وره له خو ی و رمزای خوای گه وره له یارانی بی، نیشانه ی دوو پرووی و ناپاکیش له گه ل کو مه لی نیسلا ما رق لی بوون و کینه کی شانه له نه نصار). (تاج- ١- ل- ٢١ ز- ٢).

رافه و شیکردنه وه:

نیشانه ی باومر و علامه تی ئیمان زو رن یه کی له وانه خو شه ویستی نه نصاره، نه نصار موسو لمانه کانی مه دینه ن که یارمه تی ئایینی خوایان

(١٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: وجوب محبة رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أكثر من الأهل والولد والوالد، رقم: ٤٣ = ١٦٤.

(١٧) أخرجه مسلم في الايمان، باب الدليل على ان حب الانصار وعلى (رضي الله عنه) من الايمان، رقم: ٧٤ = ٢٢٢ شيجا.

به سهر و به مال داوه، نیفاق و دوو پرویش له نایینا نه وه یه: که سی به دهم موسولمان بی و له دله وه ناموسولمان و بی پروایی، یا به دهم و دل موسولمان بی به لام رمفتاری و هک به ناو موسولمان وایی!

١٨- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَحَوْلَهُ عَصَابَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ: (بِإِيعُونِي عَلَى أَنْ لَا تُشْرِكُوا بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا تُسْرِقُوا وَلَا تَزْنُوا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ وَلَا تَأْتُوا بِبُهْتَانٍ تَفْتُرُونَهُ بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ وَلَا تَعْصُوا فِي مَعْرُوفٍ فَمَنْ وَفَى مِنْكُمْ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ أَصَابَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا ثُمَّ سَتَرَهُ اللَّهُ فَهُوَ إِلَى اللَّهِ إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ وَإِنْ شَاءَ عَاقَبَهُ فَبَإِيعَانَهُ عَلَى ذَلِكَ). (الحديث ١٨ أطرافه في:

٣٨٩٢، ٣٨٩٣، ٣٩٩٩، ٤٨٩٤، ٦٧٨٤، ٦٨٠١، ٦٨٧٣، ٧٠٥٥، ٧١٩٩

(٧٢١٣، ٧٤٦٨). (١٨)

عوبادهی کوری صامیت (همزی خوی لری بن) فهرمووی: (دهستهیی له یارانن پیغه مبهه (دروودی خودی لسهه بن) له دهووری بوون، فهرمووی پییان: پهیمانم له گهل دا بکهه له سهر نه وه: که هاوبهش (شهریک) بو خوا دانه نیو و دزی و حیزی نه کهه و دهس پاک و داوینپاک بن و مندالی خوتان له بهر نه بوونی نه کوژن و له خوتانه وه له خوت و خوږایی بوختیان هه لئه بههستن، وه له کردنی چاکه و پیاوهتی سهر پیچی نه کهه و لاریتان نه بی له کاری خیر) جا هه رکه سیکتان نه پهیمانن هه تا سهر برده سهر نه وه پاداشی باشی ده که ویتته سهر خوا، وه نه وهیشی تووشی شتی بوو له مانه وه، له م جیهانه دا تۆله ی نه وه ی لی سهندرا نه وه ده بی به کهه فارمت بو ی و نه تۆله یه بریت ی تاوانه که ی ده که ویتته، وه نه وهیشی تووشی شتی بوو له مانه به لام له جیهان داخودا بو ی پۆشی، نه وه کاری ده که ویتته دهست خوا، جا خودا نه گهر ههز بکا نه و لی دمووری، نه گینا تۆله ی نه وه ی له وجیهان دا لی دهستینن)

عوباده فہرمووی: (جا ئیمہیش لہسہر ئہوہ پھیمانمان ہی دا). (تاج/ ۳ ل/ ۳۶۵)
 ز/ ۱۰۱ ف/ ۱ تاج/ ۱ ز/ ۸ ژ/ ۵۵).

راٹھ و شیکردنہوہ:

ہہتا بزائری کہ پیاوانی رشتہگانی فہرموودمکانی صہحیحی بوخاری ج
 کہلہ پیاوی بوون، سہرگوئی لہمیژوویان دہنووسین، عوبادہ: ئہنصاری پہ،
 خہزرہجی پہ، ئامادہی پھیمانی عہقہبہی پہکہم و دووہم بووہ، ہہروا
 ئامادہی بہدرو ئوحدو پھیمانی خوشنوودی (بہیعہتو رضوان) و ہہموو
 شہرگاگانی تری پٹغہمبہر بووہ، لہگہل پٹغہمبہر خویدا (درووی خودی لہسہر ہی)
 لہپٹغہمبہرہوہ (۱۸۱) فہرموودہی گیراوتہوہ، شہشیان پھسندی ہہردوولایہ،
 دوانیان لہبوخاری دا ہہیہ بہلام لہموسلیم دا نییہ، دوانیشیان لہموسلیم دا
 ہہیہ، بہلام لہبوخاریدا نییہ، پہکہم کھس بووہ کہبووہ بہقازی فہلہستین،
 پیاویکی کہلہگہتی قہویلہی قوژی بہہرمہمہند بووہ، سالی (۳۴) ک مردوہ،
 گورہکہی لہبہیتولہقدیسہ جیگہکہی زانراوہ، پھیومندیی ئہم فہرموودہیہ
 بہسہر دیڑی ئہم باسہوہ، کھنیمان و باومرہ زور کھمہ، ئہومیش بہہوی ئہو
 تیہہلکیشانہومیہ کہ دانہری تہجریدی صہریح کردوویہتی لہنئیوان سہریاسہ
 سہرہکی و لاوہکی پہگانی صہحیحی بوخاریدا، ئہم ناسازی پہ لہزور شوین
 لہم کتیبہ پیروزمیہدا دووبارہ دہبیٹہوہ، بہلام چارمہری بہوہ دہکری
 کہبگہرپیٹہوہ بوسہر ئہصلہکہ، لہکوندا موتالاکہری ئہم جوڑہ کتیبانہ
 ناگاہیکی چاکی لہم لایہنانہ ہہبوو، بہلام نیستا وانہماوہ، خوینہر بہگشتی
 تہواو ساگارو ساویلکہ بوون، مہگہر بہدانسقہ خوینہری پھپور ہہبی!

باسی: بہشیکہ لہ نایینداری ئہگہر لہدہست نازاوہ رابکہی

۱۹ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَّهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمٌ يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ

وَمَوَاقِعِ الْقَطْرِ يَفِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ). (الحديث ١٩ - أطرافه في: ٣٣٠٠، ٣٦٠٠، ٦٤٩٥، ٧٠٨٨). (١٩)

ئەبو سەعیدی خودری (عزای خوی لێ بێ) فەرمووی: پێغه مەبەری خوا (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (هاکا ئەو رۆژه هات کە مەردوم دەکەوێتە چەرخێکی خراپی واوە پیاوی موسوڵمان لەبەر ئازاوەی زۆرو لەتاو ئاشووب و فەرتەنە بەنایینی خۆیەو گوریزو پەو دەکا و هەڵدێ و شوێن ئازەل و گەلەرانێ خۆی دەکەوێ و بەلوتکەیی شاخەکان و بەلەو مەرگا گەنەوێ گریان دەدا، ئەو رانە لەم رۆژە رەشەدا باشتەین مائی ئەو موسوڵمانە گۆشەگیرەیی، چونکە دەبێ بەهۆی پاراستنی نایینی و مایەیی گوزمرانی، دوور لە ئازاوەکان). (ریاض ٢/ل ٥٤٤ - کوردی) + (چاپی ٢/ل ١٥٠/ز ٦٩).

راقە و شیکردنەوێ:

ئەبو سەعیدی خودری ئەنصاری یە، لەرۆژی غەزای ئو خوددا لەبەر مندالی رێگەیی ئەدرا کە بەشداری لەم غەزایەدا بکا، بەلام ئەو دەدا لە خزمەت پێغه مەبەردا نامادەیی دوازدە غەزای بوو، باوکی لە غەزای ئو خوددا شەهید بوو، هەزارو سەدو حەفتا فەرموودەیی هەیی، لەبوخاری دا شەست و دووی هەیی، لەموسلیم دا ئەو دەو هەشتی هەیی، چل و شەشیان پەسندی هەردوولایان، بەبێ ی ئەم فەرموودمێه گۆشەگیری لەکاتی ئازاوەدا سوننەتە، گۆشەگیری لەهەموو کاتێک دا شتی چاکە، بەتایبەتی لەم زەمانەدا، بەمەرجی ئەبێ بەهۆی زیان بۆخۆی یا بۆ موسوڵمانان، وەک ئەو بێ بەهۆی تەرکی جومعه و جەماعەت، یا بێ بەهۆی ئەکردنی کاسبی. (ت/٥/ص ١٨٥ مبحث: السلامة في العزلة) + (ب - ١٠ - ٣ - ل - ١١ - ف - ٢٠١ - تاج/٥/ز ٣/ز ٥١٣٩، ١٤٠ - ج/٤).

باسی: پیغہ مبہر لہ ہہ موو کہ سی زیاتر لہ خوا دہ ترسی

۲۰- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَمَرَهُمْ أَمْرَهُمْ مِنَ الْأَعْمَالِ بِمَا يُطِيقُونَ قَالُوا إِنَّا لَسْنَا كَهَيْئَتِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ فَيَغْضِبُ حَتَّى يُعْرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: إِنَّ أَثْقَاكُمْ وَأَعْلَمَكُمْ بِاللَّهِ أَنَا). (الحديث ۲۰ في فتح الباری شرح صحیح البخاری) (۲۰)

عائشہ (مزدی خوی لی بی) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خوندی لسمر بی) دہستووری وابوو کاتی فہرمانی بہ یارانی دہ کرد بو کردنی کاری، داوای شتیکی وای لی نہدہ کردن کہلہ تافہ تیاندانہ بی. گوتیان: نہی پیغہ مبہری خوا! ناخر نیمہ وہک تۆنین، تۆ لہ کوئی و نیمہ لہ کوئی، تۆ خودای کہ و رہ لہ گوناہی بہرو دوات خویش بووہ، کہ واتہ: نیمہ پیویستیمان بہ کردنی کاری باش لہ تۆ پترہ! پیغہ مبہریش (درویدی خوندی لسمر بی) بہرادیہ کی وا لہم قسہ یہ یان توورہ دہ بوو لہرووی دیار بوو، دہیشی فہر موو: (من لہ ہہ موو تان زیاتر لہ خودا دہ ترسم، و دہ لہ ہہ موو شان زیاتر دہیناسم، کہ واتہ: کاری زور بو من باشترہ!). : (تاج/۱ ل/۶۳ ز/۱۰ = ۸۰/ج/۴).

باسی باوہر بہ ہیژو بی ہیژی ہہ یہ

۲۱- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْرِجُوا (مِنَ النَّارِ) مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَيُخْرِجُونَ مِنْهَا قَدْ اسْوَدُّوا فَيَلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ

صَفَرَاءُ مُلْتَوِيَةً). (الحديث ۲۲ في فتح الباري - أطرافه في: ۴۵۸۱، ۴۹۱۹، ۶۵۶۰، ۶۵۷۴، ۷۴۳۸، ۷۴۳۹) (۲۱)

لهئه بوسه عیدی خود ریه وه له پیغه مبه ره وه (دروندی خودی لسه ره) دمفه رموی: (بههشتی یه کان ده چنه بههشت و دوزه خیه کانیش ده چنه ناو دوزهخ، له پاشا خوی گه وه به فریشته کان دمفه رموی: هه رکه سی به قهده سهنگی دهنکه خهرته له یی ئیمان و باومر له ناو دلی دا بووبی له دوزهخ دمریکهن، جاکاتی دوزه خیه کان له دوزهخ دینه دمره وه بوون به سووته مه پوو رهش رهش بوون، نه وسا هه ئیان دده نه ناو رووباری ژیا نه وه، جا وهک تۆمه ی قهراخ سیلاو خیرا سهوز دهنه وه نه ژینه وه، دیاره دیوتانه که کاتی تۆمه دته قی و چه که ره دهکا چهنده گه شو زمره باوو ناسک و نازدارو به ره به ره به دهم سروهی باوه شنهن دهکا و که رویشکه دهکا، نه وانیش که له رووباره که دینه دمره و ناو ناسک و نازدارو به که یفن!). : (تاج/ ۵ ل/ ۴۰۰ ز/ ۲۳۱) + (ب/ ۱۰ ز/ ۱۳۲ ل/ ۴۲۶ ف/ ۲ = تاج/ ۵ ز/ ۱۳۲ ژ/ ۵۷۰۵ ل/ ۷۲۱ ج/ ۴).

راشه و شیکردنه وه:

نهم فهرموودیه به لگهی نهوویه که باومر به هیزو بی هیزی هیه، وه نه وهی لسه ره موسولمانه تی بمری زوو یادرهنگ ده چیه بههشت، ههروهک نامازه بۆ نه وه دهکا که مه عه نویات وهک باومر کردار سهنگ و کیشیان هیه، لهم سه رده مه دا ته رازوو و پیومر چه شنی زورو سهیری هیه، مهرج نییه که ههر شتی تهن دار بکیشری، شتی بی تهنیش (وهک کاره با، موقناتیسی، پله ی سه رماو گه رما، راده ی شی، خاسیهت و تایبهتمه ندیی شت، نه مانه هه موو گهرچی مادده و جهوهر نین و عهره ضو روو که شن، به لام له گه ل نه وهش دا

ههريهكئ له مانه) پيؤمري خؤي ههيه، ئيتر تهعير لهو حهقيقهته بهههر وشهپئ بئ دهپئ، ناوي دهئئ ي تهرازوو، يان مهتر، نهوه لهجه وههري بابتهكه هيچ ناگؤرئ!

ناييني له رهى دهنگ، تيرى و كالى رهنك، خؤشى و ناخؤشى و چؤنئيتى و چه نديئتى ي تامو بؤ، نه مانه هه موو شه پؤل و مه وجهى خؤيان ههيه، ئيستا به پيؤمري تايبهتى، نهو شه پؤل و له رانه له يهك جيا دهكرينه وه، له سه ر شهريت و نه وار تؤمار دهكرين و ههركاتئ ويستيان نهو دهنگ و رهنك وهك خؤيان دووباره دهكه نه وه.

حهز دهكه م نه م راستيه تؤمار بكه م: ئيمه كه موسوئلمان نين باومرمان واپه كه ئيسلام تافه ئاييني راست و دروستى خوايه، ومئه وهى پيؤيست بئ بؤ پياده كردن و گه شه پئكردن و به رده وام بوونى نه م ئايينه خوداى گه و ره فه راهه مى هئناوه، جا له سه ر نه م بنياته خوداى گه و ره له زير چاوديرى خؤيدا، له پئيش پياده كردنى ئيسلام دا، نه م زمانى عه ره بيهى كه قورئان و حه ديشى پئ تؤمار كراوه، په رومرده كردوو، نه وه تا به ريك و پئكى تهعيرى له مه به سته كانى خودا پئ دراوه ته وه، نه مهش به باوه رى من به شيكه له ئيرهاص، ئيرهاصيش: كاريكى ئاناسايى يه له پئيش هاتنى له داى كه بوونى پئغه مبه ريك دا روو ددها، هه تا ببئ به نيشانهى دروستى ي په يامه كهى، يه كئ له و بنه مايانهى كه بوون به هؤى سه ره كى پاراستنى ئاييني پيروزى ئيسلام بنه ماي ته و فiq و پشتگيرى خودايى يه، راسته كه پيؤيست له سه ر موسوئلمان له هه ول و كؤشش و كارو كرده وه سارد نه بنه وه و نه وهى هؤى سه ره به رزى ديين و دنيايه هه ولئ بؤ بدن، به لام ته و فiqى خوايى سه رو هه موو نه مانه يه، ده نا كارمه ساتى گه و رهى وا به سه ر ميلله تى ئيسلام دا هاتوو نه گه ر پشتگيرى خوايى نه بوايه ئيستا ناوي ئيسلام سرباؤوه.

۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُعْرَضُونَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ قُمْصٌ مِنْهَا مَا يَبْلُغُ الثَّدْيِ وَمِنْهَا مَا دُونَ ذَلِكَ وَغَرَضَ عَلَيَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ قَالُوا فَمَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الدِّينَ). (الحديث ۲۳ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۲)

دیسان نہ بوسہ عید (برقی غوی لہ ہر) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لہ سہر ہر) فہرمووی: (نووستبوم لہ خہودا نہو خہ لکہم پی نشان دران، ہہموو سہرو کراسیان لہ بہردا بوو، ہہیان بوو کراسہ کھی دہگہ پیشستہ سہر مہمکی و ہہیان بوو لہوہ زیاتر پاکہ متر بوو، بہ لام کہ سہرہی عومہری کوہ خہ ططاب ہات و نہو بہ بہر دہمما رمت بوو تہ ماشام کرد کراسیکی ناودامانی لہ بہردا بوو لہ بہر پی دہخشا، عہر زیان کرد: نہی پیغہ مبہری خوا! نہوہت بہچی خہوہر زین کردو بہچی لیکت دایہوہ؟ فہرمووی: بہنایین). (تاج-ل/۲۰/ز/۴/ف/۱/ژ/۳۲۴۵/ج/۴).

شہرمو و ہہیا بہ شیکہ لہ نیمان و باوہر بہ خوا

۲۳- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعْظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ). (الحديث ۲۴ - أطرافه في: ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹). (۲۳)

ٹیبنو عومہر (برقی خودیان لہ ہر) فہرمووی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لہ سہر ہر) لہ لای پیاو یکہوہ رابورد، نہ نصاری بوو، خہریک بوو ناموزگاری برادر یکی خوی

(۲۲) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: من فضائل عمر (رضي الله عنه)، رقم: ۲۳۹۰ = ۷۱۳۹.

(۲۳) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان عدد شعب الايمان وفضلها وادناها، رقم: ۱۵۲=۳۶.

دهکرد، لهسەر ئهوه كهزۆر شهرمنه. پێغه مبههر (بروودی خودی لهسهر بێ) پێی فهرموو: (وازی لێ بێنه چوونكه شهرمو شكۆ بهشیكه لهباومرو ئیمان) (ریاض/٢ ل/٥٩٢).

نهوهی شایه تمان بهیئیی و نوێژ بكاو زهكات بدا سهرو سامانی پارێزراون

٢٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ). (الحديث ٢٥) (٢٤)

دیسان لهوهوه پێغه مبههر (بروودی خودی لهسهر بێ) دمفهرموی: (فهرومانم پێی كراوه كهشهر بكهم لهگهڵ ئهم خهلكه دا ههتا شایه تمان دینن و بهزمان دهلین: أَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ؛ شایهتی دهمه كهههر خودا خودایه و بهس، مهحه ممه دیش پێغه مبههری خویه و له لایهن ئهوهوه رهوانه كراوه بۆسهر ئه و خهلكه، وهتا پێنج فهرزهی نوێژ به جوانی دهكهن و، زهكاتی فهرز دهمه، كاتی ئه وه دیان كرد ئیتر سهرو مال و نامووسیان لهمن حهرام دهبی، مهگهر لهسهر حهقی شهرعی، جا لهدوا ئه وه لیپرسینه وه دیان لهبارهی نیازی دلیانه وه له و دنیا لهسهر خویه). : (ریاض/١ ل/٣٧٢ ز/٤٩ + تاج/٢ ل/١٢ ف/٤ ز/٢) + (چاپی/٢ ب/٢ ل/٣٠٤ ف/١ ل/٣٩٠).

رافه و شیکردنه وه:

لهم فهرموودهیه وه ئهم شتانه وهرده گیرین: گوئنی شایه تمان بهزمان مهرجی یه کهمی قه بووئی ئیسلامه، وه حوکم ناکرێ به کافری و بێ پروایی

(٢٤) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الأمر بقتال الناس حتى يقول: لا اله الا الله، رقم:

کەسێ بەهۆی کاری زۆر خراپەووە مادەم ئەهلی شایەتەمان بێ، بەم جوۆرە کەسە لەزاراوەی شەرعدا دەگوترێ: ئەهلی قیبلە، بڕیاری شەرع بەپێی رووکارەو لێپرسینەووە لەنیازی ناو دڵ لەسەر خواپە، بڕیاری شەریعەت لەسەر موسوڵمان جێ بەجێ دەکری ئەگەر سەرپێچی لەفەرمانەکانی شەرع بکا، وەک ئەووە بەناحەق کەسێ بکوژی دەکوژرێتەووە.

باسی: هەندێ دەفەرموون ئیمان کردەووەیە

٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سُئِلَ أَيُّ الْعَمَلِ أَفْضَلُ؟ فَقَالَ: إِيمَانٌ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قِيلَ ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: حَجٌّ مَبْرُورٌ). (الحدیث ٢٦ - طرفه فی: ١٥١٩) (٢٥)

ئەبوھورەیرە (بەزێ خوەی لێ بێ) فەرمووی: لە پێغەمبەر (دروودی خوەی لەسەر بێ) پرسیار کرا: کام کارە زۆر پەسەندە؟ فەرمووی: باوەڕ بەخودا و بەپێغەمبەری خودا، گوترا: ئەو لەدوا ئەو چی کاری زۆر خێرە؟ فەرمووی: (غەزا و تیکۆشان لەرێگەی خودادا، گوترا: ئەنجا چی تر؟ فەرمووی: حەجێکی دروست!) (ریاض/٣/ل/٩٤٢).

راشه و شیکردنەووە:

لەهەندێ فەرموودەدا لەپاش باوەڕ بەشتێن کردەووە نوێژە، یاشتێکی ترە، وەک وەلامیکی گشتی بۆنەم جوۆرە باسو بابەتەنە کەبەدیمەن بۆنی ناتەبایی یان لێ دێ، دەتێین:

یەکەم: بەپێی حال و بەپێی کەس وەلام دەگوێرێ، بەوێنە: کاتێ جیهان بەناسایش بێ حەج لەغەزا باشتەر، بەلام کاتێ دوژمن شالۆوی هێنابی غەزا لەحەج باشتەر،

دووم: بهزوری نهم رستهو تهعبیرانه هاندانه لهسه ر کردنی نهو کاره باشانه، مه بهست برپاردانی پلهی باشتړینی نیوانیان نییه، سییه م: وشه یی لهزارا کرتاوه، به لام له دلته وه مه بهسته، وهک وشه ی (مین) لیره دا موراده، نهوکاته پرسیاره که ناوای لی دئ: (سئل أي العمل = من = أفضل الأعمال: کام کاره لهزور کاره په سنده کانه؟).

چواره م: نیسمی ته فضیل له م جوړه شوینانده دا بو ته فضیل نییه، وهک له م نایه تانده دا بو ته فضیل نییه: (وهو اهرن علیه) هه روا: (وربکم اعلم بکم) که (اهرن) بهواتا (هین) بی و (اعلم) بهواتا (عالم) بی، نهم جوړه ته نویله له م شوینانده زور په سنده، زاناکان دمه رموون: (نه گهر دوو دهق به دیمه ن پیکه وه نه ده گونجان دمبی لایه کیان به پیی زانستی ته نویل به نویل بکری، نهوکاته هه ردوو دهقه که په سندنو کار به هه ردوو لایان ده کری، به لام نه گهر به ته نویلش پیکه وه نه ده گونجان نهوا به هیزه کیان په سندن ده کری و بی هیزه کیان که نار ده کری، ته نانه ت هه ندی زانا دمه رموون: ته نویل دووریش بی له پرته کردنه وهی دهق باشته. تاویل له (آل الشيء الی کذا) یه واته نهو شته گه راپه وه بو نه وه و نه وه، لهزارا وهی زانستی هه رمووده دا مه بهست له ته نویل نه مه یه: گفته (لفظ) ی به پیی دانانی بنچینه یی (وهضعی نه صلی) خو ی واتی ی ده گه یه نی، به لام له بهر به لگه یه له و واتی یه وه نه قل ده کری بو واتی یه کی تر، نه گهر نهو به لگه یه نه بوایه نهو واتی یه که به پروالته گفته که ده یگه یه نی که نار نه ده کرا.

کاتنی نیسلام له سه ر واتی راسته قینه نه بی

۲۶ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْطَى رَهْطًا وَسَعْدٌ جَالِسٌ فَتَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا هُوَ أَغْجَبُهُمْ

إِلَيَّ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي فَقُلْتُ مَا لَكَ عَنْ فُلَانٍ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَرَاهُ مُؤْمِنًا فَقَالَ أَوْ مُسْلِمًا فَسَكَتُ قَلِيلًا ثُمَّ غَلَبَنِي مَا أَعْلَمُ مِنْهُ فَعُدْتُ لِمَقَالَتِي وَعَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ يَا سَعْدُ إِنِّي لَأَعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ خَشْيَةً أَنْ يَكُفَّهُ اللَّهُ فِي النَّارِ. (الحديث ٢٧ - طرفه في: ١٤٧٨) (٢٦)

سهعدی کوری نهبو وه قاص (رمزی خودی سن بن) فهرمووی: من خوّم دانیشتبووم لهوکاته‌دا پیغهمبه‌ر (دروودی خودی لسم‌ر بن) به‌شی دهسته‌یه‌کی دا، به‌لام به‌شی پیاویتی نه‌دا، به‌لای منه‌وه نه‌و پیاوه باشت‌رینیان بوو، له‌به‌رنه‌وه گوتم: قوربان! نه‌ی پیغهمبه‌ری خودا! نه‌وه بوچی فی‌سارمه‌که‌ست بوارد، خو‌به‌خودا من به‌برواداری دزمانم، فهرمووی: به‌لگوو بلی به‌موسولمانی دزمانم و له‌حالی وادا شایه‌تی باومر، که شتی‌که واله‌ناو دل دا بوئهم جوړه که‌سه‌ی مه‌ده) جا منیش که‌می بی‌دمنگ بووم، هه‌تا نه‌وه‌ی دهمزانی له‌باری موسولمانه‌تی نه‌و پیاوه‌وه زوړی بو هی‌نام له‌به‌ر نه‌وه پرسیارمه‌که‌مم دووباره کرده‌وه، پیغهمبه‌ریش هه‌ر فه‌رمی‌ایشته‌که‌ی پی‌شووی دووباره کرده‌وه، له‌به‌ر نه‌وه که‌می‌کی تریش بی‌دنگ بوومه‌وه، هه‌تا له‌به‌ر هه‌مان هو‌ی پی‌شوو پرسیارمه‌که‌مم بو جاری سی‌یه‌م دووباره کرده‌وه، پیغهمبه‌ریش (دروودی خودی لسم‌ر بن) دی‌سانه‌وه هه‌ر فه‌رمی‌ایشته‌که‌ی پی‌شووی دووباره کرده‌وه، له‌دوایی دا فه‌رمووی: (نه‌ی سه‌عدا گه‌لی جار من به‌ش دهم به‌ه‌ندی که‌س، هه‌یشه له‌وم خو‌شتر ده‌وی و به‌شیشی ناده‌م، دزمانی نه‌وه‌بو؟ چونکه هه‌ندی که‌س نو موسولمانن، یا‌چاو‌چنوکن، دمه‌و‌ی به‌به‌ش پیدان بیان لاوینم و بیانکه‌م به‌دوستی نی‌سلام، نه‌بادا بجی‌ته‌وه ناو بی‌بروایی و خودا له‌ناو ئاگری دوزخ دا سه‌رم‌نگری بکا، به‌لام هه‌یه خو‌ی موسولمانی ساغه، پی‌ویستی به‌لاواندنه‌وه نیه).

(٢٦) أخرجه مسلم في الايمان، باب: تأليف قلب من يخاف على إيمانه لضعفه وفي الزكاة،

باب إعطاء من يخاف على إيمانه، رقم: ١٥٠ = ٣٧٦، ٣٧٧.

رافه و شیکردنه وه:

سه‌د له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره‌یه، واته: له‌و ده‌که‌سه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بر) مژده‌ی به‌ه‌ه‌شتی پیداون، له‌موسو‌ل‌مانه هه‌ره‌پیشینه‌کانه، له‌ته‌مه‌نی چوارده‌ سالی دا ئیسلام بوو، ئاماده‌ی غه‌زای به‌در بووه، هه‌روا هی غه‌زاکانی تری پاش به‌در بووه، نزای گیرابوو، یه‌که‌م که‌س بوو که‌یه‌که‌م تیری له‌پ‌ی‌گه‌ی خودا دا هاو‌یشت، له‌کۆ‌چه‌ره هه‌ره‌پیشینه‌کان بوو، دووسه‌دو حه‌فتا فه‌رمووده‌ی هه‌یه، له‌بو‌خاری دا بیستی هه‌یه، له‌موسلیم دا بیستو سی‌ی هه‌یه، یازده‌یان په‌سه‌ندی هه‌ردوولایه، له‌سه‌رده‌می ئیمامی عومه‌ردا له‌سهر ده‌ستی سه‌عددا مه‌دائین فه‌ت‌ح کرا، کووفه‌ی دروست کرد، عومه‌ر کردی به‌فه‌رمانداری ولاتی عی‌راق، له‌په‌نجاو حه‌وتی کۆچی دا مردووو، له‌به‌قیع به‌خاک سپ‌یردراوه، دواترین که‌سه له‌عه‌شه‌ره‌ی موبه‌ش‌شه‌ره که مردووو: (تاج/۵/ل ۸۶ = تاج/۳/ل ۶۰۹/ز ۱۲/ژ ۳۳۲۶ هه‌تا ۳۳۳۱ ج/۴) له‌م شوینه‌دا له‌تاجول ئوصول دا مناقبی سه‌عد نووسراوه.

کفر تا کفر فه‌رقی هه‌یه

۲۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَرَيْتَ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ يَكْفُرْنَ قِيلَ أَيْكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِخْدَاهُنَّ الدَّهْرَ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطْ). (الحديث ۲۹ - أطرافه في: ۴۳۲، ۷۴۸، ۱۰۵۲، ۳۲۰۲، ۵۱۹۷). (۲۷)

ئیب‌نوعه‌بباس (هم‌زای خودایان له‌ بر) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بر) فه‌رمووی: (سه‌رنجی ناو دۆزه‌خم دا پ‌وانیم زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ژنانی جیهان بوون،

چونکه سپله‌یی ده‌کهن) گوتیان: ئایا سپله‌یی له‌گه‌ل خودا دا ده‌کهن؟
 فهرمووی: (سپله‌یی له‌گه‌ل می‌رد ده‌کهن و چاکه‌یان له‌به‌رچاو نییه، نه‌گهر
 به‌دریژیی سالا چاکه له‌گه‌ل یه‌کیکیان بکه‌ی، دوا‌یی شتیکی که‌می ئی بینیت
 که‌به‌دلی نه‌بی ده‌لی: هه‌رگیز چاکه‌م له‌تۆ نه‌بینیوه‌).

که‌س به‌کردنی ئاوانه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی کافرنابی جگه له‌شیرک و کوفر

٢٨- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَابَيْتُ رَجُلًا فَعَيَّرْتُهُ بِأَمِّهِ فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا أَبَا ذَرٍّ أَعَيَّرْتَهُ بِأَمِّهِ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ إِخْوَانُكُمْ خَرُّوا لَكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ فَمَنْ كَانَ آخِرُهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ وَلْيُلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ وَلَا تُكَلِّفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِينُوهُمْ). (الحديث ٣٠ - طرفه في: ٢٥٤٥، ٧٠٨٣، ٢٨)

ئه‌بو‌ذهری غیفاری (هم‌زی خوی لێ به‌) فهرمووی: (له‌گه‌ل بیاویک دا جنیومان
 به‌یه‌کتر دا، له‌سه‌ر قسه‌یه توانجم له‌دایکی دا پیم گوت: کو‌ری ژنه
 قوله‌په‌شه‌که، ئه‌ویش چوو له‌لای هه‌زرت سکا‌لی له‌ده‌ست کردم، جا که‌چووم
 بو‌ خزمه‌ت هه‌زرت (درو‌دی خودی له‌سه‌ر به‌) فهرمووی: (ئه‌ی ئه‌بو‌ذهر! چۆن تانه
 له‌دایکی ده‌ده‌ی؟ تۆ چۆن بیاویکی؟ هیشتا په‌گی ره‌فتاری سه‌رده‌می نه‌زانیت
 تیدا ماوه، ئه‌م به‌نده‌و نو‌که‌رانه‌تان برای ئایینی ئیوه‌ن، خودا کردوونی
 به‌ژێرده‌سته‌ی ئیوه‌، خزمه‌تتان ده‌کهن، که‌واته له‌خواردن و جلو به‌رگا
 له‌خۆتانیاں جیا مه‌که‌نه‌وه، کارو فهرمانی گرانی وایان مه‌ده‌ن به‌سه‌ردا
 که‌له‌کیشیان دا نه‌بی، نه‌گهر دنیا بوو داوای شتیکی ئاواتان لی‌کردن یارمه‌تیاں
 بده‌ن).

راقه و شیکردنه وه:

ماموستا مهلا رهشید بهگ - پرگۆزه که ی له نوور بی - دمفه رموی: نهو
پیاوه ی له گهل نه بوذهر جنیویان بهیهك داوه بیلالی حه بهشی بووه،
له عومده تولقاریندا دمفه رموی: (چاکه گردن له گهل ولاخ و نازده لیش دا
سووننه ته، نابئ ناههقی له وانیش بکری!): (تاج/ل ٤٤/ز ٢١/ف ٤ = تاج/٢
ل/٤٥٥/ز ٢٠٢٩).

نه بوزمی غیفاری یه کیکه له ناودارانی هاوړپیان، له خوی دهگیرنه وه
که فهرموویه تی: من جواره مین کهس بووم که ئیسلام بووم، له بهر زوهدی و بی
هه وایی له حه دیتدا دهیشوبه یئن به حه زرمی عیسا (درووی خودی له سر بی) له دوا
جهنگی خه ندهق له مه دینه له گهل حه زرمه تا مایه وه هه تا حه زرمه و مفا تی
کرد. به پی ی رپبازو بوچوونی نه بوزم: (ناپه وایه بو مروف پتر له پیداو یستی
خوی سامان پاشه که وت بکا) بویه پی ده لئین: (أبو الاشتر اکیه فی الاسلام)
له ئیسلام دا مال به هره یه که له به هره کانی خودا، مالی رحمت هه تا زو ربی
دهستمایه ی دین و دنیا یه، به لام له گهل نه مه لیش دا ده ولته تی ئیسلام مافی
هه یه سیسته می مالداری چاودیری بکا، له کاتی پیویست دا جله وی چلیسی
سه رمایه داری بگری. نه بوزم دو سه دو هه شتاویهك فهرمووده ی هه یه،
له بوخاری دا جواره فهرمووده ی هه یه، له موسلیم دا بیست و نو فهرمووده ی
هه یه، دوا زده یان په سندی هه ردو وایه، له رمبه زه له سالی (٣٢) ك نه مری
ههقی به جی هینا، ئیبنوومه سعود نویژی له سه ر تهرمه که ی کرد. (ت/٥
ل/٢٠٤ = تاج/٣ ل/٧٢٢/ز ٣٥٠٩-٣٥٠٧).

باسی: صولج له نیوان موسولماناندا

٢٩- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا لَقِيَ الْمُسْلِمَانِ سَيْفِيهِمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ فَقُلْتُ يَا

رَسُولَ اللَّهِ فَبَهِدَا الْقَاتِلَ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ).
(الحديث ۳۱ - طرفاه في: ۶۸۷۵، ۷۰۸۳) (۲۹)

ئەبو بەکر (رەزى خوى لى بى) فەرمووی: بەگوێ ی خوّم لەزاری پیرۆزی پێغەمبەرم
بیست دەیفەرموو: (هەركاتى دوو موسوڵمان دەستەو شمشیر بەرامبەر بەیەك
راوەستان، یەكێکیان یەكێکیانی كوشت، بكۆژو كۆژراو هەردوکیان لەناگری
دۆزەخدا) منیش گوتم: ئەى پێغەمبەرى خودا! باشە وابكوژ لەبەر
خوینپێژییەكەى شایانى دۆزەخە، ئەى كۆژراو بۆچی؟ فەرمووی: (چوونكە
ئەویش بەخواستى دل سوور بوو لەسەر كوشتنى هاوڕێكەى).

راقە و شیکردنەوه:

ئەبو بەکر لەهاوڕێ هەره مەزنەکانی پێغەمبەرە، بەردەوام سەرگەرمی
خواپەرستی جوان بوو هەتا لەبەصرە لەسالى پەنجاو دووی كۆچی دا ئەمری
هەقى بەجێ هێنا، سەدو سێو دوو فەرموودەى لە پێغەمبەرەوه گیراوەتەوه،
لەبوخارى دا (۱۳) فەرموودەى هەیه، لەموسلیم دا (۹) فەرموودەى هەیه،
هەشتیان پەسەندى هەردوولایانە.

باسى: زولم تا زولم جیاوازی هەیه

۳۰ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَمَّا نَزَلَتْ (الَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) قَالَ: أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ آيُنَا لَمْ
يَظْلَمُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ). (الحديث ۳۲ - أطرافه في:
۳۳۶، ۳۴۲۸، ۳۴۲۹، ۴۶۲۹، ۴۷۷۶، ۶۹۱۸، ۶۹۳۷). (۳۰)

(۲۹) أخرجه مسلم في الفتن واشراط الساعة، باب: اذا تواجه المسلمان بيفيهما رقم: ۲۸۸۸=۷۸۱.

(۳۰) أخرجه مسلم في الايمان، باب: صدق الايمان واخلاصه، رقم: ۱۲۴=۲۲۳.

عبداللہ کوری مہسعود (مرزی خودایان لئیں) فہرمووی: کہنایہتی (الذین آمنوا ولم یلبسوا ایمانہم بظلم أولئک ہم ألمان وہم مہتدون) (۸۲/۶) ہاتہ خواروہ، کہنہمہ رافہ کہیہتی: موسولمانی راست و دروست بہ پی ی دستورہ گانی دین و نایین، نہو بروادارانہن کہ باورہ پیکی ساخی رہسای بیگرہدی باشیان بہ خودای خویمان ہہیہو بہ ہہموو پیغہ مہبرانی خوا ہہیہ، باورہ پیکی بہتی کہ تیکہل بہ زورو ستہم نہ بی، نہوانہ ناسایش و ئارامو ہیمنی دادمبارئ بہ سہریانا، خوشیان شارہزای ریگہی راستن و مرازیان ہاتوتہدی. فہرمووی: کاتی نہم نایہتہ ہاتہ خواروہ بوو بہ ہوی نیگرہان بوونی موسولمانہکان و مہترسی نہومیان لئیں نیست کہ بہر بہ ہرہی ناسایش و ئارامی و شارما بوونی ریگہی راست نہ کہون، بویہ گوتیان: نہی پیغہ مہبری خودا! دہبی کی بی لہئیہم کہ زورو ستہمی لہ خودی خوئی نہ کرد بی؟ کہواتہ: نہم مزدیہ بہئیہم چی؟ بہ لکوو بہ پیچہ وانہوہ نہمہ ہرہ شہیہ لہئیہم، چونکہ ہہموو کہ سی لہئیہم کہم یازور زورو ستہمان کردوہ، نہویش (برووی خودی لہسر لئیں) فہرمووی: (مہبہست نہوہ نییہ کہئیوہ تی ی گہیشٹوون، بہ لکوو مہبہست لہو زورو ستہم و زولمہی کہلہم نایہتہدا ہہیہ شیرک و ہاوبہش دانانہ بو خودا، لہو چہشنہ زولم و ستہمہیہ کہلوقمان ناموزگاری کورہ کہی خوئی دہگرد کہتوخی نہ کہوئی، کہقورٹان دہیگر پرتہوہو دہفہرموئی: (یابی لا تشرک باللہ إن الشرک لظلم عظیم) (۱۳/۳۱) واتہ: رولہی خو شہویستم! نہ کہی ہہلہی واگہورہ بکہی، ہاوبہش و ہاورئ بو خودا بریار بدہی، چونکی شتی وا زولمیکی زور گہورمیہ، زولم و زورو ناہہ قیش لہ موسولمانی باش ناوہشیٹہوہ، پیشہی ملہورہ ستہمکارہکانہ).

رافه و نیکو لینه وه:

ههتا بزنانین که پیاوانی سه حیجی بوخاری چۆن پیاوانی بوون، لیرمدا کورتهیه کی بوخت له ژياننامه ی ئیمامی ئەعمەش تۆمار دهکەین، که یه کی که له پیاوانی رشتە ی ئەم فەرمووده یه، که ئاویه: بوخاری، ئەبو و لید، شوعبه، سولهیمان واته: (ئەعمەش) ئیبراهیم، عهلقه مه ئیبنومه سعود، ئیمامی ئەعمەش چوار ههزار فەرمووده ی ههیه، کتیی نه بوو، فه صیح بوو، هه رگیز له حنی نه ده کرد، له حن ئەوه یه که قسه به غهیری عه ربی فه صیح بکه ی، ئیمامی ئەنه سی دیوه، که واته: تابیی یه، تابیی موسولمانیکه له چینی دوومی میلله تی ئیسلام بی، پیغه مبه ری نه دیبی، به لام هاوړی پیغه مبه ری دیبی، ئەعمەش ئەم زاتانه مامۆستای بوون، واته: شیخی بوون، شیخی راوی یامو حه ددیث ئەو که سه یه که فەرمووده ی لی و مرده گیرئ، ئەبو وانیل و مه عرورو موحاهید و ئیبراهیمی نه خه عی و تهیمی و شه عبی شیخی ئەعمەش بوون، سوبه یی و ئیبراهیمی تهیمی و شه وری و شوعبه و یه حیای قه طان و سوفیانی کور ی عویه نه فه قی ی بوون، واته: فەرمووده کانی ئەویان گیراوه ته وه، یه حیای کور ی قه طان ده فەرموئ: (ئەعمەش سو فیلکه یه کی وابوو به رده وام له ریزی یه که می نو یژی جه ماعه تدا ئاماده بوو، زانایه کی پایه به رزی ئیسلام بوو). وه کیع ده فەرموئ: (ئەعمەش نزیکه ی حه فتا سال ئەللا هو نه که به ری یه که می جه ماعه تی نه فه وتا وه!) شوعبه پی ی ده گوت: موصحف، واته: وهك موصحف راست و بی گهرده، پییان ده گوت: سید المحدثین، واته: گه وری فەرمووده زانه کان، بۆنی شیعه یی لی ده هات، جار و بار ته دلیری ده کرد ته دلیر ئەوه یه که فەرمووده که له که سی که وه بگێر پته وه که هاو چه رخی خۆ ی بی، به لام ئەو فەرمووده یی له و نه بیستی، له هه مان کات دا واپیشان بدا که نه و فەرمووده یی له و بیستوه، مه به ستیشی له مه ئەوه یه که شیوه ی فەرمووده که جوان بکا، یا ئەوه یه: که فەرمووده زانه که

مامؤستاکه‌ی خوئی، یاکه‌سیکی تر له‌پیاوانی رښته‌ی فهرمووده‌که، به‌ناوئ
ناوببا که‌به‌و ناوه‌وه نه‌ناسرابئ، ئه‌عمه‌ش (ملاوی خوی ل به‌) له‌سالی شه‌ستی کوچی دا
له‌دایک بووه، له‌سه‌دوچلو هه‌شت دا مردووه، هه‌شتاو هه‌شت سال ژیاوه:
(ت/ل ۱۵۵/ز ۷/ف ۵ = تاج/ل ۴/ل ۲۱۵/ز ۲۸۶۵).

باسی: نیشانه‌ی مروی ناپاک (مونا‌فیق)

۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (آيَةُ
الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ). (الحديث ۳۳
- أطرافه في: ۲۶۸۲، ۲۷۴۹، ۶۰۹۵) (۳۱)

له‌ئه‌بوهوره‌په‌وه (په‌زی خوی ل به‌) له‌حه‌زرمته‌وه (دروودی خودی ل به‌) ده‌فه‌رموئ:
(نیشانه‌ی مروفی ناپاک سی شته،: که‌قه‌سی کرد به‌قه‌ستی درو‌بکا، که‌به‌ئینی
شتیکی دا به‌که‌سی به‌ئینه‌که‌ی به‌جئ نه‌هینی، که‌سپارد ده‌ییکیان پی سپارد
گزی تیا‌بکا).

رافه‌و شیکردنه‌وه:

واته خراپی کردارو گوتارو نیاز نیشانه‌ی مروی ناپاکه، ته‌ماشای رافه‌ی
فه‌رمووده‌ی ژماره (۱۷) بکه، بو‌تیگه‌یشتن له‌واتای ناپاک. (ریاض/ل ۱/ ۲۲۹
ز/ ۲۵) + (چاپی/ ۱۸۲/۲ ژماره/ ۱۹۹).

۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خِصْلَةٌ مِّنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ
خِصْلَةٌ مِّنَ النَّفَاقِ حَتَّى يَدْعَهَا إِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ
وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ). (الحديث ۳۴ - طرفاه في: ۲۴۵۹، ۳۱۷۸) (۳۲)

(۳۱) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۸=۵۹ شيحا.

(۳۲) أخرجه مسلم في الايمان باب: بيان خصال المنافق، رقم: ۲۰۷=۵۸.

عبداللّٰی کوری عومەر (پڑی خودیان لی بی) له جهز رتهوه (دروودی خودی لسمر بی)
دمفه رموی: (هه رکه سی خوو بگری بهم چوار شتهوه نهوه مهنافیق و ناپاکی
تهواوه، وهه رکه سی خوو بگری بهیه کی لهم چوار شتهوه نهوه رهگیکی ناپاکی و
نیفاقی تباداهیه تاوازی لی دینی، کاتی بوو بهئه میندار گزی و ناپای بکا،
دووهم: کاتی قسه دهکا بهقهستی دروی تیابکا، سییم کاتی پهیمان دها
بهکه سی بیشکینی و بی پهیمان دمربچی، چوارهم: کاتی داوایه کی هه بوو لهسمر
که سی ناههقی لی بکاو بهههق رازی نه بی و بهههق و ناههق بیهوی قسهی خووی
سه رکهوی). (ریاض/ ۵۹۹ ز ۸۶/ ف/ ۲) + (چاپی دووهم ز/ ۸۶/ ل/ ۲۰۷ ژماره ۲/ ۶۹۰).

راقه و شهرح:

بۆلابردنی هه ندی رهخنه لهم جیگه یه دا ته ماشای کوردیه که ی (ریاض
الصالحین) بهرگی دووهم، لاپه ره (۲۰۷ ژ/ ۶۹۰) بکه. نیفاق - واته: ناپاکی،
چۆری زۆره، هه روا نیشانه کانیشی زۆرن، وهک ئهم پینج نیشانهی که لهم دوو
فهرمووده یه دا دیاری کراون، وهک کینه کیشان لهئه نصار، ناپاکیش جهند
چۆری هه یه، وهک ناپاکی ی ناپاکهکانی سهردهمی پیغه مبهه (دروودی خودی لسمر بی)،
هه یه خووی موسولمانه بهلام بهر مفتار لهوان دهکا، هه یه مونافیق و ناپاکی
عورفی یه نهک شهرعی، وهک دمستووریکی گشتی دهلّین: ئهم چۆره تهعیرانه
بۆ جهصری حهقیقی نین، بهلکوو بۆ هه ره شهو خه لک هۆشیار کردنه وهیه.

کردنی تهراویح له شهوی لیلة القدر دا نیشانهی ئیمانیه

۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (مَنْ يَقُمْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۵ -
أطرافه فی: ۳۷، ۳۸، ۱۹۰۱، ۲۰۰۸، ۲۰۰۹، ۲۰۱۴). (۳۳)

ئەبوھورەیرە (پەزەیی خەوی لێ بێ) فەرەمۆی: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرەمۆی: (هەرکەسێ ساخ لەبەر رمزای خودا شەونویژی شەوی لەیله تولقەدر بکا، باومری پێی هەبێ کە تاعەتیکی هەقە، خودا لەهەرچی گوناھی لەوەو پێشی هەیه خۆش دەبێ) (ت/٢ ل/١١٤ + ریاض/٣ ز/٢١٤ ل/٨٩١ = ز/١١٨٩).

باسی: غەزا کردن لەباوەرە

٣٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اتَدَبَ اللَّهُ لِمَنْ خَرَجَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ إِلَّا إِيْمَانٌ بِي وَتَصَدِيقٌ بِرُسُلِي أَنْ أَرْجِعَهُ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غِيْمَةٍ أَوْ أَذْخَلَهُ الْجَنَّةَ وَلَوْ لَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي مَا قَعَدْتُ خَلْفَ سَرِيَّةٍ وَلَوْ دِدْتُ أَنِّي أَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ ثُمَّ أَحْيَا ثُمَّ أَقْتُلُ). (الحديث ٣٦ - أطرافه في: ٢٧٨٧، ٢٧٩٧، ٢٩٧٢، ٣١٢٣، ٧٢٢٦، ٧٢٢٧، ٧٤٦٣، ٧٤٥٧) (٣٤)

دیسان لەووە له پێغەمبەرەو دەفەرەمۆی: (کەسێ بپروا بۆ غەزاو تیکۆشان لەپێی خودادا، خودای بالادەست و شکۆمەند بۆخۆی دەبێ بەدەستەبەری، دەفەرەمۆی: خۆم کەفیلی ئەوم کەپەکی ئەم دوو خەلاتە گەورەیی پێ بدەم: یابیبەمە ناوبەهەشت، یابیبەمەو بۆ شوینی خۆی لەگەڵ ئەو هەموو پاداشی گەورەو تالانییە زۆرە کە دەستی دەکەوێ! بەمەرچی ئەو تیکۆشەرە کە دەچی بۆ ئەو غەزاو کۆششە مەبەستی تەنیا رمزەندیی خودایی و باومری بەمن و بە پێغەمبەرانی من هەبێ، پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرەمۆی: دەترسم کە موسولمانان تووشی رەنج و سەخەلتی بکەم دەنا لەگەڵ هەموو تاقمە موسولمانیکە کە دەچن بۆ غەزا خۆشم دەجووم بۆ ئەو غەزایە، بەلام ئەمەناکری: چونکە نەخۆم ئەو تواناییەم هەیه کە وڵاخێ سواری بۆ

هه موویان پهیدا بکه مو، نه خویشیان نهو دهسته یان دهرپوا، له هه مان کاتا زوړیش به زه حمه تی دمرانن و له شانیان گرانه نه گهر من بچم بو غه زاو نه وان نه یه ن! به و خودایه که گیانی موحه ممه دی له ده ست دایه، به حه زی دل پر به دل حه ز ده که م که له ریگه ی خودادا بچم بو غه زاو لهو غه زایه دا بکوژریم، دیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زاو دیسان بکوژیمه ووه، هه مدیسان زیندوو بېمه ووهو بچمه ووه بو غه زاو هه مدیسان بکوژیمه ووه). (تاج/ ۸ ل/ ۴۶ ف/ ۲ = تاج/ ۴ ز/ ۴۲۸۹ ز/ ۱۱).

باسی: شه ونو یژی رهمه زان نیشانه ی باوهری ساخه

۳۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ۳۷ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۵)

دیسان فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) فهرمووی: (که سی روژووی رهمه زان بگری، به نیمان و باوهره ووه ساخ له بهر رمزی خودا، خودا له گونا هه کانی له ووه پیشی خوش ده بی) (ت/ ۲ ل/ ۷۱ = تاج/ ۲ ز/ ۲۶ ز/ ۱۳۰۰ + ریاض الصالحین/ ۳ ل/ ۹۰۹ ز/ ۲۱۷ ز/ ۱۱۱۹).

۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (الحديث: ۳۸ طَرَفُهُ ۳۵). (۳۶)

دیسان فهرمووی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) فهرمووی: (هه رکه سی به باوهری ته ووهو به نیاز یکی پاکه ووه له بهر رمزی خودا شه ونو یژی رهمه زان بکا، خودا له گونا هه ی له ووه پیشی خوش ده بی). (ریاض/ ۳ ل/ ۸۸۹ ف/ ۱ ز/ ۲۱۳ ز/ ۱۸۷۲).

(۲۵) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۵۹ = ۱۷۷۶.

(۳۶) أخرجه مسلم في المسافرين، باب: الترغيب في قيام رمضان، رقم: ۷۶۰ = ۱۷۷۷.

٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا وَاسْتَعِينُوا بِالْعَدَاوَةِ وَالرُّوْحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ). (ت/١ ل/٦٢ ز/١٠ ف/٤ ذ/٧٩): (من افراد البخاري. عيني/١-٢٣٦- المترجم) (الحديث ٣٩ أطرافه في: ٥٦٧٣، ٦٤٦٣، ٧٢٣٥) (٣٧)

ديسان فهرمووی: پیغهمبهر (درودوی خودای لهسهر به) فهرمووی: (ثایین ناسانه نهگهر کهسی لهخوی گران نهکا، ههرگیز نهبوه کهسی ثایین لهخوی گران بکاو بهتوندى باوهشی پیا بکاو ههتا سهر بییاتهسهر! بهلکوو نهو کهسانه لهنهنجام دا ثایین بهزاندوونی و کوئی پی داون، جا کهواته: ههر لهسهرمتاوه ملی ریگهی راست بگرن و نهوهندهی بۆتان دهلوئ دریغی لهکردنی کاری باش مهکهو مزگیانی خۆتان وهر بگرن، ئیوهیش وهک رپیوارى چالاک لهم سی کاتهدا تیکووشن و خوداپهرستی و بهندهگی خۆتان بکهو و بیکهو بهدهسمایهی خۆتان: سهر لهبهیانیان و سهر لهئیواران و دهمه و پارشیوا).

باسی: نویژ له نیمانه

٣٨- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ أَوَّلَ مَا قَدِمَ الْمَدِينَةَ نَزَلَ عَلَى أَجْدَادِهِ أَوْ قَالَ أَخْوَالِهِ مِنَ الْأَنْصَارِ وَأَنَّ صَلَّى قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ يُعْجِبُهُ أَنْ تَكُونَ قِبْلَتُهُ قَبْلَ الْبَيْتِ وَأَنَّ صَلَّى أَوَّلَ صَلَاةٍ صَلَّاهَا صَلَاةَ الْعَصْرِ صَلَّى مَعَهُ قَوْمٌ فَخَرَجَ رَجُلٌ مِمَّنْ صَلَّى مَعَهُ فَمَرَّ عَلَى أَهْلِ مَسْجِدٍ وَهُمْ رَاكِعُونَ فَقَالَ أَشْهَدُ بِاللَّهِ لَقَدْ صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ مَكَّةَ فَدَارُوا كَمَا هُمْ قَبْلَ الْبَيْتِ وَكَانَتِ الْيَهُودُ قَدْ أَعْجَبَهُمْ إِذْ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ وَأَهْلُ الْكِتَابِ فَلَمَّا وَلَّى وَجْهَهُ قَبْلَ الْبَيْتِ أَنْكَرُوا ذَلِكَ). (الحديث ٤٠ أطرافه في: ٧٢٥٢، ٤٤٩٢، ٤٤٨٦، ٣٩٩). (٣٨)

(٣٧) من افراد البخاري عن المسلم. (عيني/١-٢٣٦)- المترجم.

(٣٨) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: تحويل القبلة من القدس إلى الكعبة برفقم: ٥٢٥ - ١١٧٦، ١١٧٧.

بہراء (ہرموی خوی لئ ہر) فہرمووی: یہ گہمجار کہ پیغہمبہر (ہرووی خودی لہسہر ہر) تہ شریفی ہات بو مہدینہ، لہلای خالوانی دابہزی کہنہنصار بوون، تا شازدہ مانگ، یا فہرمووی تاحہقدہ مانگ پیغہمبہر (ہرووی خودی لہسہر ہر) لہمہدینہ لہنویردا روی دہکردہ بہیتولہقدیس لہدلشہوہ حمزی لہوہبوو کہکابہبئی بہرووگی نیسلام، جاکاتی کہخودا نہم ناواتہی ہینایہدی و بہیتوللا بوو بہقبیلہی موسولمانان یہکہم نویر کہموسولمانان لہگہل پیغہمبہردا بہرمو کہعبہ کردیان نویرزی عہصر بوو، جا پیاوی لہم کومہلہی کہلہگہل پیغہمبہردا نویرزیان بہرمو کابہ کردبوو، ہہمان روژ ری ی دہکہویتہ مزگہوتی مہدینہ، تہماشا دہکا نویرکہرہکان نویرزی عہصر دہکن، بہلام بہوہیان نہزانوہو وک جاران رویان لہبہیتولہقدیسہو وان لہروکوع دا، جاپییان دہفہرموی: سویند دہخوم نہم عہصرہ بہجماعہت لہپشت پیغہمبہرموہ بہرمو کہعبہ نویرزی عہصرم کرد، نیر نہوانیش لہسہر شایہتیہکہی نہو ہہر لہناو نویرہکدا بہرمو کابہ، کہوا لہمہککہ، رویان ومرچہرخاندو باقی مہندی نہو نویرہیان رومو کابہ تہواو کرد. خاومن نامہکان - واتہ: جوولہکہو گاورہکان - نہوہیان پی خوش بوو کہ پیغہمبہر (ہرووی خودی لہسہر ہر) رووہو بہیتولہقدیس نویرزی دہکرد، بہلام کاتی کہروی کردہ کابہ نہوہیان پہسہند نہکرد!).

رافہو لیکولینہوہ:

کابہ: کہعبہ: رووگہ: قبیلہ، نہم پیاوہی کہنہم شایہتیہی دا عہببادی کوپی نہہیک بوو، کاتی کہ رووگہ گوڑا یہکی بوو لہوتاقمہیہ کہلہگہل پیغہمبہردا دوو رکاتیان بہرمو قودس کردو دوو رکاتیان بہرمو مہککہ کرد، نہو مزگہوتہش کہہہوالہکہی پیدان مزگہوتی بہنی سہلہمہ بوو، کہوا لہمہدینہ، ناسراوہ بہمہسجیدولقبیلہتہین، واتہ: مزگہوتی دوو قبیلہ،

له گپړانه وهی ئیبنوعومهر و نه نه س دا (همزی خودایان لږ بی) هه یه که چی که قوباء بووه، نویژه که یش بهیانی بووه، که پیاوکه هات گوتی: رووکه گؤړاوه، جا له سر یاسای دوو دهق، یادوو به لکه نه گهر بهرام بهر یه کتر و هستان و به ته ئویلیش پیکه وه نه ده سازان، نه و به هیژه که یان په سهند ده کری و بی هیژه که یان نایه خ ده کری، هندی زانا فهرموویانه: گپړانه وهی نه نه س و ئیبنوعومهر (همزی خودایان لږ بی) په سنده، چوونکه دوو کهس گپړاویانه ته وه، گپړانه وهی بهر اء نایه خ ده کری، به لام هردوو گپړانه وه که په سندن، ریڼه چاره ی یه کتر نه وه یان و پیکه وه سازانیان ناوایه: هر گپړانه وهی باسی رووداوی دکا، له گپړانه وهی بهر اء دا پیاوی له خزمهت پیغه مبهردا نویژی عهصر ده کاو ده چی بؤ مزگه وتی بهنی سه له مه تهماشا ده کا نویژی عهصری هه مان روژ ده که ن و هه واته که یان دمداتی، له گپړانه وهی نه نه س و ئیبنوعومهر دا نویژی عهصری له گهل دا ده کاو بؤ سبهینی بهیانی ده چی بؤ قوباء و هه واته که یان دمداتی، بهم شیوه یه هردوو گپړانه وه که کؤ ده کری نه وهو بهر ا بهر ناو هستن، نیمامی نه وهوی (سلاوی خوی ن بی) دمفه رموی: (به هر شیوه یی ده گونجا که دوو فهرمووده کؤ بکری نه وهو جیاوازی له نیوانیان دا نه مینی نه وه با شتره له وهی که فهرموودمی نایه خ بکری که پیاوانی راست و دروست له صه حیج دا گپړاویانه ته وه) له هندی گپړانه و مکانی بوخاری دا جیاوازی له نیوانی گپړانه وهی بهر اء و ئیبنوعومهر دا هه یه، که سی شارمزی مه شرمی بوخاری نه بی به هه له دا ده چی و گومانی ئالؤزی و شیواوی به گپړانه وه جوړاو جوړه کانی بوخاری شهریف دها، به لام دمی بزانی که نه م جوړه جیاوازی یه له صه حیجی بوخاری و موسلیم دا، نه گهر هه بوو، مه به ست لی شتیکی تاییه تییه، که فهرمووده زانه کان دمرکی نه و مه به سته ده که ن. خویا ربی له م کتیه پیرؤز دا به پی ی توانا له م جوړه بابته تانه ددهویین، به لکوو له به خششی خوداوه سهر دمی نه م کاره پیرؤزه بشکی و نه م هه نگاوه بی به رچه شکاندنی

لەم بوارەدا، شت ھەر ئەومندەى زەحمەتە ھەتا دەستى پێ دەکەى، ئیتەر بەرە بەرە رەورەو دەى پێشکەوتن بەرەوپێشى دەبات. شت بەپەلە نابێ، مەرووف لەپەرئى نابێ بەکوپرئى، زمانى کوردی ھىشتا زۆرى ماوە کە موفرمادات و زاراوە تازەکانى جى ى خۆيان بگرن و بەتەواوى لەجیگەى پێویستى خۆيان دا بچەسپین! بەلام گومانم نىیە کەزمانى ئەدەبى یەگەرتووی کورد لەسەدەى ناییندەدا لەدایک دەبێ، وەئەم ئەدەبىیاتەى ئیستە ھەيە بوێ دەبێ بەسەرچاوەیەکی رۆشن و پرشنگدار. لەسەردەمى پێغەمبەردا لەناو شارى مەدینەدا نو مزگەوتى تر ھەبۆ: (ت ١/ ل ٢١٠/ ف ٢+٢+٣ زمارە/ ٣٨٩، ٣٨٨، ٣٨٧).

باسى بەجوانى موسولمان بوون

٣٩- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ اللَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسُنَ إِسْلَامُهُ يُكْفَرُ اللَّهُ عَنْهُ كُلَّ سَيِّئَةٍ كَانَ زَلَفَهَا وَكَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا). (الحديث ٤٢ في فتح الباري). (٣٩)

ئەبوسەعیدى خودرى (بەزى خۆى لى ەى) فەرمووی: لە پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو: (کاتێ بەندەیی موسولمان بوو، لەسەر شیۆمیەکی جوان، ئیتەر ھەرچی گوناھێ لەو دەپیش لەحالی بێ برۆی دا کردوویتی، گەورەو بچووکی خوا لێى خۆش دەبێ، جا لەو دەوا ھەرکارتی بکا بەپێى خۆى تۆلەى ھەيە، لەسەر ئەم شیۆمیە،: چاکە لەیەك بەدەوہ تا یەك بەحەوت سەد بوێ دەنووسرئ، خراپەیش یەك بەیەك بوێ دەنووسرئ، مەگەر خودا چاوپۆشى لێ بکاو لەسەرى نەنووسئ).

رافه و شیکردنه وه:

ئەم فەرمودىيە موعەللەقە، لەبوخارى دا لەهيچ شوپنيتكا بەموتتەصیلی
 رىوايەت نەكراوە، بۆيە بەموعەللەق دادەنرئ چونكە رشتە (سەنەد)ەگەى
 ئاوايە: ماليك فەرموويەتى: زەيدى كورپى ئەسەلم ھەوالى پيەم دا كە عەطاي
 كورپى يەسار ھەوالى پى داو، كەئەبو سەعيدى خودرى ھەوالى پيداو كەلە
 پيغەمبەرم بىست دەيفەرموو، جا لەبەرئەوھى بوخارى بەخزمەت ماليكى
 كورپى ئەنەس نەگەيشتوو فەرموودەكە بەموعەللەق دادەنرئ، بەلام وەكوو
 دەبينين شىخى بوخارى (پەزەى خوى لى بى) بەصيفەتى جەزم رپوايەتى كردو لەبەر
 ئەوھى بوخارى بەخزمەت ماليكى كورپى ئەنەس نەگەيشتوو فەرموودەكە
 بەموعەللەق دادەنرئ، بەلام نەسانى و ھەسەنى كورپى سوفيان و ئيسماعيلى
 بەمەوصولى گيراپاويانەتەو. كەردەوھى چاكەى سەردەمى بى پرپوايى كوڤر
 نابيەتەو، دەخريەتە سەر كەردەوھى چاكەى كاتى موسولمانەتى، لەبوخارى و
 موسليم دا ھەيە كە پيغەمبەر (ئەرودى خودى لەسەر بى) بەھەگيمى كورپى حيزام
 دەفەرموئ: (لەسەر بناغەيەكى چاك و باش ئيسلام بوويت). تەماشاي بەرگى
 شەھەمى تاجولئوصول، لاپەرە ٨٨ بکە، فەرموودەى (١١) و (١٢) = (ت/٦ ل/٨٨
 ف/١١ + ف/١٢ = تاج/٤ ز/٩ ژ/٣٨٨٥، ٣٨٨٦) لەھەمووشوپنيتكى تريش ئەوم
 ھيمايانە بەم مەبەستەن.

باسی باشتین ئاینداری..

٤٠ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا امْرَأَةٌ فَقَالَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ: فُلَانَةُ تُذَكِّرُ مِنِّ صَلَاتِهَا قَالَ مَهْ عَلَيْكُم بِمَا تَطِيقُونَ فَوَاللَّهِ لَا يَمَلُّ اللَّهُ حَتَّى تَمَلُّوا وَكَانَ أَحَبَّ الدِّينِ إِلَيْهِ مَا دَامَ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ).

(الحديث ٤٣ - طرفه في: ١١٥١) (٤٠)

(٤٠) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: أمر من نعس في صلاته أو استعجم رعليه القرآن، رقم: ٧٨٥ = ١٨٣٠ شيخا.

عائیشه (زوی خوی لی بی) فهرمووی: جاری پیغمبر (درووی خودی لسمر بی) هاته وه، لهو دممه دا نافرته تیکم له لا بوو، فهرمووی: ئهم ژنه کیه؟ گوتم: ئهمه فیساره نافرته، بۆ نویژ کردن و خوداپهرستی مانه ندی که مه! فهرمووی: (وسبه!) ئه و نه ده خواپهرستی بکه ن که له توانا تاندا بی، چوونکه به خودا هه تا ئیوه و مرس نه بن خودا و مرس نابی، واته: پاداشدانه وی خودا بۆ ئیوه به رده وام دهی تائیوه له تاعه تکردن سارد ده بنه وه، وه باشتین نایینداری له لای خودا ئه ویه که خاوه نه که ی به رده وام بی له سهری).

رافه و شیکردنه وه:

گفت و گوێ پیغمبر (درووی خودی لسمر بی) له کاتی روون کردنه وه ی بابته کانی ناییندا، باله گه ل ئاماده بوانی کوژکه یش بی، به لام مه به ست لی سهرجه می گه لی ئیسلامه چونکه برپاری پیغمبر (درووی خودی لسمر بی) بۆ تا ک یاله سهر تا ک برپاریشه بۆ کوژه ل یا له سهر کوژه ل، مه گهر به لگه یه کی سهر به خو هه بی، که ریگه له وه بگری، هه روا برپار له سهر پیاو، ژنیش ده گریته وه، که واته: ئهم رسته و وشه و زاراوانه هه موو موسو لمانی له هه موو چه رخ و سهر ده می کاده گرنه وه، مه گهر به لگه ی تایبه تی هه بی: به نه ده، پیاو، که سی، له زمانه عهرمیی دا جیاوازی زۆره له نیوان دارشته (صیغه) ی نیرو می دا، به لام له کوردی دا ئهمه زۆر که مه، بۆ نمونه ئهم رسته و دارشته یانه له عهرمی دا بۆ نیڕینه ن: (یا ایها الذین آمنوا، احدثکم، یا عبادي، صاحبه، فلان) به رابه ری ئه مانه ئه مانه ن، که بۆ مینه ن: (یا ایها اللای آمن، احدثکم، یا ایمانی، صاحبته، صاحبته، صاحبها، فلانة) له سهر ئهم بنیاته: وشه ی (علیکم) له م فهرمووده یه دا گهر چی بۆ پیاوانه و، له کاتی خو ی دا گفت و گو که له گه ل هاوړپیان دا بووه، به لام ژنانیش ده گریته وه، چوونکه به لگه یی نیه که بیبرئ به سهر پیاواندا، هه ر وه که هه موو موسو لمانی چ پیاو چ ژن، له هه موو چه رخ و

چاخیکا دهگریته وه، چونکه به لگهیی یا نیشانهیی نییه که بیبری به سهر کاتیکی تایبه تدا. مه به ست له (دین) نایین نیه، چوونکه خاومن نایین نه بی بهره وام بی له سهری هه تا مردن، به لام مه به ست نایینداری و خودا په رستی کردنه، له تهرجه مه کوردیه که دا، وهک زور بهی کات، مه به ست سهره کیه که چه سپیندراوه، نهک واتهی پیت به پیتی له فظو بیژه که، نه و میش دهگریته وه بو کومه له یاسایهک له کاتی و مرگی پان و رافه کردن و لیکنده وه دا، که ده بی و مرگی پرو لیکنده وه به باشی ناگای لییان بی، یه کی له و یاسایانه نه م گوته یه یه: (ان القرآن یفسر بعضه بعضاً): نایه تهکانی قورشان له ناو خویان دا، ده بن به تهفسرو رافه بو یه کتری) دیاره که فهرمو ودهش ههروایه، که سی دمه یوئ له تهرجه مه و شهرحی هدیثدا به هه له نه چی ده بی ههردو زمانه که به باشی بزانی، ناگایه کی چاکی له زانسته نیسلا مییه کان و عولومی عهره بی هه بی، سهرم پای نه مهش هه موو پیوایاتی جور به جوری نه و هدیثه کوبکاته وه، نه و جا به پیی نه وانه تهرجه مه و شهرحه که وادابریژی که بگونجی له گه ل کاکله ی ناو مرۆکی هه موو گیرا و مگاندا، له لایه نی رهوانبیزی شه وه و مرگی پر بو ی هه یه نه گهر بتوانی پرسته ی ره سای رهوانبیز به کار بیئی، زاناکان دمه رموون (مه له ل) و و مرپسبوون له خودا ناوه شیته وه، که واته نه م جور تهعبیره (لا یمل الله حتی تملوا) بو موشاکه له و نیزی و اوجه، بو یه به ندهش موشاکه له م به کارهینا، نه و جا مه به ستی سهره کی و مرپسبوونی خودام لیکنده وه. نه م جور شیکردنه و مه له کوردیدا، له م جور به ته دا هیشتا زور نوبه رمیه، له به رنه وه زور تیرو تهسه ل نابئ: (ت/ال/٦١/ف/١٠/ز = ١٠/ز/٧٦).

باوه زیاده که دهکا

٤١ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ شَعِيرَةٌ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ

قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ بُرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ وَيَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ وَزُنْ ذَرَّةً مِنْ خَيْرٍ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ قَالَ أَبَانُ حَدَّثَنَا قَتَادَةُ حَدَّثَنَا أَنَسٌ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِيْمَانٍ مَكَانٍ مِنْ خَيْرٍ. (الحديث ٤٤ - أطرافه في: ٤٤٧٦، ٦٥٦٥، ٧٤١٠، ٧٤٤٠، ٧٥٠٩، ٧٥١٠، ٧٥١٦) (٤١)

لهئله نه سه وه (رمزی خوی لی بی) له پیغهم به ره وه (دروودی خوبی له سر بی) دهفه رموی: (ئه وهی بلی) (لا اله الا الله) و سهنگی دهنکه جوئی، یا دهنکه گهنمی، یامیرو وجهی، له خیر، له دلیابی، له ناگری دوزخ دمرده چی و له دوزخا هه می شه یی نابی).

رافه و شیکردنه وه:

مه به ست له خیر باومر، سهنگی دهنکه جو که مته له سهنگی دهنکی گهنم، که واته: باومر زیاده که می هیه، هه روا لهفه رمووده که وه دمرده که وی که دهبی باومر به دهم و دل بی، دهن قه بوول نییه، که واته: هه رکه سی به زمان بلی (لا اله الا الله) و به دل باومر پی هه بی، ئه وه موسوئمانه، ئیتر باومر که ی کزه یابه هیزه ئه وه بابه تیکی تره، دیاره که موسوئمانیش زوو یادرهنگ له دوزخ رزگاری دهبی و شاد دهبی به به هه هشت. بزنان مه به ست له م جوړه پرستانه: (ئه وهی بلی: لا اله الا الله) شایه تمانه یانه به ته واوی و باومر کردنه به نایینی پیروزی ئیسلام به ته واوی، ئه مه له چه شنی ئه وه می که ده لی: (قل هو الله أحد) م خویند. واته: ته واوی سورمه که م خویند، دووریش نییه مه به ست ئه وه بی له هه موو چه رخیکا، به شی سه ره کی باومر: نیمان و باومر به خوایه تی خوی تاک و ته نیا، جا ئه گهر خاومنی ئه م باومر له بهر به هانه یه کی رهوا، وهک دووری له ناوهدانی و دووری له کوچی زانو کو م ه لگای موسوئمانان، ناگای له نایینی راست و دروستی سه رده می خوی نه بوو، ئه وه به هانه داره و بهر

ظاهیری ئەم فەرموودەییە دەکەوێ و سەرەنجامی لە دەستە ی پرزگارییە، واتە:
لە ئەهلی نەجاتە: (ت/١ ل/٣٢ ز/٤ ف/٧ ژ/٢٩).

٤٢- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ قَالَ لَهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آيَةٌ فِي كِتَابِكُمْ تَقْرَأُونَهَا لَوْ عَلَيْنَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ نَزَلَتْ لَاتَّخَذْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ عِيدًا قَالَ أَيُّ آيَةٍ هِيَ؟ قَالَ: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }، فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ عَرَفْنَا ذَلِكَ الْيَوْمَ وَالْمَكَانَ الَّذِي نَزَلَتْ فِيهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ بِعَرَفَةَ يَوْمَ جُمُعَةٍ. (الحديث ٤٥ - أطرافه في: ٤٤٠٧، ٤٦٠٦، ٧٢٦٨). (٤٢)

بیا وێکی جووله که به عومەری گوت: ئەو فەرمانڕەوای موسولمانان! ئایەتی لە قورئانە کە تاندا هەیە دەوری دەکەنەو، ئەگەر ئەو ئایەتە بۆ ئیمە بەتایبە کە کۆمەڵی جووله کەین، روژی هاتنی ئەو ئایەتەمان هەموو سالی دەکرد بە جەژن. عومە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: کام ئایەتە؟ گوتی: { الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي، وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا } عومە ریش فەرمووی: ئیمەیش زۆر بەباشی دزمانین کە ئەو روژەو ئەو شوینەو ئەو حالە کە ئەم ئایەتە تیا هاتە خوارەو بۆ پیغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) کە ی بوو، وەچۆن بوو، روژ روژی هەینی بوو، کات کاتی جەژنی قوربان بوو، شوین سەر کیوی عەرەفە بوو، پیغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەوێ راوەستابوو خەریکی کردنی حەجی مائناوایی بوو). (تاج-١ ل-٣٣ ف-٨ ژ-٣٠ ج-٤).

رافە و شیکردنەو:

واتە ئیمەیش ئەو روژەمان کردو بە جەژن لە دوولاد، چوونکە هەم روژی عەرەفەو هەم روژی هەینی جەژنی گەلی ئیسلام، ئەم فەرموودەییە ئەوێ لێ وەردەگیرێ کە: هەر روژی، یا هەرشوینی، رووداویکی گرنگی وای تێدا

رووبدا که بئی به هوئی به هرهی گه وره بؤ گه لی نیسلامو به مایه ی شانازی و سه ربه رزی موسولمانان دروسته بکری به جه ژنو و هه موو سائی یادی بکریته وه. په یوه ندی نهم فهرموودمیه به سهر باسه که وه له وشه ی (اکملت لکم دینکم) دا دمرده که وئی، چوونکه نه وه ده که یه نن که نیسلامی ته وای بی که موو کوری له وکاته دا هاتو ته دی، نه ویش نه وه ده چه سپینن که باومر که موزیاد ده کا.

باسی: زه کات له نیسلامه

٤٣- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرِ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيُّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ حَتَّى ذَكَرَ فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسُ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ فَقَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصِيَامَ رَمَضَانَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الزَّكَاةَ قَالَ هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: لَا إِلَّا أَنْ تَطُوعَ قَالَ فَأَدْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ وَاللَّهِ لَا أَرِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ). (الحديث ٤٦ - أطرافه في: ١٨٩١، ٢٦٧٨، ٦٩٥٦). (٤٣)

طه لحه ی کوری عوبه یدوللا (رمزی خوی لن بن) فهرمووی: پیاویکی قر نالوسکاوی خه لکی نه جد دمهات بؤ خزمه تی چه زرم ت (دروودی خودی لسمه بن) له دووره وه گرمه ی دهنکی دمهات به لام نه مان دزمانی ده لئی چی، جا که هاته پیشه وه بؤمان دمرکه وت که له باره ی نیسلامه وه پرسپاری هه یه، پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمه بن) پی ی فهرموو: (له شه وو روژیک دا ده بی پینج نویژ بکه ی، پیاوه که گوتی: باشه نویژی ترم له سهره یانا؟ فهرمووی: نه، نویژی ترت له سهر نییه،

مەگەر بەئارمزووی خۆت نوێژی سوونەت بکە، ئینجا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: رۆژووی رەمەزانیش دەبێ بگری، پیاوێکە گوتی: باشە رۆژووی ترم لەسەرمیان؟ فەرمووی: نە، مەگەر بەئارمزووی خۆت رۆژووی تر بگری، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) باسی زەکاتیشی بۆ کرد، پیاوێکەیش گوتی: باشە لەمە زیاتر زەکاتی ترم لەسەرە؟ فەرمووی: نە، مەگەر بەئارمزووی خۆت خیری تر بکە، لەپاشا پیاوێکە روشتو گوتی: بەخودا نە لەمە زیاتر دەکەم و نە لەمە کمتر دەکەم. پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: ئەگەر راست بکا رزگاری دەبێ!.

رافەو شیکردنەو:

طەلحە یەکیکە لە دە مژدە پێدراوەکان، ئەویش وەک و ئەبوبەکری صەدیق لەباپیری حەوتەما، کەموررەیه، سەرجه لەی دەگاتەو بە پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دایکی لە موسوڵمانە کۆچکارمکانە، لەهەموو نەبەردەکانی پێغەمبەردا نامادە بوو، لەغەزای بەدردا نەبێ، هەتا لەم غەزایەیش دا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) بەشە پشکی خۆیی بۆ داناو، یەکیکە لەو هەشت کەسە کە زۆر زوو ئیسلام بوون، یەکیکە لەو پێنج کەسە لەسەر دەستی ئەبوبەکری صەدیق دا ئیسلام بوون، یەکیکە لەو شەش کەسەیش کە عومەر هەڵی بزاردبوون کە لەسەر راویژی موسوڵمانان لەپاش مەرگی خۆی یەکیکیان بکری بەفەرمانرەوای موسوڵمانان، چونکە پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) هەتا مرد لییان رازی بوو، لەرۆژی ئوحدودا پشتی پێغەمبەری چۆڵ نەکرد، شمشیریکیان داھێناوەو بۆ روخساری پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) ناوی نابوو، طەلحە خێرو طەلحە زۆر بەخشنە، سیو و هەشت فەرموودە گێراوەتەو، دوویان پەسەندی هەردوولایە لەبوخاری دا دوو فەرموودە هەیە، لەموسلیم دا سێ. لەرۆژی رودای ئەلجەمەل دا بەتیری ویل کوزرا، لەدە جومادی یەکەمی

سائی سیی و شەشی گۆچی، لەتەمەنی شەست و چوار سائی دا، گۆری
لەبەصرە، کچیکی لە پاش سیی ساڵ خەوی پێوە بینی، سکاڵای لەدەست
شیداریی گۆرەکە دەکرد، جا لەسەر فەرمانی کچەکە تەرمەکەیان دەرھێنا،
کەچی ھێشتا جەستە ی ھەر تەرو نەرم و شل بوو، ئەوسا لەدارولھێجرتەین
لەبەصرە نیژدراپەو، گۆرەکە ی شۆرەتدارە (دەزای خەوی لێ ھە)، حاجی مەلا شەریفی
سەعاتچی ھەبوو، پیاویکی باش بوو، مەنسووبی حاجی کاک ئەحمەدی شیخ
بوو، حاجی کاک ئەحمەد دەچیتە خەوی دەفەرموی: حاجی مەلا شەریف!
لەزێرابی مائە مەسیحییەکە ی تەنیشتمەو خەریکە ئاو ئەدزیتە ناو
گۆرەکە مەو، فریام کەون! ئەویش دەچێ بۆ داریکەلی بۆلای شیخ مەحمودی
حەفید، شیخ موافەقە دەکا، حاجی مەلا شەریف گۆرەکە ی ھەلداپەو، من
بەچاوی خۆم دیم کە لەلای سەریەو خەریک بوو ئاو مزیکە بگاتە
گۆرچەکە ی، دیم بەجام ئاوو لیتەکەیان دەر دەدا، لەپاشا بەچیمەنتۆ
دایانرشت و ئاو مۆگە کەشیان گواستەو و لەگۆرەکە دووریان خستەو، جارێ
ئەمەم گێراپەو، حاجی مەلا عەبدوڵلای سێتەلانی فەرمووی: منیش بەدیار
ئەم رووداوەو بووم! (ومرگێر) (تاج ١- ل ١٨١ ف ٢ = ژ- ٣٢٣ ز- ٤٣) + (تاج ٥- ل ٨٤).

باسی: شوێن کەوتنی تەرم لەباوەرە

٤٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اتَّبَعَ جَنَازَةَ
مُسْلِمٍ إِمَامًا وَاحْتِسَابًا وَكَانَ مَعَهُ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا وَيَفْرُغَ مِنْ دَفْنِهَا فَإِنَّهُ يَرْجِعُ مِنَ
الْأَجْرِ بِقِيرَاطَيْنِ كُلُّ قِيرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا ثُمَّ رَجَعَ قَبْلَ أَنْ تُدْفَنَ فَإِنَّهُ
يَرْجِعُ بِقِيرَاطٍ). (ت- ١- ل- ٥٥٧ ف- ١- ز- ٢١٠ ذ- ١٠٩٧ ض- ٤). (الحدیث
٤٧ - طرفاه فی: ١٣٢٣، ١٣٢٥). (٤٤)

ئەبۇھورەیرە (پەزەل خەزەل) فەرەمۆی: پەغەمبەری خوا (دروودی خەزەل) فەرەمۆی: هەرکەسێ لەبەرخاتری خوا شوێن تەرمی موسوڵمانی بکەوێ و لەگەڵی دا بێ هەتا نوێژی لەسەر دیکاو لەناشتنی دەبیتهوه، لەهەمان کات دا باوەرێ بەوه هەبێ کەئەوه تاعەتییکی باشەو مایە پاداشی چاکە، ئەوه بەدوو قیراط پاداشەوه دەگەرێتهوه، هەر قیراتەیان بەقەد کۆی ئوحوود دەبی، بەلام ئەو کەسە کەنوێژی لەسەربکاو پێش ئەوهی بنێژی بگەرێتهوه ئەوه بەیەك قیراط پاداشەوه دەگەرێتهوه.

راقەو شیکردنەوه:

قیراط بەپێی ولات دەگۆرێ، لەلای خەلکی مەککە دەکاتە ۲۴/۱ ی دیناریکی زیڕ، لەلای خەلکی عێراق دەکاتە ۲۰/۱ ی دیناری، هەروا لەلای شەرعزانەکان، هەروا لەحەدیشا بەپێی شوێن دەگۆرێ، تەماشای ئەم شوێنە بکە (ج/۱ ص ۲۷۲ عمدة القاريء ط/ ۱ بیروت).

۴۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سِبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ). (الحديث ۴۸ - طرفاه في: ۶۰۴، ۷۰۷۶). (۴۵)

لەعەبدوللای کۆری مەسعودەوه (پەزەل خەزەل) حەزەرت (دروودی خەزەل) دەفەرەمۆی: (شەڕە جێبو کردن لەگەڵ موسوڵمان دا فوسوق و لەرێگە ی هەق دەرچوونەو، شەڕتێبەستنی کوفرە!).

راقەو شیکردنەوه:

مەبەست لەم فەرەموودەیه: هەرپەشە کردنە لەکەسێ کەبەناڕەوا بەدەست یابەزبان ئازاری موسوڵمان بدا، چونکە شتی وا لەموسوڵمان ناوەشیتهوه،

به لکوو پیشه‌ی پیاوی خرابی له‌پرێ دمرچوو، رهفتای مروی بی بروایه.
(ریاض-٤ ل-١١٥٩ ف-١ ز-٢٢٦ ژ-١٥٥٩).

٤٦- عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ يُخْبِرُ بَلِيلَةَ الْقَدَرِ فَتَلَاخَى رَجُلَانِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ إِنِّي خَرَجْتُ لِأُخْبِرْكُمْ بَلِيلَةَ الْقَدَرِ وَإِنَّهُ تَلَاخَى فُلَانٌ وَفُلَانٌ فَرُفِعَتْ وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ التَّمَسُّهَا فِي السَّعِّ وَالسَّعِّ وَالْخَمْسِ). (الحديث ٤٩ طرفاه في: ٦٠٤٩، ٢٠٢٣).

عوباده‌ی گوری صامیت (پرسی خوی ل-بی) فهرمووی: پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بی) له‌مال هاته دهرهوه، تاهه‌والی له‌یله‌تولقه‌در رابگه‌یه‌نی، له‌وکاته‌دا دوو پیاو له‌موسوئلانان بوو به‌دهمه‌قاله‌یان، جا فهرمووی (درویدی خودی له‌سهر بی): من بۆئه‌وه له‌ماله‌وه هاتم بۆ ئیره‌ تاهه‌والی شه‌وی له‌یله‌تولقه‌درتان پی رابگه‌یه‌نم که‌کام شه‌وه‌یه له‌مانگ، به‌لام فیسارو فیساربوو به‌دهمه‌قاله‌یان، ئیتر له‌بیرم نه‌ما به‌هوی نه‌و دمه‌قاله‌وه، سابه‌شکوو ئەم له‌بیرنه‌مانه‌ خیری پی‌وه‌بی بۆ ئیوه، جابه‌رجۆن بی ئیوه له‌شه‌وی بیست و چه‌وت، یابیست و نو، یابیست و پینجی رده‌مه‌زان دا بۆشه‌وی له‌یله‌تولقه‌در بگه‌رین!

سهرنجی:

دهمه‌قالی و قسه‌ی بی هووده‌ گه‌لی جار ده‌بن به‌هوی پێگرتن له‌ خیر، به‌تایبه‌تی له‌شوینی پیرۆزی وه‌ک مزگه‌وت‌دا، یا له‌خزمه‌ت پیاوی زاناو پی‌شه‌وادا، که‌واته‌ هه‌ق وایه‌ موسوئلان خوی له‌شتی واپاریزی. به‌پیی ئەم فهرمووده‌یه به‌هوی هه‌له‌ی ئەم دووکه‌سه‌وه به‌هره‌یه‌کی گه‌وره له‌کیس هه‌موو موسوئلانان چوو، ده‌ی دمبی به‌هوی ئەم هه‌مکه‌ شه‌ره‌ جنیوو شه‌ره‌ ده‌می و قسه‌ سووک و درۆ شاخ دارانه‌وه، که‌خۆیان له‌کاتی شه‌ری براکوژیدا، پی ده‌فه‌رموون: (شالای به‌روالی راگه‌یانندن) که‌ده‌ق له‌شه‌ره‌ جنیوی سهر

کانی ژنانی لادی دووره دهسته کان دهکا، چهنده خیرو بیر له کیس نهم نهته وه سته مدیده یه چووبی؟! مه گهر ههر خوا خوئی بزانی.

باسی هاتنی جویرانیل بۆلای پیغه مبهري

بۆ روونکردنه وهی نیمان و نیسلام و نیحسان

٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَارِزًا يَوْمًا لِلنَّاسِ فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ فَقَالَ مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَبِلِقَائِهِ وَرُسُلِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبُعْثِ قَالَ مَا الْإِسْلَامُ؟ قَالَ الْإِسْلَامُ أَنْ تُعْبَدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤَدِّيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ. قَالَ مَا الْإِحْسَانُ؟ قَالَ أَنْ تُعْبَدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ مَتَى السَّاعَةُ؟ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ وَسَأَخْبِرُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا إِذَا وَلَدَتِ الْأَمَةُ رَبَّهَا وَإِذَا تَطَاوَلَ رُعَاةُ الْإِبِلِ الْبُحْمُ فِي الْبُنْيَانِ فِي خُمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ الْآيَةَ ثُمَّ أَذْبَرَ فَقَالَ رُدُّوهُ فَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا فَقَالَ هَذَا جِبْرِيلُ جَاءَ يُعَلِّمُ النَّاسَ دِينَهُمْ). (الحديث ٥٠ طرفه في: ٤٧٧٧) (٤٦).

ئه بوهوره پهره (عزى خوئى لى بهى) دهفه رموى: رۆژى پیغه مبهري خوا (درووى خودى لى بهى) ته شریفی هات له شوینیکی بهرچاودا له ناومانا دانیشت لهو کاته دا پیاوی هات بۆ خزمهتی گوتی: ئه ی موحه ممه دا نیمان و باومر بۆ روون بکه ره وه. فه رموی: ئه وه تا که باومر بکه ی به خودا به فریشته کانی و به گه یشتن به دیداری له قیامه تداو به پیغه مبه ره کانی و به پۆزی زیندو بوونه وه. پیاوه که گوتی: ئه ی نیسلامه تی چییه؟ فه رموی: نیسلامه تی ئه وه تانی که خودا به پرستیت و هاوبه شی بۆ بریار نه دهیت و نوێر به دوستی بکه ییت و زه کاتی فه رز به دهیت و

(٤٦) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الإيمان والاسلام والاحسان، رقم: (٩) و (١٠)=٩٧

شیخا. وأخرجه عن عمر (رضي الله عنه) في لباب نغمة، رقم: ٩٣=٨٩.

رؤژووی رهمهزان بگری و (حهجی مائی خودا بکهی). گوتی: ئهی چاکه چییه؟
 فهرمووی: چاکه ئهوهیه که به چه شنی خودا بهرستیت که وهک: چاوت
 له خودایی وایی، خو ئه گهر تۆیش ئهو نه بینیت. بی گومان که ئهو تو دهبینی،
 نینجا گوتی: قیامت کهیه؟ فهرمووی: منیش له تۆی باشتی ئی نازانم، به لام
 وانیشانه کانیت بی ده لیم: ئه و ته که منال به چاوی کاره که رو نو کهر ته ماشای
 دایک و باوکی خو یان بکهن، و نه و ته به چاوی خو ت ببینی: که شوانه و شتری
 رهشکه له و پیخواوس و رهش و رووت و رهجال و شوان و گاوان و بیابان نشینه کان
 ببن به خاوهن مو لک و سامان و خان و بهر و کو شک و ته لاری ئی رابکیشن و فیزو
 دهمیهی پیو مبهکن. زانینی کاتی قیامت یه کی که له و پینج شتانه که خوا نه بی
 کهس نایان زانی، که بریتین له م پینج شتانه که خوا نه بی کهس نایان زانی،
 که بریتین له م پینج شته که وان له م ئایه ته دا که ده فهرمو ی: (إن الله عنده علم
 الساعة وينزل الغيث ويعلم مافي الارحام وماتدری نفس مادا تکسب غداً وماتدری
 نفس بأی أرض تموت إن الله علیم خیر) (لوقمان/ ۳۱-۳۴) مه به ست له ئایه ته که
 زانینی ئه م پینج شته له عیلمی غه ییه، له و زانسته نه ینی یه یه که ههر خوا
 خو ی دهبزانی و بهس: قیامت که ی دهبی، باران که ی دهباری، چی واله ناو
 مندا لدا نه کانا، کهس نازانی سبه ینی چی ده کا، کهس نازانی که له کو ی دهمری).
 جا له پاشدا کاتی پیاوه که رو یشت پیغه مبه ر (درووی خودی لسه ر بهر) فهرمووی: ئاده ی
 بیگیر نه وه بۆلام، ئه وانیش که جووون بیه ی نه وه بۆلای که سیان نه دی، پیاوه که
 غه یب بوو بوو، جا پیغه مبه ر (درووی خودی لسه ر بهر) ویستی له کاره که حائی یان بکا،
 فهرمووی: (ئهو جو برائیل بوو هات بوو که خه لکه که فی ری یاسا سه ره کییه کانی
 ئایینی نیسلام بکا). (۱-ل ۱۸-ف ۲ = تاج-۲-ل ۱۲-ز ۱-ژ ۲-ج ۴).

شیگردنه وه:

له م فهرمووده یه دا پیناسه ی باوه رو نیسلام و چاکه ی تیدا یه، ئه مه ییش
 به لگه ی ئه وه یه که پیناسه سوننه ته، هه روا له فهرمووده که دا دهر ده که و ی

که جو برائیل و پیغمبر (برودی خودیان لمسر بر) جو ره نواندنیکى شانؤ گهری یان نیشان داوه و پوئیکى گرنگیان داناوه بو هونهرى نواندن و بو هوکارى روون کردنه وه. کهواته: نه م جو ره هونه رانه له زاتى خو یاندا، کاریکى ره واو به جین، به مهرجی بو کارى نابه جی به کار نه هیئرین!

باسی: که سی نایینی خو ی له نه نگ بپاریزی

٤٨ - عَنْ ثَعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الشَّبَهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشَّبَهَاتِ كَرَاعٍ يَرْغَى حَوْلَ الْجَمَى يُوشِكُ أَنْ يُوَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ جَمَى أَلَا وَإِنَّ جِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحَارِمُهُ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ). (الحديث ٥٢ - طرفه: ٢٠٥١). (٤٧)

نوعمانی کوری به شیر (رمزای خوی لى بر) دمفه رموی: خو شه ویست (برودی خودی لمسر بر) دمفه رموی: (شتی حلال دیار و ناشکرایه، ههروها شتی حهرامیش دیار و ناشکرایه، به لام لهم بهینه دا هه ندی شت هه ن دوو بهینین و له هه ردوولا ده چن، له بهر نه وه گه لی که س سهریان لی دمرناکه ن و هو که مه که یان له شه رعا نازانن، به لام زانایانی نایین له پاش په یجوړی و لی کوئینه وه یه کی باش هو که مه که یان دم دوزنه وه برپار دده ن که حه لائن یا حهرامن، نه وسا بو خه لکی تریش هه یه له سه ر برپاری نه وان شته که بکه ن، یانه یکه ن، جا نه وه ی که خو ی بپاریزی له شتی شو بهه دارو گومان لی کراو، نه وه نامووس و نایینی خو ی له نه نگ ولکه ده پاریزی).

به لام نه وه ی که تو خنی شو بهه دارو گومان لی کراو ده که وی، خوا نانخوا تووشی ده بی به تووشی شتی حهرامیش وه، وه ک چو ن شو ان نه گه ر ان

لەدەورو بەری پاکژو پاوەند بلەومرپنئى بەرە بەرە رانەکە لەپاوەندەکەیش دەلەومرئى. باش ناگاداربى! کەهەموو پادشایى بەست و پاوەندیکی تایبەتى خوئى هەیه، بزانی کەبەست و پاوەندی خودایش لەم گۆی زەوییهەدا، ئەو شتانەیه کەحەرامى کردوون!

باش ناگادار بن! کەگۆلمەیهک گوشت هەیه لەناو جەستەدا، ئەگەر ئەو گۆلمە گوشتە سازو باش بوو ئەوا جەستەیش هەمووی سازو باش دەبئى، بەلام ئەگەر ئەو گۆلمەیه خراپ بوو ئەوا جەستەیش هەمووی خراپ دەبئى، بزانی کەئەو گۆلمەیه برپیتی یە لە دل، کەواتە: دلى پاك و لەشى چاك، دلى پيس و لەشى چەپەل و پيس).

رافەو شیکردنەو:

ئەم فەرموودەیهیش (لەسەر فەرمايشتى زاناگان) یەکیکە لەو فەرموودانە کەبوون بەسوورگەو مەدار بۆ ئیسلام. باشترین نموونە لەم رۆژگارەى ئیلمەدابۆ شتى گومان لیکراو ئەو خواردەمەنى و خواردنەوو داوو دەرمان و شتە تازە بابەتانەیه کەلەدمرەوى ولاتەو دەهینرین، وەك: مریشكى سەربراوو گوشتى پاکەت. ئەمانەو وینەى ئەمانە جیگەى گومانن. دەبئى مەردوم لەم جۆرەشتانەدا رای زاناگان و مەریگرن، وەبەپێى فەرمايشتى ئەوان لەم بارەیهو رەفتار بکەن، چونکە موسوڵمان ئەو موسوڵمانەیه کە لەهەلەو تاوان و گوناھ دا چاو لەرەشە خەلک نەکا، بەلکوو چاوى لەدەمى مامۆستای مەلا بئى، ئەو چى فەرموو ئەو تەواو، دەنا بەراستى گەلئى خەلکى خوانەناس پەیدا بوون گەلئى لەدەهرى و زەندەقە کۆنەکان خراپترن، ئەوانەى کۆن هەر هیچ نەبئى شەرم و شکۆیان لەموحاسەبەى ویزدان و میژوو رەخنەى کۆمەل دەکرد، بەلام ئەمەڕۆ کەسانى پەیدا بوون، پەرورەدى ژێردەستى عەلانییهەتن بەئارەق گوشت کراون، گەل بەگەلە دمرانن، میللەت وەك دەواجینى خۆیان تەماشای دەکەن، هەر بیر لەقازانجى خۆیان دەکەنەو، نەبەتەنگى ئایینى خەلکەو دین، نەدەربایستى

تەندروستی و بەرزەموندی کۆمەڵ دین، بۆ بەرزەموندی خۆیان دەست لەگەڵ
شەیتان تێکەڵ دەکەن، بازرگانی بەناگرو بارووتو تی ئین تی و میکروبی سیلو
دیق و سەرمتانەو دەکەن!

ئەم فەرموودەیە موسلیم و ئەبو داود و تیرمیزی و نەشائیش
گێڕاویانەتەو، ئەوان لە (البیوع) دا گێڕاویانەتەو. نوعمانی کۆری بەشیر
خۆی و باوکی و دایکی صەحابی بوون. ئەنصاری یە، لەهۆزی خەزرجە، دایکی
ناوی عەمریە، خوشکی عەبدوڵلای کۆری رەواحیە، یەکەم مندالی ئەنصارە
کە لەپاش کۆچ لەدایک بوو، سەدو چوار دە فەرموودە گێڕاوتەو، لەدەستە
عەبدوڵلای کۆری زوبەیر بوو، سەرکاری ئیبنوزوبەیر بوو لەسەر شاری
حیمص، لەو ماوەدا کە خەڵکی حیمص هەلگەرانەو هەلەتات، بەلام
لەرۆژەکی واسیط دا کوزرا، لەسالی شەست و پینجی کۆچی دا، تەمەنی
دەوری شەست و سی سال بوو.

رشتە ی ئەم فەرموودەیە لەبوخاری شەریف دا، لەم شوینەدا ئاویە: (حدثنا
أبو نعيم حدثنا زكريا عن عامر قال سمعت النعمان بن بشير يقول سمعت رسول الله
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول.. ههتا كۆتایی فەرموودەکە. ھەز دەکەم ھەندێ
لەناسککاری ئەم رشتە یە قسە بکەین، چونکە زوو یادەرنگ رەورەوی ھونەری
ومرگەرەن، لەکوردیش دا، بەرەو ھەموو مەودا و مەیدان و کون و قوژبێکی
زانستی و ھونەری و نایینی و کۆمەلایەتی ملی رێگە دەگرێ و بزافی و مرگەرەن
ھەموو بابەتەکان دەگرێتەو. گەرچی لەم قۆناغەدا، لەبەر بێ ھیزی و
لاوازی نووسەرەکانمان، و مرگێرەکانمان خەریکی و مرگێرانی شتی کەم
بایەخن، بەلام ئەم قۆناخە خاویاربی، زۆر ناخایەنی، ئەم رشتە یە لەرشتە
چوارکەسییەکانی بوخاری یە، و ئەم جۆرە رشتە یە زۆر دانسقە و نایاب و
بێندە. لەم رشتە یەدا تەحید و عەنەنە و سەماعی تێدایە، تەحید ئەو یە
راوی بلی: حدثنا، یا حدثنی. عەنەنە ئەو یە بلی: فلان عن فلان، سەماع
ئەو یە لەباتی ئەم جۆرە تەعبیرانە بلی: سمعت، لەم فەرموودە یەدا ئەو یە

تبادايه كه نوعمان شتى له پيغه مبهـر خوـى به مندالى بيستووـه، كاتـى
گه ورمبووه رايگه ياندوووه گيړاويه تيه وه، شتى وادروسته، كورد گوته نى
خومان: بيري مندالى تيزه. بهنده خوـم له يادمه زور به باشى جارى باوكم
له بريماووه بردمى بوخزمهـت شيخ مهـحمودى حـفـيد له داريكـهـلى، باوكـم
عهـرزى كـرد كه نووـشتهـم بو بكا، شيخ بهـم بوـنه يـه وه بهـدهـق بهـباوكـمى فـهـرمـوو:
نيمه له گهـل جنوكهـكانا خـزمـين چـون دـهـبى بـيـانـسووتـينـم، بهـلام نووـشته يـهـكى
بو نووسيم: (ت-٢ ل-٢٩٦ ف-١ ز-١٤٥ تاج-٢ ز-١٧٥٦ ز-١٤٥).

دانى پينج يهك له باوهره

٤٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ وَفْدَ عَبْدِ الْقَيْسِ لَمَّا أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ الْقَوْمُ أَوْ مَنْ الْوَفْدُ قَالُوا رَيْبَعَةٌ قَالَ مَرْحَبًا بِالْقَوْمِ أَوْ بِالْوَفْدِ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَدَامَى فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَأْتِيكَ إِلَّا فِي الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكَ هَذَا الْحَيُّ مِنْ كُفَّارٍ مُضِرٍّ فَمُرْنَا بِأَمْرٍ فَصَلِّ نُخْبِرْ بِهِ مَنْ وَرَاءَنَا وَنَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَسَأَلُوهُ عَنِ الْأَشْرَبَةِ فَأَمَرَهُمْ بِأَرْبَعٍ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالَ أَتَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصِيَامُ رَمَضَانَ وَأَنْ تُعْطُوا مِنَ الْمَعْنَمِ الْخُمْسَ وَنَهَاهُمْ عَنْ أَرْبَعٍ عَنِ الْحَتَمِ وَالِدُّبَاءِ وَالنَّقِيرِ وَالْمَرْفَتِ وَرَبَّمَا قَالَ الْمُقْبِرِ وَقَالَ اخْضَوْهُنَّ وَأَخْبِرُوا بِهِنَّ مَنْ وَرَاءَكُمْ). (ت-٤ ل-٨٥ ف-٣+٤ ز-٢٥ = تاج-٣ ل-٢٣٢ ز-٢٥ ذ-٢٧٣٨، ٢٧٣٩) (الحديث ٥٣ - أطرافه في: ٨٧، ٥٢٣، ١٣٩٨، ٣٠٩٥، ٣٥١٠، ٤٣٦٨، ٤٢٦٩، ٦١٧٦، ٧٢٦٦، ٧٥٥٦). (٤٨)

(٤٨) أخرجه مسلم في الايمان، باب: الامر بالايمان بالله تعالى ورسوله (صلى الله عليه وسلم) وشرائع الدين، رقم: ١٧ = ١١٥-١١٨.

ئىبنوعەبباس (رەزى خۇدەيان لى بىن) فەر مووى: كە نوپنەرەكانى ھۆزى عەبدولقەيس ھاتن بۇ خزمەتى پېغەمبەر (درودى خۇدەي لەسەر بىن) فەر مووى: ئەم خزمانە كىن؟ يا فەر مووى: ئەم نوپنەرەكانە كىن؟ گوتيان: لە خىلى عەبدولقەيسن كەدەچىتەوہ سەرھۆزى رەبىعە، فەر مووى: ئەم خزمانە بە خىربىن، ئىوہ لەئىسلام بوون دوانەكەوتوون، ھەتا بەھۆى ئەوہوہ تەرىقىتان بەسەر بى، وەكارىكى واتان لەدزى ئىسلام نەكردوہ كەپەشىمانى لەدوابى، عەرزىان كرد: ئەى پېغەمبەرى خودا! لەبەرئەوہى ئىمە كەدپىن بۇ خزمەتى تۆ، بەسەر ئەم ھۆزەدا دپىن، كەلەكافەرەكانى ھۆزى موضەرەن، ناتوانىن بى ىن بۇ خزمەت، مەگەر لەمانگە حەرەمەكانا، تەنیا لەو مانگانەدا كەشەرپو شۆرپان تىادا قەدەغەيە دەتوانىن بپىن بۇ خزمەت، دەى بفرەموو ئامۇزگارپىيەكى روون و ئاشكرامان بى بفرەموو كەگەرپاينەوہ بۇ ولاتى خۇمان بەمەردومەكەى رابگەيەنن و ھەموو پابەندى بىن و رەفتى بى بگەين، ھەتا بەھۆى جى بەجى كردنى ئەو فەرمانەى تۆوہ بچىنە بەھەشت. وەلەبارەى ئەو دەرمانەوہ كەخواردنەوہيان تى دەكرى پرسىارىان لى كرد، پېغەمبەرىش (درودى خۇدەي لەسەر بىن) فەرمانى پىكردن بە چوارو، نەى لى كردن لە چوار: يەكەم فەرمانى پى كردن بەباومرپەھىنان بەخوداى تاقو تەنیا. فەر مووى (درودى خۇدەي لەسەر بىن): (ئايا دەزانن برپا ھىنان بەخوداى تاك و تەنھا چىيەو چۆنە؟) گوتيان: خواو پېغەمبەرى خوا باشى دەزانن. فەر مووى (درودى خۇدەي لەسەر بىن): (برپىتپىيە لەشايتەمان لەسەر ئەم شىوہيە: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً رسول الله: بەزمان شايتەى دەدەم و بەدل باومر دەكەم كەبىجگە لەيەزدانى پاك ھىچ خودايەكى تر نىيە، خوايەكى تاك و تەنھايە، بى ھاوہلە، ھىچ ھاوہشى نىيە، بەھەمان شىوہ شايتەى دەدەم و باومر ھەيە كەموحەممەدى كورى عەبدوللا فروستادەو پېغەمبەرى خوايە. دوہم: فەرمانى پى كردن بەراگرتنى نوپزو كردنى بەرپك و پىكى، سىيەم: فەرمانى پى كردن بەدانى زەكات، چوارەم: فەرمانى پى كردن بەگرتنى رۆزووى مانگى

رمه زمان. ومفه رمانیشی پئیان کرد که له دهست که وتی تالانی جه نگیش پینج یهک بدن، وه نه پیشی لی کردن لهم چوار شته که به کاریان نه هیئن بو دروست کردنی خوښاوو سرکه و دښاو، چونکه شتی ناویان زور زوو دترشی و توند دهبی و دهبی به نارهق؛ کوو په له و کووله که و به ستووی زفت دراوو کوټکه ی بنکی دارخورما. فهرمووشی (درویدی خودی لسمر بی) (لهم فهرمایشتانه پیش که له م ماوه یه دا له منتان بیستوو به باش له بهر بکه و رایان بگه یه نن به خه لکی ولاتی خویشان).

رافه و شیکردنه وه:

لهم فهرمووده یه دا ماموستا (شیخ) ه که ی بوخاری ناوی عه لی کوپی جه عده (پرمای خوی لی بی) عه لی خوی فقهی ی نیمامی ته وری و نیمامی مالیک و گه لی زانای تری ویننه ی نه مان بووه، پیاوی وهک نیمامی ته حمه دو نیمامی بوخاری و نیمامی نه بوداودو که سانی تری ویننه ی نه م زاتانه قوتابی نه و بوون فهرموودمیان لی و مرگرتوو. مووسای کوپی داوود دمه رموئ؛ که سم نه دیوه که وهک نه و زهینی روشن بی و فهرمووده ی به باشی له به ربی، نیمامی ته حمه د هانی خه لکی دها؛ که فهرمووده کانی بنووسنه وه له موسنه دو کتیه کانی حه دیت دا. یه حیای کوپی معین دمه رموئ؛ (زانسته که ی ره بانی بوو، پیاویکی راستگو و باومرپیگراو بوو) نیبنوئه شیر له نیهایه دا دمه رموئ؛ ره بانی زانای گه وره ی دامه زراوه له زانسته و نایین دا. نزیکه ی نه وه دو چوار سال ژیاوه، له (۱۳۰) کوچی دا له دایک بووه، له (۲۳۰) دا مردووه، له گورستانی بابو حه رب له به غدا نیژدراوه. حه فتا سال روژنا روژی به روژوو بووه!

۵۰- عن عمر (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) حَدِيثُ إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ وَزَادَ هُنَا بَعْدَ قَوْلِهِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى: (فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) وَسَرَدَ بَاقِيَ الْحَدِيثِ:

تہ ماشای فہرموودہی ژمارہ یہکی زنجیرہ یہکی ئەم بەرگہ بکہ. لیژمدا:
زیادہیی ھەبە من لەپیشەوہ ئەم گێرانەوہی ئیژم لەوئی نووسی.

باسی: کردەوہ ھەبە بەھۆی نیازەوہ دەبی بەھەدەقە

۵۱- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَتَقَى الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ). (الحديث ۵۵ - طرفاه في: ۴۰۶، ۵۳۵۱). (۴۹)

ئەبومەسعو (رەزای خودایان لێ بێ) دەفەرموێ: خۆشەویست (مروودی خودای لەسەر بێ)
دەفەرموێ: (ھەرکەسی لەبەر رەزای خوا مەسەرەفی مالا و منالی خۆی بکا،
ھەرچییان بۆ خەرج بکا کەم و زۆری بەخێرو خیرات دادەنرێ بۆی).
راقە و شیکردنەوہ:

ئەبومەسعوود ناوی عوقبەیی کۆری عامیرە، ئەنصاری یە، خەزرجی یە،
بەدری یە، لەگەڵ حەفتا کەسەکەدا ئامادەیی پەیمانێ عەقەبە بوو،
لەھەموویان بەتەمەن بچوو کتر بوو، ئامادەیی جەنگی ئو خودیش بوو، سەدو
دوو فەرموودەیی لە پێغەمبەرەوہ (مروودی خودای لەسەر بێ) گێرا و مەتەوہ، لەبوخاریدا دە
فەرموودەیی ھەبە، لەموسلیم دا سازدەیی ھەبە، نۆیان پەسندی ھەردوولان،
لەکووفە نیشتەجێ بوو ھەر لەویش مردووە.

۵۲- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالتَّصَدَّقِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ). (الحديث ۵۷ - أطرافه في: ۵۸، ۵۲۴، ۱۴۰۱، ۲۱۵۷، ۲۷۱۴، ۲۷۱۵، ۷۲۰۴). (۵۰)

(۴۹) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل النفقة والصدقة على الأقربين، رقم: ۲۳۱۹.

(۵۰) أخرجه مسلم في الايمان، انظر (عمدة القارئ/ العيني/ ج/ ۱/ ۲۲۴/ رقم/ ۲- المترجم) = ۱۹۹.

جهریری کوری عهبدو لّای ئەل به جهلی (پەڕی خۆی لێ بێ) فەرمووی: بە ئێن و پەیمانم دا بە پێغه مبه‌ر (دروودی خۆدی له‌سه‌ر بێ) له‌سه‌ر ئەوه که‌نویژ به‌ریکو پێکی بکه‌مو، زه‌کات بده‌مو، نامۆزگاری خیری هه‌موو موسولمانیکیش بکه‌م).

الله و شیکردنه‌وه:

جهریر سه‌د فەرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخارید انۆی هه‌یه، له‌موسلیمان چوارده‌ی هه‌یه، هه‌شتیان په‌سندی هه‌ردوولایانن.

۵۳- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْتُ أَبَايُكَ عَلَى الْإِسْلَامِ فَشَرَطَ عَلَيَّ وَالْتَصَحَ لِكُلِّ مُسْلِمٍ فَبَايَعْتُهُ عَلَى هَذَا (الحديث ۵۸).

دیسان له‌وه‌وه (پەڕی خودمان لێ بێ) فەرمووی: جووم بۆ خزمه‌تی چه‌ز مه‌ت (دروودی خۆدی له‌سه‌ر بێ) عه‌رزیم کرد: قوربان! ده‌مه‌وی پەیمانته‌ بده‌می له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی، ئەویش ئەم مه‌رجه‌یشی بۆ دانام: که‌نامۆزگاری خیری هه‌موو موسولمانیکیش بکه‌م. جا منیش پەیمانم دا پێی له‌سه‌ر ئەوه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۳) نامه‌ی زانین (کتاب العلم)

۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَجْلِسٍ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ جَاءَهُ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ مَتَى السَّاعَةُ فَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحَدِّثُ فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ سَمِعَ مَا قَالَ فَكَّرَهُ مَا قَالَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ لَمْ يَسْمَعْ حَتَّى إِذَا قَضَى حَدِيثَهُ قَالَ أَيْنَ أَرَاهُ السَّائِلُ عَنْ السَّاعَةِ؟ قَالَ هَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَإِذَا ضِيعَتِ الْأَمَانَةُ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ قَالَ كَيْفَ إِضَاعَتُهَا قَالَ إِذَا وُسِدَ الْأَمْرُ إِلَى غَيْرِ أَهْلِهِ فَانْتَظِرِ السَّاعَةَ). (الحديث ۵۹ - طرفه في: ۶۴۹۶).

ئەبەبوھورپەرە (پەزەي خەي لى بىن) فەرەمووى: جارى حەزەرت (دروودى خەي لى بىن) لەناو كۆرپىكا قەسەي بۆ ياران دەکرد، پياويكى دەشتەكى هات گوتى: ئەي كەي قىامەتە؟ پىغەمبەرىش (دروودى خەي لى بىن) لەسەر فەرەموودەكەي خەي رۆيشتو قەسەكەي خەي نەبەري بۆ وەلامى پرسىاري كابرە. يارانيش هەندىكيان گوتيان: پىغەمبەر (دروودى خەي لى بىن) گوئى لى لەقەسەكەي بوو، بەلام قەسەكەيى بەدل نەبوو بۆيە وەلامى نەدايەو، هەندىكي تریشيان گوتيان: نانەبىست. كاتى حەزەرت (دروودى خەي لى بىن) فەرەمايشتە كەي تەواو كەرد فەرەمووى: ئەو كى بوو لەقىامەتى پرسى؟ كابرەكە گوتى: ئەو مەن بووم، ئەمەتام لەخەمەتتا ئەي پىغەمبەري خودا! فەرەمووى (دروودى خەي لى بىن): هەركاتى سپاردە - واتە: ئەمانەت - پامال كرا ئىتر چاومروانى داھاتنى رۆزى قىامەت بكة.

ئەعرابى يەكە فەرەمووى: ئەي پىغەمبەري خوا! چۆن چۆنى سپاردە پامال دەكرى؟ فەرەمووى: (هەركاتى كاروبارى مىللەتو فەرمانرەوايى موسولمانان سپىردرا بەدەستى ناكەس ئىتر چاوەنواري قىامەت بكة) (رياض الصالحين/ كوردى بەرگى چوار لاپەرە/ ۱۳۲۰ ز. - ۳۷۰ ف. - ۲۰ ژ. ۱۸۳۷-۲۰۱۰).

۵۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَخَلَّفَ عَنَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرَةٍ سَافَرْنَاهَا فَأَذْرَكْنَا وَقَدْ أَرْهَقَتْنَا الصَّلَاةُ وَكُنْ نَتَوَضَّأُ فَجَعَلَنَا نَمْسُحُ عَلَى أَرْجُلِنَا فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا). (الحديث ۶۰ - طرفاه في: ۹۶، ۱۶۳) (۵۱)

عەبدوللای کوری عەمر (پەزەي خەي لى بىن) فەرەمووى: لەسەفەرپىكا لەخەمەت پىغەمبەردا بووين، پىغەمبەر (دروودى خەي لى بىن) کەوتە دواو، کەپیمان گەيشتەو گەرمەي نوێژ بوو، ئىمەيش سەرگەرمى دەستنوێژ گرتن بووين، بەلام قاجمان پشیلە شۆر دەکرد، وەك دەستى تەري پيايىنى ئاوا، كاتى پىغەمبەر

(درویدی خودای لهسەر بڼ) نهووی بیڼی، سڼ جار بههه موو دمنگی خوځی بانگه وازی هه لداو
فهرمووی: (وای لهدهستی ناگری دۆزهخ بۆ نهو کهسهی که بهه باشی پاژنه ی پیی
ناشوړئ!) (ت ۱ - ۱۳۸ ز - ۲۸ ژ - ۲۴۲ ج - ۴).

۵۵ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ مِنَ الشَّجَرِ شَجَرَةً لَا يَسْقُطُ وَرَقُهَا وَإِلَيْهَا مَثَلُ الْمُسْلِمِ فَيُحَدِّثُونِي مَا هِيَ؟؟) فَوَقَعَ النَّاسُ فِي شَجَرِ الْبَوَادِي قَالَ عَبْدُ اللَّهِ وَوَقَعَ فِي نَفْسِي أَنَّهَا النَّخْلَةُ فَاسْتَحْيَيْتُ ثُمَّ قَالُوا حَدِّثْنَا مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ هِيَ النَّخْلَةُ. (الحديث ۶۱ - أطرافه في ۶۲، ۷۲، ۱۳۱، ۲۲۰۹، ۴۶۹۸، ۵۴۴۴، ۵۴۴۸، ۶۱۲۲، ۶۱۴۴) (۵۲)

نیبنوعومهر (رژای خودایان لهسەر بڼ) فهرمووی: خوځه ویست (درویدی خودای لهسەر بڼ) فهرمووی:
(درهختی ههیه گه لاکه ی هه لئاومړئ، هه میشه سهوزه، نموونه ی موسولمانه،
وهک نهو به پیت و فهړه، ئاده ی کڼ دزمانی که نهو درهخته چییه؟
خه لکه کهیش په لاماری دارو درهختی نهو دهشته یان دا به لام هه لیان
نه هیانمیش هات به دلما که نهو دارخورمایه وه ویستم بلیم: نهو
دارخورمایه، به لام که سه رنجم دا به منه وه ده کهس بووین، وه من
لههه مووشیان منا لتر بووم، له بهر نه وه شهرم کردو قسم نه کرد، جا
خه لکه که عه رزیان کرد: قوربان! پیمان بهرمو چییه؟ فهرمووی: (نهو
دارخورمایه) (ت ۴ - ل ۷۴ - ف ۷ - ز ۲۱ - تاج ۳ - ژ ۲۷۱۳).

نهم فهرموودیه به لکه یه لهسەر نهو که مه تل داهینان بۆ پروون
کردنه وه ی مه بهستی جوان سوننه ته: (تاج/ ل ۴ - ۷۴ = تاج ۳ - ژ ۲۷۱۳) له ههر
شوینی هیمای لاپهړه (ل) بوو مه بهست بهرگی ته رجه مه کوردیه که یه له

تاج الأصول یا له ریاض الصالحین، به لام نه گهر رهمزه که (ص) بوو نه وه مه به ست نه صله عه ره بیه که یانه.

۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ دَخَلَ رَجُلٌ عَلَى جَمَلٍ فَأَنَاقَهُ فِي الْمَسْجِدِ ثُمَّ عَقَلَهُ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ أَتَيْكُمْ مُحَمَّدٌ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَكَيِّئِينَ ظَهْرَانِيهِمْ فَقُلْنَا هَذَا الرَّجُلُ الْأَبْيَضُ الْمُتَكَيِّئُ فَقَالَ لَهُ الرَّجُلُ يَا ابْنَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَجَبْتُكَ فَقَالَ الرَّجُلُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي سَأَلْتُكَ فَمُشَدِّدٌ عَلَيْكَ فِي الْمَسْأَلَةِ فَلَا تَجِدُ عَلَيَّ فِي نَفْسِكَ فَقَالَ سَلْ عَمَّا بَدَأَ لَكَ فَقَالَ أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ وَرَبِّ مَنْ قَبْلَكَ أَلِلَّهِ أُرْسَلَكَ إِلَى النَّاسِ كُلِّهِمْ فَقَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تُصَلِّيَ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسَ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تُصُومَ هَذَا الشَّهْرَ مِنَ السَّنَةِ قَالَ اللَّهُمَّ نَعَمْ قَالَ أَنْشُدْكَ بِاللَّهِ أَلِلَّهِ أَمَرَكَ أَنْ تَأْخُذَ هَذِهِ الصَّدَقَةَ مِنْ أَغْنِيَانِنَا فَتَقْسِمَهَا عَلَيَّ فَقَرَأْنَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ نَعَمْ فَقَالَ الرَّجُلُ آمَنْتُ بِمَا جِئْتُ بِهِ وَأَنَا رَسُولُ مَنْ وَرَائِي مِنْ قَوْمِي وَأَنَا ضَمَامُ بْنُ ثَعْلَبَةَ أَخُو بَنِي سَعْدِ بْنِ بَكْرٍ). (الحديث ۶۳).

نه نه س (همزی خوی لاء بی) فهرمووی: جاری له خزمه تی پیغه مبه ردا له ناو مزگه وت دا دانیشتبووین، پیاوئ به سواری وشتره نیرمیه ک هات، لهحه وشه ی مزگه وتدا وشتره که ی ییخ داو به نه شکیل نه شکلی کرد. نه و جا خوی هاته ژووره وه و گوتی: کامتان محمدن؟ پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمر بی) له نیوانیان پالکه وتبوو، گوتمان نه م پیاوه سوورو سپیه یه که پالکه وتووه. گوتی: نه ی کوپی عه بدو لوططه لیب! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمر بی) فهرمووی: (به لئ پرسیاتر چییه باوه لامت بده مه وه) گوتی: من چهند پرسیاتر یکت ئی ده که م، پرسیاره کانم توندو ره قن، پیت ناخوش نه بن، مه به ستم روونکر دنه وه ی باسه که یه، فهرمووی (دروودی خودی لسمر بی): (پرسیاتر چییه فهرموو بیکه) گوتی: تو نه وخوایه ی که خوی

هه‌موانه! ئایا خودا تۆی کردوه به پیغه‌مبهری خۆی و ره‌وانه‌ی کردووی بۆسه‌ر سه‌رجه‌می به‌ره‌ی ئاده‌میزاد هه‌تا په‌یامی ئیسلامیان پێ رابگه‌یه‌نی؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی خودایه‌! تۆ به‌شایه‌ت به‌ که به‌ئێ ئه‌م قسه‌یه‌ وایه‌) گو‌تی: باشه‌، تو‌خودا ئایا خودا فه‌رمانی به‌تۆ کردوو که هه‌موو شه‌وو روژی ئه‌م پێنج نوێژه فه‌رزه‌ بکه‌ی؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی خودایه‌! تۆ به‌شایه‌ت به‌ ئه‌مه‌یش وایه‌) گو‌تی: باشه‌، تو‌خودا ئایا خودا فه‌رمانی به‌تۆ کردوو که هه‌موو سائێ مانگی ره‌مه‌زان به‌روژوو بی؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی خودا! تۆ به‌شایه‌د به‌ که ئه‌مه‌ وایه‌) گو‌تی: باشه‌، تو‌خودا ئایا خودا فه‌رمانی به‌تۆ کردوه که ئه‌م زه‌کاته‌ له‌ده‌وله‌مه‌نده‌کانمان وهر‌بگیریت و ئه‌وجا دابه‌شی بکه‌یته‌وه‌ به‌سه‌ر هه‌زاره‌کانمان دا؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی خودایه‌! تۆ به‌شایه‌ت به‌ که ئه‌مه‌ وایه‌). جا پیاوه‌که‌ گو‌تی: من باوهرم هێناوه‌ به‌م ئایینه‌ی که‌تۆ هێناوته‌، وده‌من نوێنه‌ری هۆزه‌که‌مم که‌له‌لای خۆمان چاو‌هنواری من ده‌که‌ن هه‌تا هه‌والی تۆیان بۆ به‌رمه‌وه‌، وده‌من ضیما‌می کو‌ری شه‌عله‌به‌م له‌خێلی به‌نی سه‌عدی کو‌ری به‌کرم. (تاج - ۲ - ۶۷ ز - ۲۵ ز - ۱۲۹۵).

باسی په‌خشی زانین

۵۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بِكِتَابِهِ رَجُلًا وَأَمَرَهُ أَنْ يَدْفَعَهُ إِلَى عَظِيمِ الْبَحْرَيْنِ فَدَفَعَهُ عَظِيمُ الْبَحْرَيْنِ إِلَى كِسْرَى فَلَمَّا قَرَأَهُ مَرَّقَهُ فَحَسِبْتُ أَنَّ ابْنَ الْمُسَيَّبِ قَالَ فَدَعَا عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُمَزَّقُوا كُلُّ مُمَزَّقٍ). (الحديث ۶۴ - أطرافه في: ۲۹۳۹، ۴۴۲۴، ۷۲۶۴). (۵۳)

ئێبنوعه‌بباس (ره‌زای خودایان ئه‌ی) فه‌رمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) نامه‌یه‌کی به‌ناوی خۆیه‌وه‌ نووسی و به‌پیاویکا ناردی بۆ سه‌ر که‌وره‌ی ولاتی به‌حرمین،

که مونثیری کوپی ساوا بوو، ههتا نهو بیگه یه نی به کیسرای شای ئیرانی نه وکاته، جاکاتی کیسرا نوو سراوه که ی پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه ر بن) ده خوینیت هوه دهیدریننی! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمه ر بن) نرای لی کردن؛ که شه ق و به ق کرین.

رافه و شیکردنه وه:

نهو پیاوهی کاغه زه که ی پیغه مبه ری برد بو گه وره ی به حره ی عه بدو لای کوپی حوزافه ی سه می بوو، کیسرا نازناوی شای ئیرانه قه یسه ریش نازناوی هه موو پادشایه کی رومه، نه م کیسرایه ناوی (پرویزی کوپی هوفری کوپی نهوشیروان) ه، نراکه ی پیغه مبه ری لی گرا بوو کوپکی هه بوو ناوی شیرو بوو، خودا زالی کرد به سه ریدا، به خه نجه ر سکی در ی و کوشتی: (تاج - ۸ ل - ۱۱۳ = تاج - ۴ ز - ۴۲ ژ - ۴۵۱ ج - ۴).

۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَتَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كِتَابًا أَوْ أَرَادَ أَنْ يَكْتُبَ فَقِيلَ لَهُ إِنَّهُمْ لَا يَقْرَءُونَ كِتَابًا إِلَّا مَخْتُومًا فَأَتَا خَاتِمًا مِنْ فِضَّةٍ نَقَشَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِهِ فِي يَدِهِ). (الحديث ۶۵ - أطرافه في: ۲۹۳۸، ۵۸۷۰، ۵۸۷۲، ۵۸۷۴، ۵۸۷۵، ۵۸۷۷، ۷۱۶۲) (۵۴)

نه نهس (پروزی خوی لئ به) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمه ر بن) نامه یه کی نووسی: یا ویستی نامه بنیری بو کیسراو قه یسه ری رومو بو نه جاشی پادشای حه به شه، ههتا بانگیان بکا بو سه ر ئایینی پیروزی ئیسلام، یارانی عه رزیان کرد: هه ر نامه یی مؤر نه کرابی نه مانه وهری ناگرن، پیغه مبه ریش (دروودی خودی لسمه ر بن) نه نگوستیله یه کی زیوینی دروست کرد، مؤری (محمد رسول الله) ی لی هه لکه ند، هه ر نامه یه کی ده نارد بو که سی به و نه نگوستیله یی مؤری ده کرد، نه نهس (پروزی خوی لئ به) فهرمووی: ئیستایش ده لی ی بریسه کی نهو نه نگوستیله یه له به رچاومه که له په نجه تووته ی دهستی چه پی پیغه مبه ردا بوو.

رائے و شیکردنه وه:

۱- ئەنگوستیلە ی زیو بۆ پیاو سوننه ته. ۲- مۆرکردنی نامە و شتی و سوننه ته. ۳- نووسینه وه ی عیلم و زانست و ناردنی بۆ خەلکی تر لە موسولمان و غەیری موسولمان بە مەرجی خو ی دروسته. ۴- نەخشی ئەنگوستیلە که ی پیغه مبه ر (دروودی خودی لاسەر به) سی دیپر بوو، دیپر یه که م (محمد) بوو، دیپر دوهم (رسول) بوو، دیپر سییهم (الله) بوو، له خواره وه ده خویندرایه وه بۆ سه ره وه ئاوا:

الله

رسول

محمد

۵- پیغه مبه ر (دروودی خودی لاسەر به) جاروبار ئەنگوستیلە که ی ده کرده په نجه تووته ی دهستی چه پی، جاروبار یش ده ی کرده په نجه تووته ی دهستی راستی، که ده چه وو بۆ سه راو دایده که ند: (تاج- ۴ ل- ۱۸ = تاج- ۳ ز- ۲۵- ۲۸- ۹ هه تا ژماره ۲۸۲۱).

باسی: دانیشن له و شوینه دا که ریزی کۆره که کۆتایی دی

۵۹- عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَمَا (هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ) إِذْ أَقْبَلَ ثَلَاثَةٌ نَفَرٌ فَأَقْبَلَ اثْنَانِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَذَهَبَ وَاحِدٌ قَالَ فَرَقَفَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةَ فِي الْحَلَقَةِ فَجَلَسَ فِيهَا وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ وَأَمَّا الثَّالِثُ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا فَلَمَّا فَرَّغَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنْ النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ أَمَّا أَحَدُهُمْ فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاهُ اللَّهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَا فَاسْتَحْيَا اللَّهُ مِنْهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ. (الحديث ۶۶ طرفه في: ۴۷۴). (۵۵)

ئەبو واقیدی لەیثی (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەمرگەوت دانیشتبوو، خەڵکەکەیش لەدەوری دانیشتبوون، خەریکی تاعەتی خودا بوون، لەوکاتەدا سێ کەس هاتن، دوانیان هاتنە بەرمووە بۆلای پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) وە یەکیکیان روڤیشت، گوتی: جا دوو کەسە کە لەدیار پێغەمبەر راوەستان تایەکیکیان کەلێنێکی لەئەلقەوی کۆرەکەدا بەدی کردو تیا دانیشت، وە ئەوی تریشیان لەپشتیانەووە دانیشت، وەسپەمیشیان هەڵی توراندو روڤیشت. جا کە پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لێ بۆوە فەرمووی: با باسی حالی ئەم سێ کەسەتان بۆ بکەم: یەکیکیان هانای برەبەر خوداو خودا هانای دا، یەکیکیشیام شەرمی کردو خودایش شەرمی لەو کرد، ئەوی تریشیان پشتی هەڵکردو بەکۆری مەجلیسی ئێمە رازی نەبوو، خودایش پشتی لەو هەڵکردو لێی تووڕە بوو.

رافە و شیکردنەو:

ئەبو واقیدی لەیثی (۲۴) فەرموودە لە پێغەمبەرەووە گێڕاوەتەووە یەکیکیان ئەم فەرموودە ئێرەیه کەپەسەندی هەردوولایە لەبوخاریدا تەنها ئەم فەرموودەیهی هەیه، لەسالی (۶۸) دا مردووە، حەفتاو پێنج سال ژیاو، لەمەکە وەفاتی کردووە، گۆرەکە ی لەگۆرستانی موهاجیرینە: (ت - ۱۱ - ۷۶ ف - ۲ - ۱۴ ژ - ۹۹).

۶۰ - عَنْ أَبِي بَكْرَةَ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَعَدَ عَلَى بَعِيرِهِ وَأَمْسَكَ إِنْسَانٌ بِخِطَامِهِ أَوْ بِرِمَامِهِ قَالَ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيْسَمِيهِ سِوَى اسْمِهِ قَالَ أَلَيْسَ يَوْمَ التَّحْرِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَأَيُّ شَهْرٍ هَذَا فَسَكَنَّا حَتَّى ظَنَّنَا أَنَّهُ سَيْسَمِيهِ بِغَيْرِ اسْمِهِ فَقَالَ أَلَيْسَ بِذِي الْحِجَّةِ قُلْنَا بَلَى قَالَ فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا لِيُبْلَغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ فَإِنَّ الشَّاهِدَ عَسَى أَنْ يُبْلَغَ مَنْ هُوَ أَوْعَى لَهُ مِنْهُ).

(الحدیث ٦٧ - أطرافه فی: ١٠٥، ١٧٤١، ٣١٩٧، ٤٤٠٦، ٤٦٦٢، ٥٥٥٠، ٧٠٧٨، ٧٤٤٧). (٥٦)

نەبۆبەکرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەڕۆژی جەژنی قوربان دا، لەمینا، لەحەجی مائاواييی دا بەسەر پشتی و شترەکە ی پێشێوە و تارێکی بۆ جەماوەرەکە دا. پیاوی جلهوی و شترەکە ی گرتبوو، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەسەر پشتی و شترەکە دانیشتبوو، لەوتارەکەیدا فەرمووی: ئە ی موسولمانەکان! ئەم ڕۆژە چۆن ڕۆژیکە؟ ئێمەیش بێ دەنگ بووین، پێغەمبەریش تاماوئی مات بوو، لەدلی خۆمان دا گوتمان: لەوانەیە ناویکی تری تووی لێ بێ، بەلام فەرمووی: دیارە کەئەم ڕۆژی جەژنی قوربانە، کەقوربانی تیا دەکری، گوتمان: بەئێ خۆیەتی. فەرمووی: ئە ی ئەم مانگە چۆن مانگیکە؟ ئێمەیش دیسان بێ دەنگ بووینەو، پێغەمبەریش (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دیسان ماوئی تر بێ دەنگ بوو، هەتا گومانمان بۆ ئەو ڕۆشت کەناوی ئەم مانگە دەگۆڕی و ناوی تری لێ دەنی بەلام فەرمووی: دیارە ئەمە مانگی نۆمینیە کەحەجی تیا دەکری. گوتمان: چۆن دەفەرمووی وایە. فەرمووی: دەبزانن کەسەر و مال و خوین و نامووستان لەیەکتری حەرامە، وەك چۆن تاوان کردن گەلێ حەرامە و ناپەرەوایە، بەتایبەتی ئەگەر ئەو تاوانە لەم ڕۆژە زۆر بەڕێزەتانا بکری کەوا لەم مانگە پیرۆزەتانا، نەخاوەلا لەم شارە پیرۆزەمێشتانا بکری. فەرمووی (دروودی خۆدی لەسەر بێ): ئاگاداربێ! بانامادەبوانی ئەم فەرمايشته رایان بگەیهنن بەنادیاران، لەناوخۆتانا هەرچی دژنەون لەم فەرمووده و تارو روون کردنەو دی شەریعەتە بەپێی ئەوانا رایان بگەیهنن بەیەکتری، سا بەشکوو حازرەکە ئەم زانست و فەرمايشتانه رابگەیهنن بەکەسی کەئەو باشتر لێیان تی بگا و چاکتریش لەبەریان بکا). (ریاض الصالحین - ٢٥٠ + تاج-٢ ل-٢١٩ = ژ-١٦١ ز-١١٢).

ئەم فەرموودەییە بەلگەییە لەسەر:

۱- بایە خدان بەلەبەرکردن و راگەیانندنی فەرموودەکانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر) بەلکوو ئەرکی واپەرۆز ئەگەر خودفەرز (فرض العین) نەبێ سوننەتیکی گەورەییە.

۲- مژدەیی ئەوەی تێدایە کە فەرموودە زانی گەورەو شەریعەتزانێ چاک لەهەموو چین و چەرخێکا دەبن.

بیشری کورێ موفەفضەل، کە یەکیکە لە پیاوانی ڕشتەیی ئەم فەرموودەییە گشت رۆژی چوارسەد رکات نوێژی دەکرد، هەر رۆژنا رۆژی بەرپۆزوو دەبوو. عەبدوللای کورێ عەونیش کە یەکیکە تریانە، خاریجە لەبارەییەو دەفەر موی: (بیستو چورا ساڵ ھاوێی یەتی ئیبنو عەونم کردوو بە پێی ئاگاداریی من باوەر ناکەم کە لەو ماوە دوورو درێژدا فریشتەکان گوناھیان لەسەری نووسیوی).

۶۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا). (الحديث ۶۸ - طرفاه في: ۷۰، ۶۴۱۱). (۵۷)

ئەبووانیل (بەزای خۆی لەسەر) فەرمووی: عەبدوللای کورێ مەسعوود (بەزای خۆیان لەسەر) دەستووری وابوو هەموو رۆژی پێنج شەموانی تەمێ و ئامۆزگاری دەکردین و دەعزی دەخویندەو بۆمان، رۆژی پیاوی پێی گوت: ئەو باوکی ئەو پەرەحمان! خۆزگەم هەموو رۆژی ئەم پەندو ئامۆزگارییەت بۆمان دەخویندەو. فەرمووی: ئەوێ من لەبەرئەو واناگەم چونکە حەزناگەم وەرستان بکەم، منیش وەک جارانی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر) دەکەم، ئەو جارێ ناوبەناو پەندی ئێمەیی دادەداو ئامۆزگاری بۆ دەخویندینەو نەبادا ئەگەر هەموو

(۵۷) أخرجه مسلم في صفات المنافقين وأحكامهم، باب: الاقتصاد في الموعظة، رقم:

رؤزی پهندهمان دابداو وهعزمان بؤ بخوینیتتهوه جارس ببین. (ریاض-٢ ل-٦١١
ژ-٦٩٩ ل-٩١ + تاج-١ ل-٩١ = ژ-١٢٣٠ ل-١٧).

٦٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا). (الحديث ٦٩ - طرفه في: ٦١٢٥) (٥٨)

ئهنهس (مزی خوی لئ بئ) فهرمووی: خو شه ویست (مروودی خودی لئسر بئ) فهرمووی: (کار
ناسان بکهن کار گران مه کهن، مژدهی خو ش به خه لک بدنه و به هه ره شه و
گوره شهی زور خه لک له دین مه ته کیننه وه) (ریاض-٢ ل-٥٦٥ ز-٧٤ ژ-٦٣٧).

٦٣- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ يُرِذِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ يُعْطِي وَلَنْ تَزَالَ هَذِهِ الْأُمَّةُ قَائِمَةً عَلَى أَمْرِ اللَّهِ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ). (الحديث ٧١ - أطرافه في: ٣١١٦، ٣٦٤١، ٧٣١٢، ٧٤٦٠) (٥٩)

مه عاوییه (مزی خوی لئ بئ) له پیغه مبه ره وه (مروودی خودی لئسر بئ) ده فهرمووی: هه رکه سی
که خودا بیه وئ تووشی خیرو خو ش بکا شارمزی نایینی ده کا، من ته نیا
ئه وه ندهم به ده سته که نه م فه رمایشت و شه ریعه ته دابه ش بکه م و به س، به لام
به شی گه وره یابجووک ئه وه به ده ست خودا خو یه تی و خودا خو ی ئه و بریاره
ده دا، وه نه م ئومه تی ئیسلامه یش هه ر به رده وام ده بن له سه ر ئه م نایینی
خودایه هه تا نزیکي رؤزی قیامه ت، ئه وه ی له دزیان بی زیانیان پی ناگه یه نی.

رافه و شیکردنه وه:

موعاوییه ی کوری ئه بوسوفیان ئه مه وی یه، سائی فه تی مه کهه موسولمان
بووه؛ ژنبرای پیغه مبه ر بووه، نووسه ری سرووش بووه، ته مه نی (٧٨) سال

(٥٨) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: في الامر بالتيسير وترك التنفير، رقم: ١٧٣٤-٤٥٠٣.

(٥٩) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: النهي عن المسألة برقم: ١٠٣٧-٢٢٨٦.

بووه، له کۆتایی ته مه نیدا تووشی دهمخواری بووه، سه دو شه ست و سئ
 فهرمووده ی له پیغه مبه رموه گیراوده ته وه، ههشت فهرمووده ی له بوخاریدا
 ههیه، پینجیشی له موسلیم دا ههیه، چواریان په سندی هه ردوو پیره: (ت ۱-ل
 ۷۷-ز ۱۴-ف ۱-ژ ۹۸) + (ت ۵-ل ۱۴۵ = تاج-ل ۳-ل ۶۶۶-ز ۲۳-ج ۴).

۶۴- بروه (ز-۳-ف ۵۵) له گیرانه وه ی ئیرمدا: ئیبنوعومهر (رهزی خودمان لئ بئ)
 دمفه رموی: جاری له خزمه تی پیغه مبه ری خوا دا دانیشتبووین، کوروکی
 دارخورمایان هی نا بو ی، فهرمووی: دره ختی هه یه گلاکه ی هه ئناو مرئ .. تا
 کۆتایی فهرمووده که.

۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسُلْطَ عَلَى هَلَكِهِ فِي الْحَقِّ
 وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعْلَمُهَا). (الحديث ۷۳ - أطرافه في:
 ۱۴۰۹، ۷۱۴۱، ۷۳۱۶). (۶۰)

ئیبنوومه سعود (رهزی خودمان لئ بئ) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودی لئ بئ)
 دمفه رموی: (حه سوودی و به خیلی پی بردن به کهس دروست نییه بهم دوو
 کهسه نه بی: به پیاوی خودا مائی پی بداو خۆشی دمستی تی بجی له پریگه ی
 راست دا داغانی بکا، دوهم به پیاوی که خودا دانایی و زانستی به سوودی پی بدا،
 جا هه م خۆی رهفتاری پی بکا و هه م له نیوانی خه لکا حوکی پی بکا و هه م
 فیری خه لکی تریشی بکا، به تایبه تی له گه ل فیرخوازانی نه و زانسته دریغی
 نه کا) مه به ست له حه سوودی و به خیلی پی بردن خۆزگه پی بردنه.

٦٦- عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ضَمَّنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ اللَّهُمَّ عَلِّمْنِي الْكِتَابَ). (الحديث ٧٥ - أطرافه في: ١٤٣، ٣٧٥٦، ٧٢٧٠). (٦١)

ئىبنوعەبباس (پەرزە خواپەن لى بىر) فەرەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىر) گوشىمى بەسىنگىيەووە فەرەرمووى: ئەى خوداىيە! فىرى زانستى قورئانى بفەرەرمو (ت - ٥١٢١ ف - ٢١ - از - ٣ - تاج - ٣ - ل - ٦٤٢ - ژ - ٣٣٨١، ٣٣٨٢، ٣٣٨٣).

رافە وشىکردنەوہ:

عیکرىمە يەکیکە لەپیاوانى پشتهى ئەم فەرەرموودمىيە، فەقى ی ئىبنوعەباس بوو، بەندەيشى بوو، بەرەگەز بەرەپەرە، خەلکى مەغریبە، حەدىثى لەزۆر لەهاورپێيان وەرگرتوو، يەکیکە لەزانا گەورەکانى سەرەدمى خۆى، قورئانزانیکی چاک بوو، ئەیوب و خالیدولحەذەاء فەقى ی بوون، دەلێن گوايە لەبىرو باوپردا هەوا خۆى خەوارىچ بوو، نافىعو کەسانى تر تۆمەتى درۆيان لى دەدا، جىگەى متمانەى بوخارى يە، بەلام موسلىم بەمەرچى فەرەرموودەى عیکرىمە دەگىرپێتەوہ کە طاووس و سەعیدى کورى جوبەیرى لەگەل دابى، بۆرە گلەيى لەبوخارى دەکرى لەسەر عیکرىمە کەنەدەبوو حەدىثى عیکرىمە لەبوخارى دا رىوايەت بکا، واتە عیکرىمە لەپیاوانى مەرچى بوخارى يە بەلام لەپیاوانى مەرچى موسلىم نىيە، بەلام بەسە بۆ فەضلى عەکرەمە کە جىگەى متمانەى امامى بوخارىيە، عیکرىمە گەپریدە بوو، بەولآتانا دەسووراپەوہ، کاتى ئىبنوعەبباس دەمرى عیکرىمە هیشتا ئازاد نەبوو، عەلى کورى ئىبنوعەباس دەیفروشى بەخالیدى کورى مەعاویيە بەچوار هەزار دینار! عەکرەمە پێى دەفەرەرمو: (هەموو عیلمەکەى باوکتت فروشت

به چوار هزار دینار! نهویش په شیمان ده بیته وه و سه وداکه
هه لده و شینیتته وه و نازادی دهکا، له مه دینه له تهمه نی هه شتا سالی دا مردووه،
رحمهت و رمزای خودای لی بی.

٦٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَقْبَلْتُ رَاكِبًا عَلَى حِمَارٍ
أَتَانُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ قَدْ نَاهَزْتُ الْإِخْتِلَامَ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِمَنْى
إِلَى غَيْرِ جِدَارٍ فَمَرَرْتُ بَيْنَ يَدَيْ بَعْضِ الصَّفِّ وَأَرْسَلْتُ الْأَتَانَ تَرَعُ فَدَخَلْتُ فِي
الصَّفِّ فَلَمْ يُنْكَرْ ذَلِكَ عَلَيَّ). (الحديث ٧٦ - أطرافه في: ٤٩٣، ٨٦١، ١٨٥٧، ٤٤١٢). (٦٢).

ئيب نوچه بباس (رمزى خودايان لى بي) فه رمووى: ميردمنال بووم، خه ريكبووم بالقي
ده بووم، به سواری گویدرئى هاتم پیغه مبه ر (مرووى خودى لى سمر بي) له وکاته دا له مينا
به رنوئى بؤ خه لکه که ده گرد، هيچ روى له ديوارو شتى وايش نه بوو که بيکا
به بهر به ست (سوتره)، منيش به سواری گوئ دريژه که، که ديژه که ر بوو، چوومه
پيشه وه، ته نانه ت به بهر ده مى هه ندئ پريش دا رؤيستم، نه و جا دابه زيم و ديژه
که ره که م بهر لا کرد بؤ له و مران و خوّم چوومه ناو پريزى نوئژه که وه، وه که سيش
بؤنه مه ره خنه ی لی نه گرت! له گيرانه و ميه کی موسليم و تير ميذيدا: ما که ره که
به بهر ده ميشياندا تيپه رى و هيچ نوئژه که شى نه برين، نيتر هه ندئ که س ئيستا
له سهر چ بيرو باومرئى له خوئانه وه ده ئين: که رو سه گو ژن به بهر نوئژدا برؤن
ده برن؟! (ت - ١١ - ٢٤٣ = ز ٧١- ژ ٤٦٥، ٤٦٣، ٤٦٤، ٤١٦، ٤٦٧، ٤٦٨).

وهک له م فه رمو وده وده درده که وئى ره سيده بوون مه رج نييه بؤ هه لگرتن
(تحمل) ي فه رمو وده و زانست، گرنگ نه وه يه راوى له کاتى و مرگرتن و بيستن
دا فاميده (مميز) بي.

٦٨- عَنْ مَحْمُودِ بْنِ الرَّبِيعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (عَقَلْتُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَجَّةً مَجَّهَا فِي وَجْهِهِ وَأَنَا ابْنُ خَمْسٍ سِنِينَ مِنْ دَلْرِ). (الحديث ٧٧ - أطرافه في: ١٨٩، ٨٣٩، ١١٨٥، ٦٣٥٤، ٦٤٢٢).

مهحموودی کوری ره بیع (رمزی خوی لسا به) فهرمووی: له بیرمه جاری پیغه مبه (دروودی خودی لمسر به) قومی ناوی له دولچهیی کرده ده می و پرزاندی له ده مو چاوم، نه و ده مه پینج سالان بووم.

له م فهرمووده یه دا نه مه ی تیدایه: گالته له گه ل منالدا دروسته، مهحمود بیت و فهرو مووفه رکی له و ناوه و مرگرتووه، مهحموود چه زره تی دیوه که واته داده نری به هاورپی پیغه مبه (دروودی خودی لمسر به) گهرچی زور منالیش بووه که دیویتی، مهحموود نه وه دوچار سال زیاه.

٦٩- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ كَمَثَلِ الْغَيْثِ الْكَثِيرِ أَصَابَ أَرْضًا فَكَانَ مِنْهَا نَقِيَّةٌ قَبِلَتِ الْمَاءَ فَأَلْبَتَتِ الْكَلَّا وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ وَكَانَتْ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ فَتَفَعَّ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ فَشَرِبُوا وَسَقَوْا وَزَرَعُوا وَأَصَابَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ أُخْرَى إِمَّا هِيَ قِيعَانٌ لَّا تُمْسِكُ مَاءً وَلَا تُنْبِتُ كَلًّا فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقَهُ فِي دِينِ اللَّهِ وَكَفَعَهُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ فَعِلِمٌ وَعِلْمٌ وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ). (الحديث: ٧٩). (٦٣)

نه بو موسای نه شعهری (پرمزای خوی لی بیت) فهرمووی: چه زمرت (دروودی خودی لمسر به) فهرمووی: نه م هیدایه ت و پینمونی و و زانسته که خودا به مندا ناردوویه تی بو نه و خه لکه، وه ک بارانیکی زوری به فهرو وایه که بباری له خاکی، به شیکی خاکیکی پاک و به پیز بی و باراناوه که بگریته خوی و

لەوەرپوگیاپەکی زۆری پێ سەوزیبی، وەبەشیکی تری زەویپەکی رەقەن و رووتەن بێ، شینایی و سەوزایی نەپوینێ، بەلام ئاوەکە قووت نەداتەو، بەلکوو گلی بداتەو و ببی بە ئەستێر و گۆماو و کانیاو و خودا بیکاتە مایە خێر و خۆشی و سوود بۆ مەردوم، بەم پەنگە: هەم خۆیان لێی بخۆنەو و هەم ئاژەل و مالاتی پێ ئاوبەدن و هەم کشتوکالی لەبەرەبکەن، وە بەشیکی تریشی دەشتانی و شۆرمەکات بێ، نەئاو گل بداتەو و نەلەومیش بپوینێ. جا ئەم خاک و بارانە نموونە و وێنەن بۆ ئەو کەسە خودا پێداوانە کە لەئایینی خودا شارمژادەبن و بەفەرمانی خودا لەم ئایینی منە سوود و مەردەگرن و هەم خۆیان فیتری زانین دەبن و هەم خەلکی تریش فیتر دەکەن، بەهۆی ئەوەوە لەهەردوو جیهانا سەریان پێی بەرز دەبێتەو، هەر وەک نموونە و وێنەشن بۆ ئەو کەسانەش کە سەریان پێی بەرز نابێ، ئەو هیدایەت و دینە راستە کە خودا بەمانا ناردوویەتی ئەوان نایانەوی و وەری ناگرن: (ریاض-ل ۷۸-ف ۷-ز ۱۶-ژ ۱۶۲/۷ + تاج-ل ۸۵-ف ۴-ز ۱۵-ژ ۱۱۲).

۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ يُرْفَعَ الْعِلْمُ وَيُثْبِتَ الْجَهْلُ وَيُشْرَبَ الْخَمْرُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا). (الحديث ۸۰ - أطرافه في: ۸۱، ۵۲۳۱، ۵۵۷۷، ۶۸۰۸) (۶۴)

ئەنەس (پەڕەزەخوازی ئەبۇ ئەنەس) فەرمووی: بەخودا فەرموودەیی دەگێرپەو بۆتان، کە لەپاش من کەس نەگێرپێتەو بۆتان: خۆم لە پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو (مەرووی خودای لەسەر بێ): یەکی کە لەنیشانەکانی نزیکبوونەوی قیامەت: کە بەرەبەرە زانین و عیلمی دینی هەڵدەگیرێ و نامێنێ و جەهل و نەزانی بەکاروباری ئایینی پەردەستێنێ و بلاو دەبێتەو ئارەق بەزۆری و بەناشکرا دەخورپێتەو شەروالپێسی دەبێ بەباو و ناشکرا دەبێ، وەبەهۆی شەرو شۆرو

ثاشوبوه وه پياو كه م دهبى و ژن زور دهبى، ههتا واى لى دى كه په نجا ژن يهك پياو دهبى به سهر په رشكاريان! (ت-ل ۲۳۷-ژ ۲۳۵۱-ز ۹۲).

۷۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأُحَدِّثَنَّكُمْ حَدِيثًا لَّا يُحَدِّثُكُمْ أَحَدٌ بَعْدِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنَّ يَقِلَّ الْعِلْمُ وَيَظْهَرَ الْجَهْلُ وَيَظْهَرَ الزُّنَا وَتُكْثَرَ النِّسَاءُ وَيَقِلَّ الرِّجَالُ حَتَّى يَكُونَ لِخَمْسِينَ امْرَأَةً الْقِيمُ الْوَاحِدُ). (ف - بروانة: ذمارة/ ۷۰).

۷۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَبْنَا أَنَا نَائِمٌ أُتِيْتُ بِقَدَحٍ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ حَتَّى إِنِّي لَأَرَى الرِّيَّ يَخْرُجُ فِي أَظْفَارِي ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالُوا فَمَا أَوْلَتْهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْعِلْمُ). (الحديث ۸۲ - أطرافه في: ۳۶۸۱، ۷۰۰۶، ۷۰۰۷، ۷۰۲۷، ۷۰۳۲) (۶۵)

ثيبنوعومهر (رمزي خودمان لى بن) فهرموى: ژنه وتم له پيغه مبهري (درودى خودى لى سهر بن) دهميهرموى: جارى خه وتبووم، لهخه ما كاتيكم زانى پيالهي شريان بوهينام، جا خوّم ليم خواردموه ههات تهواو تهواو پاراو بوومو شير لهسهرى په نجه كانميه سهرى دهكردو لهو وتمه وه دهاته وه، نينجا پاشماوه كى خوّم دا به عومهرى كورى خه طالب. عهرزيان كرد: نهى پيغه مبهري خواا نهوه به جى لى دهميه ته وه؟ فهرموى به زانين. (ت-ل ۲۰ = ۴-تاج ۳-ژ ۳۲۴۶، ۳۲۴۵).

۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَفَ فِي حَبَّةِ الْوَدَاعِ بِمَنْى لِلنَّاسِ يَسْأَلُونَهُ فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَحَلَقْتُ قَبْلَ أَنْ أَذْبَحَ فَقَالَ أَذْبَحْ وَلَا حَرَجَ فَجَاءَ آخَرُ فَقَالَ لَمْ أَشْعُرْ فَتَحَرْتُ قَبْلَ أَنْ أُرْمِيَ قَالَ أَرَمَ وَلَا حَرَجَ فَمَا سِئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قُدِّمَ وَلَا أُخِّرَ إِلَّا قَالَ أَفْعَلْ وَلَا حَرَجَ). (الحديث ۸۳ - أطرافه في: ۱۲۴، ۱۷۳۶، ۱۷۳۷، ۱۷۳۸، ۶۶۶۵). (۶۶)

(۶۵) اخرجه مسلم في فضائل الصحابة: باب: فضائل عمر (رضي الله عنه) رقم: ۲۳۹۱ = ۶۱۳۹.

(۶۶) اخرجه مسلم في الحج، باب: من حلق قبل التحر او نحر قبل الرمي، رقم: ۱۳۰۶ = ۳۱۴۳.

عہدو لڑائی کو پری عہمری کو پری عاص (ہمزای خودمان لے بہ) فہرمووی: پیغہمبہری خوا (دروودی خودی لےسر بہ) لہحہجی مائٹاواوی دا، لہمینا، راوہستا ہتا موسولمانان پرسیری لے بکہن. پیاوئ ہات گوتی: قوربان! نہمزانی لہپیش قوربانی کردندا سہرم تاشی؟ فہرمووی: قوربانیکہت سہر بپرہ قہیناکہ. پیاویکی تر ہات گوتی: نہمزانی لہپیش رجم کردنی شہیتاندا قوربانیم سہربریوہ؟ فہرمووی: رجمی شہیتان بکہ قہیناکا، نیتر ئہو رۆژہ ہہرجی یان لے ی دہرسی لہبارہی ہہر شتیکہوہ بواہ، کہپیش خرابوو بی، یادوا خرابووی، ہہر دمیفہرموو: بیکہ قہیناکہ : (ت-۲ ل-۲۸ ف-۴ ز-۱۱۱ ژ-۱۶۰۶).

۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُقْبَضُ الْعِلْمُ وَيَظْهَرُ الْجَهْلُ وَالْفِتْنُ وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ) قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَا الْهَرْجُ؟ فَقَالَ: هَكَذَا يَبْدُو فَحَرَفُهَا كَأَنَّهُ يُرِيدُ الْقَتْلَ. (الحديث ۸۵ - أطرافه في: ۱۰۳۶، ۱۴۱۲، ۳۶۰۸، ۳۶۰۹، ۳۶۴۳، ۴۶۳۵، ۶۰۳۷، ۶۵۰۶، ۶۹۳۵، ۷۰۶۱، ۷۱۱۵، ۷۱۲۱).

ئہبوہورہپرہ (ہمزای خوی لے بہ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لےسر بہ) فہرمووی: (بہرہ بہرہ زانستو عیلمی ئایینی ہلہدہگیری و نامینی و جہہل و نہزانی بہکاروباری ئایینی پہرہدہستی و بلاوہدہبیتہوہو، فہرتہنہو و ئاژاوہ پہرہدہستین و راوروت و تالانی و پرو زور دمبن! دنیا دمبی بہناخوران و بوخوران. عہرزیان کرد: قوربان! ناخوران و بوخوران چییہ؟ بہدہستی فہرمووی: (مہبہست ئہمہیہ) راوی دمفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودی لےسر بہ) بہدہستی ناماژہی بو کوشتن کرد) : (ب-۱۱ ل-۹۱ ف-۶ = ز-۹۱ ژ-۱۳۶).

۷۵- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَتَيْتُ عَائِشَةَ وَهِيَ تُصَلِّي فَقُلْتُ مَا شَأْنُ النَّاسِ؟ فَأَشَارَتْ إِلَى السَّمَاءِ فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ فَقَالَتْ سُبْحَانَ اللَّهِ قُلْتُ آيَةٌ؟ فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا أَيْ نَعَمْ فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّانِي الْعَشِيُّ فَجَعَلْتُ أَصْبُ عَلَى رَأْسِي الْمَاءَ فَحَمِدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَتْنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ مَا مِنْ

شَيْءٍ لَمْ أَكُنْ أَرِيْتُهُ إِلَّا رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي حَتَّى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَأَوْحِيَ إِلَيَّ أَنْكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ مِثْلَ أَوْ قَرِيبَ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ يُقَالُ مَا عَلِمْتُكَ بِهَذَا الرَّجُلِ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ أَوْ الْمُؤْمِنَةُ لَا أَذْرِي بَأَيِّهِمَا قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى فَأَجَبْنَا وَابْتَعْنَا هُوَ مُحَمَّدٌ ثَلَاثًا فَيَقَالُ نَمْ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنْ كُنْتَ لَمُوقِنًا بِهِ وَأَمَّا الْمُنَافِقُ أَوْ الْمُرْتَابُ لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ فَيَقُولُ لَا أَذْرِي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ. (الحديث ٨٦ — أطرافه في: ١٨٤، ٩٢٢، ١٠٥٣، ١٠٥٤، ١٠٦١، ١٢٣٥، ١٣٧٣، ٢٥١٩، ٢٥٢٠، ٧٢٨٧) (٦٧)

نهسمائی کچی نه بوبه گر (همزی خوائی لست به) فهرمووی: چووم بولای عانیشه ی خوشکم، نویژی رۆژگیرانی دهکرد، گوتم نهو خه لکه چییانه بوچی وا شله ژاون؟ عانیشه ییش ناماژه ی کرد بو ناسمان که خۆرگیراوه، سهیریشم کرد کهوا خه لکه که له پشت پیغه مبه ره وه نویژی خۆرگیران دهکهن، عانیشه (همزی خوائی لست به) گوته: (سبحان الله). منیش گوتم نهو خۆرگیرانه نایهت و نیشانه یه بو سزایی کهوا به ریژه، ههتا بهنده کان هۆشیار ببه وه پیی؟ نهویش به سهری ناماژه ی کرد: به ئی وایه (و نه مه سه رهتای سزایه، خوائی گه وه ده فهرمووی: (وما نرسل بالآیات إلا تخويفاً) ئیتر منیش له گه ئیان دا دهستم کرد به نویژ، نویژه که دریژه ی کیشاو رۆژه کهیشی زۆر گهرم بوو، له به ره نه وه بووران ه وه زۆری بو هینام و دلم له سه ره خو چوو، ههتا دهستم کرد به ناو پرژان له پروم و هه ندی ناوم کرد به سه ره سه رماو هۆشم هاته وه. له پاش نویژه که پیغه مبه ره (دروودی خوندای له سه ره به) و تارێکی خوینده وه، له سه ره تاوه سوپاس و ستایش و وه سپێکی جوانی خودای گه وه ی کردو فهرمووی: نهو هیشی که نه مدی بوو له م شوین و مه قامه م دا بینیم، ههتا به هه شت و دۆزه خیشم بینی!

وہ سرووشم بۆ ہات: کہئیوہ لہناو گۆرہ کانتاندا بہ سہختی تاقی دہ کریئہوہ،
 وہک ئہو تاقیکردنہوہ سہخت و ناخۆشہی کہلہ سہردہمی جہ جالہ کویرہی
 جادوو گہردا روو دہدات. فاطیمہ کہئمہ فہرموودہیہ لہئہسمای نہنکیہوہ
 دہگیرپتہوہ فہرمووی: نہنکم یاوا ی گوت یاگوتی: فہرمووی: لہچہشنی
 تاقیکردنہوہی جہ جالہ کویرہی جادوو گہر ہر کہ سہتان لہناو گۆری خۆی دا
 تاقی دہ کریئہوہ: دوو فریشتہ کہناویان نہکیرو مونکەرہ، دہچنہ
 ناوگۆرہ کہوہو مردووہ کہ دادمنیشینن و پئی دہلّین: باومرپت چہ دہربارہی ئہم
 پیاوہ، واتہ: چی لہبارہی موحمہ مہدوہ دہزانی؟ جا ئہوہی برپوادارو
 موسولمان بی، یا فہرمووی: ئہوہی باومرپداری متمانہ داربی دہلّی: ئہمہ
 موحمہ مہدہ پیغہ مہبرو فروستادہی خودایہ، بہ لگہی رؤشن و رپگہی راستی
 پی نشان داوین، بۆیہ ئیمہیش باومرمان پئی ہیئاوہو شوین ئایینہ کہی
 کہوتووین، ئہمہ موحمہ مہدہ، سی جار باومر بہ موحمہ مہد تازہ دہکاتہوہ
 (چونکہ لہ سہرمتای وەلامہ کہیہوہ دہلّی: ئہمہ موحمہ مہدہ، دووہم دہلّی:
 پیغہ مہبرو فروستادہی خودایہ، سییمہ لہکۆتاییدا دیسان دہلّیتہوہ: ئہمہ
 موحمہ مہدہ) ئہو جا فریشتہکان پئی دہفہرموون: بہخۆشی بخوہو خہوی
 خیرت بی، ئیمہ خویشان دہمانزانی کہتۆ بہراستی بہبی گومان باومرپت پئی
 ہہیہ، فہرمووی: بہلام ئہوہیشی ناپاک بی، یاگوماندار بی - واتہ: دوودل بی -
 دہلّی: نازانم ئہم پیاوہ چہوہ چی نییہ، چاوم لہدہمی خہلک بووہ، ئہوان
 چییان گووتووہ منیش بۆ چاولیکہری گووتومہ!).

شیکردنہوہ: ئہسماء کچی ئہبوبہ کری صدیقہ (ہرمزی خوہان لی بی)، خوشکی باوکی
 ی عائیشہی ہاوسہری پیغہ مہبرہ، خوشکی ہہقی عہدوللای کوری
 ئہبوبہ کرہ، زنی حہزرتی زوبہیرہ، ناودارہ بہ (ذات النطاقین) لہپیش کۆچ
 دا بہ بیست و حہوت سال لہدایک بووہ، ہہژدہم کہس بووہ کہ موسولمان
 بووہ، پہنجاشہش فہرموودہی لہ پیغہ مہبرہوہ (درودی خودی لہسر بی) گیراوتہوہ،

ههژده فهرموودهی لهبوخاریدا ههیه، ههژدهیشی لهموسلیم دا ههیه، چواردهیان پهسهندی ههردوولایه، کهواته سهرجه می فهرموودهکانی لهبوخاری و موسلیم دا دهکاته $۱۴ + ۴ + ۲۲ = ۴۰$ فهرمووده. لهپاش شههید بوونی عهبدوللای کورپی، لهمهککه، لهسائی جهفتاوسئی ی کۆچیدا لهتهمهنی سهه سائی دا کۆچی دواپی کرد، کهومفاتی کرد هیچ ددانی نهکهوتبوو، نهقلیشی ساغو تهواو بوو (رمزی خوی لی یه).

نهم حوکم و بریارانه لهم فهرموودهیه ومردهگیرین:

- ۱- بهههشت و دۆزهخ ئیستا ههن و دروست کراون.
- ۲- سزای گۆر ههیه و راسته و مردوو لهناوگۆر دا زیندوو دمکریتهوه و قسه و گوفتوگۆی لهگهل دا دمکری و خهوی لی دهکهوی!
- ۳- پرسپاری نهکیرو مونکهر لهگۆر دا لهمردوو راسته و ههقه، کهلهبارهی خواو پیغهمبهری خوداوه پرسپاری لی دهکهن.
- ۴- ههئسانی جهجال و پهیدا بوونی چهسپاوه و رۆژی لهپۆژان پروودما.
- ۵- نوپژی خۆرگیران سوننهته و سوننهته قورئانی بهدوو و درپژی تیادا بخویندری.
- ۶- نوپژی خۆرگیران بۆ ژنیش سوننهته، وهک ههموو جهماعهتکردنی لهپاش ریزی پیاوانهوه دمبن.
- ۷- دروسته پرسپار لهنوپژکهر بکری لهناو نوپژهکهیدا.
- ۸- قسهکردن لهناو نوپژدا قهدهمغهیه.
- ۹- ئاماژه کردن و شت پی نیشانندان لهناو نوپژدا ئهگهر لهبهر پیداوپستی بوو دروسته و کهراههت و ناباشی نییه.
- ۱۰- کاری سووکهلهو کهم نوپژی پی پووج نابیتهوه.

۱۱- له دوا نوږزی روژگیرانه وه وتار سوننه ته.

۱۲- ته نیا نه هلی یه قین نه هلی نه جاتن، مروی ناپاک و دوودل و بیږوا حالیان چون یه که و هه رسئ لا به بیږوا داده نرین: (ت ۱ ل ۱۱ هه تا ل ۷۰ ۴ + ت ۱ ل ۵۸۰ ف ۲ + ف ۳ + ۴ ف ز ۲۲۴ ژ ۱۱۴۵ هه تا ۱۱۵۴) هه روا پروانه عومده (ج ۱ ل ۹۳).

جا کاتئ به وردی سهرنجی هه موو گیرانه وه کانی ئه م فه رمووده یه ت دا له و کتیب و بابانه دا که تیا یانا ریوایه ت کراوه، بو ت دمرد که وئ که عیلمی حه دیث ج دم ریایه کی بی په یه، و مزور به ی مه لاکانی ئه م سهر دمه چه نده ئ ی بی ناگان!

۷۶- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ تَزَوَّجَ ابْنَةُ لَأَبِي إِبَاهِبِ بْنِ عَزِيزٍ فَأَتَتْهُ امْرَأَةً فَقَالَتْ إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُ عُقْبَةَ وَالَّتِي تَزَوَّجَ بِهَا فَقَالَ لَهَا عُقْبَةُ مَا أَغْلَمَ أَلَكِ أَرْضَعْتَنِي وَلَا أَخْبَرْتَنِي فَرَكِبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَسَأَلَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَيْفَ وَقَدْ قِيلَ فَفَارَقَهَا عُقْبَةُ وَكَتَحَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ). (الحديث ۸۸- أطرافه في: ۲۰۵۲، ۲۶۴۰، ۲۶۵۹، ۲۶۶۰، ۵۱۰۴).

عوقبه ی کوری حارث (همزی خوی لئ بن) فه رمووی: ژنی کم ماره کرد، کچی نه بوئیها بی کوری عه زیز بوو، ئافره تی کی ره sman ئی په یدا بوو ده یگوت: مه کم داوه به هه ردووکتان، منیش پییم گوت: من ناگام له شتی وانیه که تو مه مکت دابی به من، هه تا نیستایش قسه ی وات به من نه گوتوو، نه و جا سوار بووم و چووم بولای پیغه مبه ر (دروودی خوی لئ سمر بن) له مه دینه و لییم پرسى، فه رمووی: چو ن ده بی، تازه گوتراوه که شیرتان به یه که وه خواردوو، نه و ژنه به قسه ی خوی ده ئی گوايه مه کی داوه به هه ردووکتان واز له و نیسه بی نه، عوقبه یش لی جیا ده بی ته وه و ژنه که شوو ده کات به می ردی کی تر.

رافه و شیکردنه وه:

عوقبه (همزی خوی لئ بن) سه حابی یه، روژی ئازا کردنی مه که که موسولمان بووه، سی فه رمووده ی له بوخاریدا هه یه له موسلیم دا فه رمووده ی نییه، نه بوداوودو

نه سانی و تیر میزی فه رموودی عوقبه یان گپراو مته وه: (ت- ۳ ل- ۷۱ ف- ۴ = تاج- ۲ ز- ۲۰ ژ- ۲۰۷۹ ج- ۴).

۷۷- عَنْ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أَنَا وَجَارٌ لِي مِنَ الْأَنْصَارِ فِي بَنِي أُمَيَّةَ بْنِ زَيْدٍ وَهِيَ مِنْ عَوَالِي الْمَدِينَةِ وَكُنَّا نَتَّابُ التُّزُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْزِلُ يَوْمًا وَأَنْزِلُ يَوْمًا فَإِذَا نَزَلْتُ جِئْتُهُ بِخَبَرِ ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْوَحْيِ وَغَيْرِهِ وَإِذَا نَزَلَ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ فَتَزَلَ صَاحِبِي الْأَنْصَارِيُّ يَوْمَ تَوَيْتِهِ فَضْرَبَ بَابِي ضَرْبًا شَدِيدًا فَقَالَ أَأَنْتَ هُوَ؟ فَفَرَعْتُ فَخَرَجْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ قَدْ حَدَّثَ أَمْرٌ عَظِيمٌ قَالَ فَدَخَلْتُ عَلَى حَفْصَةَ فَإِذَا هِيَ تَبْكِي فَقُلْتُ طَلَّقَكُنَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ لَا أَذْرِي ثُمَّ دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ وَأَنَا قَائِمٌ أَطَلَّقْتَ نِسَاءَكَ؟ قَالَ لَا فَقُلْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ). (الحديث ۸۹ - أطرافه في: ۲۴۶۸، ۴۹۱۳، ۴۹۱۴، ۴۹۱۵، ۵۱۹۱، ۵۲۱۸، ۵۸۴۳، ۷۲۵۶، ۷۲۶۳) (٦٨)

عومه ر (همزای خوی لن به) - فه رمووی: من و دراوسییه کی نه نصاریم له ناو خیلای به نو نومیه ی کوری زهیدا بووین، که نه م خیله گونديکن له گونده کانی دموروبه ری مه دینه، که چه ند گونديکن له لای سهرووی مه دینه وه، له لای خوړه لاتیه وه، ناسراون به (عه والی مه دینه) هه یانه دوو میل له مه دینه وه دووره، هه یانه هه شت میل لی یه وه دووره، من و نه م هاوسییه م به سه ره ده چووین بو خزمه تی پیغه مبه ر (مروودی خودی له سر به) بو هه وال زانین و دهنگوباسی سرووش و شتی وا، دراوسییکه م که ناوی عوتبانی کوری مالیک بوو، روژی نه و دادمبه زی بوناو شارو روژی من دادمبه زیم، نه و روژی که من دادمبه زیم هه والی نه و روژم بوی دهمردمه وه له باره ی سرووش و شتی واوه، که نه ویش دادمبه زی هه مان شتی ده کرد. له و سه رده مه دا مه ترسیمان له پاشای له پاشاکانی غه سسان هه بوو، وامن بیستبوو که دیه وی به له شکرمه و بیته

سهرمان، زۆر لئی دفترساین، ئەو لەسهری خۆیا دابه‌زی و هاته‌وه له‌ناکا و ته‌ماشام کرد ئەو هاوڕێ ئەنصارییەم به‌توندی دای له‌دەرگا و گوتی: بیکه‌ره‌وه، بیکه‌ره‌وه! ئەرێ خۆی له‌وێ یه‌؟ منیش شه‌له‌زام و دەرچووم بۆلای، گوتم: دیاره کابرای غه‌سسانی هاته‌وته سهرمان! گوتی: به‌لکوو له‌وه خراپ‌تریش رووی داوه، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌) که‌ناری له‌خیزانه‌کانی گرتووه!

منیش رویشتم بۆ مه‌دینه و چووم بۆلای حه‌فصه‌ی کچم ته‌ماشام کرد واده‌گری، گوتم: ئەوه چییه‌؟ پی‌غه‌مبه‌ر ته‌لّاقی داو؟ گوتی: نازانم. ئینجا چووم بۆ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌) به‌رله‌وه دابنیشم هه‌ر به‌پێوه لێم پرسی: ئایا ژنه‌کانت ته‌لّاق داوه؟ فه‌رمووی: (نه‌خه‌یر) له‌خۆشی یاندا گوتم: (الله اکبر). (ت- ۷ ل- ۲۰۶ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۴۷ ژ- ۴۱۷۹ ج- ۴).

۷۸- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا أَكَادُ أَذْرِكُ الصَّلَاةَ مِمَّا يُطَوَّلُ بِنَا فُلَانٍ، فَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْ يَوْمِنَا، فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ مُتَقَرُّونَ فَمَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الْمَرِيضَ وَالضَّعِيفَ وَذَا الْحَاجَةِ. (الحديث ۹۰ - أطرافه في: ۷۰۲، ۷۰۴، ۶۱۱۰، ۷۱۵۹) (۶۹)

ئەبومه‌سه‌عوودی ئەنصارێ (ره‌زای خودایان له‌ به‌) فه‌رمووی: پیاوی گوتی: ئەه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! له‌به‌ر فیه‌سه‌ره‌که‌س له‌جه‌ماعه‌ت دوا ده‌که‌وم چونکه ئەوه‌نده‌ی درێژ ده‌کاته‌وه بۆمان، منیش زه‌بوونم توانای ئەه‌وم نییه‌! ئەبومه‌سه‌عود فه‌رمووی: هه‌رگیز له‌ئامۆژگاری کردندا وه‌ک ئەو رۆژه ئاوا پی‌غه‌مبه‌رم به‌تورێی نه‌هه‌ینیوه. ئنجا فه‌رمووی (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌): ئەه‌ی موسوڵمانینه‌! هه‌ندێ له‌ئێوه مه‌ردوم دهره‌ویننه‌وه و به‌نویژی دوورو درێژ خه‌لک له‌مزگه‌وت و نوێژی جه‌ماعه‌ت ده‌ته‌کێننه‌وه، جابه‌رکامی‌کتان

پیشنویزی هەر نوێژی دهکا بۆ ئەم خەڵکە بانوێژیکی کورتی ریکوپیکیان بۆ بکا، چونکە ئەو خەڵکە هەیانە لازەبوونە، هەیانە پیرە، هەیانە ئیش و کاری تری هەیه و پەلەیهتی، بەلام ئەگەر یەکیکتان بەتەنها خۆی نوێژی دەکرد، ئەووە چەندئ ئارمزوو دهکا بانه وەندەدی درێژ بکاتهووە (ش/ د/ ت/ ن: ت - ال - ۲۸۴ ف - ۲۲ - ۱۲۷ ژ - ۷۶۳) واتە: لەسەر فەرمايشتی تاجول ئوصول بەرگی یەکەم، بەگوردی، لاپەرە سی سەدو هەشتاو چوار، فەرموودەدی دوهم، زنجیرە سەدوبیست و حەوت ژمارە: ۷۶۳ چاپی چوارەم، ئەم فەرموودەیه شەیخان و ئەبوداوودو تەرمەزی و نەسائیش گێراویانەتەووە. ئیتر لەهەر شوێنی ئەم هێمایانە هەبوو هەروا).

۷۹- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَهُ رَجُلٌ عَنْ اللَّقْطَةِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اِغْرِفْ وَكَأَهَا أَوْ قَالَ وَغَاءَهَا وَغَفَّاصَهَا ثُمَّ عَرَّفَهَا سَنَةً ثُمَّ اسْتَمْتَعَ بِهَا فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا فَأَذَّهَا إِلَيْهِ قَالَ فَضَالَّةُ الْإِبِلِ؟ فَقَضَبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ أَوْ قَالَ احْمَرَّ وَجْهَهُ فَقَالَ: وَمَا لَكَ وَلَهَا مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِذَاؤُهَا تَرُدُّ الْمَاءَ وَتَرْعَى الشَّجَرَ فَذَرُهَا حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا قَالَ فَضَالَّةُ الْغَنَمِ؟ قَالَ: لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلذَّبِّ). (الحديث ۹۱ - أطرافه في: ۲۳۷۲، ۲۴۲۷، ۲۴۲۸، ۲۴۲۹، ۲۴۳۸، ۵۲۹۲، ۶۱۱۲). (۷۰)

زەیدی کوری خالیدی جوھەنی (زەوی خۆی لێ یە) فەرمووی: بیاوی لەبارە شتی دۆزراووە لە پێغەمبەری پرسی: حوکمی مالی دۆزراوە چییە؟ فەرمووی (دروودی خۆی لەسەر یە): دەمبین و پریاسکەو بوخچەو توورەکەکە ی نیشانە بکە، وەهەتا سالت ئاونیشانی هەتەدە، جا ئەگەر لەو ماومەیدا خاومەنەکە ی پەیدا بوو ئەووە بیدەرەو پێی، ئەگینا چی لێ دەکە ی بیکە.

گوتی: ئەی برپاری وشتی بزر چییە؟ فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): دەخڵت نەبێ بەسەرپەوهو دەغلی مەکه، ئەو کوندهو پیلای خوی پێیه، بوخوی ئاوده خواتهوهو لهو مردهخوا ههتا خاومنه کهی دەیدۆزیتهوه.

گوتی: ئەی برپاری بز و مەری گومبوو چییە؟ فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): ئەگەر تۆ نەیبەیتەوهو خاومنه کهشی نەیدۆزیتەوه دیاره که گورگ دەبخوا! : (ت - ۱۲ - ۳۷۸ ز - ۱۸۴ ف - ۲+۳+۴ = ۹ - ۱۹۶۰، ۱۹۶۱، ۱۹۶۲).

شیکردنهوه:

زەید (۸۱) فەرموودهی ههیه، له بوخاریدا پێنجی ههیه له تهمهنی (۸۵) سالیدا له کووفه مردوو.

په یومندی ئەم فەرموودهیه به باسی زانستهوه له ویدایه که ده فەرموو: (فَقَضِبَ حَتَّى احْمَرَّتْ وَجَنَّتَاهُ) پیاوه که کهله پێغه مبهری پرسى: ئەی برپاری وشتی بزربوو چییە؟ پێغه مبهر (دروودی خودی لەسەر بێ) واتوو پهبوو ههردوو سه رکۆتمه کانی سوور هه لگه ران، فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): دەخڵت نەبێ بەسەرپەوه ... تاد. چونکه ئەمه ئەوه دهگهیهنی که زاناو ئامۆژگار بوى ههیه له کاتی فێرکردن و مامۆستایی و ئامۆژگاری کردندا له سه ر حه ق توور هبێ.

۸۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَشْيَاءَ كَرِهَهَا فَلَمَّا أَكْثَرَ عَلَيْهِ غَضَبٌ ثُمَّ قَالَ لِلنَّاسِ سَلُونِي عَمَّا شِئْتُمْ قَالَ رَجُلٌ مَنْ أَبِي؟ قَالَ: أَبُوكَ حُذَافَةُ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: مَنْ أَبِي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ: أَبُوكَ سَالِمٌ مَوْلَى شَيْبَةَ فَلَمَّا رَأَى عُمَرُ مَا فِي وَجْهِهِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَتُوبُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (الحدیث ۹۲ - طرفه فی: ۷۲۹۱). (۷۱)

(۷۱) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: توقيره (صلى الله عليه وسلم) وترك إكثار سؤاله، رقم: ۲۳۶۰ - ۶۰۷۸.

ئەبو موسای ئەشعەری (بەزەیی خەوای لەسەر) فەرمووی: رۆژی لەبارەى چەند شتیکیەو لەپێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر) پرسیارکرا، پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر) بەزەى لەباس کردنى ئەو شتانە نەبوو، جاکاتى پرسیاریکی زۆری لیکرا توورەبوو، چونکە پرسیارەکان پێویست نەبوون، بگرە بۆ بەر بەرەکانى بوون، بەلام فەرمووی: (بەئارەزووی خۆتان پرسیارتان چییە لێم بکەن وەلامتان دەدەمەو، بۆ وەلامەکەى دانامینم، چونکە خودا پێگەى ئەوەى پێداوم) عەبدوللای کورپی حوزافە، کە لەکاتى دەرمانى دا تانەى ئەوەیان ئی دەرمان کە کورپی باوکی خۆی نییە، بۆ راستی و دروستی ئەم تۆمەتە عەرزى پێغەمبەرى کرد: قوربان! من حالەکەم وایە، ئەو خەڵکە وام پێ دەلێن: بفرموو بۆم ساخ بکەرەو: باوکی من کییە؟ حوزافە یە کە باوکی شەرعیە یاکەسیکی ترە؟ فەرمووی (دروودی خەوای لەسەر): تۆ کورپی حوزافە ی و حوزافە باوکتە) پیاوی تریش هەلسا و گوتی: قوربان! ئەو باوکی من کییە؟ فەرمووی (دروودی خەوای لەسەر) سەلەکە نازادکراوی شەیبە یە).

جاکاتى ئیمامی عومەر (بەزەیی خەوای لەسەر) تەماشای توورە یی کرد لەرووی پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر) دیارە، مەترسی ئەوەی ئی پەیدا بوو کە پرسیارەکان سەربیکیشن بۆ پێناخۆش بوونی خواو پێغەمبەر، لەبەر ئەوە عوزری بۆی هێنایەو و عەرزى کرد: قوربان! لەسەر دەستی خودای گەورە مەزن دا پەشیمانین لە هەر پرسیاری کە تۆ پێت ناخۆش بێ!

۸۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَلَيْسَ كَانَ إِذَا تَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَعَادَهَا ثَلَاثًا). حَتَّى تَفْهَمَ عَنْهُ، وَإِذَا أَتَى عَلَى قَوْمٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ سَلَّمَ عَلَيْهِمْ ثَلَاثًا (الحدیث ۹۴ - طرفاه فی: ۹۵، ۶۲۴۴).

ئەنەس (بەزەیی خەوای لەسەر) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر) کە گوتە یەکی دەرمان بوو لەبارەى رۆن کردنەو ی ئایینیەو، سێ جار دووبارە ی دەرمان

ههتا موسوئلمانان به جوانی ئی ی تی بگهن. (ت/ نه حمهد - تاج- ۴ ل- ۲۶۲ = تاج- ۲ ز- ۸۶ ژ- ۳۱۰۱ ههتا ۳۱۰۵) کاتیکیش دهچوو بۆلای کۆمه ئیو، سلاوی ئی دهکردن، سئ جار سلاوی ئی دهکردن، یه کهمجار بۆ داوای پێگه پێدان، دوهمجار بۆ چاکوچۆنی، سییهمجار بۆ خواحافیزی.

۸۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ثَلَاثَةٌ لَهُمْ أَجْرَانِ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنَ بِنَبِيِّهِ وَآمَنَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْعَبْدُ الْمَمْلُوكُ إِذَا أَدَّى حَقَّ اللَّهِ وَحَقَّ مَوْلَاهُ وَرَجُلٌ كَانَتْ عِنْدَهُ أَمَةٌ يَطْوُهَا، فَأَدَّبَهَا فَأَحْسَنَ تَأْدِيبَهَا وَعَلَّمَهَا فَأَحْسَنَ تَعْلِيمَهَا ثُمَّ أَعْتَقَهَا فَتَرَوَّجَهَا فَلَهُ أَجْرَانِ). (الحديث ۹۷ - أطرافه في: ۲۵۴۴، ۲۵۴۷، ۲۵۵۱، ۳۰۱۱، ۳۴۶۴، ۵۰۸۳). (۷۲)

ئه بوموسا (پێزی خوی لێ بێ) فهرمووی: پێغه مبهه (پروودی خودی له سهه بێ) فهرمووی: ئهه سئ که سه دوو پاداشیان بۆ ههیه:

یه کهم: پیاوی که له سهه ئایینی جووله که یاگاوربێ و پاشان موسوئلمان ببی، دووه: کۆیله یی که ههه مافی خوداو مافی ناغاکانی به جوانی به جی بهینی، سییه: پیاوی که نهیزه کیکی وای هه بێ، که بۆی هه لال بێ، به جوانی ته میی بکاو، فیری خویندهواری و زانستی بکا، ئنجا ئازادی بکاو ماره ی بکا بۆخوی، وده مه بهستی له م کارهیش ساخ رهمانهندی خودابی).

رافه و شیکردنه وه:

ئهه فهرموودهیه به لگهیه کی تره له سهه ئه وه که خویندن و فیروون و زانستی که شهه ری پیرۆز په سه ندی بکا، که بریتی یه له ههه زانستی که به ره وه مندی ره وای موسوئلمانانی تیابی: (تاج- ۳ ل- ۸۳ = تاج- ۲ ز- ۲۴ ژ- ۳۱۰۱ ج- ۴).

۸۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ وَمَعَهُ بِلَالٌ فَظَنَّ أَنَّهُ لَمْ يُسْمِعِ النِّسَاءَ فَرَوَّعَظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ بِالصَّدَقَةِ فَجَعَلَتْ الْمَرْأَةُ تُلْقِي الْقُرْطَ وَالْخَاتَمَ وَبِلَالٌ يَأْخُذُ فِي طَرَفِ ثَوْبِهِ). (الحديث ۹۸ - أطرافه في: ۸۶۳، ۹۶۲، ۹۶۴، ۹۷۵، ۹۷۷، ۹۷۹، ۹۸۹، ۱۴۳۱، ۱۴۴۹، ۴۸۹۵، ۵۲۴۹، ۵۸۸۰، ۵۸۸۱، ۵۸۸۳، ۷۳۲۵). (۷۳)

ثیبینوعه بباس (پرمزی خودیان لى بن) دمهفرموى: روژى پېغه مېهر (درووى خودى لى سمر بن) بيلال له گهل خوى بردو له ناو پياوانه وه روښت بوناو ژنان بو ته مى و ناموزگاريان، به زمينى خوى ژنان و معزه كه يان نه بيس تو وه، جا وتارى بويان داو مه و عيزه ي بويان خوښنده وه و ناموزگارى كردن و له ناو تويزه ي نه وه دا . فهرمانى پيكردن به خير كردن، نيت ژنه كان فهرمايشته كانى پېغه مېهر (درووى خودى لى سمر بن) كارى تى كردن و دليان گهرم بوو، دهستيان كرد به خير كردن، ثا فرمتى واپان تيا دا هه بوو گواره كه ي له گوڼى خوى داده كه ندو ده ي كرد به خپرو هه لى دد ايه ناو كوڅى بيلاله وه، هه يشيان بوو نه نگوستيله كه ي له په نجه ي خوى داده كه ندو هه لى دد ايه ناو چاكى بيلاله وه، چونكه بيلال چاكى خوى گرتبو وه، ژنه كان هه رخيړكيان ده كرد ده يانكرده كوڅى نه وه وه).
راهه و شيكردنه وه:

عه طاي كورې نه بو ره باح له ثيبينوعه بباسه وه نه م فهرمووده ي گيړا و ته وه، عه طا په كيكه له گه وره پياوه ناو داره كانى تابعين، له ههر چوار عه بدو ل لا كان گيړانه وه ي نه نجام دا وه، له ناخرو نو خرى جين شينى عو ثماندا له دا يك بو وه، عه طا دمهفرموى: له بير مه كه عو ثمان (پرمزي خودى لى بن) كوژرا، له مه كه كه دا په رومرده بو وه، له سه رمنجاما بوو به موفتى شارى مه كه كه، به نيت تيفاق پياو يكي شكومه ندى زور به دينى بتمان ه پيكر او بو وه، حه فتا حه جى كردو وه، به په گه ز

حەبەشی بوو، پیاویکی ڕەشی یەكەلە چاوی لووت فسی دەست گۆجی پێ شەل بوو، لە ئاخرو ئۆخری تەمەنی دا کوێر بوو، بەلام بەهۆی عیلمو عەمەلەو گەشتۆتە ئەوپەری پایەبەرزى، فەقێ ئیبنوعەبباس بوو کاتى ئیبنوعەبباس گيانى سپارد عەطا لەجیگەكەى دانىشتو سەر روشتەى ئەلقەى كۆرى زانستەكەى درا بەعەطا، ئیمامى لەیث فەقێ ی بوو. لەتەمەنى هەشتا سالى دا لەسالى سەدوپازدەى كۆچى دا كۆچى دواىى كردوو. هەندى لەفەتواكانى غەریبە، وەك ئەو دەفەر موی: هەركەسى بیهوى بچى بۆسەفەر، لەپیش ئەو دەدا لەشارەكەى خۆى دەر بچى هەقى كۆكردنەوێ نوێزى هەیه. واتە: هەقى جەمعى نوێزى هەیه.

۸۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوْلُ مِنْكَ لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ). (الحديث ۹۹ - طرفه في: ۶۵۷۰).

ئەبوهورەیرە (ڕەزای خوی ئە بن) فەرمووی: گوتم: ئەى پێغەمبەرى خودا! كى شادمانترین كەسە بەشەفاعەتو تەكای تۆ لەروژی قیامەتدا؟ فەرمووی: ئەبوهورەیرە! خۆشم گومانم هەروا بوو كەكەس لەپیش تۆدا ئەمەم ئى نەپرسى وەتۆ یەكەم كەس بى كەنەم پرسیارەم ئى بكەى، چونكە دەتبینم ئەوئەندە حەرىسو سووریت لەسەر فەرموودەو حەدیت: لەروژی قیامەتدا بەختەوئەترین كەس بەتەكای من ئەو كەسەیه كەبەدڵێكى سافو بێگەرد، یافەر مووی: كەبەسینەیهكى ساف بلى: لا إله الا الله: هەرخودا خودایەوبەس).

۸۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِرَاعًا يَنْتَرِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ

وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمًا اتَّخَذَ النَّاسُ رُءُوسًا جُهَالًا فَسُئِلُوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا). (الحديث ۱۰۰ - طرفه فی: ۷۳۰۷) (۷۴)

عبداللہ کوری عہد (مرزوی خواہان سن سن) فہر مووی: پیغہ مبہر (برووی خودی لہسر سن) فہر مووی: نہ وہ نہ بی کہ خودا لہ پر عیلم و زانین لہ بہ نہ دہکانی خوی بگریتہ وہ، بہ سرین بیسریتہ وہ لہ سینگیان، بہ لام خودا بہ رودوا زاناکان دہباتہ وہ بولای خوی، تاوای لی دی عیلم و زانین نامینی و ہل دہگیری، جاکاتی نہ زانین ماو نہ زانا ما، نہ و جا رہشہ خہ لکہ کہ سہرؤکی نہ زانو نہ دان بو خویان دادہ نہین و دہست دہکن بہ پرسیار کردن لییان، جائہ وانیش بہ نہ زانی و نادانی فہ توایان بو دہدن، نیتہر ہم خویان لہرئی دہر دہچن و ہم خہ لکی تریش لہرئی دہر دہکن). (ش/ت/ تاج - ال - ۹۲ = ز- ۱۷ ژ- ۱۲۶).

۸۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَتْ: النَّسَاءُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَلَبْنَا عَلَيْكَ الرَّجَالَ فَأَجْعَلْ لَنَا يَوْمًا مِنْ نَفْسِكَ فَوَعَدَهُنَّ يَوْمًا لَقِيَهُنَّ فِيهِ فَوَعَّظَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ فَكَانَ فِيمَا قَالَ لَهُنَّ مَا مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ تُقَدِّمُ ثَلَاثَةَ مِنْ وَلَدِهَا إِلَّا كَانَ لَهَا حِجَابًا مِنَ النَّارِ فَقَالَتْ امْرَأَةٌ وَاثْنَتَيْنِ فَقَالَ وَاثْنَتَيْنِ فِي رِوَايَةٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (لَمْ يُلْغُوا الْحِنْثَ). (الحديث ۱۰۱ - طرفاه فی: ۱۲۴۹، ۷۳۱۰) (الحديث ۱۰۲ طرفه فی: ۱۲۵). (۷۵)

نہ بوسہ عیدی خودری (مرزوی خوی سن سن) فہر مووی: نافرماتان عہرزی حہ زرماتیان کرد: نہی پیغہ مبہری خودا! لہ بہر پیواون خزمہ تی تو بہرئی مہ ناکہ وئی، زورتر نہ وان لہ خزمہ تتا فیتری زانست و کاروباریی نایین دہبن، بفہر موو روژی کمان لہ خزمہ تتا بو دیاری بکہ ہہتا فیتری زانستی نایینیمان بکہی.

(۷۴) أخرجه مسلم في العلم، باب: رفع العلم وقبضه، رقم: ۲۶۷۳ = ۶۷۳۷ شيخا.

(۷۵) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: فضل من يموت له ولد فيحتسبه،

رقم: ۲۶۲۴ = ۶۶۲۹ ههتا ۶۶۴۶.

پیغمبره ریش (درودی خودای لهسەر بئ) به ئینی رۆژیکی پێیان داو لهو رۆژه دیاری کراوه دا چوون بۆ خزمهتی، هه زههت (درودی خودای لهسەر بئ) دهستی کرد به په ندهو ئامۆزگاری کردنیان و، له باره ی کاروباری ئایینی و کۆمه لایه تییه وه فه رمانی پێ کردن، بۆ نموونه پێ ی فه رموون: هه رزنی سی جگه ر گۆشه ی له پێش خۆیه وه به مرن ده بن به شووراو په رزین بۆی به ده هوری ئاگری دۆزه خ دا. ئا فره تیکیش گوتی: ئه ی نه گه ر که سی دوو مندالی له پێش خۆیه وه به رمی چۆنه؟ فه رمووی: نه گه ر دوانیشی به رمی هه روا (ش/ ن/ تاج - ۱۱ - ۵۳۶ف - ۳ز - ۱۹۹ف - ۱ + ف - ۲ + ف ۴ - ۵ + ۶ + ۷ = ۱۰۴۶- هه تا ۱۰۵۲).

رافه و شیکردنه وه:

پیاویش له م بپاره دا پێک وه ک ژن وایه، چونکه گشت بپار (حوکم) یکی شه ر هه موو موکه لله فی ده گریته وه، چ نیرینه بی چ میینه، مه گه ر به لگه و نیشانه یی هه بی که بپیرئ به سه ر لایه کیاندا.

۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ حُسِبَ عُذْبَ قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ أَوْلَيْسَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا قَالَتْ فَقَالَ إِنَّمَا ذَلِكَ الْغَرَضُ وَلَكِنْ مَنْ تُوقَشَ الْحِسَابَ يَهْلِكُ). (الحديث ۱۰۳ - أطرافه في: ۴۹۳۹، ۶۵۳۶، ۶۵۳۷). (۷۶)

عائیشه (همزی خوی له بئ) فه رمووی: به گوئی خۆم گویم ئی بوو، عه رزیم کرد: ئه ی پیغمبره ی خودا! خودا به مکا به قوربانت! ئه ی ئه وه نییه خودای گه وه ده فه رموی: (فأما من أوتى كتابه يمينه فسوف يحاسب حساباً يسيراً) (۸۴/۸-۷) واته: هه رکه سی به ده ههستی راستی نامه ی کرداری خۆی له قیامه تدا وه ربگری به ئاسانی حیساب و لپه رسینه وه ی له گه ل دا ده کری). ئه ویش فه رمووی (درودی

خودای لمسر بن): نهوهی که لیرمدا وادمه فرموی مه بهس دور کردنه وه و رانواندنیکی سهرمتایی یه که خودا له گهل بهنده که دا دووبه دوو چاوی به نامهی کرداریدا دمخشینو و پیی دمه فرموی: نایا پیی دهنییت له م گوناها، نهویش عهرزی دهکا: به لی: خودایش دمه فرموی: مه ترسی و من له جیهاندا نه م گوناهانم بو پویشویت، نه واهم پو کیش خوش دهم لی ت لهو گوناهان، نه مهیش بهس به دیمه ن حیساب و لیپرسینه وهیه، نه گینا هه رکه سی له حیساب و لیپرسینه وه دا له گهلیدا بکولنه وه به رباد دهی). (ش/ت/ تاج - ۷۷ - ۲۴۰ تاج - ۴ ز- ۶۷ ژ- ۴۲۰۷).

۸۸- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَوْمَ الْفَتْحِ يَقُولُ قَوْلًا سَمِعْتُهُ أَذْنًايَ وَوَعَاهُ قَلْبِي وَأَبْصَرْتُهُ عَيْنَايَ حِينَ تَكَلَّمَ بِهِ حَمْدَ اللَّهِ تَعَالَى وَأَنْتَنِي عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مَكَّةَ حَرَّمَهَا اللَّهُ تَعَالَى وَلَمْ يُحَرِّمْهَا النَّاسُ فَلَا يَجِلُّ لِمَنْ رَأَى يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَسْفِكَ بِهَا دَمًا وَلَا يَغْضَدَ بِهَا شَجَرَةً فَإِنْ أَحَدٌ تَرَخَّصَ لِقِتَالِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهَا فَقُولُوا إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذَنَ لِرَسُولِهِ وَلَمْ يَأْذَنْ لَكُمْ وَإِنَّمَا أَذَنٌ لِي فِيهَا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ ثُمَّ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ وَلِيُبَلِّغَ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ). (الحديث ۱۰۴ - طرفاه في: ۱۸۳۲، ۴۲۹۵) (۷۷)

عه مری کوری سه عید خه ریک بوو له شکری دهنارد بو سهر ئیبنوزوبهیر له مه کهکه، نه بوشورمیچی نه ل - عه دهوی (همزی خوی لن بن) پیی فه رموو: ریگه م بده نهی میر! تافه رموو دهیه کت بو بگیر مه وه که له پاش فه تحی مه کهکه به دوو روژ، له وتارا له زاری پپروزی پیغه مبه ر (مروودی خودای لمسر بن) خویم بیست، به هه ردوو گوپی خویم لی ی بوو، ومبه دل دلم له لای بوو، ومبه چاوی خویم سهیریم ده کرد، له وکاته دا که هه زرم ت (مروودی خودای لمسر بن) نه م فه رموو دهیه دمه فرموو که سوپاس و ستایشی خودای کردو ئنجا فه رموو: مه کهکه خودای گه وره خوی

کردوویه تی به به ست و حهره م و نه م کارانه ی تیا دا حهرام کردووه، وه خه لک له خو یانه وه نه یان کردووه به به ست و حهره م و نه م کارانه ی تیا دا قه دهغه بکه ن، جا که وا بوو دروست نییه بۆ که سی که باومری به خوداو به رۆزی دوارپۆز هه بی که خوینی به ناهه ق تیا برپۆزی، یادارو درهختی داپاچی، ومه گهر دنیا بوو که سی کوشتاره که ی رۆزی فهتجی مه که کی پیغه مبهری کرد به به هانه بۆته وه ی شهرو شوپی تیا به رپا بکا، رپگهی مه ده ن و بیانوی بپرو پیی بلین؛ که وا خوا رپگهی پیغه مبهری خوی بۆته وه دا بوو، به لام رپگهی نیوه ی بۆ نه مه نه داوه، ته نانه ت بۆ منیش له و رۆزه دا بۆ ماوه یه کی که م رپگهی دا، که مه ودا که ی له به یانه کییه وه بوو هه تا عه سر، به لام نیستا وه ک سه رده می پيشو مه که قه دهغه بۆته وه بۆته وه به به ست (حهره م، کوشت و بری تیا نارمه وایه).

جابا نه وه ی که نیستا لیڕمه یه و حازره و به دیاره وه یه و به گوئی ی خوی نه م فه رمایشتانه له خۆم ده بیستی بارایان بگه یه نی به وکه سانه ی که نیستا لیڕه نین!

جا گوترا به نه بو شورمه یح: نه دی وه لامی عه مر چی بوو؟ فه رمووی: عه مریش گووتی: من نه مه له تۆ باشتر ده زانم نه ی نه بو شورمه یح! به لام یه ست (حهره م) ی مه که که په نای پیاوی یاخی و په نای پیاوی خوینرپۆزی هه لته اتوو هه روا په نای کزیکاری دزیکاری را کردوو نادات! (فه رمووده ی شه ست و یه ک له م کتیه به پیرۆزه ته ماشا بکه، تاج - ۲ - ۲۶۲ = ژ- ۱۷۰ - ۱۲۰).

راشه و شیکردنه وه:

به پیی نه م فه رمووده یه را گه یانده ی زانست چین به چین خودفه رزه (فه رزی عه ینه) له سه ر خودی زانا و فه رزی کیفایه یه له سه ر نه ته وه ی نیسلام.

نه بوشورم یح بیست فهرمووده ی ههیه، دوانیان په سهندی ههردوو پیره،
یه ک فهرمووده یشی له بوخاریدا ههیه له موسلیم دا نییه، یه ک بووه
له هوشمهندهکانی شاری مه دینه، سالی (۶۸) ک وفاتی کردوو.

۸۹- عن علی (رضی الله عنه) قال: سمعت رسول الله (صلی الله علیه وسلم)
يقول: (لا تكذبوا عليَّ فإنه من كذب علي فليتبوء مقعده من النار). (الحديث
۱۰۶). (۷۸)

نیمامی عهلی (مزی خوی لى بى) فهرمووی: به گوئی خۆم له زاری پیرزی پیغه مبهرم
بیست (دروودی خوندی لى بى) دهیغه رموو: درۆ به دهم منه وه مه کهن، چونکه هه رکه سی
به ئارمزوو درۆ به دهم منه وه هه ئبه ستی باجیگه ی خۆی له دۆزه خا خوش بکا
(ب/ت/ تاج - ال - ۸۴ - ز- ۱۵ - ژ- ۱۱۰).

رافه و شیکردنه وه:

ریبعی کورپی حیراش دمه فرموی: ئەم فهرمووده ییم له عهلی بیستوو، ریبی
کووفه یی یه تابییی یه، پیاویکی خوا به رستی و مرعداری راستگو بووه، ههت
درۆی نه دمه کرد، دوو کورپی هه بوو له حه ججاج یاخی بوون، به حه ججاجیان
گوت: باوکیان ههت درۆ ناکا، هه وائی کۆرهمکانی ئی به رسه راست پئی ده ئی
که له کوین، که سیکی نارد لیی پرسی، گوتی: وان له ماله وه، حه ججاجیش
گوتی: له بهر ئەم راستگو ی یه تۆ واله ههردوکیان خوش بووم. سویندی
خوارد که نابی پئی بکه نی ههتا جیگه ی خۆی نه زانی که به ههشتی یه
یادۆزه خی یه، ئیتر پئی نه که نی تاپاش مردن، له پاش مردن پیکه نی، رمبیعی
برایشی هه روا، بریه کیشی هه بوو ناوی مه سهوود بوو له پاش مردن قسه ی

کرد! مردوو شوړه‌که‌ی که‌شوردی ده‌یگوت: (هه‌تا له‌شوردنه‌که‌ی بووینه‌وه هه‌رده‌می به‌زمرده‌خه‌نه‌وه بوو) (ب‌روانه / عه‌ینی / ۱۴۷/۲).

نه‌میرولونمینین ئی‌مامی عه‌لی هه‌ق ئاموزای پی‌غه‌مبه‌ره، زاوای پی‌غه‌مبه‌ره، می‌ردی فاطی‌مه‌ی کچی‌ه‌تی، باوکی حه‌سه‌ن و حوسه‌ینه، به‌پی‌ی په‌ی‌مانی برایه‌تی به‌ستن (الواخاه) بوو به‌برای پی‌غه‌مبه‌ره، پی‌غه‌مبه‌ره (مردودی خودای له‌سهر به‌ن) پی‌ی فهرموو: (تو له‌دونیاو قیامت دا برای منی!) یه‌کی بوو له‌وه ده‌که‌سه که پی‌غه‌مبه‌ره مزدی به‌هه‌شتی پی‌ی دابوون، خه‌لیفه‌ی چواره‌م بوو، پی‌او‌یکی زاهیدی دنیا نه‌ویستی خواپه‌رست بوو، هه‌تا بل‌ی زاناو داناو هه‌قانی و ره‌وانبیز بوو، نه‌ه‌جولبه‌لاغه‌که‌ی به‌لگه‌ی نه‌م قسه‌یه‌یه، له‌هه‌موو جه‌نگ و غه‌زاکاندا له‌خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ردا بوو، جگه له‌غه‌زای ته‌بووک، زور به‌مندالی موسولمان بووه، له‌مالی پی‌غه‌مبه‌ردا په‌روم‌رده بووه، له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (۵۸۶) فهرمووده‌ی گیراوه‌ته‌وه، بی‌ستان په‌سه‌ندی شه‌یخه‌ینه، بوخاریش به‌بی موسلیم نؤی تریانی له‌صه‌حیحی بوخاریدا گیراوه‌ته‌وه، موسلیمیش به‌بی بوخاری پازده‌ی تریانی گیراوه‌ته‌وه. که‌واته (۲۹) فهرمووده‌ی له‌بوخاریدا هه‌یه، وه (۲۵) فهرمووده‌ی له‌موسلیم دا هه‌یه، سه‌رجه‌می فهرمووده‌کانی له‌صه‌حیحه‌ین دا ده‌کاته: $20 + 9 + 15 = 44$ چلو چوار فهرمووده. پی‌نج سال جین‌شینى کردوو، به‌شه‌هیدی مردوو، ته‌مه‌نی شه‌ست و سئ سال بووه، له‌شه‌وی یه‌که شه‌مه له‌نؤزده‌ی ره‌مه‌زانی سالی چلی کو‌چی دا، له‌کووفه و وفاتی کردوو، پی‌او‌یکی گه‌نم ره‌نگ بوو، سه‌رو ریشی پاک سپی بوو‌بوون، چوارشانه‌یه‌کی تی‌کس‌مراو بوو، ده‌تگوت مانگی چواره‌یه، ته‌نیا خو‌ی له‌ناو یارانی پی‌غه‌مبه‌ردا ناوی عه‌لی کو‌ری نه‌بوطالیه، به‌لام له‌ناو فهرمووده گیرپوه‌کاندا هه‌شت که‌سی تر به‌م ناوه هه‌یه: له (تاج - ۵۵ - ۵۹ تاج - ۳ - ۹ - ل - ۵۸۳ - ۳۲۸۸ هه‌تا ۳۳۱۱ ج - ۴) به‌کوردی باسی مناقیبی کراوه.

۹۰- عن سلمة بن الأكوع (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: سمعت رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (من يقل على ما لم آفل فليتبوء مقعده من النار). (الحديث ۱۰۹)
 سه له مهی کوری نه کوه (درووی خودی له سره بی): هه رکه سی شتی که من نهیم گوتی به دهم منه وه
 بیلی، خودا له ناو ناگری دۆزه خا دهیگه وزینی).

رافه و شیکردنه وه:

نهم رسته یه له رسته سی که سیه کانی بوخاری یه، که بریتین له ماموستا که ی
 بوخاری و تابیی یه ک و سه حابی یه ک، که نهم سی که سه ن: مه کی کوری
 ئیبراهیم و یه زیدی کوری نه بو عوبه یدو سه له مه، نهم جوړه رسته یه زوړ
 ده گمهن و نایابه، له بوخاریدا پتر له بیست فهرمووده ی رسته سی که سی هه یه،
 نهم فهرمووده یه یه که میانه، له رسته ی سی لای سی (سند ثلاثی) بلندر
 له بوخاریدا نییه، سه له مه ناماده ی په یمانی خوشنوودی بووه، که ناوداره
 به (بیعة الرضوان) حه فتاوحه وت فهرمووده ی هه یه، شازده یان په سه ندی
 هه ردوولان، بیست و یه کیان وان له بوخاریدا بیست و پینجیان وان له موسلیم
 دا، سه رجه می فهرمووده کانی له سه حیه یان دا ده کاته: ۱۶ + ۵ + ۹ = ۳۰
 فهرمووده. سه له مه پیاویکی نازای تیر نه ندازی تیزرهبوو، له پراگردندا و لاخی
 به رزه ی به جی ده هیشت، پیاویکی به هره مه ندی خیرکه ر بوو، کو مه له ی
 فهرمووده زانه گه وره کان که ناودارن به (الجماعة) فهرمووده یان له سه له مه وه
 گیراوده ته وه، وه ک: شافیعی و نیمام نه حمه دو بوخاری و موسلیم و نه بودا وودو
 تیر میذی و نه سانی و به یه هه قی و داره قوطني و.. تاد.

ده لّین گورگ قسه ی له گه ل دا کردووه، سه له مه ده فهرموئی: له پېش ئیسلام
 بوونما جاری گورگی ناسکیکی رفاند، نیشتمه سه ری لّیم سه نده وه، گورگه که
 گوتی: خانه خراب چپته به سه ر منه وه رزقم ده بری، خو نه مه مالی تو نییه،

رزق و رۆژی یه که، خوا ره خساندویه تی بۆم که چی تو لیم دسه نیته وه. منیش گوتم: ئه ی بهنده گانی خودا! بهراستی ئه مه شتیکی سهیره، خو ئه وه ته گورگ قسه دهکا! که چی گورگه که گوتی: له مه سهیرتر ئه وهیه که پیغه مبهری خوا واله ناو ئه و بنکه دارخورمایانه دا بانگتان دهکا بۆ سهیر خوا بهرستی که چی ئیوه هیشتا ههر دهست له بته بهرستی هه ئناگرن! ئیتر منیش رپک چووم موسوئمان بووم، سه له مه (بهزی خوی لێ به) له ته مه نی هه شتا سالی دا، له مه دینه له سالی هه فتاو چواری کۆچی دا مردووه. (عینی/ ۱۵۳/۲).

۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (تَسْمَوُا بِاسْمِي وَلَا تَكْتُمُوا بِكُنْيَتِي وَمَنْ رَأَانِي فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَانِي فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ فِي صُورَتِي وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ). (الحديث ۱۱۰ - أطرافه في: ۳۵۳۹، ۶۱۸۸، ۶۱۹۷، ۶۹۹۳). (۷۹)

ئه بهوهره پیره (بهزی خوی لێ به) فهرمووی: خۆشه ویست (دروودی خودی له سهیر به) فهرمووی: ناوه که م بکه ن به ناو بۆخۆتان به لام که سناوه که م مه که ن به که سناو بۆخۆتان، واته: موحه مه دهو ئه حمه د که ناوی منن بیانکه ن به ناوی خۆتان. وه ههر که سیکیش له خه ویدا من ببینی ئه وه بهراستی له و خه وه دا به خه و منی دیوه، چونکه شهیتان خۆی بۆ نا کرئ به من و ناتوانئ خۆی بگورئ و خۆی بباته شیوهی منه وه و بچیه خه و ی خه لکه وه به ناوی منه وه. هه رکه سیکیش به ئارمزوو درۆ به ده م منه وه هه لبه ستئ باجیگه ی خۆی له دۆزه خا خۆش بکا).

شیکردنه وه:

فهرمووده ی: (من کذب علی) موتواته ره، ههر له م شوینه دا بوخاری له پینچ سه حابه وه ده یگێرپته وه، هه دیثی موته واته ره ئه وهیه له هه موو قۆناغیکه

خه لکیکی زور بیگیر نه وه، به شیوه یه کی وا که عه قل قه بوول ناکا که نه و گشته خه لکه له و هه والهدا درو بکه ن. نه م چهنده به هره یه له م فهرمو و دمه دا هه یه:

۱- درو کردن به دهم پیغه مبه ره وه به تاوانی کی گه وره داده نری، هه تا درو که هی خه ونیش بی هه ر وایه، وه ک نه وه که سی به درو بی: له خه و ما به خرمه ت پیغه مبه ر گه ییشتم، یاله خه و ما دینی گوړی پیغه مبه ر م کرد، یا گویم له قسه ی بوو.

۲- بینینی پیغه مبه ر له خه وندا دروسته و روودهدا، به لام کاتی نه و خه و نه به راست داده نری، که خه و بین پیغه مبه ر (درو دی خودی له سر بی) له سر شیوه یی بیینی که له شیوه ی راسته قینه ی کاتی ژیا نی خو ی بجی، وه ک له سوننه ت دا روون کرا وده ته وه. دهنه نه وه با سی کی دو ورو دریژه: (عه نی ۲۰ / ۱۵۳ - ۱۵۸).

۳- که سی به خه و به خرمه ت پیغه مبه ر بگابه هره یه کی گه وره یه، به لکه ی خیر و خوشی یه، به لام به وه نابی به سه حابه، نه و فهرمو و دمه یی که له و خه و نه دا له پیغه مبه ری ده بیستی سودو به هره ی لی و مرده گیری و به پیی شوین رافه و واتا ده کری، مه رج نییه له سر ظاهر ی خو ی بی، وه ک نه وه به که سی له خه وندا بفرموی: نه و مه لایه بکوژه، مه لاکه یی پیاوی کی باش بی و کوشتنی نار ه وایی، نه وه شتی وا نابی به (حوجه) و ناکری به به لکه له سر ره و بوونی نه و تا وانه، به هه ر حال مرو ف له کاتی خه و دا زه بتی نامینی، زه بت و کونتر و لیش مه رجه بو راوی: (تاج ۸ - ل ۲۳ - تاج ۴ - ل ۶۲۳ ز- ۷ ژ- ۴۲۶۷ هه تا ۴۲۶۹).

۹۲- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ، النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ حَسَنَ عَنِ مَكَّةَ الْفِيلِ أَوِ الْقَتْلِ وَسَلَّطَ عَلَيْهِمْ رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ أَلَا وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَا تَحِلُّ لِأَحَدٍ بَعْدِي أَلَا وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ أَلَا وَإِنَّهَا سَاعَتِي هَذِهِ حَرَامٌ لَا يُخْتَلَى شَوْكُهَا وَلَا يُعْضَدُ شَجَرُهَا وَلَا يُلْتَقَطُ سَاقُطَتُهَا إِلَّا لِمَنْشِدٍ وَمَنْ

قُتِلَ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِمَّا أَنْ يَعْقَلَ وَإِمَّا أَنْ يُقَادُ أَهْلَ الْقَتْلِ فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ
الْيَمَنِ (يُقَالُ لَهُ أَبُو شَاهٍ) فَقَالَ اكْتُبْ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اكْتُبُوا فَلَانٌ. فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ: إِلَّا الْإِذْخَرَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَا نَجْعَلُهُ
فِي بُيُوتِنَا وَقُبُورِنَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِلَّا الْإِذْخَرَ فَقَالَ: إِلَّا
الْإِذْخَرَ). (الحديث ١١٢ - طرفاه في: ٢٤٣٤، ٦٨٨٠) (٨٠)

ديسان نه بوهوره يره (هزی غوی لسه بهن) فهرمووی: سالی گرتنی مهککه هوژی
خوزاعه پیاویکیان گوشت له هوژی بهنی لهیث، له جیاتی کوژراویکی خویان
که بهنی لهیث له ووه پيش کوشتبووینان، جا که نه مه عهرزی حهرمت (دروندی خودی
له سر بهن) گرا، سواری ولاخه که ی بوو، وه وتاریکی دا، فهرمووی: خودای گه ووه
سه روه مهککه ی پاراست له ده ستریز ی له خاوهن فیله کان که نه بره وه
له شکره که ی بوون، که هاتبوون بو روو خاندنی که عبه، وه که له سوورمتی فیل دا
باس کراوه، یا فهرمووی: خودای گه ووه گوشت و کوشتاری له ناو مهککه دا
قه دهغه کردوه، به لام به پشتیوانی خودا پیغه مبهری خواو موسولمانه کان
له رۆژی نازاد کردنی مهککه دا زالبوون به سهر گرتنی نه م شارمدا، به لام باش
باش بزنان که نه م شاره نه له پيش مندا وه نه له پاش من بو که سی تر رهوا
نه بینهراوه رهوا نابینری که شهرو شوړی تیابکا، ناگادار بن هه تا بو منیش بو
ماوهیه کی زور که م لهو رۆزه دا کوشتاری تیادا هه لال بوو، باش ناگادار بن
تانیستا له م ده مه دا شاریکی به ریزو قه دهغه یه، کهوا بوونه درکی پاکو
ده دریو، نه دارو دره ختی داده پاچریو، نه کوشتارو شهرو شوړی تیادا ده کری
له م هه له وه هه تا رۆژی قیامت نه م شتانه ی تیا قه دهغه یه. وه نه نه چیری
دهرو پینری ته وه، وه نه شتی داکه وتووی هه ل ده گیری ته وه، مه گهر بو که سی
که ناوو نیشانی هه لېدا بوئه وه ی که خاوه نه که ی پهیدا بیو و بیباته وه.

وہہرکەسێ کەسیکی کوژرا ئەوا خوێ لەیەکی لەم دوو بپارە سەر پشکە: یا خوین و مردەگری یاخود تۆلە ی بۆ دەسەندری و لەجیات ی کوژراوەکە ی بکوژەکە دەکوژیتهو. جا پیاویکی یەمەنی کەپێیان دەگوت: ئەبوشاه هەلسا گوتی: ئەم ووتارە ی خوتم بۆ بنووسەرەو. پێغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: ببنووسنەو بۆ ئەبوشاه. پیاویکی قورەیشیش (کەعەبباسی مامە ی پێغەمبەر بوو) گوتی: ئە ی پێغەمبەری خودا! تەنیا گیای سورناتک (اِذْخِر) ی ئی دەرچێ، چوونکە ئەم گیایە بۆ سووتەمەنی ناوماڵ و بۆ پەردووی سەردارمراو بۆ سەرگرتنی سەری گۆر بەکاری دێنن، حەزرمەتیش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: باشە تەنیا گیای سورناتکی ئی دەرچێ): (تاج-ل ۲۸۰-ز ۱۳۰-ژ ۱۷۰۳-ج ۴).

۹۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ: (لَمَّا اشْتَدَّ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَعُهُ قَالَ ائْتُونِي بِكِتَابٍ أَكْتُبُ لَكُمْ كِتَابًا لَا تَضِلُّوا بَعْدَهُ قَالَ عَمْرٌ ابْنُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَلَبَهُ الْوَجَعُ وَعِنْدَنَا كِتَابُ اللَّهِ حَسْبُنَا فَاخْتَلَفُوا وَكَثَرَ اللَّغَطُ قَالَ قَوْمُوا عَنِّي وَلَا يَنْبَغِي عِنْدِي التَّسَاوُغُ). (الحديث ۱۱۴ - أطرافه في: ۳۰۵۳، ۳۱۶۸، ۴۴۳۱، ۳۲۴۴، ۵۶۶۹، ۷۳۶۶) (۸۱)

ئەبنووعەبباس (ڕەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەنەخۆشی سەرمەرگا، کاتی نەخۆشیەکە ی کەشەنگ بوو فەرمووی: (قەلەم و کاغەزم بۆ بێنن بانامەیهکەتان بۆ بنووسم، پێداویسی ئەم قۆناغە ناسکە ی پاش خۆمتان بۆ رۆن بکەمەو، ئیتر لەپاش نووسینی ئەو نامەیه لەم لایەنەو سەرتان ئی ناشیوی!)

عوامەریش (ڕەزای خوێ لێ بێ) فەرمووی: ئازارەکە ی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) زۆری بۆی هیناوەو تەواو کەشەنگی کردوو، وەکی تریش نامە ی خودای گەورە

که قورئانی پیرۆزه، که چرای رۆشنی دهستمانه واین له خزمهتیدا، خوا یاربێ بۆ چارهسههرکردنی ههرکی شهیی که له مهولا ڤووبدا قورئانمان بهسه، ئیتر بۆچی لهم کاتی ئیش و ئازاردا بهنووسینی نامه و شتی وا زیاتر ئیش و ئازاری چه زههت بدهین!.

ئیتر یاران بوون به دوو به رهو، دهستهیهکیان دهیانگوت: بانامه کهمان بۆ بنووسی، دهستهیهکیشیان دهیانگوت: بپویست ناکا، له هه مان کاتا بوو به دهنگه دهنگو ههراوزهنا، پێغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بێ) فه رمووی: (دهورم چۆل که ن لای من شوینی ئهم که شمه کی شه مه یه نیه!).

ئیبنوعه بباس (همزی خودایان لێ بێ) کاتی ئهم فه رمووده یه بۆ عوبه یدو لێ گپرا یه وه، ته شریفی هه لسا له شوینه که ی خۆی و رۆشته دهره وه فه رمووی: (سه رچاوه ی گۆسپ و گۆست و کاره ساته کانی گه لی ئیسلام گشتی ده گه رپته وه بۆئه وه که ئه وه نامه یه ی چه زه هت (دروودی خودای له سه ر بێ) نه نووسرا).

٩٤- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (اسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أُنْزِلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفَتَنِ وَمَاذَا فُتِحَ مِنَ الْخَزَائِنِ أَيْقِظُوا صَوَاحِبَاتِ الْحَجَرِ قُرْبَ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةً فِي الْآخِرَةِ). (الحديث ١١٥ - اطرافه في: ١١٢٦، ٣٥٩٩، ٥٨٤٤، ٦٢١٨، ٧٠٦٩). (٨٢).

ئومموسه له مه (همزی خوی لێ بێ) فه رمووی: شه وی چه زه هت (دروودی خودای له سه ر بێ) له خه وه هه ستا، فه رمووی: په نا به خوا له کاری خوا! ئهم شه و چی ئازه وه ئاشووب داباری؟ وه چی گه نه ج و خه زنه داباری؟ چه نه دین دهرگای ره حمه تی خودا کرایه وه، خۆزگه که سی دایکانی موسو لمانان (امه ات المؤمنون) ی له خه وه هه لده ستان بۆ شه ونو یژو خوا په رستی، ئای که چه نه ده ها که س هه ن له م جیهانه دا پۆشته و په رداخن که چی له و جیهانه دا رووت و قووتن!).

شیکردنهوه:

نوموسه له مه هاوسه ری پیڅه مېره (دروودی خودای لسمېر بڼ)، وادیاره ټهو شهوه پیڅه مېره (دروودی خودای لسمېر بڼ) له لای ټهو بووه، (۳۷۸) فهرمووده ی هه یه، سیازدمیان په سندی هردوو پیره، دوو کۆچ و په ی لپیناوی نیسلا ما کردووه، کۆچی بۆ حبه شه، کۆچی بۆ مه دینه، له مانگی شه شه لانی سالی چواری کۆچی دا پیڅه مېره (دروودی خودای لسمېر بڼ) هیناو یه تی، له ته مه نی هه شتاو چوار سالی دا له به هاری سالی شه ستو چواری کۆچی دا له مه دینه کۆچی دوا یی کردووه، ټه بوهوره پیره نویژی مردووی له سهر کرد، له گۆرستانی به قیع به خاک سپړدرا: (تاج ۱- ل ۴۹۴- ز ۱۸۱- ژ ۹۷۲- ج ۴ + تاج ۵- ل ۱۵۸- تاج ۳- ز ۳۹- ژ ۳۴۴۲).

۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتَكُمْ لَيْتَكُمْ هَذِهِ فَإِنْ رَأَسَ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَنْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ). (الحديث ۱۱۶ - طرفاه في: ۵۶۴، ۶۰۱). (۸۳)

عبداللای کوری عومهر (په زای خودایان لږ بڼ) فهرمووی: پیڅه مېره (دروودی خودای لسمېر بڼ) له کۆتایی ته مه نی دا به مانگی له پېش مه رگیدا، شهوی نویژی خه وتنانی بۆ کردین، که سلاوی دایه وه هه لساو فهرمووی: (ټه ری دهنگو باسی ټه مه شهو چییه؟ ده سا ټه وهی که من له م بارمیه وه ده یزانم ټه مه هه والیه: هه تا سهری سه د سا ل له مه شه وه وه که س نامینی له وانه ی که نیستا وان له سهر زهوی).

۹۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (بُتُّ فِي بَيْتِ خَالَتِي مِمُّوَّةَ بِنْتِ الْحَارِثِ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَهَا فِي لَيْلَتِهَا فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعِشَاءَ ثُمَّ جَاءَ إِلَى مَنْزِلِهِ

(۸۳) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتي مائة سنة وعلى الأرض ... رقم: ۲۵۷۳ = ۶۴۲۶ شيا. بروانه فهرمووده ی ژماره (۱۳۸) - و مرگېر.

فَصَلَّى أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ ثُمَّ قَالَ: نَامَ الْغُلَيْمُ أَوْ كَلِمَةً تَشْبَهُمَا ثُمَّ قَامَ فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَصَلَّى خَمْسَ رَكَعَاتٍ ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ نَامَ حَتَّى سَمِعْتُ غَطِيظَهُ أَوْ قَالَ خَطِيظَهُ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ. (الحديث ۱۱۷ - أطرافه في: ۱۳۸، ۱۸۳، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۲۶، ۷۲۸، ۸۵۹، ۹۹۲، ۱۱۹۸، ۴۵۶۹، ۴۵۷۰، ۴۵۷۱، ۴۵۷۲، ۵۹۱۹، ۶۲۱۵، ۶۳۱۶، ۷۴۵۲).

ثیبونوعه بباس (رمزی خود بیان لب) فہر مووی: شہویٰ لہ مالی مہیموونہی پوورم بووم، کہ ہاوسہری پیغہ مہر بوو، لہویٰ نووستم، حہ زہرت (درویدی خودی لسمہ ہر) نوپڑی خہ وتنانی کردو ئہوجا گہرایہوہ بو مالہوہ، ئہو شہوہ سہرہی مہیموونہی پوورم بوو لہویٰ مایہوہ، جوار رگات نوپڑی کردو ئنجا خہوت، لہپاشا ہلہسا بو شہونوپڑ، و مہر مووی: (ئہوہ کورہکہ خہوت) یاوشہیہکی ناوای فہر موو.

ئنجا ہلہساو دہستی کرد بہشہونوپڑ، منیش جووم لہلای چہپیہوہ نوپڑم لہپشتیہوہ دابہست، بہلام پیغہ مہر (درویدی خودی لسمہ ہر) بردمی بولای راستی خوی، و ہپنج رگات شہونوپڑی کرد، و ہدوو رگاتی تریشی کردو دیسان خہوتہوہ، ہتا گویم لہپر خہی بوو، لہپاشا چوو بو نوپڑی بہیانی: (ت - ۶ ل - ۹۷ ف - ۳۹ تاج - ۴ ز - ۱ ز - ۳۷۹۲).

۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّ النَّاسَ يَقُولُونَ أَكْثَرَ أَبَوِ هُرَيْرَةَ وَلَوْ لَا آيَاتَانِ فِي كِتَابِ اللَّهِ مَا حَدَّثْتُ حَدِيثًا ثُمَّ يَتْلُو إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أُنْزِلْنَا مِنْ النُّبُوءَاتِ وَالْهُدَى إِلَى قَوْلِهِ الرَّحِيمِ إِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَأَن يَشْغَلُهُمُ الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ وَإِنَّ إِخْوَانَنَا مِنَ الْأَنْصَارِ كَأَن يَشْغَلُهُمُ الْعَمَلُ فِي أَمْوَالِهِمْ وَإِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ كَأَن يَلْزِمُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَبَعِ بَطْنِهِ وَيَخْضَرُ مَا لَا يَخْضَرُونَ وَيَحْفَظُ مَا لَا يَحْفَظُونَ). (الحديث ۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۹، ۲۰۴۷، ۲۳۵۰، ۳۶۴۸، ۷۳۵۴).^(۸۴)

ئەبۇھورەيرە (پەزىلى خۇدەي لى بىن) فەرموۋى: ئەو خەلگە پەيىم دەللىن: ئەبۇھورەيرە فەرموۋىدەي حەزرىت زۆر دەگىپ پەتەۋە، بۇ ھاورپىيانى تر وانىن، وادەي من و ئەوان دىۋانى خۇدەي!

لەترسى ئەۋە نەبى كەبەر ئەو ھەپەشەيە بىكەوم كەخۇدەي گەۋرە لەم دوو ئايەتەدا لەو كەسانەي دەكا، كەزانست حەشار دەمدەن، قەت فەرموۋىدەم نەدەگىپ پەيەۋە، ئەمەيش ئەو دوو ئايەتەنەيە: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ أَتُوبُ عَلَيْكَ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) - بەقەرە - ۲ / ۱۵۹ - ۱۶۰ - واتە: بەپرەستى ئەو زانايانەي كەئەو ئايات و بەلگە رۇشنانە دەشارنەۋە، كەخۇدەي گەۋرە نازلى كردوون بۇ شارەزا كردنى بەرەي ئادەم بۇ رېگەي راست، پاش ئەۋەي كەزۆر بەجۋانى بەپىي پىداۋىست و شوپىن لەتەورات دا رۇشنى كردوونەتەۋە، كەتەوراتىش وەكۋو ئىنجىل و قورئان نامەي خۇدەيە، ھەتا مەردوم بەباشى لى ي حالى بىن، بەپرەستى ئەم جۆرە مالووم و قەشە ھەق حەشاردەنەو وپنەي ئەوان، خۇدەي گەۋرە خۇي نەفرىن و لەعنەتيان لى دەكا، ھەروەھا نەفرەتكەرەنى تىرىش لەعنەت و نەفرەتيان لى دەكەن، مەگەر ئەوانەيان كەلەو تاوانە پەشىمان بىنەۋەو رېگە راستەكە پىشانى مەردوم بەدەن و رەفتارى خۇيان چاك بىكەن، چۈنكە خۇدا ھەمىشە تەۋبەو پەشىمانى بەندەي تەۋبەكارى پەشىمانى خۇي گىرا دەكا، بەپرەستى خۇدا لەھەموو كەس بەرەحمەتە).

دەللىن: ئەي بۇجى كۆچكاران و يارىدەدەمران وەك ئەو ئاۋا بەزۆرى فەرموۋىدەي پېغەمبەر (دروۋى خۇدەي لەسەر بىن) ناگىپ نەۋە؟ دەي باخۇم پىتان بلىم كەھۋى ئەمە چىيە؟ چۈنكە برا يارىدەدەرەكەنمان خەرىكى خۇش كردنى زەۋى و زار بوون و خاۋەنى مەزرا و باخ و كشتوكال بوون، برا كۆچكارەكانىشمان خەرىكى سەۋدا و ئال و وپلى ناوبازار بوون، بەلام من بابايەكى بى ژن و مال

بووم، یهکّ بووم لههزارانی کۆمهلهی سوفقه، خۆم تهرخان کردبوو بۆ فیربوونی شهریعت، لهبهرنهوه خزمهتی پێغه مبهرم چۆل نهدهکرد، به نانهسکی دهلکام به پێغه مبهرمهوه ههتا بۆم بکرایه بۆ ئهم مهبهسته خزمهتی ئهوم بهرنهدهدا، ئهوانیش لهوئ نهبوونایه من ههر لهخزمهتیدا دهبووم، گهئ شت ههبوو ئهوان دهستیان نهدهپهڕژا لهبهری بکهن، لهبهرنهوه لهبیران دهچۆوه، بهلام من مهودام ههبوو لهبهرم دهکردو بهباشی رهوانم دهکرد: (ت ۵ ل- ۲۱۷ تاج- ۳ ل- ۷۳۴ ز- ۶۲ ژ ۲۵۲۱ ههتا ۲۵۲۶) مهناقیبی ئهبو هورمیره.

رافه و شیکردنهوه:

ههتا ئهم سهردهمهی ئیمهیش لهولاتی ئیمه و دهروروبهیریدا ئهم سوننهته دێرینهی نیمامی ئهبوهورمیره (دزی خوی سن بن) لهناو دهستهی زانست پهروهراندا باوه، زاناو فیرخواز، یابلیین: مهلاو فهقی، لهبهر خزمهتی شهریعت فریای مالداری ناکهون، ههروا مائهروهرانیشت لهبهر پهیدا کردنی مال و سامان نایانپهڕژێته سهر زانستهکانی شهریعت، بهلام ئیستا لهگهئ کۆندا یهك فهرقی جهوهههری ههیه: لهکۆندا کۆکردنهوهی مال پێک وهك فیربوونی زانست ساخ بۆ رمزانهندیی خودای گهوره بوو، بهراستی مال خزمهتکاری زانست بوو، زانستیش چاوساگی دین و دنیاى مال و خاوم مال بوو، بهلام ئیستا نهدهوله مهند نه مهلا بهو شیویه نه مامون، ههردوولا بهشوین هه ئپهی دونیا پیدا وێلن. خودا په نامان بدا.

۹۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْمَعُ مِنْكَ حَدِيثًا كَثِيرًا أَلَسَاءُ قَالَ ابْسُطْ رِدَاءَكَ فَبَسَطْتُهُ قَالَ فَعَرَفَ بِيَدَيْهِ ثُمَّ قَالَ ضَمَّهُ فَضَمَّمْتُهُ فَمَا كَسَيْتُ شَيْئًا بَعْدَهُ). (الحديث ۱۱۹ طرفه في ۱۱۸).

دیسان فہرمووی: رُوژئی عہرزى خۆشەویستم کرد: قوربان! من فہرموودمہیەکی زۆر لەتۆ دەبیستم دوایی لەبیرم دەچن؟ فہرمووی: (ئادەى پۆشاکەکەت راخە) منیش رایم خست، ئەویش بەهەدوو دەستی بەئامازە مستی گرت لەلافاوی بەهرەى خوداو ھەر بەئامازە کردیە ناو پۆشاکەکەمەو، وەك شتێ بەمشت ھەلبگرێ و بیکاتە ناوی ئاوا. ئنجا فہرمووی: (ئادەى کۆى کەرەو) منیش کۆیم کردەو ئیتەر لەوہدوا ھیچ فہرموودمہیەکی ئەوم لەبیر نەچۆتەو: (ت-ل ۲۱۷ تاج-۳ ز-۶۲ ژ-۲۵۲۱).

۹۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَاءَيْنِ فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَبَشْتُهُ وَأَمَّا الْآخَرُ فَلَوْ بَشْتُهُ قُطِعَ هَذَا الْبُلْعُومُ). (الحديث ۱۲۰).

دیسان ئەبوھورەیرە (بەزای خۆی لەسەر) فہرمووی: پەردوو دەفر زانستی جیا جیام لە پێغەمبەرەو لەبەر کردوو، ھەر دەفرەى لەجۆرە زانستى، وایەکیکیانم بەخش کردەو، کەبریتی یە لەم فہرموودەو سوننەتە پەخشکراوانە، وەلى ئەو جۆرەکەى تریان ئەگەر پەخشى بکەمەو دەدەن لەگەردنم، کەبریتی یە لەزانینی ئازاوەکان و لەنیشانەکانى ھاتنى قیامەت و گەلى لەنیشانەو دەنگوباسى ئازاوە گیرەکانى ناو گەلى ئیسلام.

شیکردنەو:

ئەبوھورەیرە (بەزای خۆی لەسەر) دەیفەرموو (اعوذ بالله من رأس السنين وإمارة الصبيان) مەبەستى خەلافەتى یەزید بوو، کەلەسەرى سالى شەستى کۆچى دا بوو، وەخودا نزاكەى گىرا کرد بەسالى لەپیش ئەوہدا گىانى سپارد، ئەم جۆرە زانستە ھەروا بەئاسانى دەست ناکەوێ، ھەموو کەسیش لى ی تى ناگا، کەواتە واباشە بپروای پى بکەین و زۆر لى نەکۆلینەو، نزا بەکولى دل بەپروای

ته و او ده و ده یه کی که له هوکانی هاتنه دی ئاوات، بویه پر بهدل ده لیم: خودایه! بهشی باشمان تی بخه، منیش ده لیم: (أعوذ بالله من الشرك ومشتقاته).

۱۰۰- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ اسْتَنْصِتِ النَّاسَ فَقَالَ لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ). (الحديث ۱۲۱ - أطرافه في: ۴۴۰۵، ۶۸۶۹، ۷۰۸۰). (۸۵)

جهریری کوپی عه بدوللا (پهزی خوی لى به) فه رمووی: له حه جی مائناوایی دا پیغه مبهه (دروودی خودی له سر به) پی پی فه رموو: (ئادهی مهردومه کهم بو بیدهنگ بکه تاقسه یان بو بکه) منیش فه رمانه کهیم به جی هیئا، ئه ویش وتاریکی بو دان و تیا فه رمووی: (نه کهن له پاش خووم پاشگهز ببنه و ده و ده کی کومه لی کافران و میله ته خوخور به رببنه سهرو گوئیلاکی یه کتری و له سهه پر و پاتالی جیهان له گهردی یه کتری بدهن).

۱۰۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: حَدَّثَنَا أَبِي بْنُ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (قَامَ مُوسَى النَّبِيُّ خَطِيْبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فَسُئِلَ أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرِدْ الْعِلْمَ إِلَيْهِ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ. قَالَ: يَا رَبِّ وَكَيْفَ بِهِ؟ فَقِيلَ لَهُ احْمِلْ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ فَإِذَا فَقَدْتَهُ فَهُوَ ثُمَّ فَأَنْطَلَقَ وَأَنْطَلَقَ بِفَتَاهُ يُوشَعَ بْنِ نُونٍ وَحَمَلًا حُوتًا فِي مِكْتَلٍ حَتَّى كَانَا عِنْدَ الصَّخْرَةِ وَضَعَا رُءُوسَهُمَا وَكَاَمَا فَاسَلَا الْحُوتُ مِنَ الْمِكْتَلِ فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا وَكَانَ لِمُوسَى وَفَتَاهُ عَجَبًا فَأَنْطَلَقَا بَقِيَّةَ لَيْلَتِهِمَا وَيَوْمَهُمَا فَلَمَّا أَصْبَحَ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا وَلَمْ يَجِدْ مُوسَى مَسًّا مِنَ النَّصَبِ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أَمَرَ بِهِ

(۸۵) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان معنى قول النبي (صلى الله عليه وسلم)

لاترجعوا بعدى كفاراً، رقم: ۶۵ = ۲۲۰ شيخا.

فَقَالَ لَهُ فَتَاهُ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْخُوتَ وَمَا أُنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ قَالَ مُوسَى ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا فَلَمَّا أَتَتْهَا إِلَى الصَّخْرَةِ إِذَا رَجُلٌ مُسَجًى بِنُوبٍ أَوْ قَالَ تَسَجًى بِنُوبِهِ فَسَلَّمَ مُوسَى فَقَالَ الْخَضِرُ وَأَكَلِي بِأَرْضِكَ السَّلَامَ فَقَالَ أَنَا مُوسَى فَقَالَ مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ نَعَمْ قَالَ هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عَلَّمْتَ رَشْدًا قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا يَا مُوسَى إِنِّي عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَيْنِي لَا تَعْلَمُهُ أَنْتَ وَأَنْتَ عَلَى عِلْمٍ عِلْمَكَ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَغْصِي لَكَ أَمْرًا فَانْطَلَقَا يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ لَيْسَ لَهُمَا سَفِينَةٌ فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمُوهُمْ أَنْ يَحْمِلُوهُمَا فَعَرَفَ الْخَضِرُ فَحَمَلُوهُمَا بِغَيْرِ نَوْلٍ فَجَاءَ عُصْفُورٌ فَوَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ فَتَقَرَّرَ نَفْرَةٌ أَوْ تَفَرَّتَيْنِ فِي الْبَحْرِ فَقَالَ الْخَضِرُ يَا مُوسَى مَا نَقَصَ عِلْمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ إِلَّا كَنَفْرَةٍ هَذَا الْعُصْفُورُ فِي الْبَحْرِ فَعَمَدَ الْخَضِرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوَاحِ السَّفِينَةِ فَتَزَعَهُ فَقَالَ مُوسَى قَوْمَ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدْتَ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَخَرَقْتَهَا لِتُغْرَقَ أَهْلُهَا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا فَكَانَتْ الْأُولَى مِنْ مُوسَى نِسْيَانًا فَانْطَلَقَا فَإِذَا غُلَامٌ يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ فَأَخَذَ الْخَضِرُ بِرَأْسِهِ مِنْ أَغْلَاهُ فَاقْتَلَعَ رَأْسَهُ بِيَدِهِ فَقَالَ مُوسَى أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا؟ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطَعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّقُواهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ قَالَ الْخَضِرُ بِيَدِهِ فَأَقَامَهُ فَقَالَ لَهُ مُوسَى لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْحَمُ اللَّهُ مُوسَى لَوَدِدْنَا لَوْ صَبَرَ حَتَّى يُقَصَّ عَلَيْنَا مِنْ أَمْرِهِمَا).

(الحديث ١٢٢ - أطرافه في: ٧٨، ٢٢٦٧، ٢٧٢٨، ٣٢٧٨، ٣٤٠٠، ٣٤٠١، ٤٧٢٥، ٤٧٢٦، ٤٧٢٧، ٦٦٧٢، ٧٤٧٨).^(٨٦)

سه عیدی کوری جوبه یر (برخی خوی لن بری) فهرمووی: به نیبنوعه باسم گوت: به قسه ی نهوف به کالی بی نهو موسایه که هاوړی ی خدری زینده بووه داستان که یان له قورئان دا باس کراوه نهو موسا مه شهوره نییه که پیغه مبهری نهوه ی ئیسرائیل بووه!

نیبنوعه باس (برخی خودمان لن بری) فهرمووی: نهو دوشمنی خودایه درؤ دهکا (نهو لای خوی پیاوی باشه و زانایه کی پایه به رزه چؤن هه لای گه وړه ی واده کا؟) چونکه من ثوبه یی کوری که عب خوی قسه ی بو کردم، فهرمووی: به گوئی ی خؤم ژنه وتم له دهمی چه زرم ت (دروودی خودی له سر بری) دمیغه رموو: موسا پیغه مبهر (دروودی له سر بری)، هه ئسایه وه له ناو نهوه ی ئیسرائیل دا وتاریکی دا، لیان پرسی: کی له هه موو که سی زاناتره؟ فهرمووی: من! خودای گه ورمیش - له بهر نهوه ی که زانینی نه م باسه ی هه واته نه کرد به عیلمی خودا - گله یی له موسا کردو سرووش و نیگای نارد بو: نه ی موسا! به نده یه کی من هه یه نهو له تو زاناتره، نیستا واله مه جمه عولبه حرمین (واته: له دواوانی دوو دمریای فارس و روم، که نیستا پیان دهگوتری دمریای سوورو دمریای سپی، که نیسته نهو پارچه زهوییه بووه به جمه مسر له نیوانی ئاسیاو نه فریقادا هه لکه نهراوه و کراوه به راره ی پاپوړی گه وړه، پی ی ده لئین: قه ناتی سوئس). موسا فهرمووی: نه ی په رومردگارم! جا نهوه چؤن خؤم بگه یه نمه لای؟ فهرمووی: ماسیه ک ببرژینه و له گهل خؤت دا له زه میله یه کا بیبه، جا له کویدا نهو ماسیه ت وون کرد نهو به نده یه م واله ویدا، جا له زه میله یه کا ماسیه کی هه لگرت و خوی و یؤشه ی کوری نوون که هم سوخته ی بوو، هم خوشکه زای بوو که و تنه پړی و رؤیشتن هه تا گه یشتنه لای تاویره که ی قه راخ دمریا که، که خدری زینده لهوئ بوو، نیتر لهوئ سهریان نایه وه و خه وتن، ماسیه که ش له زه میله که دا راپه پړی و هاته دمره وه که وته ناو دمریا که وه، وه به ناو نیړینه ی ناو دمریا که دا خه نده کیکی بو خوی دروست کردو پیگه ی خوی گرته بهرو که وته پړی، خودای

گه ورهیش شلپاوی ناوه که ی که به پرۆیشتنی ماسیه که شهق دهبوو وهك تاقی
سهر دمرگاو په نجره کرد به توونیل له ژیر ناوه که دا!

له گیرانه وهیه کا: له بن نهو گاهه ردهدا کانیواو هیه ناوی ژیا نه، مه شهووره
به ناوی حیات، هرچی شتی لهو ناوی لی بکهوئ زیندوو ده بیته وه، جا
ماسیه که له ناوی نهو کانیه ی لی ده کهوئ و ده جوئ ته وه و راده چهنئ و
له زه میله که دمرده پهرئ و ده چیه ناو دمریا که وه، که مووسا (سلامی خوی لب بن)
خه بهری ده بیته وه یووشه ی هاوړئ ی له بیر نا بی باسی نه م حاله ی
ماسیه که ی بو بکا، جاما وه ی نهو روزه و شهوئ کی ته واو هه تا به یانی دهرؤن،
تابؤ سبه ی نی موسا به یووشه ده فهرموئ: نانی به یانیمان بو بیته، به پرستی
له م سه فهره مانا تووشی ماندووی بووین! فهرمووی: هه تا لهو شوینه رمت
نه بوون که خودا کرد بووی به نی شان بهوئ ههستی به ماندووی و گفتی و
شه که تی نه کرد، خزمه تکاره که ی عهرزی کرد: (أرأیت إذ أوینا إلى الصخرة فإنی
نسیت الحوت وما أنسانیه إلا الشیطان أن أذکره واتخذ سبیله فی البحر عجباً)
که هف - ۶۳ / ۱۸ - قوربان! پی م نالی ی بوچی وام به سه رهات؟ دمرانی کاتی
گه یشتینه لای به رده کهو تو نووستیت، من شتی کی سه یرم دی، ته ماشام کرد وا
ماسیه برژاوه که مان له ناو زه میله که دمرپهری و خوئ فرئ دایه ناو
دمریا که وهو له سه ر شیوه یه کی زور سه یرو سه رسو ره ی نه ر به ناوی ناوه که دا
دهستی کرد به پرۆیشتن، من له بیرم چوو نه م رووداومت بو بگیر مه وه، دیاره
که شه ی تان نه وه ی له بیر برده وه به هوئ خه یالی دل وه. فهرمووی: نهو
تونیله ی که بو مووسا و شاگرده که ی سه رسو ره ی نه ر بوو. موسا به یوشه ی
فهرموو: (ذلک ما کننا نبغ فارتدا علی آثارهما قصصاً) ۶۴ / ۱۸ - ده ی نی مه بو
نه مه ده گه رپین که تو دیوته، نیتر ریک به شوینی خو یان دا گه رانه وه.
فهرمووی: واته: به شوینی خو یان دا ریک گه رانه وهو شوینه واری خو یان یان
دهقاو دهق هه لگرتنه وده تا گه یشتنه وه لای تاویره که، ته ماشایان کرد واپیاوئ

به نوینی خوی دابوشیوه، جا موسا سلاوی لیگرد، خضریش فهرمووی؛ له کوئی لهم ولاتی تویه نهم جوړه سلاوو رو ژباشییه هیه. فهرمووی: من مووسام، خدری زینده فهرمووی: موسای پیغه مبهری بهنی ئیسرائیل؟ فهرمووی: به ئی ئهوم، هاتووم بولای تو که له م عیلمو زانسته نایابهی که له لای خوداوه فیர்கراوی هندیکم فیربکهی که بیی به هوئی گه ییشتنم بهر مزای خودا، خدر فهرمووی: تو ناتوانی له گهل مندا خوت بگری و صهبر بکهی، ئه ی موسا! من خودا له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانستیکی وای فییر کردووم تو به ته وای نایزانیته وهك من شارمزایی یه کی ته وایته نییه له و بابته ده، که پیی دهگوتری: عیلمی حه قیقه ت یا عیلمی له دوننی، یا زانستی بههرمی - علمی لدنی - وه ههروهها تویش خوی مهزن له عیلمو زانستی خوی بازه عیلمو زانیاریه کی فییر کردووی که بریتی یه له شه ریعه ته و عیلمی ظاهر من وهك تو نایزانم، که و ابو واز بیته تو بهر پیگهی خوت و من بهر پیگهی خوم، موسا فهرمووی: { قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا } ٦٩/١٨ - خودا یاری ئه گهر پیگه م بدهی له خزمه تتا بم، ده بینی به باشی نارام ده گرم و سهر پیچی له فهرمانت ناکه م، خدریش فهرمووی: { قَالَ فَإِنِ ابْغَيْتِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا } ٧٠/١٨ - باشه، به لام به مهرجی لهشت زور مه کو له ره وه هه رچیم کرد قسه مه که وه هه قهت به سه ره وه نه بی هه تا خوم تییت ده گه یه نم.

فهرمووی: پاش ئه وه که له سه ر نهم مهرجه ری که و تن هه ردوکیان له قه راخی ده ری که وه که و تنه ری، تا پا پوړی هات قسه یان له گه ئیان دا کردن که هه ئیان بگرن، خدریان ناسی به بی کرئ به خوړایی هه ئیان گرتن، که سواری پا پوړه که بوون له پر موسا چاوی ئی بوو که وا خدر به ته شوئ ته خته یه کی له ته خته کانی پا پوړه که هه لکه ند، موسا پی ی فهرموو: ئه وه چیت کردا لای خوی نهم پیاوانه پیاوه تی یان له گه ئمان کردو به به لاش ئیمه یان هه لگرتو وه

کەچی تۆ دەجیت پاپۆرەکەیان کون دەکەیی، تاکوو سەرنشینەکانی نوقم بکەیی و لەئاویدا بخنکین، بەراستی تاوانی گەورەو ناھەموارت کرد، خدر فەرمووی: ھا! ئەدی من پێم نەگوتی کەتۆ لەگەڵ من ھەلناکەیت و ناتوانی ئۆقرەبگری؟ مووسا فەرمووی: لەبیرم نەبوو، لێم مەگرمو ھاوڕێیەکی باش بەو چاوپۆشیم ئی بکە، بانەبی بەمایەیی باری زەحمەت بۆم. فەرمووی: ئەم جاری یەکەمەیان مووسا لەیادی نەبوو، فەرمووی: لەوکاتەدا چۆلەکەیی ھات لەسەر لیواری پاپۆرەکە نیشتەوێ دەندووکیکی ژەند بەئای دەریاکەدا، خدر پێی فەرموو: زانیاری من و زانیاری تۆ لەچا و زانیاری خودادا وەک دەنووک ژەندنی ئەم چۆلەکەییە وایە بەم دەریایەدا. ئەوجا لەپاپۆرەکە ھاتنە دەری و ھەردووکیان بەکەناری دەریاکەدا دەستیان کرد بەپۆشتن، لەناکا و خدر چاوی کەوت بەکۆرپێکی مەلکار لەناو مەلداپاری دەکرد، یەکسەر پری کرد بەسەریاو بەدەست وەک بەچکە چۆلەکە سەری ھەلکەندو ملی ھەلکیشا و بەبی قسەو پرسیار و چەندو چوون کوشتی! موسا پێی فەرموو: {أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا لُّكْرًا} ئەو مەلدا ھەلکەندو بێ تاوان و گیانە پاکەت بەناھەق چۆن کوشت، بەبی ئەوێ کەسیکی کوشتی لەخۆتەو کوشتت؟ بەراستی کاریکی زۆر ناڕەوات کردو کاری وانا شیرین کەس پەسەندی ناکا.

لەغایەتو لەئەموولی شەرحی تاجول ئوصولدا دەفەرمووی: دەگێرەو: خدر لەم رەدەدی موسایە زۆر تووڕە دەبی، دەچی دەفەیی شانی چەبی مەلداکە دەردەھێنی و گوشتەکەیی ئی دادەمائی، سەیر دەکەن لێی نووسراو: ئەم کۆرە کافەر قەت ئیمان و باوەر ناھێنی! ئیتر موسا ھێواش دەبیتهو. خدر دەفەرمووی: {قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا} ٧٥/١٨ - کۆرە! من پێم نەگوتی کەتۆ لەگەڵ مندا ھەلناکەیی و ناتوانی سەر لەکاری من دەربکەیی و لەبەرئەو خۆت پێ ناگێری و ھەل دەدەیتی؟! پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێت) فەرمووی: رەدەدی ئەم جارەیی خدر توندو تیژتر بوو لەرەدەدی جاری یەکەم.

مووسا فہرمووی: {قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا} ۷۶/۱۸ - نہ گھر جاریکی تر پاش نہ مجارہ ھلہی وام کردولہ مہرجی خۆم دمرچووم نیتر ھاوړیتم مہکھ، نیتر بیانوو بہ ھانہت برپوم. فہرمووی: پاش ټوہو کھوتنہوہ ړیگھو رؤیشتن ھتا چوونہ ناو ناو مدانییہک (شاری ټہنطاکییہ) لہوئ داوای نان و ناویان لہ ھہموو خہلکی ټو دئ یہ کرد کھبیخۆن، بہ لآم کھسیان ھایل نہ بوون کھ میوانداری یان پئ بکھن و بہ ناو میویدی رؤیشتن، دیواریکیان بینی خہریک بوو ھہرمس بہینئ و بکھوئ، خدر دہستیکی پیادا ھیناو راستی کردہوہ، مووسا پئی فہرموو: خہلکی ټہم شارہ بئ ویزدان و چرووکن، ټہم ھۆزہ لای خۆی ټیمہ بووین بہ میوانیان، کھچی نہ نان و ناویکیان پیمان داو نہ میوانداری یان پئ کردین، نہ گھر ھہو مستت ببوایہ کریت ئ و مردہ گرتن و بہ کرئ دیوارہ کھت راست دہ کردہوہ، خدر فہرمووی: {هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأَلْتُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا} ۷۸/۱۸ - ټہمہ کاتی لہ یہک جیابوونہوہی من و تو یہ، بہ زووی ټو شتہنہت بۆ روون دہکھمہوہو نہینئ یہ کانت پئ دہلیم کھخۆت بۆ نہ گیرا بہ رابہریان. پیغہ مہبری خۆمان (دروودی خودی لہسر ہر) فہرمووی خۆزگا مووسا پتر ددانی بہ خۆیدا بگرتبایہ ھتا خودا زیاتر داشتانی ټہم دوو زاتہی باس بکردایہ بۆمان!

سہعیدی کوری جوبہیر (رمزی خوی لہ ہر) فہرمووی: ئیبنوعہبباس (رمزی خوہان لہ ہر) ټہم نایہتہی بہم قیرائتہ دہخویند: {وَكَانَ رَأَاهُمْ مُلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا} و ټہم نایہتہی تریشی بہم قیرائتہ دہخویند: {وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ}. (تاج/ ۷ ل- ۴ ز- ۲ ف- ۲ تاج- ۴ ز- ۱ ژ- ۳۹۷).

۱۰۲ - عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْقِتَالُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ فَبِأَن أَحَدَنَا يَقَاتِلُ غَضَبًا

وَيُقَاتِلُ حِمْيَةً فَقَالَ مَنْ قَاتِلٌ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ). (الحديث ١٢٣ - أطرافه في: ٢٨١، ٣١٢٦، ٧٤٥٨) (٨٧)

نه بومووسا (رمزى خوى لى بن) فهرمووى: پياوى هاته خزمهتى حهزمت (درودى خودى) لى سمى: گوتى: نهى پيغه مبهرى خودا! غهزاو شه پرگردن له بهر رمزاى خودا كامه يه پيمان بفرموو؟ چونكه نيمه هه مانه له پقان ده جهنگى و ديه وى تو له بستينى، هه يشمانه ته نگه دميگرى و له سمر هوzy خوى ده كاته وه، پياوى وا هه يه بو تالان شه پرده كا، هه يه بو ناوو شو رمت شه پرده كا، هه يه تاشو ينى دياربى و بلين نازايه له بهر نه وه شه پرده كا، جانايا نه مانه كامه يان له بهر رمزاى خودايه؟ فهرمووى (درودى خودى لى سمى بن) (هه ركه سى له پيناوى شه ريعه تى خودادا شه پر كاو جهنگ سازبدا نه وه له بهر رمزاى خودايه). (ت ٨- ل ٧١- ف ١- تاج- ز- ١٧- ج ٤- نية الجهاد وحكمه). (ش/ د/ ت/ ن).

١٠٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَا أَنَا أَمْشِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَرْبِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ يَتَوَكَّأُ عَلَى عَصِيبٍ مَعَهُ قَمَرٌ يَنْفَرُ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سَلُّوهُ عَنِ الرُّوحِ وَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا تَسْأَلُوهُ لَأَ يَجِيءَ فِيهِ بِشْيءٌ تَكْرَهُونَهُ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَتَسْأَلَنَّهُ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَقَالَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ مَا الرُّوحُ فَسَكَتَ فَقُلْتُ إِنَّهُ يُرْوَى إِلَيْهِ فَقُمْتُ فَلَمَّا انْجَلَى عَنْهُ قَالَ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتُوا مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا) (الحديث ١٢٥ - أطرافه في: ٧٤٢١، ٧٢٩٧، ٧٤٥٦، ٧٤٦٢) (٨٨)

عبداللای كورى مه سعوود (رمزى خوى لى بن) فهرمووى: جارى له مه دينه له خزمه تى حهزمتدا بووم، له ناو باخه خورمايه كا دهرؤيشتين، پيغه مبهر

(٨٧) اخرجه مسلم في الامانة، باب: من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، رقم: ١٩٠٤-٤٨٩٧، ٤٨٩٩.

(٨٨) اخرجه مسلم في صفات المنافقين، باب: سؤال اليهود النبي (صلى الله عليه وسلم) عن

الروح، رقم: ٦٩٩٠=٢٧٩٤ شيجا.

(دروودی خودی لیسر بی) په لکه دارخورمایه کی پی بوو، له کاتی روښتن خوۍ ددها به سهریدا، له لای دهسته یی جوله که وه رابورد، بازیکیان گوتیان: بؤ پرسیری له باره ی گيانه وه له موحه ممد نه که ین، بازیکی تریان گوتیان: پرسیری لی مه کن، نه بادا وه لاهمه که یتان به دل نه بی، له پاش دا گوتیان: نه ی باوکی قاسم! رُوح چیه؟ گیانی گيانله بهر چیه؟ جا پیغه مبر (دروودی خودی لیسر بی) تاوی راوه ستاو پاما، نه و جا سهری بهرز کرده وه، زانیم که نه وه سرووشی بؤ هات، نه و جا فهرمووی: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا} ۸۵/۱۷ - واته: پرسیرات لی ده کن له حه قیقه تی رُوح، له کونه و ماهیه تی و چیه تی نه و شته ی که پی ده گوتری گيان که گياندار به بوونی نه و گياندار و زیندو وه به نه بوونی نه و بی گيانه و مردو وه، له وه لامیان بفرموو: رُوح له و شتانه یه که به هوۍ فهرمانی خودا وه پیدا ده بی، نیوه نایزان و تی ناگه و په ی پی نابهن، له سنووری هو ش و فامی نیوه به دمره، له مه یش سهرتان سوپنه مینی، چونکی نه وه ی نیوه ده یزان له چا و نه وه ی که خودا ده یزانی زور که مه (ت ۶ ل ۲۷۱ ف ۱۹ = تاج ۴ ز ۱۸ ل ۳۲۵ ژ ۳۹۶۹ ج ۴ = ش / ت).

شیکردنه وه: له گپړانه ی ئیرمدا: له ناو کاو له کانی شاری مه دینه دا).

۱۰۴ - عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمُعَاذَ رَدِيفَهُ عَلَى الرَّحْلِ قَالَ يَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ قَالَ يَا مُعَاذُ قَالَ لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ثَلَاثًا قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُونَ قَالَ إِذَا يَتَكَلَّمُوا وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتَمُّوا. (الحديث ۱۲۸ - طرفه في: ۱۲۹). (۸۹)

ئەنەس (پەزى خەۋى لىن بىن) فەرەرموۋى: جارى موعاژ (پەزى خەۋى لىن بىن) لەپاشكۆى پېغەمبەرەوھ سوار دەبى، پېغەمبەر (دروودى خەۋى لىن بىن) دەفەرەموۋى: ئەى موعاژ! موعاژ دەفەرەموۋى: بفرەموۋ ئەى پېغەمبەرى خودا! وام لەخزمەتتا سەرم لەپىتايە، پېغەمبەر (دروودى خەۋى لىن بىن) لى جارى وابانگى دەكا، موعاژىش ھەرسى جارەكە واوھلامى دەداتەوھ. جا ھەزەرت (دروودى خەۋى لىن بىن) دەفەرەموۋى: (ھەركەسى شاھەتى بىدا كەھەر خودا خودايەو بەس وەموھەمەد پېغەمبەرى خودايە، بەزەمان ئەم گەواھى يە بىداو بەدل باومرئ پىي ھەبى، ئىتر خودا لەئەگرى دۆزەخ رەزگارى دەكا). موعاژ ھەرزى دەكا: قوربان! بانەم مژدە خۆشە بەموسولمانان رابگەيەنەم باخوشىيان تى بگەوى، فەرەرموۋى: ئاخىر پىشت بەم مژدەيە دەبەستەن و لەكرەمەى باش سارد دەبەنەوھ و پىشتى لى دەكەنەوھ). بەلام موعاژ لەكەتتى سەرمەرگىدا ئەم فەرەرموۋەيەى راگەيانەدو گىرايەوھ بو موسولمانان، نەبادا بەشاردەنەوھى و بەرەنەگەيانەدنى گوناھبار بىي: (تاج ۱-ل ۲۴ ز-۴ ف-۳ = ۲۵-۲۶ ج-۴).

۱۰۵- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخَقِّ فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ مِنْ غُسْلِ إِذَا احْتَلَمَتْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ. فَقَطَّتْ أُمُّ سَلَمَةَ تَغْنِي وَجْهَهَا وَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْتَحْتَلِمُ الْمَرْأَةُ قَالَ نَعَمْ تَرَبَّتْ يَمِينُكَ فِيمَ يُشَبِّهُهَا وَلَكُهَا). (الحديث ۱۳۰ - أطرافه في: ۲۸۲، ۳۳۲۸، ۶۰۹۱، ۶۱۲۱). (۹۰)

ئوم سەلەمەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر پېغەمبەرەو پەزى خودا لەو بىن) فەرەرموۋى: ئوم سولەيمى داكى ئەنەسى كورى مالىك ھات بۆلاى پېغەمبەر (دروودى خودا لەسەر بىن) گوتى: ئەى پېغەمبەرى خودا! خودا

له گوتنى قسهى رهوا شهرم ناكا، كه وابوو ئايا نه گهر ئافرمت شهيتانى بوو
خوشتنى له سهره يانا؟ پيغه مبهىر فهرمووى: به ئى، نه گهر ئاوى بيته وهو
ههستى پى بكا. ئوم سه له مهش رووى خووى داپوشى و فهرمووى: نهى
پيغه مبهرى خودا! بوچى ئافرمتيش شهيتانى ده بى؟ فهرمووى (درووى خودى لىسر بى):
هه زاروكه! نهى چوون؟ نهى نه گهر شهيتانى نابيت و ئاوى نايه ته وه نهى به چى
شيوهى مناله كهى لى ده چى؟. (تاج ۱ - ف ۵ - ز ۳۰ = ز ۲۶۲ ج ۴ - د/ش)

۱۰۶ - عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ رَجُلًا مَذَاءً فَأَمَرْتُ
الْمِقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ أَنْ يَسْأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهُ فَقَالَ فِيهِ الْوُضْوءُ).
(الحديث ۱۳۲ - طرفاه في: ۱۷۸، ۲۶۹) (۹۱)

ئيمامى على (زمى خوى لى بى) فهرمووى: مهزيم زور بوو، شهرميشم ده كرد بو
خوم له پيغه مبهىر (درووى خودى لىسر بى) بپرسىم، چونكه كچه كهى خيزانم بوو،
جابه ميقدادى كورى نه سوهدم گوت بو ئه مه لى بپرسى، چونكه خوم شهرم
كرد، كه لى پرسی بوو فهرموو بووى: (چووكى بشورى و ده سنويز بگري،
شتى وا خوشوردن پويست ناكا) (تاج ۱ - ل ۱۱۳ - ف ۹ - ز ۲۳ - ش / د / ت / ن)
۱۰۷ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَجُلًا قَامَ فِي الْمَسْجِدِ
فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ أَيْنَ تَأْمُرُنَا أَنْ نُهْلَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُهْلُ أَهْلُ الْمَدِينَةِ مِنْ ذِي الْحُلَيْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ الشَّامِ مِنَ الْجُحْفَةِ وَيُهْلُ أَهْلُ نَجْدٍ مِنْ
قَرْنٍ وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ وَيَزْعُمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَيُهْلُ أَهْلُ
الْيَمَنِ مَنْ يَلْمَلَمَ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ لَمْ أَفْقَهُ هَذِهِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ۱۳۳ - أطرافه في: ۱۵۲۲، ۱۵۲۵، ۱۵۲۷، ۱۵۲۸،
۷۳۳۴). (۹۲)

(۹۱) أخرجه مسلم في الطهارة باب: المذى، رقم: ۳۰۳ = ۶۹۴.

(۹۲) وأخرجه البخارى ومسلم وأبو داود والنسائى من رواية ابن عباس، ومن جابر أيضا

أخرجه مسلم (عينى - ۲ - ۲۱۷، رقم: ۷۲) المترجم = مسلم حج ۲۷۹۵، ۲۷۹۶.

عہد و نلائی کو پی عومہر (ہمزای خود بیان لیں ہیں) فہرمووی: پی اوئی لہناو مزگہوتا
 ھہ لسا گوتی: ئہی پیغہ مہبری خودا! لہ کو یوہ فہرمانمان پی دہکھی کہ ئیجرام
 دابہ ستین و دەست بکہین بہ لہ بہ یکہ کردن؟ فہرمووی: خہ لکی مہ دینہ
 لہ ذولحہ لیفہوہ ئیجرام دادہ بہ ستن، کہ ئیستا ناودارہ بہ بیر عہلی، خہ لکی
 شامیش لہ جوحفہوہ، خہ لکی نہ جدیش لہ قہرنولہ نازیلہوہ). ئیبنو عومہر
 (ہمزای خود بیان لیں ہیں) دہیفہرموو: بہ قہسہی ھہندی زانا، کہ یہ کی لہوانہ ئیبنو عہباسہ
 گوا یہ پیغہ مہبر (درویدی خودی لیسر ہیں) فہرموو شیعہ تی: خہ لکی یہ مہنیش لہ چای
 یہ لہ ملہ مہوہ ئیجرام دادہ بہ ستن، کہ یہ کی کہ لہ کیوہ کانی تیہامہ، و مدوو قونان
 دوورہ لہ مہککہوہ). ئیبنو عومہر دہیفہرموو: بہ لام من خوّم شتی وا
 لہ پیغہ مہبرہوہ حائی نہ بووم. (تاج - ۲ ل - ۱۶۰ ز - ۸۲ ف - ۲ ژ - ۱۴۹۶ ج - ۴).

۱۰۸ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّ رَجُلًا
 سَأَلَهُ مَا يَلْبَسُ الْمُحْرِمُ فَقَالَ لَا يَلْبَسُ الْقَمِيصَ وَلَا الْعِمَامَةَ وَلَا السَّرَاوِيلَ وَلَا الْبُرُتْسَ
 وَلَا ثَوْبًا مَسَّهُ الزَّرْسُ أَوْ الزَّغْفَرَانُ فَإِنْ لَمْ يَجِدِ الثَّغْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الْخُفَيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا
 حَتَّى يَكُونَا تَحْتَ الْكَعْبَيْنِ). (الحديث ۱۳۴ - أطرافه في: ۳۶۶، ۱۵۴۲،
 ۱۸۴۲، ۵۷۹۴، ۵۸۰۳، ۵۸۰۵، ۵۸۰۶، ۵۸۴۷، ۵۸۵۲). (۹۳)

دیسان فہرمووی: پی اوئی گوتی: ئہی پیغہ مہبری خودا! بوکھسی لہ ئیجراما
 بی بہرگی ئیجرام چی یہ؟ فہرمووی (درویدی خودی لیسر ہیں): میژمرو کراس و دہرپی و
 کلاوو ھہر جلی و مرس و زہعفرانی پیوہبی لہ بہری ناکا، ھہروا خوف لہ پی
 ناکا، مہگہر بوکھسی کہ جووتی سؤلی دەست نہکھوی، ئہوا باجووتی خوف
 لہ خوار قاپہر قہ لہوہ بر پیتہوہ - ئہوجا لہ پییان بکا). (تاج - ۲ ز - ۸۳ ل - ۱۶۱
 ف - ۱ ژ - ۱۵۰۰). (ش / د / ت / ن).

راه و شیکردنه وه:

زۆر لهم فهرمودانه كهوان له نامه‌ی زانین دا به‌دیمه‌ن په‌یوه‌ندی یان به‌باسیکی تره‌وه پتره هه‌تا به‌نامه‌ی زانین (کتاب العلم) دوه، به‌لام نه‌گهر بچینه‌وه سهر نه‌صله‌که که‌سه‌حیحی بوخاری په‌ده‌بینین له‌وئ نیمامی بوخاری نهم فهرموودانه‌ی له‌ناو چه‌ند سهرباسیکی جیا‌جیادا گیراوه‌ته‌وه، که‌دوور یانزیک په‌یوه‌ندی په‌کی باش له‌نیوان فهرمووده‌کان و سهرباسه‌کانا هه‌یه، هه‌روه‌ک جوړه په‌یوه‌ندی‌ه‌کیش له‌نیوانی نامه‌ی زانسته و نه‌وسه‌رباسانه‌دا هه‌یه. بۆ نموونه نهم نامه‌ی زانینه‌ی دابه‌ش کردووه به‌سهر په‌نجاو چه‌ند سهرباس دا، وه‌ک: (باب فضل العلم: باسی گه‌ورمیی زانین) و (باب من سئل علماً وهو مشغل في حديثه فاتم الحديث ثم اجاب السائل)..تاد.

بسم الله الرحمن الرحيم

٤) نامه‌ی ده‌سنوێژ

١٠٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ مَنْ أَخَذَتْ حَتَّى يَتَوَضَّأَ قَالَ رَجُلٌ مِنْ حَضْرَمَوْتَ مَا الْحَدَّثَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ فُسَاءٌ أَوْ ضَرَّاطٌ). (الحديث ١٣٥ - طرفه في: ٦٩٥٤) (٩٤)

ئه‌بو هوره‌یره (ه‌مزای خوی له‌ به‌) فهرمووی: پێغه‌مبه‌ر (ه‌روودی خودی له‌سهر به‌) فهرمووی: (هه‌رکه‌سێ ده‌سنوێژی شکا تاده‌سنوێژ نه‌گرێته‌وه نوێژی دروست نییه) بیاویکی هه‌ضره‌مه‌وتیش گوتی: ئه‌ی ئه‌بوهورمیره! ده‌سنوێژ به‌چی ده‌شکی؟ فهرمووی: به‌بالیبونه‌وه‌و تپرو تسو شتی وا).

۱۱۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أُمَّتِي يُدْعَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غُرًّا مُحَجَّلِينَ مِنْ آثَارِ الرُّضْوَةِ فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يُطِيلَ غُرَّتَهُ فَلْيَفْعَلْ). (الحديث ۱۳۶). (۹۵)

ديسان فہرمووی: لہ پیغہمبہرم بیست دہیفہرموو: (لہرؤزی قیامت دا نوممہتم پیان دہگوتری: ماروی جوارہل سبی، چونکہ نہو شوینانہی نہندامیان کہناوی دہستنیژ دہیانگریتہوہ سبی و گہشو جوانن، بہہوی نہسہرو شوینہواری دہستنیژوہ، دہی بو بہدہستہینانی نہم بہہرہ گہورہیہ لہکاتی دہستنیژ گرتن دا چہندہی دہتوانن قہشی و گہشی ی خوتان زورتر بکہن). (ریاض - ۸۲۴/۳ + تاج - ۱/ ۵۶ ز- ۶۹ ز- ۹).

۱۱۱ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَكَّهَ شَكَأَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلُ الَّذِي يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ فَقَالَ لَا يَنْفَعُ أَوْ لَا يَنْصَرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا). (الحديث ۱۳۷ - طرفاه فی: ۱۷۷، ۲۰۵۶). (۹۶)

عہدوللای کوری زمیدی ئہنصاری (ہمزای خوی لی بی) فہرمووی: لہخزمہت چہزہتدا (دروودی خودی لہسہر بی) سکالای نہو حالہم کرد کہ جاری واہیہ مروؤف لہناو دہست نویژدا واہست دہکا، کہتہرای یہک، یا بایہک، یاشتئ، لہپیشیہوہ یالہباشیہوہ دہردہچی، ئایا حوکم و برپاری نہم حالہ چی یہ؟ دہستنیژ بہشتی وا دہشکی یانا؟ فہرمووی: (بالہکاتی وادا وادانی کہدہستنیژہکہی نہشکاودو ماود، لہبہرئہوہ پیویست ناکا کہخوی لہنویژہکہی بدزیتہوہو نویژہکہی بپری، بہلام ہمرکاتی دہنگی بایہکی بیست، یابؤنی دہرچوویہکی کرد، یاہہستی بہدہرچوونی تہرایی یہک کرد ئہوہ دہستنیژہکہی دہشکی). (ت - ۱/ ۱۲۶ ف - ۱ ز- ۲۶ ز- ۲۰۷، ۲۰۸).

(۹۵) أخرجه مسلم في الطهارة باب: استحباب اطالة الغرة والتججيل، رقم: ۲۴۶ = ۵۷۸ شيخا.

(۹۶) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على من يتيقن الطهارة ثم شك، رقم: ۳۶۱ = ۸۰۲ شيخا.

راڻه و شيڪردنه وه:

دەرچوونی تۆماو (مهنی) راجیایی تیادایه که له دهستنوێژ شکینه کانه یانا، ئەم فەرموودمیه یاسایه که له یاسا سەر مکییه کانی فیه، که هه موو شتی له سەر ئەصلي خۆی دهمینێ، تا به به لگه باری تری بۆ دهجه سپی گومان له کاتی وادا زیانی نییه. پیاوانی رشتە ی ئەم فەرموودمیه شەش کەسن، رشتە که خۆی ناوایه: (حدثنا علي قال حدثنا سفيان قال حدثنا الزهري عن سعيد بن المسيب عن عباد ابن تميم عن عمه).

چەند خاڵیکی گرنگ ههیه له بابەتی زانستی فەرمووده شوناسی یه وه، له م بۆنه یه دا ئاماژە ی بۆ دهکەین:

۱. ئەم رشتە یه ته حدیث و عه نه نه ی تیادایه.
۲. پیاوانی ئەم رشتە یه شەش کەسن پینجیان له پیاوانی (الکتب الستة) ن، کوتوبی سیه ئەم شەش پەراوه ن: بوخاری، موسلیم، ئەبوداود، تیرمیزی، نه سائی، ئیبنوماجه، به لام له م شەش کەسه (عه لی) یان له پیاوانی بوخاری و ئەبوداود و تیرمیزی و نه سائی یه و به س، چواریشیان مه دینه یین، عه لی به سره یی یه، سوفیان مه ککه یی یه، له م رشتە یه دا سه حابی له سه حابییه وه رپوايه ت دهکا، له سەر فەرمايشتی که سانی که ده فەرموون عه ببادیش سه حابییه، عه بدوللای کوری زهید ئو خودی یه واته: ئاماده ی غه زای ئو خود بووه، هاوبه شی تیادا کردووه خۆی و باوکی و دایکی هاوڕێی پینغه مبه ر بوون، چل و هه شت فەرمووده ی هه یه هه شتیان په سندی هه ردوو پیرن، له ته مه نی حه فتا سالی دا، له مانگی قوربان دا له شه ره که ی رۆژی هه ره دا، که له (۶۳) کۆچیدا بوو شه هید کرا.

۱۱۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَامَ حَتَّى نَفَخَ، ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ. (الحدیث ۱۳۸- أطرافه سبقت في رقم- ۹۷/۹۶). (۹۷)

ثیبونوعه بباس (رہزی خودیان لہ بر) فہرمووی: شہوی لہ مالی مہیموونہی پوورم
 بووم، گہاوسہری پیغہمبہر بوو، حہزرت (درووی خودی لہسر بر) خہوت، پاش
 ماوہیی ہلہسا بو شہونویژ، دہستونویژیکی سووکہلہی گرتو دہستی کرد
 بہشہونویژ، منیش دہستونویژیکی سووکہلہم گرتو بہپرہوی (اقتدا) م پی
 کرد نہوہندہی خودا مہیلی لہسر بوو حہزرت شہونویژی کرد، نہوجا
 خہوتہوہو لہناو خہوہکیدا دہستی کرد بہپرہ پرخ، نہوجا بانگدر ہات
 بہشوینی داو عہری کرد کہبچی نویژی بہیانیان بوبکا، حہزرت (درووی خودی
 لہسر بر) لہخہوہکہی ہلہساو لہگہلیدا تہشریفی برد بو مزگہوت،
 بہدہستونویژہکہی پیشوہوہو نویژی کردو بہہوی خہوتنی پاش
 شہونویژہکہوہ دہستونویژی نہگرتہوہ، دیارہ پیغہمبہران بہخہوتن
 دہستونویژیان ناشکی، گہلی جار عہلی ماموستای شیخی بوخاری: دہیفہرموو:
 سوفیان فہرمووی: ثیبونوعه بباس دہیفہرموو: نہوجا خہوتہوہو لہناو
 خہوہکیدا دہستی کرد بہپرہ پرخ، گہلی جاریش لہباتی نہوہ دہیفہرموو:
 نہو جا راکشا ہتا دہستی کرد بہپرہ پرخ نہوجا بانگدر .. تاد).

۱۱۳ - عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عَرَفَةَ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّعْبِ نَزَلَ قَبَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَلَمْ يُسْبِغِ الْوُضُوءَ فَقُلْتُ الصَّلَاةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ الصَّلَاةُ أَمَامَكَ فَرَكِبَ فَلَمَّا جَاءَ الْمُزْدَلِفَةَ نَزَلَ فَتَوَضَّأَ فَاسْبِغِ الْوُضُوءَ ثُمَّ أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ ثُمَّ أَنَاخَ كُلُّ إِنْسَانٍ بَعِيرَهُ فِي مَنْزِلِهِ ثُمَّ أُقِيمَتِ الْعِشَاءُ فَصَلَّى وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا). (الحديث ۱۳۹ - أطرافه في: ۱۸۱، ۱۶۶۷، ۱۶۶۹، ۱۶۷۲). (۹۸)

نوسامہی کوری زہید (رہزی خودیان لہ بر) فہرمووی: پیغہمبہر (درووی خودی لہسر بر)
 لہحہجی مالتاواپیڈا لہرؤزی عہرفہدا لہعہرفاتہوہ گہاپاہہوہو کہوتہرؤو

رؤیشت بۆموزده لیفه، تاگه یشته رپچکه کانی حاجیان، که پییان ده گوتری؛ (شیعی حاجیان) شیع واته: رپچکه ی قه داشاخ، جاله وی ته شریفی دابه زی و گمی زی کردو ده ستونویژیکی سووکه له ی گرت منیش عهرزیم کرد: قوربان! لی ره نویژ ده که ی؟ فهرمووی: نه خه یر، نویژ هاله پیشمانه وه له ولاتره، ئینجا سواری ولاخه که ی بووه وه رؤیشت تاگه یشته موزده لیفه، له وی دابه زی و ده ستونویژیکی تیروپری گرت. ئه و جا قامه تی نویژ کراو نویژی شیوانی کرد، ئنجا ههر که سه له جیگه ی خوی و شتری خوی لی ییخ دا، نه بادا ته شویشو سه رلیشیوان دروست بکه ن، له پاشا قامه تی جه ماعه تی نویژی خه وتنانیش کراو نویژی خه وتنانیشی به جه ماعه ت بۆ کردین و، هیج نویژی تری له نیوانیاندا نه کرد).

راهه و شیکردنه وه:

ئوسامه ی کوری زهید خوی و باوکی خۆشه ویستی پیغه مبه ر بوون، نازناوی (الحب بن الحب) ی بووه، نه خشی نقیمی نه نگوستیله که ی (حب رسول الله) ی بوو، کوری ئومومنه یمه نه، که دایه و له له ی پیغه مبه ر بووه به منالی په روه رده ی کردووه، ئه و منده هۆشیارو لیها توو بوو له ته مه نی هه ژده سالی دا، چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بێ) کردی به سه ر کرده، که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) مرد ته مه نی بیست سال بوو، سه د و بیست و هه شت فهرمووده ی هه یه، یازده یان په سه ندی هه ردوو پیرن، دوو فهرمووده یشی له بوخاریدا هه یه و له موسلیم دا نیه، دوو فهرمووده یشی له موسلیم دا هه یه، له بوخاریدا نیه، که واته: کو ی فهرمووده کانی له سه حیه ین دا ده کاته: ۱۵ + ۲۲ = ۱۹، له وادیلقورا، له سالی په نجاو چواری کۆچیدا، له ته مه نی په نجاو پینج سالی دا گیانی پاکی سپاردووه. (دروودی خودای له سه ر بێ) ئه م فهرمووده یه په سه ندی هه ردوولایه، موسلیمیش له چه جدا گیراویه ته وه.

١١٤ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) أَنَّهُ تَوَضَّأَ فَغَسَلَ وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَمَضَمَضَ بِهَا وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَجَعَلَ بِهَا هَكَذَا أَضَافَهَا إِلَى يَدِهِ الْأُخْرَى فَغَسَلَ بِهِمَا وَجْهَهُ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَغَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُمْنَى ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَغَسَلَ بِهَا يَدَهُ الْيُسْرَى ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً مِنْ مَاءٍ فَرَشَّ عَلَى رِجْلِهِ الْيُمْنَى حَتَّى غَسَلَهَا ثُمَّ أَخَذَ غُرْفَةً أُخْرَى فَغَسَلَ بِهَا رِجْلَهُ يَعْني الْيُسْرَى ثُمَّ قَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ. (الحديث ١٤٠) (٩٩)

عهطای کوری یه سار فهرمووی؛ ئیبنوعه بباس (برزی خودیان بن) دهستنوژی له سهر نهم شیوهیه گرت؛ دهموچاوی ناوا شوژد، لوجی ناوی هه لگرتو له دهمی و له لووتی خوی رادا و هنگی کرد، ئینجا له ویچی ناوی تری هه لگرتو کردیه هه ردوو دهستییه وهو دهموچاوی شوژد، ئینجا لالوچی تری هه لگرتو دهستی راستی شوژد، ئینجا لالوچی ناوی تری هه لگرتو دهستی چهپی شوژد، ئینجا دهستی تهپر کردو دهستی تهپری هیئا به سهر سه رییدا، ئهوجا له ویچی تری هه لگرتو که مه که مه پرژاندی له قاجی راستی و پی ی شوژد، ئهوجا لوجی تری هه لگرتو قاجی چهپی پی شوژد، ئهوجا فهرمووی؛ (بهچاوی خۆم پیغه مبهرم دی (برودی خودی له سهر بن) ناوا وهك نهم دهستنوژی من له بهرچاوی ئیوه گرتم نهویش ناوا دهستنوژی گرت). (ت - ١ / ١٣٥ = ز - ٢٨ - ژ - ٢٣٣ ل - ١٣٦ ج - ٤).

شیکردنه وه:

پرشتهی نهم فهرموودهیه له صهحیحی بوخاریدا ئاوایه: (حدثنا محمد بن عبد الرحمن قال أخبرنا أبو سلمة الخزازي منصور بن سلمة قال أخبرنا ابن بلال (یعنی سلیمان) عن زيد بن اسلم عن عطاء بن يسار عن ابن عباس) نهم

(٩٩) هذا الحديث من أفراد البخاری عن المسلم، ولم يخرج مسلم عن ابن عباس في صفة الوضوء شيئا (عینی/ ٢ / ٢٦٣، رقم: ٦) المترجم.

ناسك كاری یانه لهم رښته یه دا هه یه: ته حدیث و ئیخبارو عه نه نه ی تیادایه، تابیی له تابیی یه وه فهرمووده که ی گیراوه ته وه، واته: زهید له عه طاوه، چونکه هر دوکیان تابیین، راوییه کان یابه غدادین یامه دینه بین، هه ندی له راوییه کان رافه و تهفسیری هه ندی له وشه کانیان کردووه و بۆ دوا خویان رویمان کردۆته وه که مه به ست له (ئیبنو بیلال) له رښته که دا سولهیمانی کوری بیلاله، زهیدیش یاراوییه کی تر پروونی کردۆته وه: که مه به ست له وه که له پاش شۆردنی قاجی راستی دمهفرموی: ئینجا لویچئ ناوی تری هه لگرت و قاجی پئی شۆرد، مه به ست شۆردنی قاجی چه پیه تی به دواترین لویچ! نه م جوړه تیچه نه له زانستی فهرمووده شوناسیدا پئی دهگوترئ: رافه و روونکردنه وه و تهفسیر، چونکه نامرازی رافه کردن به کاره یئراوه که (یعنی) یه، که به مانای (واته) ی کوردی یه، به لام به مه ناگوترئ تیچه نی به واتای ئیداج که یه کیکه له نه نگه کانی فهرمووده و فهرمووده که ی پئی دهبئ به مودره ج.

هه ندی دمهفرمون: چه دیته کانی ئیبنوعه بباس، جگه له دمه دوازد میه کیان، نیتر نه وانی تری له سه حابه کانی پیغه مبه ر بیستووه، زۆرجاران خو ی پونی کردۆته وه که چه دیته که ی له کئ بیستووه، وهك فهرمووده ی ژماره (٧) ی نه م ته جریده، که خو ی دمهفرموی: نه بوسوفیان بۆ ی گیرامه وه، یادمهفرموی: فلانه فهرمووده م لهئوسامه ی کوری زهید بیستووه، یاله فهضلی برامم ژنه وت، چونکه خو ی له سه رده می پیغه مبه ردا میردمنال بووه، ده پازده سالان بووه، لهم فهرمووده یه دا وهرگرتنی ناوی تازه بۆ ته پرکردنی سه ره گیرانه وه ی تری نه م فهرمووده یه وهرگیراوه، که نه بوداود گیراویه ته وه به پئی ی یاسای: (فهرمووده هه ندیکی دهبئ به رافه و روونکردنه وه بۆ هه ندیکی تری). نه م فهرمووده یه کیکه له و چه ند فهرمووده که مانه ی که ئیبنوعه بباس بۆ خو ی له پیغه مبه ری وهرگرتووه.

۱۱۵ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ). (الحديث ۱۴۲ - طرفه في: ۶۳۲۲) (۱۰۰)

نه نه س (رمزی خوی لیس بر) دمفه رموی: پیغه مبه ر (درویدی خودی له سر بر) که دهیویست
بجیته ناو ناودهسته وه دهیغه رموو: (اللهم إني أعوذ بك من الخبث والخبائث):
نه ی خودایه! په نا دهگرم به په نای تو له شهر ی گوّل و دیلی شهیتانی چه په ن
(ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۸ ف - ۵ ز- ۲۴ ژ- ۱۸۶).

شیکردنه وه:

رشته ی نه م فهرمووده یه له رسته ی جوار که سیه کانی بوخاری یه.
۱۱۶ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْخَلَاءَ قَالَ: فَوَضَعْتُ لَهُ وُضوءًا، قَالَ: (مَنْ وَضَعَ هَذَا) فَأَخْبِرَ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ). (الحديث ۱۴۳).

نېبنوعه بباس (رمزی خوېهان لیس بر) فهرمووی: پیغه مبه ر (درویدی خودی له سر بر) جاری
رؤیشته ناو ناودهست، منیش ناوی دهستنویرم بو دانا، جاکه هاته دمره وه
ناوه که ی دی بو ی دانرابوو، فهرمووی: (کی نه م ناوه ی داناوه؟ عهرزی کرا:
که من دامن اووه بو ی، فهرمووی: خودایه! شارمزای شه ریه تی بکه و بیکه
به زانایه کی گه وره ی نیسلام). (ت/ ۵/ ۱۲۱ ف - ۳ رقم ۳۳۸۱ ز- ۲۱ تاج- ۳).

۱۱۷ - عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ الْغَائِطُ فَلَا يَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ وَلَا يُولِّهَا ظَهْرَهُ شَرُّوا أَوْ غَرَّبُوا). (الحديث ۱۴۴ - طرفه في: ۳۹۴) (۱۰۱)

(۱۰۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: ما يقول اراد دخول الخلاء، رقم: ۳۷۵ = ۸۲۹.

(۱۰۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستطابة، رقم: ۲۶۴ = ۶۰۸ شيحا.

ئەبوئەيوبى ئەنصارى (رەزى خۇي لى بىن) فەر مووى پېغەمبەرى خۆشەويست (دروودى خودى لەسەر بىن) دەفەرموئ: (كەدەچنە سەر پېشاو نەرووبكەنە پرووگە (قىبلە) و نەپشتى تى بکەن، بەلام پرووبكەنە ئەملاو ئەولا). (ش/ د/ ت/ ن ۱/ تاج/ ۱/ ۱۱۸، ژمارە: ۱۰ ز- ۴ ژ- ۱۹۱ ل- ۱۱۰ ج- ۴ = چاپى چوارەم).

ئەبو ئەيوب ئەنصارى يە، نەججارى يە، لەھۇزى نەججارى خالوانى پېغەمبەرە، بەدرى يە، ئامادەى پەيمانى بەيەتولعەقەبەى دوھم بوو، پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) كاتى كۆچى كرد بۆ مەدينە دەورى مانگى ميوانى ئەو بوو، يەككە لەنوجەباى صەحابەكان (رەزى خۇدايان لى بىن)، سەدو پەنجا فەر موودەى لەكتىبە ناودارەكانى حەديثدا ھەيە، حەوت لەو سەدو پەنجاپە پەسەندى ھەردوو پيرن، كەيەكى لەو حەوت فەر موودەيە ئەم فەر موودەى ئىرەيە كەواين لەخزمەتى دا، چونكە پېشەوا موسلىميش (رەزى خۇي لى بىن) ئەم فەر موودەيەى گىراوتەو، لەصەحيى خۇيدا، لەباسى (الطهارة) دا، لە (باب: الاستطابة) دا، ژمارە: ۲۶۴ = ۶۰۸ شىخا. يەك فەر موودەيشى لەبوخارىدا بەتەنھا ھەيە، كەواتە كۆى فەر موودەكانى لەصەحيحەين دا دەكاتە: ۱۰۷ = ۸. ئەبوئەيوب لايەنگىرى ئىمامى عەلى بوو، لەگشت جەنگەكانيدا لەگەلیدا بوو. لەگەل سوپاكەى يەزىدى كورى مەعاوييەدا، دەچى بۆ فەتى قوسطە نطەنييە، جاكاتى نزيك دەبنەو نەخۆش دەكەوئ، بەھاوړيكانى خۇى دەفەرموئ: (كاتى كەمردم لەگەل خۇتان تەرمەكەم ھەلگرن و بەرەو شارەكە بمبەن، لەكويدا بەرابەرى دوژمن ريزتان بەست، لەبەردەم پىي خۇتاندا بمنيژن، ئەوانيش واپان كرد). گۆرەكەى لەنزيك شوورا كۆنەكەى قەسطە نطە نيە بوو، كەئىستا ناوئراو: ئەستەنبوول، مزگەوتىكى مەزن لەسەر گۆرەكەى دروست كراو، موسولمانان رېزىكى زۆر لەگۆرەكەى دەگرن، ئىستا بوو بەزيارەتگايەكى گەورە، لەخزمەتيدا لەكاتى بى بارانيدا داواى بارىنى باران لەخوداى گەورە دەكرئ، وەنزاكەيان گىرادەبى و باران دەبارئ. لەسالى پەنجاي كۆچيدا وەفاتى كردوو، رەزاو رەحمەتى خوداى گەورەى لى بى. (بەروانە: عەينى/ ۲/ ۲۷۶).

۱۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) قَالَ: (إِنَّ نَاسًا يَقُولُونَ إِذَا قَعَدْتُ عَلَى حَاجَتِكَ فَلَا تَسْتَقْبِلِ الْقِبْلَةَ وَلَا بَيْتَ الْمَقْدِسِ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَقَدْ ارْتَقَيْتُ يَوْمًا عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَنَا فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى لَبَتَيْنِ مُسْتَقْبِلًا بَيْتَ الْمَقْدِسِ لِحَاجَتِهِ). (الحديث ۱۴۵ - أطرافه في: ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۲). (۱۰۲).

عەبدوللای کوری عومەر (مزی خواہان لہ ہن) فہرمووی: کہ سانی ہن دەلین: کاتی لەسەر پێشاو دانیشتن بو سەراوکردن رووبەر ووی قیبلە، یارووبەر ووی بەیتولەقدیس دامەنیشە. بەلام من جاری نیشم هەبوو چوومە سەر سەربانەکە ی حەفصە ی خوشکم کەژنی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بوو: پێغەمبەر م دی خەریک بوو دەستی بەناو دەگەیاندا، لەسەر دوو خشتی کال روو بەرووی شام دانیشتوو، پستی لەرووگە بوو، سەراوی دەکرد. (ش/د/ ۱ ن / ن - تاج/ ۱ / ۱۲۰ / ۱۱ ز- ۲۴ ژ- ۱۹۲).

۱۱۹- عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) (أَنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنْ يَخْرُجْنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزْنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ وَهُوَ صَعِيدٌ أَفِيحٌ فَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْجُبْ نِسَاءَكَ فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُ فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ زَوْجُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي عِشَاءً وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً فَنَادَاهَا عُمَرُ أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكِ يَا سَوْدَةُ حِرْصًا عَلَى أَنْ يَنْزَلَ الْحِجَابُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ الْحِجَابِ). (الحديث ۱۴۶ - أطرافه في: ۱۴۷، ۴۷۹۵، ۵۲۳۷، ۶۲۴۰).

عائیشە (خوای ن رازی بێ) فہرمووی: دەستووری هاوسەرەکانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو، کە دەچوون بو سەراو بەشەو دەر دەچوون، دەچوون بو سەراو خانەکانی مەدینە کە چۆنکی پان و پۆربوو لەلامالان بوو، پێیان دەگوت: مەناصیع. عومەریش هەمیشە پێشنیاری دەکردو عەرزە ی حەزرەتی دەکرد:

قوربان! ژنه گانت قه دهغه بکه و مه هیله له مال دمر بچن، پیغه مبه ریش نهیده کرد، تاشه وی له شهوان واپړی ده که وی سوده ی کچی زه معه، که هاوسه ری پیغه مبه ر بوو، دهمی خه وتنان له مال دمر ده چی و ده چی بو سهر او، له بهر نه وه ی سوده نافرته ټکی که له گه لت بوو، عومر دیناسیته وه و بانگی دهکا: نه ی سوده! بزانه دهناسین، عومر له پهر وشی نه وه ی نایه تی حجاب بیته خواره وه، به هیوای نه م مبه سته بهرزه نه م قسه یه ی کرد. جاخو دای گه وره و سهر و مر نایه ته کانی حجابی نارد، که باسی حوکی خودا پویشینی ژنانیان تیدا پروون کراوه ته وه).

روونکړنه وه:

مبه ست له حجاب له شه رعدا نه وه یه پیاو ته ماشای نارپه وای له شی نافرته ی بیگانه نه کا، نه ویش به م چند شی ویه جی به چی ده کړی: له مال نه وه به هو ی پهرده و هو ده و جیگه ی جیاوه، له دمری شه وه به هو ی سهر پویش و په چه و بالا پویش و بهرگی ناودامانه وه، جلی کوردی بهرگیکی شهرعی زور جوانه، له راستی دا جوانترین نمونه یه بو حجابی نیسلامی، گرنګ نه وه یه ژن شهرمگای به جلیکی ژنانه به وشی، هه تا نه گهر بلووزو پانتو لی ژنانه ی ناسایی به حورمه ت له بهر بکا ده بی، چونکه جل و بهرګ له به شی عاداته، له به شی عیبادات نییه، له بهر نه وه دروسته که به پی عورفو باوی سهرده م بگوړی.

له راستی دا خو به ستنه وه به هه موو عاده ټکی سهرده می حه زرمته وه له م سده یه دا زه حمه ته، شتی وا بو که سی خو ی ده ست دما، وه شتی چاکیشه، به لام بوئه وخه لکه به گشتی زه حمه ته، بناغه ی نایینیش له سر ناسانکاری یه. بپروانه: تاج-۹ ل-۳۲۹ ناخری باسی زوه د=تاج-۵ ل-۳۱۷ کو تایی زنجیره-۹۹ ژ-۵۲۲۵. ۱۲۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ أَحْيَاءُ أُنَا وَغُلَامٌ مَعَنَا إِذَاوَةً مِنْ مَاءٍ يَغْنِي يَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ).

وفي رواية: من ماء وعذرة، يستنجى بالماء. (الحديث ١٥٠ - أطرافه في: ١٥١، ١٥٢، ٢١٧، ٥٠٠) (١٠٣)

ئەنەس (دەزای خودایان لەسەر بێ) **فەرمووی:** پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) **کەدەچوو** بۆسەراو، من و کورپکی تر، جەوهندەیی ئاومان هەلەدەگرت و شوینی دەکەوتین، واتە: بەوئاوە تاراتی دەگرت، لەگێرپانەوێهەکا: من و کورپکی تر لەسێرە ی مندا، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) **دەچوو** بۆ سەراو جەوهندەیی ئاومان بۆ دەبرد، بەو ئاوە تاراتی دەگرت، و منەقیزەکەیشمان لەگەڵ خۆمان دەبرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) **دایدەچەقاندو** دەیکرد بەبەرەست (سوترە) لەکاتی نوێژدا). (ش/ د/ ت - تاج/ ١/ ١٢٢/ ١ ز - ٢٥ ژ ٢٠١).

١٢١- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسْ فِي الْإِنَاءِ وَإِذَا أَتَى الْخَلَاءَ فَلَا يَمَسُّ ذِكْرَهُ يَمِينِهِ وَلَا يَتَمَسَّحُ بِيَمِينِهِ). (الحديث ١٥٣ - طرفاه في: ١٥٤، ٥٦٣٠) (١٠٤)

ئەبوقەتادە (دەزای خۆی لەسەر بێ) **دەفەرمووی:** **حەزرمەت** (دروودی خودای لەسەر بێ) **دەفەرمووی:** (کاتی شت دەخۆنەوێهە لەناو جامەکەدا هەناسە مەدەن، کەسەراویش دەکەن بەدەستی راستتان چووکتان مەگرن، هەروا تاراتیش بەدەستی راستتان مەگرن). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ١/ ١٢٠/ ١٣ ز - ٢٤ ژ - ١٩٤).

روونکردنەوێه:

ئەبوقەتادە ناوی حاریث، یا نوعمان، یاعەمری کورپ رەببەیی یە، نازناوی (فارس رسول الله) یە. واتە: شاسوارەکی پێغەمبەری خودا، لەخزمەت حەزرمەندا (دروودی خودای لەسەر بێ) **ئامادە**ی غەزای ئوچودو غەزای خەندەق و غەزاگانی

(١٠٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ٦١٩=٢٧١.

(١٠٤) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهي عن الاستنجاء باليمين، وفي الاشرية رقم:

تری پاش خەندەق بوو، بەلام واناودارەگە ئامادەى بەدر نەبوو، سەدوھەفتا
فەرموودەى ھەيە، يازدەيان پەسەندى ھەردوو پيرن، دوو فەرموودەى تری
لەبوخارىدا ھەيە جگەلەو يازدەيەى کەپەسەندى ھەردوو پيرن ھەشت
فەرموودەى تری لەصەحیحى موسليم دا ھەيە، واتە: کۆى فەرموودەکانى
لەبوخارىدا دەکاتە: $۱۱+۲=۱۳$ فەرموودە، وەکۆى فەرموودەکانى لەموسليم دا
دەکاتە يازدە لەگەل ھەشت دا يەکسانە بەنۆزدە، سەرجمى فەرموودەکانى
لەبوخارى و موسليم دا دەکاتە: $۱۱+۲+۸=۲۱$ فەرموودە. راجيايى ھەيە لەشوینى
مردنیدا ھەندى دەفەرموون: لەمەدینە مردوو، ھەندى دەلین: لەکووفە
مردوو، لەسالى پەنجاو چواری کۆچى دا لەتەمەنى ھەفتا سالىدا فەرمانى
ھەقى يەزدانى بەجى ھیناوە رەزای خودای لى بى. لەزانستى فەرموودەدا زانینی
زیدو شوینی مەرگ و چەندیتی تەمەن و سالى مەرگى فەرموودەزان (راوى) و
جیگەى دانىشتنى و ناوى ناسياوى، بايەخىکى چاکى ھەيە، زۆرجار دەبى
بەسەرچاوە بۆ روون کردنەوہى فەرموودەگە، يابۆ لەبارى و نالەبارى رشتەگەى.
بۆ نموونە: بەپىى مەرچى بوخارى بەيەك گەيشتنى فەقى و مامۇستا،
بۆگىرانەوہى فەرموودە لەلایەنى ئەو فەقى يەوہ لەو مامۇستايەوہ پىويستە،
دەبى ھەردوولا ھاوچەرەخ بن، وەكى تریش ئىمامى ھەمزە لەغەزای ئوھوددا
شەھید بوو، کەواتە کەسى لەوہوہ داستانى غەزای خەندەق بگىرپتەوہ راست
ناکا، بەلام داستانى غەزای بەدر بگىرپتەوہ دەبى و قسەگەى پىى تیدەچى،
چونکہ ئىمامى ھەمزە يەكێك بووہ لەپالەوانەکانى غەزای بەدر، کەلەسالى
دووہى کۆچى دا پرووى داوہ، لەغەزای ئوھوددا شەھید بووہ کەلەسالى دوہى
کۆچى دا روى داوہ، دەى چۆن ئەقل دەگىرئ کەنىمامى ھەمزە داستانى غەزای
خەندەق بگىرپتەوہ کەلەسالى چوارەمى کۆچیدا رووى داوہ.

بىجگە لەم ئەبوقەتادەيە لەناو يارانى پىغەمبەردا کەسىکى ترنيە
کەسناوى ئەبوقەتادە بى، کەواتە: ئەگەر يەكئى فەرموودەى بداتەپال

نه بوقه تادمیه کی تر له هاورپایانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) قسه که ی جیگه ی گومانیک ی گه وره یه، بگره دروویه کی پرووته، چوونکه به پیچه وانه ی فهرمایشت و رای پسپورانی نه م زانسته وه یه.

۱۲۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (اتَّبَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَخَرَجَ لِحَاجَتِهِ فَكَانَ لَا يَلْتَفِتُ فَدَنَوْتُ مِنْهُ فَقَالَ ابْغِي أَحْجَارًا أَسْتَنْفِضُ بِهَا أَوْ لُحْوَةً وَلَا تَأْتِيَنِي بِعَظْمٍ وَلَا رَوْثٍ فَأَتَيْتُهُ بِأَحْجَارٍ بِطَرَفِ ثِيَابِي فَوَضَعْتُهَا إِلَى جَنْبِهِ وَأَعْرَضْتُ عَنْهُ فَلَمَّا قَضَى أَتْبَعَهُ بِهِنَّ). (الحديث ۱۵۵ - طرفه فی: ۳۸۶۰) (۱۰۵)

نه بوهوره پره (همزی خوی لن بر) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی له سر بر) رویش ت بو سه راو، منیش دوا ی که و تم، حه ز ر مت (دروودی خودی له سر بر) ده ستووری و ابو و ناووری نه دمه دایه وه، جا که لی نزی ک بو ومه وه فهرمووی: (چه ند به ردیکم بو په یداکه، خو میان پی پاک ده که مه وه) یا قسه یه کی ناوای فهرموو، فهرمووشی: (به لام نیس قان و ته پال هم بو مه ی نه). منیش له داوینی جله کانه چه ند به ردیکم بو بردو له ته نیشتیه وه دامن و پشت م تی کرد، کاتی سه روا وه که ی ته واو کرد خو ی به به رده کان سړی). (تاج / ۱ / ۱۲۳ / ۲ ز ۲۵-ژ ۲۰۲).

روونکردنه وه:

له م فهرمووده یه دا به لگه له سر نه وه هه یه که پړوا یه تی حه دی ت به مه ع نا دروسته، واته: گیرانه وه ی مه به ستی فهرمووده که به قسه یی نه نجام بدا، که خو ی به شدار ی بکا له داړ شتنه که یدا، وه ک لی ر م دا نه بوهوره پره دم فهرمو ی: (یا قسه یه کی ناوای فهرموو).

۱۲۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْعَاظُ فَأَمَرَنِي أَنْ آتِيَهُ بِثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ فَوَجَدْتُ حَجَرَيْنِ وَالتَّمَسْتُ الثَّلَاثَ فَلَمْ

أَجِدُهُ فَأَخَذْتُ رَوْثَةً فَأَتَيْتُهُ بِهَا فَأَخَذَ الْحَجَرَيْنِ وَأَلْقَى الرَّوْثَةَ وَقَالَ هَذَا رِكْسٌ).
(الحديث ١٥٦) (١٠٦)

عبدالوللای کوری مه سعود (برجای خودایان لی بر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بر) چوو بؤ سہراو، فہرمانی پی کردم گہسی بہردی بؤ بہرم، ہہتا لہپاش سہراوہکہ خویان پی پاک بکاتہوہ، گہپام دوو بہردم دؤزی یہوہ، گہپام بؤ بہردی سییہم چنگم نہکہوت، لہباتی ئہوہ تہرسہقولیکم ہہلگرت و دوو بہردہکہو تہرسہقوولہکہم بؤیبرد، جاہر دووبہردہکہی و مرگرت و تہرسہ قوولہکہی تووپرداو فہرمووی: (ئہمہیان نابی چونکہ چہپہلہ).

روونکردنہوہ:

عہدوپرہمانی کوری ئہسود یہکیکہ لہپیاوانی رشتہی ئہم فہرموودمیہ، تابیی یہ، فہرموودمی لہباوکی و لہ حہزرتی عائیشہ و مرگرتوہ، ئہعمہش و کہسانی تریش فہرموودمیان لہو و مرگرتوہ، زانیہکی کارابوو، ہہموو رؤزی حہوت سہد رکات نوژی دہگرد، نوژی شیوان و بہیانی بہیہک دہستنوژی دہگرد، واتہ: بہشہو نہدہخہوت، ہہربیدار بووہ، شہوی زیندوو دہگردموہ، ہہتا شہبہق ہہر خہریکی خواہہرستی بوو، ئہم فہرموودمیہ لہئہفرادی بووخاریہہ.
١٢٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (تَوَضَّأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّةً مَرَّةً). (الحديث ١٥٧) (١٠٧)

ئیبینوعہبباس (برجای خودایان لی بر) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بر) جارہ جارہ کہدہسنوژی دہشؤرد، ہہموو ئہندامیکی دہستنوژی یہک جار دہشؤرد).
(ب/ د/ ت/ ن - تاج/ ١ / ١٣٦ / ٣ = ز- ٢٨ - ٣٥).

(١٠٦) هو من أفراد البخاری (عینی/ ٢ / ٣٠٢ / ٢٢) المترجم.

(١٠٧) هذا مما تفرد به البخاری عن مسلم وأخرجه الأربعة (عینی/ ٢ / ٢ / ٢٣) المترجم.

۱۲۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَوَضَّأَ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ). (الحديث ۱۵۸) (۱۰۸)

عہدوللای کوری یہ زیدی نہ نصاری (مزی خوی لہ ہر) فہرمووی: (پیغہمبہرم دی (بروودی خوندی لمسر ہر) دستنویزی دہگرت، ہہموو نہندامہکانی دستنویزی دووچار دووچار شورد). (ب/ د/ ت/ تاج/ ۱/ ۱۳۶/ ۲ = ز-۲۸-ز-۲۳۴-ج-۴).

راقہ وشیکردنہوہ:

نہم فہرموودہیہ لہنہفرادی پیری بوخاری یہ، موسلیم نہیگیراوتہوہ، ہہروا کہسی تریش لہکؤمہلہکہ (الجماعہ: بوخاری، موسلیم، نہبوداوود، تیرمیژی، نہسانی، نیبنوماجہ) نہیگیراوتہوہ، بہلام لہنہبوہورہیرہوہ نہبوداوودو تیرمیژی گیراویانہتہوہ (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴)

۱۲۶- عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: (دَعَا بِإِنَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى كَفِّهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ فَعَسَلَهُمَا ثُمَّ أَذْخَلَ يَمِينَهُ فِي الْإِنَاءِ فَمَضَمَضَ وَاسْتَنْشَقَ ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا وَيَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مِرَارٍ ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ ثَلَاثَ مِرَارٍ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضُوءِي هَذَا ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ لَا يُحَدِّثُ فِيهِمَا نَفْسَهُ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. وَفِي رَوَايَةٍ: أَنَّ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَلَا أُحَدِّثُكُمْ حَدِيثًا لَوْلَا آيَةُ مَا حَدَّثْتُكُمْوه سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَتَوَضَّأُ رَجُلٌ يُحْسِنُ وَضُوءَهُ وَيُصَلِّي الصَّلَاةَ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الصَّلَاةِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا قَالَ غُرُوءُ الْآيَةِ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ). (الحديث ۱۵۹ - أطرافه في: ۱۶۰، ۱۶۴، ۱۹۳۴، ۶۴۳۳) (۱۰۹)

(۱۰۸) هذا من افراد البخاری ولم يخرجہ غیرہ من الجماعة (عینی/ ۳/ ۴/ ۲۴) المترجم.

(۱۰۹) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: صفة الوضوء وكماله، رقم: ۵۲۷=۲۲۶ شيجا.

حومرانی نۆکه‌ری عوئمان (رمزی خوی لى بى) فهرمووی: عوئمان (رمزی خوی لى بى) داواى
 ئاوى دەسنوئیزی کردو ئاوا لەسەر ئەم شیوهیه دەستنوئیزی گرت: لەپیشا ئاوى
 کرد بەهەردوو دەستی خۆیدا، هەردوو دەستی تاهەردوو مووچەکانى سى جار
 شۆرد، ئنجا دەستی راستى کرد بەناو دەرەکه‌داو سى جار ئاوى لەدەمى و
 لەلووتى راداو هنگى کرد، ئنجا سى جار دەم و چاوى شۆرد، ئنجا سى جار
 دەستی راستى هەتا ئانیشكى شۆرد، ئینجا سى جار بەوچەشنە دەستی
 چەپیشى شۆرد، ئینجا دەستی تەپى هیئا بەسەر سەریداو، سەرى خۆى مەسح
 کرد، ئینجا قاچى راستى هەتا هەردوو قاپە رەقەلەى سى جار شۆرد، ئینجا
 سى جار بەوچەشنە قاچى چەپیشى شۆرد، لەپاشا عوبمان فهرمووی بەچاوى
 خۆم پیغەمبەرم (دروودی خودى لەسەر بى) دى وهك ئەم دەستنوئیزی من گرتەم
 لەبەر چاوى ئیوه، ئاوا دەستنوئیزی گرت وئەوجا فهرمووی (دروودی خودى لەسەر بى)
 هەرکەسى دەستنوئیزی بگرى لەچەشنى ئەم دەسنوئیزی کەئیستا من گرتەم،
 ئنجا هەلسى دوو رکات نوئیزی پوختى دوو لەخەيالى کاروبارى دنیایى بکا،
 یاپتر لەدوو رکات بکا بەهەمان شیوه، ئیتر خودای گەوره لەگوناهى لەوه‌پیشى
 خوش دەبى) لەگىرانه‌وه‌یه‌کا: عوئمان (رمزی خوی لى بى) فهرمووی: ئاگادار بن بئەم
 فهرموودەیه‌تان پى بلیم، بەخودا لەبەر ئەو ئایەتە نەبى کەهەرەشه
 لەشاردنەوه‌ى زانستى ئایینی دەکا، بەپیویستم نەدەزانى کەبۆتانی بگىر مەوه،
 بەگوئى خۆم لەزارى پىروۆزى خوشەویستم بیست، دەیفەرموو (دروودی خودى لەسەر
 بى): (هەرکەسى دەستنوئیزی بەجوانى بگرى، ئەوجا نوئیزی لەپینچ فەرزەکان
 بکا، مسۆگەر کەخودا لەگوناهى ئەو ماوه‌یه‌ى هەتا نوئیزە فەرزەکه‌ى تری دوا
 ئەو نوئیزە، خوش دەبى). (ت/ ١ / ١/٣٥ ز ٢٨ ژ- ٢٣٣). عوروەى کورى زوبەیر
 دەرەموئى: (مەبەست لەم ئایەتەى کەعوبمان لەم شوینەدا ئامازەى بۆ دەکا
 ئایەتى سەدو پەنجاو نۆى سورەتى بەقەرەیه کەدەرەموئى: {إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
 مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ

وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ { واته: } (ئەو كەسانەى كەئەو بەلگەو نیشانە روژشانە
 حەشار دەدەن، كەخوادی گەورەو سەرورەو ناردوونى و لەنامە ئاسمانى يەكاندا
 روونى كردوونەتەو و بۆ مەردووم، ئەم جوړە كەسانە لەسەر ئەم جوړە تاوانە
 گەورانە، كەبریتى يە لەشاردنەو و زانستى نايينى، هەموو نەفرەتكەرى
 نەفرەت و لەعنەتيان ئى دەكەن!).

روونکردنەو:

گەرچى ئەم ئايەتە پیرۆزە دەرھەق بەخاوەن نامەكان ھاتۆتە خوارەو
 بەتایبەتى، بەلام بايەخو عیبرت بەگشتیایەتى ی بێژەيە، عیبرت بە
 عومومى لەفظە، ئەك بەھۆیە تايبەتەكە، كەواتە: ھەركەسى زانستى نايينى
 حەشاربدا، سەر بەھەر نايينى بى، بەر ھەرپەشەى ئەم ئايەتە دەكەوى،
 فەرمانپەرەى سىيەمى موسوڵمانان ئىمامى عوثماني كورپى عەففان، دايكى
 ناوى (اروى) يە كچى پوورى باوكى پيڤغەمبەرە لە پيڤغەمبەر منالترە،
 ناودەبرى بە: ذو نورەين، واتە: دوو نوور، چوونكە دوو كچى پيڤغەمبەرى
 ھيئاو لەپيشا روقیەى ھيئاو، كەروقيە دەمرى ئومموكەلثووم دەھيئى،
 روقیەو ئومموكەلثووم كچى پيڤغەمبەر بوون، دروودى خوا لە پيڤغەمبەر و
 رمزى خودا لەوان بى، سەدو چل و شەش فەرموودەى لەكتيبە ناودارەكانى
 سوونەتدا ھەيە، پيشەوا بوخارى يازدەيانى گيرپاوەتەو.

لەپاش شەھید بوونی ئىمامى عومەر، لەيەكەم رۆژى موخەررەمى سالى
 بيست و چوارى كۆچى دا كرا بەجى نشينى سىيەم، دەولەتى ئىسلام لەسەر
 دەستى ئەودا تەواو تەواو دامەزراو رووبەرى فراوان بوو، سامان ئەوقى
 دايەو، مال زۆر زۆر بوو، واى ئى ھاتبوو خەلك كەنیزەكيان دەكرى
 سەربەسەر بەپارە، گرنگترین و ناودارترین كارى ئىمامى عوثمان جەمعى
 قورئان بوو، لەتەمەنى ھەشتاو دوو سالتیدا، لەفەرتەنەيەكى كوپرانەدا،

له‌پوڅی هه‌ینی دا، پیکه‌وتی هه‌ژده‌ی مانگی قوربانی سالی (۳۵) کۆچی، له‌کاتی ده‌ورکردنه‌وه‌ی قورئاندا، نه‌سووه‌ی ته‌جیبی شه‌هیدی کرد، قورئانه‌که له‌باوه‌شی دا بوو خوینه‌که‌ی پڙا به‌سه‌ر نه‌م نایه‌ته‌دا؛ (فسیکفیکهم الله) هه‌زار ره‌حمه‌ت له‌ئیمامی جه‌زم‌ری که‌له (ذات الشفا) دا ده‌فه‌رموئ:

فَذَبِّحُوهُ تَتَالِي الْقُرْآنَ
بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَصْحَفِ الْعِثْمَانِي!

(بروانه: تاج/ ۵ / ۳۳۱ / ۱ = تاج- ۴ ز- ۹۴ ژ- ۳۶۸۴ هه‌روا تاج/ ۵ / ۴۵ ز - ۸ هه‌تا
ف - ۱۶ تاج- ۲ ز- ۸ ژ- ۲۲۷۲ هه‌تا ۲۲۸۷).
به‌گوردی واته:

وَهَكَ بِهَرِخ سَه‌رِبَوِس، سَه‌رِبِرا عَوْثْمَان

کاتی شه‌هید بوون، قورئان له‌سه‌ر پان

۱۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:
(مَنْ تَوَضَّأَ فَلْيَسْتَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ). (الحديث ۱۶۱ - طرفه في: ۱۶۲ طرفه
في: ۱۶۱) (۱۱۰)

نه‌به‌هوره‌یره (په‌زی غوی له‌ بئ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (مرووی غودی له‌سەر بئ) فه‌رمووی:
(هه‌رکه‌سی ده‌ستنوێژ ده‌گرێ باهنگ بکاو ئاو له‌لوولتی رابدا، وهه‌رکه‌سی
به‌به‌ردو شتی وا تارات ده‌گرێ، بابه‌چه‌ند به‌ردیکی تاک خو‌ی پاک بکاته‌وه،
وه‌ک سی یاپینج یا‌حه‌وت وه‌ هه‌روه‌ها). (ش/ ت/ ن- تاج/ ۱ / ۱۳۴ / ۱ ز- ۲۸ ژ- ۲۳۳).

۱۲۷- (مکرر) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي أُنْفِهِ ثَمَّ لِيَنْشِرْ وَمَنْ اسْتَجْمَرَ فَلْيُوتِرْ وَإِذَا

اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِلْ يَدَهُ قَبْلَ أَنْ يُدْخِلَهَا فِي وَضُوئِهِ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَذْرِي أَيْنَ بَاءَتْ يَدُهُ. (مكرر) (الحديث ١٦٢). (١١١)

ديسان نهو (زمری خوی لی به) فہر مووی پیغہ مبهری خوا (درویدی خودی لیسر بہ) فہر مووی:
(کاتی یہ کیٰ لہ نیوہ دمستنویر دہگری بائو بکاتہ لووتی یہ وہو ناو لووتی پاک
بکاتہ وہو نہوجا هنگ بکا، وہمہرکہ سیٰ بہ بہردو شتی وا تارات دہگری
بابہ چہن بہر دیکی تاک تارات بگری، کاتیکیش لہ خہو ہہ لہ دستن دہست
مہکمن بہ ناو حاجہ تہ کہ دا، کہ ناوی دمستنویر کہی تیادیہ، لہ پیشا سیٰ جار
لہ دمرہ وہی حاجہ تہ کہ دمستتان پاک بشورن، نہوجا بوٲتان ہہیہ دہست بکہن
بہ ناویدا، بہ مشت یابہ لوٲج ناوی لی ہہ لگوٲزن، چونکہ نیوہ نازانن دمستتان
بہ شہو لہ کاتی خہو تن دا چی بہ سہر ہاتو وہو بہر کوئی ی تری جہستہ
کہو تووہ، دوور نیہ کہ بہرشتیکی پیس کہو تبی!). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ٨
١/١٣٠ ز- ٢٧ ژ- ٢٢١).

١٢٨- عَنْ ابْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (رَأَيْتَكَ لَا تَمَسُّ مِنَ الْأَرْكَانِ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَرَأَيْتَكَ تَلْبَسُ الثَّعَالِ السَّبْيَةَ وَرَأَيْتَكَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرَةِ وَرَأَيْتَكَ إِذَا كُنْتَ بِمَكَّةَ أَهْلَ النَّاسِ إِذَا رَأَوْا الْإِهْلَالَ وَلَمْ يَهْلُ أَنتَ حَتَّى كَانَ يَوْمُ التَّرْوِيَةِ قَالَ عَبْدُ اللَّهِ أَمَّا الْأَرْكَانُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمَسُّ إِلَّا الْيَمَانِينَ وَأَمَّا الثَّعَالُ السَّبْيَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَلْبَسُ الثَّعْلَ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا شَعْرٌ وَيَتَوَضَّأُ فِيهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَلْبَسَهَا وَأَمَّا الصُّفْرَةُ فَإِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْبُغُ بِهَا فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَصْبُغَ بِهَا وَأَمَّا الْإِهْلَالُ فَإِنِّي لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهْلُ حَتَّى تَنْبُعَ بِهِ رَاحِلَتُهُ. (الحديث ١٦٦-١٥١٤، ١٥٥٢، ١٦٠٩، ٢٨٦٥، ٥٨٥١) (١١٢)

(١١١) (مكرر) رواه الخمسة، أخرجه مسلم، باب: كراهة غمس المتوضيء يده المشكوك في نجاستها في الاناء (شرح النووي على صحيح مسلم ج/٢ ص ١٧٨، تاج الاصول ج/١ ص ٩٩ طبعة/٤) المترجم- ٥٥٩ شيعا ت- ج١- ز ٢٨- ژ ٢٣٢).

(١١٢) أخرجه مسلم في الحج باب: الإهلال من حيث ينبعث الراحلة رقم: ١٨٧٧.

عوبه ییدی کوپی جو ره یچ فهرمووی: عهرزی ئیبنوعومهرم کرد: قوربان! بۆ
تۆ چوار شت هه یه دهیانکه ی، که چی برادهرهکانی ترت نایکه ن؟ فهرمووی:
ئهوانه گامانه ن ئه ی کوپی جو ره یچ! گوتم: دهتبینم لهکاتی تهوافی کابه دا
له چوار گۆشه که ی کابه، بهس ئه و دوو گۆشه یه دست پیاده هینی و ماچیان
دهکه ی، که ناودارن به دوو گۆشه یه مه نییه کان، دهیشت بینم سۆلی سه بتیش
له پی دهکه ی، که به سۆلی چه رمی خۆشه کراوی بی کۆلک و مووده گوتری،
دهیشت بینم مووی خۆت و هه روا پۆشاکت به پهرنگی زهره رنگ دهکه ی،
مه ردومیش له مه که که که مانگی نوئی قوربانیا ن دی، ئیتر ئیحرامی حه ج
یا عه مره دادبه ستن، که چی تۆ له مه که که ده بی هه تا رۆژی هه شته می مانگی
قوربان، که ناوداره به پۆژی ته رویه، ئیحرام دانابه ستی؟ ئیبنوعومه ر
فهرمووی: ده با بۆت روون بکه مه وه که بۆ واده که م: من بۆیه ده ست ده هینم
به دوو گۆشه یه مانی یه کانی کابه دا و ماچیان ده که م، چونکه نه مدیوه
پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) جگه له م دوو گۆشه یه گۆشه کانی تری کابه ماچ بکا،
یاده ستیا ن پیدایه ئی، وه پیغه مبه ریشم به چاوی خۆم دیوه سۆلی سه بتی
له پی ده کرد، وه ده سنوژی پیوه ده گرت، بۆیه منیش حه ز ده که م که ئه و جو ره
سۆله له پی بکه م، چونکه به ته رهسته کان زۆر تر سۆلی چه رمی خاویان له پی
ده کرد، به کاره ی نانی رهنگی زهره رنگی به کار ده هینا، له به ره ئه وه منیش
پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) رهنگی زهره رنگی به کار ده هینا، له به ره ئه وه منیش
حه ز ده که م ئه و رهنگه به کار به یینم و له وه دا پیغه مبه ر بکه م به سه رمه شق
بۆخۆم، مه سه له ی ئیحرام دابه ستیش ئه وه ی من دیومه ئه مه یه: پیغه مبه ر
(دروودی خودی له سه ر بی) کاتی ئیحرامی دادبه ست که و لاخه که ی له ژیری دا هه لده ستایه
سه رپی و به ره و مینا ده که وته پی). (بروانه زنجیره / ٩٥ تاج / ٢ / ١٨٥ = ١٥٤٣ هه تا ١٥٥١).

۱۲۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْجِبُهُ الْتَيْمَنُ فِي تَنَعُّلِهِ وَتَرْجُلِهِ وَطَهْوَرِهِ وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ) (الحديث ۱۶۸ - أطرافه في: ۴۲۶، ۵۳۸۰، ۵۸۵۴، ۵۹۲۶) (۱۱۳)

عائیشه (مرزى خوى لى بى) دمفهرموى: خوښه ويست (درودى خودى لى بى) (تابوى بكرايه له گشت كاروباريكى خوى دا چه زى له و مېوو كه لای راست پيش بخت، وهك پيلآو له پي كړدن و سهرده ينان و مووشانه كړدن و دهستنويز گرتن و گشت كاروباريكى بابه خدارى تر). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۴/ ۱۵۴ - تاج- ۱- ۳۲- ۳- ۲۸۰ + تاج/ ۴/ ۱۴۰/ ۴).

۱۳۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَائِثَ صَلَاةِ الْعَصْرِ فَالْتَمَسَ النَّاسُ الْوُضُوءَ فَلَمْ يَجِدُوهُ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِوُضُوءٍ فَوَضَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ يَدَهُ وَأَمَرَ النَّاسَ أَنْ يَتَوَضَّعُوا مِنْهُ قَالَ فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَتَّبِعُ مِنْ تَحْتِ أَصَابِعِهِ حَتَّى تَوَضَّعُوا مِنْ عِنْدِ آخِرِهِمْ) (الحديث ۱۶۹ - أطرافه في: ۱۹۵، ۲۰۰، ۳۵۷۲، ۳۵۷۳، ۳۵۷۴، ۳۵۷۵) (۱۱۴).

نه نه س (درودى خودى لى بى) هه رمووى: نزيكى نويزى عهصر بوو، روانيم ياران ده گه پان بو ناو بو دهستنويز، ناو نه بوو، تاله جاميكا هه نى ناويان هي نا بو پيغه مېهر (درودى خودى لى بى) بو دهستنويز، پيغه مېهر (درودى خودى لى بى) دهستنى خسته ناو دمفره كه وهو دهستوورى دا به خه لكه كه دهستنويزى لى بگرن، به چاوى خوږ دممدى كه ناو كه له نيوانى په نجه كانى پيغه مېهر وه (درودى خودى لى بى) وهك كانى هه لده قولايه ناو جامه كه وه، نيت عه شامه ته كه هه تا دوا كه سيان لهو ناو دهستنويزيان گرت). (ش/ ت - تاج/ ۴/ ۳۳۴ + ۲ + ۱ + ۳ + ۴ - تاج- ۳ ز- ۱۰۴ ژ- ۳۱۷۱، ۳۱۷۰، ۳۱۷۲، ۳۱۷۴).

(۱۱۳) اخرجه مسلم في الطهارة باب: التيمن في الطهور وغيره، رقم: ۲۸۶ = ۶۱۶.

(۱۱۴) اخرجه مسلم في الفضائل باب: في معجزات النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ۵۹۰۱-۲۲۷۹.

۱۳۱- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا حَلَقَ رَأْسَهُ كَانَ أَبُو طَلْحَةَ أَوَّلَ مَنْ أَخَذَ مِنْ شَعْرِهِ). (الحديث ۱۷۱- طرفه في: ۱۷۰) (۱۱۵)

ئەنەس (پەرزەنتی خەلیفە) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەحەجی مائاوايي دا سەری خۆی تاشی، یەکەم کەس لەو قەزە پیرۆزەدی بەرکەوت ئەبو طەلحە (بوو). (تاج/۲/ ۲۱۶ زنجیرە/ ۱۱۱-ز. ۱۰۸ ژ- ۱۵۹۶).

رافە و روئکردنەوه:

ئەم فەرموودەیه دەبی بەبەلگە لەسەر چەند بېریار (حوکم)ی، وەك پاکیی موو، پاکیی ئەو ئاوەی مووی پێ دەشۆرێ، سەرتاشین سوننەتی پێغەمبەرە، خۆ مووفەرك کردن بە مووی پیرۆزی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) سوننەتە لە خودەیبییە خیراشی کۆری ئومەییە سەری پێغەمبەری تاشی لەحەجی مائاوايي دا.

باسی: بەرماوەی سەکو شوین پای لەناو مزگەوتا

۱۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا شَرِبَ الْكَلْبُ فِي إِثَاءِ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْسِلْهُ سَبْعًا). (الحديث ۱۷۲). (۱۱۶)

ئەبوھورەیرە (پەرزەنتی خەلیفە) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (کەسەگ یان بەراز دەمی نایە ناو حاجەت و قاپتانەوه هەرچی تێدايە

(۱۱۵) أخرجه مسلم في الحج، باب: بيان ان السنة يوم لنحر أن يرص ثم ينحر، رقم: ۱۳۰۵=۳۱۴۲-۳۱۳۹، ۱۵۹۶.

(۱۱۶) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: حكم ولوغ الكلب، رقم: ۲۷۹=۶۴۶.

بیریزن، نینجا حهوت جابر بهناو بیسۆرن). له گێڕانه و میه کی تر دا: (جاری
حه و ته میان به خۆ لاو). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۰۹/ ۴ = ز- ۲۴- ژ- ۱۶۲).
۱۳۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ الْكِتَابُ تُبُولُ
وَتُقْبِلُ وَتَذْبُرُ فِي الْمَسْجِدِ فِي زَمَانِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَكُونُوا
يَرْشُونَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ).

ئیبونعوومه ر (مزی خولهان لێ به) فه رمووی: له سه رده می پیغه مبه ردا (دروودی خودی له سه ر
به) سه گ ده هات و ده چوو به ناو مزگه و ته که ی پیغه مبه ردا، ته نانه ت جاری
واده بوو میزی شی تی ده کرد، چونکه مزگه و ته دمر گای نه بوو، له گه ل نه و مبه ردا
ناویشیان له شوین میزه که ی نه ده پرژان چ جای شو رده نه و ی).
۱۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: (لَا يَزَالُ الْعَبْدُ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ مَا يُحْدِثُ).
(الحديث ۱۷۶ - أطرافه في: ۴۴۵، ۴۷۷، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۵۹، ۲۱۱۹،
۴۷۱۷، ۳۲۲۹).

ئهبوه ر دیره (مزی خوی لێ به) فه رمووی: خو شه ویست (دروودی خودی له سه ر به) فه رمووی:
(به نده ی خوا هه تا له ناو مزگه و ته دا چا و نه واری نو یژ بکا به ئیعتیبار واله ناو
نو یژ داو خێرو پاداشی ئه و نو یژه ی بۆه یه که چا و نه واری ده کا، به مه رجی
ده سنو یژه که ی نه شکێ).

۱۳۵- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ: سَأَلَ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ قَالَ قُلْتُ:
أَرَأَيْتَ إِذَا جَامَعَ فَلَمْ يُنْزِلْ قَالَ عُثْمَانُ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ، وَيَغْسِلُ ذَكَرَهُ. قَالَ
عُثْمَانُ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ عَلِيًّا وَطَلْحَةَ
وَأَبِي بَنْ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَأَمَرُوا بِذَلِكَ (الحديث ۱۷۹ طرفه
في: ۲۹۲). (۱۱۷)

زهیدی کوری خالید (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پرسیم له عوثماني کوری عهفان، گوتم: پیم بفرموو: نهگهر پیاو جووت بوو لهگهڵ کهسی، بهلام ئاوی نههاتهوه، بریارهکهی چیه، لهشی پیس دمی یانا؟ عوثمان (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: (چووکى بشوړئ و دهستنوړئ و دهستنوړئ نوێز بگرئ و تهواو). عوثمان فهرمووی: (نهمه له پیغمبره خوی بیستووه) زهید فهرمووی: هه مان پرسیارم لهعهلی و زوبهپرو طهلهو ئوبهیی کوری کهعب کرد، نهوانیش فهرموویان: چووکى بشواو دهستنوړئ بهو شیوهیه بگرئ).

١٣٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَجَاءَ وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّنَا أَغْجَلْنَاكَ فَقَالَ نَعَمْ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أُغْجِلْتَ أَوْ قُحِطَتْ فَعَلَيْكَ الْوُضُوءُ). (١١٨)

ئەبو سەعیدی خودری (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جارێ پیغمبره (دروودی خودای لاسر بئ) ناردی بهشوین پیاویکی نه نصاریدا، کههات بو خزمهتی تازه خوی شوږدبوو، هیشتا سهری ئاوی ئی دمتکا، پیغمبره (دروودی خودای لاسر بئ) پیتی فهرموو: (رهنگ بئ فریا نهکهوتبی له بهر پهله پهل نیشه کهت تهواو بکهی؟) گوئی: بهئی جووتبوونه کهم بو تهواو نهکرا کهتو ناردت بهشوینما یه کسه ر خۆم شوږدو هاتم بو خزمهتت. چه زرمهت (دروودی خودای لاسر بئ) فهرمووی: (هه رکاتی جووتبوونت بو تهواو نهکراو ئاوت نههاتهوه، بهس دهستنوړت لهسه ره، خو شوږدنت لهسه ر نییه).

روونکردنه وه:

ئهم بریاره له پیشه وه وابوو، لهکاتی وادا خو شوږدن پیویست نه بووه، بهلام کاتی ئیسلامهتی به تهواوی دامه زرا ئهم بریاره هه ئوه شایه وه، نه وه وی (رمزی خوی

لن یسئد) دهم رموی: یهک گرتن (نیجماع) ههیه لهسه ر ئهوه که خو شوژدن
بپووسته لهسه ر مرفوف هه رکاتی سه ری چووک چووبه ناو پپیش یابه ناو باش دا،
هه رجه ند هه یچ لایه کیشیان ناویان نهیه ته وه: (تاج/ ۱/ ۱۴۵/ ۴ ز- ۲۰- ۲۶۱).

۱۳۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ وَأَلَّهُ ذَهَبَ لِحَاجَةٍ لَهُ وَأَنَّ مُغِيرَةَ جَعَلَ يَصُبُّ الْمَاءَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَتَوَضَّأُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَمَسَحَ عَلَى الْخُفَيْنِ). (الحديث ۱۸۲ - أطرافه في: ۲۰۳، ۲۰۶، ۳۶۳، ۳۸۸، ۲۹۱۸، ۴۴۲۱، ۵۷۹۸، ۵۷۹۹). (۱۱۹)

موغیره ی کوپی شوعبه (رمزی خوی لن یسئد) فه رموی: پپهغه مبه ر (درووی خودای لهسه ر یسئد)
چوو دمه وه رویشت بو سه راو، منیش به جه وهنده یی ئاوه وه شوینی که وتم،
جاله سه راو که ی لن بووه ئاوه که م کرد به ده ستیاو ده سنوژی گرت، وه له جیاتی
شوژدن پپی دهستی ته ری هیئا به سه ر هه ردوو سو له کانی دا، سو ل: واته:
خوفف). (ش/ د/ ت/ ن - تاج/ ۱/ ۱۴۰/ ۱ = ز- ۲۹- ۲۴۷).

۱۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَلَّهُ بَاتَ لَيْلَةً عِنْدَ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ خَالَتُهُ فَاضْطَجَعَتْ فِي عَرْضِ الْوِسَادَةِ وَاضْطَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلُهُ فِي طَوْلِهَا فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى إِذَا انْتَصَفَ اللَّيْلُ أَوْ قَبْلَهُ بِقَلِيلٍ أَوْ بَعْدَهُ بِقَلِيلٍ اسْتَيْقَظَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَلَسَ يَمْسَحُ التَّوَمَ عَنْ وَجْهِ يَدِهِ ثُمَّ قَرَأَ الْعَشْرَ الْآيَاتِ الْخَوَاتِمَ مِنْ سُورَةِ آلِ عِمْرَانَ ثُمَّ قَامَ إِلَى شَنْ مَعْلَقَةٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهَا فَأَحْسَنَ وُضْوءَهُ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ فَقُمْتُ فَصَنَعْتُ مِثْلَ مَا صَنَعَ ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُمْتُ إِلَى جَنْبِهِ فَوَضَعَ يَدَهُ الَيْمَنَى عَلَى رَأْسِي وَأَخَذَ بِأُذُنِي الَيْمَنَى يَقْتُلُهَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ

ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ أَوْتَرَ ثُمَّ اضْطَجَعَ حَتَّى أَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ
فَقَامَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الصُّبْحَ. (الحديث- ۱۸۳ طرفه في: ۱۱۷). (۱۲۰)

عہدو لّای کوری عہبباس (رمزی خواہان لہ ہی) فہرمووی: شہوی لہ لای مہیموونہی
پوورم، ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) مامہوہ، کہخوشکی دایکم بوو،
پیغہمبہریش (دروودی خودی لہسہر ہی) لہ لای بوو، چوونکہ شہوی سہرہی خوی بوو،
کہنوپیژی خہوتنانی کرد ہات بو مالہوہ، جا کہخہوتین من لہسہر باری پانی
ی سہرینہکہ سہرم کردہ سہری و راکشام، پیغہمبہرو ہاوسہرہکہیشی سہریان
کردہ سہرباری دریژی ی سہرینہکہو راکشان، وہ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی)
خہوت، ہہتا نیوہ شہو، یاہہتا بہر لہنیوہشہو بہکہمی، یاہہتا پاش نیوہشہو
بہکہمی، نہوجا حہزرت خہبہری بووہو دانیشٹو بہدہستہکانی چاوہکانی
وولی و خہوہکہی بہدہستی لہپوخساری دہسری تاخہوی بزری، نہوجا دہ
نایہتہکہی کوتای سہرہتی نالی عیمرانی خویند، نینجا تہشریفی ہہلّساو
چو لہکوندہیہکی ہہلّساو دہسنوپیژیکی بہجوانی گرت، نہمجا ہہلّسا
بوہشہونویژ کردن. نیبنووعہباس فہرمووی: جامنیش ہہلّسامو چاوم لہو
کرد، نہو چی کرد منیش ہہمان شتم کرد، لہگہلّ نہودا خہوتہو لہگہلّ
نہودا لہخہو ہہلّسامو چاوی خؤم وولی و، دہ نایہتہکہم خویندو لہکوندہکہ
دہسنوپیژم گرتو نہوجا چووم لہ لای چہپیہوہ راوہستامو نویژم بہجہماعہت
لہپشتیہوہ دابہست، جا حہزرت (دروودی خودی لہسہر ہی) دہستی راستی نایہ سہر
سہرمو گوئی راستی گرتہو کہمی وولی و بردمی بو لای راستی و دوو رکات
شہونویژی کرد، نینجا دوو رکاتی تریشی کرد، نینجا دوورکاتی تریشی کرد،
ہہروا، ہہتا (سہرجہمیان کردیہ دوازدمرکات) نینجا بہیہک رکات وہتریشی

(۱۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين، باب: الدعاء في صلاة الليل وقيامه، رقم:

کرد، که سه رجه میان ده کاته سیازده رکات، نه و جا چه زمرت راکشایه وه هه تا بانگدر هات و بانگی کرد که کاتی نویژی به یانی یه، جا چه زمرت (دروودی خودی لمسر بن) هه نساو دوو رکات نویژی سووکه لهی کرد، نه و جا دمرچوو، رویشته بو مزگهوت لهوئ نویژی به یانی بو مهردومه که کرد. (برپ = پروانه: فهرموودهی نه وه دوشهش که له نامه ی زانست دا رابوارد. تاج/ ۶ / ۹۷ / ۳۹ = تاج ۴ - ز ۴ - ۳۷۹۲).

رافه و شیکردنه وه:

بو تیگه یشتنی ته و او له م فهرموودهیه که ریوایات و طوروق و ووجووهی زوره پروانه شهرحی نه وه وی له سهر صه حیجی موسلیم، ج/ ۶ ص ۴۴ هه تا ص ۵۵ له م فهرموودمدا نه مانه ی تیادایه: دروسته خویندنی قورئان به بی ده ستوویژ، هه رکاتی مروق به شه و له خه و هه نسا خویندنی نه م ده نایه ته سوننه ته، له نویژی سوننه ت دا جه ماعه ت دروسته، به دوو که سیش جه ماعه ت ده کری.

۱۳۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنْ رَجُلًا قَالَ لَهُ: أَسْتَطِيعُ أَنْ تُرِيَنِي كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ نَعَمْ فَدَعَا بِمَاءٍ فَأَفْرَغَ عَلَى يَدَيْهِ فَغَسَلَ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ مَضَمَضَ وَاسْتَنْشَرَّ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا ثُمَّ غَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثُمَّ مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَذْبَرَ بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ حَتَّى ذَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاهُ ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ). (الحديث ۱۸۵ — أطرافه في: ۱۸۶، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۷، ۱۹۹) (۱۲۱)

پیاوئ به عهبدو لای کوری زمیدی گوت: نایا ده توانی که پیشانم بدهی که پیغمبر (دروودی خودی لمسر بن) چون دهنویژی ده گرت؟ عهبدو لای فهرمووی: به ئی

باشه، جاداواى ئاوى كرددو لىي كردد بهههر دوو دهستى داودووجار ههر دوو دهستى ههتا ههر دوو مووچى خوئى شوؤرد، ئينجا ئاوى لهدهمى و لهلووتى رادا، نهوجا سئ جار روخسارى خوئى شوؤرد، ئينجا بهههر دوو دهستى سهرى خوئى تهر كرد، لهپيشا لهپيشه سهريه وه بردنى بؤ پشته سهرى، له سه ره تا وه ههر دوو دهستى لهپيشى سهريه وه به ته رى خشان به سه ر سه ري دا هه تا پشته مى، نهوجا به ره دو وا به سه ر سه رى دا به كيشى كردن هه تا نه و شوينه ي كه له وي وه دهستى پيكر د، نهنجا ههر دوو پئى شوؤرد).

۱۴۰ - عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْهَاجِرَةِ فَأَتَيْ بَوْضُوءَ فَنَوَضَّأُ فَجَعَلَ النَّاسُ يَأْخُذُونَ مِنْ فَضْلِ وَضُوئِهِ فَيَتَمَسَّحُونَ بِهِ فَصَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الظُّهْرَ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرَ رَكَعَتَيْنِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَنَزَةٌ) (الحديث ۱۸۷ - أطرافه في: ۳۷۶، ۴۹۵، ۴۹۹، ۵۰۱، ۶۳۴، ۶۳۵، ۳۵۵۳، ۳۵۶۶، ۵۷۸۶، ۵۸۵۹) (۱۲۲)

نه بو جو حه يفه (هزاي خواي لى به) فه رمووى: پيغه مبه ر (دروودى خوداي له سه ر به) له فر چه ي گه رماى نيه وه ر و دا ته شريفى هات بؤلامان، ئاوى ده ست نويزيان بو هينا ده ست نويزى لى گرت، جا خه لكه كه له پاشما وهى ده ست نويزه كه ي توزه توزه ئاويان ده بردو بؤ مووفه رك خوئى خوئى هه لئيان ده سووى له ده م و چاوو ده ستى خوئيان، وه نيژه يه كيش له به ر ده ميا بوو، دا يچه قان دبوو هه تا بئى به به ر به ست بؤ نويزه كه ي).

نه بو جو حه يفه ئاوى وه بى كور ي عه بدوللاى كور ي موسليمى سوائى يه، خه لكى كووفه يه، له كوئايى ته مه نى حه ز ر مت دا به خزمه تى گه ييش تو وه، نه و كاته خوئى مي ر د منال بو وه، گي رانه وه ي له پيغه مبه ر و ئيما مى عه لى و به راي كور ي عازيبه وه هه يه، كور په كه ي خوئى و عه ون و شه عبى و نه بوئى سحا قى سوبه يعى و كه سانى تريش گي رانه وه ديان له وم وه هه يه، چل و پينج فه رمو وده ي

ههیه، دووانیان په سەندی هەردوو پیرن، لەبوو خاریدا دوو فەرموودە ی بە حیا (واتە: بەبێ ئەوە لە موسلیما هەبێ) ههیه، لەصەحیحی موسلیما سێ ی بە حیا ههیه، پێشەوا عەلی زۆر خۆشی دەویستو زۆر پێزی ئی دەگرتو زۆر جیگە ی متمانەو باوەری بوو، کردی بە لێپرسراوی سەر بە یتو مال لەکووفە، لەهەموو شەپو شەپگەکانی عەلی دا لەگەڵی بوو، لەکووفە نیشتەجێ بوو، کۆمەلەکە (الجماعة) فەرموودەیان لێ یەو گێپراو متەو، لەهاوێڕی مناکارەکانی پێغەمبەر دەژمیڕی. بێژراویشە: کاتی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) مردوو ئەو هیشتا رەسیدە نەبوو، لەسەر فەرماشتی عومدە لقاری لەحەفتاو دووی کۆچیدا مردوو، لە (الاصابة في تمييز الصحابة) دا دەفەرموی: (واقیدی دەفەرموی: لەو سەردەمەدا کەبیشەر والی عێراق بوو مردوو). برێوانە فەرموودە ی ژمارە: ۲۴۰ کە لەدواو دەیت.

ئەم جۆرە شیکردنەو هیهەم زۆر مەبەستە، چونکە حەز دەکەم کەبراکوردە عەلاقەتمەندەکانی حەدیث بزانن کە سوننەت و راژەکرانی سوننەت لەهەموو قۆناغیک، چۆن بوونو، چی بوونو، کێ بوون. چونکە بەداخەو زۆر لەمەلاکانیش بەباشی لەحالەکە حالی نەبوون، بگرە زۆربەیان وادەزانن کەبیاوانی فەرموودەو سوننەت وەک ئەم کۆلکە مەلاو وشکەسۆفی و دەرویشە ساویلکانە وابوون، کەهەندێ قسە ی سەر و بەریان لەبارە ی ئایین و داستان ی بیاوچاکنەو لەبەرە، کەلەهەموو کەسێ دەکەن لەزانا نەبێ

۱۴۱- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَهَبَتْ بِي خَالَتِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنِ أُخْتِي وَجَعَ فَمَسَحَ رَأْسِي وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ ثُمَّ تَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وَضْؤِهِ ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ فَتَنَظَّرْتُ إِلَى خَائِمِ الثُّبَةِ بَيْنَ كَفَيْهِ مِثْلَ زُرِّ الْحَجَلَةِ). (الحديث ۱۹۰ - أطرافه في: ۳۵۴۰، ۳۵۴۱، ۵۶۷۰، ۶۳۵۲). (۱۲۳)

رافه و شیکردنه وه:

١٤٣- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ (جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعُودُنِي وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَغْقِلُ فَتَوَضَّأَ وَصَبَّ عَلَيَّ مِنْ وَضُوئِهِ فَعَقَلْتُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ

(۱۲۴) ئەم فەرموودمىه قىسى سەحابىيىه، ئىضافە گراو بۆلای سەردەمى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) لەبەرئەو بەمەرفوع دادنرئ، بېروانە: شەرحى صەحیحى موسلىم/ نەهوى/ ج/ ۱/ ص ۳۰ چاپى دار احیاء التراث العربى بیروت - لبنان. (وەرگێژ).

اللَّهُ لِمَنْ الْمِيرَاثُ إِمَّا يَرِثُنِي كَلَّالَةً فَتَرَكْتُ آيَةَ الْفَرَائِضِ). (الحديث ۱۹۴ - أطرافه في: ۴۵۷۷، ۵۶۵۱، ۵۶۶۴، ۵۶۷۶، ۶۷۲۳، ۶۷۴۳، ۷۳۰۹) (۱۲۵)

جابر (رمزی خوی لب بر) فہرمووی: نہ خویش بووم ہو شمع نہ بوو، پیغہ مبہر (دروودی خودی لیسر بر) ہاتبوو بو سہردانم، جا دمستنوئز دہگریو و لہ ناوی دمستنوئزہ کہی لیم دہبرژینئی، ئہو جا ہو شمع دیتہوہ. جا گوتم: ئہی رھبہری خودا! میراتو کہ لہ پوورہ کہم بو کی یہ؟ چونکہ من تہنیا چہن خوشکیکم ہمن کہ کہ لہ پوورم لی بگرن و کہسی ترم نیہ نہ باوک و دایک و نہ منال، ئیتر بہم بوئہ یہوہ ئیہ تی کہ لہ پوور دابہش کردن ہاتہ خوارہوہ (ت/ ۱ / ۱۰۷ / ۱۳ / ۳ / ۱ / ۱ - ز ۱۵۸ - ز ۲۱ - ش / ن / ت).

۱۴۴ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَقَامَ مَنْ كَانَ قَرِيبَ الدَّارِ إِلَى أَهْلِهِ وَبَقِيَ قَوْمٌ فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَخْضَبٍ مِنْ حِجَارَةٍ فِيهِ مَاءٌ فَصَغَرَ الْمَخْضَبُ أَنْ يَسْطُ فِيهِ كَفُّهُ فَتَوَضَّأَ الْقَوْمُ كُلُّهُمْ قُلْنَا كَمْ كُتِّمَ قَالَ ثَمَانِينَ وَزِيَادَةً). (۱۲۶)

ئہنس (رمزی خوی لب بر) فہرمووی: کاتی نوئزی عہصر داہات، ئہوانہی کہ مالیان نریک بوو ہہئسان چوونہوہ بو لای کہس و کاریان، بو دہسنوئز شور دن، کو مہ ئیکیش لہ خزمہ تی حہز رتدا مانہوہ، لہ ئینجانہ یہ کی بہر ددا چوئری ئاویان ہیئا، بو دہسنوئز، بو پیغہ مبہر (دروودی خودی لیسر بر) ئینجانہ کہ - لہ بہر بچووی - جی ی ئہوہی تیادا نہ دہبووہ کہ پیغہ مبہر (دروودی خودی لیسر بر) دہستی تیادا بلاو بکاتہوہ، جاہہ موو ئہو کو مہ ئہی لہ خزمہ ت حہز رتدا مانہوہ لہو چوہرہ ئاوہ دہسنوئزیان گرت، چونکہ خودا بہرہ کہ تیکی وای تیخت بہشی ہہ موویانی بہ زیادہوہ کرد، گوتمان: چہن کہس دہبوون؟

فهرمووی: (لهههشتا کهس پتر دهبووین). (ت/ ۱/ ۱۰۴ / ۵ = ژ- ۱۵۰ ز- ۲۱ + ت/ ۴ / ۳۳۳ / ۳+۲+۱ = ژ- ۳۱۷۰، ۳۱۷۱، ۳۱۷۲ + ۴ + ت/ ۴ / ۳۳۶ / ۲+۱ - ش/ت).

۱۴۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ فَعَسَلَ يَدَيْهِ وَوَجَّهَهُ فِيهِ وَمَجَّ فِيهِ).

ئەبوموسا (پەرزەنێ خۆی لێ بێ) فهرمووی جارێ پێغه مبهەر (دروودی خودی لاسەر بێ) داواى ئاوى کرد بو دەستنوێژ، له جامیکه هه نێ ئاویان بو هیئا، ههردوو دهستی و دهموچاوی تیا دا شوڤردو، ئاوه کهى ناو ده می ت فانه وه ناو جامه که).

۱۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاشْتَدَّ بِهِ وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ فِي أَنْ يُمَرَّضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ فَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ تَخُطُّ رِجْلَاهُ فِي الْأَرْضِ بَيْنَ عَبَّاسٍ وَرَجُلٍ آخَرَ قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ فَأَخْبَرْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ فَقَالَ أَتَدْرِي مَنْ الرَّجُلُ الْآخَرُ قُلْتُ لَا قَالَ هُوَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَعْدَمَا دَخَلَ بَيْتَهُ وَاشْتَدَّ وَجَعُهُ: هَرِّقُوا عَلِيٍّ مِنْ سَبْعِ قَرَبٍ لَمْ تُحَلَّلْ أَوْ كَيْتُهُنَّ لَعَلِّيْ أَعْهَدُ إِلَى النَّاسِ وَأَجْلِسَ فِي مِخْضَبٍ لِحَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ طَفِقْنَا نَصُبُ عَلَيْهِ تِلْكَ حَتَّى طَفِقَ يُشِيرُ إِلَيْنَا أَنْ قَدْ فَعَلْتُنَّ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى النَّاسِ). (الحديث ۱۹۸ - أطرافه في: ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۷۹، ۶۸۳، ۵۸۷، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۶، ۲۵۸۸، ۳۰۹۹، ۳۳۸۴، ۴۴۴۲، ۴۴۴۵، ۵۷۱۴، ۷۳۰۳) (۱۲۷)

عائیشه (پەرزەنێ خۆی لێ بێ) فهرمووی: کاتێ نهخۆشینه کهى حه زههت (دروودی خودی لاسەر بێ) قورس بوو، به چه نه روژی له پێش مه رگیدا، روخسه تی له هاوسه ره گانی خواست، که له مالى من به مینیت هوه، له وێ خزه مهت بکری، نه وانیش پێگه ی نه وهیان بێ دا، جا روژی نهخۆشینه کهى که شه نه گ بوو، فهرمووی (دروودی خودی لاسەر بێ)

بی): (له حەوت کونده کە دەمبێنە کە یان نە کرابێتە وە ئاو بکەن بە سەرما، سابە شکوو کە مێ باری لە شەم سووک ببێ، هەتا بچم بۆ مزگەوت بۆ ئاو موسوڵمانان، تا وەسیتتان بۆ بکەم) جا سۆینە یەکی حەفصە ی ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودی لە سەر بێ) هەبوو، پێغەمبەر یان لە ناویدا دانیشاند، ئەو جا ئیمە ی ھاوسە رانی حە زەرت لە حەوت کونده، دەستمان کرد بە ئاو کردن بە سەریدا، هەتا خۆی ئامازە ی بۆ کردین: کە ئیتر بە سە، ئەو دی پێویست بوو کردتان. جاتۆزی باری لە شە سووک بوو، جا دوو پیاو چوونە ژێربائی، عەبباس و پیاویکی تر بوو، بە دارە دارە بردیان بۆ نوێژ بۆ مزگەوت، هەردوو پێی دەخشان لە زەوی بە کە. عوبەیدوللا فەرمووی: کاتی ئەم فەرموودە یە عایشە م باس کرد بۆ ئیبنو عەباس، فەرمووی: ئایا دەزانی ئەو پیاو کە ی تر کێ بوو؟ گوتە: نەو، فەرمووی: عەلی بوو. بېروانە (ژمارە/ ۲۷۱).

۱۴۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا يَأْنَاءَ مِنْ مَاءٍ فَأَتَيْ بِقَدَحٍ رَخَّاحٍ فِيهِ شَيْءٌ مِنْ مَاءٍ فَوَضَعَ أَصَابِعَهُ فِيهِ قَالَ أَنَسٌ فَجَعَلْتُ أُنْظِرُ إِلَى الْمَاءِ يَنْبُعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ قَالَ أَنَسٌ فَحَزَرْتُ مَنْ تَوَضَّأَ مَا بَيْنَ السَّبْعَيْنِ إِلَى الثَّمَانِينَ. (۱۲۸)

ئەنەس (بەزی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لە سەر بێ) لە دەفترێکا داوای ئاوی کرد، جامێکی دەم پەلیان بۆ هێنا، کە مێ ئاوی تیا بوو، پێغەمبەر (دروودی خودی لە سەر بێ) پەنجەکانی تی خست، ئەنەس دەیگوت: کە سەیری ئاوە کەم کرد لە نیوانی پەنجەکانی پێغەمبەر وە هەل دەقولا، ئەنەس دەیگوت: ئەوانە ی دەسنوێژیان لەو جامە گرت دامنمان هەفتا هەشتاکە سێک دەبوون (ت/ ۱/ ۱۰۴/ ۵ ش).

۱۴۸ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ أَوْ كَانَ يَغْتَسِلُ بِالصَّاعِ إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ وَيَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ). (۱۲۹)

ئەنەس (رەزى خۇاى لى بى) فەرمووى: گەئى جار وادەبوو پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەمەن (صاع) يَك ئاو خۇى دەشۆرد، يان دەيگەيانە پىنج مشت (مودد) جاروباريش بەيەك مشت ئاو دەستنوئىژىكى دەگرت! (ت/ ۱ / ۱۳۲ / ۷ ز- ۲۷ ژ- ۲۲۷ - ش/ د/ ت/ ن).

رافەو روونکردنەو:

صاع ئەيارەيەكە چوار مودد (مست: مشت) دەگرى، مودديش ئەيارەيەكى شەش گۆشەيە، دريژى زەيىكى نزيكەى (۹/۲) سم. مودد لەعەرەبيدا بەمشتيش دەگوترى. جا لەحەديث و لەشەرعا، مەگەر نيشانەيەكى لا بەر (قرينه الصارفه) هەبى، دەنا مەبەست لەموود مشتى مروؤ نيه، بەلكوو مەبەست ئەو ئەيارە ناوبراويە، كەزوربەى وەرگيرە كوردەكان تەرجهەيان كردوو بەمشت، يابەمست، بەلام تەرجهەمەكە زۆر سەرکەوتوو نيه، چونكە خەلك بەمشتى دەست تى دەگەن.

۱۴۹ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ مَسَحَ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ سَأَلَ عُمَرَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا حَدَّثَكَ شَيْئًا سَعْدٌ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا تَسْأَلْ عَنْهُ غَيْرَهُ). (الحدِيث ۲۰۲). (۱۳۰)

عەبدوللاى كورى عومەر (رەزى خۇايمان لى بى) فەرمووى: سەعدى كورى ئەبو وەقاص (رەزى خۇاى لى بى) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەسنوئىژى گرت،

(۱۲۹) أخرجه مسلم في الحيض باب: القدر المستحب من الماء في غسل الجنابة، رقم: ۳۲۵ = ۷۲۴، ۷۲۵.

(۱۳۰) من افراد البخارى (عينى/ ۲/ ۹۶/ ۶۵) المترجم.

لهجیاتی شۆردنی پێی دەستی تەری هێنا بەسەر سۆلهکانیدا، کەبەهوجۆره سۆله لەزاراوی شەرعاً پێی دەگوترێ (خوفف) عەبدوڵلای کۆری عومەر بۆئەم مەسەلەیه لەباوکی پرسی، باوکی پێی دەفەرموێ: (بەئێ وایه، وەکی تریش هەراکتێ سەعد فەرموودەیهکی پێغه مبه‌ری گێڕایه‌وه بۆت پێویست ناکا لەکەسی تر بپرسی).

١٥٠- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةِ الضَّمَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُ عَلَى الْخَفَيْنِ. (الحديث ٢٠٤ - طرفه في: ٢٠٥) (١٣١)

عەمری کۆری ئومەیه‌یه‌ی کۆری جەهمری (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووێ: بەچاوی خۆم پێغه‌مبه‌رم بینیوه، لە دەستنیوێژدا، له‌جیاتی ی شۆردنی هەدوو پێی دەستی تەری هێنا بەسەر جووته سۆله‌که‌ی کەله‌پێ یدا (بوو).

شیکردنه‌وه:

عەمر پیاویکی زۆر ره‌شیدو قسه‌زان بوو، گه‌ڵێ جار پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لاسەر بێ) ده‌ینارد بۆ کاری گ‌رنگ، نامه‌یه‌کی پێغه‌مبه‌ری برد بۆ نه‌جاشی له‌حه‌به‌شه، هه‌روا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لاسەر بێ) ناردی بۆ مه‌که‌که، له‌وێ تهرمه‌که‌ی خوبه‌یبی شه‌هیدی له‌سیداره‌که‌ی کرده‌وهو هێنای. بیست فەرمووده‌ی هه‌یه، له‌بوخاریدا دوو فەرمووده‌ی هه‌یه.

١٥٠- (مكرر) عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ أَبِيهِ قَالَ: (رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُ عَلَى عِمَامَتِهِ وَخَفْيِهِ).

دیسان له‌وه‌وه (بەزێ خۆی لێ بێ) دەفەرموێ: پێغه‌مبه‌رم بینی له‌ناو دەسنوێژا له‌جیاتی سه‌رتەپرکردن (مسح الرأس) دەستی تەری هێنا بەسەر می‌زمره‌که‌یداو، له‌جیاتی قاج شۆرینیش دەستی تەری هێنا بەسەر سۆله‌کانیدا).

۱۵۱- عَنْ الْمُغِيرَةِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَهْوَيْتُ لِلْإِزْعِ خُفِّيهِ فَقَالَ دَعَهُمَا فَإِنِّي أَذْخَلْتُهُمَا طَاهِرَتَيْنِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا). (الحديث ۲۰۶ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کوری شوعبه (همزای خوی لب بن) فہرمووی: لہ سہ فہریکا لہ خزمہ تی
 حہ زہ تدا بووم (دروودی خودای لہسہر بن) دہسنویژی گرت، کہ گہ یشتہ سہرقاچی
 دانہ ویمہ وہ کہ خوفہ کانی لہ پی ی داکہ نم، فہرمووی: (وازیان لی بینہ
 بہ دہسنویژہ وہ لہ پیم کردوون) ئیتر قاچی نہ شورودو لہ جیاتی نہ وہ
 دہستی تہری ہینا بہ سہر سولہ کانیدا. (ت/ ۱/ ۱۴۱/ ز- ۲۹ فہرموودہ ی
 ژمارہ: ۲۵۰).

۱۵۲- عَنْ عَمْرِو بْنِ أُمَيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَبَاهُ أَخْبَرَهُ (أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَحْتَزُّ مِنْ كَيْفِ شَاةٍ فُدْعِي إِلَى الصَّلَاةِ فَأَلْقَى السَّكِّينَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (الحديث ۲۰۸ - أطرافه في: ۶۷۵، ۲۹۲۳، ۵۴۰۸، ۵۴۲۲، ۵۴۶۲) (۱۳۲)

عہمری کوری ئومہ ییہ (همزای خوی لب بن) فہرمووی: پیئغہ مبہرم دی (دروودی خودی لہسہر
 بن) شانی مہریکی بہ دہستہ وہ بوو، بہ چہ قوی پی پارچہ پارچہ ی دہکردو
 دہیخوارد، لہ وکاتہ دا بانگیان کرد بو نویژ، ئیتر گوشت و چہ قوکہ ی داناو
 ہہ لساو چوو بہر نویژی یہ کہ ی بو کردن، بہ لام لہ بہر خواردنی گوشتہ کہ
 دہستنویژی نہ گرتہ وہ. (ت/ ۴/ ۵۳/ ۱۷ تاج- ۳ ز- ۱۶ ژ- ۲۶۵۲ - ش/ ت).

۱۵۳- عَنْ سُوَيْدِ بْنِ الثُّعْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ خَرَجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ خَيْبَرَ حَتَّى إِذَا كَانُوا بِالصَّهْبَاءِ وَهِيَ أَدْنَى خَيْبَرَ فَصَلَّى الْعَصْرَ ثُمَّ دَعَا بِالْأَزْوَادِ فَلَمْ يُؤْتِ إِلَّا بِالسَّوِيقِ فَأَمَرَ بِهِ فَتَرَّى فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَكَلْنَا ثُمَّ قَامَ إِلَى الْمَغْرِبِ فَمَضْمَضَ وَمَضْمَضْنَا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ).

(الحديث ۲۰۹ — أطرافه في: ۲۱۵، ۲۹۸۱، ۴۱۷۵، ۴۱۹۵، ۵۳۸۴، ۵۳۹۰، ۵۴۵۴، ۵۴۵۵).

سووهیدی کوری نوعمان (رمزی خوی لى بن) فهرمووی: سالی نازاد کردنی خه یبهر له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خودی له سمر بن) چووم بؤغهزا، بهرهمو خه یبهر کهوتینه پری، که گه یشتینه سه هباء، که ناوی شوینه که وا له خوار خه یبهره وه، له وی نو یژی عه صری کرد، که نانه که یان بوی هیئا، بریتی بوو له هه ندی قاووتو بهس، چه زرمهت (دروودی خودی له سمر بن) فهرمانی فهرموو به ئاو تهریان کرد، نه و جا به کۆمه ل له گه ل پیغه مبهردا ده ستمان کرد به خواردنی نه و پر پۆله ی قاوته. له پاشا له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودی له سمر بن) ئاوی له ده می خوی راداو ئیمه یش ئاومان له ده می خو مان راداو، ده ممان شۆرد، نه بادا شتی له قاوته که له نیوانی ددانمانا بمینی ته وه وه له ناو نو یژه که دا پیوه ی خه ریک بین، به لام ده سنو یژمان تازه نه کرده وه به هو ی خواردنی قاوته که وه. (ت/۴/۵۵/۲۳ = تاج-۲ ز-۱۶ ژ-۲۶۵۸).

روونکردنه وه:

سووهید (رمزی خوی لى بن) له ده سته ی په یمانی خوشنوودی په (واته: له کۆمه له ی به یعه ته ر یضوانه) جهوت فهرمووده ی هه یه، په ک فهرمووده ی له بو خاریدا هه یه نه ویش نه مه یه.

۱۵۴ - عَنْ مِمْوْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عِنْدَهَا كَيْفًا ثُمَّ صَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ). (۱۳۳)

مهیموونه ی هاوسه ری پیغه مبههر (دروودی خودی له سمر بن) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی له سمر بن) له لای من شانئ گوشتی خوارد، نه و جا هه ئسا نو یژی کرد، له پاش خواردنی گوشته که ده سنو یژی نو ی نه کرده وه.

مهیموونهی گچی حاریث، دایکی موسولمانان، لهسالی شهش یاحهوتی
کۆچی، لهسهریف پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسهر بئ) هینای، لهههمان شوین لهسالی (۵۱)
ی ک، بیژراویشه له (۶۶) ی ک مردوو، ئیبنووعه بباسی خوشکهزای نوژی
لهسهر تهرمه کهی کرد.

۱۵۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
شَرِبَ لَبَنًا فَمَضَمَضَ وَقَالَ إِنَّ لَهُ دَسْمًا. (الحديث ۲۱۱ طرفه في: ۵۶۰۹). (۱۳۴)

ئیبنووعه بباس (رمزی خودان لئ بئ) فهرمووی: جارئ پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسهر بئ) شیر
خواردموه، لهپاشا ئاوی لهدهمی رادا، فهرمووی: شیر چهوری و بهلخی ههیه).
(ت/ ۴ / ۱۱/۶۰ تاج- ۳ ز- ۱۷ ژ- ۲۶۷۴).

۱۵۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ يُصَلِّي فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى
وَهُوَ نَاعِسٌ لَا يَذْهَبُ عَنْهُ النَّوْمُ فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا صَلَّى
وَهُوَ نَاعِسٌ لَا يَذْهَبُ عَنْهُ النَّوْمُ فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ). (الحديث ۲۱۲). (۱۳۵)

عائیشه (رمزی خوی لئ بئ) فهرمووی: جارئ پیغه مبهەر (دروودی خودی لهسهر بئ) فهرمووی:
کاتی یهکی لهئیوه لهناو نوژیژدا وهنهوزی دهدا و ههوه نووچکهی بوو ئیتر
بابجئ بجهوی ههتا خهوه کهی دهروا، چونکه کاتی بهدهم وهنهوزه کوئی و
خهوه برده وهوه، نوژیژ بکهه رنگه بتانهوی بیارینه وه بوخوتان بهلام
لهجیاتى نهوه جنیو بهخوتان بدهن (ت/ ۱ / ۲۹۸ = ز- ۹۶ ژ- ۵۷۸ - ش/د/ت/ن).

۱۵۷ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا
نَعَسَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَنْمَ حَتَّى يَغْلَمَ مَا يَقْرَأُ). (الحديث ۲۱۳).

لهئه نه سه وه (رمزی خوی لئ بئ) له پیغه مبههر وه (دروودی خودی لهسهر بئ) دهفهرمووی: (ئه گهر
که سیکتان لهناو نوژیژدا خهوی دههات و وهنهوزی دهدا، بایتر بجهوی، ههتا
بزانی چی دهخوینی، بهلام نهو نوژیژدی که تیا دایه تی دهبی نهوه تهواو بکا).

(۱۳۴) أخرجه مسلم في الحيض، باب: نسخ الوضوء مما مست النار، رقم: ۷۹۶= ۳۵۸ شیخا.

(۱۳۵) أخرجه مسلم في صلاة المسافر وقصرها، باب: أمر من نعل في صلاته، رقم: ۷۸۶ = ۸۲۲ شیخا.

۱۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ وَكَانَ يُجْزِي أَحَدَنَا الْوُضُوءَ مَا لَمْ يُحْدِثْ). (الحديث ۲۱۴).

عہری کوری عامیر فہرمووی: ئہنہس (ہرمزی خوی لہ بن) فہرمووی پیغہمبہر (ہرووی خودی لہسر بن) بوہموو نوپڑی لہکاتی داہاتنی دا دہسنوپیڑکی تازہی دہگرت (ہہتا روژی نازاد کردنی شاری مہککہ، لہو روژہدا بو دہرپرینی دروست بوون - واتہ: بوہہیانی جہواز - بہیہک دہسنوپیڑ ہہر پینج فہرزہ نوپڑمکانی کرد). عہمر فہرمووی: گوتم: ئہی ئیوہی یاران پیغہمبہر چوون دہسنوپیڑتان دہگرت؟ فہرمووی: یہک دہسنوپیڑمان بہس بوو، تاکاتی دہسنوپیڑمکہمان دہشکا، ئہوسا لہکاتی پیویست دا دہسنوپیڑکی ترمان ہہلدہگرتہوہ. (ت / ۱ / ۱۳۹ / ۱۳ = ژ-۲۴۵ - ز-۲۸ - ب / د / ت / ن)

۱۵۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَائِطٍ مِنْ حِيطَانِ الْمَدِينَةِ أَوْ مَكَّةَ فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانَيْنِ يُعَذِّبَانِ فِي قُبُورِهِمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَذِّبَانِ وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ ثُمَّ قَالَ بَلَى كَانَ أَحَدُهُمَا لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ وَكَانَ الْآخَرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ ثُمَّ دَعَا بِجَرِيدَةٍ فَكَسَرَهَا كِسْرَتَيْنِ فَوَضَعَ عَلَى كُلِّ قَبْرٍ مِنْهُمَا كِسْرَةً فَقِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ فَعَلْتَ هَذَا؟ قَالَ لَعَلَّهُ أَنْ يُخَفَّفَ عَنْهُمَا مَا لَمْ تَيْسَسَا). (الحديث ۲۱۶ - أطرافه في: ۲۱۸، ۱۳۶۱، ۱۳۷۸، ۶۰۵۲، ۶۰۵۵). (۱۳۶)

ئیبنوعہبباس (ہرمزی خودہمان لہ بن) فہرمووی: جباری پیغہمبہر (ہرووی خودی لہسر بن) لہمہدینہ، یالہمہککہ، بہلای باخہ خورمایہکا رابورد، گوئی لہدہنگی دوو مروف بوو، لہناو گوڑمکانیان دا سزا دہدران، پیغہمبہر (ہرووی خودی لہسر بن) فہرمووی:

(خاومنی ئەم دوو گۆرە سزا دەدرێن، لەسەر شتێ سزا دەدرێن کە خۆیان لەژیانیان بەگەورەو گرانیان دانەناوە، بەبێ نرخیان زانیوە، بەلام ئەو شتە لەلای خودا، گوناھو تاوانیکی گەلی گەورە، یەکیکیان لەسەرئەو نازار دەدرێ چونکە لەحالی ژیانی دا خۆی لەگمیزی خۆی نەدەپاراستو، لەکاتی میزکردن دا خۆی لەپال شتێک دا حەشار نەدەدا، ئەوێتریشیان قسەچێن بوو، دوورمانی دەکرد، قسە دەهێناو دەبرد بۆ تیکبەردانی خەڵک لەیەگرتی).

ئەنجا حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) پەلکە دارخوارمایەکی سەوزی هەلگرتو کردی بەدوو لەتەووە، هەرکەرتهی لەسەر گۆرێکیان داچەقاند. گوتیان: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەمەت بۆچی کرد؟ فەرمووی: (چونکە گیاو داری سەوزو درەختی تەپری سەرگۆڕ، تاوشک دەبێ و تەراپی تێدا نامیێ دەپارێتەو بۆ مردوووەکە، جاکە وابوو بەشکوو ئەم دوولەتە پەلکە خورما سەوزمە لەم روانگەییەو، باری نازاریان سووک بکەن، هەتا ئەوکاتە کەوشک دەبنو لەتەسبیحات کردن دەکەون!) (تاج / ١١٠ / ١ = ٣ - ٢٣ ژ ١٦٥ ش / د / ت / ن).

روونکردنەوایی:

بریار (حوکم)ە کانی شەریعەت لەسەرچاوە گەورەکانی شەریعەت وەردەگیرێن، پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانی، لەکاروباری نایینی دا، وەک پێشینانە باشەکان، چاویان لەدەمی زانا گەورەکان بێ، وەک شیخی ئەزھەر، وەک جەنابی مامۆستا مەلاعەبدولکەریمی مودەرپس، وەک هەموو مەلا گەورەکانی تری جیهانی ئیسلام. وەلەکاتی پێویست دا موراجەعە کتێبە گەورەکانی شەرع بکری.

بەلام بەداخەو، لەولاتی ئێمەدا، بەتایبەتی لەکوردستانی ئازیزدا، شیرازە کە کاروبار تێکچوو، کەسانی وا خۆیان بەمەلا ناگۆرێنەو فەقێ ی تەواویش نین، خۆزگا بەخۆزگایی خودا، لایەنە ئیسلامییەکان هەقیان بەسەر بابەتە

فیقهیه کانه وه نه بوايه، دهوری قازی و مهلاو موفتیان نه بینبایه، چونکه
نه رکی پیروزی سهرشانی نهوان پشتگیری شهریهته، نه شری دعوته،
به رگری یه له نیسلام، هه ولدان و تیکۆشانه بۆ پیاده کردنی دهولتهتی قورنان!

نه وهی من به چاوی خۆم میبینم کاره ساتیکی زۆر دلتەزینه، که نه ویش
نه مهیه: ره شه خه لکیکی جه هیلای و دروست بوون باوهریان به لایه نه که ی
خویان زیاتر ههیه تابه ره رمایشتی توحفه و ئوممی شافیهی و سه حیهی
بوخاری، هه تا ئیوارئ تۆ بلی ی له مینه حاجی نه وهی دا واده ره رموی، نه و
خه لکه سهرلیشیواوه شتی وابه بیدهته داده نی، ته نانهت دووبه ره کی و
راجیایی یه کی گه وره ی و دروست بووه، له ناو پیزی نوپزی جه ماعه تدا،
دهزانرئ نوپز که ره که له چ لایه نی که وه سهر به کی یه! زور به ی ئه مانه
غه ربزه ده و گۆنه پیری عیلمانی!

به داخه وه لایه نه نه یاره کانی نیسلام نه هه له گه وره یان قۆستۆته وه، یه ک
به هه زار له گیرفانی خویانه وه لی ی زیاد ده که نه و، نه وه نه دی تر ئاگری ئازاوه
له نیوان لایه نه و گوروپ و گورۆهه نیسلامیهی که نه دا خۆش ده که نه!

من له م کتیه به پیروزه دا عهرزی ئازیزانی خۆم ده که نه: نابئ لایه نگیرانی نه و
لایه نانه خویان له تیکرایی موسولمانان جیا بکه نه وه، وه ده بی په پره ی
مه ده به ی خویان بکه نه، نابئ هه نه دی بابته و مه سائیلی خیلای بکه نه به مارکه
موسه ججه له بۆخویان، منیش له گه ل نه وه دام که په پره ی سونهت له پیشترو
باشتره له په پره ی کردنی کوپرانه ی مه ژه به!

به لام شتی و به رنامه یه کی هیلی و دورودریژی ده وی، که له خودا به زیاد
بی ئیستا نه و به رنامه یه له گه شه کردن دایه، وه به هیج جوړئ پبویستی
به پشگوئ خستنی نه م مه ژه به به گه ورانه نییه، به لکوو خویاربی هه میسه
کۆششی باشی پاشینانی نه ته وه ی نیسلام ده بی به ته واو که ری کۆششی پیروزی

پیشینیانی ئەم نەتەو دیە، رحەمەت لەو کەسە، لەو لایەنە، لەو مەلایە، لەو موسوڵمانە کە قەسەى خێر بۆ موسوڵمانان دەکا، ریزەکانى موسوڵمانان یەك دەخا، گوێ بۆ قەسەى هەق دەگرێ.

جا وامن لێردا لەبابەت ئەم فەرموودەى وە، بۆ کەسى خۆى ئەم چەند خالە روون دەکەمەو:

١- دینى و سەردانى گۆڤو گۆڤستان سوننەتێكى گەورەى، بۆ پیاوو ژن سوننەتە، رحەمەت لەو کەسەى بەپێى شەریعەت سەردانەکەى ئەنجام دەدا.

٢- پیشەوا نەو دەوى (پەزى خۆى لێ بێ) لەبەرگى سییەمى شەرحى صەحیحى موسلىما، لەلایەن (٢٠٢ ز ٦٧٥ شىخا) دا، لەباسى (الدلیل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء منه) دا، بەدەق دەفەرموێ: (واستحب العلماء قراءة القرآن عند القبر لهذا الحديث، لأنه إذا كان يرجى التخفيف بتسبيح الجريد فتلاوة القرآن أولى والله أعلم) واتە: زاناگان دەفەرموون: خویندنى قورئان لەسەر گۆڤ بەپێى ئەم فەرموودەى سوننەتە، چوونکە لەشویئى بەهۆى پیت و فەرى تەسبیحات کردنى پەلکە خورماى سەوزەو، سزای مردوو سووک بێ، دیارە کە بەهۆى قورئان خویندنى موسوڵمانەو بەشتر سزای سووک دەبێ).

٣- عەللامەى عەینیش (پەزى خۆى لێ بێ) هەمان را لەخەططابییەو راکوێز دەکا و دەفەرموێ: (ئەم مەسەلەى راجیای تىادایە، ئەبوحەنیفەو ئەحمەد (پەزى خویان لێ بێ) رایان وایە کە پاداشى خویندنى قورئان دەگا بەمردوو، بەپێى ی ئەو فەرموودەى کەوا ئەبوبەکرى نەجار لەکتێبى (السنن) دا، لەعەلى کورێ ئەبوطالبیەو دەگێرێتەو: پێغەمبەر (مروودى خۆى لەسەر بێ) دەفەرموێ: (هەرکەسى لەگۆرستانەو رەت بێ و یازدەجار (سورەتى قل هو الله أحد) بخوینى، ئەوجا پاداشەکەى ببەخشى بەمردووکان، بەقەد ژمارەى مردووەکان پاداشى پێ دەدرێ).

۴- لەگاتی خویندنی قورئانا سەکینە و مایە ئارامی و فریشتە ی رحمت دادەبارن، بوخاری و موسلیم و تیرمیزی (ڕەزای خودیان لێ بێ) دەگیرنەوه: بەراء (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: شەوئ ئوسەیدی کۆری حوزەیر سوورەتی کەهف دەخوینئ، لەوکاتەدا ماینەکە ی لەلایەوه بەدوو گوریس بەسراپۆوه، پەلە هەورئ دەدا بەسەریاو دەگیرتە ناوو، دەست دەکا بەگڕخواردن بەدەوریداو لێی نزیک دەبیئتەوه، ماینەکەشی کەئەمە دەبینئ سئ لئ دەکاو، هەل دەسەلەمیتەوه، جا بۆبەپانی هاتە لای پیغەمبەر (مردووی خودی لەسەر بێ) ئەمە ی بۆ گیرایەوه، فەرمووی (مردووی خودی لەسەر بێ): (ئەوه فریشتە ی ئارامی و مایە ی رحمتە و ئاسایش بوون لەبەرخاتری قورئانەکە داباریون!)

۵- مەعقیلی کۆری یەسار (ڕەزای خۆی لێ بێ) لە پیغەمبەرەوه (مردووی خودی لەسەر بێ) دمفەرموئ: (یاسین دئ قورئانە، هەرکەسئ ئەم سوورەتە ساخ بۆ رەزای خودا بخوینئ، بەنیازی پاداشی باشی ئەوجیهان، مسۆگەر خودا لێی خوش دەبی، سوورەتی یاسین لەسەر مردووی خۆتان بخوینئ!) (نەسائی و ئەحمەد و ئیبنوماجە گیراویانەتەوه ئیبنوحیبان بەفەرموودەیهکی دروستی داناوه). واتە: بەحەدیپئکی صەحیحی داناوه.

۶- دەقی ئایەت و فەرموودە ی زۆر هەیه لەسەرئەوه کەمردوو سوودو بەهرە لەکردهوی کەسئکی تر و مردەگرت. وهك:

۱- قورئان دمفەرموئ: (وكان أبوهمما صالحاً) وه دمفەرموئ: (ربنا اغفر لنا ولإخواننا الذين سبقونا بالإيمان) وه دمفەرموئ: (من يشفع شفاعة حسنة يكن له نصيب منها) وه دمفەرموئ: (والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم ذريتهم).

ب- نزاو پارانەوه ی زیندوو بۆ مردوو سوودی هەیه بۆی، نوێژ لەسەر مردوو سوودی هەیه بۆی، بەپێی فەرموودە ی ساخ، کەشەپخەین گیراویانەتەوه

حه زرمّت (دروودی خودای لهسەر بئ) دمفهرموئ: (کهسئ بمړئ و روژووی لهسهر بئ)، کهسوکاری دمتوانن لهباتی نهو بهروژوو بن) وهک دروشمیکی گشتی، بؤ قهزاگیرانهوه بؤ مردوو پیغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) دمفهرموئ: (فدین الله الحق أن یقضی). حه جیش بؤ مردوو قهزا دهکړیتهوه، فهرمووده لهسهر نه مه لهبوخاری و موسلیم و تیرمیژیدا ههیه، خیری وهقف دهگا بهمردوو، لهفهرموودهی ساخ دا دهلئ: پیاوئ گوتی: نهی پیغهمبهری خودا! دایکم مردووه، ئایا سوودی ههیه بؤی ئهگهر من ئیستا خیری بؤ بکه م؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسەر بئ): (بهلئ). قهرزدانهوهیش بؤ مردوو سوودی ههیه.

۷- نوئیزی مردوو لهسهر گوږ دروسته، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) خوئی لهپاش ههشت سال نوئیزی مردووی لهسهر شههیدهکانی ئوحد کرد، ئهوهیش مهعنای وایه که پیغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) قورئانی لهسهر مردوو خویندووه، چونکه فاتیحهی لهو نوئزه دا خویندووه (بروانه: ۴۶۱).

۸- ئیمامی تیرمیژی بهرشتهیهکی جوان دهیگیرپتهوه: ئیبنوعهیباس (رمزای خویان لئ بئ) دمفهرموئ: جارئ پیاوئ لهپارانی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) نازانئ چاتولهکهی لهسهر گوږئ ههلهدهات، کهگوئ دهگړئ والهناو گوږهکه دا یهکئ سوورتهی (تبارک الذي بیده الملك) دهخوینئ تاتهواوی دهکا، جادهچیته خزمهتی حه زرمّت (رمزای خوی لئ بئ) عهرزی دهکا: قوربان! نهی پیغهمبهری خودا! نه مزانی چاتولهکه مم لهسهر گوږئ ههله دابوو، کهچی مروقیکی تیا بوو، کهلهو گوږه دا نیژرابوو، سوورتهی تهبارمکی خویند ههتا تهواوی کرد، جا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسەر بئ) فهرمووی: نهو سوورته شوورمو بهرژینهو کهسئ بیخوینئ دهبئ بهفریارهسی و رزگاری دهکا له سزاو ئیش و ئازاری گوږ).

۹- زؤر لهو عیبادمهتانهی که پیغهمبهران و بهنده باشهکانی خودا لهپاش مردنیان کردوویانه یادهیکهن و بهنده لهصهحیحی سوننه تدا بهرچاوم

کہوتوون لہئور جوزہی (بین یدی کتاب اللہ) دا تۆمارم کردوون وەك ئەم
چەن بابەتانەى وان لەم چەن ھەلبەستەدا دەى ئەم جوۆرە شتانە ئەو
دەگەيەنن، کەلەپاش مردنیش خيىرى کردەوێ باش دەگا بەخاوەنى،
و دەعەلاقەو پەيوەندى لەنيوان مردوان و زيندواندا بەتەواوى نەپچراوہ.
ئەمە چەند نموونەيەکە.

حافظ (المالك) الذي يتلوها
في كل يوم نال ما يرجوها
تتجيه من عقوبة القبور
وتشفع وله لدى الغفور
وجاء في الخبر أن الميتا
قرأها في قبره، قيس يا فتى!
لو لم يند هذا، فهذا الرجل
ما كان في دار الثواب يعمل
وبعض الانبياء بعد الموت
تعبداً طاف حول البيت
وبعضهم بالحج قد أهلا
وبعضهم في قبره قد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
أمرهم الرسول بالمصلى
لما سرى في قدسنا المعلا!
قد اقتدى الأموات بالأحياء
إذ أمرهم أحمد في الإسراء
هذا من التكريم للخيار
فلا مجال فيه للشرار!
أن نلهم التسبيح حين نخلد

يُثَبِّتُ أَنْ اللَّهَ دَوْمًا نَعْبُدُ
وَالْحَمْدُ وَالتَّسْبِيحُ وَالسُّجُودُ

١٠- له چوار چيوهى نهم روونكر دنده وهيه دا بهنده له كتيبي (بين يديه كتاب

الله) دا گوتوومه:

يَا سَيِّدَ تَقْرَأُ عَلَى الْأُمَمَاتِ
وَجَارَةَ لِسُورَةِ الصَّافَاتِ
قُرْآنَ رَبِّى قَلْبُهُ يَا سَيِّدَ
فَقَلْبُ تَالِيهَا بِهَا يَلِينُ
وَقَبْرِ مَنْ تَتْلَى عَلَيْهِ يُوْهِلُ
إِذْ السَّكِينَةُ عَلَيْهِ تَنْزِيلُ
وَسَنْ خَتَمَهَا عَلَى الْمُحْتَضِرِ
وَذَكَرُ مَا يَدْعُوهُ لِلتَّذْكَرِ!
يَا زَائِرَ الْقُبُورِ كُنْ مُسَلِّمًا
وَدَاعِيًا لَهُمْ بِخَيْرٍ وَعَلِمًا:
خَيْرُ هَدِيَّةٍ مِنَ الزَّوَارِ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ
(قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ وَالْأَذْكَارِ)
إِنْ الْجَرِيئُ الْأَخْضَرُ إِذْ يَذْكُرُ
عَلَى الْقُبُورِ ذَنْبَهَا قَدْ يَغْفِرُ
بِخْتَمِ يَاسَيِّدِ الْقُبُورِ عَطَّرُوا
أَفْرَضَ بِأَنَّكَ الْجَرِيئُ الْأَخْضَرُ!
لَيْسَ لَتَفْرِيجِ الْكَرُوبِ مِثْلُهَا
وَكُلُّ لَيْلٍ قَبْلَ نَوْمٍ فَاتْلُهَا
إِنَّ الْمَدَارَ لَعَلَى الْإِخْلَاصِ
وَقُوَّةِ السَّيِّقِينَ فِي الْخُلَاصِ

ئەمەش چەن شەيعرەيکە لەو پەپرستە کە بە حەيسابى ئەبجەد ژمارەى سورەتەکان لەناو شەيعرەکاندا، لەسەر ئەم شۆمىيە تۆمارکراوە: (لو- زل) لو= ٣٦ کە دەکاتە ژمارەى سوورەتى ياسين. زل= ٣٧ کە دەکاتە ژمارەى سوورەتى صافات، کە يەكسەر والەدوا ياسينەو، ئيتەر هەروا، لەهەمان کاتدا خودى شەيعرەکەيش مەعنا يەکى جوانى ئاسايى ترى هەيه:

هـود و يوسـف ورعـد سـور
الرمزها (يا بيجي) نعم الصورا
بالفكر سـر غـورة تمـيط
بكهـف مـريم العـلا (يحـيط)
(كـطـل) غـيث في حـقـول الفـوم
العنكبـوت في جـوار الـروم
(لا . لب) لي إن لم اقل ياهاني + (لقمان قبل سجدة القرآن)
ياسين والصافات قد تقاسموا + (لو . زل) علم لزل عالم
عـينى لقاـبى في فـداه (مـزحم)
محمـد في فتـحه (ص) مـكـرم
لـولا هـدى الـرحمن يـاحنـون
في الواقـعة بـشـدة (نـهـون)
بـسـورة الحـديد نـصف الـسـور
قـد إنتهـى عـدها في نظـري
عـدد نـصف سـور القـرآن
جـمـع (الحـديد: زن) بـلا نقـصان!
وعـدي (وز) بـسين ادرجـوا
رقـم تحـريم وملكـك يـخرج
إلى المعـارج بعينـها أشـر

في (جَدَّ نوح) رَقَم نوح قد سطر!
والنازعات جـارة لعـبس
(عطـف) الجـوار منهمـا تأسـس!
(لان) لتكـ ویر ولا نلفـ نار
(ثُمَّ لـ) رزقـتم منهـ یا صـفـاری!
(فـج) هـوى المطفـفـین مـن سـلك
بالانـ شقاق (دـف) یـمـن مـا مـك
(فـه) بـالبروج (وـف) هـا تبـجـیـلا
ورتلـن طارـقـاً تـرتیلاً (١٣٧)

(١٣٧) بـروانه شهر حى نه وهوى له سهر صـهـحـى مـوسـلـیم ج/٣ ص ٢٠٢، ج/ ١٨ ص ١٤٤، ج/ ٦ ص ٨١، ص ١٠١، ص ٢١٩، عمدة القارى ج/٢٠ ص ٣١، ص ٢٥ ج/٣ ص ١٨ ج/٦ ص ١٨، ج/ ١٦ ص ١٢٥، ج/ ٨ ص ١٥٢، ص ١٥٦، ج/ ١٧ ص ١٤١، ص ٦٤، ص ١٦٥، تاج الاصول ج/١ ص ٨٦، ص ٣٧٧، ص ٣٧٩، ص ٢٨١، ص ٢٨٣، ج/٣ ص ٢٨٠، ج/ ٤ ص ١٤، ص ٢١، ص ٢٣، مغنى المحتاج/١/ ٣٦٨/ ٣٦٤ ج/٢/ ٦٨-٧٠. الفقه الميسر/١/ ٢٩٥ ج/٢/ ٢٠-٣١٠. فيقهى ناسان/١/ ٢٨٩، ٤٠٠-٤١٢. (نامهى زانين لهم كتيبـه پـرؤـزه، فـهـر مـوودـهـى ژماره: (٢٧٥) + تاج/١ ص ٢٩٢ جه لكردنـى جـهـن شـيـعـرئـى لـهـم شـيـعـرانهـى سـهـر وهـ: قـورنـان (١١٤) سـوـورتهـ، نـيـوهـى دـمـكـاتهـ: (٥٧) كـهـرئـك دـمـكـاته كـوئـ پـيـتهـكـانى (الـحـديـد) كـهـسـورتهـى ژماره (٥٧) ي قـورنـانه: ا= ١ ل= ٣٠ ح= ٨ د= ٤ ي= ١٠ د= ٤ هـمـو دـمـكـاته: ١+ ٣٠+ ٨+ ٤+ ١٠+ ٤= ٥٧. سـوـورتهـى مـهـعـاريـج ژمارهـكـهـى (٧٠) يـه، عـهـنـيش كـهـيـهـكـيـكـه لـهـپـيـتهـكـانى (العـارج) بـهـحـيسـابـى جـومـلـ دـمـكـاته (٧٠) (فـج) هـوى الخ، اى قـسـمـا بـسـورة الانـشقـاق مـن سـلك طـريـق اـهـواء المـطـفـفـين الجـائـرة فـي المعـامـلات دـفـ. اى اسـتـأصـل ونـسـف - بـركـة مـاله. اـو المعـنى هـكـذا: مـن سـلك طـريـق اـهـواء المـكـتـالـين المـحـتـالـين مـحـق الله بـركـة مـاله، بـسـبب الشـقاق والمـنازعة مـع الـذين غـشـهـم بـالتـطـفـيف ونـحوه، وضمـن هـذا المعـنى يـشـير (فـج=٨٢) اى رـقـم السـورة المـطـفـفـين و (دـف=٨٤) اى رـقـم سورة الانـشقـاق، واته: ناوكـهـوانـهـكان، لهـسـهر نهـو رـيـزهـى كـهـوان لهـشـيـعـرـهـكـهـدا وهـك (فـه=٨٥) ژمارهـى بـروـوجـه (وـف=٨٦) ژمارهـى سـوـورتهـى طـاريـقه وهـ هـهـروهـا - وـمـرگـيـر.

۱۶۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا تَبَرَّزَ لِحَاجَتِهِ أَتَيْتُهُ بِمَاءٍ فَيَغْسِلُ بِهِ). (۱۳۸)

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇدانى لى بى) دەفەرموۋى: (ھەزرىتى نەبىيى سەلى اللہ ئەرەبى) كاتى دەھوو بۆسەرەو، ئاوم بۆى دەبىرد، خۆى پى دەشۆرد).

۱۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَامَ أَغْرَابِيٌّ قَبَالَ فِي الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَهُ النَّاسُ فَقَالَ لَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعُوهُ وَهَرِّقُوا عَلَى بَوْلِهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ أَوْ ذُنُوبًا مِنْ مَاءٍ فَإِنَّمَا بُعِثْتُ مُبَسِّرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ). (الحديث ۲۲۰ - طرفه في: ۶۱۲۸) (۱۳۹)

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇدانى لى بى) فەرموۋى: ھەزرىتى ئاھەبىيى دەشتەكى ھەلسا، لەناو مزگەوتەكەى پىغەمبەردا (درودى خۇدانى لەسەر بى) گەمىزى كرد، چەن كەسى تىيان خورپى: ئەھا كورە! شتى وانەكەى. پىغەمبەرىش (درودى خۇدانى لەسەر بى) فەرموۋى تازە وازى لى بەھىن، بەلام سەتلى ئا، يادۆلچەيى ئا بكەن بەشويىنى مېزەكەى دا، خۇدانى گەورە بۆيە منى كردوو بە پىغەمبەرى ئىو، كەوھك خۆم كلىپئاستان بكەن، نەوھك كارگران بكەن (جاكەوابوو دەيى چاۋ لەنەزان بېۋىش و بەناسكى فېرى وىل و ياساكانى ئىسلامى بكەن). (ت/۱ / ۱۱۰ = ز-۲۳ ژ-۱۶۴ - ش/د/ت/ن).

۱۶۲- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مِخْصَنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّهَا أَتَتْ بِابْنٍ لَهَا صَغِيرٍ لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَجْلَسَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَرِهِ قَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَضَحَّهُ وَلَمْ يَغْسِلْهُ). (الحديث ۲۲۳ - طرفه في: ۵۶۹۳) (۱۴۰)

(۱۳۸) أخرجه مسلم في الطهارة (عيني/۸۰/۱۲۲/۳) المترجم.

(۱۳۹) أخرجه مسلم في الطهارة (عيني/۸۲/۱۲۴/۳) المترجم.

(۱۴۰) أخرجه مسلم في الطهارة باب: حكم بول الطفل الرضيع، وفي السلام، باب التداوى

بالعود الهندى رقم: ۲۸۷=۶۶۰.

نوم قهیسى كچى میحصه ن (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: كورپكى كۆرپه م هه بوو،
 نانه خۆره نه بوو بوو، بۆ موبارهكى بر دم بۆلاى پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى)
 پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) له كۆشى خوى دا داي نا، مناله كه ميزى كرد
 به جل ه كانيدا، پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) داواى ناوى كردو ناوه كه ي له جل ه كه ي
 پرژاند، ئيت ر نه يشۆرد (ت/ ١ / ١١١ / ٤ = ز- ٢٣ ژ- ١٦٦ - ش/ د / ت / ن).

رافه و شيكردنه وه:

نوم قهيس خوشكى وه كاشه ي كور ي مي حصه نه، له دي رينا له مه كه كه ئي سلام
 بووه، وه كۆچى كردوو ه بۆ مه دينه، بي ست و چوار فهرمووده ي له
 پيغه مبه ر وه گي ر اوه ته وه، له سه حيه يندا دوو فهرمووده ي هه يه، زۆر
 ته مه ندي ر ژ بووه. به پي ئى ئه م فهرمووده يه سونه ته ساوا به نيازى پي رۆز
 بوون و نزا ي باش بۆ كردن بى ر ئ بۆ خزمه تى پيا و چا كان.

١٦٣- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبَّاطَةَ
 قَوْمٍ فَبَالَ قَائِمًا ثُمَّ دَعَا بَمَاءٍ فَجِئْتُهُ بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ فِي رَوَايَةِ عَنْهُ: فَانْبَذَتْ مِنْهُ، فَأَشَارَ
 إِلَيَّ فَجِئْتُهُ، فَقُمْتُ عِنْدَ عَقْبِهِ حَتَّى فَرَعْتُ). (الحديث ٢٢٤- أطرافه في: ٢٢٥،
 ٢٢٦، ٢٤٧١) (١٤١)

حوزه يفه (رمزى خوى لى بى) فهرمووى: پيغه مبه ر (دروودى خودى لى بى) چوو ه سه ر
 سه رانگو يلكى هو ژى، له و ئى به پيو ه گميزى كرد، نه و جا داواى ناوى كرد، منيش
 ئاوم بۆي برد، ده سنو ي ژى پي گرت. له گي رانه وه يه كه تى حوز ه يفه دا فهرمووى:
 منيش وي ست م له كاتى گميز كردنه كه دا لى ئى دوور بكه ومه وه به لام ئامازه ي
 بۆ كردم كه به چم بۆ خزمه تى، هه تا ببم به حه شارگه بۆى و خه لكه كه له سه ر
 ئه و شي وه يه نه يبينن، منيش چووم له لاي قنگه پاژنه ي دا را وه ستام خو م كرد
 به په رده هه تا گميزه كه ي ته وا و كرد. (ت/ ١ / ١٢٠ / ١٢ = ز- ٢٤ ژ- ١٩٣ - ش/ د / ت / ن).

شیگردنه وه:

وادمردمه کوئ پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بهر) لهم سهراو کردنه دا مه هانه یه کی ره وای بووبی وهک نه په رزان و خو پاراستن له بۆن و پیسی زبڵدانه که، له هه مان کاتدا به لگه ی نه وهیشه به پیوه گمیز کردن، له بهر هه ندی هۆ دروسته و ناروهانییه.

حوزه یفه ی کوری یه مانای عه به سی خوئی و باوکی ئو خودین، واته: له غه زای ئو خوددا به شداریان کردوه. - باوکی له غه زای ئو خوددا به هه له به دهستی هه ندی موسولمان شهید کرا، حوزه یفه یه کی که له هاوړی هه ره مه زنه کانی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بهر) له غه زای خه نده قا، روئیکی جوانی هه بوو پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بهر) ناردی سووسه ی هه وائی سوپای دوزمنی بۆ بکا.

فهرمووده ی زۆری له پیغه مبه ره وه گپراوه ته وه، بیست فهرمووده ی له بوخاری شه ریفه هه یه، بیست و نۆی له موسلیم دا هه یه، دوازدیه یان په سه ندی هه ردوولایان، کوئی فهرمووده کانی له سه حیه ینا: $17 + 8 + 12 = 37$ ناو داره به رازگری پیغه مبهەر (صاحب سِرِ النبی). کاتی یه کی دمرد ئیمامی عومه ر سه رنجی ده دا نه گه ر حوزه یفه ئاماده ی سه ر ته رمه که ی نه بوایه نه ویش ئاماده ی نه ده بوو، چونکه پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بهر) ناوی گشت ناپاکه (مونا فیق) هکانی پی گووتبوو، یه ک به یه کیانی ده ناسی، له غه زای نه هاوه نندا ئاماده بوو، که سوپا سالاری موسولمانان، نوعمانی کوری موقرین شهید بوو، حوزه یفه ئالای هه لگرت و هه مه دان و ره ی ی و دینه و مر له سه ر دهستی نه ودا ئازاد کران، له بیست و دووی کوچیدا عومه ر کردی به سه رکاری سه ر مه دائین، له (٣٦) ی کوچیدا له پاش چل روژ له جینشینی عه لی له مه دائین مرد، سه فوان و سه عیدی کوری له یارانی عه لی بوون، له سه فین شهید بوون. له حوزه یفه پرسیار کرا: چی ئازاوه یه زۆر کوشنده یه؟ فهرمووی: (نه وه ی

که ببی به سهریشک له نیوانی خیرو شهردا، واسهرت لی شیوابی نه زانی کامه یان هه لبریزی! دهیشی فهرموو: (قیامت هه لئاسی هه تا گشت هوزی، ناپاکه کانیان دهن به ناغاو سهرۆکیان!) ومده یفه رموو: (ئه وهی بووه و نه وهی ده بی، هه تا قیامت هه لدهستی، پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بی) هه مووی پی گووتوو). (ت / ۵ / ۱۸۸ / ۲+۱ تاج- ۳ ز- ۵۵ ژ- ۳۴۹۲، ۳۴۹۳).

۱۶۴- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ امْرَأَةً النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ أَرَأَيْتَ إِحْدَانَا تَحِيضُ فِي الثَّوْبِ كَيْفَ تَصْنَعُ؟ قَالَ تَحْتُهُ ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ وَتَنْضَحُهُ وَتُصَلِّي فِيهِ). (الحديث ۲۲۷- طرفه فی: ۳۰۷) (۱۴۲)

ئه سماء (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: ئافرمتی هاته خزمه تی چه زرمه ت (همزی خوی لئ بی) عهرزی کرد: ئه گهر خوینی بینویژی بهر جله کانمان کهوت چی لی بکهین؟ فهرمووی: بی وولن و بی کرپنن و نه و جا به ناو هه لی گولوفن و دهستی تی خهن، له پاشا پاک بی شورن، ئیتر نویژی پیوه بکهن). (ت / ۱ / ۱۱۰ = ۱۶۳ ز- ۲۳ = ش / د / ت / ن).

۱۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (جَاءَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَقَادُغُ الصَّلَاةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا إِلَّا مَا ذَلِكَ عِرْقٌ وَلَيْسَ بِحَيْضٍ فَإِذَا أَقْبَلْتَ حَيْضُكَ فَدَعِي الصَّلَاةَ؟ وَإِذَا أَذْبَرْتَ فَأَغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ ثُمَّ صَلِّي). وقال (ثم توضأي لكل صلاة، حتى يجي ذلك الوقت) (الحديث ۲۲۸- أطرافه فی: ۳۰۶، ۳۲۰، ۳۲۵، ۳۳۱) (۱۴۳)

عائیشه (همزی خوی لئ بی) فهرمووی: فاطیمه ی کچی ئه بو حوبه یش هات بو لای پیغه مبه ر (دروودی خودی لسه ر بی) لئی پرسى: ئه ی پیغه مبه ری خودا! من ئافرمتیکم

(۱۴۲) من افراد البخاری عن مسلم (عینی/ ۲ / ۹۸/۱۶۱) المترجم.

(۱۴۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: المستحاضة وغسلها وصلاتها، رقم: ۷۵۱=۳۲۳.

حالم وایه هه‌میشه بئینویژم و که‌تیکه‌وتم پاک نابمه‌وه، جا ئایا هه‌تا حالم ئاوه‌هابی واز له‌نویژ بهینم یانا؟ فه‌رمووی: نه‌ه، چوونکه ئه‌وه ده‌ماره‌و خوینی به‌ربووه، وئه‌وه خوینی بی‌نویژی نییه، به‌لام له‌وه‌پیش چه‌ن رۆژ ده‌که‌وتیه بی‌نویژیه‌وه، ئیستاش له‌م حاله‌دا به‌قه‌د ئه‌و رۆژانه‌ی بئینویژی جارانت نویژ مه‌که، ئنجا خۆت بشۆره‌و نویژی خۆت به‌ئاسایی بکه. له‌گیرانه‌وه‌یه‌کا: (کاتی سه‌رمه‌ی بی‌نویژی یه‌که‌ی جارانت ده‌ستی پی‌کرده‌وه، ئیتر وادابنی که له‌ویوه ده‌که‌ویت به‌ی نویژیه‌وه، که‌واته: ئیتر نویژ مه‌که هه‌تا به‌قه‌د ئه‌و رۆژانه‌و ده‌روا، ئنجا باخوینه‌که‌ش نه‌وه‌ستی به‌لام تۆ وادابنی که‌پاک بوویه‌ته‌وه، جابه‌نیازی خۆشۆردنی بئینویژی خۆت بشۆره‌و ئه‌وجا به‌ئاسایی نویژی خۆتی لی بکه) وفه‌رمووی: (وه بۆ هه‌موو نویژیکیش ده‌سنویژیکی تازه بگه‌روه‌وه، هه‌تا دیسانه‌وه ده‌چیته‌وه کاتی ناوبراوی خۆت ئیتر دووباره وادابنی که‌وا تازه تی ده‌که‌ویت و واز له نویژ بهین هه‌به‌قه‌د رۆژانی بئینویژی جارانت، ئیتر ئه‌مه پیشه‌ی هه‌میشه‌ت بی‌!) (ت/ ١ / ٣٠١/١٦٥ هه‌تا لایه‌ره ١٧٠ = ز- ٣٦ ژ- ٣٠٤).

به‌هره‌گانی ئه‌م فه‌رمووده‌یه: ١- گو‌فتو‌گو‌ی ڕووبه‌روی ژن و پیاوی بیانی له‌باره‌ی کارو باری ئایینی یه‌وه دروسته. ٢- بیستنی ده‌نگی ژن بۆ پیاویستی ی ره‌وا دروسته. ٣- به‌لگه‌یه له‌سه‌ر پیسی ی خوین. ٤- به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه ژنی هه‌میشه بئینویژ بۆ هه‌موو فه‌رزی ده‌سنویژی سه‌ربه‌خۆ ده‌گری. ٥- له‌کاتی بئینویژیدا نویژ نادرسته.

١٦٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَعْسِلُ الْجَنَابَةَ مِنْ ثَوْبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَخْرُجُ إِلَى الصَّلَاةِ وَإِنَّ بُقْعَ الْمَاءِ فِي ثَوْبِهِ). (الحديث ٢٢٩- أطرافه في: ٢٣٠، ٢٣١، ٢٣٢) (١٤٤)

عائیشہ (رمزی خوی لیس بی) فہرمووی: جاری وادہوو ئہسہری لہشپسیم
 بہجلہکانی پیغہمبہرہوہ دہشورد، کەدەچوو بۆ نوێژ بۆ مزگەوت ہیشتا
 جیگە شۆراوەکە تەر بوو، وەک پەلەیی لەرنگیکی تر بەجلەکەیهوہ دیار بوو
 (ب/ ١١٤/ ١٢ = تاج- ٢٣ ز- ١٧٤ = ش/ د/ ت/ ن).

١٦٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ أَنَسٌ مِنْ عُكْلٍ أَوْ غُرَيْنَةَ
 فَاجْتَوَا الْمَدِينَةَ فَأَمَرَهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلِقَاحٍ وَأَنْ يَشْرَبُوا مِنْ أَبْوَالِهَا
 وَأَلْبَانِهَا فَاطْلُقُوا فَلَمَّا صَحُوا قَتَلُوا رَاعِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاسْتَأْفُوا النَّعَمَ
 فَجَاءَ الْخَبَرُ فِي أَوَّلِ النَّهَارِ فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ فَلَمَّا ارْتَفَعَ النَّهَارُ جِيءَ بِهِمْ فَأَمَرَ فَقَطَعَ
 أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَسَمِرَتْ أَعْيُنُهُمْ وَأُلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ).
 (الحديث ٢٣٣- أطرافه في: ١٥٠١، ٣٠١٨، ٤١٩٢، ٤١٩٣، ٤٦١٠، ٥٦٨٥، ٥٧٢٧، ٦٨٠٢، ٦٨٠٣، ٦٨٠٤، ٦٨٠٥، ٦٨٩٩) (١٤٥)

ئەنەس (رمزی خوی لیس بی) فہرمووی: تاقمی لہھۆزی عوکل، یالہھۆزی عورہینہ،
 ھاتنہ خزمتی ھەزرمەت و موسولمان بوونو، پاش ماومیی ھەوای مەدینەیان
 پئی نەکەوت. پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمانی پئی فہرموون کەبچن بۆ
 دەرہوہی مەدینە بۆ ناو رانە وشرە زەکاتەکانو، لەوئ لہگمیزو شیرى
 وشرەکان بخۆن، ھەتا سکیان دەکەویتەریو، لەو نەخۆشینەییە رزگار دەبن،
 ئەوانیش ئاوايان کردو چاک بوونەوہ، کەچی روژی، لەئیسلا مەردەگەرینو،
 سەرپای ئەوہش شوانەکەى پیغہمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) زۆر بەبئی نەزاگەت
 دەکوژن، دەستو پئی دەبرن و دپک دەکەن بەچاوی دا تادەمرئ، ئنجای
 وشرەکانیش دەدەنە بەرو، دەیان فرینن بۆ ولاتی خویان، ئەم دەنگوباسە
 سەرلەبەیانى گەشت، کاتئ ھەزرمەت (رمزی خوی لیس بی) بەم کارەساتەى زانى کۆمەلئ
 جەنگاومرى نارد بەشوینیاناو، لەرئ دەیانگرنەوہو، دیلیان دەکەنو،

سەرلەنئواری دەیانھێننەووە بۆ مەدینە، جا پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) چاومڕی فەرمانی خودای کرد، تائایاتی سیی و سێ لەسورەتی مائیدە ھاتە خوارەو، ئەوجا بە پێی ئەو نایەتە ھەزرمەت فەرمانی کرد، دەست و پایان بڕین و، بەبسماری سوورەوہگراو چاویان پشتن، ئەوسا تووڕیان دانە ناو خڕە بەرداوییەکەوہ لەدەرەوہی شار، کەپێی دەگوترا ئەلحەرە، داوای ئاویان دەکرد، کەس ئاوی نەدەدانی، ھەتا گیانیان دەرچوو (ت/۳/۲۳۰= ز-۸۸-ژ-۲۳۳۷ = ش/د/ن) = تاج ئەم فەرموودەییە گیراومتەوہ لەبەرگی / ۲ لاپەرە / ۲۳۰ فەرموودە / ۳ لەوباسەدا و مەدەشفەرموئ (بوخاری و موسلیم و ئەبو داوود و نەسائی) ئەم فەرموودەییەیان گیراومتەوہ.

۱۶۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي قَبْلَ أَنْ يُتَيَّيَ الْمَسْجِدَ فِي مَرَابِضِ الْقَنَمِ). (الحديث ۲۳۴- أطرافه في: ۴۲۸، ۴۲۹، ۱۸۶۸، ۲۱۰۶، ۲۷۷۱، ۲۷۷۴، ۲۷۷۹، ۳۹۳۲) (۱۴۶)

دیسان ئەنەس (بەزێ خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەپیش ئەویدا مەزگەوتەکەیی خۆی لەمەدینە دروست بکری لەناو بەچەرانا نوێزی دەکرد).
۱۶۹- عَنْ مِمْوَنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنْ فَاَرَةٍ سَقَطَتْ فِي سَمَنِ فَقَالَ أَلْقَوْهَا وَمَا حَوْلَهَا فَاطْرَحُوهُ وَكُلُوا سَمْنَكُمْ). (الحديث ۲۳۵- أطرافه في: ۲۳۶، ۵۵۳۸، ۵۵۳۹، ۵۵۴۰) (۱۴۷)

مەیموونەیی ھاوسەری پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: مشکێ دەکەوێتە ناو رۆنی مەییووە، بۆ ئەو لەپێغەمبەر پرسیاریان کرد فەرمووی: مشکە تۆبێووەکەو دەوروبەرەکەیی فری دەن و، رۆنی خۆتان بخۆن). (ت/۱/۱۱۵/۱۴)

(۱۴۶) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ابتناء مسجد النبي (صلى الله عليه وسلم) رقم: ۵۲۴= ۱۱۷۳.

(۱۴۷) من أفراد البخاری عن المسلم (عینی/۳/۱۶۱/۹۸) المترجم.

١٧٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كُلُّ كَلِمٍ يُكَلِّمُهُ الْمُسْلِمُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَكُونُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَهَيْئَتِهَا إِذْ طُعِنَتْ تَفْجَرُ دَمًا لَلْوُنْ لَوْنُ الدِّمِّ وَالْعَرَفُ عَرَفُ الْمُسْلِكِ). (الحديث ٢٣٧ - طرفاه في: ٢٨٠٣، ٥٥٣٣) (١٤٨)

ئەبوهورەيرە (پەزى خەيلى بن پەزى) لە پەيغەمبەرەوه (دروودى خودى لەسەر بێ) فەرمووى: (هەركەسى لەپەرىى خودادا زامار بکرى، لەپەرۆى قىيامەتا کەدى بۆ دىوانى خودا، زامەکەى تازەو نوێ يە، وەکوو کاتى زامارکردنەکەى، رێک لەسەر هەمان شێوەيشە، رەنگەکەى سوورى تليقى يە، وەك خوينى ئاسايى، بەلام بۆن و بەرامە خووشەکەى لەبۆنى ميسک دەکا، لەناو خەلکى مەحشەردا دەبێ بەمايەى شانازى و سەربەرزى بۆى). (ت/٨/ ٢/٤٦ = ز-١١ ژ-٤٢٩٨ تاج-٤ ش)

١٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: (لَا يُولَدُ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ). (الحديث ٢٣٩). (١٤٩)

ئەبوهورەيرە (پەزى خەيلى بن پەزى) لە پەيغەمبەرەوه دەفەرمووى: (کەستان گمیز مەکەنە ناو ئاوى راوەستاوهوه کە لەبەرى نەروا لەپاشيشا بچێ خۆى تيا بشوات). (ت/١/ ٦/١٠٥ = ز-٢١ ژ-١٥١).

١٧٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْبَيْتِ وَأَبُو جَهْلٍ وَأَصْحَابٌ لَهُ جُلُوسٌ إِذْ قَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ أَتَيْكُمْ يَجِيءُ بَسَلَى جَزُورِ بَنِي فُلَانٍ فَيَضَعُهُ عَلَى ظَهْرِ مُحَمَّدٍ إِذَا سَجَدَ؟ فَأَبْغَتْ أَشَقَى الْقَوْمِ فَجَاءَ بِهِ فَنَظَرَ حَتَّى سَجَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضَعَهُ عَلَى ظَهْرِهِ بَيْنَ

(١٤٨) أخرجه مسلم في الامارة، باب: فضل الجهاد والخروج في سبيل الله، رقم: ٤٨٣٦ = ٤٨٣٨.

(١٤٩) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: النهى عن البول في الماء الدائم، رقم: ٢٨٢ = ٦٥٣، ٦٥٥.

كَتَفِيهِ وَأَنَا أَنْظُرُ لَا أَغْنِي شَيْئًا لَوْ كَانَ لِي مَنَعَةٌ قَالَ فَجَعَلُوا يَضْحَكُونَ وَيُحِيلُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ حَتَّى جَاءَتْهُ فَاطِمَةُ فَطَرَحَتْ عَنْ ظَهْرِهِ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِقُرَيْشٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَشَقَّ عَلَيْهِمْ إِذْ دَعَا عَلَيْهِمْ قَالَ وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّ الدَّعْوَةَ فِي ذَلِكَ الْبَلَدِ مُسْتَجَابَةٌ ثُمَّ سَمَى اللَّهُمَّ عَلَيْكَ بِأَبِي جَهْلٍ وَعَلَيْكَ بِعُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَشَيْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ وَالْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ وَأُمَيَّةَ بْنَ خَلْفٍ وَعُقْبَةَ بْنَ أَبِي مُعَيْطٍ وَعَدَّ السَّابِعَ فَلَمْ يَخْفِظْهُ الرَّاوي قَالَ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ الَّذِينَ عَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَرَغِي فِي الْقَلِيبِ قَلِيبِ بَدْرٍ. (الحديث ٢٤٠ - أطرافه في: ٥٢٠، ٢٩٣٤، ٣١٨٥، ٣٨٥٤، ٣٦٦٠) (١٥٠)

عبداللہ کوری مہسعود (ہمزای خوی لہ بن) فہر مووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بن) جاری لہ لای کہ عہدہ نوپڑی دہکرد، نہ بوجہ لہ و چہند ہاوپڑی یہ کی لہوی دانیشتبوون، روژی پیشووتریش و شترئ سہر برابوو، نہ بوجہ لہ گوتی: نادہی یہ کیکتان بچن پرزانگی نہ و شترہ سہر برابوہ بینن، کہدوینئ نہ و مالہ سہریان برپوہ پرزانگہ کہیان لہ لامالان فرئ داوہ، جاکاتی ہینای کہ موحمہد سہری دانا لہ ناو کورنوش دا، نہ و پرزانگہ پیسو و پوخلہ لہ گہل خوین و خوړو سیخوړہ کہیدا، لہ سہر بوٹہ قہی ملی دابنی، بہدترین کہسی کوئمہ لہ کہ دمرہ پریو، چوو پرزانگو و خوړو خوینہ کہی ہیناو، کاتی پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر بن) کورنوشی برد، لہ ناو شانیدا داینا، فہر مووی: ئیتر کردیان بہ فشو و پیکہنن، لہ بہر لافرتی و پیکہنن لال و پال کہ و تن بہ سہر یہ کتردا! بہ یہ کتریان دہگوت: نہ مہ کہ تنی تو بوو کردت بہ موحمہد!

منیش ہر سہیرم دہکردو دہسہ لاتی ہیچیشم نہ بوو، نہ گینا پرزانگہ کہم لہ سہر پشٹی فرہدہدا، حہزرت لہ سہر نہ و حالہ لہ ناو سہجدہدا مایہ وودو

سهری هه ئه نه بپری، تامرۆفی چوو به فاطیمه ی کچی گوت حاله که وایه، نه وکاته فاطیمه منالکار بوو. که هات فری ی داو، دهستی کرد به جنیودان پییان، پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بپری) کاتی نوێزه که ی ته و او کرد، دهنگی هه ئپری و نزیای شه پری لی کردن، دهستووری چه زه رمت (هه زای خوی لی بپری) وابوو که نزیای ده کرد سی جار نزا که ی دووباره ده کرده وه، که شتی کیشی له خودا داوا ده کرد سی جار داوا کردنه که ی دووباره ده کرده وه.

جا چه زه رمت (هه زای خوی لی بپری) سی جار له سه ره که به دهنگی به رز فه رمووی: (خودایه قورمیشم هه واله ی قین و قاری تو کرد!) نه وانیش که گوپیان له مه بوو له پیکه نین که و تنو، زور له نزاو سکا لاکه ی ترسان. دوا نه وه فه رمووی: (خودایه! نه م زه لمانه م هه واله به خه شم و قاری تو کرد، نه بوجه لی کوپی هیشام و عوتبه ی کوپی ره بعه و شه بیه ی کوپی ره بعه و وه لیدی کوپی عوقبه و نومه ییه ی کوپی خه له فو عوقبه ی کوپی نه بوموعه ی طو....) فه رمووی: (نه و چه و ته میشی ژمارد به لام من ناوی چه و ته مم له بهر نه ماوه) (چه و ته م عه ماره ی کوپی وه لید بوو. عه ینی). ئیبنومه سعود فه رمووی: (ده ی به و که سه ی گیانی منی به ده سته، نه و به دب به ختانه ی که پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بپری) یه که یه که ناوی هیئان و نزیای شه پری لی کردن به چاوی خۆم چاوم پییان که و ت له پڕۆژی به دردا کوژرابوون، له دوا یی دا که لاکه کانیا ن به کیش کردن و توو پیا ن دانه ناو کو نه بیره که ی به دره وه) (ت / ١٩٠ / ٨ / ١ تاج- ٤ ز- ٨٢ ژ- ٤٥٦٨).

١٧٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَزَقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَوْبِهِ). (الحدیث ٢٤١- أطرافه فی: ٤٠٥، ٤١٢، ٤١٣، ٤١٧، ٥٣١، ٨٢٢، ١٢١٤).

ئه نه س (هه زای خوی لی بپری) فه رمووی: (جاروبار پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بپری) له ناو نوێژدا که ناچار ده بوو تفی ده کرده ناو دوتوی ی جله کانیه وه).

١٧٤- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ سَأَلَهُ النَّاسُ: بِأَيِّ شَيْءٍ دُرِيَ جُرْحُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: مَا بَقِيَ أَحَدٌ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي كَانَ عَلَيَّ يَجِيءُ بِتُرْسِهِ فِيهِ مَاءٌ وَفَاطِمَةُ تُغْسِلُ عَنْ وَجْهِهِ الدَّمَ فَأُخِذَ حَصِيرٌ فَأُخْرِقَ فَحُشِيَ بِهِ جُرْحُهُ). (الحديث ٢٤٣- أطرافه في: ٢٩٠٣، ٢٩١١، ٣٠٣٧، ٤٠٧٥، ٥٢٤٨، ٥٧٢٢). (١٥١)

لهسههلی گوری نهل -ساعیدی- (همزی خوی لای هـ) پرسیارکرا: نهری لهپرؤزی
ههراکهی ئوhoodا زامهکهی پیغهمبهریان بهچی دهرمان کرد؟ فهرمووی:
(بهراستی لهکهسی باشتان پرسى، چونکه کهسی تر نهماوه کهلهمنی باشت لى
بزانی، لهپرؤزی ههراکهی ئوhoodا کهخوودهکهی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسر بهر)
لهسهریدا شکاو، خوین بهدهمو چاویدا هاتهخوارهومو، ددانه چوارینه
(رهباعییه) کهی لهپریزی لای راستی، لهپریزی خوارهوه شکا، عهلی
لهقهلغانهکهیدا ناوی دههیناو، فاطیمهیش خوینهکهی لهپروخساری باوکی
دهشؤری، فاطیمه سهرنجی دا خوینهکه بهناوهکه زؤرتر دهبی، جوو پرزؤلی
حهسیری هیناو سووتاندنی و کردی بهسووتوو، وه نای لهسر زامهکه، ئیتر
خوینهکهی وهستایهوه). (ت/٤/ ١/٢١١ تاج-٢ ز-٧٠ ژ-٣٠٣١).

رافه و شیکردنهوه:

پیشهوا نهوهوی (همزی خوی لای هـ) دمههرموئ: (بهلگهیه لهسهرئهوه کهخودای
گهوره پیغهمبهران و خوشهویستان و چاکانی خوی، بهدمردو وهی و ئیش و
نازارو خهم و خهفته و زیانی سامانی تافی دهکاتهوه، یاگیرؤدهیان دهکا، ههتا
پاداشی باشی گهوره وهربگرن، ههتا بیشبَن بهسهرمهشق و پیشهوا بو
نهتهوهکانیان، ههتا لهکاتی لیقهومان و دووچاریدا دلنهوایی خویان بهحالی

ئەوان بدەنەو، هەتا بشاران کەئەوانیش هەر ئادەمیزادن و بەندەى خودان و،
حائیان حالى ئەوانە لەبارەى دەرود بەلاو بەسەرھاتى جیھانەو.

سەهل لەگەرە پیاوانى ھاوړى يانە، ناوى حەزن بوو، (حەزن) واتە:
سەخت و ناپەرھەت، (سەهل) واتە: خۆش و ئاسان، پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)
ناوى نا سەهل، ئەنصارى یە، سەدو سى و هەشت فەرموودەى لەپێغەمبەرەو
گێڕاوتەو، سى و نو فەرموودەى لەبوخاریدا هەيە، یان: چلو یەك
فەرموودە، پتر لەسەد سال ژیاو، لەنەوودو یەكى كۆچیدا لەمەدینە مردوو،
كە پێغەمبەر مردوو پازدەسال بوو، ئیمامى زوهرى فەقى ی بوو. یەكى
بوو لەو ھاوړى نازدارانەى پێغەمبەر كە حەجج گەرى پێكردوون و نازارى
داون.

۱۷۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَوَجَدْتُهُ يَسْتَنْ بِسِوَاكِ يَدِهِ يَقُولُ أَعْ أَعْ وَالسَّوَاكِ فِي فِيهِ كَأَنَّهُ يَتَهَوَّغُ). (الحدیث
(۲۴۴) (۱۵۲)

ئەبوموسا (ڕەزى خۆى لى بى) فەرمووى: جارێ چووم بۆ خزمەتى حەزەرت (ڕەزى
خۆى لى بى) سیواکیكى لەدەستا بوو، سیواکی پێ دەکرد، دەیفەرموو: (ئوع، ئوع)
وەك برشیتەو ئاوا (ت/۱/۲۳۴/۴/۳ = ز- ۶۵ ژ- ۴۲۸ + ل/ ۱۲۱/۳/۵/۶، ریاض
الصالحین بەرگی/ ۳/ ل/ ۸۹۳ ز- ۲۱۵، فیهى ئاسان/ ۱- ل- ۲۳ ز- ۷) (۱۵۲)

۱۷۶- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا
قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَشْرُفُ فَأَهَ بِالسَّوَاكِ). (الحدیث ۲۴۵ - طرفاه فی: ۸۸۹، ۱۱۳۶)

حوزەیفە (ڕەزى خۆى لى بى) فەرمووى: (جاران پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) كەشەو
لەخەو هەلەسا بۆ شەونویژ، یا بۆھەر شتى تر، سیواکی لەدەمى رادەدا).

۱۷۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
أَرَانِي أَتَسَوَّكُ بِسَوَاكٍ فَجَاءَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرِ فَنَاولْتُ السَّوَاكَ
الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا فَقِيلَ لِي كَبُرَ فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ مِنْهُمَا. (الحدیث ۲۴۶). (۱۵۴)

ثیبونوعومهر (رمزای خدای لی بنی) فہرمووی: سہروہر (درویدی خودای لہسہر بنی) فہرمووی:
(لہخہوما دیتم کہوا بہدارسیواکی سیواک دہکہم، دوو پیاو ہاتن بۆلام،
یہکیکیان لہویتیہان گہورہتر بوو، منیش ویستم دارسیواکہکہ بدم
بہبچکۆلہکہیان کہچی پیم گوترا: گہورہکہیان وہپیئشخہ، منیش دام
بہگہورہکہیان). (ت/۶/۸/۸ تاج-۴ ز-۵ ژ-۴۲۵۹).

شیکردنہوہ:

یہکی لہپیوانی رشتہی ئەم فہرموودہیہ عہفانی کوری موسلیمہ،
لہسہردہمی مہینہتہکہدا، کہبہفیتی موعتہزیلہکان گہریان دہکرد بہزانا
گہورہکان، لہبارہی قورئانہوہ کہدروست کراوہ یا دپیرین و قہدیمہ لہویش
پرسیارکرا، رازی نہبوو کہبلی: (قورئان مہخلووقہو دروستکراوی خودایہ).
یہکی بوو لہحوککامی جہرح و تہعدیل، دہہزار لیرہی زیپیان پی دا، لہباتی
ی ئەوہکہ لہبارہی پیاوئیکہوہ راماوی و بی ئاگایی لہحالی دہربپری، واتہ:
نہبلی عادلہ، نہبلی ناعادلہ، بہلام قاییل نہبوو، فہرمووی: (قہت قہت حہق
ناکہم بہناحہق)، یہکی تر لہپیوانی ئەم رشتہیہ نوعیمیمی کوری حمادہ،
پیاوئیکی فہرائیز زان بوو، لہسہردہمی مہینہتہکہدا، لہبارہی خہلقی
قورئانہوہ، ئەویشیان پیچا، لہسہرئہوہ لہسامہرا بہند کرا ہتا لہسالی (۲۲۰)
ی کۆچیدا لہزیندانا مرد! رمزای خودای لی بی.

له فیهقی ناسانا (۲۴/۱) دمفه رموی: (سیواک سوودی زۆره: پووک توند دهکاته و هو، ددان ساخلهم دهکاو، دهسگای همرسو و ههزم به هیژدهکاو، گمیزکردن خیرا دهکاو، دهمو ددان پاک و خاویڤن دهکاته و هو، دهبی به مایه ی رمزای خوداو، پیری دوا دهخاو، چاره ی مروّف گه شو نوورانی دهکاو، گه شه و پهره به هو شیاری دهداو، پاداشی باش دووچه ندان دهکاو، له کاتی گیانه لادا گیانکی شان ناسان دهکاو، له کاتی سه ره مهرگا شایه تمان یادی موسولمان دهخاته وه!).

۱۷۸- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضوءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ثُمَّ قُلِ اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ وَفَرَضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ فَإِنْ مِتُّ مِنْ لَيْلَتِكَ فَأَلْتِ عَلَى الْفِطْرَةِ وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَتَكَلَّمُ بِهِ قَالَ فَرَدَّدْتُهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا بَلَغْتُ اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ قُلْتُ وَرَسُولِكَ قَالَ لَا وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). (الحديث ۲۴۷- اطرافه في: ۶۳۱۱، ۶۳۱۳، ۶۳۱۵، ۷۴۸۸) (۱۵۵)

خودایه خوّم دایه دهستی تۆو کاری خوّم سپارد به تۆو، په نام هیناوه بۆ په نای تۆو، پشتم به ستوو به تۆو، ههروهک مه ترسیم ههیه له قارو سزای تۆو، ئومیدی شیم قهوی یه به میهره بانی و رحمه تی تۆو، هیچ په ناو پاساری نییه له قارو قین و خوشمی تۆو، مه گهر ههر له لای خۆت، په نا ههر په نای تۆیه و بهس، باومرم ههیه بهو نامه پیرۆزه ی تۆو، که خۆت نار دوو ته ته خواره وه، که قورنانی گه ورهیه، و دباهومریشم ههیه بهو پیغه مبه ره یشت که خۆت رهوانه ت کردوو به سهر به ره ی ئاده میزادو به ره ی پهری، که چه زره تی موحه ممه ده).

(۱۵۵) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: ما يقول عند النوم وأخذ المضجع، رقم:

ئەوجا فەرمووی (دروودی خودی لەسەر بێ): (جائەگەر لەپاش خویندنی ئەم نزیاه، دنیا بوو وا پێکەوت لەو شەو هتدا بمریت، ئەوا ئیمان دەر مەبریتو، لەسەر ئایینی پاکی ئیسلام دەمریت. و ئەم نزیاه بکە بەکوئایی قسە ی ئەو شەو هتو، کە دوو عاکەت خویند ئیتر قسە ی تر مەکە، هەتا خەوت ئی دەرکەوئ). بەراو فەرمووی: خەریک بووم لەبەری بکەم، کە بۆیم گوتهوه لەجیاتی پرستە ی (ونبیک الزی ارسلت) گوتم: (ورولک الزی ارسلت) کە چی حەز رەت (رەزای خوی لێ بێ) بۆی راست کرد مەوهو فەرمووی: نەو، وامە لێ و وشەکانی نزاکە لەخۆتەوه مەگۆرەو پێک وەک خۆم پێتم گوت وابلێ (ونبیک الزی ارسلت). (ت/ ۲۴/ ۸- ۱- تاج- ۴ ز- ۸ ژ- ۴۲۷۰ = ش/ د/ ت).

رافەو شیکردنەوه:

بەرانی کۆری عازیب (رەزای خۆمان لێ بێ) خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، سێ سەد و پێنج فەرموودە ی لە پێغەمبەرەوه گیراوتەوه، بیست و دوویان پەسەندی هەردوو پیرن، بوخاری بەجیا پازدە ی هەیه، موسلیمیش شەش.

بەراو دەیفەرموو: (مەرج نییه ئەو فەرموودانە ی کە ئێمە ئەیان گیرپێنەوه بۆ ئێوه بەگوێ ی خۆمان لەخودی پێغەمبەرمان بیستبن، هەیانە لەهاوڕێیانی خۆمانمان بیستوو کە ئەوان لە پێغەمبەرمان بیستوو بۆ ئێمەیان گیراوتەوه).

هەندێ دەر فەرموون: ولاتی رەبی لەسەر دەستی ئەودا ئازاد کراو، یەکەم غەزا کە بەراو هاوبەشی تیا دا کردوو خەندەقە، خۆی دەر فەرموئ: هەژدە سەفەر مەگەل پێغەمبەر دا کردوو. لەناو هاوڕێ یاندا کەسی تر نییه جگە لەخۆی کە ناوی بەراو کۆری عازیب بێ. لەلایە نگرانی ئیمامی عەلی بوو، رەزای خودای گەوره لەخۆی و لەباوکی و لەئیمامی عەلی بێ.

بسم الله الرحمن الرحيم

۵) نامه‌ی خویشوردن (غوسل)

۱۷۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ بَدَأَ فَعَسَلَ يَدَيْهِ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ كَمَا يَتَوَضَّأُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ يَدْخُلُ أَصَابِعُهُ فِي الْمَاءِ فَيَخْلُلُ بِهَا أَصُولَ شَعْرِهِ ثُمَّ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ غُرْفٍ بِيَدَيْهِ ثُمَّ يَفِيضُ الْمَاءَ عَلَى جِلْدِهِ كُلِّهِ). (الحديث ۲۴۸- طرفاه في: ۲۶۲، ۲۷۲). (۱۵۶)

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رمزای خودا لہسہر ہاوسہرہکانی) فہرمووی: دہستوری پیغہمبہر وابوو کہبؤ لہشپسی خوی دہشورد، لہپیشا ہمدوو دہستی خوی دہشورد، تامووجہکانی، نینجا بہدہستی راست ناوی دہکرد بہدہستی چہپیداو، ناوگہلی دہشورد، ئہوجا دہق وہک دہسنویژی نویژ دہسنویژیکی دہگرت! ننجنا ناوی ہلہدہگرت و پہنجہی دہخستہ بن مووہکانی سہری، تادہیزانی کہوا تہواو تہربوون، ئہوجا سی مشت. ناوی دہکرد بہسہر بہسہریدا، لہپاشا سہراپا باقی مہندہی لہشی خوی دہشورد، لہپاشان ہمدوو قاجیشی دہشورد. (ت/۱/۱۵۳/۲ ز-۲۲ ژ ۱۷۹- ش/ د/ت/ ن)

۱۸۰- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: (تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ غَيْرَ رِجْلَيْهِ وَغَسَلَ فَرْجَهُ وَمَا أَصَابَهُ مِنَ الْأَذَى ثُمَّ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثُمَّ نَحَى رِجْلَيْهِ فَعَسَلَهُمَا هَذِهِ غُسْلُهُ مِنَ الْجَنَابَةِ). (الحديث ۲۴۹- أطرافه في: ۲۵۷، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۷۴، ۲۷۶، ۲۸۱). (۱۵۷)

(۱۵۶) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۳۱۶-۷۱۶.

(۱۵۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة الغسل الجنابة، رقم: ۳۱۷-۷۲۰، ۷۲۵.

مەیموونەى ھاوسەرى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرمووی: ئاوی خۆشۆردنەم دانا بۇ پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) لەپېشا دووجار یاسى جار ھەردوو دەستی خۆى شۆرد، ئینجا ئاوی کرد بە دەستی چەپیداو، ناوگەلى خۆى شۆرد، لەپاشا بەزەویيەكە دەستی خۆى سەرى، ھەتا بەتەواوی شوینەواری تارات گرتنەكە بە دەستیەو نەما، ئنجا سەرتاپا ھەموو لەشى خۆى شۆرد، ئنجا لەشوینەكەى خۆى گواستیهو، ئنجا ھەردوو قاجى خۆى شۆرد، لەگىرپانەوہیەكا: ئنجا سى جار سەرى خۆى شۆرد. واتە: لەپیش شۆردنى لەشیدا. لەگىرپانەوہیەكى تردا: جامنیش پەرۆیەكەم بۆھینا كەخۆى پى وشك بكاتەوہ بەلام پەرۆكەى نەویستو، ئاوەكەى بە دەستی لەلەشى تەكاند. (ت/۱/۱۵۲- ز-۳۲- ژ-۲۷۷ = ش/د/ت/ن).

۱۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ مِنْ قَدَحٍ يُقَالُ لَهُ الْفَرَقُ). (الحديث ۲۵۰ - أطرافه في: ۲۶۱، ۲۶۳، ۲۷۳، ۲۹۹، ۵۹۵۶، ۷۳۳۹) (۱۵۸)

عائیشە (زەوى خۆى لى بىن) فەرمووی: جاران مەن و پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) بەیەكەوہ لەیەك دەفر خۆمان دەشۆرد، پىیان دەگوت: (فەرەق) شازدە (رەگل) ئاوی دەگرت. لەگىرپانەوہیەكا: ھەردوو لايشمان لەشمان پيس بوو. (ت/۱/۱۰۵، ل - ۳/۱۴۹ - ز-۲۱- ژ-۱۵۲ - ش/د/ت/ن).

روونکردنەوہ:

قەتبى و كەسانى تر دەفەرموون: (فرق) ئاوا دەخوینریتەوہ (فەرەق) نەوہوى دەفەرموئ: بەم شیوہیە رەوانبێژ ترە. ئیبنوتین دەفەرموئ: (فەرەق)

دهخوینریتته وه. ئیبنونه شیر دمه فرموی: فرهق شازده رمتله، به لام فرهق، به زنه ی ری، سه دو بیست رمتله. ئیبنوعویهینه دمه فرموی: فرهق سی صاعه، نه وهوی دمه فرموی: نه مه قسه ی جه ما ورمه کانه، بیژراویشه: دوو صاعه، جه وه هری دمه فرموی: فرهق نه یاره یه کی ناسراوه له مه دینه هیه، شازده رمتله، نه بوزمید دمه فرموی: (فهرق) و (فهرق) یه ک شتن، نه یاره یه که سی مه ن دهگری، که دهکاته شازده رمتل.

نه مه نموونه یه که له جوړی شیکردنه وه، که نیشانه ی نه وه یه رافه کردنی فره مووده زور گرانه، پپووستی به زانستی زور هیه. جا نه گهر له شوینی بینیمان که فره مووده ی به دوو جوړ، یابه چهند جوړیکی جیا جیا، رافه کراوه، یا ورمه گپراوه، نه وه کیشه نیه.

۱۸۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: (دَخَلْتُ أَنَا وَأَخُو عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَلَى عَائِشَةَ فَسَأَلَهَا أَخُوهَا عَنْ غُسْلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَتْ بِإِنَاءٍ نَحْوًا مِنْ صَاعٍ فَأَغْتَسَلَتْ وَأَفَاضَتْ عَلَى رَأْسِهَا وَبَيْنَنَا وَبَيْنَهَا حِجَابٌ). (الحديث ۲۵۱). (۱۵۹)

نه بو سه له مه - رهحه تی خودای لی بی - فره مووی: (من و برایه کی شیریی عایشه (همزی خوی لی بی) رویشتین بو خزمه تی، برایشیری یه که ی له باره ی چوئیتی ی خوشوژدنی پیغه مبه ره وه پرسپاری لیکرد، نه ویش داوای دهووری صاعی ناوی کردو، خوی شوژد، له ته وقه سه ری ه وه ناوی کرد به سه ر خویدا. له نیوانی ئیمه و له نیوانی عایشه دا په رده یی هه بوو، نه و شوینانه ی شارده بو وه که له له شی نافرمتی خوئی، ته ما شاگردنی نادروسته.

۱۸۳- عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) قَالَ: (حَدَّثَنَا أَبُو جَعْفَرٍ أَنَّهُ كَانَ عِنْدَ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ هُوَ وَأَبُوهُ وَعِنْدَهُ قَوْمٌ فَسَأَلُوهُ عَنِ الْغُسْلِ فَقَالَ يَكْفِيكَ صَاعٌ فَقَالَ رَجُلٌ

مَا يَكْفِينِي فَقَالَ جَابِرٌ كَانَ يَكْفِي مَنْ هُوَ أَوْفَى مِنْكَ شَعْرًا وَخَيْرٌ مِنْكَ ثُمَّ أَمَّنَا فِي ثَوْبٍ. (الحديث ۲۵۲ - طرفاه في: ۲۵۵، ۲۵۶)

ئەبۇئىسحاق (رەزى خەلىلى بىن) فەرەمۇۋى: ئەبۇجەئفەر مۇجەممەدى كۆرى غەلى كۆرى حوسەينى كۆرى غەلى كۆرى ئەبۇتالىب، كەناسراۋە بە (ئەلباقىر) گىپرايەۋە بۇمان فەرەمۇۋى: مەن ۋە باۋكەم لەخزەمەت جابىرى كۆرى غەبدوللادا بوۋىن، كۆمەللى تىرى لەخزەمتدا بوۋ، لەبارەى خۇشۇردنەۋە كەجەندى ئاۋ بەشى دەكا لىيان پىرسى، فەرەمۇۋى: (مەنىكت بەسە!) (مەن = صاع).

پىاۋى گوتى: مەنى ئاۋ بەشەم ناكە خۇمى پى بىشۇرم. جابىر فەرەمۇۋى: مەنى ئاۋ بۇ خۇشۇردن ۋە غوسل دەرگىردن بەشى پىغەمبەرى دەگرد، كەلەتۇمۇۋى زۇرتىر بوۋ، ۋەلەتۇيش چاكتىر بوۋ، كەۋاتە: قسەى ۋامەكە، لەپاشا كەنوئىز بوۋ، پىشەۋا جابىر (رەزى خەلىلى بىن) لەيەك لۇجل دا بەرنوئىزى بۇگردىن.

۱۸۴ - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا أَنَا فَأَفِيضُ عَلَى رَأْسِي ثَلَاثًا). وَأَشَارَ بِيَدَيْهِ كِتْمَتَهُمَا. (الحديث ۲۵۴) (۱۶۰)

جوبەيرى كۆرى مۇطەئىم (رەزى خەلىلى بىن) فەرەمۇۋى: پىغەمبەر (دروۋى خەلىلى بىن) فەرەمۇۋى: (لەراستىدا مەن بەش بەھالى خۇم، سى مەشت ئاۋ دەكەم بەسەرما) جابىر فەرەمۇۋى: پىغەمبەر (دروۋى خەلىلى بىن) بەھەردوۋ دەستى نىشانى دا كەمەبەست لەمەشت پى ھەردوۋ دەستە.

★ أخرجه مسلم. طهارة. استحباب استفاضة الماء رقم ۷۴۱.

(۱۶۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: استحباب إفاضة الماء على الرأس وغيره، رقم:

رافه و شیکردنه وه:

جوبه یر له پیا و ما قولانی قورپیش بوو، نوینه یری قورپیش بوو که هاته خرمهت حه زرمهت بو بهردانی دیله کانی غه زای بهدر، له کاتی ئازادکردنی مه ککه دا موسولمان بوو، زانایه کی بنه چه ناس و ره گه ز ناسیکی گه و ره بوو، له نه بوبه کری صه دیکه وه نه و زانسته فیڕ بوو بوو، شهست فهرمووده ی هه یه، نویمان له بوخاریدا هه، له مه دینه له سالی په نجاو چواری کوچیدا مردوو ه).

۱۸۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ دَعَا بِشَيْءٍ نَحْوِ الْجَلَابِ فَأَخَذَ بِكَفِّهِ فَبَدَأَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ ثُمَّ الْأَيْسَرِ فَقَالَ بِهِمَا عَلَى وَسْطِ رَأْسِهِ). (الحديث ۲۵۸). (۱۶۱)

عائیشه (همزای خوی لێ بێ) فهرمووی: (جاران پیغه مبه ر (دروودی خودای لسم بێ) که بو له شپیی خوی ده شوړد، پر دهوړی گوژه یی ئاوی داوا ده کرد، نه و جا پر مشتی ئاوی هه لده گرتو له پيشا ده یکرد به لای راستی سه ریدا، نه مجا ده یکرد به لای چه پی سه ریدا، نه نجا به مست به هه ردوو دهستی ئاوی ده کرد به سه ر ته و قه سه ریدا.

۱۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُغْتَسِلُ أَنَا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ إِيَاءٍ وَاحِدٍ تَخْتَلِفُ أَيْدِينَا فِيهِ). (۱۶۲)

عائیشه (همزای خوی لێ بێ) فهرمووی: جاران من و پیغه مبه ر (دروودی خودای لسم بێ) به یه که وه له یه ک دمفر خویمان ده شوړد، ری ده که وت له ناو دمفره که دا ده ستمان به ره نگاری دهستی یه کتری ده بوو. (ت/ ۱/ ۱۴۹/ ۳ = ز- ۳۱- ژ- ۲۶۹).

۱۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أُطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَطُوفُ عَلَى نِسَائِهِ ثُمَّ يُصْبِحُ مُخْرِمًا يَنْضِخُ طِبَاءً). (الحديث ۲۶۷- طرفه في: ۲۷۰). (۱۶۳)

(۱۶۱) أخرجه مسلم في الحيض، باب: صفة غسل الجنابة، رقم: ۷۲۳-۳۸.

(۱۶۲) أخرجه مسلم في الحيض، باب: القدر المستحب من الماء في الغسل الجنابة، رقم: ۷۲۹-۳۲۱، ۳۱۹.

عائشه (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: بۆخۆم بۆنی خۆشم دەدا لہ پیغہمبەر (درودی خودی لہسر بن) لہکاتی ئیحرام بەستن دا، بەلّام لہپیش ئەوہدا کەئیحرام ببەستی، جا ھەر لەوشەوہدا دەچوووە لای ژنەکانیو، بۆ بەیانیش ھیشتا بۆنی گولّوہکە دەمار دەمار دەپۆیی کەئیحرامی دادەبەست (ت/۲/۱۶۷/۲ ز- ۸۷ ژ- ۱۵۱۵).

۱۸۸- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدُورُ عَلَى نِسَائِهِ فِي السَّاعَةِ الْوَاحِدَةِ مِنَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَنَّ إِحْدَى عَشْرَةَ وَفِي رِوَايَةٍ: تِسْعُ نِسْوَةٍ. قِيلَ: لِأَنَّهُ أَوْكَانَ يُطِيقُهُ قَالَ كُنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّهُ أُعْطِيَ قُوَّةَ ثَلَاثِينَ). (الحديث ۲۶۸ أطرافه في: ۲۸۴، ۵۰۶۸، ۵۲۱۵).

ئەنەس (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: سەردەمی پیغەمبەر (درودی خودی لەسر بن) یازدە ژنی ھەبوو، جاری وادەبوو لەیەک تاودا، بەشەو یابەرپۆژ، دەپۆشتەلای ھەر یازدەیان و یەکە یەکە لەو ماوەیەدا دروست دەبوو لەگەڵیان. لەگێرانیوەیەکا: نوژنی ھەبوو. گوترا: جا ئایا توانای ئەوہی ھەبوو لەکاتیکی وا کەما لەگەڵ ئەوہندە ھاوسەردا دروست ببی؟ ئەنەس فہرمووی: بەئێ، ئیمە قسە ی ئەوہمان ئی دەکرد: کە پیغەمبەر (درودی خودی لەسر بن) لەم لایەنەوہ توانای سیی پیایوی پی دراوہ. (ت/۱/۱۵۶/۱۰ ز- ۳۲ ژ- ۲۸۶ - ش/د/ت/ن)

۱۸۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنِّي أُنْظُرُ إِلَى وَبِصِ الطَّيِّبِ فِي مَفْرَقِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُخْرِمٌ). (الحديث ۲۷۱ - أطرافه في: ۱۵۳۸، ۵۹۱۸، ۵۹۲۳) (۱۶۴)

عائشه (رضی خوی لہ بن) فہرمووی: ئیستاش ھەر لەبەرچاومە کە چۆن شوینی جیاکردنەوہی مووی سەری پیغەمبەر (درودی خودی لەسر بن) کەلەناوہراستا دەیکرد

(۱۶۳) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۷۲۵=۷۲۶.

* أخرجه مسلم في الطهارة رقم- ۷۰۶ شيجا.

(۱۶۴) أخرجه مسلم في الحج، باب: الطيب للمحرم عند الإحرام، رقم: ۱۱۹۰=۲۸۲۶، ۲۸۲۴.

به دوو به شه وه، بریسکه هی میسکه که ی پیوه بوو ده بریسکایه وه، که له پش نیحرام به ستن دا لیی دابوو. (تاج- ۱۸۱/۲ ز- ۸۷ ز- ۱۵۱۵ ج- ۴).

۱۹۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ غَسَلَ يَدَيْهِ وَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اغْتَسَلَ ثُمَّ يُخَلِّلُ بِيَدِهِ شَعْرَهُ حَتَّى إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشْرَتَهُ أَفَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ).

عائیشه (همزای خوی لـ بن) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (درویدی خودی له سهر بن) وابوو که بو له شپیی خوی دهشورد ههردوو دهستی خوی تامووچه کانی دهشورد، نهوجا ریک وهک دهسنویژی نوپژ دهسنویژی دهگرت، نهوجا دهستی دهکرد بهخوشوردن، دهستی دهخسته بن مووهکانی سهری، تابهزهینی وایدهزانی که پیستی بن فزهکه ی بهباشی تهپووه، نهوجا سی مست ناوی دهکرد بهسهر سهریدا، لهپاشا باقی مهندهی جهستهی خوی پاک دهشورد. (ت/ ۱۵۳/ ۱ / ۲ ز- ۳۲ ژ- ۲۷۸ - ش/ د/ ت/ ن).

رافه و شیکردنه وه:

ئهه فهرموودهیه له پیشه وه رابورد (ب/ ۱ ف - ۱۷۹ = پروانه بهرگی یه کهم، فهرمووده ی ژماره / ۱۷۹).

۱۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِمَتِ الصَّلَاةُ وَعَدَّتِ الصُّفُوفُ قِيَامًا فَخَرَجَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا قَامَ فِي مُصَلَّاهُ ذَكَرَ أَنَّهُ جُنُبٌ فَقَالَ لَنَا مَكَانُكُمْ ثُمَّ رَجَعَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ خَرَجَ إِلَيْنَا وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَكَبَّرَ فَصَلَّيْنَا مَعَهُ). (الحديث ۲۷۵ - طرفاه في: ۶۳۹، ۶۴۰). (۱۶۵)

(۱۶۵) أخرجه مسلم المساجد ومواضع الصلاة، باب: متى يقوم الناس للصلاة، رقم:

۶۰۵= ۱۳۶۶ شیخا.

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇى لى بىن) فەرمووى: جارى قامەتى نوپۇز كراو، رېزەكانى رېك خرانو، ھەركەسەى بەپۈۋە لەرپىزى خۇيدا رېك راوہستا، پېغەمبەریش (درودى خودى لەسەر بىن) لەھۆدەكەى خۇيەوۋە تەشرىفى ھاتەدەرەوۋە لەنوپۇزگاگەى خۇيدا لەپېشمانەوۋە راوہستا، لەوكتەدا يادى كەوتەوۋە كەلەشپىسە، جا فەرمووى پېمان: (لەجىگەى خۇتان بن تادىمەوۋە) ئەوجا رۇيشتەوۋە بۇ مائەوۋە گورج خۇى شۆرد، كەھاتەوۋە بۇلامان سەرى ئاوى لى دەتكا، ھى خۇشۆردنەكەى، ئىنجا ئەللەھونەكبەرى نوپۇز دابەستنى كردو ئىمەيش لەگەئىدا نوپۇزمان دابەست

۱۹۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ يَغْتَسِلُونَ غُرَّةً يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ وَكَانَ مُوسَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْتَسِلُ وَحْدَهُ فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا يَمْنَعُ مُوسَى أَنْ يَغْتَسِلَ مَعَنَا إِلَّا أَنَّهُ آذُرُ فَذَهَبَ مَرَّةً يَغْتَسِلُ فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ فَفَرَّ الْحَجَرُ بِثَوْبِهِ فَخَرَجَ مُوسَى فِي إِثْرِهِ يَقُولُ ثَوْبِي يَا حَجَرُ حَتَّى نَظَرْتَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى مُوسَى فَقَالُوا وَاللَّهِ مَا بِمُوسَى مِنْ بَأْسٍ وَأَخَذَ ثَوْبَهُ فَطَفِقَ بِالْحَجَرِ ضَرْبًا فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ وَاللَّهِ إِنَّهُ لَنَدَبَ بِالْحَجَرِ سِتَّةَ أَوْ سَبْعَةَ ضَرْبًا بِالْحَجَرِ). (الحديث ۲۷۸- طرفاه في: ۴، ۳۴۰، ۴۷۹۹) (۱۶۶)

ئەبوھورەیرە (رەزى خۇى لى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بىن) فەرمووى: (نەوۋەى ئیسرائىل - كەناودارن بەبەنى ئیسرائىل - بەرووتو قووتى لەبەرچاوى يەكترى خۇيان دەشۆرد، بەلام موسا (سەلام خۇى لى بىن) پياويكى زۆر بەشەرمو شكۆ بوو ھەمىشەخۇى باش دادەپۆشى، بەرەنگىكى وا پېستى لەشى ھىچ نەدەبىنرا، وەھەر بەتەنھايىش خۇى دەشۆرد، جاھەندى كەسيان بەم جۆرە قسە ناشرىنانە ئازارى دلى موسايان دەداو، دەيانگوت: بېى و نەبى بۆيە

مووسا بھم شېۋمىيە خۇى دادەپۇشىۋ بەجيا خۇى دەشواۋ لەگەل ئىمەدا خۇى ناشۇرى، ديارە نەنگى بەلەشيەۋە ھەيە، سايا بەلەكە، يادەبەۋ قۇرە، يادەردىكى ترى ھەر ھەيە.

جا خوداى گەۋرە سەرۋەر ويىستى ئەم قىسەۋ باسەى ئەۋانە بەدرۇ بىخاتەۋە، پاكى و بى نەنگى موسا (سەلامى خۋاى لى بى) دەرېخا، جابۇيە رۇزى موسا (سەلامى خۋاى لى بى) بەتەنيا خۇى لەۋان كلا كردو رۇيشت بۇ چۆلى لەۋى خۇى بشۇرى، جا جلەكانى لەبەر خۇى داكەندو، لەسەر بەردى دايانان، كاتى گەخۇى تەۋاۋ شۇرد، چۈۋ بۇلاى جلەكانى تالەبەريان بىكەتەۋە، بەلام بەفەرمانى خوداى گەۋرە بەردەكە جلەكەى موساى فراند! مووسايش داردەستەكەى خۇى ھەلگرت و نىشتە سەر بەردەكەۋ راپىكرد بەشۋىنى داۋ بانگى كرد: بەردەكە! جلەكانم دانى، بەردەكە! جلەكانم دانى، بەردەكەيش رۇيشت، مووسايش شۋىنى كەۋت، ھەتا گەيشت بەكۆمەلى لەنەۋەى ئىسرائىل و، گشتيان تەماشاي لەشى مووساىان كرد، بەرۋوت و قوۋوتى و بەچاۋى خۇيان بىنيان كەلەش و لارى لەۋە جۋانترۋ پاكتر نابى و زۆر دوۋرە لەۋ درۇيانەى كەئەۋان دەيانلىن، جا ئەۋجا بەردەكە رەق راۋەستاۋ مووسايش جلەكەى ھەلگرتەۋەۋ دەستى كرد بەلىدانى بەردەكەۋ، بەگۇچانەكەى چەند كۈتەكىكى باشى لى دا!

ئەبۋھورەيرە (بىزى خۋاى لى بى) دەفەر مۋى: سۋىندم بەخوداى گەۋرە مووسا ۋابەتوندى بەردەكەى داپلۇسى بوۋ، سى ياجۋار، ياپىنج، يا شەش، ياحەۋت خالى لى كردبوۋ، ئاۋا قىرنجاندىۋوى ۋەك جىگەبىرىن. ئەمە ئەۋ داستانەيە كەخوداى گەۋرە بھم ئايەتە ئامازەى بۇ دەكاۋ دەفەر مۋى: (يا ايها الذين آمنوا لاتكونوا كالذين آذوا موسى فبرأه الله مما قالوا وكان عندالله وجيهاً) ٦٩/٣٣ - ۋاتە: ئەى كەسانى كەباۋمىرتان ھەيە بەخوداۋ بە پىغەمبەرى خودا! ۋەك ئەۋانە مەبن كەئازارى دلى موساىان دەدا، تاخوداى گەۋرە پاكى و بى نەنگى موساى

دەر خست و قسه ناهه قه گانی ئهوانی به درۆ خسته وه، له راستی دا موسا له لای خودای گهوره گهلی خاوهن خاترو زۆر پایه بهرزو رێزدار بوو. (ت/۷/ ۱۰۱/ ۱۹ = تاج-۴ ز-۱۶ ژ-۴۰۵۴ - ش/ت).

روونکردنه وه:

ئهم فهرموودهیه دهمست دهدا بۆ به لگه، له کاتی پێویستی و ناچاریدا رووت کردنی شهرمگای مرووف دروسته، وهك شایهتی و مه بهستی پزیشکی و شتی تری وا وه ههرودها به لگهیه له سهر ئه وه دارو به ردیش ههست و پیت و فهر و هۆشیان ههیه، و مشیایوی ته می و ئاموزگارین.

۱۹۳- وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَا أَيُّوبُ يَغْتَسِلُ غُرْيَانًا فَخَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِنْ ذَهَبٍ فَجَعَلَ أَيُّوبُ يَحْتَسِي فِي ثَوْبِهِ فَنَادَاهُ رَبُّهُ يَا أَيُّوبُ أَلَمْ أَكُنْ أَغْنَيْتَكَ عَمَّا تَرَى؟ قَالَ بَلَى وَعِزَّتِكَ وَلَكِنْ لَأُغْنِيَ بِي عَنْ بَرَكَتِكَ). (الحديث ۲۷۹ - طرفاه في: ۳۳۹۱، ۷۴۹۳).

ئهبوه هورهیره (همزای خوای من بن) فهرمووی: پێغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: (جاری ئه یووب به رووتی: (واته: به بی په شته مال گرتنه وه به بهر کوشیا، به لام به ته نیا له جیگهیه کی چۆلا) خووی ده شو رد، له و کاته دا کولله ی زی پرینی به سه ردا داباری، جا ئه ییووب به مشت زی پره که ی ده کرده ناو جله کانیه وه. خودا و مند گازی کرد: ئه ی ئه ییووب! ئه دی من بی نیازم نه کردبووی له شتی وا، ئیتر ئهم هه لپه یه ی بۆچی یه؟ فهرمووی: با، به گه وه ری تو چۆن دمفه رمووی وایه، ئه و مند مت خیر و بی ر پی به خشیوم کارم نییه به م زی پر به لام له گه ل ئه وه شا هه رگیزاو هه رگیز له پیت و فهری تو بی نیاز نابم و ئه و زی پریش به شیکه له پیت و فهری تو، بۆیه کو ی ده که مه وه!) (ت/۴/ ۱/۳۸۹ تاج-۳ ج-۴ ز-۱۱۹ ژ-۳۲۱۷).

۱۹۴- عَنْ أُمِّ هَانِيٍّ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ تَسْتُرُهُ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِيٍّ). (الحديث ۲۸۰ - أطرافه في: ۳۵۷، ۳۱۱۷، ۶۱۵۸) (۱۶۷)

نومموهانی کچی نه بو طالیب (همزی خوی لب بئ) فہرمووی: سالی نازاد کردنی شاری مہککہ، رویشتم بو خزمہتی پیغہمبہر (درودی خودی لہسہر بئ) کہ جووم خوی دہشورد فاطیمہ پہردہی بو کردبوو، کہہہستی بہمن کرد فہرمووہ (درودی خودی لہسہر بئ): (نہو ژنہ کی یہ؟) گوتم: منم نومموہانیئم (ت/۱/ ۱/۱۴۸ = ز-۳۱ ژ-۲۶۷).

راقہ و شیکردنہوہ:

نومموہانی خوشکی نیمامی عہلی یہ (همزی خوی لب بئ) چلو شہش فہرموودہی ہہیہ، دہلین: نہم لہدوا نیمامی عہلی مردوہ، ہہق ناموزای پیغہمبہرہ، رمزاو رحمہتی خودای لی بی (ت/۱/ ۴/۴۸۵ = ز-۱۷۹ ژ-۹۵۶).

۱۹۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقِيَهُ فِي بَعْضِ طَرِيقِ الْمَدِينَةِ وَهُوَ جُنُبٌ فَأَلْحَسَتْ مِنْهُ فَذَهَبَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ أَيْنَ كُنْتَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ كُنْتُ جُنُبًا فَكَرِهْتُ أَنْ أَجَالِسَكَ وَأَنَا عَلَى غَيْرِ طَهَارَةٍ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجُسُ). (الحديث ۲۸۳ - طرفه في: ۲۸۵) (۱۶۸)

نہبوہورہیرہ (همزی خوی لب بئ) فہرمووی: جاری لہشم پیس بوو، لہیہکی لہریگہکانی مہدینہ تووشی پیغہمبہر بووم (درودی خودی لہسہر بئ) لہبہرنہوہ کہ لہشم گران بوو خوّم لی شاردہوہو، جووم خوّم شورودو ئەوسا ہاتمہوہ بو خزمہتی،

(۱۶۷) أخرجه مسلم في الحيض، باب: تستر المغتسل بثوب ونحوه، رقم: ۷۶۲، ۷۶۳، ۱۶۶۶.

(۱۶۸) أخرجه مسلم في الحيض باب: الدليل على ان المسلم لا ينجس، رقم: ۳۷۱ = ۸۲۲.

فهرمووی: (ئەمى ئەبوهورەيرە! ئەووە لەکۆى بووى؟ گوتەم: راستىهکەى لەشم پيس بوو، لەبەرئەووە حەزم نەکرد بەلەشى ناپاکەووە لەخزمەتتا دابنىشم).
فهرمووی: (سوبحانەئەللا! چەند سەيريت! موسولمان چۆن پيس دەبىت!)
(ت/۷/۱۵۵/۱ = ز-۳۲ ژ-۲۸۳).

۱۹۶- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيْرُقَدْ أَحَدُنَا وَهُوَ جُنْبٌ؟ قَالَ نَعَمْ إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَرْقُدْ وَهُوَ جُنْبٌ).
(الحديث ۲۸۷- طرفاه في: ۲۸۹، ۲۹۰). (۱۶۹)

ئىبنوعومەر (پەزى خودايان لى بى) فهرمووی: عومەرى کورى خەططاب (پەزى خودايان لى بى) لە پىڤەمبەرى پەرسى: کەسێ لەئىمە ئەگەر لەشى پيس بوو، پيش ئەوەى خۆى بشۆرى، بۆى هەيە کەبخەوێ؟ فهرمووی (دروودی خودای لەسەر بى): (بەئێ، هەركاتى لەشتان پيس بوو بۆتان هەيە کەبەلەشى پيسەووە بخەون، بەلام واباشە لەکاتى وادا دەسنوێژى بگرن ئەوسا بخەون).

۱۹۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَّذَهَا فَقَدْ وَجَبَ الْغَسْلُ). (الحديث ۲۹۱). (۱۷۰)

ئەبوهورەيرە (پەزى خۆى لى بى) فهرمووی: پىڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) فهرمووی: (كاتى پياو لەناو جوارپەلى ئافەرتا دانىشتو لەگەئيا دروست بوو، باناويشى نەيەتەووە، ئيتەر خوڤشۆردن لەسەر هەردوولا پىويست دەبى) (ت/۱/۱۴۴ - ز- ۳۰ ژ- ۲۵۸ = ش/د/ن).

(۱۶۹) أخرجه مسلم في الحيض، باب: جواز نوم الجنب واستحباب الوضوء له، رقم: ۷۰۲=۳۰۶.

(۱۷۰) أخرجه مسلم في الحيض، باب: نسخ الماء من الماء، رقم: ۷۸۱=۳۴۳.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۶) نامه‌ی بینویژی (کتاب الحيض)

۱۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَقُولُ: (خَرَجْنَا لَا نَرَى إِلَّا الْحَجَّ فَلَمَّا كُنَّا بِسَرِفٍ حِضْتُ فَدَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَبْكِي قَالَ مَا لَكَ أَنْفِستِ؟ قُلْتُ نَعَمْ قَالَ إِنَّ هَذَا أَمْرٌ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَى بَنَاتِ آدَمَ فَأَقْضِي مَا يَقْضِي الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ قَالَتْ وَضَعَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ نِسَائِهِ بِالْبَقَرِ). (الحديث ۲۹۴- أطرافه في: ۳۰۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۹، ۳۲۸) (۱۷۱)

عائشه (همزای خوی لب بر) فهرمووی: له‌خزمه‌تی هه‌زهدا (درودی خودی لمسر بر) دهرجووین بوّ هه‌ج، وه‌به‌ته‌مای عه‌مره نه‌بووین، چوونکه گومانمان وابوو که له‌مانگه‌کانی هه‌جدا عه‌مره ناکرئ، که‌گه‌یشتینه سه‌ریف له‌وئ من بئ نوؤز که‌وتم و ده‌ستم کرد به‌گریان، پیغه‌مبه‌ر (درودی خودی لمسر بر) هات به‌سه‌رما ده‌گریام، فهرمووی: (ئه‌وه چیه بوّچی ده‌گری؟) گوتم: به‌خوا هه‌زم ده‌کرد که‌ئه‌مسال نه‌هاتمايه بوّ هه‌ج، فهرمووی: (ره‌نگبئ بینویژ بیت؟) گوتم: به‌ئئ. فهرمووی: (ئه‌مه شتیکه خودا نووسیووویه‌تی له‌سه‌ر کچانی ئاده‌م و سووچی توؤی تئدا نییه، جاهه‌رچی حاجی ده‌یکا توؤیش بیکه، به‌لام ته‌وافی به‌یت مه‌که، هه‌تا پاک ده‌بیته‌وه).

عائشه (همزای خوی لب بر) فهرمووی: جاکه‌گه‌یشتینه مه‌که‌که هه‌زهدا (همزای خوی لب بر) به‌هاورپییانی خوؤی فهرموو: بیکه‌ن به‌عه‌مره، ئیتر خه‌لکه‌که ئیجرامیان شکان، مه‌گه‌ر نه‌و که‌سانه نه‌بئ که‌نازه‌لئ دیاریی به‌یتیان پئ بوو. فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (درودی خودی لمسر بر) خوؤی دیاری پئ بوو، وه‌نه‌بو به‌کرو عومه‌ریش دیارییان پئ بوو، هه‌روه‌ها ده‌وئه‌مه‌نده‌مکانیش دیارییان پئ بوو، جا که‌تافی

ئىۋارەى رۆژى تەروپىيە كەۋتەنەۋە رى، دىسانەۋە ئىجرامى ھەجيان دابەستەۋە فەرموۋى: رۆژى جەژن لەبىنۆيژى پاك بوومەۋە، ئەۋجا پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) فەرمانى پى كردم تەۋافى ئىفازەم كرد، فەرموۋى: جاگۆشتى گايان بۆھىناين، گوتەم: ئەم گۆشتە ھى جى يە؟ گوتيان: پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) گاي كردوۋە بەقوربانى بۆ ھاوسەرەكانى. (ت/۲/۱۹۸/۱ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۷ = ش/د/ت/ن).

۱۹۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَرْجُلُ تَغْنِي رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهِيَ حَائِضٌ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَئِذٍ مُجَاوِرٌ فِي الْمَسْجِدِ يُدْنِي لَهَا رَأْسَهُ وَهِيَ فِي حُجْرَتِهَا فَتَرْجُلُهُ وَهِيَ حَائِضٌ). (الحديث ۲۹۶ طرفه في ۲۹۵). (۱۷۲)

عائىشە (بەزى خۇي لى بى) فەرموۋى: (جارى ۋادەبوو بىنۆيژ بووم پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) سەرى خۇي دەنايە بەردەستم قەزەكەيم شانە دەكرد. لەگىرپرانەۋەيەكا: جارى ۋادەبوو من لەناۋ ھۆدەكەى خۇما دەبووم، كەۋا لەتەنىشت مزگەۋتەكەۋە، پىغەمبەرىش (درودى خودى لەسەر بى) لەناۋ مزگەۋتا خەلۋەى دەكىشا لەدەرگاي ھۆدەكەى خۇمەۋە، كەلەسەر مالى مزگەۋت بوو سەرى دەردەھىناۋ سەرى لەمنەۋە نەزىك دەكردەۋە، مەنىش بۆيم شانە دەكرد، لەۋكاتەدا بىنۆيژىش بووم) (ت/۲/۱۴۶/۱ = ز-۷۵ ژ-۱۴۶۳).

۲۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَكَبَّرُ فِي حُجْرِي وَأَنَا حَائِضٌ ثُمَّ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ). (۱۷۳)

عائىشە (بەزى خۇي لى بى) فەرموۋى: جارى ۋادەبوو پىغەمبەرى خوا (درودى خودى لەسەر بى) سەرى لەسەر كۆشم دادەنا، لەۋكاتەدا من بىنۆيژ بووم، ۋەلەسەر ئەۋ حالە قورئانى دەخويند.

(۱۷۲) أخرجه مسلم في (الباب: غسل الحائض رأس زوجها وترجله. الخ) المترجم= ۶۸۲-۶۸۶.

(۱۷۳) أخرجه مسلم في الحيض، باب: الاضطجاع مع الحائض في لحاف واحد، رقم: ۳۰۱، ۶۸۰، ۶۹۱.

روونکردنه وه:

ژنی بښوونکي پاکه، ناوو نانی دهستی هه لاله، لیکه وتنی دروسته چونکه پاکه، نه وه وی (پرمزی خوی لږ بڼ) دمه رموی: ئه م فهرمووده یه به لگه ی نه وه یه که خویندنی قورئان له کاتی راکشان و پالکه وتنا دروسته، هه روا له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه. شیخی عهینی (پرمزی خوی لږ بڼ) دمه رموی: (ئهمه ی نه وه وی دمه رموی: که له نزیکی جیگه ی پیسایشه وه خویندنی قورئان دروسته جیگه ی سرنجه، چونکه به م قسه یه بڼی نابڼی خویندنی قورئان به رابهر به ناوده ست ناباشی (که راهه تی) ی هه بڼی، به لام پڼویسته که کاری وانا باش بڼی، له به رخاتری ریزگرتنی قورئان، چونکه ده ور به ری شت حوکم و برپاری نه و شته ی هه یه).

۲۰۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (بَيْنَا أَنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُضْطَجِعَةً فِي خَمِيصَةٍ إِذْ حِضْتُ فَأُتِيتُ فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضَتِي قَالَتْ أَلْقِيتُ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخَمِيصَةِ). (۱۷۴)

ئومموسه له مه ی هاوسه ری پڼغه مبه ر (دروودی خودی له سر بڼ) که یه کی که له دایکانی موسولمانان، فهرمووی: جاری له گه ل پڼغه مبه ردا له ژیر جاجمیکی بازوودا پالکه وتبووم، له نا کاو له و ده مه دا که وتمه بڼی نوڼزی یه وه، ئیتر خۆم له ژیر جاجمه که دزی یه وه، چووم خۆم گوږی و جلی بڼوڼزی یه که مم له به رکرد. فهرمووی: (ئه وه تیکه وتیت؟) گوتم: به ئی. ئه و جا بانگی کردمه وه، چوومه وه له گه ئیا له ژیر مه و جه که دا راکشامه وه.

۲۰۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنْتُ أَغْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَمَاءٍ وَاحِدَةٍ كَلَانَا جَنْبًا، وَكَانَ يَأْمُرُنِي فَأَنْزُرَ، فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ وَكَانَ يُخْرِجُ رَأْسَهُ إِلَى وَهْرِ مَعْتَكِفٍ فَأَغْسِلُهُ وَأَنَا حَائِضٌ) وَفِي رِوَايَةٍ عَنْهَا

(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَأَنَّتْ إِحْدَانَا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُبَاشِرَهَا أَمَرَهَا أَنْ تَتَزَرَّ فِي فَوْرٍ حَيْضَتِهَا ثُمَّ يُبَاشِرُهَا قَالَتْ وَأَيُّكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْلِكُ إِرْبَهُ). (الحديث ۳۰۲ طرفه في: ۳۰۲، ۲۰۳۰). (۱۷۵)

عائيشه (زوی خوی لی بن) فہرمووی: جاری وادہبوو خووم و پیغہمبہر پیگہوہ لہیک دہفر خوومان دہشورد، ہہردووکمائیش لہشمان پیس بوو. ہہندی جاریش بی نویتز دہبووم، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بن) فہرمانی پی دہکردم، بہرکووشم دہپوشی، نہوجا لہسہر نہو بہرکووشہوہ دہستی لہگہلما تیکہل دہکردو خووشی لی و مردہگرتم، زور جاریش لہناو مزگہوتا خہلوہی دہکیشا، لہناو مزگہوتہکہوہ سہری خوی دہہینایہ ناو ہوڈدہکہی منہوہ، کہبہتہنیشتی مالی مزگہوتہوہ بوو، منیش سہریم دہشورد لہوکاتہیشدا بینویتز بووم.

لہگیرانہوہیکہی تردا عائیشہ دہفرمووی: نہگہر یہکی لہئیہی ہاوسہرانی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بن) لہگہرمہی بینویتزیدا بواپہ، نہگہر پیغہمبہر بیویستایہ لہوکاتہدا دہستی لہگہل دا تیکہل بکا، فہرمانی دہدا بہرکووشیکی دہدا بہنیوانی ناوکی و نہژنووی دا، نہوجا لہسہر نہو بہرکووشہوہ دہستی بو دہبردو لہگہلیدا خوی تیکہل دہکردو خووشی لی و مردہگرت بہلام بہبی دروست بوون. عائیشہ فہرمووی: بہلام کی لہئیوہ دہتوانی کہ وک

پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بن) نارمزووی خوی بو زہوت بکری و سنوور نہبہزینن.

۲۰۳ - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ إِلَى الْمُصَلَّى فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي أُرِيكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ فَقُلْنَ وَبِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ تُكْفَرْنَ اللَّغْنَ وَتُكْفَرْنَ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلٍ وَدِينٍ أَذْهَبَ لُبَّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ قُلْنَ وَمَا نَقِصَاتُ دِينِنَا وَعَقْلُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ

نَصَفَ شَهَادَةَ الرَّجُلِ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ عَقْلِهَا أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ قُلْنَ بَلَى قَالَ فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ دِينِهَا). (الحديث ۲۰۴ أطرافه في: ۹۵۶، ۱۴۶۲، ۱۹۵۱، ۲۶۵۸). (۱۷۶)

ئەبوسەئیدی خودری (رمزی خوی لن بى) فەرمووی: جەژنى قوربان بوو، یاروژی جەژنى رەمەزان بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەمەمەر بى) دەرچوووە دەرەووە رویشت بوو نوێزگاکی بۆئەودەشتە لەدەرەووەی شار، سەری لەژنان داو فەرمووی: (ئەى کۆمەلى ژنان! خێرو خێرات زۆر بکەن و، زۆریش بپارێنەووە داواى لیبووردن لەخودا بکەن، چونکە من لەشەوى ميعراجدا خودا نیشانى دام کەئێوە زوربەى خەلکی دۆزەخ بوون) ژنەکان گوتیان: ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەووە بۆچی ئێمە زۆر بەى خەلکی ناو دۆزەخین؟ فەرمووی: (چوونکە زۆر نەفرمت لەخەلک دەکەن و، سەلەبى لەگەڵ مێر دەکەن و چاکەى ئەوتان لەبەرچاو نىیە، کەسەم نەدیووە کەوێک ئێوە ئاوا کەم هۆش و کەم ئایین بى، کەچى لەگەڵ ئەوەیشا ئاوا زال بى و، بیاو بەو هەموو زیرەکی و زرنکی یەیهووە تەفرەى دەداو هۆشى لەکەللەدا ناھێلى!) گوتیان: ئەى پێغەمبەرى خودا! کەم ئایینی و کەم هۆشییە کەمان کامەیه؟ فەرمووی: (کەم هۆشى یەکەتان بریتى یە لەووە کەشایەتى دووژن بەشایەتى تاقە بیاوئ حلیبە، ئەمە کەم هۆشییە کەتان، ئافەرەتیش لەکاتى بېنوێژیدا چەن شەوئ دەمینیتەووە نەنوێژ دەکاو، نەرۆژووی رەمەزان دەگرئ، ئەمەیش کەم ئایینی یە کەتان). (ت/ ۱/ ۲۶/ ۱ + ل - ۴۵۱ هەتا ۴۶۰ = ز- ۳ ژ- ۱۸ + ز- ۱۵۸ هەتا ز- ۱۶۳).

۲۰۴ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْتَكَفَ مَعَهُ بَعْضُ نِسَائِهِ وَهِيَ مُسْتَحَاضَةٌ تَرَى الدَّمَ فَرُبَّمَا وَضَعَتِ الطُّسْتَ تَحْتَهَا مِنَ الدَّمِ). (الحديث ۳۰۹ أطرافه في: ۳۱۰، ۳۱۱، ۲۰۳۷).

عائیشه (همزی خوی لب بن) دمفه رموی: زنی له ژنه کانی پیغه مبهه (درویدی خودای له سمر بن) له گهل پیغه مبهه ردا، له ناو مزگه وت دا خه لوهی ده کیشا، واته: نیعتیکافی ده کرد، به لام نهو ژنه هه میشه بئوئیز (موسته حاضه) بوو، گهل جار له کاتی نوئیز کردندا ته شتیکی له ژیر خویدا دادنا، نه بادا خوینه که مزگه وته که پیس بکا، (ت/۱/۱۷۰ = ز-۳۸ ژ-۳۰۸).

۲۰۵ - عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا نُنْهَى أَنْ نُجِدَّ عَلَى مِيتِ فَوْقَ ثَلَاثِ إِلَّا عَلَى زَوْجِ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا وَلَا نَكْتَحِلَ وَلَا نَتَّطِيبَ وَلَا نَلْبَسَ ثَوْبًا مَصْبُوغًا إِلَّا ثَوْبَ عَصَبٍ وَقَدْ رُخِّصَ لَنَا عِنْدَ الطَّهْرِ إِذَا اغْتَسَلْتَ إِحْدَانَا مِنْ مَحِيضِهَا فِي بُذَّةٍ مِنْ كُسْتٍ أَظْفَارٍ وَكُنَّا نُنْهَى عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ). (۱۷۷)

نوموعه طیهه (همزی خوی لب بن) فهرمووی: نهی ی گراوه له نیمه که ده سته ی ژنانین که له سی رۆژ پتر تازی بۆ مردوو بگرین، مه گهر بۆ میرد، که ده بی بۆ نهو چوار مانگو ده رۆژ تازی بگرین، وه لهو ماوه یه دا نابی چاو بریژین، یاخومان بۆن خوش بکهین، یا جل و بهرگی رنگین له بهر بکهین، مه گهر بهرگی که له پیش دا هه ودا که ی رنگ کرابی و له پاشا چنرابی، یاته نرابی، کاتی کیش پاک بووینه وه له بئوئیزی که ویستمان خۆمان بشورین، پێگه ی نه وه مان دراوه که به قهه پئویست عوودو گولاوو بۆنی خوش نه ختی بۆ وانیک، بۆ جیگه خوینه که به کار بهینین! (ت/۳/۱۸۹ = تاج-۲ ز-۷۹ ژ-۲۲۷۸ = ش/د/ن).

راقه و روون کردنه وه:

کوست، یاقوسط، جوړه بوخورو بۆنیکی خوشه، پارچه پارچه یه، هه ندی ده لئین: رنگی ره شباهه، له چه شنی نینۆکی مروف وایه، هه ندی دمفه رموون: ظیفاری، یا نه ظفار که ناریکه له که ناره کانی عه دن، له هینده وه بۆنی خوش

دەھىنن لەۋى ساخى دەكەنەۋە، ھەندى تر دەفەرموون: شارىكە لەيەمەن. ھەرچۇن بى مەبەست لەفەرموودەكە دوۋىشتە: سوننەتە بۇ ئافرىت بەبۇنى خۇش بىنى ناخۇشى بىنۇيىزى و زەيستانى لاپەرى، ھەتا ئەگەر تازىبارىش بى لەكاتى خۇشۇردنا ئەۋ مافەى بۆھەيە.

ئومومەتپىيە (مەزى خەۋى لى بى) يەككىكە لەژنانى ھاورپىيانى پىغەمبەر، ھاورپىيەكى ناۋدارى پىغەمبەر بوۋە، زۇر ئازاۋ دلىر بوۋە، ئەنصارى يە بوۋە، لەزۇر غەزادا لەگەل پىغەمبەردا بوۋە، دەستى پزىشكى ھەبوۋ، نەخۇشيانى تىمار دەكرد، فەرموودەيەكى ھەيە لەبابەت شۇردنى مردوۋە دادەنرى بەبنەماى شۇردنى مردوۋ، نۇ فەرموودەى لەبەخارىدا ھەيە رەزاۋ رەحمەتى خۇداى لى بى.

۲۰۶ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ غُسْلِهَا مِنَ الْمَحِيضِ فَأَمَرَهَا كَيْفَ تَغْتَسِلُ قَالَ خُذِي فِرْصَةً مِنْ مَسْكِ فَتَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ أَتَطْهَرُ؟ قَالَ تَطْهَرِي بِهَا قَالَتْ كَيْفَ؟ قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ تَطْهَرِي فَاجْتَبِذْهَا إِلَيَّ فَقُلْتُ تَتَّبِعِي بِهَا أَثَرِ الدَّمِ). (الحديث ۳۱۴ طرفه في: ۳۱۵، ۷۳۵۷). (۱۷۸)

عائىشە (مەزى خەۋى لى بى) فەرموۋى: ئەسماء (مەزى خەۋى لى بى) بۇچۇنىتى خۇشۇردنى بىنۇيىزى لە پىغەمبەرى پىرسى، فەرموۋى: (ھەركامىكتان كەۋىستى خۇى بشۇرى، بالەپىشا ئاۋو مۇردەكەى ئامادە بكاۋ خۇى پاك بكاتەۋە، تاراتىكى جوان بگرى، ئنجا دەستىۋىزىكى جوان بگرى، ئنجا ئاۋىكا بەسەر سەرياو دەستى تى بخوا، زۇر باش ھەلىبگۇۋى تائاۋ دەگاتە بن موۋەكانى سەرى، ئەۋجەلە ئاۋ بكا بەسەر سەر خۇيا سەراپا، ئنجا گولە لۆكەيەكى مىسكاۋى،

یاگوئی خوری میسکاو، یا به رویه کی بونخوش بهینئ خوی پی پاک بکاته و هو تاراتی پی بگری!).

نهمائیش باش تی نه گه یشت گوتی: چون چون خوی پی پاک بکاته و هو تاراتی پی بگری؟ فهرمووی: (سوبحانه للاً سهیره بو تی ناگهی؟) خوتی پی پاک بکهره و هو تاراتی پی بگریه و هواو. عانی شهیش - رمزای خوای لی بی - فهرمووی: منیش نه سمم راکیشا به لای خومه و هو، که کچی شه که ل بوو، وه پیم گوت: و مره من تیت بگهی نه: بیهینه به شوینی خوینه که داو، داینی له ناو شهرمتا، تاناو گیانت بو ساردی لی نهیی و بونی خوش بی. له گیرانه و دهیه کا: حه زهت (رمزای خوای لی بی) سی جار فهرمووی: پارچه یه کی میسکاو بی نه و تاراتی پی بگری، نیر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بی) شهرم گرتی و رووی کرد به و لاوه، عانی شه دهی گوت: ژنگه لی یاریده دران (انصار) ژنگه لی چاکن نافه رین بوخویان! شهرم و شکو ریگهی نه و هی لی نه ده گرتن که بوخویان شاره زای نایین ببن! (ت/۱/۱۶۱/۱ = ز-۳۵ ژ-۲۹۷ ج-۴ = ش/د/ن)

۲۰۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَهْلَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ فَكُنْتُ مِمَّنْ تَمَتَّعَ وَلَمْ يَسْقِ الْهَدْيَ فَرَعَمَتْ أَهْلًا حَاضَتْ وَلَمْ تَطْهَرْ حَتَّى دَخَلْتُ لَيْلَةَ عَرَفَةَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ لَيْلَةُ عَرَفَةَ وَإِنَّمَا كُنْتُ تَمَتَّعْتُ بِعُمْرَةٍ؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَضَى رَأْسُكَ وَامْتَشِطِي وَأَمْسِكِي عَنْ عُمْرَتِكَ فَفَعَلْتُ فَلَمَّا قَضَيْتُ الْحَجَّ أَمَرَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ لَيْلَةَ الْحَصْبَةِ فَأَعْمَرَنِي مِنَ التَّنْعِيمِ مَكَانَ عُمْرَتِي الَّتِي نَسَكْتُ). (الحديث ۳۱۶ طرفه في: ۲۹۴). (۱۷۹)

(۱۷۹) أخرجه مسلم في الحج (صحيح مسلم بشرح النووي ج/۸ ص ۱۳۴، ص ۱۴۱، باب: بيان وجوه الإحرام الخ) انظر عمدة القارى ج/۳ ص ۲۱/۲۸۷- المترجم= ۲۹۲۸، ۲۹۱۰، ۲۹۱۱، ۲۹۲۵، ۲۹۲۷، ۲۹۲۹.

عوروہ فہرمووی: عائیشہ ی پوورم فہرمووی: لہ حہ جی مالاً واییدا لہ گہل
 پیغہ مبرا ئی حرام دابہ ست، یه کی بووم لہ وانہ کەلەسەر شیوہی تەمەتتووع
 حەجیان کرد، چونکہ دیاری (هەدی) ی بەیتیان پی نہبوو، جا لەسەریف
 بینویژ کەوتەم، هەتا شەوی عەرەفە هات، هەرپاک نہبوومەو، جاگوتم: ئە ی
 پیغە مبرا خودا! ئەم شەو عەرەفە، منیش ئی حرامی عەمرەم دابەستووو
 بینویژیشم، چار جیہ؟ فہرمووی: (قژر سەرکەت هەلومشینەو شانە ی بکەو،
 جاری واز لەتەواو کردنی عەمرەکەت بەینە!) منیش چۆنی فہرموو وام کرد،
 ئەو جا ئی حرامی حەجەم دابەست، جا کە حەجەم تەواو تەواو کرد، جا شەوی
 حەصبە (ناوی شوینی کە لەنیوانی مەککەو مەدینەدا)، گوتم: ئە ی پیغە مبرا
 خودا! ئەم خەلکە هەموو حەج و عەمرەشیان کردوو، تەنیا من نہبی، کە هەر
 حەجەم کردوو؟ پیغە مبرا ریش (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمانی کرد بەئەو رەحمانی
 بڕام، لەپاشکۆی و شترەکە ی خویدا بڕدەمی، تاجووینە تەنعیم، جالەوئ
 ئی حرامی عەمرەم بەست، لەجیاتی ئەو عەمرە ی کە نیتەم لی هینا و هەلەم
 وەشانەو تەواوم نەکرد. (ت/۲/ ۱/۱۹۸ = ز-۱۰۰ ژ-۱۵۶۷ = ش/د/ ت/ن).

۲۰۸ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (خَرَجْنَا مُوَافِينَ لِهَلَالِ ذِي الْحِجَّةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُهْلَ بِعُمْرَةٍ فَلْيُهْلِلْ فَبِأَيِّ لَوْأَ أَنِّي أَهْدَيْتُ لَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ فَأَهْلَ بِغَضْهُمْ بِعُمْرَةٍ وَأَهْلَ بِغَضْهُمْ بِحَجٍّ وَكُنْتُ أَنَا مِمَّنْ أَهْلَ بِعُمْرَةٍ فَأَذْرَكَنِي يَوْمَ عَرَفَةَ وَأَنَا حَائِضٌ فَشَكَّوْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ دَعِي عُمْرَتَكَ وَانْقُضِي رَأْسَكَ وَامْتَشِطِي وَأَهْلِي بِحَجٍّ فَفَعَلْتُ حَتَّى إِذَا كَانَ لَيْلَةُ الْحَصْبَةِ أَرْسَلَ مَعِيَ أَخِي عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ فَخَرَجْتُ إِلَى التَّعْمِيمِ فَأَهْلَلْتُ بِعُمْرَةٍ مَكَانَ عُمْرَتِي وَلَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ هَدْيٌ وَلَا صَوْمٌ وَلَا صَدَقَةٌ). (الحديث ۳۱۷).

عائیشە (مەزای خۆی لی بێ) فەرمووی: چوار پێنج رۆژی مابوو بۆ مانگی نووی
 قوربان، لەمەدینە بەرمو مەککە دەرچووین. پیغە مبرا (دروودی خودی لەسەر بێ)

فهرمووی: (ههرکه سیّ حه زده کا عه مره دابه ستیّ باعه مره دابه ستیّ، من خوّم بۆیه عه مره دانابه ستم چونکه ئازهلّی دیاری ی به یتیم هیّناوه له گهلّ خوّم) جابه ندیّ کهس عه مره یان دابه ست، جاکاتیّ روژی عه رمه هات من بیّنویژ بووم، له خزمهت حه زه تدا (درووی غووی له سر یی) سکاالی حالم کرد، عه رزیم کرد: من له سر شیوهی ته مه تتوع (پشوو و مرگرتن) ئیحرام دابه ستووه. به لام وا روژی عه رمه هات، من له به رئه وهی که بیّنویژم هیّشتا عه مره که مم ته واو نه کردووه، چونکه ته وافی به یتیم نه کردووه، که یه کیّکه له بنیاته کانی عه مره، که مه رجه له سر پاکی بکریّ، دهی نه گهر چاوهریّ ی پاک بوونه وه بکه م بو ته واو کردنی عه مره که م، حه جی نه مسالّم دمه وتیّ، چونکه فریای وه ستانی کیّوی عه رمه ناکه وم، که واته چار چییه؟

حه زه مت (رمزی غوای لی یی) فهرمووی: (واز له ته واو کردنی عه مره که م به یّنه وه، قژه سه ره که م هه لّوه شیّنه و شانه ی بکه و، ئیحرامی حه ج دابه سته باحه جی نه مسالّت له کیس نه چیّ). جا منیش چۆنی فهرموو وام کرد، تاشه وی حه صبه، گوتم: نهی پیغه مبه ری خودا! خوّم عه مره م نه کردووه؟ جا عه بدوره حمانی برامی له گهلّ دا ناردم، دمرچووم بو ته نعیم، که نزیکترین هه ریمی خاکی حیلله له خاکی حه رمه وه، له ویّوه ئیحرامی عه مره م دابه ست له جیاتی عه مره که ی پیشووم.

هیشامی کوری عوروهی کوری زوبه یری کوری عه وام فهرمووی: له هه موو نه م گۆرانکار یانه دا عانیسه نه دیاری ی به ستی سه ربهریوه، نه روژووی گرت، نه نانی هه ژاری دا (بروانه فهرموودهی ژماره (۱۹۸) و (۲۰۷) بروانه: (ت/۱/۱۷۴/۲ = ز-۹۰ ژ-۱۵۲۷ + ز-۹۲ ژ-۱۵۳۸ + ز-۹۶ ژ-۱۵۵۰ + ل/۱/۱۷۷ + ل/۱/۱۷۹ + ل/۱/۱۸۷ + ل/۲/۲۰۳ + ل/۱/۲۲۵). بۆئه وهی به باشی بزانی ئیحرام دابه ستن به چه ند جوړ ده کریّ، وه (تمتع= پشوو و مرگرتن) چییه و چۆنه، وه عه مره

چون دهکری بفهرموو ته ماشای فیقهی ناسان بهرگی یه کهم لاپه ره (۳۵۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۲، ۳۹۲ = ز-۱۶۳ هه تا ز-۱۶۷ بکه).

۲۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ أَتَجْزِي إِحْدَانَا صَلَاتَهَا إِذَا طَهَرَتْ فَقَالَتْ أَحَرُورِيَّةٌ أَلْتِ كُنَّا نَحِيضُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَا يَأْمُرُنَا بِهِ أَوْ قَالَتْ فَلَا نَفْعَلُهُ. (۱۸۰)

موعاده (رهزی خوی لى بى) فهرمووی: لهعائیشهم پرسى گوتم: بوچی ژنى بئینویژ روژووی رهمهزان دهگریته وه، که چی نویژه فهرزهکان ناگیریتته وه؟! فهرمووی: بوئویش ههرووری یهیت و لهو خهواريجانهی که دهلین: دهبی ژن نویژی کاتی بئینویژیش وهک روژوو بگیریته وه؟ گوتم: خهیر، من لهوان نیم، بهلام پرسیاره و دهیکه، گوتم: جاران بهسه رینی ی پیغه مبهه ر خوی (دروودی خودی لى بى)، که دهکوتینه بئینویژییه وه، لهپاش پاکبوونه وه و خوشوردن، پیغه مبهه ر (دروودی خودی لى بى) فهرمانی پیمان دهکرد که روژوو بگرینه وه و نویژ نه گیرینه وه (ت/۱/۱۶۳/۳ = ز-۳۵ ژ-۲۹۹ ش/د/ت/ن)

۲۱۰- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: حِضْتُ وَأَنَا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخَمِيلَةِ فَأَلْسَلْتُ فَخَرَجَتْ مِنْهَا فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِضَّتِي فَلَبَسْتُهَا فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَفْسِتُ؟ قُلْتُ نَعَمْ فَدَعَانِي فَأَدْخَلَنِي مَعَهُ فِي الْخَمِيلَةِ. (الحدیث ۳۲۳ طرفه فی ۲۹۸). وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يُقْبِلُهَا وَهُوَ صَائِمٌ. (ز-۲۰۱).

(بروانه فهرمووده ی ژماره ۲۰۱. لهگیرانه وه ی ئیره دا ئومموسه لهمه (رهزی خوی

لى بى) دهفهرمووی: جاری واده بوو پیغه مبهه ر (دروودی خودی لى بى) بهروژوو بوو، لههه مان کاتا منی ماچ دهکرد).

۲۱۱- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ أَوْ قَالَ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْخُدُورِ وَالْحَيْضُ وَلَيْشَ هَذَا الْخَيْرَ وَدَعْوَةُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلِّيَ قِيلَ لَهَا: الْحَيْضُ؟ فَقَالَتْ: نَعَمْ أَلَيْسَ تَشْهَدُ عَرَفَةَ وَكَذَا وَكَذَا). (۱۸۱)

نوموموعه طیبیہ (ہمزای خوبی لب ہی) دمفہ رموی: لہرؤژی جہڑنی ردمہ زان و رؤزی جہڑنی قوربانان، پیغہ مبہر (برویدی خودی لہسر ہی) فہرمانی ہی دمکر دین: کہ گہورہ کچ و نافرمتی بینویژو کہ یبانوی ناومان لہ گہل خومان ببہین بوئہ و دہشتہ، بو نویژی جہڑن، بہ لام نافرمتہ بینویژر مکان نویژر کہ ناکہن، تہنیا حازری کؤری پر فہرو نزای کؤمہ لی موسولمانان دمبن، گوتہ: ئہی پیغہ مبہری خودا! نہ گہر وارپکہ وت یہ کیکمان چار شیوی نہ بوو نایا بہ بی چارشیویش ہہر بی بو نویژر گاکہ بو دمرہ وی شار؟ فہرمووی: (بالہ خوشکیکی موسولمانی چارشیوی بخوازی).

حہ فصہ دمفہ رموی: گوتہ: چؤن؟ زنی بینویژیش نامادہی ئہو کؤرہ بیرؤزہ ببی؟ فہرمووی: بہ لی، ہہر وک چؤن لہ کاتی حہ ج کردنا نامادہی راوہستانی کیوی عہر مفعہ دمبی ہہروا لہ موزدہ لیفہ، ہہروا حازری نزا کردنی نویژہ بارانہیش دمبی. (ب/ ۱ / ۵۳ / ۶ ز- ۱۵۹ ز- ۹۰۳ ج- ۴ = ش/ت/ ن).

راقہ و شیکردنہوہ:

ئہم بہرانہ لہم فہرموودہیہ و مردہ گیرین:

(زنی بینویژر دروستہ یادی خودا بکا، لہسر ذیکری خودا پاداش و مردہ گری، مافی ہہیہ نامادہی کؤری دہورو دمرسو زانستو ہہموو جؤرہ

خَیْرَیْکِی تَر بَیْیْ، بِه مَه رَجِی کُورَه کِه لَه نَاو مَزگِه وِتَا نَه بَیْ. هَه رَوَا بَوْی هَه یِه
گَوِی لَه خَوِیْنَدَنی قَوْرثَان و گَوْتَن و دَهوَر کَرْدَنه و هِی حَه دِیْث بَگَرِی).

۲۱۲- عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كُنَّا لَا نَعُدُّ الْكُذْرَةَ وَالصُّفْرَةَ
شَيْئًا). (الحدیث ۳۲۶).

دِیْسَان نُو مَموعه طَبِیْه (رَه زای خَوای لَی بَی): دَه سَتو و رَمَان و اَبو و لَه پَاش
پَاکِه و ه بَوون لَه بَیْنو یَزِی، نِیْتَر لَیْلا و و زَه رَدَا و مَان بَه هِیج دَانَه دَه نَا. (ب/ ۱/ ۱۶۰ / ۳
= ز- ۳۳ ژ- ۲۹۲ = د/ ب / ن).

۲۱۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهَا
قَالَتْ: لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ صَفِيَّةَ بِنْتَ حِمْيٍ قَدْ
حَاضَتْ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّهَا تَحْسُنُ أَلَمْ تَكُنْ طَافَتْ
مَعَكُنَّ؟ فَقَالُوا بَلَى قَالَ فَاخْرُجِي). (الحدیث ۳۲۸). (۱۸۲)

عائِشَه ی هَا و سَه رِی پَیْغَه مَبَه ر (درو و دِی خَوَا لَه سَه ر پَیْغَه مَبَه ر و رَه زای خَوَا
لَه سَه ر هَا و سَه ر هَ کَانِی بَی) دَه فَه ر مَوِی: عَه ر زِی پَیْغَه مَبَه ر مَ کَرْد: نُه ی
پَیْغَه مَبَه رِی خَوْدَا! صَه فِیْه ی کَچِی حَوِیْه ی کِه و تَوْتَه بَیْنو یَزِیْه و ه؟ پَیْغَه مَبَه ر
(درو و دِی خَوْدِی لَه سَه ر بَی) فَه ر مَوِی: (گَلْمَان نَه دَا تَه و ه بَاشَه، پَه کِی گَه رَا نَه و دَمَان نَه خَا
بَاشَه، خَوْنَه و رَوْزِی جَه زَن لَه گَه لَ نِی و دَا تَه و اَفِی کَرْد؟) گَوْتِیَان: بَه لَی و اِیَه،
فَه ر مَوِی: (کِه وَا تَه: دَه رَچُو نُه ی صَه فِیْه!) (ت/ ۲ / ۲۲۷ / ۶ = ز- ۱۱۵ ژ- ۱۶۲۴ =
ش/ د / ت / ن).

لَه تَا جَا نَه م فَه ر مَوِی دَمِیَه نَا و اِیَه: عائِشَه (رَه زای خَوای لَی بَی) فَه ر مَوِی: شَه وِی نَه فَر
- وَا تَه: شَه وِی گَه رَا نَه و ه ی حَاجِی بُو و لَاتِی خَوِی - صَه فِیْه ی هَا و سَه رِی
پَیْغَه مَبَه ر (درو و دِی خَوْدِی لَه سَه ر بَی) فَه ر مَوِی: وَا دَمَزَانَم گَلْتَان دَه دَه مَه و ه، چَوْنِکِه
کِه و تَو و مَه تَه بَیْنو یَزِیْه و ه، هِیْشْتَا تَه و اَفِی مَالْثَا و اِی (تَه و اَفِی وِیْدَاع) یِشَم

نه کردووه. پیغهمبه ریش (دروودی خودی له سمر بڼ) فهرمووی: لهش به بارو دهم به نازار بڼ، بوخیر به دهمیا نای! نهی روژی جهژن ته وافی نه کردووه؟ گوترا: با، کردوویه تی. فهرمووی: (دهبا بکه ویته رڼو له گه لمان بگه پیته وه بو مه دینه، مادام ته وافی فهرزی به جی هیناوه، که ناوداره به (طواف الإفاضة) یابه (طواف الزيارة) که بنیات (روکن) ی حهجه، ته وافی مالئواوی بو نه و بو وینهی نه و مهرج نییه، نه شی کهن قهیناکات)

۲۱۴- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ امْرَأَةً مَاتَتْ فِي بَطْنِ فَصْلَى عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ وَسَطُهَا). (الحديث ۳۳۲ طرفاه فی: ۱۳۳۱، ۱۳۳۲). (۱۸۳)

سه مووردهی کوری جهندوبوب (مزی خوی لښ بڼ) فهرمووی: ژنی به سهر منالته وه مرد، واته: به هوئی زه یستانیه وه مرد، له پشتمی پیغهمبه روه وه (دروودی خودی له سمر بڼ) نویژی مردووم له سهر تهرمه که ی کرد، پیغهمبه ر (دروودی خودی له سمر بڼ) له ناو نویژه که دا له ناو ه پاستی تهرمه که دا وه ستابوو. (ت/ ۱ / ۵۵۸ / ۲ / ۳ = ز- ۲۱۰ ژ- ۱۰۹۷، ۱۰۹۹ / ت- د / نه حمه د).

رافه و شیکردنه وه:

سه مووردهی کوری جهندوبوب سه دو بیستو سی فهرموودهی هه یه، له بوخاریدا جوار فهرموودهی هه یه، له په نجاو نوی کوچیدا کوچی دواپی کردووه.

۲۱۵- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَنَّهَا كَانَتْ تَكُونُ حَائِضًا لَا تُصَلِّي وَهِيَ مُفْتَرِشَةٌ بِحِذَاءِ مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى خُمُرَتِهِ إِذَا سَجَدَ أَصَابَنِي بَعْضُ ثَوْبِهِ). (۱۸۴)

مہیموونہی ہاوسہری پیغہ مہبر (دروودی خوا لہسہر پیغہ مہبر و رمزای خودا لہاوسہرہکانی) فہرمووی: گہئی جار ری دہکھوت من بینویژ دہبووم، لہماوہی بینویژ پیہگہما نویزم نہدہکرد، وادہبوو پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہسہر بہرماٹوچکھکھای کہلہپووشی خورما دروست کرابوو نویزی دہکرد، منیش لہسہر نہو حالہ لہناستی کورنووشگاکی رادہکشام، کہ حہزرت (پڑی خوی نہ ہی) کورنووشی دہبرد جہکانی بہر من دہکھوت، کہواتہ: زاتی بینویژ پاکہ، لیکہوتنی زانی نیہو نویز بہشتی وا بووچ نابیتہوہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷) نامہی تہیہ مہوم (کتاب التیمم)

۲۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: (خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالنَّبِذَاءِ أَوْ بِذَاتِ الْجَنَشِ انْقَطَعَ عَقْدٌ لِي فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى التِّمَاسِهِ وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ فَأَتَى النَّاسُ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالُوا أَلَا تَرَى مَا صَنَعَتْ عَائِشَةُ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاضَعَ رَأْسَهُ عَلَى فِخْذِي قَدْ نَامَ فَقَالَ حَبَسْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسَ وَلَيَسُوا عَلَى مَاءٍ وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ فَقَالَتْ عَائِشَةُ فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ وَجَعَلَ يَطْعُنُنِي بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي فَلَا يَمْتَعْنِي مِنَ التَّحَرُّكِ إِلَّا مَكَانَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى فِخْذِي فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ أَصْبَحَ عَلَى غَيْرِ مَاءٍ فَأَنْزَلَ اللَّهُ آيَةَ التِّيمُمِ فَتِيمَّمُوا فَقَالَ أُسَيْدُ بْنُ الْحَضِرِ مَا هِيَ

(۱۸۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلي وفي المساجد ومواضع

الصلاة، باب: جواز الجماعة في النافلة والصلاة على حصى وخمرة رقم: ۱۱۴۶، ۵۱۳.

بِأَوَّلِ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ فَبَعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ فَأَصَبْنَا الْعَقْدَ
تَحْتَهُ). (الحديث ۳۳۴ أطرافه في: ۳۳۶، ۳۶۷۲، ۳۷۷۳، ۴۵۸۳، ۴۶۰۷، ۴۶۰۸، ۵۱۶۴، ۵۲۵۰، ۵۸۸۲، ۶۸۴۴، ۶۸۴۵). (۱۸۵)

عائشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خوا لہسہر پیغہمبہرو رمزای
خودا لہھاوړې و ھاوسہرانی بی) فہرمووی: لہخزمہتی پیغہمبہردا (دروودی خودی
لہسہر بی) لہسہفہریکا کہوتینہړې، رویشتین تاگہیشتینہ بہیداو، یاگہیشتینہ
(ذات الجیش) لہوئی گہردانہیہکی من پچرایہوہو گوم بوو، ئیتہر پیغہمبہریش
(دروودی خودی لہسہر بی) لہوئی مایہوہ بہہیوای دوزینہوہی ئہو گہردانہیہ، خہلکہکیش
لہخزمہتیدا مانہوہ، ئہمہ لہکاتیکا بوو کہنہ شوینہکہ ئاوی ئی بوو
ومنہخہلکہکہ ئاویان پی بوو، جاخہلکہکہ چوون بۆلای ئہبوبہکری باوکم و
گلہیی دہکەن و دہلین: نابینی عائشہی کچت چی کرد؟ پیغہمبہرو ئہم
عہشاماتہی لہم بیابانہ چۆل و بی ئاودا بۆ گہردانہیی گل داومتہوہو،
ئاویشمان پی نیہ! پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) خہوتبوو سہری لہسہر رانم
دانابوو، لہوکاتہدا ئہبوبہکر بہتورہیی ہات، فہرمووی: پیغہمبہرو ئہم
عہشاماتہت لہم شوینہ چۆل و بی ئاودا، بہبی ئاو، گل داومتہوہ، ماتلت
کردوون بہ خوت و خۆپایی، ئہمہ ئیش بوو تۆ کردت؟ ئیتہر چہندہ خودا
حەزکا ئہبوبہکر گلہیی لی کردم و بۆ تہمی کردن قسہی پی گوتم، خویش
خویشیش بہسہرہ سیخورمہ دہیکوتایہ کہلہکەم، منیش (ہەرچہند ئیشم پی
گہیشتبوو، بہلام لہبہرئہوہی کہسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) لہسہر رانم
بوو) جوولہم پی نەدەکرا! جا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) ئہو شہوہ خہوت
تابہیانی، کاتی کہبہیانی کہہستہ ئاونہبوو بۆ دہسنوئیز، جا خودا ئایہتی
تہیہمومی ناردہ خوارہوہ کہ دہفہرموئی: (... فلم تجدوا ماءً فتمموا صعيداً

طیباً فامسحوا بوجوهکم وأیدیکم منه) واته: ئەگەر لەهەموو ئەم شیوەکارانەدا ناو نەبوو، ئەوا قەستی هەلگرتنی گلیکی پاک بکەن و لەتۆزی ئەو گڵەپاکە دەست بهێنن بەروخسارو بەهەردوو دەستاندا، لەجیاتى دەسنویژ، یالەجیاتى خوشۆردنى لەشپىسى).

نیت تەیهەممومیان کرد. جا بەم بۆنەیهەو ئەوسەیدی کۆری حوزەیر فەرمووی: ئەى خانەوادەى ئەبوبەکر! بەراستی ئێوە بۆ ئەم نەتەوەى ئىسلامە بوون بە پیت و فەر و خێر و بەرەمەت، ئەم داھاتنى تەیهەممومە بەھۆى ئێوەوە بوو، چونکە گوومبوونى گەردانەکەى عائیشە بوو بەھۆى، ئەمەیش یەکەم پیت و بەرەمەتەى ئێوە نییە، پیت و فەر ی ئێوە لەم بابەتەو زۆرە، ئوسەید (پەزى خۆى لى بى) یەکیک بوو لەدەمپراست (نەقیب)ەکانى شەوى پەیمانى عەقەبە، کە پێغەمبەر (دروودى خۆى لەسەر بى) لەو شەویدا کردبوونى بەدەمپراست و سەرگەورەى ھۆزەکانى خۆیان. عائیشە فەرمووی: سەیر لەویدا بوو ئەو و شترەى کەمەن لەو سەفەرەدا سواری دەبووم، پالکەوتبوو، کاتى ھەلمان ساند گەردانەکە لەژێریدا بوو، نیت دۆزیمانەو. (ت/ ۱ / ۱۷۱ / ۱ = ز- ۳۹ ژ- ۳۱۱).

۲۱۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ وَأَحِلَّتْ لِي الْمَعَانِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً). (الحدیث ۳۳۵ طرفاه فی: ۴۳۸، ۳۲۲۲). (۱۸۶)

جابیری کۆری عەبدوللا (پەزى خۆى لى بى) دەفەرمووی: خوشەویست (دروودى خۆى لەسەر بى) دەفەرمووی: (پێنج بەهرەى گەورەم لەلایەنى پەرومردگارەو پى خەلات کراوە،

ئەم پېنج بەھرەيە بەسەر يەكەوہ بەھيج پېغەمبەرئىكى تر لەپېش منەوہ بەكەس نەدراوہ:

يەكەم: تاماوى مانگەرئ يەك، دوژمن لەسامو شكۆى خۆمو لەشكرم زەندەقيان دەچئو، ھەر بەبيستنى ناوو شۆرەتى ئازابى سوپاى ئىسلام لەسايەى خوداوہ، ورە بەردەدەن و خۆگرييان دەرپوخئ، ئەمەيش بووہ بەھۆى سەرکەوتن بۆ ئيمە،

دووم: رووى زەويش ھەمووى بۆ خۆمو نەتەوہى ئىسلام کراوہ بەمزگەوتو، لەھەر شوئىئى مزگەوتى ئى نەبوو، لەسەر رووى زەوى نوئىزى خۆمانى ئى دەكەينو، مەرج نىيە كەئيمە وەك نەتەوہكانى تر ھەر لەناو كئيسەو پەرستگاكاندا نوئىز بکەين و بەس! لەھەمان كاتدا خۆلەكەشى پاك و پاكەوہكەرە، لەكاتى پيويستدا خۆمانى پى پاك دەكەينەوہوتەيەمموى پى دەكەين، كەواتە: ھەر موسوئمانى، لەھەر كۆى يەك بوو، خواى مزگەوتى ئى بوو يانا، وەخواى ئاو ھەبوو بۆ دەستنوئىزو شتى وا يانا، بابەكەمائى ھەواوہيى نوئىزى خۆى لى بكا.

سييەم: مالى تالانى بېر واکانىش ھەللا کراوہ بۆ من و بۆ نەتەوہى ئىسلامم، لەپېش مندا بۆ كەسى تر خواردنى مالى تالانى كافران ھەللا نەبووہ،

چوارەم: لەروژى قىامەتدا لەخزمەت خوداى پەرورەدگاردا تكاو شەفاعەت بۆ ھەر كەسى بکەم خودا تكاكەم قەبوول دەكا،

پېنجەم: جاران لەپېش مندا زوربەى پېغەمبەرەكان كەدەكران بە پېغەمبەر، بەتايبەتى رەوانە دەكران بۆسەر ھۆزەكەى خۆيان و بەس، بەلام من لەسايەى خوداوہ، خودا كەردوومى بە پېغەمبەر و رەوانەى كەردووم بۆسەر ھەموو كەسى بەگشتى واتە: بۆ سەر بەرەى مرؤف. (ت/ ۴/۳۴۳/۱ = ۵-ژ ۳۶ + ۱۱۴-ژ ۶۷۸).

۲۱۸- عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ الصَّمَّةِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: (أَقْبَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَحْوِ بئرِ جَمَلٍ فَلَقِيَهُ رَجُلٌ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَقْبَلَ عَلَى الْجِدَارِ فَمَسَحَ بِوَجْهِهِ وَيَدَيْهِ ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ). (الحديث ۳۳۷). (۱۸۷).

نهبو جوههیمی کوری صمیمه‌ی نه‌نصاری (مزی‌خوای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) جاری لہ‌لای بیری جہمہلہوہ دہہات، پیاوئی پیی گہیشٹو سلاوی لی کرد، پیغہمبہریش (دروودی خوئی لہسہر بی) سلاوہکھی نہسہندہوہ، ہہتا رووی کردہ دیوارہکھو رووی خوئی و ہہردو دہستی مہسح کرد، لہگہردی سہرہردی دیوارہکھ، نہو‌جا کہتہیہموومہکھی تہواو کرد وہلامی پیاوہکھی دایہوہ (ت/۱/۱۷۷ / ۲/۲ = ز-۴۱- ژ-۳۸).

راقہ و شیکردنہوہ:

نہبوجوہہیم خوئی و باوکی لہ‌ہاوڑی یانی پیغہمبہر بوون، باوکی یہکی بووہ لہ‌ہاوڑی مہزنہکانی پیغہمبہر، لہ‌غہزای ئو‌خوددا پشتی پیغہمبہری چوّل نہکرد، پہیمانی پی ی دا لہسہر مردن، لہ‌رووداوہکھی بیری مہعوونہدا، لہگہل حہفتا قورٹان خوینہکاندا شہہید کرا، نہبوجوہہیم دوو فہرموودہی لہبوخاری شہریف دا ہہیہ، ناوی عہبدوللایہ، خزرہجی یہ، نہ‌نصاری یہ.

۲۱۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبْنَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنِّي أَجَنَّبْتُ فَلَمْ أَصِبْ الْمَاءَ فَقَالَ عُمَارُ بْنُ يَاسِرٍ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ أَمَا تَذْكُرُ أَنَا كُنَّا فِي سَفَرٍ أَنَا وَأَنْتَ فَأَمَّا أَنْتَ فَلَمْ تُصَلِّ وَأَمَّا أَنَا فَتَمَعَّكْتُ فَصَلَّيْتُ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا فَضَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَفِّهِ

الْأَرْضَ وَكَفَخَ فِيهِمَا ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفَّيْهِ). (الحديث ۳۳۳۸ أطرافه في: ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۶، ۳۴۳، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷) (۱۸۸)

ئەبدورەحمانی کۆری ئەبزا (دەری خۆی لێ بێ) دەفەر موو: پیاوی هاتە خزمەت عومەری کۆری خەططاب (دەری خۆی لێ بێ) عەرزی کرد: لەشم پیسە و ئاوم دەست ناکەوی چارم چییە؟ عەمماری کۆری یاسریش لەوی بوو، بە عومەری کۆری خەططابی فەر موو: ئایا لەبیرتە کە جارە کە من و تۆ رەوتەنی بووین، لەو سەفەرەدا لەشمان پیس بوو، کاتێ نوێژمان لێ بوو تۆ نوێژت نەکرد، بەلام من خۆم لەخۆلا گەوزان و ئەوجا نوێژم کرد، ئەو موبوو کە ئەمەم بۆ پیغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) باس کرد فەر موو: (تەنھا ئاوەهات بەس بوو) ئەوجا پیغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) هەردوو لەپی خۆی مائی بەسەر رووی زەویبە کەداو، فووی لێ کردن تاتۆزە کەیان تۆزێ سووک بێ، ئەوسا بە هەردوو ناولەپی مەسحی دەموچاوی و هەردوو دەستی خۆی کرد. (ت/ ۱/ ۱۷۷ = ۱ - ز ۴۱ - ژ ۳۱۷ = تاجول ئوصول بەرگی یەکەم، لاپەرە (۱۷۷) فەر موودە زمارە یەکی ئەولاپەرە یە لەو مرگەرپاوە کوردی یەکە ی لەچاپی یەکەم = ز ۴۱ - ژ ۳۱۷ چاپی چوارەم).

عەبدورەحمانی کۆری ئەبزا ی خوزاعی خۆی و باوکی صەحابی بوون (دەری خوێبان لێ بێ). ئیمامی عومەر (دەری خۆی لێ بێ) لەپەسنی جوانی عەبدورەحمانا دەیفەر موو: (عەبدورەحمانی کۆری ئەبزا یەکیکە لەو بەهرەمورانە کە خودا بەهۆی زانیینی قورئانەو بەپایەبەرزی کردوون) خۆی زۆرتر فەر موودە لە ئیمامی عومەر و ئوبەییە کۆری کە عەبەو دەگیرایەو، سەعیدو عەبدوڵلا، کە کۆری خۆی بوون لەگەڵ موحەممەدی کۆری ئەبولەجالیدا، فەر موودە کانی ئەویان گیراوتەو، عەبدورەحمان دەیفەر موو: (نوێژم بە جەماعەت لەپشتی پیغەمبەرەو کردووە).

۲۲۰- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حَصِينٍ الْخَزَاعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا فِي سَفَرٍ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِنَّا أَسْرَيْنَا حَتَّى كُنَّا فِي آخِرِ اللَّيْلِ وَقَعْنَا وَقْعَةً وَلَا وَقْعَةً أَحَلَى عِنْدَ الْمُسَافِرِ مِنْهَا فَمَا أَتَقَطْنَا إِلَّا حَرُّ الشَّمْسِ وَكَانَ أَوَّلُ مَنْ اسْتَيْقِظَ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ فَلَانٌ ثُمَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ الرَّابِعُ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا نَامَ لَمْ يُوقِظْ حَتَّى يَكُونَ هُوَ يَسْتَيْقِظُ لِأَنَّا لَا نَذَرِي مَا يَحْدُثُ لَهُ فِي نَوْمِهِ فَلَمَّا اسْتَيْقِظَ عُمَرُ وَرَأَى مَا أَصَابَ النَّاسَ وَكَانَ رَجُلًا جَلِيدًا فَكَبَّرَ وَرَفَعَ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ فَمَا زَالَ يُكَبِّرُ وَيَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالتَّكْبِيرِ حَتَّى اسْتَيْقِظَ بِصَوْتِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا اسْتَيْقِظَ شَكَوْا إِلَيْهِ الَّذِي أَصَابَهُمْ قَالَ لَا ضَيْرَ أَوْ لَا يَضِيرُ ارْتَحِلُوا فَارْتَحِلَ فَسَارَ غَيْرَ بَعِيدٍ ثُمَّ نَزَلَ فَدَعَا بِالْوُضوءِ فَتَوَضَّأَ وَتَوَدَّى بِالصَّلَاةِ فَصَلَّى بِالنَّاسِ فَلَمَّا انْقَضَتْ صَلَاتُهُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ مُعْتَرِلٍ لَمْ يُصَلِّ مَعَ الْقَوْمِ؟ قَالَ مَا مَنَعَكَ يَا فَلَانُ أَنْ تُصَلِّيَ مَعَ الْقَوْمِ قَالَ أَصَابَتْني جَنَابَةٌ وَلَا مَاءَ قَالَ عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ ثُمَّ سَارَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاشْتَكَى إِلَيْهِ النَّاسُ مِنَ الْعَطَشِ فَنَزَلَ فَدَعَا وَدَعَا عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ: اذْهَبَا فَابْتَغِيَا الْمَاءَ فَاطْلُقَا فَتَلَقَّيَا امْرَأَةً بَيْنَ مَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ مِنْ مَاءٍ عَلَى بَعِيرٍ لَهَا فَقَالَ لَهَا أَيْنَ الْمَاءُ قَالَتْ عَهْدِي بِالْمَاءِ أُمْسِ هَذِهِ السَّاعَةَ وَتَفَرُّكَا خُلُوفًا قَالَا لَهَا انْطَلِقِي إِذَا قَالَتْ إِلَى أَيْنَ قَالَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ قَالَا هُوَ الَّذِي تَعْنِينَ فَانْطَلِقِي فَجَاءَا بِهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَحَدَّثَاهُ الْحَدِيثَ قَالَ فَاسْتَنْزَلُوها عَنْ بَعِيرِها وَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِنَاءٍ فَفَرَّغَ فِيهِ مِنْ أَفْوَاهِ الْمَرَادَتَيْنِ أَوْ سَطِيحَتَيْنِ وَأَوْكَأَ أَفْوَاهَهُمَا وَأَطْلَقَ الْعَرَالِي وَتَوَدَّى فِي النَّاسِ اسْقُوا وَاسْتَقُوا فَسَقَى مَنْ شَاءَ وَاسْتَقَى مَنْ شَاءَ وَكَانَ آخِرُ ذَاكَ أَنْ أُعْطِيَ الَّذِي أَصَابَتْهُ الْجَنَابَةُ إِنَاءً مِنْ مَاءٍ قَالَ اذْهَبْ فَأَفْرِغْهُ عَلَيْكَ وَهِيَ قَائِمَةٌ تَنْظُرُ إِلَى مَا يَفْعَلُ بِمَائِهَا وَإِنَّمَا اللَّهُ لَقَدْ أَفْلَحَ عَنْهَا وَإِنَّهُ لِيَخَيَّلُ إِلَيْنَا أَنَّهَا أَشَدُّ مِلَّةً مِنْهَا حِينَ ابْتَدَأَ فِيهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اجْمَعُوا لَهَا فَجَمَعُوا لَهَا مِنْ بَيْنِ عَجْوَةٍ وَدَقِيقَةٍ وَسَوِيقَةٍ حَتَّى جَمَعُوا لَهَا طَعَامًا فَجَعَلُوهَا فِي ثَوْبٍ وَحَمَلُوهَا عَلَى بَعِيرِهَا وَوَضَعُوا الثَّوْبَ بَيْنَ يَدَيْهَا قَالَ لَهَا تَعْلَمِينَ مَا رَزَقْنَا مِنْ مَائِكَ شَيْئًا وَلَكِنَّ

اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَسْقَانَا فَأَنْتَ أَهْلُهَا وَقَدْ احْتَبَسْتَ عَنْهُمْ قَالُوا مَا حَبَسَكَ يَا فُلَانَةُ قَالَتْ
الْعَجَبُ لَقِينِي رَجُلَانِ فَذَهَبَا بِي إِلَى هَذَا الَّذِي يُقَالُ لَهُ الصَّابِيُّ فَفَعَلَ كَذَا وَكَذَا
فَوَاللَّهِ إِنَّهُ لَأَسْحَرُ النَّاسِ مِنْ بَيْنِ هَذِهِ وَهَذِهِ وَقَالَتْ يَأْصُبُهَا الْوُسْطَى وَالسَّبَّابَةُ
فَرَفَعَتْهُمَا إِلَى السَّمَاءِ تَعْنِي السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ أَوْ إِنَّهُ لِرَسُولُ اللَّهِ حَقًّا فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ
بَعْدَ ذَلِكَ يُغَيِّرُونَ عَلَى مَنْ حَوْلَهَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَلَا يُصَيِّبُونَ الصِّرَمَ الَّذِي هِيَ مِنْهُ
فَقَالَتْ يَوْمًا لِقَوْمِهَا مَا أَرَى أَنَّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ يَدْعُونَكَ عَمْدًا فَهَلْ لَكُمْ فِي الْإِسْلَامِ
فَأَطَاعُوهَا فَدَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ. (الحديث ۳۴۴ طرفه في ۳۴۸، ۳۵۷۱). (۱۸۹)

عیمرانی کوری حوصینی نهل - خوزاعی - (رعزای خوی لی بن) فہرمووی: لہ سہ فہریکا
لہ خزمہ تی پیغہ مہردا بووین، شہوئی تادہ مہ وبہ یان ہہر بہ ریوہ بووین،
لہ دہ مہ وبہ یانا کہ لہ خہو خوشتہ نیہ بو کاروانی شہونخوونی کہر، ویستمان
سہر خہوئی بشکینین، بہ لام کہ خہو مان لی کہوت خہ بہرمان نہ بووہ تاتینی
خوڑہ کہ خہ بہری کردینہوہ، یہ کہم کہس خہ بہری بووہ نہ بو بہ کری صہدیق
بوو، دوہم فیسار بوو، سیئہم نہو فیسار بوو، چوارہم کہس عومہری کوری
خہ طاب بوو. پیغہ مہریش (دروودی خودای لہسر بن) کہتہ شریفی دہ خہوت خہ بہرمان
نہ دہ کردہوہ، تاخوی خہ بہری دہ بووہ، چونکہ مہ ترسی نہوہ مان ہہ بوو کہ لہو
دہ مہدا سرووشی بوئی، جائہ گہر خہ بہری بکہینہوہ سرووشہ کہہ بری.

کاتی عومہر خہ بہری بووہو حالہ کہی بینی لہ بہ جہرگی خوی بہ دہنگی
بہرز دہستی کرد بہ نہ لآھو نہ کبہر کردن، نیتہ لہ سہر نہ لآھو نہ کبہر کردن و
دہنگ بہرزوہ کردن بہر دہوام بوو، ہہتا بہ دہنگی نہو پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر
بن) خہ بہری بووہ، نہو جا خہ لکہ کہ حالہ کہ یان عہرز کردو سکا لای نہوہ یان
لہ خزمہ تیدا کرد کہ نویژی بہ یانیان چووہو ئاویش نییہو، بہم بوئہ یہوہ

زۆر پەرۋش، حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) بۆلگەنلەردەن فەرموۋى: (قەيدى نىيە) يا فەرموۋى: (قەيناكا، ئادەى زوۋكەن باركەن) ئىتر بارىيان كىردو كەمى دوور كەۋتەنەۋە لەۋ شۆپنە خراپە، ئەۋجا حەزرىت دابەزى و داۋاى ئاۋى دەسنوۋىزى كىردو، دەسنوۋىزى گىرتو، فەرمانى فەرموۋ بانگ دراۋ، دوو رىكاتە سۈننەتەكەى پېش بەيانى كىردو، ئىجا فەرمانى فەرموۋ قامەت كىراۋ، بەرنوۋىزى ى نوۋىزى بەيانى بۆ ھاۋرپىيانى كىرد، كە حەزرىت نوۋىزەكەى تەۋاۋ كىرد رۋانى ۋاپاۋى لەكۆمەل كىلابوۋە نوۋىز ناكە لەگەل ئەۋان، فەرموۋى: (ئەى فەيسارەكەس) ئەۋە بۆ لەگەل گەل نوۋىزەكەت نەكىرد؟ گۈتى: قوربان! لەشپىسىم تۈۋش بوۋەۋە خۆ شۆردىم لەسەرەۋ ئاۋىش نىيە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) فەرموۋى: (بەگىل تەيەممۇم بىكە، لەكاتى ۋادا تەيەممۇم بەسە) ئەۋجا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لىق) كەۋتەپىۋ مەردۈمەكەش لەتاۋ تۈۋنىتى سىكالايان بىردەبەر، جا پېغەمبەر (دروۋى خەلىق لىق) دابەزى عەلى و مىنى بانگ كىردو، فەرموۋى: (بىرۋن بۆ ئاۋ بىگەپىن). جا ھەردۈكەم رۋىشتىن، تاگەشتىن بەژنى، بەسۋارى ۋىشترى بوۋ، لەناۋ كۆلى دوو كۈندەى گاۋەسا سۋار بوۋ بوۋ، ھەردوۋ قاقچەكانى شۆپ كىردبۆۋە، پىمان گۈت: لەكۆى ئاۋ ھەيە، ئەم ئاۋمەت لەكۆى ھىناۋە؟ گۈتى: ئاۋ لەم نىزىكە نىيە، رۆژە رىيەك دوورە، دۈپنى ئەم كاتە لەلەى ئاۋەكەۋە ھاتوۋم! پىاۋەكانى ئىمەش بۆئاۋ دەگەپىن و بەشۋىن ئاۋدا ۋىلن. پىمان گۈت: دەۋرە لەگەلمان، گۈتى: بۆ كۆى؟ گۈتمان: بۆلەى پېغەمبەرى خەلىق، گۈتى: ئەۋ كىرايەى كەپپى دەلپن: ۋەرگەپراۋ؟ گۈتمان: بەللى ئەۋەيە كەتۋ ۋاى پى دەللى ى، دەى ۋەرە بابىرۋىن بۆلەى، ئەۋجا بىردەم بۆلەى پېغەمبەر، ۋەچى قەسەپەكى بۆئىمە كىرد ھەمان قەسەى كىردەۋە بۆ ئەۋىش، بەللام عەرزى پېغەمبەرى كىرد كەھەتىۋبارە.

حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) دەستۈۋرى دا ھەردوۋ گاۋەسەكانىيان لەۋشترەكە داگىرتو ژنەكە دابەزى، ئەۋجا حەزرىت (پەزى خەلىق لىق) داۋاى جامىكى كىردو

ھەردوو دەمى ھەردوو گاۋەسەكەي كىردەۋو ئاۋى ئى داكرىنە ناۋ جامەكەۋو،
دەميانى بەدەمبىنەكانيان بەستەۋو، ۋەنزى بەسەريان دا خويندو دەستى
پىرۋى ھىنا بەھەردوو ھىنگلەكانياندا، فەرمانى فەرموو بەناۋ عەشاماتەكەدا
جاردرا: بىھەرموون ھەم ئاۋ بىدەن بەۋلاخەكانتان، ھەم بۇ خۇتان ئاۋ بىخۇنەۋو،
جا ھەركەس بەئارمىۋى خۇى بەشى خۇى برد، لەدوا ھەموان پىغەمبەر
(درودى خودى لەسەر بى) دەفرى ئاۋى بەپىاۋە لەش پىسەكەداۋ، پىى فەرموو: (بىرۋ
لەشۋىنىكا بىكەبەسەر خۇتا).

ژنەكەيش ھەر راۋەستا بوو سەرنجى دەدا كەچى لەئاۋەكەي دەكرى،
سويندم بەزاتى خودا كاتى لەشكرەكە بەتەۋاۋى بەشى خۇيان ئاۋ برد لەو
دوۋگاۋەسەۋ وازيان لەئاۋەكە ھىنا، ئاۋەكە يەك تىۋك كەمى نەكرىبوو،
بەلگۈۋى زىادى كىردىبوو. پىغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) فەرموو: (شتىكى بۇ
كۆپكەنەۋو) ئىمەيش ھەندى خورماي عەجۋە مەدىنەۋ ئاردو قاۋتمان بۇى
كۆكرىدەۋو، تاھەمۋى بوو بەبىر خۇراكى باشو كىردىانە ناۋ پارچەپى
جەلەۋو، ئەۋسا ژنەكەيان سۋارى ۋىترەكەي خۇى كىردەۋو، جەلەكەيان
بەخۇراكەكەيەۋە ناپەبەردەمىۋ، گاۋەسەكانيان بۇ باركرىدەۋو، پىغەمبەر
(درودى خودى لەسەر بى) پىى فەرموو: (خۇت دەزانىت كەئىمە ھىچمان لەئاۋەكەي تۇ
كەم نەكرىدەۋو، ئەۋەتا بەبەرچاۋتەۋە ئاۋەكەت ۋەك خۇى ماۋە، زىادى
نەكرىبى كەمى نەكرىدەۋو، ئەۋەي كەبەكارمان ھىنا، ئاۋى بوو لەخواۋە بوو،
خودا خۇى بۇى رەخساندىن!).

ئەۋجا ژنەكە رۇيشتەۋە بۇ ناۋكەسوكارى، تۇزى درەنگ دەپراتەۋە، پىى
دەلئىن: ئەرى خاتۋون! خىر بوو ۋادىرەنگ ھاتىتەۋە؟ دەلئى: كارىكى عەنتىكە
درەنگى بەسەر ھىنام! تۈۋشى دوو كابرا بووم بىردىيان بۇلاى ئەۋ پىاۋەي
كەپىى دەلئىن: سابىنىى، ۋاتە: لەئايىنى كۇنى خۇى ۋەرگەپاۋ. شتى سەير
سەيرى دەكرىد، دەسا بەزاتى خوا ئەم پىاۋە يەككىكە لەم دوۋكەسە:

یا جادو و بازترین کەسە لەنیوانی ئەم زەمینە و ئەم ئاسمانەدا، یاخود بەپراستی پێغەمبەری رهوانە کراوی خودایه، بەپەنجە ی ناو پراستی و بەپەنجە ی شایه تمان ئامازە ی کرد بۆ ئاسمان و زەوی.

جالە وەدوا ناوبەناو لەشکری ئیسلام هەڵمەتیان دەبەردە سەر ئەو خێلە هاوبەشکەرانی کە لە دەورووبەری هۆزی ئەو ژنە بوون، وەدەستیان لەتاقمەکە ی ئەو نەدەدا، هەتا رۆژی ژنە کە بەهۆزەکە ی خۆی دەلی: من لەوبا وەردام کە ئەم کۆمەڵە یە بەخۆپایی نییە کە هەقیان بەسەر ئێوە وە نییە، بەلکوو ئەمە هۆیەکی هەیه، کە ئەویش ئەو یە ئەمانە چاکە یەکی ئێمە یان لەبەر چاوه، جامن وابەباش دەزانم تازو وە قەبوولی ئیسلام بکەین، ئێوە دەلێن چی؟ هۆزەکە ی بەیه ک دەنگ بەگوێی دەکەن و هەموو ئیسلام دەبن (ت/٤/ ٣٣٧/٢ + ت/١/٢٠١/٣ = تاج-٣ ١٠٥-ژ ٣١٧٥ + تاج-١ ٤٩-ژ ٣٦٨).

روونکردنەوه:

عیمرانی کورێ حوصەین خۆی و باوکی هاوڕێ ی پێغەمبەر بوون، عیمرانی سالی ئازاد کردنی خەیبەر ئیسلام بووه، لە پێغەمبەر وە سەدو هەشتا فەرمووده ی گیراو هتەوه، لەبوخاری نازداردا دوازدە فەرمووده ی هەیه، عومەر ناردی بۆ بەصرە هەتا شارەزای ئایینیان بکا، بوو بەقازی بەصرە، گشت جاری فریشتە دەهاتن بۆ دیدەنی و سلاویان لێ دەکردو بەگوێ ی خۆی سلاو و کە یانی دەبیست، لەپەنجاو هەشتی کۆچیدا، لەبەصرە مرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۸) نامہی نویش (کتاب الصلاة)

۲۲۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فُرَجَ عَنْ سَقْفِ بَيْتِي وَأَنَا بِمَكَّةَ فَنَزَلَ جِبْرِيلُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَجَ صَدْرِي ثُمَّ غَسَلَهُ بِمَاءٍ زَمْزَمَ ثُمَّ جَاءَ بِطَسْتٍ مِنْ ذَهَبٍ مُمْتَلِيٍّ حِكْمَةً وَإِيمَانًا فَأَفْرَغَهُ فِي صَدْرِي ثُمَّ أَطْبَقَهُ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَعَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَلَمَّا جِئْتُ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا قَالَ جِبْرِيلُ لِخَازِنِ السَّمَاءِ افْتَحْ قَالَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا جِبْرِيلُ قَالَ هَلْ مَعَكَ أَحَدٌ قَالَ نَعَمْ مَعِيَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أُرْسِلْ إِلَيْهِ قَالَ نَعَمْ فَلَمَّا فَتَحَ عَلَوْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَإِذَا رَجُلٌ قَاعِدٌ عَلَى يَمِينِهِ أَسْوَدَةٌ وَعَلَى يَسَارِهِ أَسْوَدَةٌ إِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ يَسَارِهِ بَكَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْبَائِنِ الصَّالِحِ قُلْتُ لِجِبْرِيلَ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا آدَمُ وَهَذِهِ الْأَسْوَدَةُ عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ نَسَمُ بَنِيهِ فَأَهْلُ الْيَمِينِ مِنْهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ وَالْأَسْوَدَةُ الَّتِي عَنْ شِمَالِهِ أَهْلُ النَّارِ فَإِذَا نَظَرَ عَنْ يَمِينِهِ ضَحَكَ وَإِذَا نَظَرَ قَبْلَ شِمَالِهِ بَكَى حَتَّى عَرَجَ بِي إِلَى السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ فَقَالَ لِخَازِنِهَا افْتَحْ فَقَالَ لَهُ خَازِنُهَا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُ فَفَتَحَ قَالَ أَنَسٌ فَذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ فِي السَّمَوَاتِ آدَمَ وَإِدْرِيسَ وَمُوسَى وَعِيسَى وَإِبْرَاهِيمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَمْ يَثْبُتْ كَيْفَ مَنَازِلَهُمْ غَيْرَ أَنَّهُ ذَكَرَ أَنَّهُ وَجَدَ آدَمَ فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا وَإِبْرَاهِيمَ فِي السَّمَاءِ السَّادِسَةِ قَالَ أَنَسٌ فَلَمَّا مَرَّ جِبْرِيلُ بِالنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِإِدْرِيسَ قَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا مُوسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِمُوسَى فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْأَخِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا عِيسَى ثُمَّ مَرَرْتُ بِإِبْرَاهِيمَ فَقَالَ مَرْحَبًا بِالنَّبِيِّ الصَّالِحِ وَالْبَائِنِ الصَّالِحِ قُلْتُ مَنْ هَذَا قَالَ هَذَا إِبْرَاهِيمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَأَخْبَرَنِي ابْنُ حَزْمٍ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَبَّةَ الْأَنْصَارِيِّ كَانَا يَقُولَانِ قَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ عَرَجَ بِي حَتَّى ظَهَرْتُ لِمُسْتَوَى أَسْمَعُ فِيهِ صَرِيفَ الْأَقْلَامِ
 قَالَ ابْنُ حَزْمٍ وَأَنْسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَفَرَضَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
 عَلَى أُمَّتِي خَمْسِينَ صَلَاةً فَرَجَعْتُ بِذَلِكَ حَتَّى مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى فَقَالَ مَا فَرَضَ اللَّهُ
 لَكَ عَلَى أُمَّتِكَ قُلْتُ فَرَضَ خَمْسِينَ صَلَاةً قَالَ فَارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ
 ذَلِكَ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى قُلْتُ وَضَعَ شَطْرَهَا فَقَالَ رَاجِعْ
 رَبِّكَ فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ فَارْجَعْتُ فَوَضَعَ شَطْرَهَا فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ
 فَإِنَّ أُمَّتَكَ لَا تُطِيقُ ذَلِكَ فَارْجَعْتُهُ فَقَالَ هِيَ خَمْسٌ وَهِيَ خَمْسُونَ لَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ
 فَرَجَعْتُ إِلَى مُوسَى فَقَالَ رَاجِعْ رَبِّكَ فَقُلْتُ اسْتَحْيَيْتُ مِنْ رَبِّي ثُمَّ انْطَلَقَ بِي حَتَّى
 انْتَهَى بِي إِلَى سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى وَغَشِيَهَا أَلْوَانٌ لَا أَذْرِي مَا هِيَ ثُمَّ أُدْخِلْتُ الْجَنَّةَ فَبِإِذَا
 فِيهَا حَبَائِلُ اللَّوْلُؤِ وَإِذَا ثُرَابُهَا الْمَسْكُ. (الحديث ۳۴۹ طرفاه في: ۱۶۳۶، ۳۳۴۲). (۱۹۰)

ئەنەنەسى كورپى مالېك (پەزى خەوى لىن بىن) فەرموۋى: جاران ئەبۇدۇمەر (پەزى خەوى لىن بىن)
 دەيگىرپاىەو: كە پىغەمبەر (دروودى خەوى لەسەر بىن) دەيفەرموو: (هېشتا لەمەكە بووم
 بنمىچى مائەكە شەق بوو، جوبرئىل لەشەفەكەو دەبەزى، سلاوى خوداى لى
 بى، سىنگى لەت كردم و بەئاوى زەم زەم شورديەو، ئەوسا تەشتىكى زىپىنى
 هېنا، پەر بوو لەدانايىو باومر، واتە: لەحىكمەت و ئيمان، تەشتە پەرەكەى خالى
 كرده ناو سىنگمەو، ئەوجا قەپاتى كردهو. ئنجا دەستى گرتەم و سەرى خستەم
 بۆ ئاسمانى يەكەم.

كاتى كەيشتىنە ئاسمانى يەكەم، جوبرائىل بەدەرکەوانى ئاسمانى فەرموو:
 دەرگاگەمان بۆ بکەرەو، ئەویش فەرموۋى: ئەوگى يە؟ فەرموۋى: منم
 جوبرائىلەم، فەرموۋى كەسى تەرت لەگەلە؟ فەرموۋى: بەلى: موخەممەدم

لهگه ئاڤه، فهرمووی: دياره نږدراوه به شوینیدا؟ فهرمووی: به ئی، جا دمرگاکه ی بۆمان کردهوه سهرکهوتینه سهرئاسمانی یهگه، سهرنجم دا واپیاوئ دانیشتووه، لهراستو لهچهپیهوه، پۆل پۆل تارمایی ی عهشامات دیارن، پیاوهکه کهسهیری لای راستی خۆی دهکرد، لهخۆشیدا پئی دهکهنی، بهلام کهسهیری لای چهپی خۆی دهکرد، لهخهفتهانا، دهگریا، فهرمووی مهرحهبا له پیغهمبهری باشو لهکوپی باشم، گوتم: نهی جوبرائیل! نهمه کییه؟ فهرمووی: نهمه باوه ئادهمه، نهوتارمایی عهشاماتانهش کهوان لهراستو چهپیهوه، گیانگهل و رهوانگهل (نهرواح) ی وهچهو نهوهکانیهتی، نهوانهیان کهوان لهلای راستیهوه نهوانه بهههشتین، بهلام نهوانهیان کهوان لهلای چهپیهوه نهوانه دۆزهخین، جابۆیه کهتهماشای لای راستی دهکا پئی دهکهنی و کهتهماشای لای چهپی دهکا دهگری.

ئهوجا سهری خستم بۆ ئاسمانی دووهم، بهدهرکهوانهکهی ی فهرموو: دمرگاکه بکهروهوه، نهو پرسیارو وهلامهی کهلهنیوانی جوبرائیل و دهرکهوانی یهکهم دا رووی دا، لهنیوانی جوبرائیل و دهرکهوانی ئاسمانی دوهمیش دا رووی دا، نهوجا دمرگاکه ی کردهوه).

ئهنهس فهرمووی: ئهبوژمپ باسی ئهوهی فهرموو که پیغهمبهر (دروودی خودای لاهه) لهئاسمانهکان ئهم پیغهمبهرانهی دیوه: ئادهمو ئیدریس و مووسا و عیسا و ئیبراهیم - دروودی خودای گهرمیان ئی بی - بهلام جیگهو شوینی ههموویانی دیاری نهکرد، تهنیا باسی ئهوهندهی کرد کهلهئاسمانی یهکهم بهئادهمو دهگا، لهئاسمانی شهشم بهئیبراهیم.

ئهنهس خۆی دهیفرموو: کاتی جوبرائیل پیغهمبهر دهبا بۆلای ئیدریس، پیغهمبهر رۆژباشی ئی دهکا و ساڵوی ئی دهکا، ئیدریسیش پئی دهفهرموئ: مهرحهبا له پیغهمبهری باشو لهبرای باش، (جا به جوبرائیلیم گوت: نهمه کی یه؟ فهرمووی: نهمه ئیدریس پیغهمبهره، ئینجا گهیشتم بهمووسا،

فهرمووی: مهرحبا له پیڅه مبهري باش و له برای باش، گوتم: نه مه کیه؟
 فهرمووی: نه مه مووسایه، نه و جا گه یستم به عیسا، فهرمووی: خوشهاتن
 پیشکesh ده کم به برای باش و به پیڅه مبهري باش، گوتم: نه مه کیه؟
 فهرمووی: نه مه عیسایه، نه و جا گه یستم به نیراهیم، فهرمووی: مهرحبا له
 پیڅه مبهري باش و له کوری باشم، گوتم: نه مه کیه؟ فهرمووی: نه مه
 نیراهیم بوو (سه لاسی خوی لئ بڼ).

نیبنوشیهاب (که ناوداره به زوهری) ده فهرمووی: نه بوبه کری کوری
 موحه ممدی کوری عه مری کوری حه زم هه وائی پیم دا: که نیبنوعه باس و
 نه بوحه ببهی نه نصاری فهرموویانه: پیڅه مبهري (درووی خودای له سر بڼ) فهرمووی:
 (پاشتر بهرو ژوورتریش برام تاگه یستمه سه رناستی له وپوه گویم له جیره ی
 قه له می فریشته کان بوو). نیبنوشیهاب (درووی خوی لئ بڼ) ده فهرمووی: نه بوبه کری
 نه وهی نیبنوحه زم له پیر (شیخ) ی خوی وهو، نه نه سی کوری مالیک
 له نه بوذهروه (درووی خوی لئ بڼ) ده فهرموون: پیڅه مبهري (درووی خودای له سر بڼ) فهرمووی:
 (نه و جا) خودا شه وو روژی په نجا نویژی له سر گه لی نیسلامم دانا، منیش
 بهم فهرمانه وه گه پامه وه، هه تا چوومه وه لای مووسای کوری عیمران،
 فهرمووی: خودا چی بؤدانای له سر نه ته وه که ت؟ گوتم: له هه موو شه وو
 روژیکا په نجا نویژی داناوه له سر هه موو موسو لمانی، فهرمووی: من له تو
 زیاتر شازم ایزیم هه یه له پرفتاری نه و خه لکه، چونکه من له پیش تو دا نه رکی
 زورم له م بارمیه وه له گه ل گه لی خوم دا، که نه وهی نیسرائیلن، کی شامو،
 بهر او وردم کردوون و نه زموونی باشم هه یه له م بواره دا، جابویه دمازم که
 نومته (نه ته وه) ی تو ته وانا ی نه و میان نییه، که واته بگه پر مه بولای
 خودای په رومردگارت، داوای ئی بکه که نه م نویژانه له سر نه ته وه که ت سووک
 بکا، منیش گه پامه وه بو خزمه تی په رومردگارم، بؤنه و شوینه ی که یه که مجار
 گو فتو گویم له خزمه تیدا کردو، داوای نه ووم ئی ی کردو، نه ویش ژماره یه کی ئی

لابردن، دیسان گه پامه وه بۆلای مووسا، حاله که م پی گوت، نه ویش فهرمووی بگه پیره وه بۆلای پهرومردگارت، چونکه نه ته وه که ت توانای ئهم ژماره داشکاوه یشیان نییه، جا چوومه وه بۆ خزمه تی و دیسان ژماره یه کی تری ئی داشکاند، نه ویش دیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی پهرومردگارت چونکه نه ته وه که ت توانای ئهم ژماره تازه یشیان نییه، ئهم ژماره ییش که ماوه هیشتا ههر زۆره، ئهمجاره یان که چوومه وه خزمه تی فهرمووی: خۆیان به کردن ژماره یان پینج نویژه، به لام خیره پاداشی په نجا نویژیان هه یه، نه ی موحه ممه دا! نه مه دوا فهرمایشته و گۆرانی بۆ نییه، وه نیت له مه زیاتر ژماره ی نویژه کان که م ناکه مه وه، به لام بۆتۆو بۆهه موو نویژکه ریکی ئۆمه تی تۆ هه یه له جباتی کردنی ئهم پینج نویژه یه، خیره پاداشی په نجا نویژه که ی پيشوو. دیسانه وه گه پامه وه بۆلای موسا، هه م دیسانه وه فهرموویه وه: بجۆره وه بۆ خزمه تی پهرومردگارت، به لام گوتم: ئهم خیره م فه بوو له و کاری خۆم دایه ده ست خودا، نیت شهرم ده که م له پهرومردگارم که برۆمه وه بۆلای و داوای که م کردنه وه ی ژماره ی پینج نویژه ی ئی بکه م).

هه روا بره میان هه تا گه یاندمیانه لای سیدره تولونته ها (واته: دارمۆردی هه ره نه وه پهر، بۆیه وای پی ده بیژری چونکه زانیاری فریشته کان هه تا نه وی بر ده کا، جگه له یه زدانی پاک که س نازانی له ولاتر چی هه یه) سه رنجم دا چه نده ها رهنگی سهیری زۆری جۆراو جۆر دایپۆشیبوو، مه گهر خودا بۆخوی بزانی که چی بوون و چۆن بوون و چه ند بوون!

پاشتر برامه ناو بههه شته وه، که ته ماشام کرد پهر له گومه زی مرواری و خاکه که یشی مسکه). (ت/ ۴/ ۲۹۹/ ۱، ت/ ۱/ ۸۰/ ۱ = تاج- ۳ ز- ۱۰۰ ژ- ۳۱۵۵ + تاج- ۱ ز- ۴۳ ژ- ۳۲۲).

روونکردنه وه: ئهم بهه رانه له م فهرمووده یه و مرده گی پرن:

- ۱- ئیسراو میعراج دوو رووداوی جیان.
 - ۲- پیغهمبهر له نه وهی چه زهرمتی ئیبراهیمه (سهلامی خوی لی بی).
 - ۳- بهههشتو دۆزهخ ئیستا دروست کراون و ههن.
 - ۴- گیانی چاگان دمبرین بۆ ئاسمان.
 - ۵- پیغهمبهران به پراستی زیندوون، بهکاری باشی نه وهو نه ته وهیان دلخۆش دهبن، بهکاری خراپیان دلگران دهبن.
 - ۶- مهرحه باو چاکوچۆنی و به خیرهاتن له کاتی بهیهک گهیشتن دا سوننهته.
- (ت/ ۴ / ۲۹۹ + ۱ / ت/ ۱ / ۱۸۰).

۲۲۲- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (فَرَضَ اللَّهُ الصَّلَاةَ حِينَ فَرَضَهَا رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ فَأَقْرَبَتْ صَلَاةَ السَّفَرِ وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ). (الحديث ۳۵۰ طرفاه فی: ۱۰۹۰، ۳۹۳۵).

عائیشهی دایکی موسوئمانان (همزای خوی لی بی) دهفه رمووی: له سه رهتاوه یه کهمجار که خودای گه وره نویژێ فه رزکرد، دوورکات دوورکات فه رزی کرد، ئیتر نویژ خوین نیشته جی بوایه، یار پبوار بوایه، گشت نویژێ دوورکاتی ده کرد، جانویژێ سه فه ره وهک خۆی مایه وهو له سه ره شیوهی یه کهمجارێ چه سپاو دامه زرا، به لام نویژێ نیشته جی ئی زیاد کرا (ت/ ۱ / ۴۶ ز- ۱۵۵).

روونکردنه وه:

ئهم فه رموودهیه مورسه لی سه حابییه، مورسه لی سه حابی حوجهت و به لگهیه، بۆیه مورسه له چونکه عائیشه خۆی فریای روودانی ئهم داستانه نه که وتوو، سایا له پیغهمبهری بیستوو، یالهیهکی له هاوڕێ یانی پیغهمبهری ژنه وتوو، هه رچۆن بی ئهم فه رموودهیه ده بی به سه ره به لگه بۆ ئهم بابته، که عیبادته، چونکه عیبادت به پراپی خۆیی دانامه زری، ساخ بوونه وهی

هه‌موو په‌رستنئ پئویستی به‌ده‌قی یاسادانه‌ر (شاریع) هه‌یه که خودای که‌وره‌یه، که‌س بۆی نییه چۆنئیتی و چه‌ندئیتی ی په‌رستنئ برپار بدا، جگه له‌خودا خۆی.

مورسه‌ل (به‌گوردی واته: بئ به‌ند: بئ پئوه‌ند: ره‌ها: به‌ره‌لا: نازاد: سه‌ربه‌ست) چونکه راوی جله‌وی پرشته‌که به‌رده‌داو، خۆی سه‌ربه‌خۆ، راسته‌وخۆ فه‌رموو‌ه که ده‌گپ‌رئته‌وه‌و، باسی ئه‌وه نا‌کا که‌ئو فه‌رموو‌ده‌یه له‌کئ و مرگرتوو. که‌واته: چه‌دیثی مورسه‌ل، واته: فه‌رموو‌ده‌ی به‌ره‌لا، که‌سه‌ر روشته‌ی روشته‌که کوپ‌ر بۆته‌وه‌و، له‌ده‌ستا نه‌ماوه.

بسم الله الرحمن الرحيم

٩) چهند باسیکی نوپژ به‌جل و به‌رگه‌وه (أَبْوَابُ الصَّلَاةِ فِي الثِّيَابِ)
٢٢٣- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ قَدْ خَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهِ). (١٩١)

عومه‌ری کورئ ئه‌بوسه‌له‌مه (په‌زی خۆی له‌ بئ) فه‌رمووئ: پئغه‌مبه‌ر (دروودی خودای لسه‌ر بئ) له‌یه‌ک لۆجل دا نوپژئ کردو هه‌ردوو چمکه‌که‌ی له‌سه‌رشانی راست و چه‌پ کردبوو، ئالاندبووی له‌خۆیه‌وه (ت/١/٢١٥ ز. ٥٥).

عومه‌ری کورئ ئه‌بوسه‌له‌مه زرکوری پئغه‌مبه‌ر بووه، له‌سائی دووی کۆچیدا له‌خاکی چه‌به‌شه له‌دایک بووه، چهند فه‌رموو‌ده‌ی له‌سه‌حیحه‌ین دا هه‌یه، کورئ ئومومسه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پئغه‌مبه‌ره (پروانه: ت/١/٥٢٠ / ٣ / ٤، ت/٤/ ١٨٩ / ١، ت/ ٤٧/ ٤ / ٢) = ز- ١٩٢ ژ- ١٠١٦، ١٠١٧ + تاج- ٣ ز- ٥٧ ژ- ٢٩٦٢.

٢٢٤- عَنْ أُمِّ هَانِئِ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (ذَهَبْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَامَ الْفَتْحِ فَوَجَدْتُهُ يَغْتَسِلُ وَفَاطِمَةُ ابْنَتُهُ تَسْتُرُهُ قَالَتْ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ مَنْ هَذِهِ فَقُلْتُ أَنَا أُمُّ هَانِئِ بِنْتُ أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ مَرْحَبًا بِأُمِّ هَانِئِ

فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ غُسْلِهِ قَامَ فَصَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ مُلْتَحِفًا فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَلَمَّا انْصَرَفَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ زَعَمَ ابْنُ أُمِّی أَنَّهُ قَاتِلٌ رَجُلًا قَدْ أَجْرْتُهُ فَلَانَ ابْنُ هُبَيْرَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ أَجَرْنَا مَنْ أَجَرْتَ يَا أُمَّ هَانِي قَالَتْ أُمُّ هَانِي وَذَاكَ ضَحْيٌ. (الحديث ۳۵۷). (۱۹۲)

نومموهانینی کچی ئه بوطالیب (دزمی خوی لیس بن) فهرمووی: سالی نازاد کردنی شاری مهککه، رؤیستم بو خرمه تی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) که چووم خه ریک بوو خوئی ده شور د، فاطیمه ی کچی به پارچه یی جل په رده ی بو کر دبوو، فهرمووی: که سلاوم لی کرد، فهرمووی: (ئهو ژنه کی یه؟) گوتم: منم نومموهانینی کچی ئه بوطالیب. جافه رمووی: (مه رحه با له نومموهانینی). جاکاتی له خو شور دنه که ی لی بووه هه شت رکات نویژی چی شته نگاوی کرد، له دوا هه موو دوو رکاتی که وه سلاوی ددایه وه، له کاتی نویژه که دا یه ک پارچه جلکی ئالاندبوو به خو یه وه، که سلاوی دایه وه عه رزیم کرد: ئه ی پیغه مبه ری خودا! عه لی برام ده یه وی پیاوی بکوژی که کوری هو به یره ی می ردی منه، وه منیش په نایم داوه، ئه مانم پیی داوه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سمر بن) فهرمووی: (ئه ی نومموهانینی! وائه مانمان دا به هه رکه سی تو ئه مانی بده تی!) نومموهانینی فهرمووی: کاتیش چی شته نگاو بوو. (ت/۱/۱۴۸، ت/۱/۴۸۵/۴ برونه: زنجیره ی پینجهم، فهرمووده ی ژماره - ۱۹۴) = ز-۳۱ ژ-۲۶۷ + ز-۱۷۹ ژ-۹۵۶. ۲۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ سَائِلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّلَاةِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَوَّلُكُلِّكُمْ ثَوْبَانِ؟). (الحديث- ۳۵۸ طرفه ی ۳۶۵). (۱۹۳)

(۱۹۲) أخرجه مسلم في الحيض، باب: يستر المغتسل بثوب ونحوه، رقم: ۲۳۶.

(۱۹۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الصلاة في ثوب واحد وصفة لبسه، رقم: ۷۶۲=۵۱۵.

ئەبۇھورەیرە (پەزای خەوی لێ بێ) فەرمووی: پیاوی هەتسا لە پێغەمبەری پرسی: نوێژ بەیەک لۆجلەووە دروستە؟ پێغەمبەریش (دروودی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەووە تۆ دەتێی چی، ئەو چۆن دروست نییە، کوا هەرکەسێ بگری لەئێوە دوو پارچە جلی هەیه؟). (ت/١/٢١٥) = ز-٥٥ ژ-٣٩٦.

٢٢٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا يُصَلِّي أَحَدُكُمْ فِي الثُّوبِ الْوَاحِدِ لَيْسَ عَلَى عَاتِقَيْهِ شَيْءٌ). (الحديث ٣٥٩ طرفه في: ٣٦٠). (١٩٤)

ئەبۇھورەیرە (پەزای خەوی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خەوی لەسەر بێ) دەفەرموی: (بەیەک پارچە جلی واوە نوێژ مەکەن، کەنەگاتەووە بەسەر هەردوو شانتانان). (ت/٢/٢١٦) = ز-٥٥ ژ-٣٩٧.

٢٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَشْهَدُ أَلَيْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ صَلَّى فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ فَلْيُخَالِفْ بَيْنَ طَرَفَيْهِ).

ئەبۇھورەیرە (پەزای خەوی لێ بێ) دەفەرموی: شایەتی دەدەم کەبوخۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمبەرم بیست دەیفەرموو: (هەرکەسێ لەیەک لۆجل دا نوێژ دەکا، بابیناڵینێ لەخۆیەووە، هەردوو چمکەکە ی لەسەر شانی راست و چەپ بکا) (بەروانە/ ژمارە: ٢٣٣)

٢٢٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَرَجْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ فَجِئْتُ لَيْلَةً لِبَعْضِ أَمْرِي فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي وَعَلَيَّ ثَوْبٌ وَاحِدٌ فَاشْتَمَلْتُ بِهِ وَصَلَّيْتُ إِلَيْ جَانِبِهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَا السُّرَى يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ بِحَاجَتِي فَلَمَّا فَرَعْتُ قَالَ مَا هَذَا الْإِشْتِمَالُ الَّذِي رَأَيْتُ قُلْتُ كَانَ ثَوْبٌ يَغْنِي ضَاقَ قَالَ فَإِنْ كَانَ وَاسِعًا فَالْتَجِفْ بِهِ وَإِنْ كَانَ ضَيِّقًا فَاتَّزِرْ بِهِ). (الحديث ٣٦١ طرفه في: ٣٥٢). (١٩٥)

(١٩٤) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الصلاة في ثوب واحد وصفة لبسه: رقم: ٥١٦=١٦٦٤.

(١٩٥) أخرجه مسلم في الزهد والرفائق، باب: حديث جابر الطويل، رقم: ٣٠١٠=٧٤٣٧.

جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خویان لئ بئ) فهرمووی: لهسهفه ریکا له خزمهتی هزرهتدا بووم، شهوی بۆ ئیشیکی خۆم چووم بۆ خزمهتی، کاتی چووم خهريکبوو نوێزی دهکرد، منیش یهك پارچه جلم پێوه بوو، راستو چهپ ئالاندهبووم لهخۆمهوه، لهتهنیشتهوه دهستم کرد بهنوێز کردن بهیرهوی (ئیقتدا)م پێی کرد، کاتی لهنوێزهکهی بۆوه رووی لهپرووگه نهما فهرمووی: (ئهی جابیر! بهم شهوه خیره هاتووی؟) منیش کارهکهی خۆم عهززی کرد، جاکاتی ئیشهکهمم تهواو کرد، هزرهت (رمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: (ئهی جابیر! ئهگەر جلهکه فهرح بوو دوو چمکهکهی راستو چهپ بکه، بهلام ئهگەر تهسك بوو بیهسته بهکهمههرتهوه!)

روون کردنهوه: بۆ حالیبوونی تهواو ئهم فهرموودهیه لهتاجول ئوصول راگوێز دهکهین، جابیر فهرمووی: (.. پیغهمبهر (دروودی خودی لهسهر بئ) ههلسا نوێز بکا، منیش یهك عهباى میلدارم لهبهردا بوو، ویستم دوو چمکهکهی راستو چهپ بکه، پیاما نهگهیشهوه، عاباکه ههئێ ریشوو گوێزو گوێنکهی پێوه بوو، سهربهروه خواری کردهوه ئهنا لهزیر ههردوو بالمهوه ههردوو چمکهکهیم واستو چهپ کردو، لهسهر سینگم گریم دان و ملم کوور کردهوه بهسهریاو، بهلم گرتم تابهرنهبیتهوه، ئهنا چووم لهلای چهپی پیغهمبهرهوه وهستام، پیغهمبهر (دروودی خودی لهسهر بئ) دهستی گرتم و سووراندیمییهوه، بردمی لهلای راستی خۆیهوه وهستاندمی، لهپاش دا جهبباری کوری سهخهش هاتهوه، دهستنوێزی گرتو، هات لهلای چهپی پیغهمبهرهوه وهستا، هزرهت (رمزای خوی لئ بئ) دهستی ههردوکهانی گرتو پالی پێوهناین بۆ دواوه، ههتاریک لهپشتی خۆیهوه پیزی کردین و رایوهستانین، ئاگام ئی نهبوو پیغهمبهر (دروودی خودی لهسهر بئ) سهرنجی منی دهدا، لهپاشا کهههستم پێی کرد بهدهستی ئاواى کرد، واته: ناوقهت ببهسته، جاکاتی ئی بۆوه، فهرمووی: (ئهی جابیر!) گوتم: بفهرموو ئهی پیغهمبهری خودا! فهرمووی: (ئهگەر جلهکه فهرح بوو دوو چمکهکهی

راست و چپ بک، به لَام نه گهر ته سَك بوو بیبهسته به که مه رته وه...
تا کو تایی فهرمووده که، بر روانه: (به رگی چواره می تاجولثوصول. کوردی لاپه ره
۳۱۵ - فهرمووده ی ژماره یه ک، زنجیره ی - ۱۱۰ = تاج-۳ ز-۱۱۰ ز-۳۱۵).

۲۲۹- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَجُلًا يُصَلُّونَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَاقِدِي أَرْزِهِمْ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ كَهَيْئَةِ الصَّبِيَّانِ وَيُقَالُ لِلنِّسَاءِ لَا تَرْفَعْنَ رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَسْتَوِيَ الرَّجُلُ جُلُوسًا). (الحديث ۳۶۲ طرفه في: ۸۱۴، ۱۲۱۵). (۱۹۶)

سهل (همزی خوی لن بن) فهرمووی: به چاوی خوُم دیومه که پیاوان به رکوش
(نیزاره کانیا، له بهر ته سَك و تروسکی و، نه بوونی جل و بهرگ، وه ک
به روانکه ی منالان، گری دما به بهر و کیانه وه، له کاتی نویژی جه ماعه تدا،
که له پستی پیغه مبهروه دهیان کرد، پیاویکیش بانگه وازی ده کرد: ژنان! نیوه
سهر بهرز مه که نه وه، تا پیاوه کان هه لده سنه وه، له پاش کوور نووشه وه پیک
داده نیسنه وه، نه وه ک له داویننه وه شهر میان دمر که وی! (ت/۱/۳۹۲/۴-ز-۱۳۰-ز-۷۸۰).

۲۳۰- عَنْ مُعِيزَةَ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَقَالَ يَا مُعِيزَةُ خُذِ الْإِدَاوَةَ فَأَخَذْتُهَا فَاطْلُقَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى تَوَارَى عَنِّي فَقَضَى حَاجَتَهُ وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ شَامِيَةٌ فَذَهَبَ لِيُخْرِجَ يَدَهُ مِنْ كُمِّهَا فَضَاقَتْ فَأَخْرَجَ يَدَهُ مِنْ أَسْفَلِهَا فَصَبَبْتُ عَلَيْهِ فَنَوَضًا وَضَوْءَهُ لِلصَّلَاةِ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ ثُمَّ صَلَّى). (الحديث ۳۶۳ طرفه في: ۱۸۲).

موغیره ی کووری شوعبه (همزی خوی لن بن) فهرمووی: له سه فهریکا له خرمه تی
حه زره تدا بووم (دروودی خودی له سمر بن) جاری فهرمووی: (ئه ی موغیره! مه تاره که
هه لگره) منیش مه تاره یی ناوم هه لگرت و شوینی که وتم، پیغه مبهر (دروودی خودی
له سمر بن) له من دوور که وته وه تاون بوو له بهر چاوم و چووه نه دیوی، له وی
دهستی به ناو گه یاند، چاکه له سه راوه که ی لی بووه، هاته وه ویستی ده ستویژ

بگری، جبهیه کی شامی دهستکردی بیپروایانی له بهردا بوو، چه زهنت (برمزی خوی) ویستی قوئی هه لئمالی و له سه ر قو له که یه وه دهستی دهر بهینی، به لام قوئی جبه که ته سک بوو، دهستی بو دمر نه دههات لی یه وه، جاله ژیر جبه که وه دهسته گانی دهر هیناو، جبه که ی دا به سه ر شانیدا، نه وسا ئاوم کرد به ده ستیاو، ده ستیزی گرت بو نو یژ، له جیات ی شو ردنی پی ی دهستی ته ری هی نا به سه ر سو له گانیدا (بر/فه رمو وده ی ژماره: ۱۳۷+ت/۴/۱۰۸/۱=تاج-۳ ز-۳۲ ژ-۲۷۸۴).

رافه و شیکردنه وه:

جلو بهرگی دهستکردی بیپروایان پاکه و دروسته به هره و سوودی لی و مر بگری، به مه رجی پیس نه بی، چونکه نه م جبه شامی یه دهستکردی بیپروایان بووه، چونکه نه م رووداوه له غه زای ته ببوک دا بووه، نه و سه رده مه ش شام کافرستان بووه. وه کی تریش به پیومری (وطعام الذین اوتوا الكتاب حل لكم) بی، ده بی جلو بهرگو شتی تری بیپروایان باشتر رهوایی بو موسو لمانان به مه رجی له زاتی خو یا رهوایی، چونکه له سه ر بر اودا نه ی ی کراوه له خواردنی گوشتی گیان له به ری که له کاتی سه ر بر پنا ناوی خودای له سه نه برایی، به لام له جلو بهرگو شمه ک دا شتی وانیه که به فه رموی: (هه ر ده ستکردی ناوی خودای لی نه هینرایی به کاری مه هینن!)

۲۳۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يُحَدِّثُ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْقُلُ مَعَهُمُ الْحِجَارَةَ لِلْكُفَّةِ وَعَلَيْهِ إِزَارُهُ فَقَالَ لَهُ الْعَبَّاسُ عَمُّهُ يَا ابْنَ أَخِي لَوْ حَلَلْتَ إِزَارَكَ فَجَعَلْتَ عَلَى مَنْكَبِكَ ذُوْنَ الْحِجَارَةِ قَالَ فَحَلَّهُ فَجَعَلَهُ عَلَى مَنْكَبِهِ فَسَقَطَ مَعْشِيًّا عَلَيْهِ فَمَا رُبِّيَ بَعْدَ ذَلِكَ غُرَبَاءَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

(۳۶۴ طرفاه فی: ۱۵۸۲، ۳۸۲۹). (۱۹۷)

جابیری کوری عہدوللا (ہرمزی خوی لہ ہر) دمفہرموی: کاتی ہوزی قورمیش لہ پیش
رموانہ کردن (بیعتہت) ی پیغمبہردا کہعبہیان دروست کردہوہ، پیغمبہرو
عہبباسی مامہی بہیہکہوہ لہ گہل ٹہوانا بہردیان بؤ دہینا، عہبباس بہ
پیغمبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دمفہرموی: ٹہی کوری ہرام! تویش وک ہاوہلہکانت،
شہر والہکەت بکہرموہو بیخہرہ سہرسانت، بابہرد سہرسانت نہبا، پیغمبہر (دروودی
خودی لہسر ہر) کہوادہکا شہرمگای دہردمکہوئی، ئیتہ لہشہرمانا دمبووریتہوہو خرب
بہردمبیتہوہ دہکہویتہ سہرزموئی، وہچاوی لہترسی خودا بہرموئاسمان ٹہبلہق
دمبی، وہ دمفہرموی: دہرپیکم کوانی، ٹہوچا دہرپیکہ لہبہردمکاتہوہ، ئیتہ لہو
رؤژہ بہدواوہ بہرووتی نہبینراوہ. (ت/۲/۲۶۹/۱ = ز-۱۳۴ ژ ۱۷۱۶).

راقہ و شیکردنہوہ:

مہبہست لہدمرپی لہم شوینہدا (ئیزارہ)، کہپشتہمالئیکی گہورمہیہ وک
بہرکوش دہپیچری بہلای خوارووی لہشہوہ، ٹہم فہرموودہیہیش مورسہلی
صہحابی یہ، چونکہ جابیر نامادہی ٹہم رووداوہ نہبووہ

۲۳۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: (كُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اشْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ لَيْسَ عَلَى
فَرْجِهِ مِنْهُ شَيْءٌ). (الحديث ۳۶۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰،
۵۸۲۲، ۶۲۸۴). (۱۹۸)

ٹہبوسہعیدی خودری (ہرمزی خوی لہ ہر) دمفہرموی: پیغمبہری خودا (دروودی خودی لہسر
ہر) نہیی کردوہ لہوہ کہمرؤف بہپارچہ جلی خوی شہتہک بدا، بہشیوہیہکی وا
کہنہتوانی دہستی لیوہی دہرپینی مہگہر لہدامینیہوہ، کہبہم جؤرہ
خوپپچانہومیہ لہزاراوی شہریعتہ دا دہگوتری: (اشتمال الصماو: مہلوتکہپیچ)

وہنہ ہی کردو وہ لہوہیشہ کہپیاو بہ چیچکانہ وہ جلیٰ بنائینیٰ بہ خویہ وہ، بہ لام
ہیچ نہ دا بہ شہرمگای خوی دا، کہ بہم جوړہ خوپیچانہ و مہیش
دہگوتری: (نیحتیباء: تیوہ پیچان). (ت/ ۱۳۷/۴ - تاج- ۳- ۴۱- ژ ۲۸۵۶).

۲۳۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
عَنْ يَبْعَتَيْنِ عَنِ اللَّمَّاسِ وَالنَّبَازِ وَأَنْ يَشْتَمَلَ الصُّمَاءُ وَأَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ فِي ثَوْبٍ
وَاحِدٍ). (الحديث ۳۲۷ أطرافه في: ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰، ۵۸۲۲،
۶۲۸۴). (۱۹۹)

نہ بوہورہ یرہ (ہمزای خوی لس ہن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہن) نہ ہی لہم
دو جوړہ فروشتنہ کردو وہ: لہ فروشتن بہ دہست لیڈان، کہ ناودارہ بہ
(مولامہسہ) وہ لہ فروشتن بہ ہہ لڈان بویہ کتری، کہ ناودارہ بہ (مونابہذہ)
فروشتن بہ دہست لیڈان ناوایہ: فروشیار بہ کپیار دہلی: ہہرکاتی دہست دا
لہم جلہوہ بہ یعی ہاتبیو، نیتر نہوہ لہ باتی تہ ماشا کردنی و نہمدیوہ
نہودیو کردنی و نہم دہست لیڈانہش خوی بہ شہوی تاریک بی، خوی
بہروزی رووناک بی. فروشتن بہ ہہ لڈان بویہ کتریش ناوایہ: نہم جلہکھی
خوی ہہ لڈا بونہوو نہویش جلہکھی خوی ہہ لڈا بونہم، و نہمہ لہ جیاتی
داریژگہ (صیغہ: گوٹہ) ی فروشتن، نیتر بہ بی سہرنج دان و دلگرتن. و ہہروا
حہزرت (ہمزای خوی لس ہن) نہ ہی لہ خومہ لوٹکہ کردن کردو وہ، و لہوہیش کہپیاو
بہ چیچکانہ وہ دابنیشیو، بہ پارچہ یی جل خوی بابو لہبدا (ت/ ۲/۳۱۵ = ۱۵۲-
ژ ۱۸۰۶، ش/ د/ ن) بر: (فہرموودہی ژمارہ - ۲۳۲) کہ لہ پیئشہوہ رابوورد.

رافہو شیکردنہ وہ:

نہم جوړہ فروشتن و دانیشتن و خوپیچانہ لہسہر دہمی نہ زانیدا بابوہوہ،
و لہ زمانی عہرہبیدا زارای بوی دانراوہ، مہرج نییہ نہم جوړہ شتانہ لہسہر

هه مان یاساو شیوه له ناو گهلانی تردا هه بووین، چونکه زوړشت زاده ی ژینگه و کاتو حیگه و شوینو دهوروبه رو سه رماو گه رماو هو ی تایبه تین، بؤ نموونه: له کوستان به فرو کړیو مو تو فو و زیان و سه هو ل و چلو ورو و کلیله و به فرمالین و ره قبوونه ووه و ناوبه ستو و شه خته و زوقم و سه هو لبه ندان و ده ستو پارچین هه یه، له گه رمیانیش لم و بیابان و ته پوتوزو قرچه ی گه رماو خوړبردن و شتی تری له م بابته تانه هه یه، له به رنه ووه گه ل نهسته مه که نه م جوړه زاروه تایبه تانه پیتاوپیت و مرگی پرین بوسه ر زمانیکې تر بویه من زورجاران هه و ل دده م که به و اتا شته که بکه م به کوردی، چونکه مه به ست نه و میه که خوینه ری کورد له جه و هه ری بابته ته که حالی بی.

۲۳۴- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رَضِيَ قَالَ: (أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ بَعَثَنِي أَبُو بَكْرٍ فِي تِلْكَ الْحَجَّةِ فِي مُؤَذِّنِينَ يَوْمَ النَّحْرِ يُؤْذِنُونَ بِمَنَى أَنْ لَا يَحْجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ قَالَ حُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ثُمَّ أُرْدِفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلِيًّا فَأَمَرَهُ أَنْ يُؤْذِنَ بِرَاءَةً قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَذَنَ مَعَنَا عَلِيٌّ فِي أَهْلِ مَنَى يَوْمَ النَّحْرِ لَا يَحْجُّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ غُرْيَانٌ). (الحديث ۳۶۹ أطرافه في: ۱۶۲۲، ۳۱۷۷، ۴۳۶۳، ۴۶۵۵، ۴۶۵۶، ۴۶۵۷). (۲۰۰)

حومه یدی کوړی عه بدوړه حمانی کوړی عه وف فهرمووی: نه بوهوره یره (رهزی خوی لږ ښی) فهرمووی: له وحه جه دا که پیغه مبه ر (دروودی خوی لږ ښی) نه بو به کړی کردبوو به سه رداری هه ج، که به ر له هه جی مائتاوایی بوو، له و هه جه دا نه بو به کړ منی له گه ل دهسته یی جار دمری تردا نارد، روژی جه ژن ده ستمان کرد به جار دان: نیتر له م سال به دواوه بتپه رست و هاوبه شه پیداکه ر نه یه ن بؤ هه ج، وه که سیش نابی به رووتی ته وافی به یت بکا. حومه یدی کوړی

عہد دورہ حمان فہرمووی: پاشتر پیغہ مہر (درویدی خودی لہسر ہی) عہلش دہنیری،
 ودفہرمانی پی دہکا کہ بانگہواز ہل دا بہ خویندہوہی ٹاہتہکانی سہرمتای
 سوورمتی بہرائت. ٹہبوہورہیرہ فہرموویہتی: لہرؤژی جہژندا عہلی لہگہل
 ٹیمہدا لہناو خہلکی مینادا ٹہم بانگہوازہمان پہخشہوہ کرد: لہم سال
 بہدواوہ فرہخوا (مشرک) نہیی بؤ حہج، وہمرؤفی روتیش تہوافی خانہی
 خودا نہکا. (ب/۲/۱۸۷/۲+ب/۴/۱۹۹/۶ = ۵/۴ = تاج-۲ ز-۹۶ ژ ۱۵۵۱ + تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۲۸۹۴).

لہتاجول ٹوصولا، لہتہفسیری سورمتی بہرائتہدا، فہرموودہی پینجہم
 دہفہرموی: لہعہلی (ہمزای خوی لی ہی) پرسیارکرا: لہو حہجہدا کہ حہزمت (ہمزای خوی لی
 ہی) توی نارد تاہہخہ ہلٹہکاندنی خوداو پیغہمہری خودا لہفرہ خواکان جاپ
 بدہی، جی فہرمانیکت پی کرابوو، کہلہو رؤژہدا رایبگہیہنی؟ فہرمووی: بہم
 چوارشتہ فہرمانم پی کرابوو: یہکہم: ٹادہمیزادی پروت تہوافی کابہ نہکا،
 دوہم: ٹہوانہی پہیمانان ہہیہ لہگہل پیغہمہردا (درویدی خودی لہسر ہی) ٹہوہتا
 ماوہی ٹہو پہیمانہ تہواو دہبی مؤلت دہرین، وہ ٹہوہی پہیمانی نییہ
 تاجوار مانگ مؤلت دہری، سییہم: ناچیتہ بہہشت مہگہر کہسی
 کہنیمان و باوہری ہہبی. چوارہم: لہم سال بترازی ٹیتر نابی ہاوبہشپیدا
 کہران و موسولمانان پیکہوہ حہج بکہن، واتہ: ٹیتر لہمرؤ بہدواوہ
 فرہخوانہیہن بؤ حہج (تیرمیژی بہرشتہیہکی جوان گپراویہتیہوہ. ت/۲۰۱/۵
 = تاج-۴ ز-۱۰ ژ ۲۸۹۵ ج-۴).

۲۳۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ غَزَا خَيْبَرَ فَصَلَّيْنَا عِنْدَهَا صَلَاةَ الْغَدَاةِ بَعَثَ فَرَكَبَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ وَرَكِبَ أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَا رَدِيفُ أَبِي طَلْحَةَ فَأَجْرَى نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ فِي رُقَاقٍ خَيْرَ وَإِنْ رُكِبْتِي لَتَمَسُّ فَيَخِذُ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ
 حَسَرَ الْإِزَارَ عَنْ فَخْذِهِ حَتَّى إِنِّي أَنْظُرُ إِلَى بَيَاضِ فَخْذِ نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَلَمَّا دَخَلَ الْقَرْيَةَ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْبَرُ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ

الْمُنْذِرِينَ قَالَهَا ثَلَاثًا قَالَ وَخَرَجَ الْقَوْمُ إِلَى أَعْمَالِهِمْ فَقَالُوا مُحَمَّدٌ وَالْخَمِيسُ يَغْنِي
الْجَيْشَ قَالَ فَأَصْبَنَاهَا عَنُودَةً فَجُمِعَ السَّيِّئُ فَجَاءَ دِحْيَةُ الْكَلْبِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ يَا
نَبِيَّ اللَّهِ أَعْطِنِي جَارِيَةً مِنْ السَّيِّئِ قَالَ إِذْهَبْ فَخُذْ جَارِيَةً فَأَخَذَ صَفِيَّةَ بِنْتَ حُيَّ
فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أُعْطِيتَ دِحْيَةَ صَفِيَّةَ
بِنْتَ حُيَّ سَيِّدَةَ قُرَيْظَةَ وَالنَّضِيرَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لَكَ قَالَ ادْعُوهُ بِهَا فَجَاءَ بِهَا فَلَمَّا نَظَرَ
إِلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ خُذْ جَارِيَةً مِنْ السَّيِّئِ غَيْرَهَا قَالَ فَأَعْتَقَهَا النَّبِيُّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَزَوَّجَهَا فَقَالَ لَهُ ثَابِتُ يَا أَبَا حَمْزَةَ مَا أَصْدَقَهَا قَالَ نَفْسَهَا
أَعْتَقَهَا وَتَزَوَّجَهَا حَتَّى إِذَا كَانَ بِالطَّرِيقِ جَهَّزْتُهَا لَهُ أُمُّ سُلَيْمٍ فَأَهْدَتْهَا لَهُ مِنَ اللَّيْلِ
فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا فَقَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ شَيْءٌ فَلْيَجِئْ بِهِ
وَبَسَطَ نِطْعًا فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالتَّمْرِ وَجَعَلَ الرَّجُلُ يَجِيءُ بِالسَّمْنِ قَالَ وَأَحْسِبُهُ
قَدْ ذَكَرَ السُّوَيْقَ قَالَ فَحَاسُوا حَيْسًا فَكَانَتْ وَلِيْمَةً رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ). (الحديث ٣٧١ أطرافه في: ٦١٠، ٩٤٧، ٢٢٢٨، ٢٢٣٥، ٢٨٨٩،
٢٨٩٣، ٢٩٤٣، ٢٩٤٤، ٢٩٤٥، ٢٩٩١، ٣٠٨٥، ٣٠٨٦، ٣٣٦٧،
٣٦٤٧، ٤٠٨٣، ٤٠٨٤، ٤١٩٧، ٤١٩٨، ٤١٩٩، ٤٢٠٠، ٤٢٠١،
٤٢١١، ٤٢١٢، ٤٢١٣، ٥٠٨٥، ٥١٥٩، ٥١٦٩، ٥٣٨٧، ٥٤٢٥،
٥٥٢٨، ٥٥٦٨، ٦١٨٥، ٦٣٦٣، ٦٣٦٩، ٧٣٣٣). (٢٠١)

نِيَمَامِي نُهْنَس (همزاي خوي لن بن) فِهْرَمُوِي: بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خودي لسمهر بن) سَوَاِي
ثَامَادَه كَرْدو بهرِهوَ خَهْيَهْر كهوتَهْرِي، تَارِيكُوْلِيْلَهْكه لهپَال قَهْلاي خَهْيَهْرْدَا
نُوِيْزِي بهيَانِيْمَان كَرْد، نُهْوَجَا بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خودي لسمهر بن) سَوَاِي وَلاَخَهْكهي بُوو،
بِيَغْهَمْبَهْر (دروودي خودي لسمهر بن) وَلاَخَهْكهي خُوِي بهِنَاو كُوُوْجَهوَ كُوْلَانَهْكَانِي
خَهْيَهْرْدَا غَار دَمْدَا، مَن وَ نُهْوَطَهْلَهْ لَهْنَزِيكِي بِيَغْهَمْبَهْرِهوَ بُووِيْن، تَهْنَانَهْ

كەشكە ژنۆم لەپاشكۆی ئەبوسەلەحە دەیدا لەپانی پێغەمبەری خودا (دروودی خودای) لەسەر: جالە ئەنجامی و لاخ تاو دان و جەنجالی و پالەپەستۆدا رانی پێغەمبەر رووت بوو، تەنانەت من بەچاوی خۆم سپێدەدای رانی پێغەمبەرم بینی.

كاتی پێغەمبەر و سوپاکە هەڵ ژانە ناو گوندەكەوه، پێغەمبەر (دروودی خودای) لەسەر: (اللَّهُ أَكْبَرُ خَرَبْتُ خَيْرٌ إِلَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ): ئەللاھو ئەكبەر، وێران بوو خەیبەر، لەراستی دا ئیمە هەركاتی بۆ هۆزی بچینە مەیدان، ئیتر ئەوتۆقیوانە بەیانی رۆژی رەشیانە) و ئەم فەرماشتە سێ جار دووبارە کردەوه، كە ئیقتیباسە لەم ئایەتە پیرۆزە: {فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ} ۱۷۷/۳۷ - واتە: کاتی تۆلە سەختی خودا بەردەرگا بەهۆزی بپروا دەگریو، لەهەموولاوه گەمارۆیان دەدا، ئیتر ئەو گەلە تۆقیوانە سەرلەبەیانی رۆژی رەشیانە). فەرمووی: لەولایشەوه جوولەكەكان ئاگیان لەم هەلمەتە نەبوو، سەرلەبەیانی وەك رۆژانی تر وەدمرکەوتن بۆسەر مەزراو ئیش و کاری رۆژانە خۆیان، لەپەر لووتیان تەقی بەلووتی سوپای ئیسلاما، جاهاواریان ئی هەلساو گوتیان: ئای! ئەمە موخەممەدو سوپاکە یەتی، هاتوون بۆسەرمان.

ئەنەس فەرمووی: قەلای خەیبەرمان بەزمیری بازوو لەچنگی دوزمن رزگار کرد. کاتی ژنە دیلەكان کۆ کرانەوه، دەحییە کەلبی هاتە خزمەتی حەزرمەت عەززی کرد ئەو پێغەمبەری خودا! لەم ژنە تالانیانە کەنیزەکیکم پێ بدە، فەرمووی: (برۆ کەنیزەکی بێ). دەحییە پیاویکی قۆزی شوخ بوو، زۆر جارێ جوبرائیل لەشیوەی ئەودا دەهات بۆخزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای) لەسەر: و سرووشی بۆ دەهینا، دەحییە چوو، صەفییە کچی حویە برد بۆ خۆی بەلام پیاوی هات گوتی: ئەو پێغەمبەری خودا! صەفییە کچی حویە، کە خانمی ژنانی هۆزی بەنی قورەیظە و بەنی نەظیرە، داوتە بەدەحییە، چۆن شتی وا دەگونجی، ئەو خانە خانە دانە بۆکەسی تر دەست نادا مەگەر بۆ تۆئە

پيغهمبهری خودا!) نهوجا پيغهمبهر (درویدی خودی لسمر بهی) فهرمووی: (ئادهی دهحیه بانگ کهن نهو ژنه بهیئتی) دهحیه هاتهوهو صفیهی هیئایهوه، کاتی پيغهمبهر (درویدی خودی لسمر بهی) تهماشای صفیهی کرد، بهدهحیهی فهرموو: (برؤ لهو ژنگهله بهتالانی گیراوانه کهنیزهکیکی تر بهره بوخوت).

فهرمووی: نهوجا پيغهمبهر (درویدی خودی لسمر بهی) صفیهی نازاد کردو مارهی کرد بوخوی، ثابیتی بهنانی بهنیمای نههسی فهرموو: نهی باوکی حهمزه! چی کرد بهمارهی بوی؟ فهرمووی: خودی خوی کرد بهمارهی بوی، لهپیشا لهباتی مارهی نازادی کردو نهوسا مارهی کرد لهخوی، جاکاتی گهپانهوه بو مهدينه، لهپگه شهوی ئومموسولهیمی دایکم تهمدارکی بووکی بو صفیه خستو جیازی ی بووکی بو کردو کردی بهبووکو پیشکشی کرد به پيغهمبهر، بۆبهیانی پيغهمبهر (درویدی خودی لسمر بهی) زاوا بوو. نهوسا فهرمووی: (ههرکهسی خۆراکی ههیه بابچی بهیئتی)، نانی شایی یهکهی بریتی بوو لهوه، که حهمزمت (بهری خوی لسمر بهی) فهرمانی کرد، سفرمیهکیان راخست، ئیت هرکهس لهلای خۆیهوه ههئێ خورما، یارۆن، یاقاوت، یاکهشکی هیئاو ههئیان رسته سهری و کردیان بهخورماورۆن و، دهستان کرد بهنۆش کردنی، ئیت هرئهوه نانی شایی یهکهی بوو. (ت/۳/۹۳ = تاج-۲ ز-۴۰ ژ-۲۱۲۴ ج-۴ + تاج/۴ ص-۳۶۸، ص-۴۲۲).

روونکردنهوه:

خهیبهر قهلایهکی قایم بوو، بهدهستی هۆزی جوولهکهوه بوو، جیگهی هۆزی بهنوقورهیظهو بهنی نهظیر بوو، لهخۆرهلاتی باکووری مهدينهوهیه، شەش قوناغ لهمهدينهوه دووره، باخهخورمای زۆر بوو، سالی حهوتی کۆچی ئازادکرا، نهبوطلحه میردی ئومموسولهیمی دایکی نههسی نۆکهری پيغهمبهره، ناوی زهیدی کورپی سههلی نهنصاری یه، نامادهی شهوی پهیمانی عهقهبه بووه، یهکیکه له(نوقهبهکان) ی نهو پهیماننه، نهوهو دوو

فهرموودهی ههیه، بوخاری سیانیانی گیراوتتهوه، نههس زړکوپری بوو. لهپاش مهرگی پیغهمبهر نهبوطهلهه چل سال لهسهریهک بهرپوژوو بوو، بهس لهدوو جهژنهکانا روژووی دهشکان.

٢٣٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْفَجْرَ فَيَشْهَدُ مَعَهُ نِسَاءٌ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ مُتَلَفَعَاتٍ فِي مُرُوطِهِنَّ ثُمَّ يَرْجِعْنَ إِلَى بُيُوتِهِنَّ مَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ). (الحديث ٣٧٢ أطرافه في: ٥٧٨، ٨٦٧، ٨٧٢).

عائیشه (همزی خوی لى بن) دهفهرمووی: بهخودا گهلئ جار وادهبوو كه پیغهمبهر (دروودی خوندی لهسهر بن) جهماعهتی نویزی بهیانی بو دهکردین، ههندی ژنی بروادار، چاروکهیی، یاشالینهیی، یابالاپیچیکی دهپیچا لهخویهوهو نامادهی نهو نویژه دهبوو لهپشت پیغهمبهرهوه، کاتئ لهپاش کردنی جهماعهت ژنهکان بهو شیویه دهگهپانهوه بو مالی خویان، کهچی هیشتا لهپگه لهبهر تاریکولیلکه، کهس نهیدهناسینهوه. (ت ٥/١٩٦/١ = ز-٤٧ ژ-٣٥٢).

٢٣٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي خَمِيصَةٍ لَهَا أَغْلَامٌ فَتَطَرَّ إِلَى أَغْلَامِهَا نَظْرَةً فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ اذْهَبُوا بِخَمِيصَتِي هَذِهِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ وَأُتُونِي بِالْبَجَانِيَةِ أَبِي جَهْمٍ فَإِنَّهَا أَلْهَتْنِي آنَفًا عَنْ صَلَاتِي). (الحديث ٣٧٣ طرفاه في: ٧٥٢، ٥٨١٧). (٢٠٢)

عائیشه (همزی خوی لى بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خوندی لهسهر بن) نویژی دهکرد، کراسیکی خوری گول گولئ لهبهردا بوو، لهناو نویژهکهدا سهرمنجیکی گول و نهخشهکانی دا، کاتئ لهنویژهکه بووه فهرمووی: (گول و نهخشی نهه کراسه

خەریکیان کردم و نه یانەپشت لەناو نوێژە کەدا باش دڵ بدهمه نوێژە کەم،
کەوابوو ئەمە ببەنەو و بۆنەبوجەهم خۆی و کراسە ئەنبیجانی یە سادەکە
ئەو بێنن بۆمن). (ت/۲۹۸/۱ ز- ۹۶ ژ- ۵۷۷ = ش/د).

رافە و شیکردنەو:

ئەبوجەهم ھاوڕێیەکی ناوداری پێغەمبەرە، کراسیکی گۆل گۆلی خوری
بەدیاری دەدا بە پێغەمبەر، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر ئەو ھۆیە
کەباس کرا، کراسە کە دەنێریتەو و بۆنەبوجەهم. بەلام لەبەرئەو بەھۆی
گەرانیەو دیاریە کە یەو بۆی دلگیر نەبێ، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) داواى ئی
دەکا کە بیگۆریتەو بە کراسیکی سادە بێ نەخش بۆی.

ئەم فەرموودەیە بەلگەى ئەو یە کە ئەو نەخش و نیگار و نووسین و
وێنانەى کەوان بە میحراب و دیواری رووی قیبلەى مزگەووتەو ھەمووی
کاریکی ناباشن، نەبوونیان گەلی چاکترە، بگرە ئەگەر بکری فەرش و رایەخی
ناو مزگەوتیش ھەتا سادە بێ نەخش و نیگاری باشترە. بەلام ھەرچۆن بێ
بەم جوژەشتانە نوێژ بەتال نابیتەو.

۲۳۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ قِرَامٌ لِعَائِشَةَ سَتَرَتْ بِهِ جَانِبَ
بَيْتِهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمِيطِي عَنَّا قِرَامَكَ هَذَا فَإِنَّهُ لَا تَزَالُ تَصَاوِرُهُ
تَعْرِضُ فِي صَلَاتِي). (الحديث- ۳۷۴ طرفه في: ۵۹۵۹).

ئەنەس (دەزای خۆی لە بێ) فەرمووی: عایشە پۆپەشمینیکی ھەبوو، وێنەى ئی
نەخشا بوو، کردبووی بەپەردە بۆ کولێنى ناوماڵەکەى خۆی' کە پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) ئەو یە دى پێی فەرموو: (ئەى عایشە! ئەم پۆپەشمینەى

خۆتمان لى دووربخه رهوه، چونكه لهناو نوێژمكه م دا وێنهكانى دینه بهرچاوم! (ت/٣/١٦٠/٤ = تاج-٣-ز-٥٠ ژ-٢٩١٥).

٢٣٩- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَهْدَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُوجُ حَرِيرٍ فَلَيْسَهُ فَصَلَّى فِيهِ ثُمَّ انْصَرَفَ فَتَزَعَهُ نَزْعًا شَدِيدًا كَالْكَارِهِ لَهُ وَقَالَ لَا يَنْبَغِي هَذَا لِلْمُتَّقِينَ). (الحديث-٣٧٥- طرفه في: ٥٨٠). (٢٠٣)

عوقبهى كورى عامر (همزى خوى لى بن) دمفه رموى: كه وايهكى چاكدارى ئاوريشمیان بهديارى هینا بو پێغه مبهه، پێغه مبهه (درووى خودى لى بن) له بهرى كردو نوێژى پيوه كردو له پاشا كه سلاوى دايه وهو رووى له پروگه نهما، بهتوندى كه واكهى له بهر خوى داکه ندو فرهى دا، وهك يهكئى ههزى لى نه بى، نه و جا فه رموى: (ئه مه بو پياوى له خواترس دهست نادا). (ت/٤/٢١٦/١ = ز-٥٥ ژ-٢٩٩).

راشه و شيگردنه وه:

وشهى (انصرف) لهم شوینانه دا مهعناى وايه: نوێژكه نوێژمكه تهواو دهكاو سلاو دماته وهو رووى له پروگه نامینى.

چه مك و مهفهوومى رستهى (ئه مه بو پياوى له خواترس دهست نادا) مهعناى وانیه كه بو موسولمانى ناساى گونا بهارى له خواترس دهست ددها، چونكه ئه م جوړه دمر بپین و تهعيرانه بو ته نكیدی مه نطووقه، نهك بو بهيانى ده لاله تى مهفهووم.

عوقبهى كورى عامرى جوهه نى په نجاو پینج فه رموودهى ههیه، له صه حیحى به خاریدا ههشت فه رموودهى ههیه، والى موعاویه بوو له سه ر ولا تى میصر، سالى په نجاو ههشتى كوچى له میسر مردووه.

۲۴۰- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي قُبَّةِ حَمْرَاءَ مِنْ أَدَمٍ وَرَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ وَضُوءَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَأَيْتُ النَّاسَ يَتَدَرُونَ ذَاكَ الْوَضُوءَ فَمَنْ أَصَابَ مِنْهُ شَيْئًا تَمَسَّحَ بِهِ وَمَنْ لَمْ يُصِْبْ مِنْهُ شَيْئًا أَخَذَ مِنْ بَلَلٍ يَدِ صَاحِبِهِ ثُمَّ رَأَيْتُ بِلَالًا أَخَذَ عَنَزَةً فَرَكَّزَهَا وَخَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مُشْمَرًا صَلَّى إِلَى الْعَنَزَةِ بِالنَّاسِ رَكَعَتَيْنِ وَرَأَيْتُ النَّاسَ وَالِدَوَابَّ يَمْرُؤْنَ مِنْ بَيْنِ يَدَيِ الْعَنَزَةِ). (الحديث- ۳۷۶ طرفه في: ۱۸۷). (۲۰۴)

ئەبوجوحەیفە (دەزى خەوى لى بىن) دەفەر مەوى: بىلالەم بىنى بانگى دەدا، بە دەم بانگدانە کەو دەخولایەو، ئەملاولای دەکردو، دەمى خۆی بە پراستو بە چەپا دەسووراند، وەدوو پەنجەى خۆى نابوونە ناو دوو کونەگۆى خۆى، تادەنگى تەواو بە هەيزىو بە هەرجوارلادا بگا، لە واکاتەدا پێغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) لەناو چادریکی سوورى چەرمینا بوو کەهەى خۆى بوو، هەروا بىلالەم دى ناوى دەستنۆیزە کەهەى پێغەمبەرى پێ بوو، چاوم ئى بوو خەلکە کە پاشماوێ ئەو ناویمان دەفۆستەو، جانەوانەى کەلەو ناویمان دەست دەکەوت، یە کسەر بۆ مووفەرکى دەیانسوى لەخۆیان و لەسەر و چاویان و خۆیان پێ موبارەک دەکرد، بەلام ئەوانەى کەلەو ناویمان دەست نەدەکەوت، لەتەرى دەستى هاوڕێ یەمى خۆى دەستى خۆى ی تەر دەکردو، بۆ مووفەرک دەیانسوى لەخۆیان و خۆیان پێ پیرۆز دەکرد، ئەنجا بىلالەم بىنى نێزمیەکی هینا، لەزىخەلانە کەهەى بەطحادا داچەقاند، کردى بەبەر بەست (سوترە) بۆ نۆیزە کە، پێغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) کەلە چادرمە هاتە دەرەو بۆ نۆیزەگاکە، دەستى جلی سوورى لەبەردا بوو، هەردوولا قى تانیوەى هەلکەردبوو، بەرەو نۆیزە کە نۆیزى دابەست، نۆیزى نیومرۆى بەدوو رکات بەقەصرو جەمە تەقدیم بۆ کردین،

ئەوجا نوپۇزى عەصرىشى بەدوو ركات، بەكۆكردنەۋەى كورتەۋە كراۋ، بۇ كردين.

ئىتر لەۋديو نيزەكەۋە سەگو كەرو ئازەل و مالات و خەلك بەبەرنوپۇزى جەماعەتەكەدا ئاموشۇيان دەگردو قەدەغەنەدەكران. (ت/۱/ ۲۲۸ / ۴+ ل/ ۲۴۱/ ز-۷۱ ز-۶۱ ژ-۴۲۵ + ژ-۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶).

راقە و شىكردنەۋە:

ئەبوجوحەيفە (پەزى خەۋى لى بى) چلو پىنج فەرموودەى لە پىغەمبەرەۋە گىرپاۋەتەۋە، دوانيان پەسەندى ھەردوو پىرن، بوخارى دوانيانى بەجيا گىرپاۋەتەۋە، موسلىمىش سيانيان، كۆى فەرموودەكانى لەصەحىحەين دا دەكاتە: ۷ = ۳+۲+۲ فەرموودە. ئىمامى عەلى زۆرى خۇش دەۋىست، جىگەى متمانەى بوو، كرى بەبەرپرسى بەيتولال لەكووفە، لەھەموو شەرگەكانىدا لەگەئىدا بوو.

عەۋنى كورى ئەبوجوحەيفە (پەزى خەۋى لى بى) فەرموۋى: باۋكم فەرموۋى: جارى تريتى گەنەو گۆشتم خواردبوو چووم بۇ خزمەتى پىغەمبەر، لەۋى قرقىنەم دەھات، فەرموۋى: (ئەبوجوحەيفە! ئەم قرقىنەيە ھەلبەرەبۇكاتىكى تر، چونكە ئەۋانەى كەلەم جىھانەدا زياتر تىرن، لەپۇزى قىامەتا لەھەموو كەس پىر برسيتىيان درىژە دەكىشى. عەۋن فەرموۋى: ئىتر لەۋەدوا باۋكم ھەتا مرد تىرسكى خۆى نەخوارد، ئەگەر نانى ناشتاي بخواردايا نانى شىۋانى نەدەخوارد، ئەگەر نانى شىۋانى بخواردايە نانى بەيانى نەدەخوارد. پىروانە: فەرموودەى ژمارە: ۱۴۰)

۲۴۱- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ سُئِلَ: (مِنْ أَيِّ شَيْءٍ الْمُبْتَرُ؟ فَقَالَ مَا بَقِيَ بِالنَّاسِ أَعْلَمُ مِنِّي هُوَ مِنْ أَثْلِ الْعَابَةِ عَمِلَهُ فَلَانْ مَوْلَى فَلَانَةَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَامَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ عَمِلَ وَوُضِعَ

فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ كَبْرًا وَقَامَ النَّاسُ خَلْفَهُ فَقَرَأَ وَرَكَعَ وَرَكَعَ النَّاسُ خَلْفَهُ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ رَجَعَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ عَادَ إِلَى الْمَنْبَرِ ثُمَّ رَكَعَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ رَجَعَ الْقَهْقَرَى حَتَّى سَجَدَ بِالْأَرْضِ فَهَذَا شَأْنُهُ). (الحديث: ۳۷۷ أطرافه في: ۴۴۸، ۹۱۷، ۲۰۹۴، ۲۵۶۹). (۲۰۵)

سه‌هلی کوری سه‌عد (درویدی خودی له‌سهر بن) پرس‌یاری لی‌کرا: نایا دوانگه‌که‌ی پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) له‌چی دروست کرابوو، فه‌رمووی: که‌سی نه‌ماوه که‌له‌من له‌م باسه‌یه باشتر بزانی، داره‌که‌ی له‌ته‌رگه‌ز (ئه‌ثل) ی جه‌نگه‌له‌که‌ی نزیک‌ی مه‌دینه بوو، که‌ناوی ئه‌لغابه‌یه، دارتاش‌ی دروستی کرد، ره‌نجبه‌ری ژنی بوو، کاتی ته‌واو بوو، وه‌له‌جی‌گه‌ی خوی دانرا، پیغه‌مبهر چوووه سه‌ری له‌سه‌ری راوه‌ستاو، وتاری هه‌ینی خوینده‌وه، ئه‌هوجا له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ نویژی دابه‌ست، له‌پیشا رووی کرده رووگه‌و، ئه‌للا‌هونه‌کبه‌ری نویژدابه‌ستنی کرد، نویژ خوینه‌کانیش له‌پشتیه‌وه ریزراوه‌ستان و نویژیان به‌جه‌ماعه‌ت دابه‌ست، ئه‌هوجا پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) ده‌ستی کرد به‌قورئانخویندنی رکاتی یه‌که‌م، که‌ته‌واوی کرد روکو‌عی برد، خه‌لکه‌که‌یش له‌خواره‌وه که‌له‌پشت ئه‌وه‌وه ریزبوو بوون له‌گه‌ل ئه‌ودا روکو‌عیان برد، ئه‌هوجا پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) سه‌ری له‌چه‌مینه‌وه به‌رز کرده‌وه، نویژ خوینه‌کانیش سه‌ریان له‌چه‌مینه‌وه به‌رز کرده‌وه، ئینجا پیغه‌مبهر پشتاوپشت له‌دوانگه‌که‌ دابه‌زی، رووی له‌رووگه‌ و مرنه‌چه‌رخان، هه‌تا گه‌پشته خواره‌وه، له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ دوو کورنوو‌شی برد، دیسان پیغه‌مبهر (درویدی خودی له‌سهر بن) گه‌راپه‌وه بو‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌و، ده‌ستی کرد به‌قورئانخویندنی رکاتی دوهم، دیسان که‌ته‌واوی کرد له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ روکو‌عی برد، خه‌لکه‌که‌یش له‌گه‌لیدا روکو‌عیان برد، ئه‌هوجا پیغه‌مبهر سه‌ری له‌چه‌مینه‌وه‌ی رکاتی دوهم

بهر زکرده‌ود، نویژ خویننه کانیش هه‌روا، دیسانه‌ود پیغه‌مبه‌ر (درویدی خودی له‌سهر بن) پشتاوپشت له‌دوانگه‌که دابه‌زی یه‌ود، له‌سهر زه‌وییه‌که دوو کر نووشی تری برده‌ود، خه‌لکه‌که‌یش هه‌روا، هه‌تا له‌سهر نهم شیوه‌یه نویژمه‌کی بۆیان ته‌واو کرد، نه‌وجا رووی کرده خه‌لکه‌که‌و فه‌رمووی: (نه‌ی موسولمانه‌کان! نه‌مه‌م له‌بهر چاوی نیوه له‌سهر نهم شیوه‌یه کرد هه‌تا له‌نویژکردن دا خووم بکه‌ن به‌سهر مه‌شوقو چاو له‌من بکه‌ن و، چوئیتی نویژ له‌خووم فی‌رببن!) نه‌مه‌بوو داستانی دوانگه‌که. (ت/۳۶۴/۱/۲+ت/۳۴۷/۴/۱+صه‌حیحی موسلیم، شه‌رحی نه‌وه‌وی/۳۳/۵ = ز-۱۱۹ ژ-۷۳۰ + تا‌ج-۲ ز-۱۰۹ ژ-۳۸۳، ۳۸۴ ج-۴).

۲۴۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ جَدَّتَهُ مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِبَطْنِهَا لِيَأْكَلَ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ قَوْمُوا فَلِأَصْلٍ لَكُمْ قَالَ أَنَسٌ فَقُمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدْ اسْوَدَّ مِنْ طَوْلٍ مَا لَيْسَ فَتَضَخْتُ بِمَاءٍ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَفَّقْتُ أَنَا وَالَّتَيْمَ وَرَأَاهُ وَالْعَجُوزُ مِنْ وَرَائِنَا فَصَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ انْصَرَفَ. (الحديث- ۳۸۰ أطرافه في: ۷۲۷، ۸۶۰، ۸۷۱، ۸۷۴، ۱۱۶۴). (۲۰۶)

نه‌ه‌سی کوری مالیک (بمزی خودی له‌سهر) فه‌رمووی: موله‌یکه‌ی نه‌نکم نانی دروست کرد بو پیغه‌مبه‌رو بانگی کرد، که‌ته‌شیری هات و نانی خوارد، نه‌وجا فه‌رمووی: (ناده‌ی هه‌ستن بادوو رکات نویژی سوننه‌تتان له‌ماله‌که‌تان بو پیرۆزی به‌جه‌ماعه‌ت بو بکه‌م). نه‌ه‌س فه‌رمووی: هه‌سیری‌کمان هه‌بوو له‌بهر راخستنی زۆر کۆن بوو بوو، ره‌نگی ره‌ش بوو بوو، منیش چووم نه‌و پارچه‌ه‌سیره‌م مائی و ئاوم ئی پرژاند، نه‌وجا پیغه‌مبه‌ر (درویدی خودی له‌سهر بن) له‌بهر ده‌مانه‌ود له‌سهر هه‌سیره‌که راوه‌ستاو، نویژی دابه‌ست، من و هه‌میره‌ی

کۆری ئه‌بۆضه‌میره‌ش که‌ئه‌و وه‌خته‌هه‌تیو بوو، له‌پشتیه‌وه‌ بووین به‌ریزی، پیریژنه‌که‌ی نه‌نکیشم له‌پشت ئیمه‌وه‌ به‌ته‌نیا نوێژی به‌جه‌ماعه‌ت له‌پشت پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ دابه‌ست، جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سهر بێ) له‌به‌رخاتری ئیمه‌ دوورکات نوێژی به‌جه‌ماعه‌ت کرد، ئه‌وجا له‌پاش ته‌واوکردنی نوێژه‌که‌ ته‌شریفی که‌راپه‌وه‌ بۆ ماڵه‌وه‌ی. (ت/٣/٢٨٩/١ ز-١٢٩ ژ-٧٧٥).

رافه‌و شیکردنه‌وه‌:

له‌م فهرمووده‌یه‌دا ئه‌م به‌هرانه‌ی تیا‌دایه‌: جه‌ماعه‌ت له‌نوێژی سونه‌تا دروسته‌، له‌مالیشا جه‌ماعه‌ت دروسته‌، سونه‌ته‌ جیگه‌ نوێژ بمالێ و پاك رابگیرێ، دروسته‌ منال له‌ریزی پیاوانا راوه‌ستی، به‌پیاویك و منالی ریز دروست ده‌بێ، که‌سێ به‌ته‌نیا خوێ راوه‌ستی، له‌ناو ریزدا نه‌بێ، نوێژه‌که‌ی دروسته‌، نوێژی منالی فامیده‌ داده‌مه‌زێ، هه‌روا ده‌سنوێژی، نوێژ له‌سه‌ر چه‌سیر دروسته‌، له‌مالی خاوه‌ن ده‌مه‌تا نوێژ بکری بۆ مووفه‌رك و پیروزی.

٢٤٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: (كُنْتُ أَنَا مَعَ بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَرَجُلَايَ فِي قَبْلَتِهِ إِذَا سَجَدَ غَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رِجْلَيْ إِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا قَالَتْ وَالْيُيُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا مَصَايِخُ). (الحديث: ٣٨٢ أطرافه في: ٣٨٣، ٣٨٤، ٥٠٨، ٥١١، ٥١٢، ٥١٣، ٥١٤، ٥١٥، ٥١٩، ٩٩٧، ١٢٠٩، ٦٢٧٦). (٢٠٧)

عائیشه‌ی هاوسه‌ری چه‌ز مه‌ت (دروودی خودا له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌سه‌ر عائیشه‌ بێ) ده‌فه‌رموێ: جاری واده‌بوو له‌به‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا له‌سه‌ر نوێنه‌که‌م ده‌خه‌وتم، پێغه‌مبه‌ریش له‌هه‌مان نوێن نوێژی ده‌کرد، هه‌ردوو قاچیشم له‌وکاته‌دا له‌رووی رووگه‌وه‌ له‌جێ سووژده‌که‌یدا ده‌بوو،

جاگه دهیویست با به دهست تیوهی دهژمندم، منیش قاجم هه لده کیشا تاسوژده که ی ته واو ده کرد جائه وهه ل ده سایه وه منیش دیسانه وه قاجم راده کیشایه وه، نه وسه رده مه هیشتا ماله کانمان چرای تیانه بوو، له بهر نه وه نه ده زانی که که ی کورنووش دها، دها پیش نه وه ی تیوهم بزنی جی کورنووشه که م بوی چۆل ده کرد. (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۷).

۲۴۴- وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّيَ وَهِيَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ عَلَى فِرَاشٍ أَهْلُهُ اغْتِرَاضَ الْجَنَازَةِ). (الحديث: ۳۸۵ طرفاه في: ۵۴۲، ۱۲۰۸). (۲۰۸)

دیسان فهرمووی: جاری وا ده بوو پیغه مبه ر (مردووی خودی له سهر بر) له سهر نوینی نووستنه که ی خووی و خیزانه که ی نویژی شه ونویژی ده کرد، له وکاته دا من له بهر ده میدا، له نیوانی پیغه مبه رو رووگه کهیدا راده کشام، ریک وهک شیوهی دانانی تهرم له بهر ده می که سیکا نویژی مردووی له سهریکا ناوا (ت/۵/۲۴۴/۱ = ز-۷۱ ژ-۴۶۶).

۲۴۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَضَعُ أَحَدُنَا طَرَفَ الثَّوبِ مِنْ شِدَّةِ الْحَرِّ فِي مَكَانِ السُّجُودِ). (الحديث- ۳۸۶ طرفه في: ۵۸۵). (۲۰۹)

ئهنه س (همزی خوی لب بر) فهرمووی: جاران کاتی نویژی نیوه پۆمان به جه ماعه ت له گه ل پیغه مبه ردا ده کرد، ری ده که وت قرجه ی نیوه پۆ بوو، له بهر گهر می ی شوین کورنووشه که، له سهر چمکی جلی خو مان کورنووشمان ده برد

(۲۰۸) أخرجه مسلم (عینی/۴/۱۱۵/۴) المترجم= ۱۱۴۲.

(۲۰۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب تقديم الظهر، رقم: ۶۲۰ =

۲۴۶- وعنه أنه سئل: (أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي نَعْلَيْهِ قَالَ نَعَمْ). (الحديث- ۳۸۷). (۲۱۰)

لهنیمامی نه نهس پرسیارکرا: نایا پیغه مبهه به پیلاوه وه نویژی ده کرد یانا؟ فهرمووی: به لئی به پیلاوه وه جار جاره نویژی ده کرد.

۲۴۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ بَالَ ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خَفَّيْهِ ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى فَسُئِلَ فَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَنَعَ مِثْلَ هَذَا قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَكَانَ يُعْجِبُهُمْ لِأَنَّ جَرِيرًا كَانَ مِنْ آخِرِ مَنْ أَسْلَمَ). (۲۱۱)

جهه ریری کوری عه بدوللا (پزای خوی لسا به) جارئ گمیزی کردو خوی پاک کرده وه نه و جا ده ستونیژی گرتو، له باتی شور دنی قاچه کانی دهستی ته ری به سوله کانیدا هیئاو، نه وسا هه لسا به سوله کانی وه نویژی کرد، جاپیاوی ره خه ی لئ گرتو لئ ی پرسی: چوئن شتی واده که ی؟ پیئت ناشوریو، به پیلاوه وه نویژ ده که ی؟ فهرمووی: بو نایکه م، من به چاوی خو م دیومه که پیغه مبهه (دروودی خودی له سمر به) هه مان شتی کردو وه موسولمانان نه م فهرمووده ی جهه ریران زور به دل بووو چونکه به لگه ی برپاره که ی هه لئه وه شاهو ته وه، چونکه جهه ریر له دوا هاتنی نایه تی ده ستونیژ که وا له سوور ه تی مانیده دا ئیسلام بووه، نه مهیش واتای وایه ده سه ئنان به سولدا که له پیش هاتنی نه م نایه ته دا هه بووه نه سخ نه بو ته وه به هاتنی نه م نایه ته

۲۴۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ بْنِ بُجَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا صَلَّى فَرَجَ بَيْنَ يَدَيْهِ حَتَّى يَبْدُوَ بَيَاضَ إِنْطِئِهِ). (الحديث- ۳۹۰ طرفاه فی: ۸۰۷، ۳۵۶۴). (۲۱۲)

(۲۱۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: جواز الصلاة في نعلين، رقم: ۵۵۵=۱۲۳۶.

(۲۱۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: المسح على الخفين، رقم: ۲۷۲=۶۲۱.

عہدوللای کوری مالیک، کہ بہ ناوی دایکیشیہ وہ ناودہبری و پی دہگوتری؛
 نیبنو بوجہینہ (ہزی خوی لی بن) دہفہرموی؛ پیغہمبہر (مروودی خودی لمسر بن) کہنویزی
 دہکرد، لہناو کورنووشدا، ہہردوو بالی خوی بلاو دہکردوہ، تہنانت جاروبار
 سپیدہی بنباخہ لی دہردہکہوت.

روونکردنہوہ:

بروانہ: فیقہی ناسان، بہرگی یہکہم، لاپہرہ ۸۲ - باسی ژمارہ ۶۶.
 عہدوللای کوری مالیک یہکیکہ لہہاوری ناودارہکانی پیغہمبہر (مروودی خودی
 لمر بن) بوجہینہی دایکیشی صہحابیہ بووہ، دہلین: باوکیشی لہہاوری
 یانی پیغہمبہر بووہ، لہہوژی نہزدہ، لہمیژوہ موسوٹمان بوو بوو،
 پیاویکی سوؤفیلکہی خواپہرست بوو، نہم زاتانہ فہرموودہکانیان
 گیراودتہوہ: نہعرہج و حہفصی کوری عاصم و عہل کوری عہدوللای
 کوری بوجہینہ، لہناخرو ئوخری جینشینی ی موعاویہدا، لہکاتی
 فہرمانرہوایی مہروان لہسہر مہدینہ، لہپہنجاو شہشی کوچیدا مردوہ،
 بروانہ: (ف - ۴۴۵).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۰) باسہکانی رووگہ (أبواب القبلة)

۲۴۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَبِيحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ
 ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ فَلَا تُخْفَرُوا اللَّهَ فِي ذِمَّتِهِ).

ئەنەس (مەزەي خەي لى بىن) دەفەر موۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لىسەر بىن) دەفەر موۋى: (ھەركەسى ۋەك خۇمان ئەم نوۋىژەي ئىمەيە بەكاو ۋەك خۇمان رووبكاتە ئەم قىبلەيەي ئىمەيە، ۋەك خۇمان لەگۈشتى گىانلەبەرئى بخوا كەئىمە سەرى بېرىن، ئىتەر ئەو كەسە موسولمانى تەواو، لەئامانى خودا، لەئامانى پېغەمبەرى خودادايە، كەوابوو ئىتەر ئىوھىش ئامان و پەيمانى خودا بىبەنەسەر، ۋەناپاكى لەو موسولمانە مەكەن) (ت/۱/۲۱۰/۱ ز-۵۳ ژ-۳۸۶).

۲۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ سَأَلَ رَجُلًا طَافَ بِأَبْنَيْتِ الْعُمْرَةِ وَلَمْ يَطْفِ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ أَيَّامِي أَمْرًا أَنَّهُ فَقَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَافَ بِأَبْنَيْتِ سَبْعًا وَصَلَّى خَلْفَ الْمَقَامِ رَكْعَتَيْنِ وَطَافَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ). (الحديث ۳۹۵ أطرافه في: ۱۶۲۳، ۱۶۲۷، ۱۶۴۵، ۱۶۴۷، ۱۷۹۳). (۲۱۳)

لەئىبنوعومەر (مەزەي خەي لى بىن) پەرسىياركرا: پىاۋئى لەكاتى كردنى عەمەردە تەوافى بەيت بەكا، بەلام ھاموشۆي نىۋانى سەفاو مەروا نەكا، ئايا بۆي ھەيە لەگەل ژنەكەي دا دروست بېئى؟ فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لىسەر بىن) كەتە شريفى برد بۆ مەككە ھەوتجار بەدەورى بەيتدا ھەلسورا، ۋەلەپشتى مەقامى ئىبراھىمە ۋە دوو ركات نوۋىژى تەوافى كرد، ۋە ھەوت جارىش لەناوەندى سەفاو مەروەدا ھاتوچۆي كرد. ئىنجا بۆئەۋەي كەبەباشى بزانين كەئەمە ياساى رەساي ئايىنەو پەيپەروى كردنى مەبەستە، ئەم ئايەتەي خویندەۋە: (لقد كان لكم في رسول الله أسوة حسنة) واتە: لەپراستى دا پېغەمبەرى خودا پەھبەر و سەرمەشقىكى ھەرە جوانە بۆئىۋە، ۋەشاينى ئەۋمەيە كەئىۋە چاۋى ئى بىكەن و، ھەنگاۋ بەھەنگاۋ بىست بەبىست شوۋىنى بىكەن). (ت/۲/۱۹۱/۳ ز-۹۷ ژ-۱۵۵۵ ج-۴).

٢٥١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (لَمَّا دَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَيْتَ دَعَا فِي نَوَاحِيهِ كُلِّهَا وَلَمْ يُصَلِّ حَتَّى خَرَجَ مِنْهُ فَلَمَّا خَرَجَ رَكَعَ رَكَعَتَيْنِ فِي قُبْلِ الْكَعْبَةِ وَقَالَ هَذِهِ الْقِبْلَةُ). (الحديث: ٣٩٨ أطرافه في: ١٦٠١، ٣٣٥١، ٣٣٥٢، ٤٢٨٨). (٢١٤)

ئىبنوعەبباس (بەزى خوليان لى بى) فەرمووى: روژى ئازاد كردنى مەككە، كەناودارە بەفەتەتەى مەككە، كەپىغەمبەرەو كۆمەللى لەيارانى چوونە ناومالى كابدەو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەناو ھەموو لايەكى ناو كابدەا نزاى كردو لەخودا پاراىەو، بەلام بەپىي ئاگادارى من كەلەئوسامەى كورپى زمىدم وەرگرتووە، نوپژى لەناويدا نەركردوو، ھەتا ديتەدەرەو، كەدیتە دەرەو بەرەرووى رووگە (موقابىلى قىبلە) دووركات نوپژى سوننەت دەكا، وە دەفەرەموى: (ئەمە رووگەى موسولمانانە، ئەو قىبلە يەيە كە لەنوپژدا رووى تى دەكەن). (ت/٢/٢٧٢/٢-ژ ١٧٢٠-ز ١٣٥).

روونکردنەو:

ئىمامى بوخارى (بەزى خوليان لى بى) گەللى جار بەگىرپانەو فەرموودەيى، ئاماژەى بۆ مەبەستىكى تىرىش كردوو، كەلەپوژگارى ئەودا قسەى لى كراوەو، لەناو كورپى زاناكاندا قسەى جياجياى لى كراوەو، جاروبارىش راجيايى لەومەسەلەيدا بەھوى جياوازيى شىوازي چەند فەرموودەيەكەو پەيدا بوو. جاپيشەوا بوخارى بۆبەرپەرچدانەو، ياوەلامى ئەوچۆرە پرسىارو راجياجيانە، بەگىرپانەو فەرموودەيى لەبارەيەو ئاماژەى كردوو، گەللى جارپىش بىپارە شەرعىەكانى لەئاماژەى فەرموودەكان وەرگرتوو، فەرموودەكەى كردوو بەبەلگە لەسەرى، ھەتا ئەوچۆرە ئاماژەو ووردەكارىيەى بوخارى بوو بەسەرچاوە بۆ زۆر لەبىپارە شەرى يەكانو

گوتراوه (فقه البخاری فی تراجمه). جاله سهر نهم بنیاته دهبی فهرمووده کانی
بوخاری ره چاو بکریّن

۲۵۲- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ أَوْ سَبْعَةَ عَشَرَ شَهْرًا وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ أَنْ يُوجَّهَ إِلَى الْكَعْبَةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَتَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ وَقَالَ السُّفْهَاءُ مِنَ النَّاسِ وَهُمْ الْيَهُودُ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ فَصَلَّى مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ ثُمَّ خَرَجَ بَعْدَ مَا صَلَّى فَمَرَّ عَلَى قَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فَقَالَ هُوَ يَشْهَدُ أَنَّهُ صَلَّى مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَّهُ تَوَجَّهَ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَتَحَرَّفَ الْقَوْمُ حَتَّى تَوَجَّهُوا نَحْوَ الْكَعْبَةِ). (الحديث ۳۹۹ طرفه في: ۴۰). (۲۱۵)

تهرجه مه که ی له پی شه وه رابورد، پروانه فهرمووده ی ژماره : (۳۸)

۲۵۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ فَإِذَا أَرَادَ الْفَرِيضَةَ نَزَلَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ). (الحديث ۴۰ أطرافه في: ۱۰۹۴، ۱۰۹۹، ۱۱۴۰). (۴۱۴۰)

جابر (رمزی خوی لب بن) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بن) به سواری و لاخ،
نویژی سوننه تی ده کرد، به مهر چی و لاخه که له ژیریا رووی له شوینی مه به ست
بوایه، به لام که ده یویست نویژی فهرزبکا، له و لاخه که داده به زی و رووی ده کرد
رووگه و نویژی داده به ست و نویژه که ی به ته و او ی به ره و رووگه ته و او ده کرد.
(تی/۱/۲۱۴/۲-ز ۵۴-ز ۳۹۳، ۳۹۴).

۲۵۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِبْرَاهِيمُ الرَّايِ عَنْ عَلْقَمَةَ الرَّايِ عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ: لَا أَذْرِي زَادَ أَوْ نَقَصَ فَلَمَّا سَلَّمَ قِيلَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَدَثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ؟ قَالَ وَمَا ذَاكَ؟ قَالُوا صَلَّيْتَ كَذَا وَكَذَا فَشَنَى رَجُلِيهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَلَمَّا أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّجَهُ قَالَ إِنَّهُ لَوْ حَدَّثَ فِي الصَّلَاةِ شَيْءٌ لَتَبَأْتُكُمْ بِهِ وَلَكِنْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أُنْسَى كَمَا تَنْسَوْنَ فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي وَإِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَتَحَرَّ الصَّوَابَ فَلْيَتِمَّ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيُسَلِّمْ ثُمَّ يَسْجُدُ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۴۰۱، ۴۰۴، ۱۲۲۶، ۶۶۷۱، ۷۲۴۹). (۲۱۶)

عبداللہ کوری مہسعود (ہرمزی خود بیان سے ہے) فہرمووی: جاری پیغمبر (ہرمزی خودی لیسر ہے) بہرنویژی نوژی نیوموؤ بو یارانی دہکا، نیراہیم کہنہم فہرموودمیہ لہعہلقہمہوہ، لہئینومہسعودمہوہ دہگیرپتہوہ، لی یتیک چوو بوو، دہیفہرموو: نازانم: پیغمبر لہنویژہکہ زیاد دہکا، یالی ۱ کہم دہکاتہوہ۔ جاکاتی پیغمبر (ہرمزی خودی لیسر ہے) سلاو دماتہوہ عہرزی دہکەن: نہی پیغمبر خودا! نایا ہیچ گورانی لہنویژدا رووی داوہ؟ فہرمووی: (بوچی چی بووہ؟) گوتیان: وا وانویژت کرد، وەک رۇزان بہناسای نوژیژت نہکرد۔ جا پیغمبر (ہرمزی خودی لیسر ہے) لہسەر چۆک بہرمورووگہ دانیشت، وەک بو تہحیات دابنیشی ئاوا، وەدوو کرنووشی ہلہی برد، نہوجا سلاوی دایہوہ، پاشتر کاتی رووی تی کردین فہرمووی: (ئەگەر گورانی لہنویژدا رووی بدایہ پیم دہگوتن، منیش ئادەمیزاد وەکوو ئیوہ، چۆن ئیوہ شتتان لہبیردہچی منیش ئاوہہا جاروبار شتم لہبیردہچی، جانہگەر پیکەوت جاری شتیکم لہیاد نہمابوو، ئیوہ بیخەنہوہ یادم، ئەگەر لہنویژہکەتاندا گومانتان بو پەیدا بوو، وەک ئەوہ کەنەتاندەزانی کەسی رکاتتان کردووہ یادووړکات، ئەوہ لہبارودوخی وادا،

بانویژ خوین به ووردی بیر بکاته ووه، مشووری رووی به راستی بخوات و حاجی به راست دزمانی له سه ره ووه نویره که ی ته ووا بکات، نه مجار سلاو بداته ووه، نه و جا دوو کرنووشی هه له ببات (ب/ ۱/ ۳۲۷/ ۹ ز- ۱۰۹ ژ- ۶۴۲ چ- ۴).

۲۵۵- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَأَفْقَتُ رَبِّي فِي ثَلَاثٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَتَّخَذْنَا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى فَفَزَلْتُ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَآيَةُ الْحِجَابِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَمَرْتَ نِسَاءَكَ أَنْ يَحْتَجِينَ فَإِنَّهُ يُكَلِّمُهُنَّ الْبَرُّ وَالْفَاجِرُ فَفَزَلْتُ آيَةُ الْحِجَابِ وَاجْتَمَعَ نِسَاءُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْغُبَرَةِ عَلَيْهِ فَقُلْتُ لَهُنَّ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ فَفَزَلْتُ هَذِهِ آيَةُ).

پیشه و عومهر (همزی خوی لسن بسن) فه رمووی: له سایه ی خوداوه له م سئ مه سه له یه دا رای من له گهل فه رمانی به رومردگاری گه ورده ما یه کی گرت، یه که م: عهرزی پیغه مبه رم کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! خوزگه مه قامی ئیرا هی ممان ده کرد به نویره گا. واته: نه و شوینه ی که له کاتی دروست کردنی که عبه دا ئیرا هم تیادا راده ووستا، ده مان کرد به جیگه نویره، جابه م بونه یه ووه نه م نایه ته هاته خواره ووه: (واتخذوا من مقام إبراهيم مصلی) به قهره. واته: له مه قامی ئیرا هی م جیگه نویره وهر بگرن و نویره ی سونه تی تیا بکه ن بو خوتان، دوه م: گوتم: نه ی پیغه مبه ری خودا! خوزگه فه رمانت ده کرد به ژنه کانت به له چک کردن و خودا پوشین، واته: له پیاوی بیگانه چارشپو بگرنه ووه، یاله پستی په رده ووه قسه و گوشتو گویشان له گهل دا بکه ن، چونکه چاک و خراب قسه یان له گهل ده که ن، جابه م بونه یه شه ووه نایه تی حیجاب (بالا پوشی) هاته خواره ووه که ده فه رموئ: (واذا سألتموهن متاعا فاسألوهن من وراء حجاب). نه حزاب ۳۳/ ۳۵. واته: کاتی قسه و گوشتو گوشتان له گهل ژنه کانی پیغه مبه ردا کرد، وهک نه ووه داوای شتیکتان لی کردن، له پستی په رده ووه، وهک دیوار و دهرگا و په رده ی ناوباره گا، قسه یان له گهل دا بکه ن. سییه م: کاتی که ژنه کانی

پیتغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەبەر رهه‌وێ باری یه‌کتری، کۆبوونه‌وه‌یان له‌ حه‌ز مه‌رت کرد، منیش پێم گوتن: (عسی ربه‌ إن طلقن أن یبدله‌ أزواجاً خیراً منکن). جا له‌م هۆیه‌شه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌خواری: هیوا وایه‌ نه‌گه‌ر ته‌لاقان بدا خودا له‌باتی ئیوه‌ چه‌ند ژنیکی باشتی پێ بدا).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۱) باسه‌کانی مزگه‌وت (أبواب المساجد)

۲۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نَحَامَةً فِي الْقِبْلَةِ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِ حَتَّى رُئِيَ فِي وَجْهِهِ فَقَامَ فَحَكَّهُ يَدِهِ فَقَالَ إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ أَوْ إِنَّ رَبَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ فَلَا يَزُقُّ أَحَدَكُمْ قَبْلَ قِبْلَتِهِ وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمَيْهِ ثُمَّ أَخَذَ طَرَفَ رِدَائِهِ فَبَصَقَ فِيهِ ثُمَّ رَدَّ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَقَالَ: (أَوْ يَفْعَلُ هَكَذَا). (الحديث: ۴۰۵ طرفه‌ في: ۲۴۱). (۲۱۷)

ئه‌نه‌س (پەزای خۆی لێ بێ) فه‌رمووی: پیتغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) له‌ناو مزگه‌وتا به‌رووی قیبله‌وه‌ به‌ئغه‌میکی بینی، زۆری پێ ناخۆش بوو، جابه‌لسا به‌شتی به‌ده‌ستی خۆی کړاندی، فه‌رمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئیه‌وه‌ که‌له‌ناو نوێژدا ده‌بن ئه‌وه‌ رازو قسه‌ی نه‌ینی و گوڤتوگۆ له‌گه‌ڵ خودای په‌رومردگاری خۆتاندا ده‌که‌ن) یا فه‌رمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که‌خودا له‌نیوانی ئه‌وه‌و نیوانی رووگه‌دا بێ، که‌وابوو له‌رووی رووگه‌وه‌ تفو به‌ئغه‌م و چلّم روّمه‌که‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر چارتمان نه‌بوو له‌لای چه‌پتانه‌وه‌، یا له‌ژێر پێتاندا تف داکه‌ن و، به‌خۆل و چه‌وی ناو مزگه‌وته‌که‌ داپۆشن). ئینجا حه‌ز مه‌رت (پەزای خۆی لێ بێ) چمکی له‌شپۆشه‌که‌ی خۆی گرتو تفی تێ کردو و ئی به‌سه‌ریه‌گا، فه‌رمووی: (یاخودا وابکه‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی من کردم!). (ت/۱/۲۵۸-ز/۱۱۸-ژ/۷۱۴-ش/د)

٢٥٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَأَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى نُخَامَةً فِي جِدَارِ الْمَسْجِدِ فَتَنَاولَ حَصَاةً فَحَكَّهَا فَقَالَ إِذَا تَنَخَّمَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَخَّمَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ الْيُسْرَى). (الحديث: ٤٠٨ طرفاه في: ٤١٠، ٤١٦). (٢١٨)

ئەبوھورەیرەو ئەبو سەعیدی خەدری (بەزەیی خەوای ئەب) فەرموویان: جاری پێغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بە) بەئەغەمیکی بەدیواری رووی قیبلەووە لەناو مزگەوتە جەو پێکەوت، بەجەوێ کرانیدی، فەرمووشی: (کاتی کە سێکتان ویستی بەئەغەمی رۆ بکا، بارۆی نەکاتە بەردەمی خۆی، هەروا با لەلای راستیشەووە رۆی نەکا، بالەلای جەپیهووە تەف رۆبکا، یالەژێرپێی جەپیدا رۆی بکا).

رافەو شیکردنەووە:

بەپێی ئەم فەرموودمیه: تەف رۆکردن لەبەردەم داو، لەلای راستەووە، لەناو نوێژداو، لەگشت کاتیکی تەردا ناباشە، بەشیوێهەکی گشتی ئیسلام بایەخ بەپاک و خاوینی دەدا، پێشگیری لەپێسی و پۆخلی و قێزەونی دەکا، وەهەوێ داووە کە بەپێی تواناو بەپێی کات و شوێن بایەخی تەواو بەپاکی و خاوینی بدری. کەواتە: ئەمە رۆی لەهۆکارە نوێکانی خۆپاک راگرتن ناگرێ، وەک بەکارهێنانی دەستەسپرو کرێنست و شتی وا.

٢٥٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الْبُرَاقُ فِي الْمَسْجِدِ خَطِيئَةٌ وَكَفَّارَتُهَا دَفْنُهَا). (الحديث: ٤١٥-٤١٦). (٢١٩)

پیشہ و انہ سے (ہجری خوی لس ہجری) دمفہ رموی: خوشہ ویست (درویدی خودی لمسر ہجری) دمفہ رموی: (تف رؤ کردن لہناو مزگہوتا گوناہہ، کہفارتہ کہی نہو دیہ کہبہ خوئی ناومزگہوتہ کہ دایپوشی). (ت/۲۵۷/۱ ز ۱۸-۷۱۲).

۲۵۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (هَلْ تَرَوْنَ قِبْلَتِي هَا هُنَا فَوَاللَّهِ مَا يَخْفَى عَلَيَّ خُشُوعُكُمْ وَلَا رُكُوعُكُمْ إِلَيَّ لَأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحديث: ۱۸/۴ طرفہ فی: ۷۴۱). (۲۲۰)

نہ بوہور میرہ (ہجری خوی لس ہجری) فہرموی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لمسر ہجری) فہرموی: (لہئیوہ وایہ کہمنیش وہک نیوہ ہر رووی قبیلہ، کہوا لہبہردہممہوہ دہبینم و بہس، بہخودا زورباش ناگام لہخوشوعو لہروکوعتانہ لہناو نوپڑہ کہما، چونکہ من لہپشتی سہریشمہوہ بہباشی دہتان بینم، خودا بہہرمیہ کی وای پیداوام کہبہردہم و پشتی خوّم ہہردوولا لہیہک کاتا دہبینم!). (ت/۲۸۴/۱ ز ۹۰-۵۵۰).

راقہ و شیکردنہوہ: نہم فہرموودمیہ لہنیشانہکانی پیغہ مبہرایہتی یہ.

۲۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سَابِقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي أُضْمِرَتْ مِنَ الْحَقِيَاءِ وَأَمَدَهَا ثِيَةُ الْوَدَاعِ وَسَابِقَ بَيْنَ الْخَيْلِ الَّتِي لَمْ تُضْمَرْ مِنَ الثِّيَةِ إِلَى مَسْجِدِ بَنِي زُرَيْقٍ وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ كَانَ فِيمَنْ سَابَقَ بِهَا). (الحديث: ۲۰/۴ اطرافہ فی: ۲۸۶۸، ۲۸۶۹، ۳۸۷۰، ۷۳۳۶). (۲۲۱)

عہبدوللای کوری عومہر (ہجری خوابان لس ہجری) کہناسراوہ بہنیںوعومہر، واتہ: کوری عومہر، فہرموی: پیغہ مبہر (درویدی خودی لمسر ہجری) پیشپ کہیہکی ولاخی بہرزہی سازدا، نہسپو ماینہکانی کرد بہدووتاقم، نہو ولاخانہی کہنامادہ

(۲۲۰) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الأمر بتحسين الصلاة وإتمامها والخشوع فيها، رقم: ۹۵۷-۴۲۴.

(۲۲۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: المسابقة الخيل وتضميرها، رقم: ۸۲۰-۱۸۷۰.

کرا بوون بۆ قوشمه، نه مسهري مهيدانى تهراتينه کهيان حهيفاء بوو، نه وسهري نه نييه تولوه داء بوو، نه و ماين و نه سپانه يشى که ناماده نه کرابوون بۆ قوشمه، گۆرهبانى پيشبرکي کهيان کورت تر بوو، له شه نييه تولوه داء وه بوو، ههتا مزگهوتى بهنى زورهيق. وهمن خۆم يه کيک بووم لهو که سانهى که به شداريان له م پيشبرکي يه دا کرد. (ت/۱/۱۰۲/۸ = تاج-۴ ز-۳۳ ژ-۴۲۳ چ-۴).

۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَالٍ مِنَ الْبَحْرَيْنِ فَقَالَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) انْثُرُوهُ فِي الْمَسْجِدِ وَكَانَ أَكْثَرَ مَالٍ أُتِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَلْتَفِتْ إِلَيْهِ فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ جَاءَ فَجَلَسَ إِلَيْهِ فَمَا كَانَ يَرَى أَحَدًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِذْ جَاءَهُ الْعَبَّاسُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطِنِي فَبِأَيِّ فَادَيْتُ نَفْسِي وَفَادَيْتُ عَقِيلًا فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خذْ فَحِثًا فِي ثَوْبِهِ ثُمَّ ذَهَبَ يَقُولُ فَلَمْ يَسْتَطِعْ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ إِلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلْتِ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْر مِنْهُ ثُمَّ ذَهَبَ يَقُولُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَوْمُرْ بَعْضَهُمْ يَرْفَعُهُ عَلَيَّ قَالَ لَا قَالَ فَارْفَعُهُ أَلْتِ عَلَيَّ قَالَ لَا فَتَشْر مِنْهُ ثُمَّ احْتَمَلَهُ فَأَلْقَاهُ عَلَى كَاهِلِهِ ثُمَّ انْطَلَقَ فَمَا زَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتْبِعُهُ بَصَرَهُ حَتَّى خَفِيَ عَلَيْنَا عَجَبًا مِنْ حِرْصِهِ فَمَا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَثَمَّ مِنْهَا دِرْهَمٌ). (الحديث: ۴۲۱ طرفاه في: ۳۰۴۹، ۳۱۶۵).

نه نهس (همزی خوی لى بن) فهرمووی بۆیه کههجار مائی وازۆر له سه رانهی ولاتی به حرهین بییت بۆ پیغه مبهه (دروودی خودی له سه ر بن) فهرمووی: (له ناو گو شه یه کی مزگهوت دا هه لپریژن).

کاتی پیغه مبهه (دروودی خودی له سه ر بن) ته شریفی رویشت بۆ مزگهوت بۆ نوێژ ناوړی لهو ماله نه دایه وه تانویژه کهی ته و او کرد، نه وسا رویشت به لایه وه دانیشت، جاهه رکه سیکی دمدی به شی دها لئی، له پر عه باسی مامه ی

پښه مېر هات، فېرمووی: ئه ی پښه مېرې خودا! له سامانه به شم بده، چوونکه من پاره ی دوو سهرانه م داوه، سهرانه ی خوّم و سهرانه ی عه قلی برازام، که هه ردوو کمان له غه زای به دردا به دیل گیر ابووین، له بهر نه وه شایه نی باربوو و یارمه تيم، پښه مېر پښی فېرموو: (فېرموو بوخوّت بيه)، نه و جا عه باس به له پ له سامانه که ی مائی یه ناو عاباکه یه وه، که هات هه ئی بگرئ نه ی توانی بیدا به کوّلیا، جا فېرمووی: ئه ی پښه مېرې خودا! فېرمان بکه به یه کی که بیدا به کوّلم، فېرمووی (دروودی خودای له سر بښ) (ناشتی وانا که م) فېرمووی: ده خوّت بیده به کوّلم، فېرمووی: (دروودی خودای له سر بښ) (نه وه یش ناکه م) جاهه نډی کی له کوّله که ی دا کردو، دیسان ویستی هه ئی بگرئ، وه عه رزی حه زرم تی کرده وه: ئه ی پښه مېرې خودا! فېرمان بکه به که سی ئه مجا بیدا به کوّلم، فېرمووی: (خه یر) فېرمووی وه: ده خوّت بیده به کوّلم، فېرمووی: (خه یر) جاهه نډی کی تری ئی دا کردو نه و سا هه ئی گرتو دای به کوّلیا و رویش، پښه مېریش (دروودی خودای له سر بښ) چاوی تی بری و سهرنجی عه باسی مامی دا، هه تا له بهر چاومان ون بوو، نه وه نده سه یری له سوور بوون و هه ئپه و په روّشی ی عه باس بوّمال هات، سامانه که هه مووی سه ده هزار دیر هه م بوو، هه ر له وشو پنه دا پښه مېر (دروودی خودای له سر بښ) هه ئنه سا هه تا هه مووی دابه ش کردو یه که دره می نه مایه وه.

رافه و شیکردنه وه:

ئهم فېرمووده یه ته علیقه، به لام ئه بونه عیم له (مستخرج) ی خویداو، حاکم له موس ته دره کی خویدا، بهر شته یی، به پی ی مه رچی بوخاری، گیراویانه ته وه. بر وانه (فتح الباری ب/ ٤٢١/ ل - ٦١٤)

٢٦٢- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الرَّبِيعِ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ عِثْبَانَ بْنَ مَالِكٍ وَهُوَ مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَلَّهُ أُنِّي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ أُنْكَرْتُ بَصْرِي وَأَنَا

أَصَلِّيَ لِقَوْمِي فَإِذَا كَانَتْ الْأَمْطَارُ سَالَ الْوَادِي الَّذِي بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ لَمْ أُسْتَطِعْ أَنْ آتِيَ مَسْجِدَهُمْ فَأَصَلِّيَ بِهِمْ وَوَدِدْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ تَأْتِينِي فَتُصَلِّيَ فِي بَيْتِي فَأَتَّخِذَهُ مُصَلًّى قَالَ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَفْعَلُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ قَالَ عِتْبَانُ فَعَدَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبُو بَكْرٍ حِينَ ارْتَفَعَ النَّهَارُ فَاسْتَأْذَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَذْنَتْ لَهُ فَلَمْ يَجْلِسْ حَتَّى دَخَلَ الْبَيْتَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ تُحِبُّ أَنْ أُصَلِّيَ مِنْ بَيْتِكَ قَالَ فَأَشْرَفْتُ لَهُ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ الْبَيْتِ فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَبَّرَ فَقُمْنَا فَصَنَعْنَا فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ قَالَ وَحَسْبُنَا عَلَى خَزِيرَةٍ صَنَعْنَاهَا لَهُ قَالَ فَثَابَ فِي الْبَيْتِ رِجَالٌ مِنْ أَهْلِ الدَّارِ ذُووُ عَدَدٍ فَاجْتَمَعُوا فَقَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ أَيْنَ مَالِكُ بْنُ الدُّخَشِينِ أَوْ ابْنُ الدُّخَشِنِ؟ فَقَالَ بَعْضُهُمْ ذَلِكَ مُنَافِقٌ لَا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقُلْ ذَلِكَ أَلَا تَرَاهُ قَدْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يُرِيدُ بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّا نَرَى وَجْهَهُ وَنُصِيحَتَهُ إِلَى الْمُنَافِقِينَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ. (الحديث: ٤٢٥ طرفه في: ٤٢٤). (٢٢٢)

مهحموودی کوپی رمبیع (همزی خوی لب بر) فهرمووی: عیتبانی کوپی مالیک (همزی خوی لب بر) کهله هاورپییانی پیغه مبه ر بوو، کهیه کیک بوو له وئنه نصاریانه ی کهئاماده ی جهنگی به دربوو بوون، بهرنویژی بو هوزه که ی خوی دهکرد، روژی هاته خزمه تی چه زرمه ت (همزی خوی لب بر) عهرزی کرد: نه ی پیغه مبه ری خودا! که لی جار ری ده که وی دهبی به تاریکستان و باران، منیش پیاویکی کویرم و ناتوانم به و باران و تاریکه شه وه برپوم بو مزگه وت بهرنویژیان بو بکه م، به تایبه تی که باران بباری شیوه که ی واله نیوانی من و نه واندا ریگه م نادا، جاله به رئه وه

ئەى پىغەمبەرى خودا! ھەزدەكەم تەشرىف بىنى بۆلەم، لەشۋىنىكى مەلەكەما
بۇ پىرۋىزى و موبارەكى نوپۇزى بىكە، تائەو شۋىن نوپۇزى تۆ بىكەم بەنوپۇزگەى
خۆم، ھەرموۋى: پىغەمبەرىش (دروۋى خودەى لەسەر بىن) ھەرموۋى: (خوۋا ياربى
ۋادەكەم).

عەتبان دەپھەرموۋ: جابۇسبەينى، كەخۇر بەرزەو ھەو، پىغەمبەر (دروۋى
خودەى لەسەر بىن) لەگەل دەستەيى لەيارانى، كەئەبۋبەكرىان تىدابوۋ، تەشرىفيان ھات،
جا ھەزرىت (دروۋى خوۋى لى بىن) رىخۋازى كەرد، مەنىش ھەرموۋم لى كەردن، كەھاتە
ژوۋرەو تەشرىفى دانەنىشت تافەرموۋى: (لەكوۋى مەلەكەتدا ھەزدەكەى
نوپۇزى لى بىكەم؟) مەنىش گۆشەيەكەم لەناۋ مەلەكەدا پىنىشان دا.

ئەھوجا پىغەمبەر (دروۋى خودەى لەسەر بىن) لەۋىدا بەرەو قىبلە راۋەستاۋ،
ئەللاھوئەكبەرى نوپۇز دابەستى كەردو، ئىمەنىش لەپىشتىو ھە رىزبۋىن و ،
پىغەمبەر خۆى رىزى كەردىن، ۋەنوپۇزما بەكۆمەل لەپىشتىو ھە دابەست،
ئەھوجا دوو ركات نوپۇزى سۈننەتى بۆمان كەردو، سلاۋى دابەو ھە.

ھەرموۋى: ئەھوجا پىغەمبەر ۋە مەۋانەكانى تەرمان گل دابەو ھە، ئارەدەۋى
قىمەمان بۇ دروست كەردن. جالەخەلكى گەپرەك بەرمبەرە لە پىغەمبەر (دروۋى
خودەى لەسەر بىن) كۆبۈنەو ھاتن بۇخزمەتى، كۈتیارى لەۋان كۈتى: ئەۋە بۇ مالىكى
كۈپى دوخەيشىن دىار نىيە، دەبى لەكوۋى بى ۋانەھاتوۋە بۇ خزمەتى
پىغەمبەر ۋە ئامادەى ئەم كۆرە پىرۋزە نەبوۋە؟ پىاۋىكىيان ۋەلامى دابەو ھە
كۈتى: كۈرە! ئەۋە ناپاكە، دوو روۋە، ھەربەدەم موسولمانە، لەدئەو ھە رقى
لەخوۋا پىغەمبەرى خودايە. پىغەمبەرىش (دروۋى خودەى لەسەر بىن) ھەرموۋى: (نا،
ۋامەللى، ئەۋەتا بەبەرچاۋەو ۋە ئاشكرا دەللى: (لاىلە الا اللە) مەبەستى لەكۈتنى
ئەم ۋە پىرۋزە رەزى خودايە! ھەرموۋى: خوداۋ پىغەمبەرى خودا باشترى
دەزانن، ھەرموۋى: بەلام ئىمە ۋەھەست دەكەين كەبەدل لەگەل ناپاكەنەو،
بەدەمەش پەسى ئەۋان دەكا. سەرۋەرىش (رەزى خوۋى لى بىن) ھەرموۋى: (دەسا مالىك

شایه‌تمانی ساخ له‌بهر رمزای خودا هیناوهو، هه‌رکه‌سیکیش ساخ له‌بهر رمزای خودا بلی (لا اله الا الله: جگه له په‌رومردگاری پاک خوی تر نییه) خودا له‌قیامه‌تا له‌سه‌ر ناگری دۆزه‌خ حهرامی ده‌کا). (ت/۱/۳۷۸-ز-۱۲۴ ژ-۷۵۳ چ-۴).

راقه و شیکردنه‌وه:

ئه‌م به‌هرانه له‌م فه‌رمووده‌یه و مرده‌گیرین: به‌رنویژی کویڕ، دواکه‌وتن له‌نویژی کۆمه‌ل له‌بهر مه‌هانه‌ی ره‌وا، دیاریکردنی نویژگا له‌ناو مال دا، پیروزی و مرگرتن له‌جیگه‌ی نویژو خواپه‌رستی پیغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان، نیشانه‌للا کردن، چوون بۆ خزمه‌تی پیاوچاکان کاتی دینی شوینی بکه‌ن، نویژی سوننه‌ت به‌پۆژ به‌جه‌ماعه‌ت دروسته، واباشیشه دوو ركات بکری، دروسته بگوتری: مزگه‌وتی فیساره‌که‌س.

۲۶۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ أُمَّ حَبِيبَةَ وَأُمَّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ذَكَرْنَا كَنِيْسَةً رَأَيْتَهَا بِالْحَبْشَةِ فِيهَا تَصَاوِيرُ فَذَكَرْنَا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ أَوَّلِيكَ إِذَا كَانَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَمَاتَ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ فَأَوَّلِيكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). (الحديث: ۴۲۷ أطرافه في: ۴۳۴، ۱۳۴۳، ۳۵۷۳). (۲۲۳)

عائیشه (رمزای خوی لسن بن) فه‌رمووی: ئومموحه‌بیبه‌و ئومموسه‌له‌مه، که‌هه‌ردووکیان هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر بوون - دروودی خودا له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هاوسه‌رو یارانی - له‌ولاتی حه‌به‌شه، له‌کاتی کۆچ کردنیاندا بۆ نه‌وی، کلیسایه‌کیان دیبوو، به‌ناوی مارییه، باسی ئه‌و په‌یکه‌رو وێنانه بۆ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) گێڕایه‌وه، که‌له‌ناو ئه‌و کلیسایه‌دا دیبوویان.

فهرمووی (دروودی خودی لسمه بڼ): (نه وانه هوژيکن کاتي بهندهيه کی باش، ياپياوچاکي له ناوياندا هه لده که وي، که دهمري دهچن مزگهوت له سهر گوره که ي دروست ده که نو نه و وينانه ي تيا ده کيشن، نه م جوړه که سانه ي ش نه م جوړه ره وشته ناپه سنده يان داهيناوه به دتريني دروستکراواني خودان، له لای خودای مه زن له پوژي قيامه تدا) (ت/۱/۳۶۶ ز ۱۲۱ ژ ۷۳۵ ج ۴).

رافه و شيگردنه وه:

شيخي عه سقه لانی (سه لامي خواي لي بي) له فقه تحول باريدا له م جيگه يه دا دمفه رمووي: نه م فهرمووده يه به لگه يه له سهر نه وه که له بريا رو حوکه شه رعي يه گاندا بایه خ به شه رعه، نه ک به نه قل و هو ش.

۲۶۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَنَزَلَ أَعْلَى الْمَدِينَةِ فِي حَيٍّ يُقَالُ لَهُمْ بَنُو عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَأَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِمْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى بَنِي النَّجَّارِ فَجَاءُوا مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ وَأَبُو بَكْرٍ رِدْفُهُ وَمَلَأَ بَنِي النَّجَّارِ حَوْلَهُ حَتَّى أَلْقَى بِفَنَاءِ أَبِي أَيُّوبَ وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ حَيْثُ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ وَيُصَلِّيَ فِي مَرَابِضِ الْغَنَمِ وَأَلَّهُ أَمْرَ بَيْنَاءِ الْمَسْجِدِ فَأَرْسَلَ إِلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي النَّجَّارِ فَقَالَ يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هَذَا قَالُوا لَا وَاللَّهِ لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ فَقَالَ أَنَسٌ فَكَانَ فِيهِ مَا أَقُولُ لَكُمْ قُبُورُ الْمُشْرِكِينَ وَفِيهِ خَرِبٌ وَفِيهِ نَخْلٌ فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقُبُورِ الْمُشْرِكِينَ فَنَبَشَتَ ثُمَّ بِالْخَرِبِ فَسَوَّيْتُ وَبِالنَّخْلِ فَقَطَعَ فَصَقُّوا النَّخْلَ قَبْلَةَ الْمَسْجِدِ وَجَعَلُوا عِضَادَتِيهِ الْحِجَارَةَ وَجَعَلُوا يَنْقُلُونَ الصَّخَرَ وَهُمْ يَرْتَجِزُونَ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَهُمْ وَهُوَ يَقُولُ:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْأَخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ (۲۲۴)

ئەنەس (رەزى خۇدای لىق بى) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) كەكۆچى كرد بۇ مەدىنە، لەپىشا لەعەوالى مەدىنە دابەزى، لەناو خىلايكا كەپپيان دەگوتن: بەنى عەمرى كۆرى عەوف، لەناوينا چوار دەشەو ماپەو، ئەوجا هەوالى نارد بۇ بەنى نەججارى خالوانى، كەهاتن هەموو شمشىرەكانيان كردبوو شانيان، ئىستايىش ئەللىق ئەو دىمەنە لەبەرچاومە، كەچۆن پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بەسواریى وشترەكەى ژىرى بوو، بۇ زىدە رېز ئەبوبەكر لەپاشكۆپەو سوار بوو بوو، لەگەلئا بەرمەو شارى مەدىنە دەرۆشتن، تاگەيشتنە ناوشار ئىشكى پىغەمبەريان لەناحەز دەگرت، كەگەيشتنەجى پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بارگەكەى لەحەوشەى ئەبوئەيوبا خست، وەلەپپىش دروستکردنى مزگەوتەكەيدا لەكویدا نوپژى لى دەبوو لەویدا نوپژى دەکرد، رى دەگەوت لەناو پەچەرانیشا نوپژى دەکرد، تالەپاشتر فەرمانى كرد بەدروست کردنى مزگەوت، جاناردى بەشوین كۆمەلەى بەنى نەججارد، كەهاتنە خزمەتى پىق فەرموون: (ئەى بەنى نەججارا! ئەم باخەى خۆتانم پىق بفرۆشن و نرخەكەيم پىق بلین؟) گوتیان: نەبەخودا بەفرۆشتن نايدەمین، بەلام بەخۆپایى پىشكەشى دەكەین بەخودا پىغەمبەرى خودا بەهاگەيمان هەر لەخودا دەوى، ئەنەس دىفەرموو: باپیتان بلیم كەچى تىدادابوو: چەند گۆپىكى بىتەرستان و چەند كەلاوہیەك و برى دارخورماى تىدادابوو، جا پىغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) فەرمانى دىمكرد گۆپى بىتەرستەكانيان هەلئەكاندو چالاىى شوین گۆرەكانيان پىر كردهموو دارخورماكانيان برى و لەلای پروگەى مزگەوتەكەو رىزان كردن و، هەردوولاشىپانى دىمگەكەشيان لەتاشەبەرد دروست كرد، كاتى كەتلە بەردەكانيان دەگواستەو سۆزبان دەكردو پىغەمبەرىش لەگەلئان سۆزى دىمكردو دىفەرموو:

اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْأَصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

خیر ئەوخێزە سەبەیی لەخوێنە! پەحمەت لەئەنصار، لەکوچکارانە!

(ت/۲/۵۷۸/۱-ز-۲۲۳-ژ-۱۱۴۲-ج-۴-ت/۴/۲۱۶/۴).

۲۶۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (إِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي إِلَى بَعِيرِهِ وَقَالَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۴۳۰ طرفه في: ۵۰۷). (۲۲۵)

ئەبنوعومەر (پەزەیی خوێبان لەسەر) جاری وادەبوو و شترەکەیی لەبەردەم خۆیدا رادەگرت و دەیکرد بەبەرەبەست، واتە: بەسوترەیی نوێژ، ئەوجا لەناستی و شترەکەیی بەرمو رووگە نوێژەکەیی دەکرد، و مەدەیشی فەرموو: بۆخۆم پیغەمبەرم دیوێ کەناوای کردوو! (ت/۴/۲۳۷/۱-ز-۶۷-ژ-۴۴۹-ج-۴).

۲۶۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (عَرِضْتُ عَلَى النَّارِ وَأَنَا أَصَلِّي). (الحديث: ۴۳۱ طرفه في: ۲۹). (۲۲۶)

ئەنەسەیی کوری مالیک (پەزەیی خۆیی لەسەر) فەرموو: سەرور (دروودی خۆیی لەسەر) فەرموو: (جاری ئەناو نوێژدا بووم کەخوای گەورە ناگری دۆزەخی پێنیشان دام).

رافە و شیکردنەوه:

لەفەتحوڵباریدا نامازە بۆئەمە دەکا: کەبەئارمزوو ئەناو نوێژدا رووکردنە ناگر باش نییە، بەلام لەبەرناچاری فەیناکا

۲۶۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا). (الحديث: ۴۳۲ طرفه في: ۱۱۸۷). (۲۲۷)

۲۶۸- عَنْ عَائِشَةَ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَا (لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طُفِقَ يَطْرُحُ خِمِصَةً لَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَإِذَا اغْتَمَّ بِهَا كَشَفَهَا عَنْ وَجْهِهِ فَقَالَ وَهُوَ كَذَلِكَ لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى اتَّخَذُوا قُبُورَ أَلْيَائِهِمْ مَسَاجِدَ يُحْذَرُ مَا صَنَعُوا). (الحديث: ۴۳۵ أطرافه في: ۱۳۳۰، ۱۳۹۰، ۳۴۵۳، ۴۴۴۱، ۴۴۴۳، ۵۸۱۵).

عائیشہ و ثیبونوعہباس (رمزای خویان لى بى) دمفهرموون: (کاتى فریشتہى گيانکیشان هات بو خزمهتى حهزرت (رمزى خوى لى بى) لهکاتى سهرمههرگا، حهزرت (رمزى خوى لى بى) پۆپهشمینیکی گۆل گۆل دابوو بهسهر روخسارى خویدا، ناوبهناو که پۆپهشمینهکه خهفهو تهنگهنهفهسى دهکرد، رووی خوی لادهدا، وهلهکاتى نهه سهخلهتى سهرمههرگه دافهرمووی (دروودی خودی لهسهر بى): (لهعنهتو نهفرینی خودا لهسهر جوولهکهو گاور بى، کهگۆرى پیغه مبههرهکانی خویان کردوو به مزگهوت).

پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بى) بهم فهرمایشته هه رهشهی لهه کرداره ناپه سهندمیان دهکرد، نه بادا موسولمانانیش چاو لهوان بکهن و، ههمان تاوان بکهن و، گۆرى پیغه مبههر بکهن به مزگهوت و، نوپژو په رستش تیدا بکهن و، بهر مبههره له پاش رۆژگارێکی دوورو درپژ گۆره که خوشی بپه رستن: (ت/۳۶۷/۲: ش)

۲۶۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ وَلِيدَةَ كَانَتْ سَوْدَاءَ لِحَيٍّ مِنَ الْعَرَبِ فَأَعْتَقَهَا فَكَانَتْ مَعَهُمْ قَالَتْ فَخَرَجَتْ صَبِيَّةً لَهُمْ عَلَيْهَا وَشَاخٌ أَحْمَرُ مِنْ سُورٍ قَالَتْ فَوَضَعْتُهُ أَوْ وَقَعَ مِنْهَا فَمَرَّتْ بِهِ حُدَيَّةٌ وَهُوَ مُلْقَى فَحَسِبْتُهُ لَحْمًا فَخَطَفْتُهُ قَالَتْ فَأَتَمَسُوهُ فَلَمْ يَجِدُوهُ قَالَتْ فَأَتَاهُمُونِي بِهِ قَالَتْ فَطَفِقُوا يُفْتَشُونَ حَتَّى فَتَشُوا قُبُلَهَا

(۲۲۷) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: النهي عن بناء المساجد على القبور،

رقم: ۵۳۱=۱۱۸۷.

قَالَتْ وَاللَّهِ إِنِّي لَقَائِمَةٌ مَعَهُمْ إِذْ مَرَّتِ الْحُدَيَّاءُ فَأَلْفَنَّهُ قَالَتْ فَوَقَعَ بَيْنَهُمْ قَالَتْ فَقُلْتُ هَذَا الَّذِي أَتَاهُمُ مُونِي بِهِ زَعَمْتُمْ وَأَنَا مِنْهُ بَرِيَّةٌ وَهُوَ ذَا هُوَ قَالَتْ فَجَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْلَمَتْ قَالَتْ عَائِشَةُ فَكَانَ لَهَا خِباءٌ فِي الْمَسْجِدِ أَوْ حِفْشٍ قَالَتْ فَكَانَتْ تَأْتِينِي فَتَحَدِّثُ عِنْدِي قَالَتْ فَلَا تَجْلِسُ عِنْدِي مَجْلِسًا إِلَّا قَالَتْ:

وَيَوْمَ الْوُشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبَّنَا أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ أَلْجَانِي

قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ لَهَا مَا سَأَلُكَ لَا تَقْعُدِينَ مَعِيَ مَقْعَدًا إِلَّا قُلْتُ هَذَا؟ قَالَتْ فَحَدَّثَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ: (الحديث: ۴۳۹ طرفه في: ۳۸۳۵).

عائشہ (ہرمزی خوی لہ بن) دہفہ رموی: ہوزیکی عہرب ہہوو، کھنیزیکی رہشیان ہہوو، کاتی نازادیان کرد ہر لہ گہ لیان مایہوہ، کھنیزہکہکہ بوئی گپرامہوہ وتی: کچولہیہکیان ہہوو، تازہ بووک بوو، دہچی بؤ کوؤ وکانی، بہر مووریکی سووری کشتہک چہرمینی لہخوڈابوو، دوو گورزہ بوو، دوو رہنگ بوو، بہمرواری و کوڑہکہ ہونرابوؤو، بہسیرمہ لہسہر تہختی چہرم لہسہر شیوہی کھمہرہو ہہیاسہ دروست کرابوو، گوتی: جاکیزہکہ بہرموورہکہ لہشوینئی دادہنی، یاگوتی: لی ی دہکہوئی، کوؤلارمیئ بہدانراوی دہیبینی، لہبہرسووری چہرمہکہو سپیتی مرواری یہکہ وادہزانی پارچہیی گوشت و بہزہ، پری پیادا دہکاو دہیفرینئی.

گوتی: گہئی بویگہہران نہیانڈوزیہوہ، گوتی: نیر منیان کرد بہدزو تومہتی ناہہقیان لہبارمیہوہ لہمند، ومدہستیان کرد بہپشکنینم، وتی: تہنانہت ناوگہلیشیان پشکنیم! وہناو شہرمیشم گہران بوئی!

جاگوتی: منیش بہکوئی دل لہخودا پارامہوہ کھپاکی ی و بی تاوانی من ناشکرا بکا، نیر ہیشتا من لہناویاندا بہپیوہ راومستابووم کھلہپر لہولاوہ کوؤلارہکہ لہناسمانہوہ ہات، بہرموورمکہی فرئی دایہ نیوانی کوؤمہلہکہیانہوہ،

گوتی: جاگوتم: نهوا خودا پاکی و بی تاوانی ی منی دمربری و بوختان و شەلتاخەکە ی ئیوہی پووچ کردەوہ، ئەو مەتا ئەمە بەرموورە کە تانە.

عائیشە فەرمووی: جا ژنە کە هاتە خزمەتی حەزەرەت (مزی غووی لێ بێ)، وەموسولمان بوو، عائیشە فەرمووی: ئەم ژنە چاتۆلێکی لەناو مزگەوتە هەبوو، ستاری تیادا دەکرد، یا فەرمووی: کولینێکی لەناو مزگەوتە هەبوو، عائیشە فەرمووی: گەڵی جار دەهات بۆلام و قسە ی بۆ دەکردم، هەموو جارێ کە دادەنیشتم لەلام دەیکوت:

وَيَوْمَ الْوِشَاحِ مِنْ أَعَاجِبِ رَبَّنَا
أَلَا إِنَّهُ مِنْ بَلَدَةِ الْكُفْرِ الْجَانِي

رۆژە کە ————— هە ی ————— بەرموور، س ————— پری ی ————— زەدانی
رزگ ————— اری ک ————— رەم لەگاورسانی

بەپەخشانیشت واتە: رۆژە کە ی بەرموورو کۆلارە کە یەکیکە لەرۆژە سەیرەکانی پەرورەدگارمان، ئۆخە ی کە پزگاری کردم لەگاورسانی. منیش جارێ پێیم گوت: ئەو هە چییە لەهەموو کۆرێکا ئەم هەلبەستە دەخوینیتەو؟ ئیتر ئەویش ئەم داستانە ی بۆم باس کرد.

راقەو شیکردنەو:

ئەم فەرموودمە بەلگە یە لەسەر ئەو مەرقۇی بێ جیگە و پێگە، ژن بێ یان پیاو، دروستە بۆی لەناو مزگەوتە ستار بگری، چ بەشەو، چ بەرۆژ، بەمەرچی مەترسی تووشبوونی نازاوەی نەبێ، بەلگە ی ئەو هیشە کە نرای ستەمبار با ببێروا (کافر) یش بێ گێرا دەبێ.

۲۷۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْتَ فَاطِمَةَ فَلَمْ يَجِدْ عَلَيْهَا فِي الْبَيْتِ فَقَالَ أَيْنَ ابْنُ عَمِّكَ قَالَتْ كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ شَيْءٌ فَعَاضَنِي فَخَرَجَ فَلَمْ يَقُلْ عِنْدِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لِلْإِنْسَانِ انْظُرْ أَيْنَ هُوَ فَجَاءَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ فِي الْمَسْجِدِ رَاقِدٌ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ قَدْ سَقَطَ رِدَاؤُهُ عَنْ شِقِّهِ وَأَصَابَهُ ثُرَابٌ فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْسَحُهُ عَنْهُ وَيَقُولُ: (قُمْ أَبَا ثُرَابٍ، قُمْ أَبَا ثُرَابٍ). (الحديث: ۴۱ ۴ أطرافه في: ۳۷۰۷، ۶۲۰۴، ۶۲۸۰). (۲۲۸)

سه هلی کوری سه عد (همزی خوی لن بر) فهرمووی: پیاوی له که سوکاری مهروان بوو به سه رکاری سهر شاری مه دینه ی نازدار، ناردی به شوینما گوتی: و مره جنیو به عه لی بده! گوتم: من شتی وانا که م. پی ی گوتم: که نه وه نا که ی بلی: له عنه ت و نه فرینی خودا له نه بوتوراب. گوتم: من هه له ی وانا که م، چوونکه هیج ناویکی عه لی وه کوو نه م ناوه ی له لای خو ش نه بوو، که به نه بوتوراب بانگیان ده کرد که یفخو ش ده بوو، جاپییان گوت: له بهر چی به عه لی ده لئین نه بوتوراب، واته: خو لاوی، فهرمووی: جاری پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) دهر و ا بو مائی فاطیمه ی کچی دهر وانی عه لی له ماله وه نییه، دمه رموئ: ناموزات کوا؟ فاطیمه ده لئ: شتی له نیوانماندا روی دا، توژی عاجزی که و ته نیوانمان و له بهر نه وه چو و ته دهر وه و چانی نیومرو ی له لای من نه کرد، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) به مروئی دمه رموئ: (نا ده ی بزانه عه لی له کوئ یه؟) که دیته وه ده لئ: نه ی پیغه مبه ری خودا! عه لی له مرزگه و ت نوو ستو وه، چه ز ر ه ت (همزی خوی لن بر) ده چی بو لای، دهر وانی و اراکشا وه و پو شا که که ی له لایا که و تو وه خو لاوی بو وه، جا پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بر) به ده س تی خو ی خو له که ی لی ده ته کی نی خو ش خو ش دمه رموئ: (هه لسه نه ی خو لاوی! هه لسه نه ی نه بوتوراب!) (ت/۵/۶۴/۵ تاج-۳ ز-۹ ژ-۳۲۹۲ ج-۴).

۲۷۱- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ السَّلْمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ). (الحديث: ۴۴۴، طرفه في: ۱۱۶۳). (۲۲۹)

نهبو قهتاده (همزی خوی لبی) فهرمووی: سهروهر (دروودی خوندی لسمبر لبی) فهرمووی: (ههرکاتی چوونه ناو مزگهوت، له پېش نهوهدا که دابنیشن دوو رکات نویژی دیاری مزگهوت بکهن). (ت/۱/۳۵۶/۵ ز-۱۸ ژ-۷۱۰ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

روونکردنهو: نهبو قهتادهی نهل سوله می (همزی خوی لبی) ناسراوه بهشاسواری پیغه مبهری خودا (فارس رسول الله) سهدو حهفتا فهرموودهی له حهزرمتهوه (دروودی خوندی لسمبر لبی) گپړاومتهوه، سیازده فهرموودهی له بوخاریدا ههیه، نه بو قهتاده دم فهرمووی: (له پوژی غمزای ذی فهرمهردا، حهزرمته (همزی خوی لبی) پپی فهرمووو: (نهوه چیه بهدهم و چاوتهوه؟) گوتم: نهوه زامی تیره بهرم که وتووه نهی پیغه مبهری خودا! فهرمووی (دروودی خوندی لسمبر لبی): (ده و مره نزیکهوه) منیش رویشتمه بهرده می، تفی پیروژی دا له جیگه ی تیره که، بپرای بپرای نه پلای داو نه کولایه وه! له پهنجاو چواری کوچیدا له مه دینه مرد، بیژراویشته: له (۲۸) دا مردووه، عهلی نویژی مردووی له سمر کردوه.

۲۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ الْمَسْجِدَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَبْنًى بِاللِّبْنِ وَسَقْفُهُ الْجَرِيدُ وَعُمْدُهُ خَشَبُ النَّخْلِ فَلَمْ يَزِدْ فِيهِ أَبُو بَكْرٍ شَيْئًا وَزَادَ فِيهِ عُمَرُ وَبَنَاهُ عَلَى بُنْيَانِهِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِاللِّبْنِ وَالْجَرِيدِ وَأَعَادَ عُمْدَهُ خَشَبًا ثُمَّ غَيَّرَهُ عُثْمَانُ فَزَادَ فِيهِ زِيَادَةً كَثِيرَةً وَبَنَى جِدَارَهُ بِالْحِجَارَةِ الْمَنْقُوشَةِ وَالْقَصَّةِ وَجَعَلَ عُمْدَهُ مِنْ حِجَارَةٍ مَنْقُوشَةٍ وَسَقَفَهُ بِالسَّاجِ). (الحديث ۴۴۶). (۲۳۰)

(۲۲۹) أخرجه مسلم في الصلاة المسافرين وقصرها باب: استحباب تحية المسجد برَكَعتين، رقم: ۱۶۵۱-۱۶۵۰.

(۲۳۰) أخرجه مسلم عن طريق مسلمة عن أبي نضرة عن أبي سعيد (فتح الباري/۱/۴۶۶/).

رقم/۴۴۷ المترجم. = ۱۲۱۷ مسلم. مساجد. الشيخ شيجا.

ثیبنو عومهر (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: له سه رده می پیغه مبه ر خۆیدا (دروودی خودی له سه ر بئ) مزگه وته که ی مه دینه، که ناو داره به مزگه وتی پیغه مبه ر، به خشتی کال دروست کرابوو، داره پراکه ی و په ردوه که ی په لکه خورما بوو، کۆله که وه دهسته ک و نیرگه کانی له دارخورما بوون، نه بوبه کر له ماوه ی جینشینى خۆیا هیچ دهستکاری نه کرد، به لām عومهر (همزای خوی لئ بئ) دهستکاری کردو له پانی و به رزی لئى زیاد کرد، به لām ههروه ک سه رده می پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بئ) دیواره که ی به خشتی کال و، دارمپاو په ردوه که ی له دارخورمای تازه دانیاه وه، به لām له پاشا عوتمان (همزای خوی لئ بئ) له کاتی جینشینى خۆی دا، دهستکاری به کی چاکى کردو، زۆرشتى گۆزى و، گه لیکی لئ پتر کرد، ئه وه بوو دیواره که ی به به ردی نه خشاوو گه چ دروست کرد، وه له باتی کۆله که پایه ی به به ردی نه قاپی نه خشین دانا، ومبه داری ساجیش بانه که ی دارمپا کرد. (ت/ ۱/ ۳۶۴ = ز- ۱۱۹ ژ- ۷۳۰ = ب/ د)

۲۷۳- عَنْ عِكْرِمَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) قَالَ: قَالَ: (لِي ابْنُ عَبَّاسٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) وَلِإِبْنِهِ عَلِيٍّ الطَّلِقَ إِلَى أَبِي سَعِيدٍ فَأَسْمَعَا مِنْ حَدِيثِهِ فَأَنْطَلَقْنَا فَبِذَا هُوَ فِي حَائِطٍ يُصَلِّحُهُ فَأَخَذَ رِدَاءَهُ فَاحْتَبَى ثُمَّ أَلْشَأُ يُحَدِّثُنَا حَتَّى أَتَى ذِكْرُ بِنَاءِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ كُنَّا نَحْمِلُ لَبَنَةً لَبَنَةً وَعَمَّارٌ لَبَنَتَيْنِ لَبَنَتَيْنِ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْفُضُ الثَّرَابَ عَنْهُ وَيَقُولُ وَيَحْ عَمَّارُ تَقَتَّلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَةُ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ وَيَدْعُوْنَهُ إِلَى النَّارِ قَالَ يَقُولُ عَمَّارٌ أَغْوَدُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ. (الحديث: ۴۴۷ طرفه في: ۲۸۱۲).

عیکریمه (همزایش خوی لئ بئ) فهرمووی: ثیبنوعه بباس (همزای خولهبان لئ بئ) به من و به عه لی کوری فهرموو: برۆن بو خزمه تی ئه بوسه عیدی خودری (همزای خوی لئ بئ) گوئى له فهرمووده بگرن، ئیمه یش چووین، که چووینه خزمه تی له ناو رمزیکی خۆیا بوو، خه ریکی رپکخستنی بوو، که ئیمه ی دی له شپۆشه که ی هه لگرت و

پېچای له خۆیه ووهو، بهرگی زانایانی پوښی، نه و جا دهستی کرد به گوتنی
 فهرمووده بۆمان، ههتا هاته سهرباسی دروستکردنی مزگهوتی پېغه مبهه
 له مه دینه، فهرمووی: ئیمه یهك خشت یهك خشتان هه لدهگرت، به لام
 عه مامر گشت جاری دوو خشت دوو خشتی هه لدهگرت، نه و منده شهوقی له سهه
 ئیشه که بوو، پېغه مبهه (دروودی خودی له سهه بهی) له سهه رنه م حاله چاوی پی کهوت،
 به دهستی خوی ته پوتۆزه کهی له سهه رو له شی عه مامر دمه کاند، به وه نه و په ری
 ریزو رمزامه ندی به را به ری ده نواندو، مژده ی شهید بوونی پی داو،
 فهرمووی: (هاوار له خۆم بۆ عه مامر! دهستی سته مکار ده ی کوژن، عه مامر
 بانگیان دهکا بۆ قه بوو لکردنی مایه ی به هه شت، دهستی سته مکاریش نه و
 بانگ ده کهن بۆ سهه ر کاری ناهه ق که ده بی به هوی چوونه ناو ناگری دۆزه خ!)
 فهرمووی: عه مامریش فهرمووی: په نا ده گرم به په نای خودا له توو شبوونی
 ناژاوه. (ت ۲/۱۳۹/۵ تاج ۲ ز ۲۹ ژ ۳۴۱۲).

۲۷۴ - عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (عِنْدَ قَوْلِ النَّاسِ فِيهِ حِينَ
 بَنَى مَسْجِدَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرْتُمْ وَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ بَنَى مَسْجِدًا يَتَغَيَّرُ بِهِ وَجْهَ اللَّهِ بَنَى اللَّهُ لَهُ مِثْلَهُ فِي
 الْجَنَّةِ). (الحديث: ۴۵۰). (۲۳۱)

پیشه و عوتمان (رهزی خوی له بهی) له کاتی جینشینی خۆیدا ویستی مزگهوته کهی
 پېغه مبهه (دروودی خودی له سهه بهی) گه وه بکا، خه لکه کهیش پێیان ناخۆش بوو، بیزاری
 یان دهربری، ئیمامی عوتمان فهرمووی: نه مه کردتان به چی نه و منده له سهه ری
 دهرۆن، من خۆم له م لایه نه وه له ئیوه باشتی لی دهمانم، چونکه به گوئی ی خۆم
 له زاری پیرۆزی پېغه مبهه رم ژنه وت ده یفه رموو: (هه رکه سی مزگهوتی دروست

بکا، ساخ له بهر رمزای خودا، خودایش له قیامه تا، له پاداشی ئه ومدا، له بهههشتا ته لاریکی بۆ دروست دهکا، له وینهی ئه و مزگه وته

رافه و شیکردنه وه:

واته: مزگه وته دروستکراومکه تاگه ورمتر و باشتر بێ، ته لارمکهش باشتر ده بێ له بهههشتا

۲۷۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (مَرَّ رَجُلٌ فِي الْمَسْجِدِ وَمَعَهُ سِهَامٌ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْسِكْ بِنَصَالِهَا). (الحديث: ۵۱، ۷۰۷۳، ۷۰۷۴). (طرفه في: ۲۳۲)

جابیری کوری عهبدو لالا (رمزای خوی لێ بهر) فهرمووی: پیاوی له ناو مزگه وته وه تیپه پ بوو، پیغه مبهه (دروودی خودی له سهه بهر) پیی فهرموو: (دهست بگره به نووکه کانیانه وه، باکه سی زامار نه کهن)

۲۷۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ مَرَّ فِي شَيْءٍ مِنْ مَسَاجِدِنَا أَوْ أَسْوَاقِنَا يَنْتَبِلْ فَلْيَأْخُذْ عَلَى نَصَالِهَا لَا يَغْفِرَ بِكَفِّهِ مُسْلِمًا). (الحديث: ۵۲، طرفه في: ۷۰۷۵). (۲۳۳)

ئوبوموسای نه شعهری (رمزای خوی لێ بهر) فهرمووی: خوشه و یست (دروودی خودی له سهه بهر) فهرمووی: (ئه گهر که سیك، تیرو شیرو نیزه و شتی وای پی بوو، وه چوو بۆ مزگه وت و بازاره کانه مان، بادهستی بگری به نووکه که یه وه، نه بادا موسولمانی زاماریکا). (ت/ ۱۹/۳۶۲/ ۱۸- ز- ۷۲۴ ج- ۴).

(۲۳۲) أخرجه مسلم في البر والصلة والأدب، باب: أمر من مر بسلام في مسجد، رقم: ۲۶۱۴ = ۶۶۰۴.

(۲۳۳) أخرجه مسلم في الادب (عينی/ ۱۲/۲۱۶/ ۴) المترجم. = ۶۶۰۷.

راقه و شیکردنه وه:

دیاره که چه کی نویش وهك تفهنگو دهمانچه و شهستیر ههمان برپاری بۆ ههمیه، مه بهست له دهست گرتن به نووکی شیرو تیره وه نموونه هینانه وهیه بۆ رزگار بوونی مهردووم له زیانی ئهم چه گانه، دهن مه بهست قهیدنییه، چونکه ئه گهر قهید بی به غهیری دهستیپوه گرتن چاری نییه، که واته: رزگار بوونی مهردووم به دهمانچه و شتی وا به و ده بی، که زامنه که ی داخه ی، یا خالی که ی له ته قه مه نی.

۲۷۷- عَنْ حَسَّانِ بْنِ ثَابِتٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ اسْتَشْهَدَ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) : أَلَشُّدُّكَ اللَّهُ هَلْ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَا حَسَّانُ أَجِبْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ أَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ) قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ نَعَمْ). (الحديث: ۴۵۳ طرفاه في: ۳۲۱۲، ۶۱۵۲). (۲۳۴)

ئه بوهورمیره (همزی خوی لی بی) فهرمووی: ههسانی کوری پابیتی ئه نصاری (همزی خوی لی بی) له ناو مزگه وته که ی پیغه مبهردا (دروودی خودی له سهر بی) هۆنراوه ی ده خوینده وه. عومهر (همزی خوی لی بی) له لایه وه ږمت بوو، به گۆشه ی چاو خیسه یه کی لی کردو لی مؤږبۆوه، ئه ویش گوتی: من نابه جاییم نه کردووه، ئاله م شوینی حازیه دا هۆنراوه م تیا دا خویندۆته وه له وکاته دا پیاوی له تۆ باشتیش له وی بووه، که پیغه مبهر بوو (دروودی خودی له سهر بی) وه کاره که ی منی له لا په سه ند بوو، ئه و جا ههسان رووی کرده من و فهرمووی: توخوا ئایا تۆبۆخۆت له پیغه مبهرت نه بیستوو ه که به من بفرموئ: (ئه ی ههسان! له جیات ی من تۆ به شیعر و مرام و بهر په رچی تانه وته شه ری بیرواگان بدمه وه، خودایه! به گیانی پاک پشتیوانی بکه) واته: به هۆی جو برائیه وه یاری ده ی ههسان بده له دانانی شیعر دا بۆله سهر کردنه وه ی پیغه مبهری خودا، ئایا تۆئه مهت له پیغه مبهر

بیستووه یانا؟ منیش گوتم: خودا ناگاداره که چۆن ده لئی وایه و قسه که ت راست و دروسته. (ت/۱/۱۹۰/۵ تاج-۳ ز-۵۷ ژ-۳۴۹۵ ج-۴). (رقم: الحدیث فی فتح الباری: ۴۵۳ - طرفاه فی: ۳۲۱۲، ۶۱۵۲).

راشه و شیکردنه وه:

حه سسان (په زای خوی لى بن) ناسراو به شاعیری پیغه مبهری خودا، سه دو بیست سال ژیاوه شهستی له سه رده می نه زانیداو شهستی له سه رده می ئیسلامدا، له سالی په نجای کۆچیدا مردوو.

۲۷۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا عَلَى بَابِ حُجْرَتِي وَالْحَبَشَةُ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرُنِي بِرِدَائِهِ أَنْظُرُ إِلَى لَعِبِهِمْ فِي رِوَايَةٍ: يَلْعَبُونَ بِحُرَابِهِمْ). (الحدیث رقم: ۴۵۴ - أطرافه فی: ۴۵۵، ۹۵۰، ۹۸۸، ۲۹۰۶، ۳۵۲۹، ۳۹۳۱، ۵۲۳۶) (۲۳۵)

عائیشه (په زای خوی لى بن) فهرمووی: کات روژی جهژن بوو، حه به شیه کان بهقه لخان و نیزه یاریان دمکرد، یاخۆم داوام له پیغه مبهر (دروودی خودای لى بن) کرد، یاخۆی فهرمووی: هه زده که ی ته ماشا بکه ی؟ منیش گوتم: به ئی، ئیتر منی له پشتی خۆیه وه وهستان و، چه ناگه م نایه سه رشانی و، روومه تم نابهر وومه تیه وه، جا هه زه رم (په زای خوی لى بن) فهرمووی: نه ی نه وه ی نه رفیده! خه ریکی یاری خۆتان بن، ئیتر منیش ته ماشام کرد، تاخۆم تاقه تم نه ما، هه زه رم (په زای خوی لى بن) فهرمووی: ئیتر به سه ته؟ گوتم: به ئی، فهرمووی: (ده برۆ). له گێرانه وه یه کا: جارێکیان روژی جهژن بوو، روژه کانی مینابوو،

(۲۳۵) أخرجه مسلم في الصلاة العيدين، باب: الرخصة في اللعب الذي لامعصية فيه، رقم:

حەبەشییەکان ھاتن بۆ مزگەوت، دەستیان کرد بەنێژەبازی. پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بانگی کردم و سەرم لەسەر شانی داناو، دەستم کرد بەتەماشای کردنی یاری یەكەیان، تاخۆم وازم ھێنا، لەتەماشای کردنیان (ش/ن - ت/۱/۶۰/۲ = ز- ۱۶۳ ژ- ۹۱۶ ج- ۴).

راقە و شیکردنەوہ:

مەبەست لەنەوہی ئەر فیدە حەبەشییەکانە. لەم فەرموودە پێرۆزەدا زۆر مەبەستی گەرمی رەچاودەکرێ، ئەگەر ھەموو گێرانەوہ و طەریق و جودو ئەطرافەکانی بەوردی رەچاوبکرێ، دەبن بەدەروازەیی بۆ چارەسەری گەلی لەکێشە گەورەکانی ئەم چاخە. وەك روانینی ژن و پیاو بۆیەكتری، لەسنووری ئەدەب و دەستوور و باوی دامەزرای ناوگۆمەل دا، وەك یاری و گەمەکردن و گۆزانی گوتن و دەنگی ئافرەت و رابواردنی رەوا - واتە: لەھوی موباح - و مۆسیقا و تەپل و دەف و یاری کردن لەناو مزگەوتدا ئەگەر کەسێ دەیهوێ لەبارەي ئەم بابەتانەوہ شتێکی دروست لەسوننەت کۆ بکاتەوہ باتەماشای فەتحوولباری و شەرحی نەوہوی لەسەر صەحیحی موسلیم و شەرقاوی و عەینی و تاجوول ئوصول و قەسطەلانی بکا.

۲۷۹- عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ تَقَاضَى ابْنِ أَبِي حَذَرٍ دَيْنًا كَانَ لَهُ عَلَيْهِ فِي الْمَسْجِدِ فَارْتَفَعَتْ أَصْوَاتُهُمَا حَتَّى سَمِعَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ إِلَيْهِمَا حَتَّى كَشَفَ سَجْفَ حُجْرَتِهِ فَنَادَى يَا كَعْبُ قَالَ لَيْتَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعْ مِنْ دَيْنِكَ هَذَا وَأَوْمَأَ إِلَيْهِ أَيْ الشَّطْرَ قَالَ لَقَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ قُمْ فَأَقْضِهِ). (الحدیث ۴۵۷ - أطرافه فی: ۴۷۱، ۲۴۱۸، ۲۴۲۴، ۲۷۰۶، ۲۷۱۰).

کەعبی کورپی مالیک (پەڕەیی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: قەرزیکم لەسەر ئێبینوئەبو حەدرەد بوو لەناو مزگەوتدا داوایم لێ ی کردەوہ بەھوێ ئەوہوہ دەنگکمان

بهرزموه بوو، تاراده یه کی وا پیڅه مبه ر (دروودی خوندی له سمر بر) له ناو مالی خوږه وه
گوږی له دهنګه دهنګمان بوو، جاته شریفی هاته دمرموه که بی بولامان، چوو
پهردهی دمرګای هوډه که ی خوږی کلاکردو بانګی کرد: (نه ی که عب) گوتم:
بهرموو نه ی پیڅه مبه ر ی خودا! سهرم له پیتایه. فهرمووی: (نه ومنده
له قهرزه که ت دابشکینه) به نامازه تی گه یاند که له نیوه ی قهرزه که ی خوږ
بیی لی. که عب فهرمووی: عمرزیم کرد: نه وا دام شکان نه ی پیڅه مبه ر ی
خودا! جا حه زرم ت به نیبونونه بی حه درمدی فهرموو: (دمتویش هه لسه برږ
نه و نیوه که ی تری پی بدرموه!).

شیکردنه وه:

که عب (مرزی خوی له بر) تافانه ی باوکی بوو، ناوداره به که عبی شاعیر، یه کی که له
شاعیره ناوداره کانی موسو لمانان له سهرده می پیڅه مبه ردا، یه کی که له وسی
که سه ی که نه م نایه ته له بارمیان ه وه هاتووه: (وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا
ضاقت عليهم الأرض) تا کو تایی نایم ت، هه شتا فهرمووده ی گپړاومته وه، چوار
فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه، له کو تایی ته مه نیدا کو پړ بوو بوو، عه بدو لای
کوپری چاوسا غی بوو: (رياض الصالحين بهرگی یه که م ل- ۳۴ ف- ۹ = ز- ۲- ۲۱/۹- ج- ۲).

۲۸۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَسْوَدَ أَوْ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَ
يَقُمُ الْمَسْجِدَ فَمَاتَ فَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْهُ فَقَالُوا مَاتَ قَالَ أَفَلَا
كُنْتُمْ أَذْنُتُمُونِي بِهِ ذُلُونِي عَلَى قَبْرِهِ أَوْ قَالَ قَبْرَهَا فَأَتَى قَبْرَهَا فَصَلَّى عَلَيْهَا).
(الحديث ۴۵۸ - طرفاه في: ۱۳۳۷، ۴۶۰) (۲۳۶)

نہ بوہور میرہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: پیاو پکی رمش (یافہرمووی: ژنیکی رمش) مزگہوتی دہمائی، نہمری خودای کردو فہرمانی ہہقی بہجی ہینا، روژی پیغہمبہر (درووی خودی لہسر ہر) ہہوآلی پرسی، گوتیان: مردا فہرمووی: نہی نہدہبوو پیم بلین! گورہکہیم پی نشان بدن، نہوجا چوو بوہسر گوورہکہی و نوژی لہسر کرد (ت/۱/۲۵۸ / ۱۰ ز- ۱۸ ز- ۷۱۵ ج- ۴ = ش/د)

۲۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا أُنْزِلَتْ الْآيَاتُ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي الرَّبَا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَسْجِدِ فَقَرَأَهُنَّ عَلَى النَّاسِ ثُمَّ حَرَّمَ تِجَارَةَ الْخَمْرِ). (الحديث ۴۵۹ - أطرافه في: ۲۰۸۴، ۲۲۲۶، ۴۵۴۰، ۴۵۴۱، ۴۵۴۳، ۴۵۴۲) (۲۳۷)

عائیشہ (ہرمزای خوی لہ ہر) فہرمووی: کاتی نایہتہکانی سوورمتی بہقہرہ لہبارہی سووخوریبہوہ ہاتن، کدہمفہرموون: (الذين يأكلون الربا لا يقومون إلا كما يقوم الذي يتخبطه الشيطان من المس) ہہتا (لا تظلمون ولا تظلمون) پیغہمبہر (درووی خودی لہسر ہر) ہاتہ دمردوہو ہات بو مزگہوت و لہوی نایہتہکانی بو خہلکہکہ خویندہوہ، ہرپاری نارہوہوونو سوودی پی راگہیانندن، لہپاشتر بازارگانی بادو مہیشی نارہوہو کرد

۲۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ عَفْرِيَّتَا مِنَ الْجَنِّ تَقْلَتَ عَلَيَّ الْبَارِحَةَ أَوْ كَلِمَةً نَحْوَهَا لَيَقْطَعَنَّ عَلَيَّ الصَّلَاةَ فَأَمْكَنِي اللَّهُ مِنْهُ فَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُضْبِحُوا وَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلَّكُمْ فَذَكَرْتُ قَوْلَ أَخِي سُلَيْمَانَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَأَتَّبِعِيَ لِأَحَدٍ مِنْ بَغْدِي). (الحديث ۴۶۱ - أطرافه في: ۱۲۱۰، ۳۲۸۴، ۳۲۲۳، ۴۸۰۸) (۲۳۸)

(۲۳۷) أخرجه مسلم في المساقاة، تحريم بيع الخمر، رقم: ۵۸۰ = ۴۰۲۳.

(۲۳۸) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة باب جواز لعن الشيطان في الصلاة رقم:

ئەبۇھورەیرە (مەزەبى خەلىپەسى) فەرەمۇۋى: پەيغەمبەر (دروودى خەلىپەسى) فەرەمۇۋى: (دوۋى شەۋ دىۋىكى جەنۇكە لەپەر پەلامارى دام، يا وشەيەكى ئاۋاي فەرەمۇۋ، بۇ ئەۋە پەلامارى دام تاكوۋ نوۋزەكەم پى بېرى، بەلام لەسايەى خوداۋە دەستەم لى ى گىرەۋ گرتەم، ويستم كەبى بەستەمۋە بەيەكى لەكۆلەكەكانى مزگەوتەۋە ھەتا بەيەنى ھەمۇۋەتەن سەيرى بىكەن، بەلام كەفەرمايشتەكەى سولەيمان پەيغەمبەرى بىرام بىرەكەوتەۋە ئىتر خويپرەم كىرد، مەبەست ئەۋ فەرمايشتەى سولەيمانە كە دەفەرەمۇۋى: (رَبُّ هَبْ لِي مَلَكًا لَا يَتَّبِعِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي) واتە: ئەى پەرۋەردگارم! مۆلك و دەسەلات و سامانىكى وام پەيغەمبەر كەلەپاش من بۆكەسى تر دەست نەدات). (ت/۱/۱۵/۳۶۰ ز-۱۱۸ ژ-۷۲۰ ش).

۲۸۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَصِيبَ سَعْدٌ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فِي الْأَكْحَلِ فَضْرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ لِيَعُودَهُ مِنْ قَرِيبٍ فَلَمْ يَرْعُهُمْ وَفِي الْمَسْجِدِ خِيَمَةً مِنْ بَنِي غِفَارٍ إِلَّا الدَّمُ يَسِيلُ إِلَيْهِمْ فَقَالُوا يَا أَهْلَ الْخِيَمَةِ مَا هَذَا الَّذِي يَأْتِينَا مِنْ قَبْلِكُمْ فَبَإِذَا سَعْدٌ يَغْدُو جُرْحُهُ دَمًا فَمَاتَ فِيهَا). (الحديث ۴۶۳ - اطرافه في: ۲۸۱۳، ۳۹۰۱، ۴۱۱۷، ۴۱۲۲) (۲۳۹)

عائىشە (مەزەبى خەلىپەسى) فەرەمۇۋى: لەغەزەى خەندەقا، سەعدى كۆرى موعاژ زامار بوو، ئىبنولعەرەقە ناۋى لەھۇزى قورەيش، تىرىكى دابوۋ لەشادەمارى بالى، كەبەعەرەبى پى دەللىن: (ئەككەل: عرق الحياه) بەكوردەيش پى دەللىن: رەگى ھەيات، يارەگى زيان، ھەزەمت (مەزەبى خەلىپەسى) لەناۋ مزگەوتەكەدا چاتۇللىكى بۆھەلدابوۋ، لەپەناۋە زوۋ زوۋ سەرى لى دەداۋ تەشريفى دەچوۋ بۆھەۋالپرسى ى، لەناۋ مزگەوتەكەدا چادىكى تىرىش ھەبوۋ، ھى ھۇزى بەنى غىفار بوو ھەلىان دابوۋ بۇ روقىەى ئەنصارىيە كە دەستى پزىشكى ھەبوۋ زامارەكانى دەرمان دەكرد، جاكاتى بەنى غىفارىيەكان چۆراۋەگەى خويئيان

بینی هات بوناو چادره که ی خویان راجه نین و هاواریان لی هه نساو گوتیان: نهری نهی دانیش توانی ناو نهو چادره ی ته نیشتمان! نه م جوگه له خوینه جییه له لای نیوه وه دی بولای نیمه؟ که ته ماشایان کرد وابرینه که ی سهعد ته قیوه و کفاره ی خوینی دی و چوراوگه ی وهك جوگه له رپویه، نیر له ناو نهو چادره دا سهعد بهو پیکانه شهید بوو. (ت/٨/٢٢٠/١ تاج-٤ ز-٨٩-٢٠٧٦ + تاج-٣ ز-٤٥-٢٤٦٩).

٢٨٤- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (شَكَّوْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي أَشْتَكِي قَالَ طُوفِي مِنْ وَرَاءِ النَّاسِ وَأَلْتِ رَاكِبَةً فَطَفْتُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ يَقْرَأُ بِالطُّورِ وَكِتَابِ مَسْطُورٍ). (الحدیث: ٤٦٤ أطرافه فی: ١٦١٩، ١٦٢٦، ١٦٣٣، ٤٨٥٣). (٢٤٠)

نوم سه له مه ی هاوسهری پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) فهرمووی: سکا لای حاتم له لای حه زرم ت (رمزی خوی لئ بن) کرد، که نه خو شم، فهرمووی (دروودی خودای له سهر بن) (له پاش خه لکه که وه به سواری ته واف بکه، جامنیش وام کرد، له وکاته دا که من ته وافم ده کرد پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) له ته نیشتی که عبه وه نویژی ده کرد، سوره تی (والطور و کتاب مسطور) ی له ونویزه دا خویند). (ت/٢/١٨٤/٤ ز-٩٤-٢٠٧٦ ل-١٩٩ ج-٤).

٢٨٥- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَا مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي لَيْلَةٍ مُظْلِمَةٍ وَمَعَهُمَا مِثْلُ الْمَصْبَاحَيْنِ يُضِيئَانِ بَيْنَ أَيْدِيهِمَا فَلَمَّا افْتَرَقَا صَارَ مَعَ كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا وَاحِدٌ حَتَّى أَتَى أَهْلَهُ). (الحدیث ٤٦٥ - طرفاه فی: ٣٦٣٩، ٣٨٠٥)

نه نه س (رمزی خوی لئ بن) فهرمووی: دووپیاو له یاران ی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) شهوی له خزمه ت حه زره تدا ده بن، له مزگه وت چاوه روانی نویژی خه وتنان

دەكەن، كەلەلەى حەزرىت (مەزى خەلىفە) دەرەجەن بۆ مائەو، شەو مەكى زۆر تارىك دەبى، جابۇ رېزىلىگرتنى ئەم دوو ھاورپ ئازىزانەى پېغەمبەر، دوو پارچە نوور لەجەشنى دووچراى رۆشن، بەفەرمانى خودا، لەگە ئيان دەرپون و لەبەردەميانەو رۆشنایى يان بۆ دەكەن، كەلەرپى لەپەك جىادەبنەو ھەركەسەيان پارچە نوورى لەگە ئى دەرپوا تادەگاتە مائەو (ت/۵/۶+ت/۵/۱۷۶ = تاج-۳ ز-۱ ژ-۳۲۲۵ ج-۴).

رافە و شىكردنەو:

ئەمە بەھرە (واتە: كەرامەت) يىكى گەورمە، بۆنەو دوو پىاوە، كەئوسويدى كورپى حوضەپرو عەبادى كورپى بېشەر بوون، نموونەى ترى ئەم كەراماتە، لەناو ھاورپيانى پېغەمبەردا زۆر زۆرە، وەك سلاوكردى فرېشتە لەعېمرانى كورپى حوضەين، وەك ئەو ھەمكە نموونە راست و دروستانەى كەوان لەزنجىرە ۲۵۲. دا، لەبەرگى سىيى رياض الصالحين دا، زنجىرە: ۲۳۵: لاپەرە (۱۰۷۲) شىخى عەينى لەعومدەتولقايدا لەم جىگەيەدا دەفەر موى:

(بەتەواتوور چەسپاوە، كەكۆمە ئى فەقى ي بېروا پىكراوى راست و دروست گىراويا نەتەو و فەرموويانە: شەويكى زۆر تارىكى ئەمۆستەچاوى توف كۆمە ئى فېرخواز بووين، لەخزمەت شىخى پېشەوا زانای پاىەبەر ز حسان الدينى ئەل رەھاويدا لەسەر دەعوەت بووين، كەدانەرى كتيبي (البحر) و چەندىن كتيبي ناودارى ترە، لەشارى عىنتاب بووين، كاتى بلاوهمان ئى كرد، چەند كەسى وىستيان بەچراو لەخزمەتيدا بچن ھەتا بەردەرگاگەى، چونكە شەو مەكى زۆر تارىك و نوتەك دەبى، بەلام شىخ قەبوول ناكا، ئىتر ئەوانىش دەگەرپنەو، بەلام دوا ئەوان كۆمە ئى تر دوورو نزيك شوينى دەكەون، سويندىان لەسەر ئەمەدەخوارد: كەبەچاوى خۇمان دوو پارچە نوورى گەورەمان دەبينى وەك فانۇس وابوون، يەكئىكان لەلای راستى مامۇستاو و

ئەوێ تریان لەلای چەپییەو بوون، لەگەڵیدا دەرۆشتن، هەتا گەیشته بەردەرگاکی خۆیان، کەدەرگاکی کرایەو و شێخ رۆیشتهو و مالهو و دوو پارچە نوورەکی بەرزەو بوون و نەمان. گەڵی بەهرە تری گەرە گەرە لەم زاتەو، دەرگەرەو، سوپاس بۆخودا ئەم زاتە یەکیکە لەو مامۆستایێشەوایانە کەمن زانستم ئی وەرگرتوون. فەرماشتی مامۆستای عەینی تەواو).

بەندەیش بەم بۆنە گەرەوێوە ئەم بەهرەگەرەوێە تاجول ئوصولتان عەرزی دەکەم، چونکە مەرج نییە کەخاوەن کەرەمەت هەر مەرۆف بێ، بەلکوو کتیب و درەخت و گیانلەبەرانی تریش بەهرەو کەرەمەتی سەیر سەیران ئی بینراو، (بڕوانە فەرموودە ژمارە - ٢٦٩ و ١٩٢ و ١٥٩ و ٩٨، ١٠١ و ٤/٣٤٧/٢+). بەرگی سێیەمی تاجول ئوصول لەژێر چاپدا بوو، زۆر مەبەستم بوو کەبزانم لەچاپ دەرچووێ یان، شەوێ خۆم خەریک کرد، کەخەوتم گوتم: خودایە! خەوێ روون کەرەو نیشانەیی حال بێ لەم بارمەو و ببینم، جا هەرئەو شەو لەخەوما پیاوێکی شیو شێرین جەلالەینیکی بەرگ زەردی داپێم، کاتی خەبەرم بۆو وام هەست دەکرد جەلالەینیەکی بەراستی وابەدەستەو، بەلام کەتەماشای دەستم کرد هیچم نەدی! دوایی هەرچەنم دەکرد سەرم لەم خەونە دەرئەو، لەدلی خۆما گوتم: پەییوەندی بەنیازەکی منەو نییەو خەوتمەو!

کەچی بۆجاری دوو هەمان پیاو هاتەو خەوم و لەگوفتوگۆیەکا ئەمەیی بۆ روون کردەو: دانەری (جلالین) دوو کەسن، ئیو هەیش دوو کەسن: دانەرو وەرگێر، بەرگی سێ دەرچوو، واتە: سێ بەرگی تاج بەکوردی تەواو بوو، لەبەرئەو دانەرو وەرگێر یەکی (٣٠-سی) خێریان بۆ نووسراو، چونکە خێر یەکی بەدەیه، وشەیی (جلالین) بەحیسابی جومەل رەمزی ئەمەیی تیا یە لەسەر ئەم شیوێ: ج = ٣، ل = ٣٠، ١ = ١، ل = ٣٠، ی = ١٠، واتە: ٣٠ = ١٠ × ٣ = ج × ی = ل بۆدانەرو بەقەد ئەویش بۆ وەرگێر، واتە (ل) ئی بۆدانەرو (ل) ئی بۆ وەرگێر!

جاكاتى خەبەر م بۆۋە زۆر م بەلاۋە سەپرىبوو، لەدلى خۆم دا گوتەم:
خۆھىشتا پىتى (ن) ماۋە، دەبى ئەم ھىماى چى بى؟ بۆجارى سىيەم پياۋەكە
ھاتەۋە خەۋم بەر لە مەلابانگدان فەرموۋى: ن = خمسين = خمس × ى = ن =
۱۰ × ۵ = ۵۰ واتە: پەنجا خىرى تەۋاۋى تىرىش بۆدانەر نووسراۋە، چونكە ئەۋەلە
عەرەبى يەكەى بەپىنچ بەرگ چاپ كراۋە!

يەك دوو رۆزى نەبرد بەرگى سىيەمى تاج دەرچوو، بەرگەكەى زەرد بوو،
ئومىد دەكەم سىجىر دووبارە بوۋنەۋەى ئەم خەۋنە ھىماى بۆ تەۋاۋىبوۋنى
تاج و رياض و تەجرىدى بوخارى. ئەمەى نووسىم پالقتەى مەبەست بوو واللە
اعلم.

گەلى جار بەھەرى گەۋرە گەۋرەم لەتاجول ئۈصول دىۋە، ئەگەر تۆماريان
بەكەم دەبن بەپەراۋى. جارئىكىش ماتۇرئىكى موبەرىدەۋ وەتەرپەمپىكى
موبەرىدەۋ دوو تەلەفوۋنم پى بوو، لەپاش دەۋام خستمنە ناۋ گۈنيەيەك و
خستمنە بەردەمى خۆم لەئوتومبىلئىكى خەستەخانەداۋ رۆيشتەۋە بۆمال.
شۈپن مستشفى كركوك العسكرى بوو، كاتى گەيشتىنە دەرگى مۈستەشفا
تەماشام كرد ئوتۇمبىلەكان يەك لەدۋايەك رىزبوون!

مەفرەزەي ئەمەنى فەيلەق و ئەمەنى نەخۇشخانەى سەربازى كەركوك
ئوتومبىل بەئوتومبىل، ەك بۆدەرزى بگپىن ئاۋا دەيانپىشكىنى، لەپىشمەۋە
خۆشپۇ ئامپرو موساعىدو دوكتۇرەكان بەرپىز ەستابوون يەكە يەكە دايان
دەبەزاندىن، ژىر كۈشنەكانىش دەگەرپان، ئەۋسا دەيان گوت: تۆ بپرو ئەۋسا
ئوتۇمبىللى تريان دەپىشكىنى، منىش ئاگام لەھىچ نەبوو جالەسايەقەكەم
پرسى: ئەمە چىيە؟ گوتى: تەلەفوۋن و موتورو وەتەرپەمپى موبەرىدەى
زۆرى نەخۇشخانە دزراۋە، ئەمە مەفرەزەى ئاسايشە لەناكاۋ ھاتوون، ھەتا
دەكە بدۆزەۋە!

بهراستی هه ناسهم سوار بوو، هه یای هه زار سائهم چوو، کێ برپوا دهکا که من ئهم شتانهم نه دزیوه، هه رجیش دزراوه به سه رمندا ساخ ده بیته وه، ومکی تریش من کوردم، بێ که سم، خه لکی به ناهه ق دهسته چه وهی خوێان به سه رمانا دهسپن، دهمره تپه بیانوو به کیشیان هه بێ. یه ک سه رهات به دلما: (تاجول نوصول راوبه خت) نه زیاده که م، که شه کی گرتمی وه ک که سی بجپینێ به گویم: مه ترسه خوا که ریمه!!

مقدم طبیب إحصائی باطنی/ غسان نوری أحمد له پێشمه وه بوو، دایان به زاندو زۆر به وردی ئوتومبیله که یان پشکنی هیچیان نه دۆزی یه وه.

سه ره که شته سه رم نه سنوولی ئهمنی فه یله ق فه رمانی دهرکرد: تفضل إنزل: فه رموو دابه زه! دهرگا که م کرده وه که دابه زم، مه سنوولی فه لهمی ته وه جیه سیاسی ناوی نه زه ره بوو، جه عفهری بوو خه لکی به سه ره بوو، له ولاره وه ک له زه وی هه لقوئی په یدا بوو، رووی کرده مه سنوولی ئاسایشی فه یله ق و پێ ی گوت: من و مقدم عزالدین ئهم سه یارمه مان ته فته ش کرده وه هیچی تیانیه بابروا، ئه و جا یه که سه ر رووی کرده من و گوتی: قوربان! فه رموو برپوا! منیش رویشتم و رزگارم بوو، له خودا به زیادی، خودا شایه تی حاله من بێ تاوان بووم، ئاگام له دزی و فزی نه بوو، به لام نه گهر ئه و شتانهم له ورژه دا پێ بگه رانایه خوشم دادگایی خوهم بکردایێ خوّم حوکم ده دا سوپاسی بێ پایان بۆ خودای میهرمان

٢٨٦- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي مَا يُبْكِي هَذَا الشَّيْخَ؟ إِنْ يَكُنْ اللَّهُ خَيْرَ عَبْدًا بَيْنَ الدُّنْيَا وَبَيْنَ مَا عِنْدَهُ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُوَ الْعَبْدَ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَنَا قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ لَا تَبْكُ إِنَّ أَمَنَ النَّاسِ عَلَيَّ

فِي صُحْبَتِهِ وَمَالِهِ أَبُو بَكْرٍ وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا خَلِيلًا مِنْ أُمَّتِي لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ وَلَكِنْ أَخُوهُ الْإِسْلَامُ وَمَوَدَّتُهُ لَا يَتَّقِينَ فِي الْمَسْجِدِ بَابٌ إِلَّا سُدَّ إِلَّا بَابُ أَبِي بَكْرٍ. (الحديث ٤٦٦ - طرفاه في: ٣٦٥٤، ٣٩٠٤). (٢٤١)

ئەبوسەعیدی خودری (پەزەئە خەوای لێ بە) فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بە) وتاریکی دا بۆ یاران، فەرمووی: (خودا بەندەمیەکی خۆیی کردووە بەسەرپشک: کە یالە جیهاندا بمیژی، یا ئەوبەش و یارەیه هەلبگرێ کە لە لای خودا بۆی دانراوە، ئەوبەندەمیەش ئەو بەش و بارەیهی هەلبژارد کە لە لای خودایە).

فەرمووی: جائەبەبەگر دەستی کرد بە گریان، ئێمە ئەم گریانە ی ئەومان بەلاوە سەیر بوو، تەنانەت من لە دلی خۆما گوتم: ئەم پیرە میردە بۆ دەگری لەبەر ئەوەی کە خودا بەندەمیەکی کردووە بەسەرپشک لەنیوانی جیهان و لەنیوانی ئەو بەش و بارەیهی کەوا لە لای خودا، وەبەندەکەیش بەش و بارەمەکی لای خودای هەلبژاردی، شتی وا گریانێ بۆچی یە؟

تۆمەز ئەوبەندەمیەکی کە کرابوو بەسەرپشک و خاترخۆکرا بوو لەنیوان ئەم جیهان و ئەوجیهاندا پێغەمبەر خۆی بوو (دروودی خودی لەسەر بە) وەئەبەبەبەگر (پەزەئە خەوای لێ بە) تیگەشتبوو، جا حەزەرەت (دروودی خەوای لێ بە) فەرمووی: (ئەو ئەوبەبەگر! مەگری، بەراستی ئەوبەبەگر لەهەموو پەڕیاوشتی بەسەر منەو هەیه چ بەگیان، چ بەسامان، ئەگەر من لەئۆمەتم کەسیکم بگرتایە بەدۆست بۆخۆم ئەوبەبەبەگر دەگرت بەخەلیل و دۆست بۆخۆم، بەلام کەسێ لەئۆمەتم ناگرم بەدۆست و خەلیلی تایبەتی بۆ خۆم، چوونکە من خودا کردوومی بەدۆستی خۆی، بەلام لەگەڵ ئەمەیش دا هەتابلێتی بڕایەتی و دۆستایەتی ئایینی ئیسلام لەنیوانمانا پتەوو بەهێزە لەسایە خوداوە) هەتائەوکاتە گەڵی لەهاورپێیان دەرگای

مالیان له سهر مزگهوت هه بوو، جا پێغه مبهه (دروودی خودای له سهر بێ) لهم بارهیه وه
فهرمووی: (ههردەرگایی له سهر مزگهوته دهبی بگیری، تهنیا دەرگای ماله که ی
نه بو به کر نه بی.)

۲۸۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ غَاصِبٌ رَأْسُهُ بِخَرْقَةٍ فَقَعَدَ عَلَى الْمَنْبَرِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّهُ لَيْسَ مِنَ النَّاسِ أَحَدٌ أَمِنَ عَلَيَّ فِي نَفْسِهِ وَمَالِهِ مِنْ أَبِي بَكْرٍ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ وَلَوْ كُنْتُ مَتَّخِذًا مِنَ النَّاسِ خَلِيلًا لَأَتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا وَلَكِنْ خُلَّةَ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ سُدُّوا عَنِّي كُلَّ خَوْخَةٍ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ غَيْرَ خَوْخَةٍ أَبِي بَكْرٍ). (الحديث ٤٦٧ أطرافه في: ٣٦٦٥، ٣٦٥٧، ٦٧٣٨).

ئيبنوعه باس (پرمزای خوايان لى بى) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خودای له سهر بێ)
له نه خو شینی سه ره مه رگا، به پارچه یی به رۆ سه ری خو ى پێچا بوو، له مال
دەرچوو هات بو مزگهوت، له سهر دوانگه (منبر) ه که دانیشته و سو پاس و
ستایشی خودای کردو نه و جا فهرمووی: (له پرستییدا نه بو به کر له هه موو که سی
زیاتر چاکه و پیاو ته ی به سه ر منه وه هه یه، چ به گیان، چ به سامان، گریمان من
که سی کم - له نه ته وه ی ئیسلام - بگرتایه به دو ست (خه لیل) نه بو به کری کو ری
نه بو قه حافه م هه لدم بژاردو نه وم ده کرد به دو ستی گیانی به گیانی خو م، به لام
له گه ل نه وه یشا له سایه ی خودا وه هه ر برا ی ئایینی مه وه هه م هاو پێ مه، دیا ره
که دو ستایه تی ی ئیسلام گه ل باش ته ره له هه موو جو ره دو ستایه تییه کی تر، نه و
دەرگا بچکولانه ی که وان له سهر مزگهوت هه موویان بگرن، نابى دەرگای
ماله کانتان له سهر مزگهوته که ی من به مینی ته نیا دەرگۆ له که ی
نه بو به کر نه بی). (ت/ ١/١١/٥ تاج- ٣ ز- ٣- ٢٢٣٤ ج- ٤).

۲۸۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدِمَ مَكَّةَ فَدَعَا عُثْمَانَ بْنَ طَلْحَةَ فَفَتَحَ الْبَابَ فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَلَالَ

وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ ثُمَّ أَغْلَقَ الْبَابَ فَلَبِثَ فِيهِ سَاعَةً ثُمَّ خَرَجُوا قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَبَدَرْتُ فَسَأَلْتُ بِلَالًا فَقَالَ صَلَّى فِيهِ فَقُلْتُ فِي أَيِّ؟ قَالَ بَيْنَ الْأَسْطَوَاتَيْنِ قَالَ ابْنُ عُمَرَ فَذَهَبَ عَلَيَّ أَنْ أَسْأَلَهُ كَمْ صَلَّى. (الحديث: ٤٦٨ طرفه في: ٣٩٧). (٢٤٢)

عبداللہ کوری عومر (رمزی خواندان سن سن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خودی لہسمر سن) سائی نازادکردنی مہککہ، عثمانی کوری طہلحہی بانگکرد، کہ کلیلداری کہعبہ بوو، فہرمانی پی کرد عثمان دہرگاگہی کردہوہ نہوجا پیغہمبہر (درویدی خودی لہسمر سن) و بیلال و نوسامہی کوری زہیدو عثمانی کوری طہلحہ چوونہ ناوکابہوہ، نہوجا دہرگاگہ داخرا، تاویٰ لہناویدا مانہوہ، نہوجا ہاتنہدہرہوہ، من گورج لہبیلالم پرسى: نایا پیغہمبہر نویزی تیاکرد؟ فہرمووی: نا نویزی تیا کرد. گوتم: لہکویدا؟ فہرمووی: لہنیوانی دوو کوٰلہکہ یہمہنیہکاندا. نیبنوعومر دہیفہرموو: لہدہستم چوو لیٰ بپرسم چہند رکاتی تیادا کرد). (ت/٢٧٢/٢ + ٥ ز ١٣٥ ژ ١٧١٨ ج ٤).

٢٨٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ مَا تَرَى فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ؟ قَالَ مَثْنَى مَثْنَى فَإِذَا خَشِيَ الصُّبْحَ صَلَّى وَاحِدَةً فَأَوْثَرَتْ لَهُ مَا صَلَّى وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ وَثْرًا فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِهِ). (الحديث ٤٧٢ - اطرافه في: ٤٧٣، ٩٩٠، ٩٩٣، ٩٩٥، ١١٣٧). (٢٤٣)

دیسان عبداللہ کوری عومر (رمزی خواندان سن سن) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (درویدی خودی لہسمر سن) لہسہردوانگہ بوو، وتاری دہدا، پیاویٰ لیٰ پرسى: قوربان! رات

(٢٤٢) أخرجه مسلم في الحج، باب: استحباب دخول الكعبة للحاج وغيره رقم: ١٣٢٩=٢٣١٧.

(٢٤٣) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل مثنى مثنى والوتر

ركعة، رقم: ٧٤٩ - ٧٥٣=١٧٤٥، ١٧٤٧، ١٧٤٦.

چُونَه لَه بَارَدِی شَه وَنَوِیژ دِهَوَه؟ فَهَر مَوَوِی: (وَاخِیْرَتَرَه شَه وَنَوِیژ دَووَر کَات دَووَر کَات بَکَرِی، وَاتَه: لَه هَمَمُو دَوو ر کَاتِکَا سَلَاو بَدَاتَه وَه، شَه وَنَوِیژ خَوِیْن کَه تَرَسِی نَه وَه ی بُوْپَه یَدَا بُوو کَه وَآ خَه رِیکَه بَه یَان بَدَا بَا یَه ک ر کَات بَه تَه نَهَا بَکَا، نِیْتَر جَه نَدَه ی شَه وَنَوِیژ کَر دَووَه نَه وَ تَاقَه ر کَاتَه دَه یَان کَات بَه تَاک) نَافِیْع دَه یَفَه ر مَوَوِی: نِیْبَنُو عَوْمَه ر دَه یَفَه ر مَوَوِی: یَه ک ر کَاتَه کَه ی وَه تَر بَکَه ن بَه دَوَاتَرِیْن نَوِیژ ی شَه وَتَان، چَوْنِکَه پِیْغَه مَبَه ر (دَر وِی خَوِی دَی لَه سَر بَی) بَه مَه فَهَر مَانِی کَر دَووَه. (تاج: ۱/۴۹۷ ز ۱۸۲ ژ ۹۷۹ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

شِیکَر دَنَه وَه:

نَه مَه بَه لَگَه ی نَه وَه یَه: کَه دَر وِستَه کُوْپَر گَر تَن وَ دَانِی شَتَن وَ نَه لَقَه دَان لَه نَاو مَر گَه وَتَا، لَه خَزْمَت مَامُوْستَا دَا، بُو مَه بَه سَتِی شِیکَر دَنَه وَه وَ فِیْرَبُووِنِی زَانَسْتِی شَه رَعِی، وَه ک دَه وِر و دَه رَس وَ یَا د کَر دَنِی خَوِی دَاو خَوِیْن دَنِی قَوْرُثَان، بَه مَه ر جِی سَه رَنَه کِی شِی بُوْسَه ر لِی شِیَوَان لَه نَوِیژ کَه رَان.

۲۹۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّه رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى). (الْحَدِيث ۴۷۵ - طَرَفَاهُ فِي: ۵۹۶۹، ۶۲۸۷). (۲۴۴)

عَه بَدَوَلَلَا ی کُوْپَر ی زَه یَدِی نَه نَصَارِی (رَمَزِی خَوِی لَه بَی) فَهَر مَوَوِی: بَه چَاوِی خَوْم پِیْغَه مَبَه ر م دی، دَووَر دِی خَوِی دَا ی لِی بَی، لَه نَاو مَر گَه وَتَا لَه سَه ر پِشْت رَا کِشَا بُوو، لَاقِی نَابُووَه سَه ر لَاقِی. (ت: ۱/۳۵۹ ز ۱۲- ۱۸ ژ ۷۱۷ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

۲۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمِيعِ تَزِيدُ عَلَى صَلَاتِهِ فِي بَيْتِهِ وَصَلَاتِهِ فِي سُوقِهِ خَمْسًا وَعِشْرِينَ دَرَجَةً)

فَإِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وَأَتَى الْمَسْجِدَ لَا يُرِيدُ إِلَّا الصَّلَاةَ لَمْ يَخْطُ خَطْوَةً إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَةً وَحَطَّ عَنْهُ خَطِيئَةٌ حَتَّى يَدْخُلَ الْمَسْجِدَ وَإِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ مَا كَانَتْ تَحْسُهُ وَتُصَلِّي يَعْنِي عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مَا دَامَ فِي مَجْلِسِهِ الَّذِي يُصَلِّي فِيهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ مَا لَمْ يُخْذِثْ فِيهِ). (الحديث: ۷۷؛ طرفه في: ۱۷۶). (۲۴۵)

ئەبۇھورەیرە (رەزى غۇلە لى ھە) ھەرمووی: پېغەمبەر (مەرووی غۇلە لى ھە) ھەرمووی: (نویژی کۆمەل، کەبەجەماعەت دەیکەن، بیست و پینج جار پاداش و خیری زۆرتەرە لەنویژی ماله وەوبازار، کەمرۆف بەتەنیا خوی دەیکا ئەویش لەبەر ئەمەیه چونکە ھەركاتى یەکی لەئێوە دەسنویژیکی جوان بشۆری و بچی بو مزگەوت و لەوچوونەى تەنیا مەبەستى نوێزى، ئەم بەھرە گەورەیهى بۆھەیه: ھەرھەنگاوی دەنى خودا پلەیی پى بەرزى دەکاتەو، گوناھىكى پى لى لى دەورینى ھەتا دەچیتە ناومزگەوت ئەمە حالىھەتى، کاتیکیش کەدەچیتە مزگەوت نیتەر والەناو نوێزداو مانەو لەناو مزگەوتابەنویژ دادەنری بۆ، ھەتا نوێژ لەویدا گلی بداتەو، فریشتەیش بۆ دەپاریتەو و خوش خوش دەلین: خودایە! لى خوش بە، خودایە! میهرى لەگەل بنوینە، بەمەرچی لەوشوینەدا بى کەنویژەکی تیا داگردو، بەمەرچی ئەویش کەدەسنویژەکی نەشکی). (ت/۱/۳۷۰ = ز-۱۲۲- ژ-۷۴۳ ج-۴ = ت ش/د/ت/ن).

۲۹۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَكَ أَصَابِعُهُ). (الحديث ۴۸۱ - طرفاه في: ۲۴۴، ۲۴۶، ۲۴۶) (۲۴۶)

(۲۴۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: فضل الصلاة الجماعة ... رقم: ۱۴۷۸ - ۱۴۷۳، ۱۵۰۴-۶۴۹.

(۲۴۶) أخرجه مسلم في البر والصلة والآداب، باب: تراحم المؤمنين وتعاطفهم وتعاضدهم، رقم: ۲۵۸۵ -

نہ بومووسا (ہمزای خوی لب ہن) فہرمووی: پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر ہن) فہرمووی:
(موسولمان فہلایہ بؤ موسولمان، وەك چؤن چینی دیوار چنگ دہدہنہیەك،
موسولمانانیش لہگەل یەكتردا دەبی ئاوابن) نہوجا پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر ہن)
بؤ روون کردنہوہی لیكچوونہكە پەنجەہی ہەردوو دەستی خوی تیك ئالان.
(ریاض الصالحین/۱/۲۶۰-ش).

۲۹۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى صَلَاتَيْ الْعِشِيِّ فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ فَقَامَ إِلَى خَشْبَةٍ مَعْرُوضَةٍ فِي الْمَسْجِدِ فَأَتَكَهَا عَلَيْهَا كَأَنَّهُ غَضَبَانُ وَوَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَوَضَعَ خَدَّهُ الْأَيْمَنَ عَلَى ظَهْرِ كَفِّهِ الْيُسْرَى وَخَرَجَتْ السَّرْعَاثُ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالُوا قَصُرَتِ الصَّلَاةُ وَفِي الْقَوْمِ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ وَفِي الْقَوْمِ رَجُلٌ فِي يَدَيْهِ طَوْلٌ يَقَالَ لَهُ ذُو الْيَدَيْنِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْسَيْتَ أَمْ قَصُرَتِ الصَّلَاةُ؟ قَالَ لَمْ أُنْسَ وَلَمْ تُقْصَرْ فَقَالَ أَكَمَا يَقُولُ ذُو الْيَدَيْنِ فَقَالُوا نَعَمْ فَتَقَدَّمَ فَصَلَّى مَا تَرَكَ ثُمَّ سَلَّمَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ كَبَّرَ وَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ۴۸۲- أطرافه في: ۷۱۴، ۷۱۵، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۶۰۵۱، ۷۲۵۰) (۲۴۷)

نہ بوہورمیرہ (ہمزای خوی لب ہن) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (درویدی خودای لہسہر ہن)
بہرنویژی نویژی نیوہرؤ - یاعہسر- ی بؤ دہکردین، دوو رکاتی بؤمان کردو
سلاوی دایہوہ، تہختہیەك لہناو مزگہوتا ہەل سہپینرابوو، پیغہمبہر (درویدی
خودای لہسہر ہن) ہەلسا پالی دابہوتہختہیەوہ، وەك عاجزو زیزوابوو، دەستی راستی
نایہ سہردہستی چہپی و پەنجەکانی تیك پەرانندو روومەتی لای راستی دانا

(۲۴۷) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: السهو في الصلاة والسجود له. رقم:

له سه رپشتی دهستی چه پی، ومنه وانهی به په له بوون له دمرگا کانی مزگه و ته وه
چوونه دهره وه، نو یژ که ره کانی تریش له بهر خو پانه وه گوتیان: نو یژ کورت
کراو ته وه؟ نه بویه کرو عومهریش له ناو کومه نهی نو یژ خو پنه کانا بوون،
پر کیښیان نه کرد که له م بارمیه وه قسه له گه ل حه زرم تدا بکه ن، له ناو
کومه نه که دا پیاو هه بوو، هه ردو وده ستی که می در یژ بوون، له بهر نه وه پیان
ده گوت: ذولیه دهین (واته: ده ست در یژ که له) جائه و پیاو هه لسا عه رزی
حه زره تی کرد: قوربان! نهی پیغه مبه ری خودا! نایا نو یژ کورت کراو ته وه
یاتو له یادت نه بوو، که واهه باتی چوار رکات دوور کاتت کرد؟ پیغه مبه ریش
(دروودی خودی له سر بهر) فهرمووی: نه م دوو شته هیچیان رووی نه داوه، نه من له بیرم
چوو وه نه نو یژیش کورت بو ته وه، نه ویش عه رزی کرد: با، نهی پیغه مبه ری
خوا! یه کی له م دوو شته روی داوه، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سر بهر) رووی کرده
خه لکه که و فهرمووی: نایا شتی وا رووی داوه، وه ذولیه دهین ده لی وایه؟
گوتیان: به لی نهی پیغه مبه ری خودا! قسه که ی ته و او وه. نینجا پیغه مبه ر (دروودی
خودی له سر بهر) گه راپیه وه بو جیگه ی نو یژ که ی خو ی و، پی شکه و ته وه دوور کاتی
تری کردو به دانیش تنه وه (له پاش سلاودانه وه) دوو کړنووشی هه له ی له سر
نه م شیوه یه برد: له پاش سلاودانه وه ی دو م نه للا هونه کبه ری کردو
کورنووشیکی ناسایی برد، یان که می در یژ تر، نه و جا سه ری بهر ز کرده وه
نه للا هونه کبه ری کردو کورنووشیکی ناسایی تری برد، یان که می در یژ تر
له کوورنووشی ناسایی، دیسانه وه سه ری بهر ز کرده وه نه للا هونه کبه ری کردو
بو جاری سییم سلاوی دایه وه. (ت/۱/۳۲۶/۷/۸/۹/۱۰ ز ۱۰۹ ژ- ۶۴۰ ج- ۴).

۲۹۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي أَمَاكِنَ مِنَ الطَّرِيقِ
فَيُصَلِّي فِيهَا وَيُحَدِّثُ أَنَّ أَبَاهُ كَانَ يُصَلِّي فِيهَا وَأَنَّ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمَكِنَةِ وَحَدَّثَنِي نَافِعٌ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي تِلْكَ الْأَمَكِنَةِ).
(الحديث ۴۸۳- أطرافه في: ۱۵۳۵، ۲۳۳۶، ۷۳۴۵).

گه لی جار عه بدوللای کوری عومهر (درویدی خوئی لیسر بیست) له ریگه و بانه کانی دهوروبه ری مه دینه، بۆ نویژکردن منه ی نهو شوینانه ی ده کرد که پیغه مبه ر (درویدی خوئی لیسر بیست) نویژی تیا کردوون، نهویش له وشوینانه دا نویژی ده کرد، وه نه وه ی ده گپرایه وه: که به خوودی خو ی پیغه مبه ری دیوه له وجیگایانه دا نویژی کردووه.

۲۹۵- عَنْ نَافِعٍ (رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى) أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْزِلُ بِذِي الْحُلَيْفَةِ حِينَ يَعْتَمِرُ وَفِي حَجَّتِهِ حِينَ حَجَّ تَحْتَ سَمُرَةٍ فِي مَوْضِعِ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِذِي الْحُلَيْفَةِ وَكَانَ إِذَا رَجَعَ مِنْ غَزْوٍ كَانَ فِي تِلْكَ الطَّرِيقِ أَوْ حَجَّ أَوْ عُمَرَةَ هَبَطَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ فَإِذَا ظَهَرَ مِنْ بَطْنٍ وَادٍ أَلَاخَ بِالْبَطْحَاءِ النَّبِيِّ عَلَى شَفِيرِ الْوَادِي الشَّرْقِيَّةِ فَعَرَّسَ ثُمَّ حَتَّى يُصْبَحَ لَيْسَ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِحِجَارَةِ وَلَا عَلَى الْأَكْمَةِ النَّبِيِّ عَلَيْهَا الْمَسْجِدُ كَانَ ثُمَّ خَلِيجُ يُصَلِّي عَبْدُ اللَّهِ عِنْدَهُ فِي بَطْنِهِ كُتِبَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يُصَلِّي فَدَحَا السَّيْلُ فِيهِ بِالْبَطْحَاءِ حَتَّى دَفَنَ ذَلِكَ الْمَكَانَ الَّذِي كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي فِيهِ). (٢٤٨) (الحديث ٤٨٤ - أطرافه في: ١٥٣٢، ١٥٣٣، ١٧٩٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى حَيْثُ الْمَسْجِدُ الصَّغِيرُ الَّذِي دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بِشَرْفِ الرُّوحَاءِ وَقَدْ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَعْلَمُ الْمَكَانَ الَّذِي صَلَّى فِيهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ ثُمَّ عَنْ يَمِينِكَ حِينَ تَقُومُ فِي الْمَسْجِدِ تُصَلِّي وَذَلِكَ الْمَسْجِدُ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ الْيُمْنَى وَأَنْتَ ذَاهِبٌ إِلَى مَكَّةَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمَسْجِدِ الْأَكْبَرِ رَمِيَّةٌ بِحَجَرٍ أَوْ نَحْوِ ذَلِكَ). (٤٨٥ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يُصَلِّي إِلَى الْعِرْقِ الَّذِي عِنْدَ مُنْصَرَفِ الرُّوحَاءِ وَذَلِكَ الْعِرْقُ انْتِهَاءُ طَرَفِهِ عَلَى حَافَةِ الطَّرِيقِ دُونَ الْمَسْجِدِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْمُنْصَرَفِ وَأَنْتَ

ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ وَقَدْ ابْتَنَيْتُمْ ثُمَّ مَسْجِدَ فَلَمْ يَكُنْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ يُصَلِّي فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ كَانَ يَتْرُكُهُ عَنْ يَسَارِهِ وَوَرَاءَهُ وَيُصَلِّي أَمَامَهُ إِلَى الْعِرْقِ نَفْسِهِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الرُّوحَاءِ فَلَا يُصَلِّي الظُّهْرَ حَتَّى يَأْتِيَ ذَلِكَ الْمَكَانَ فَيُصَلِّي فِيهِ الظُّهْرَ وَإِذَا أَقْبَلَ مِنْ مَكَّةَ فَإِنْ مَرَّ بِهِ قَبْلَ الصُّبْحِ بِسَاعَةٍ أَوْ مِنْ آخِرِ السَّحَرِ عَرَّسَ حَتَّى يُصَلِّيَ بِهَا الصُّبْحَ). (٤٨٦ رقم الحديث في فتح الباري)

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ تَحْتَ سَرْحَةٍ ضَخْمَةٍ دُونَ الرُّوَيْثَةِ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ وَوَجَاهِ الطَّرِيقِ فِي مَكَانٍ بَطْحٍ سَهْلٍ حَتَّى يُفْضِيَ مِنْ أَكْمَةِ دُوَيْنَ بَرِيدِ الرُّوَيْثَةِ بِمِيلَيْنِ وَقَدْ انْكَسَرَ أَغْلَاهَا فَأَثْنَى فِي جَوْفِهَا وَهِيَ قَائِمَةٌ عَلَى سَاقٍ وَلَهَا سَاقِيهَا كُتِبَ كَثِيرَةٌ). (٤٨٧ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى فِي طَرَفِ ثَلَاثَةِ مِنْ وَرَاءِ الْعُرْجِ وَأَلَتْ ذَاهِبَ إِلَى هَضْبَةٍ عِنْدَ ذَلِكَ الْمَسْجِدِ قَبْرَانِ أَوْ ثَلَاثَةِ عَلَى الْقُبُورِ رَضَمٌ مِنْ حِجَارَةٍ عَنْ يَمِينِ الطَّرِيقِ عِنْدَ سَلَمَاتِ الطَّرِيقِ بَيْنَ أُولَئِكَ السَّلَمَاتِ كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَرُوحُ مِنَ الْعُرْجِ بَعْدَ أَنْ تَمِيلَ الشَّمْسُ بِالْهَاجِرَةِ فَيُصَلِّي الظُّهْرَ فِي ذَلِكَ الْمَسْجِدِ). (٤٨٨ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ عِنْدَ سَرَاحَاتٍ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ فِي مَسِيلٍ دُونَ هَرَشَى ذَلِكَ الْمَسِيلِ لَأَصِقَ بِكَرَاعِ هَرَشَى يَتَنَّهُ وَيَتَنُّ الطَّرِيقِ قَرِيبٌ مِنْ غُلُوقِ وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُصَلِّي إِلَى سَرْحَةٍ هِيَ أَقْرَبُ السَّرْحَاتِ إِلَى الطَّرِيقِ وَهِيَ أَطْوَلُهُنَّ). (٤٨٩ رقم الحديث في فتح الباري/ طرفاه في: ١٧٦٧، ١٧٦٩).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ فِي الْمَسِيلِ الَّذِي فِي أَذْيِ مَرِّ الظُّهْرَانِ قَبْلَ الْمَدِينَةِ حِينَ يَهْطُ مِنَ الصَّفَرَاوَاتِ يَنْزِلُ فِي بَطْنِ ذَلِكَ الْمَسِيلِ عَنْ يَسَارِ الطَّرِيقِ وَأَلَتْ ذَاهِبَ إِلَى مَكَّةَ لَيْسَ بَيْنَ مَنْزِلِ رَسُولِ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الطَّرِيقِ إِلَّا رَمِيَةً بِحَجَرٍ. (٤٩٠ - رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَنْزِلُ بِذِي طَوًى وَيَبِيتُ حَتَّى يُصْبِحَ يُصَلِّي الصُّبْحَ حِينَ يَقْدُمُ مَكَّةَ وَمُصَلِّي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ لَيْسَ فِي الْمَسْجِدِ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ وَلَكِنْ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ عَلَى أَكْمَةٍ غَلِيظَةٍ). (٤٩١ رقم الحديث في فتح الباري).

وَأَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمَرَ حَدَّثَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اسْتَقْبَلَ فَرَضَتِي الْجَبَلِ الَّذِي بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَبَلِ الطَّوِيلِ نَحْوَ الْكَعْبَةِ فَجَعَلَ الْمَسْجِدَ الَّذِي بُنِيَ ثُمَّ يَسَارَ الْمَسْجِدِ بِطَرَفِ الْأَكْمَةِ وَمُصَلَّى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْفَلَ مِنْهُ عَلَى الْأَكْمَةِ السُّودَاءِ تَدْعُ مِنَ الْأَكْمَةِ عَشْرَةَ أَذْرُعٍ أَوْ نَحْوَهَا ثُمَّ تُصَلِّي مُسْتَقْبِلَ الْفُرْصَتَيْنِ مِنَ الْجَبَلِ الَّذِي يَبْتَكَ وَبَيْنَ الْكَعْبَةِ). (٤٩٢ - رقم الحديث في فتح الباري).

نافع (رمزای خوی لی بر) فہرمووی: عہدوئلائی کوپی عومہر (رمزای خویان لی بی) ہہوالی پیدام: پیغہمبہر (مرووی خودی لسمہر بر) کاتی دہچوو بو عہمرہ، کدہگہیشتہ ذولحلیفہ، کدہچار میل لہمہدینہوہ دوورہ، کدہنیستا پیی دہگوتری بیری عہلی، لہوی لہژولحلیفہ دادہبہزی و لای دہدا بو وچان گرتن، لہحہجی مالآواییشدا لہوی دابہزی، لہژیردارموغہیلا نیکالای دہدا، لہشوینی نہو مزگہوتہدا بوو کدہوا لہذولحولہیفہ.

جاران دہستووری پیغہمبہر (مرووی خودی لسمہر بر) وابوو کدہلہوپیگہوہ، لہغہزا، یالہحہج، یالہعہمرہ، دہگہرایہوہ بوئمہدینہ، لہناو شیوی عہقیقہوہ دادہبہری، کدہلہناو شیوہکدہ دمردہچوو لای دہدا، ولآخہکدہی لہوزیخہلانہ پان و بہرینہ دا ییخ دہدا، کدہدہکدہویتہ سہرقہراخی شیوہکدہ، لہخورہہلاتی کدہوانہی شیوہکدہوہ، نہوزیخہلانہ ناودارہ بہ بہطحای ذولحلیفہ، نالہویدا وچانی دہگرت و ہہتا بہیانی لی دہدا لہوی دہمایہوہ، لہلای نہو نہو مزگہوتہدا

نا کهوا له سهر گرده بهردینه که، وهله سهر ئه و ته پۆلکه یهیش نا که مزگه وتیکی وابه سهر وه، له ویدا دهرمی هه بوو عه بدوللای کوری عومهر (پرمزای خوهران لئ بئ) له ناو ئه و دهرمه دا نوپزی ده کرد، له ناو ئه و دهرمه دا چهند ته پۆلکه لئ هه بوو، جاران پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) له ویدا نوپزی ده کرد، به لام به ره به ره لافاو پالی نا به زیخ و لی زیخه لانه که وه، له قورولیتیه به طحا که ناو ئه و دهرمه یه پر کرده وه، ئه و شوپنه ی که عه بدوللای بۆ پیرۆزی نوپزی تیدا ده کرد له و چه و قورولیتیه دایبۆشی.

دیسان نافیع (پرمزای خوی لئ بئ) فه رمووی: ومعه بدوللای کوری عومهر (پرمزای خویان لئ بئ) گپرایه وه بۆم: که پیغه مبه ری سهر وهر (دروودی خودای له سهر بئ) له ویدا نوپزی ده کرد که مزگه وته بچکۆله که ی لییه، کهوا له نزیکی مزگه وته ناونجی یه که وه، کهوا له سهر ئه و به رزای یه ی که دهرپوانی به سهر گوندی ره و حادا، ره و حاو دوورۆز - که ده کاته سی و شەش میل - له مه دینه وه دووره، عه بدوللای (پرمزای خوی لئ بئ) ئه و شوپنه ی دهرانی که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) نوپزی لئ کرد بوو، ئاوا نیشانه ی ئه و جیگه یه ی هه لده دا: کاتی له مه دینه وه ده چیت بۆ مه که که، له وئ له لای راسته وه کاتی له ناو مزگه وته که دا راده و مستیت نوپز ده که ی، مزگه وته ناونجی یه که ده که ویته سهر قه راخی لای راستی پێگه که، که له مه دینه وه بچیت بۆ مه که که، به رده هاو پزی، یاده وری به رده هاو پزی له مزگه وته گه وره که وه دووره!

وه ئیبنو عومهر له پال ئه و یاله یشدا نوپزی ده کرد، کهوا له لای کۆتایی ره و حادا، که ناو داره به یالی (عرق الظبية) کلکه ی ئه م یاله کۆتایی دئ، له سهر قه راخی پێگه که، له نزیکی ئه و مزگه وته وه کهوا له نیوانی یاله که و کۆتایی ره و حادا، که له مه دینه وه بچئ بۆ مه که که. ئاله ویدا مزگه وتی دروست کرابوو، عه بدوللای له و مزگه وته دا نوپزی نه ده کرد، به لکوو ئه و مزگه وته ی به جئ ده هیشتو له لای چه پیه وه ده یخسته پشت خوی و له به رده م مزگه وته که وه

بهره و خودی یائی عیر قول زبیه نویژی دهکرد، وه جاران عه بدوللای کوری عومهر سهرله به یانیان لهره و حائه وه بهره مه ککه دهکته و ته پری، نویژی نیومرپی نه دهکرد، تا دهاته نه و شوینه و لهوئی نویژی نیومرپی دهکرد به لام نه گهر له مه ککه وه به اتایه ته وه، و به تاوئی له پیش به یانا بگه یشته ته نهوئی، یا له بهره به یانا بگه یشته ته نهوئی لهوئی لای دهدا، هه تا نویژی به یانی لی دهکرد.

و منافع فهرمووی: و مه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بی) له ژیر شیخه ئیکی گهرمدا، له نزیك گوندی روومیشه وه لای لای دهدا، له لای راستی ریگه که وه ریك له بهره ر ریگه که، له شوینیکی دهستانی ته ختانی پان و پوردا داده به زی، له ته پۆلکه وه سهری هه لدها که دوو میل دووره لهو جیگه یه وه که به ریدی روومیشه لی داده به زی. نهو ته پۆلکه له یش لووتکه ی شکاومه وه نووشتاومه وه ناوخی، له بهره نه وه ریك وهك خانوو له سهر دیوار ناوا قنج راوستاوه، نهك وهك گرد له بنه وه پان و له سهر وه تهسك بی، له بنیدا کۆمه لی تهپکه لی زوری لی بوو.

دیسان نافع (همزی خوی لی بی) فهرمووی: و مه بدوللا گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بی) له دامینی تافگی نویژی دهکرد، له پشت عهرجه وه، که بهره یائی برپی، له لای نهو مزگه وته دوو گۆر یاسی گۆر هیه، گۆره کان کۆمه له به ر دیان واله سهر، وان له لای راستی ریگه که وه، له لای تاویره کانی سهر ریگه که دان، له ناو نهو تاویره وه عه بدوللا له پاش قرچه ی نیومرپی که خۆر لارده بۆ وه له عهرجه وه دهجووبۆ نهو مزگه وته نویژی نیومرپی لهوئی دهکرد.

دیسان (همستی خوی لی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (همزی خوی لی بی) نه م فهرموو دمییه ی گیرایه وه بۆم: که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بی) له لای کۆمه لی شیخه لا، له چه پی ریگه که وه، له ناومرپۆگه یه کی لافاوا، له نزیك مله ی ههرشاوه، لای دا بۆ وچان، نهو ناومرپۆگه یه لکاوه به دامینی لاپالی ههرشاوه، له نیوانی

ئەو و پڻ ڳهه ڪه ڏا نزیکه ی تیر هه اوڻیڙی دمبی، ودهه بدوللای رووهو شیخه لئی
لهو شیخه لانه نویڙی دهکرد، که نزیکترین شیخه لئی بوو لهو شیخه لانه ی
که له پڻ ڳهه که وه نزیك بوون، وه له گشت شیخه له کانی تریش دریڙتر بوو.

دیسان نافع (پرمزای خوبی لئی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (پرمزای
خوایان لئی بی) ئەم فهرمووده یه ی پئی گوتم: که پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی)
جاران له وئاوه پڻ ڳه ی لافاوهدا دابه به زی کهوا له خوارووی مه روظه هرا نه وه،
له ناستی مه دینه، له ویڊا که به رهو شیوه زمرده کان دابه پهریت له ناو ئەو
ئاو پڻ ڳه یه ڏا دابه به زیت، کهوا له لای چه پی پڻ ڳه که وه، که به رهو مه که که
برویت، جڳه ی دابه زینه که ی پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی) به رده هه اوڻیڙی
له پڻ ڳه که وه دووره.

دیسان نافع (پرمزای خوبی لئی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر (پرمزای
خوایان لئی بی) ئەم فهرمووده یه ی گپراو هتوه بوڻ که جاران پیغه مبهەر (دروودی
خودی له سهر بی) له ذیطه و دابه به زی، وه شهو له وی دهمایه وه تابه یانی، و منویڙی
به یانی له وی دهکرد، ئەو جا دهرؤیشته ناو مه که وه، نویڙگا که ی پیغه مبهەر
(دروودی خودی له سهر بی) له ذی طه و، له سهر ته پوڻ که یه کی گه وره بوو، له ناو ئەو
مزگه و ته ڏا نا که ئیستا له وی دروست کراوه، به لام له خوار ئەو وه له سهر
گردیکی گه وره.

دیسان نافع (پرمزای خوبی لئی بی) فهرمووی: عه بدوللای کوری عومهر گپراپه وه بوڻ:
که پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی) رووی کرده سهر کهل، که پڻ ڳه که له سهر
شاخه که به به ینیدا دهر و، ئەو شاخه ی که ده که و ته نیوانی پیغه مبهرو نیوانی
شاخه دریڙه که ی لای که عبه وه، ئەو مزگه و ته ی که ئیستا له وی دروست کراوه
دهیخته لای چه پی مزگه و ته که وه که له ناخری کرده که وه بوو، نویڙگا که ی
پیغه مبهەر (دروودی خودی له سهر بی) له خوارپه وه بوو، له سهر کرده ره شه که، ده که ز

یالهدهوری دهگهز لهوگرده بهجی بهیله، نهوجا رووبکه ره سه رکه له که له سه ره
کیوه که و نویژ بکه، کیوه که له م کاته دا دمکه ویته نیوانی توو نیوانی که عبه وه.

راشه و شیکردنه وه:

بۆ تیگه یشتنی ته واو له م چه ند فه رمووده یه پئویست به نه خشه یه کی نه م
رپگه و بانانه هه یه، شیخی عه سقه لانی له فه تحو لباریدا ده فه رموی: (له م
سه رده مه ی نی مه دا له م مزگه وتانه ته نیا دوو مزگه وته که ی ذو لحو له یفه و
مزگه وته کانی ره وحاء ده زانرین و به س) وه هه روا ده فه رموی: (پوخته ی نه م
فه رموودانه به لگه ی نه وه یه: که ئیبنو عومه ر خو ی پیرۆز ده کرد له پیت و فه ری
نه و شوینه پیرۆزانه.. سوودی زانی نی نه م جیگایانه یش نه وه یه که به غه و ی
ده فه رموی: هه ر مزگه وتی ساخ ببیته وه که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر به ت) نویژی
تیادا کرد وه، نه گه ر که سی ئاه و نه زربکا که نویژی تیادا بکا، نه زره که ی
داده مه زری و له سه ری هته ی که جی به جی ی بکا، هه روه ک چۆن که سی نه زربکا
که نویژ له مه س جیدو لحه راما، یاله مزگه وته که ی پیغه مبه ر هه ردا،
یاله مه س جیدو لئه قصادا بکا ئاوا.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۲) باسه کانی به ره به ست (سوتره) ی نویژ که ر

(أبواب ستره المصلی)

۲۹۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ أَمَرَ بِالْحَرَبَةِ فُتَوَضَعُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا وَالنَّاسُ وَرَاءَهُ
وَكَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السَّفَرِ فَمِنْ ثَمَّ اتَّخَذَهَا الْأَمْرَاءُ). (الحدیث ۴۹۴ - أطرافه فی:
۴۹۸، ۹۷۲، ۹۷۳) (۲۴۹)

ثیبونوعومەر (رمزى خواهان لى بى) فەرمووى: دەستوورى پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى)

وابوو، لەپرۆژى جەژنا، کە لەشار دەرەچوون و دەچوون بۆ نوێزگا کە لەدەرەوى شار، بۆ کردنى نوێزى جەژن، فەرمانى بەنۆکەرەكەى دەکرد، نێزمەى كى هەڵدەگرتو، لەبەردەم پېغەمبەرەوه دەرپۆشت، تادەگەيشتنە نوێزگا کە، لەوێ لەبەردەم پېغەمبەرەوه نێزمەى كى دادەچەقاند، ئیتەر پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بەرەو ئەو نێزمەى نوێزى دەکرد، خەلكەكەيش لەپشتیەوه بەجەماعەت نوێزىيان دەکرد، ئەم نێزمەچەقاندەنى لەلەسەفەریشدا دەکرد، لەشوێنى كەدیواری ئى نەبووایە بۆ کردنى بەبەرەبەست، جائەم كارەى پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) سەرچاوەى ئەو دەستوورو باوەیە كە فەرمانەرەواكان کردوینە بەیاسا لەجەژن و ئەمانەدا كەسێ نێزمەى هەڵدەگرێ و لەبەردەمیانەوه تانویزگا کە دەروا).

۲۹۷- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ بِالْبُطْحَاءِ وَبَيْنَ يَدَيْهِ عَتْرَةٌ، الظَّهَرُ رَكَعَتَيْنِ وَالْعَصْرُ رَكَعَتَيْنِ تَمُرٌ بَيْنَ يَدَيْهِ الْمَرْأَةُ وَالْجِمَارُ). (الحديث: ۴۹۵ طرفه في: ۱۸۷). (۲۰۰)

ئەبوجوحەیفە (رمزى خوى لى بى) فەرمووى: لەبەطحای مەككە پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) بەرنوێزى دەکرد نیوەپرۆ و عەصرى كورت كردهوه، بەكۆكردنەوهى كورتەوه كراوى پێشخراو لەسەر ئەم شیومەى كردنى، لەپێشا نوێزى نیوەپرۆى بەدوو ركات بۆ كردن، دوابەدواى ئەو نوێزى عەصریشى بەدوو ركات بۆكردن، لەوكاتەدا لەبەردەمىهوه لەودىو نێزمەكەوه ژن و گۆیدریژ هاموشۆیان دەکرد ئەویش زیانى بۆ نوێزمەكەیان نەبوو. (ت/۲/۲۴۱/۱- ۲- ۴۶۲ ج-۴).

۲۹۸- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ بَيْنَ مُصَلَّى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبَيْنَ الْجِدَارِ مَمَرٌ الشَّاةِ). (الحديث: ۴۹۶ طرفه في: ۷۳۳). (۲۰۱)

سهل (رمزی خوی لن بی) فهرمووی: نویژگه (موصه‌لا) که‌ی پیغه‌مبهر (دروودی خودی
لسمر بی) له‌جیگه‌ی پیکانییه‌وه تادیواره‌که - به‌قه‌د گوزمرگای مه‌ری، یابزنی،
ده‌بوو. (ش/د/تاج/ ۱/۲۳۶/۱).

۲۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ لِحَاجَتِهِ تَبِعْتُهُ أَنَا وَغُلَامٌ وَمَعَنَا عُكَّازَةٌ أَوْ عَصَا أَوْ عَنَرَةٌ وَمَعَنَا إِدَاوَةٌ فَإِذَا فَرَغَ مِنْ حَاجَتِهِ نَاولَنَاهُ الْإِدَاوَةَ). (الحديث: ۵۰۰). (۲۵۲)

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک (رمزی خوی لن بی) فهرمووی: جاران پیغه‌مبهر (دروودی خودی لسمر
بی) که‌ده‌جوو بو‌سه‌راو، من و کو‌ریکی تر له‌سی‌ره‌ی مندا، جه‌وه‌نده‌یی ئاومان
هه‌لده‌گرتو شوینی ده‌که‌وتین، که‌سه‌راوه‌که‌یی ته‌واو ده‌کرد ئاوه‌که‌مان ده‌دایه
ده‌ستی تاراتی پی ده‌گرت.

هه‌روا دارشه‌قی یاداردستی یانی‌زه‌یه‌کی‌شمان له‌گه‌ل خو‌مان ده‌برد له‌پاش
تاراتکردن و ده‌سنویژ گرتن ئه‌گه‌ر له‌شوینی نویژی بکردایی که‌به‌ربه‌ستی
تری لی نه‌بوایه، ئه‌وه‌ی ده‌کرد به‌به‌ربه‌ست. (تاج/ ۱/۱۲۲/۱ ز- ۲۵ ژ ۲۰۱ چ- ۴).

۳۰۰- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي عِنْدَ الْأُسْطُوَانَةِ الَّتِي عِنْدَ الْمُصْحَفِ فَقُلْتُ يَا أَبَا مُسْلِمٍ أَرَأَاكَ تَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَ هَذِهِ الْأُسْطُوَانَةِ؟ قَالَ فَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَحَرَّى الصَّلَاةَ عِنْدَهَا). (الحديث: ۵۰۲). (۲۵۳)

یه‌زیدی کو‌ری ئه‌بو‌عو‌به‌ید فهرمووی: سه‌له‌مه‌ی کو‌ری ئه‌کو‌ه (رمزی خوی لن بی)
ده‌ستووری وابوو له‌لای کو‌له‌که‌که‌ی لای صندوو‌قی قورئانه‌که‌دا منه‌یی نویژی
ده‌کرد، منیش عه‌رزیم کرد: ئه‌ی ئه‌بو‌مو‌سلیم! سه‌ره‌نجت ده‌دم له‌لای ئه‌م

(۲۵۱) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: الاستنجاء بالماء من التبرز، رقم: ۱۱۳۴-۲۷۱.

(۲۵۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۹-۶۱۸، ۶۱۹.

(۲۵۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: دنو المصلي من السترة، رقم: ۵۰۸ = ۱۱۳۵.

کۆلەکهیه دا منهیی نوێژ دهکە، هۆی نهوه چیه؟ فهرمووی: دیومه که پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) لیره دامنهیی نوێژی دهکرد. (ت/۱/۲۳۶=ز-۶۷-ژ-۴۴۷).

شیکردنهوه:

ئه م کۆلەکهیه کۆلەکهی ناوهراسته له کۆلەکهکانی رهوضه ی موکهر رهمه، کهوا له مزگه وته کهی پیغه مبهەر، له مه دینه ی نازدار، ناسراوه به کۆلەکهی کۆچکاران (اسطوانة المهاجرین).

دهگیر نهوه: عایشه (همزای خۆی لای به) دهیغه رموو: (ئه گهر مه ردمه که به مه بزانی له سه ری ده یکه ن به شه ره تیر، چونکه ههر که سه یان خۆی ده یویست له ویدا نوێژ بکا). عایشه به نهیانی ئه م رازه ی لای ئیبنوزوبهیر درکاندبوو، بۆیه ئیبنوزوبهیر زۆر له ویدا نوێژی دهکرد.

۳۰۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ الْكَعْبَةَ وَأَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ وَبِلَالٌ وَعُثْمَانُ بْنُ طَلْحَةَ الْحَجَبِيُّ فَأَغْلَقَهَا عَلَيْهِ وَمَكَثَ فِيهَا فَسَأَلْتُ بِلَالًا حِينَ خَرَجَ مَا صَنَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ جَعَلَ عُمُودًا عَنْ يَسَارِهِ وَعُمُودًا عَنْ يَمِينِهِ وَثَلَاثَةَ أَعْمِدَةٍ وَرَأَاهُ وَكَانَ الْبَيْتُ يُؤْمِنُ عَلَى سِتَّةِ أَعْمِدَةٍ ثُمَّ صَلَّى؟ وَفِي رِوَايَةٍ: عُمُودَيْنِ عَنْ يَمِينِهِ). (الحديث: ۵۰۵ طرفه في: ۳۹۷).

ئیبنوعومه ر (همزای خواهران لای به) فهرمووی: سالی نازادکردنی مه کهکه، پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) خۆی و بیلال و ئوسامه ی کوری زهیدو عوتمان ی کوری طه لهی ئهل - حه جه بی چوونه ناو مائی کابه وه، و مدمرگایان له سه ره خۆیان داخست و تاوی له ناویدا مانه وه، جاکه مدمرگا که یان کرده وه یه که م کهس که چوو وه ژوو ره وه من بووم، به بیلال که یشتم لایم پرسی: ئایا پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسەر به) نوێژی تیا دا کرد؟ فهرمووی: به ئی: کۆلەکه یه کی خسته لای چه پیه وه دوو کۆلەکه ی خسته لای راستیه وهو سی کۆلەکه یشی خسته پشت خۆیه وه، که نه مه

سهرجه میان ده‌گانه شەش کۆلەگە، ئەو سەر دەمەیش بەیت لە سەر شەش ئەستون بوو (بروانە فەرموودەى ژمارە: ۲۸۸).

۳۰۲- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَّهُ كَانَ يُعَرِّضُ رَاحِلَتَهُ فَيُصَلِّي إِلَيْهَا قُلْتُ أَفَرَأَيْتَ إِذَا هَبَّتِ الرِّكَابُ؟ قَالَ كَانَ يَأْخُذُ هَذَا الرَّحْلَ فَيَعْدِلُهُ فَيُصَلِّي إِلَى آخِرَتِهِ أَوْ قَالَ مُؤَخَّرِهِ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَفْعَلُهُ). (الحديث: ۵۰۷ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۴)

عوبەیدوللا فەرمووی: نافع فەرمووی: ئیبنوعومەر (پرمزای خوايان لى بى) فەرمووی: جاران پێغه مېهر (دروودی خویدی لى بى) و لاخه که ی له بهردهمی خۆیدا له سەر لا درێژ دهکردو ئەوجا نوێژی بهردو و لاخه که دهکردو و لاخه که ی دهکرد به بهربهست (سووتره). نافع فەرمووی: گوتم به ئیبنوعومەر: باشه له کاتی و شتر شەلەژانا چۆن؟ فەرمووی: له کاتی وادا کۆپانه و شتره که ی دههیناو به پێکی له بهردهم خۆیه و مدای دهناو پێک دهیی و هستانو ئەوجا بهردو کۆپاره ی پاشه و ه ی کورتانه که نوێژی داده بهست، ئیبنوعومەریش هه مان شتی دهکرد. واته: ئەگەر و شتره که ی هێمن بوایه له سهرباری پانی خودی و شتره که ی دهکرد به بهربهست دهنای کۆپانه که یی دهکرد به بهربهست. (ت/۱/۲۳۷/۴ ز- ۶۷ ژ- ۴۹۹ ج- ۴).

۳۰۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعَدْتُمُونَا بِالْكَلْبِ وَالْجِمَارِ لَقَدْ رَأَيْتُنِي مُضْطَجِعَةً عَلَى السَّرِيرِ فَيَجِيءُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَتَوَسَّطُ السَّرِيرَ فَيُصَلِّي فَأَكْرَهُ أَنْ أُسْحَحَهُ فَأَنْسَلُ مِنْ قِبَلِ رِجْلِي السَّرِيرِ حَتَّى أُنْسَلَ مِنْ لِحَافِي). (الحديث: ۵۰۸ طرفه في: ۳۸۲). (۲۵۵)

(۲۵۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: ستره المصلى، رقم: ۵۰۲ = ۱۱۱۷.

(۲۵۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتراض بين يدي المصلى، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۳.

هندی گهس له خزمهتی عائیشهی دایکی موسولماناندا (همزی خوی لږ بر) باسی
 نهوشتانهیان دهکرد که گوايه نه گهر به بهردهم نویژ کهردا برپون نویژ کهکی
 دهبرن، وهگوتیان: سهگو و کهروژن نویژ دهبرن! عائیشهیش فهرمووی: نه مه
 چون قسه یه که، نیمه ی ژنان ده کهن به هاوتای سهگو و کهر؟!

شتی وا راست نییه، چونکه ریکه وتووو من خوم له سهر تهخت راکشاوم کاتی
 پیغه مبه ر (دروودی خودی لاسر بر) ته شریفی دهاته وه، ریک له ناومراستی چاراپیه کهکی من
 له سهری راکشاووم راده وه ستاو نویژی داده به ست، جائه گهر له وکاته دا بو کارئ
 هه لېستامایه حزم نه ده گرد که ریک رووبه پرووی حه زرت راست ببه وه،
 له بهر نه وه به هیواشی له لای پاینی چاراپیه که وه خوم دهنزیه وهو خوم له ژیر
 لیغه که مه وه ده کی شایه وه. (ت/۴/۱ = ۴/۲۴۴ = ز-۷۱ ژ ۴۶۶ = ش/د/ن).

۳۰۴- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يُصَلِّي فِي يَوْمٍ جُمُعَةٍ
 إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ شَابٌّ مِنْ بَنِي أَبِي مُعَيْطٍ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَدَفَعَ
 أَبُو سَعِيدٍ فِي صَدْرِهِ فَنَظَرَ الشَّابُّ فَلَمْ يَجِدْ مَسَاعًا إِلَّا بَيْنَ يَدَيْهِ فَعَادَ لِيَجْتَازَ فَدَفَعَهُ
 أَبُو سَعِيدٍ أَشَدَّ مِنَ الْأُولَى فَنَالَ مِنْ أَبِي سَعِيدٍ ثُمَّ دَخَلَ عَلَى مَرْوَانَ فَشَكَا إِلَيْهِ مَا لَقِيَ
 مِنْ أَبِي سَعِيدٍ وَدَخَلَ أَبُو سَعِيدٍ خَلْفَهُ عَلَى مَرْوَانَ فَقَالَ مَا لَكَ وَلِإِنِّي أَخِيكَ يَا أَبَا
 سَعِيدٍ! قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ
 يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْهُ فَإِنْ أَبَى فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ
 شَيْطَانٌ). (الحديث ۵۰۹ - طرفه في: ۳۲۷۴) (۲۵۶)

نه بوصالح (همزی خوی لږ بر) فهرمووی: روژئ ههینی بوو، نه بوسه عیدی خودی
 نویژی دهکرد، شتیکی کردبوو به بهر به ست هه تا کهس به بهر
 نویژه کهیدا نه روا، لایکیش له خیلئ نه بوموعیط ویستی به بهر نویژه کهیدا
 تی بهرئ، نه بوسه عید نه یه یشت و پالیکي نابه سینگیه وهو ته سی پی کرده وه

دواوه، لاوهكهيش سهرنجی دا تهنیا له بهردهم نه ووهه پښه گوزمه ههیه، له بهرنه ووه دووباره ویستی له وپوهه بپروا، نه بوسه عیدیش دیسان پښه گوزمه پښه نه داو نه مجاره توندتر له جاری په کهم پالې پپوهی نا، لاوهكهيش قسهی ناشیرینی به نه بوسه عید گوت له سهرنه ووه، نه وجا چوو بولای مه پروان و له لای مه پروان - که نه ووه سهردهمه فهرانپروای سهرشاری مه دینه بوو - سکالای حالی له نه بوسه عید کردنه بوسه عیدیش (به دوا نه ودا) چوووه ژوووه بولای مه پروان.

مه پروان عهرزی کرد: نهی نه بوسه عید: نهی باوکی سه عید! نه ووه چیتانه له گهل نه م لاوه دا، خوتوو نه و به پپي نایه تی قورنان، مامه و برازی نایینین، قورنان دمفه رموی: (إِنَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) که واته خیره وانیاونتان تیك چوووه؟

نه بوسه عید (پروای خوی لښ) فهرانمووی: به گوئی ی خوم له زاری پپروزی خوشه ویستم بیستووه، دروودی خودای له سهری، دهی فهرانموو: (نه گهر په کیکتان به ره و به ره بهستی نوپزی ده کردو نه و به ره بهستی کردبو و به نیوانی خوی و خه لکی تر، هه تا که سی به بهردهم نوپزه کهیدا نه پروا، له وکاته دا په کی تر ویستی به بهر نوپزه کهیدا تیپه پښه بانه هیلی و به دهستی پالې پپوهنی، جانه گهر کابرا هه رسره خهری یی کردو و به لاساری ویستی به بهر نوپزه کهیدا بپروا، بانه هیلی، نه گهر هه وازی نه هینا بابچی به گزیدا، چونکه نه و جوړه کرداره له پرفتاری شهیتانه و شهیتان نه ووهی پپده کا) (ت/۱/۲۴۰/۳-۶۹-ج ۴-۶).

۳۰۵- عَنْ أَبِي جُهَيْمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ يَعْلَمُ الْمَارُّ بَيْنَ يَدَيِ الْمُصَلِّي مَاذَا عَلَيْهِ لَكَانَ أَنْ يَقِفَ أَرْبَعِينَ خَيْرًا لَهُ مِنْ أَنْ يَمُرَّ بَيْنَ يَدَيْهِ قَالَ أَبُو النَّضْرِ لَا أَذْرِي أَقَالَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا أَوْ شَهْرًا أَوْ سَنَةً. (الحدیث: ۵۱۰). (۲۵۷)

نہ بوجوہہ یم (رمزی خوی لہ ہر) فہر مووی: پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) فہر مووی: ناموشوکر کاتی لہ بہر دہمی نویژکہر دہ رت دہبی نہ گہر بزانی بہوہ چہ ندی گوناہی تووش دہبی، حہزی دہ کرد کہ چل .. رابوہ ستایہو لہ بہر دہمیہوہ رت نہ بوایہ . نہ بونہ ضر (رمزی خوی لہ ہر) کہ یہ کیکہ لہ فہر مووودہ گیرہوہ کانی نہم فہر مووودمیہ، دمفہر مووی: بوسری کوری سہ عید کہ نہمہی بو من گیراوتہوہ نازائم فہر مووی: چل روژ رابوہ ستایہ، یاچل مانگ، یاچل سال. (ت/۱/۲۴۰ ز ۶۹ ژ ۴۵۸ = ش/د/ت/ن).

۳۰۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَنَا رَاقِدَةٌ مُعْتَرِضَةٌ عَلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يُوتِرَ أَقْظَنِي فَأَوْتَرْتُ). (الحدیث: ۵۱۲ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۸)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دمفہر مووی: گہلی جار وادہ بوو من لہسر نویژہ کہی پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) رادہ کشامو دہخہوتم، پیغہ مبہریش (دروودی خودی لہسر ہر) لہ پشت منہوہ نویژی دہ کرد، من لہسر شیوہی دانانی تہرم لہ بہر دہم نویژکہیدا، دہکہوتمہ نیوانی پیغہ مبہرو رووگہیہوہ، کہواتہ نویژ کردن لہسر نہم شیوہیہ قہیدی نییہ، جاکاتی پیغہ مبہر (دروودی خودی لہسر ہر) دہیویست نویژی وہتر بکا منی لہخہوہ لہدستان، وہترہ کہم دہ کرد.

۳۰۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةً بِنْتُ زَيْتَبٍ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِأَبِي الْعَاصِ بْنِ رَيْعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا وَإِذَا قَامَ حَمَلُهَا). (الحدیث: ۵۱۶ طرفہ فی: ۵۹۹۶). (۲۵۹)

(۲۵۸) أخرجه مسلم في الصلاة باب: الإعتراض بين يدي المصلي، رقم: ۵۱۲ = ۱۱۴۱.

(۲۵۹) أخرجه مسلم في المساجد وموضع الصلاة، باب: جواز حمل الصبيان في الصلاة، رقم: ۵۴۳ = ۱۲۱۲ - ۱۲۱۴.

ئەبوقەتادەى ئەنصارى (پەزىلەتلىك خەلىپە) فەرەمۇسى: بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم بىننى (دروۋى خەلىپە) بەرنوۋىزى بۇ مەردوم دەکرد، لەۋكاتەدا ئومامەى كچى ئەبوعاصى بەسەرشانەۋە بوو، كچى زەينەبى كچى پېغەمبەر بوو (دروۋى خەلىپە) جالەكاتى چەمىنەۋە (روكوع) دا دايدەنا، تاكاتى لەكوورنوش ھەل دەسايەۋە ئەوسا دەيكردەۋە قەلەندۇشكانى. (ت/۱/۳۳۸/۱ ز-۱۱۳ ژ-۶۶۴ ج-۴). ئەم فەرەمۇدەيە بەلگەيە لەسەر ئەم دوو مەبەستە گرنگە:

يەكەم: كارى كەم لەناو نوۋىزدا لەبەرناچارى دروستە.

دووم: لەفەتحوالبارىدا دەفەرەمۇ: فاكەھانى دەفەرەمۇ: حىكمەتى ئەم ھەلگرتى ئومامەيە لەم كاتەدا لەسەر ئەم شىۋمەيە بۇ ئەۋەيە كە پېغەمبەر (دروۋى خەلىپە) بەكردەۋە بىسەلەننى كەكچىش ۋەك كور نازىزو خۇشەۋىست و نازدارە، جىگەى قەدرو رېزە، ھەتا ئەو باۋە كۆنە ناسرىنە لەناو دلى عەرەبەكاندا بىسپىتەۋە، كەبەچاۋى سووك و بەبىزەۋە تەماشاي كچيان دەکرد، ديارە كەئەمەيش لەسەر ئەم شىۋمەيە لەناو نوۋىزى جەماعەتدا چاتر دەبى بەپەندو ئامۇزگارى بۇ عەرەبەكان و، باشتەر لەو رەۋشە بەدە چاوترسىنيان دەكا..) فەرمايشتى عەسقىلانى تەۋاۋ.

كابرانى ھەبوو، خۇى بەشت دەزانى، ويستى بۇچاۋلىكەرى لاسكايى پېغەمبەر (دروۋى خەلىپە) بىكەتەۋە، گوايە ئەۋەش دەيويست بىسەلەننى ژن لەكۆمەلگەى ئىمەدا رېزدارە. كچۆلەيەكى ھەبوو ناۋى ۋەك ناۋى (شېرىن) بوو، يەك دووجار دەيكردە قەلەندۇشكانى و لەناو خەلكا ھاموشۇى پىۋەى دەكردو ويئەى دەگرت لەتەلەفەيزيۇنا پيشانى دەدا. بەلام فىل لەخودا ناكرى، خودا پىنى نواند، كەكچەكەى گەۋرە بوو داي بەشوو، بەلام بەدەستى خۇى مېردەكەى كوشت و مندالەكانى ھەتو كرى. فتامل*.

۳۰۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يُصَلِّي عِنْدَ الْكَعْبَةِ وَجَمْعُ قُرَيْشٍ فِي مَجَالِسِهِمْ إِذْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ إِلَى هَذَا الْمُرَائِي... إِلَى آخِرِ الْحَدِيثِ). (الحديث: ۵۲۰ طرفه في: ۲۴۰). (۲۶۰)

ثم فہرموودمیہ لہ پیٹشہوہ رابوورد، پروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۱۷۲ لہم شوینہدا لہناخرہوہ دمفہرموی: (ہاوملانی ثم بیرہ بہدہ لہعہنتو نہفرمت لہشوینن!).

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۲) نامہی کاتہکانی نویر (کتاب مواقیت الصلاة)

۳۰۹- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ وَقَدْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا وَهُوَ بِالْعِرَاقِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ فَقَالَ مَا هَذَا يَا مُغِيرَةُ أَلَيْسَ قَدْ عَلِمْتَ أَنَّ جَبْرِيلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَزَلَ فَصَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ صَلَّى فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَالَ بِهَذَا أُمِرْتُ). (الحديث ۵۲۱- طرفه في: ۳۲۲۱، ۴۰۰۷) (۲۶۱)

موغیرہی کوپی شوعبہ لہوسہردہمہدا کہفہرمانپرہوای کووفہ بوو لہعیراق نویرژی عہصری دواخست، ٹہبومہسعودی ٹہنصاری (ہمزای غوی لہ بن) رؤیشٹ بووسہری و پیٹی فہرموو: ٹہمہچیہ؟ ٹہی موغیرہ! ٹایا نازانی کہ پیغہمبہر

(۲۶۰) أخرجه مسلم في الجهاد والسير، باب: مالقي النبي (صلى الله عليه وسلم) من اذى المشركين رقم: ۱۷۹۴ = ۶۴۲۵.

(۳۶۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: اوقات الصلاة الخمس رقم: ۶۱۰، ۶۱۱ = ۱۳۷۸، ۱۳۷۹.

(دروودی خودای لهسر بئ) فهرمووی: جوبرائیل (سهلامی خودای لی بئ) هاته خواروه بوئه وهی که فیتری نویژم بکا، جاهه رنوئیژری له کاتی خویدا بهرنوئیژییه که ی بوکرم، له پئیش دا نویژی نیومرپۆم له گهڵ دا کرد، له کاتی عهصریش دا نویژی عهصره له گهڵ دا کرد، ههروا نویژی شیوان و نویژی خهوتنان و نویژی بهیانی، ههرنوئیژری له کاتی تایبهتی خویدا له گهڵ جوبرائیل دا کردم) له پاشا چهزرت (هرزی خوی لی بئ) فهرمووی: (خودای گهوره فرمانی پی کردووم به کردنی ئەم پینج نویژه له پینج کاته دا). (ت ۱/۱۹۳/۱ = ز- ۴۷ ژ- ۳۴۸ ج- ۴ = ش/د/ن).

۳۱۰ - عَنْ حُذِيفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ أَيْكُمْ يَحْفَظُ قَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْفِتْنَةِ قُلْتُ أَنَا كَمَا قَالَ قَالَ إِنَّكَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَيْهَا لَجَرِيءٌ قُلْتُ فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ وَجَارِهِ تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّوْمُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ وَالنَّهْيُ قَالَ لَيْسَ هَذَا أُرِيدُ وَلَكِنْ الْفِتْنَةُ الَّتِي تَمُوجُ كَمَا يَمُوجُ الْبَحْرُ قَالَ لَيْسَ عَلَيْكَ مِنْهَا بَأْسٌ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ بَيْنَكَ وَبَيْنَهَا أَبَا مَغْلَقًا قَالَ أَيْكُسَرُ أَمْ يَفْتَحُ قَالَ إِذَا لَا يُغْلَقُ أَبَدًا قُلْنَا أَكَانَ عُمَرُ يَعْلَمُ الْبَابَ قَالَ نَعَمْ كَمَا أَنَّ دُونَ الْقَدِ اللَّيْلَةَ إِنِّي حَدَّثْتُهُ بِحَدِيثِ لَيْسَ بِالْأَغَالِيطِ فَهَبْنَا أَنْ نَسْأَلَ حُذِيفَةَ فَأَمَرَنَا مَسْرُوقًا فَسَأَلَهُ فَقَالَ الْبَابُ عُمَرُ). (الحديث ۵۲۵ - أطرافه: ۱۴۳۵، ۱۸۹۵، ۳۵۸۶، ۷۰۹۶) (۲۶۲)

خوده یفه (هرزی خوی لی بئ) فهرمووی: له خزمهتی عومهردا دانیشتبووین، فهرمووی: کێتان فهرمایشته که ی پێغه مبهری (دروودی خودای لهسر بئ) له باره ی نازاوه و فهرتنه کانه وه له بهره؟ منیش گوتم: من له بهرمه دهق وهک خوی فهرموویهتی، عومهردا فهرمووی: به راستی تو کووی لی ناکه یته وه و چاونه ترسی دوورنییه له خۆته وه سهبارمت به فهرتنه کان شتی بلێی! منیش عهرزیم کرد:

حەزەرت (پەزەئى خەلىلى ر.ه) دەيفەرموو: ئەو ئاشووب و ئازاوەيەى كەتووشى پياو دەبى، بەهۆى كەس و كارو مال و منال و هاوسى و دراوسىو، نوپژو رۆژوو خىركردن و فەرمانكردن بەچاكەو نەى ى كردن لەخراپە، دەبن بەگەفارمتى و پاكى دەگەنەو.

عومەر (پەزەئى خەلىلى ر.ه) فەرمووى: مەبەستم ئەمەنيە، بەلكوو لەو فیتنەو ئازاوەيە دەپرسم كەوێك شەپۆلى دەريا شەپۆل دەدا، گوتم: قوربان! ئەو دەيان زيانى بۆتۆنابى، ئەو وەهەشتى دەرگايەكى داخراوەو، ئەو دەرگايە و لەنيوانى تۆو ئەودا، تائەو دەرگايە داخرابى ئەو ئازاوەيە روونادا.

فەرمووى: جانايا ئەو دەرگايە دەشكىنرى يادەكرێتەو؟ گوتم: دەشكىنرى. فەرمووى: كەواتە هەتا هەتايە داناخريتەو. بپژا: ئايا عومەر دەيزانى مەبەست لەو دەرگايە چيە؟ حوزەيفە فەرمووى: بەلى زۆرباش ئەو دى دىزانى، وێك سوور دەيزانى كەپۆژ رۆشت شەو دادى، ئاوايش دەيزانى كەمەبەست لەو دەرگايە چيە، چوونكە مە فەرموودەيەكى دروست و قسەيەكى دۆغرى وام بۆيگيرايەو كەهەلەشەو پەلەشەوتيكەل و پيكەل نەبى! جا لەحوزەيفە پرسىار كرا: ئەو دەرگايە كى بوو؟ فەرمووى: عومەر خۆى بوو، واتە: هەتا عومەر لەزياندا بى ئازاوە سەرھەل نادا. (ت/۵/۷۲/۱)

۳۱۱- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا أَصَابَ مِنْ امْرَأَةٍ قُبْلَةً فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَيْ هَذَا قَالَ لَجَمِيعِ أُمَّتِي كُلِّهِمْ). (الحديث ۵۲۶ - طرفه في: ۴۶۸۷) (۲۶۳)

ئەبنومەسعوود (پەزەئى خەلىلى ر.ه) فەرمووى: جارى پياوى ماچى لەئافەرتى دەسەنى، لەپاشان هاتە خزمەتى حەزەرت (پەزەئى خەلىلى ر.ه) وئەمەى باس كرد بۆى،

جاخودا ئەمەى ناردەخوارەو: (أقم الصلاة طرفى النهار وزلفاً من الليل إن الحسنات يذهبن السيئات) ۱۱/۱۱۴ - واتە: ھەموو شەوو رۆژى پىنج نۆیژە فەرزەکان لەکاتى خۆياندا بەرپک و پیکى بکەن، دلتيا بن کەئەم نۆیژانە لەکردهو ھەرباشەکانى ئیوون، بەراستى کاریکى فرەجوان و شیرینن، بزانی کە یاسایەکی دامەزراوى خودایى یە، کەکردهوى باش و کارى چاکەو رەفتارى جوان، ھەمیشە کردهوى خراب و تاوان لادەبەن و گوناھ دەسپرنەو. پیاو ھەمەش گوتى: ئەى پێغەمبەرى خودا! ئەمە بەتایبەتى ھەر بۆمن وایە؟ فەرمووی: (ئەم برپارە بۆگشت ئۆمەتەکەمە بۆھەموویان ھەروایە). (ت/۱/۱۸۵/۹ ز-۴۲ ژ-۳۳۱ ج-۴ = ش/د/ت).

وعنه في رواية: (لن عمل بها من أمتي):

دیسان لەو ھو ھەگێرانی ھەمیەکا: (بۆھەموو کەسێ لەنەتەو ھى من - واتە لەگەلى ئىسلام سەرچەم - کەکار بەم ئایەتە بکەن).

۳۱۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ ثُمَّ بَرُّ الْوَالِدَيْنِ قَالَ ثُمَّ أَيٌّ قَالَ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَوْ اسْتَرْذَنَّهُ لَرَأَيْتَنِي (الحديث ۵۲۷- أطرافه في: ۲۷۸۲، ۵۹۷۰، ۷۵۳۴) (۲۶۴)

عەبدوللا (رەزای خوای لى ھى) فەرمووی: لەپێغەمبەرم پرسى کام کارو کردهو ھى زۆر خۆشەو ىستە لەلای خوای گەورە؟ فەرمووی: (نۆیژى فەرز لەکاتى خۆى دا)، گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمووی: (باش ئەو باشبوون لەگەل باوک و دایک). گوتەم: باش ئەو چى تر؟ فەرمووی: (خەباتگێرپان و تیکۆشان لەرپگەى خودا دا، ئیبنو مەسعود فەرمووی: (ئەمانەم لەدەمى پێغەمبەر خۆى بیستوو، وئەگەر لەم بارە ھەو زياتریشم لى داوا بکەدایە بۆى پتر دەکردم).

٢١٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِيَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ فِيهِ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسًا مَا تَقُولُ ذَلِكَ يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ قَالُوا لَا يُبْقِي مِنْ دَرَنِهِ شَيْئًا قَالَ فَذَلِكَ مِثْلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا). (الحديث ٥٢٨). (طرفه في: ٢٤١). (٢٦٥)

نەبوھورەھیرە (دەزەخى خەلىق سەئىدى) ڧەرەمۇۋى: پېئەمبەر (دەروۋى خەلىق سەئىدى) ڧەرەمۇۋى: پەيم بلىن ئەگەر جۇگە ئاۋى لەبەر دەرگەي يەكەكتانابى، ۋەھەموو رۇۋى پېنج جار خۇى تيا بشۇرى ئايا ھىچ چەكلى پېۋە دەمىنى؟ ياران گوتيان: نەھ ھىچ چەكلى پېۋە نامىنى، ڧەرەمۇۋى: (دەئەمە ۋەئەھى ئەم پېنج نۇۋزە ڧەرەزمە، خۇدا گوناھيان پى دەكوۋىنىتەۋە). (ت/۱/۸۳ / ۵ = ز-۴۳ ژ-۳۲۶ چ-۴ = ش/ت/ن).

۳۱۴-عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ وَلَا يَبْسُطْ ذِرَاعِيهِ كَالْكَلْبِ وَإِذَا بَزَقَ فَلَا يَبْزُقَنَّ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ). (الحديث ۵۳۲) (۲۶۶)

ئەنەس (پەزىلەتلىك خەلىپە): فەرمۇۋى: پېتەمبەر (دەۋرىي خەلىپە ئەمىر) فەرمۇۋى: كاتى
لەكپىنۇش سەرھەلدەپىن پىشتان پىك راست بىكەنەۋە، لەناۋ كۆپنۇشش دا،
لەچەشنى سەگ كەلەسەردەم رابكىش ئاۋا بالئان لەسەر زەۋىيەكە رامەخەن،
ۋەھەركاتى تىقى، يابەلغەمىكتان رۆكرد، رۆى مەكەنە بەردەمى خۇتان، ھەروا
لەلەي راستىشتانەۋەرۇ مەكەن، چۈنكە رازو قەسە نەپنى ي بەندە لەگەل
پەرۋەردگار پىدا جارى ۋادەبى رۈۋبەرۋەدەبى، جارى ۋادەبى لەلەي
راستەۋەدەبى). (ت/۲۲۷/۱ = ز-۸۵ ژ-۵۲۹ چ-۴ = ش/د/ت/ن).

(٢٦٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: المشي الى صلاة تمحى الخطايا.
رقم/ ٦٦٧ = ١٥٢٠.

(٢٦٦) انظر رقم: ٢٥٧- أخرجه مسلم في الصلاة، باب: الاعتدال في السجود ووضع الكفين على الأرض (شرح نووي/٤/٢٠٩) المترجم = ١١٠٢.

روونکردنه‌وه:

بروانه فهرمووده‌ی ژماره: ۲۵۷ و ۲۵۶ و ۲۵۸ که له پێشه‌وه له‌باسه‌کانی مزگه‌وتدا رابوو و ردن.

له‌عه‌ینی و له‌فه‌تحو‌لباریدا ده‌فه‌رموئ: مه‌به‌ست له‌ (اعتدال) له‌كوپ‌نووشدا نه‌وه‌یه: كه‌نوێژخوێن هه‌ردوو ئه‌ژنۆی و به‌ری ده‌ستی و ته‌وێلی له‌سه‌ر نوێژگا‌كه‌ی دابنۆ، قوورسی سه‌ری ب‌خاته سه‌ر شوێن كوپ‌نووشه‌كه‌ی و هه‌ردوو ئانی‌ش‌كی له‌زه‌وی به‌رزموه‌ ب‌كا، هه‌روا له‌ لاقه‌بره‌غه‌كانی خۆشیه‌وه كه‌مێ دووریان ب‌خاته‌وه‌، خۆی نه‌نووسینێ به‌یه‌كه‌وه‌و متیش نه‌بێ به‌زه‌وییه‌كه‌وه‌، له‌هه‌مان كاتا لای خوارووی له‌شی كه‌مێ به‌رزتر بێ له‌لای سه‌رووی بالای، وه‌له‌م كرده‌ران‌ه‌دا راده‌ی میانه‌و هه‌ددی وه‌سه‌ط ب‌گرێ، كه‌مێكیش س‌كی له‌پانه‌كانی به‌رزموه‌ ب‌كا، به‌مه‌ ده‌گوترێ ئیعتیدال له‌نیوان خۆگرمۆله‌ كردن و خۆف‌شه‌وه‌كردندا.

۳۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا اشْتَدَّ الْحَرُّ فَأَبْرِدُوا بِالصَّلَاةِ فَإِنَّ شِدَّةَ الْحَرِّ مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ وَاشْتَكَّتِ النَّارُ إِلَى رَبِّهَا فَقَالَتْ يَا رَبِّ أَكُلْ بَعْضِي بَعْضًا فَأَذِنَ لَهَا بِنَفْسَيْنِ نَفْسٍ فِي الشِّتَاءِ وَنَفْسٍ فِي الصَّيْفِ فَهُوَ أَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الْحَرِّ وَأَشَدُّ مَا تَجِدُونَ مِنَ الزَّمْهِرِيرِ). (الحديث ۵۳۷- طرفه في: ۳۲۶۰) (۲۶۷)

ئه‌بوهوره‌یره (پ‌ژم‌ای خ‌وای ل‌ی ب‌ن) فهرمووی: پ‌یغه‌م‌به‌ر (دروودی خ‌ودی له‌سه‌ر ب‌ن) فهرمووی: (كاتێ گه‌رما دادی، به‌ف‌یئ‌کی نوێژی نیوه‌ر‌پ‌ۆ ب‌که‌ن و ماوه‌یی د‌وای ب‌خه‌ن، له‌ق‌رجه‌ی گه‌رما‌ی نیوه‌ر‌پ‌ۆدا مه‌یکه‌ن، چون‌که ق‌رجه‌ی گه‌رما له‌ها‌ل‌وای ناگ‌ری د‌ۆزه‌خه‌، ناگ‌ر له‌لای خ‌ودا س‌کا‌لا له‌ح‌الی خ‌ۆی ده‌کا‌و ده‌لێ: ئه‌ی په‌روم‌ردگا‌رم!

ناوسكى خۆمم خواردۇتەوۋو پېشاۋم بەسەريەكا، لەناو خۆما پەنگم خواردۇتەوۋ، پىشۋويەكم بدمرئ، جابخودا رېگەى دا كەدوو ھەناسەبدا، ھەناسەيى لەزستانا ھەناسەيى لەھاوينا، دەى قرچەى گەرمای ھاوینو تەشقى سەرمای زستان - كەنئوۋ ھەستیان پئى دەكەن - بریتین لەو دوو ھەناسەيەى دۆزەخ، كەلەزستان و ھاوينا دەیان دا). (ت/۱/۱۹۷/۸ ز-۴۷ ژ-۳۵۵ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

بۆنموونە لەسەر لىكۆلئىنەوۋى پىسپۇرپانە، ھەتا بەباشى لەكورۇكى دەقو ئامازەى ئەم فەمايشتە نەستەقانە حالى بىينو، شوین بۆچوونى لاوازی ناپسپۇرپان نەكەوین، ئەم نموونە لەشیکردنەوۋو بۆچوونى جیاچیا، لەفەتحولبارى يەوۋ، راگوپز دەكەم:

(راجیایى ھەيە لەناو زانایانا، كەنایا ئەم سكالایە، بەزمانى حالە، یابەزمانى گوتارە؟ ھەردەستەيى يەكئى لەم دوورایەى بەلاوۋ پەسەندە، ئىبنوعەبدولبەر دمفەرموئ: ھەريەكئى لەم دوو فەرمایشتەرووی ئاراستەى ھەيە، وموینەى تری لەدەقى ئایینی دا ھەيە، بەلام بۆچوونى يەكەم دامەزراوترە) قازى عەيازىش دمفەرموئ: (راى يەكەم دیارى ترە) قورطوبى دمفەرموئ: (گفتەو لەفظەكە بپرەرئ بەسەر حەقیقەتدا، شتى وا بۇخوا کارىكى ئەستەم مەحال نییە، لەم جیگەيەدا، ھەرکاتیکیش پىغەمبەرى راستگۆ، لەبابەت کارىكى واو، كەپروودانى لەتوانادا ھەبئ، وەپئویستی بەتەئویل (ساخ کردنەوۋ) نەبئ، ھەوائىكى راگەياند، لەکاتى وادا ئەم فەرمایشتە بپرەرئ بەسەر واتای راستەقینەيى دا باشترە، نەك بەسەر واتای مەجازیدا) نەومویش ھەروا دمفەرموئ: بۆیە دمفەرموئ: برپینی بەسەر راستەقینەيیدا دروستى تەواوۋ. تۆرپشتیش ھەروا دمفەرموئ: بەلام شیخی بەیضاوى دمفەرموئ: (برپینی بەسەر واتای مەجازیدا لەبارترە: كەواتە: مەبەست لەسكالای دۆزەخ كۆپەسەندنو تاو سەندنیەتى، وەمەبەست لەوۋ كەدەلئى ناوسكى خۆمم خواردۇتەوۋو پېشاۋم بەسەريەكا،

پالەپەستۆو بەسەریەکا ترشانی پارچەکانیەتی، وەمەبەست لەهەناسەدانی بریتی یە لەو گەرماو سەرمايەي کەلێ ی دەرەجی. زەینی کۆری مونیڕیش دەرەجی: هەلێزاردە برینیەتی بەسەر واتای راستەقینەدا، چونکە شتی وا لەتوانای دەستەلاتدا هەیه، وەلەبەر ئەوەیش گەرچی گوتار نیستیعارە دەکری بۆتەعیر لەحالی، وەشتی واکاریکی ناسراو و بیسراو، لەگوتوگۆدا، بەلام لەسەر ئەم شیوەی وا لەم فەرموودەدا، دوورە لەمەجازەو، لەشیوازی گوتوگۆی ناسایی کەباو و سانایی بی بەدەر، چونکە ئەوێتا لەسەرەتاو و شەي سکالا بەکارهێنراو، ئەوسا روون کراوەتەو کەدەقی سکالا کەچۆن، سکالا کەبوو لکراو و پێگەي پێ دراو و دوو هەناسە بداو، دواي روونیشت کراوەتەو کەهۆی سەرماي زستان و گەرماي هاوین ئەو دوو هەناسەي دۆزەخە، وەهەناسەکانیش تەنیا دوان و بەس). فەرمايشتی فەتحوالباری تەواو.

و شەيەکی دل هەژین: لەعەینی دا دەرەجی: ئەمە بەلگەيە لەسەر ئەو کەدۆزەخ شت تی دەگا و هۆشی هەیه، لەکتیبا دەلی: شت نیە کەوێ بەهەست و دۆزەخ گوی سۆک بی. هەروا لەپروایەت دا هاتوو کە دۆزەخ گوتوگۆ لەگەل حەزەرت (مەزەي خۆي لێ بی) دا دەکا، وەبانگی موسوڵمان دەکا: (تیپەرپە ئەي خاوەن بپوا، واشەوقی رووناکی تۆ گری منی کۆزانەو!).

٣١٦- عَنْ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَرَادَ الْمُؤَذِّنُ أَنْ يُؤَذِّنَ لِلظَّهْرِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَبْرِدْ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُؤَذِّنَ فَقَالَ لَهُ أَبْرِدْ حَتَّى رَأَيْنَا فِيءَ الثَّلُولِ). (الحديث: ٥٣٩ طرفه في: ٥٣٥). (٢٦٨)

نه بوزمیری غیفاری (همزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: لہ سہ فہریکا لہ خزمہ تی
 پیغہ مہر دا بووین، بانگدر کہ بیلال بوو، ویستی بانگی نیومرؤ بدا،
 پیغہ مہر (دروودی خودی لہ سہر ہیں) پیی فہرموو: (بیخہرہ فینکی) لہ پاشا پاش ماوہیی
 تریش بیلال ویستی بانگ بدا، دیسان پیغہ مہر (دروودی خودی لہ سہر ہیں) پیی فہرموو:
 (زیاتریش بیخہرہ کاتی فینکی) ئیتر ہہ موو جارئ کہ بیلال دہیویست بانگ
 بدا، پیغہ مہر (دروودی خودی لہ سہر ہیں) پیی فہرموو: (زیاتریش بافینک بی) ہہ تا
 روانیمان واتہ تہ پولکہ کانی دہورو بہرمان سیبہری لای ئیوارہیان بؤہیدا
 بوو، ئہوجا حہ زہمت (همزی خوی لیں ہیں) ریگہی بیلالی دا بانگی ئہو نیومرؤیہی دا).

۳۱۷- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ حِينَ زَاغَتِ الشَّمْسُ فَصَلَّى الظُّهْرَ فَقَامَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَذَكَرَ السَّاعَةَ فَذَكَرَ أَنَّ فِيهَا أُمُورًا عِظَامًا ثُمَّ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَسْأَلَ عَنْ شَيْءٍ فَلْيَسْأَلْ فَلَا تَسْأَلُونِي عَنْ شَيْءٍ إِلَّا أَخْبَرْتُكُمْ مَا دُمْتُ فِي مَقَامِي هَذَا فَأَكْثَرَ النَّاسُ فِي الْبُكَاءِ وَأَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ خُذَافَةَ السَّهْمِيُّ فَقَالَ مَنْ أَبِي قَالَ أَبُوكَ خُذَافَةُ ثُمَّ أَكْثَرَ أَنْ يَقُولَ سَلُونِي فَبَرَكَ عُمَرُ عَلَى رُكْبَتَيْهِ فَقَالَ رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا فَسَكَتَ ثُمَّ قَالَ غَرَضْتُ عَلَى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ آتِفًا فِي غُرُضِ هَذَا الْحَائِطِ فَلَمْ أَرَ كَالْخَيْرِ وَالشَّرِّ). (الحديث: ۵۴۰ طرفه في: ۹۳). (۲۶۹)

ئہنہسی کوپی مالیک (همزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: خہلک گہل پرساریان لہ
 پیغہ مہر (دروودی خودی لہ سہر ہیں) دہکرد، بگرہ بہر سیار بیزاریان کردبوو، جارؤزی
 حہ زہمت (همزی خوی لیں ہیں) لہوکاتہدا کہخور لہناومرہاستی ئاسمان لادہدا کہسہرہتای
 نویژی نیومرؤیہ، لہمال دمرچوو نویژی نیومرؤی کرد، ئہوسا رؤیشتہ
 سہردوانگہو بہراوہستانہوہ وتاریکی فہرموو، باسی قیامہتی کردو باسی
 ئہوہی کرد کہزور کاری گہورہو کارہساتی سامناکی تیادا روودہدا، ئہوجا

فهرمووی: (ههركهسێ چهزی له چی پرسیارێكه باپرسیار بكا، ههرجی شتیكم ئی پرسیار بکهن پیتان دهئیم، مادام لهم شوینهدا بهم).

كاتی مهردوم حالهكهیان بینسی، ترسیان ئی نیشت و زۆر گریان، پیغه مبه ریش (دروودی خودی له سهر بێ) خوش خوش دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعبدو ئلای کوری حوزافه ی ئهل - سههمی ههئسا گوتی: باوکی من کییه؟ فهرمووی: باوکی تو حوزافه یه (نیتر خوش خوش هه ر دهیغه رموو: (دهی پرسیارم ئی بکهن) جاعومهر مهترسی ئهوهی ئی نیشت که ئه مه هه ره شه بیو سهرهتابی بۆهاتنی سزایهکی سهخت، له به ره ئه وه عومهر هات به چۆکاو فهرمووی: خودامان به په رومردگاری خۆمان قه بوو له و، ئیسلاممان به ئاین قه بوو له، موحه ممه دمان به پیغه مبه ر قه بوو له. ئه وسا چه زره ت خامۆش بوو، له پاشتر فهرمووی (دروودی خودی له سهر بێ): (هه رگیزاو هه رگیز وهك ئه مرۆ له بابه ت چاکه و له بابه ت خراپه وه شتم نه دیوه، چونکه به هه شت و دۆزه خیان هیئایه به رچاوم و له پال ئه م یواردا وینه ی هه ردووکیانم دی!) (ت/ ١ / ٢٢٦٩)

٣١٨- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الصُّبْحَ وَأَحَدُنَا يَعْرِفُ جَلِيسَهُ وَيَقْرَأُ فِيهَا مَا بَيْنَ السَّتَيْنِ إِلَى الْمِائَةِ وَيُصَلِّي الظُّهْرَ إِذَا زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْعَصْرَ وَأَحَدُنَا يَذْهَبُ إِلَى أَقْصَى الْمَدِينَةِ ثُمَّ رَجَعَ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسَيْتُ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَلَا يَبَالِي بِتَأْخِيرِ الْعِشَاءِ إِلَى ثُلُثِ اللَّيْلِ ثُمَّ قَالَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ). (الحديث ٥٤١ - أطرافه في: ٥٤٧، ٥٦٨، ٥٩٩، ٧٧١) (٢٧٠)

ئه بو به رزه (هه زای خوی له بێ) فهرمووی: جاران پیغه مبه ر (دروودی خودی له سهر بێ) کاتی که له نوێزی به یانی ده بووه، به ری دنیا رووناک ده بووه، به رهنگیکی واکه هاو نیشینی خۆمان ده ناسییه وه، به لام له سهرهتای نوێژ دابه ستنه وه به باشی

نہ ماندہ ناسیئہ وہ، پیغہ مبہر (دروودی خودای لمسر بہن) دەوری شہست نایہت تادەوری سەد نایہتی تیا دەخویند. ئەو کاتەیش نوێژی نیومرۆی بۆ دەکردین، کە خۆر لادەدا بەدیمەن لە ناومرپاستی ئاسمان، کە نوێژی عەصریشی بۆمان دەکرد هێشتا خۆر بەگورپ بوو، بەتین بوو، هەمان بوو لەپاش نوێژی عەصر دەچوو بۆئەو پەڕی مەدینە، کە دەهاتەو هێشتا خۆر بەگورپ بەتین بوو، ئەبومینہال فەرمووی: ئەو گوتە یەم لەیاد نەماوە کەئەبوبەرزە بۆکاتی داہاتی نوێژی شیوان فەرمووی، ئەبوبەرزە فەرمووشی: حەزرت (مەزای خوی لێ بہن) هەتا سیئەکی شەویش دەربەستی دواخستنی نوێژی خەوتنان نەبوو). (ت/۱/۱۹۶/۴ = ز-۴۷-۳ ۲۵۳-ج ۴).

۳۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِالْمَدِينَةِ سَبْعًا وَثَمَانِيًا الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ). (الحديث ۵۴۳- طرفاه في: ۵۶۲، ۱۱۷۴) (۲۷۱)

ئەبەنوعەبباس (مەزای خودایان لێ بہن) فەرمووی: جارە جارە پیغە مبہر (دروودی خودای لمسر بہن) لە مەدینە، نوێژی نیومرۆو عەصری کۆدەکردەووە بە جەمەع هەشت رگاتی دەکرد، بەلام بەدوو جار، لەپیشا چوار رگات نوێژی نیومرپی دەکردو سلاوی دەدا یەو، دوابەدوای ئەو یەگسەر چوار رگات نوێژی عەصری دەکردو سلاوی دەدا یەو، هەر وەھا شیوان و خەوتنانیشی کۆدەکردەووە بەگۆکردنەووە حەوت رگاتی دەکرد بەلام بەدو سلاو دانەووە). (ت/۱/۲۰۲/۵ = ز-۴۹-۳ ۳۷۰-ج ۴-ش/د/ت/ن).

روونکردنەووە:

پیشەوا عەسقەلانی لەفەتحو لباریدا، دەرئەوێ: کۆمە ئێ لەپیشەوایانی شەریعت، بەپێی روائەت (ظاہیر) ی ئەم فەرموودمە، بپاریان داو،

که جه مع و کۆکردنه وهی دوو نویژ له مائه وه بۆ نیشته جی، به بی به هانه، جاروبار دروسته، به مهر جی ئەم جه معه نهکا به پیشه هه می شه بی، وهک ئیبنوسیرین و رمبیه و ئەشهه ب و ئیبنولونزیر و قه ففالی که بیر، خه طابی دمفه رموی: کۆمه لی له دهسته ی فهرمووده (ئه صحابی حه دیث) یش هه مان رایان هه یه، به لکه شیان فهرمووده که ی موسلیمه، که له کۆتای یه که یدا دمفه رموی: عهرزی ئیبنو و عه بباسم کرد: پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه ر) له به رچی ئاوی کردوه، به بی ئەوه که له سه فه ردا بی، یاترسی دوژمنی هه بی، یاباران بی، نویژی کۆکردۆته وه؟ فهرمووی: مه به سستی پیغه مبه ر (دروودی خودای لسمه ر) له م کۆکردنه وه ئەوه مبوو نه ته وه که ی تووشی سه راسی و نارچه ته ی نهکا. فهرمایشتی عه سه قه لانی هاته کۆتایی. منیش که وه مرگێرم ده ئیم: کارکردن به م رایه بۆه موو که سی دروسته، چونکه ئەم زانایانه هه موو خاوه ن پایه به رزن، به لام به مهر جی، وهک ئەوه زانایانه دمفه رموون، کۆکردنه وه که له به رپیویستی بی، واته: له به ر حاجه ت، وهک ئەوه نویژ که ره له و کاته دا کاریکی گرنگی هه بی، مه سه لا پزیشک بی و خه ریکی عه مه لیات بی، کریکار بی و سه ر که رمی کار بی و ده سستی نه په رژی ده ست له کاره که ی هه لبرئی.

۳۲۰- عَنْ أَبِي بَرْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَدْ قِيلَ لَهُ: (كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ؟ فَقَالَ كَانَ يُصَلِّي الْهَجِيرَ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْأَوَّلَى حِينَ تَذْخَضُ الشَّمْسُ وَيُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَرْجِعُ أَحَدَنَا إِلَى رَحْلِهِ فِي أَقْصَى الْمَدِينَةِ وَالشَّمْسُ حَيَّةٌ وَكَسِيَتْ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ وَكَانَ يَسْتَجِبُ أَنْ يُؤَخَّرَ الْعِشَاءُ الَّتِي تَدْعُوْنَهَا الْعَتَمَةَ وَكَانَ يَكْرَهُ النَّوْمَ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثَ بَعْدَهَا وَكَانَ يَنْقُتِلُ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ حِينَ يَعْرِفُ الرَّجُلُ جَلِيْسَهُ وَيَقْرَأُ بِالسِّتَيْنِ إِلَى الْمِائَةِ). (الحديث ٥٤٧ طرفه في: ٥٤١). (٢٧٢)

سه ییاری کوری سه لاهه ده فهرموی: له خزمهت باوکم دا چووین بوخزمهتی نه بوبه رزه ی نه سله می (دزمی خوی لی بی) باوکم عهرزی کرد: پیغه مبهری خودا (دروودی خواد لی بی) نویژه فهرزه کانی چۆن ده کردو له که یا ده یکردن؟ فهرمووی: نویژی قرچه ی نیوه پوی نه وکاته ده کرد که خۆر له ناو مپراستی ئاسمان لاده دا، که ئیوه پی ی ده لئین: نویژی یه که م. کاتی عه صریشی مکرد خۆر هیشتا زیتو زیندوو بوو، واته: به گورو به تین بوو، زمرده ل نه گه رابوو، جاری واده بوو هه مان بوو له پشت پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سه ر بی) نویژی عه صری به کۆمه لی ده کردو ده گه راپیه وه بۆ ماله وه ی که له وه پری مه دینه وه بوو، وه ل حال هیشتا خۆر زیتو به گورو بوو، سه ییار فهرمووی: له یادم نه ماوه که نه بوبه رزه سه بارهت به کاتی نویژی شیوان چی فهرموو، ده ستووری حه زرهت (دزمی خوی لی بی) وابوو: له پیش کردنی نویژی خه وتناندا حه زی له نووستن نه بوو، له پاش کردنی نویژی خه وتنانیش حه زی له گو فتو گو نه بوو، کاتی کیش له نویژی سبه یینی ده بووه بیا و هاو نشینی خوی ده ناسییه وه، حه زرهت (دزمی خوی لی بی) ده وری شه ست ئایهت تاسه د ئایه تی له نویژی به یانیدا ده خویند). (ریاض الصالحین/ ٤/ ١٣٦٦/ ١).

راقه و شیکردنه وه:

نه بوبه رزه له موسو لمانه پیشینه کانه، ئاماده ی ئازاد کردنی شاری مه که که بووه، له وه دوایش هه تا حه زرهت (دزمی خوی لی بی) ومفات ده کا هه ر له خزمه تیدا غه زا ده کا، له شه ست و چواری کۆچیدا له مه رو، یاله به صره، یاله بیابانی سه جستان ده مرئ، چوار فهرمووده ی له بوخاریدا هه یه.

٣٢١- عَنْ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْعَصْرَ ثُمَّ يَخْرُجُ الْإِنْسَانُ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ فَنَجِدُهُمْ يُصَلُّونَ الْعَصْرَ). (الحديث ٥٤٨ - أطرافه في: ٥٤١، ٥٥٠، ٥٥١، ٧٣٢١) (٢٧٣)

ئەنەسى كۆرى مالیک (رەزى خوى لىن بىن) فەرموۋى: جاران لەسەردەمى پېغەمبەردا كاتى نوپىزى عەصرمان دەکرد، ھەمان بوو لەپاش نوپىز دەچوو بوخىلى بەنى عەمرى كۆرى عەوف كەلەقوباء بوون، كەدوو ميل لەمەدینەو دەوور بوون كەدەگەيشتە ئەوئ دەپروانى خەرىكى نوپىزى عەصرن).

٣٢٢- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الْعَصْرَ وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً حَتَّى قَيَذْهَبُ الذَّاهِبُ إِلَى الْعَوَالِي فَيَأْتِيهِمْ وَالشَّمْسُ مُرْتَفَعَةً وَبَعْضُ الْعَوَالِي مِنَ الْمَدِينَةِ عَلَى أَرْبَعَةِ أَمْيَالٍ أَوْ نَحْوِهِ). (الحديث ٥٥٠) (٢٧٤)

ديسان ئەنەس (رەزى خوى لىن بىن) فەرموۋى: جاران كە پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) جەماعەتى نوپىزى عەصرى بۆمان دەکرد، ھىشتا خۆر بەرزو بەتىن و بەشەوق بوو، ھەبوو دەچوو بۆ عەوالى، كەدەگەيشتە ئەوئ ھىشتا ھەر خۆر بەرزبوو، عەوالى جەند گوندىك بوون لەدەورى مەدینە بوون، نزيكەكەيان دوو ميل بوو، دوورەكەيان ھەشت ميل دەبوو، ھەيان بوو دەورى چوار ميل دەبوو).

٣٢٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ الَّذِي تَقَوُّهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ كَأَمَّا وَتَرَأَاهُ وَمَالَهُ). (الحديث ٥٥٢) (٢٧٥)

ئىبنوعومەر (رەزى خويان لىن بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بىن) فەرموۋى: (ھەركەسى نوپىزى عەصرى بچى وەك ئەو ھەوايە كەمال و منالى بەفەرودابىن) (ت/١/١٩٠/٤ ز-٤٤ ژ-٣٤٠ ج-٤ = ش/د/ت).

(٢٧٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب استحباب التكبير بالعصر، رقم: ٦٢١-١٤٠٧.

(٢٧٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: التغلض في تقويت صلاة العصر،

۳۲۴- عَنْ بَرِيدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَنَّهُ قَالَ فِي يَوْمٍ ذِي غَيْمٍ: فَقَالَ بَكْرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ. (الحديث ۵۵۳ - طرفه في: ۵۹۴)

ئەبومەلیح (رمزی خوی لى بى) فەرمووی: لەغەزایەکا، لەڕۆژیکی هەورە روژدا، لەگەڵ بورەیدەدا بووین، فەرمووی: زوو نوێژی عەصر بکەن چونکە پێغەمبەر (مروودی خودی لەسەر بى) دەفەرموێ: (هەرکەسێ نوێژی عەصر نەکا کردەى ئەو و بر دەى با). (ت/ ۱/ ۱۹۱/ ۵ + -ز- ۴۴-ژ- ۳۴۱ چ- ۴ = رياض الصالحين ۳/ ۸۳۵/ ۶).

رافە و شیکردنەو:

بورەیدەى کۆرێ ئەل - حوصەیب (رمزی خوی لى بى) هاوڕێی پێغەمبەرە، سەدوشت و چوار فەرموودەى لە پێغەمبەرەو گێڕاوتەو، سێ فەرموودەى لەبوخاریدا هەیە، لەمەرو لەکاتی غەزاکردندا وەفاتی کردووە، دوواترین هاوڕێی پێغەمبەر (مروودی خودی لەسەر بى) بوووە کە لەخۆراسان لەسائی شەست و دوو دا مردووە، رمزای خودای ئى بى.

۳۲۵- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةً يَغْنِي الْبَدْرَ فَقَالَ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تُغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا ثُمَّ قَرَأُ وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ). (الحديث ۵۵۴ - اطرافه في: ۵۷۳، ۴۸۵۱، ۷۴۳۵، ۷۴۳۶) (۲۷۶)

جەریر (رمزی خوی لى بى) فەرمووی: شەوێ لەخزمەتى حەزەرت دا بووین، شەوێ چار دەى مانگ بوو، تەماشایەکی مانگی کردو فەرمووی: چۆن ئیستاکە

هه مووتان به ناسانی و ناسوودمی ئەم مانگە دەبینن بەبێ پالەپەستۆ، لەقیامەتیشا ناوا خودای خۆتان دەبینن، بۆبیینی تووشی هیچ ناپەهەتی و پالەپەستۆیی نابن، جاتادەتوانن ئاگاداری نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربن و مەیان چۆینن، چوونکە ئەم دوو نوێژە هۆی چوونە بەهەشت و دیتنی خودان، ئینجا حەزەرت (پەزەیی خۆی ئەم) ئەم ئایەتە ی خوێندەو: (وسبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها) ۲۰/۱۳۰ - واتە: بەباشی ئاگاداری ی نوێژی بهیانی و نوێژی عەسەربەن و هەمیشە لەناو نوێژدا سوپاس و ستایشی خودای خۆتان بکەن). (ت/۱/۱۹۰/۲ - ش/د/ت)

۳۲۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَتَعَاقَبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ يَرْجُحُ الَّذِينَ بَاثُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَغْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي؟ فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ). (الحدیث ۵۵۵ - اطرافه فی: ۳۲۲۳، ۷۴۲۹، ۷۴۸۶) (۲۷۷)

ئەبوھورەیرە (پەزەیی خۆی ئەم) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) دەفەر موئ: چەن فریشتەیی بەشەوو چەن فریشتەیهکی تر بەرۆژ بەرودوا بەدیارتانەو دەبنو، بەسەر مۆشکەتێن دەگرن، وەهەردوو لایان لەنوێژی بهیانی و نوێژی عەسەردا یەکتەر دەگرن و یەکتەری دەگۆرن، جاکاتی ئەوتاقمە فریشتەیهی کەوا شەو لەدیارتان بوون، سەردەکەونەو بە خەزمەتی خودای گەورە پەروردگار، لێیان دەپرسی - هەرچەندە کەخۆشی باشتەر حالیان دەزانئ - دەفەر موئ: کەئێوە هاتنەو لەلای ئەو بەندانە ی منەو چیان دەکردو خەریکی چی بوون؟ دەلێن: کەئێمە چوون بۆلایان ئەوان نوێژیان دەکرد، کەئێمەیش هاتینەو دیسان هەر نوێژیان دەکرد). (ت/۱/۱۸۴/۶ - ز- ۴۴ - ژ- ۳۳۸ - ج- ۴ = ش/ن).

٣٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا أَدْرَكَ أَحَدُكُمْ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ وَإِذَا أَدْرَكَ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَلْيَتِمَّ صَلَاتَهُ). (الحديث ٥٥٦ - طرفاه في: ٥٧٩، ٥٨٠) (٢٧٨)

ثهبوه رويره (رمزى خوى لى بن) فهرمووى: خو شه ويست (درودى خودى لى بن) فهرمووى: (ههركه سى) فرياي يهك ركاتى نويزى بهيانى له پيش خوركه وتندا بكهوى ثهوه فرياي نويزى نهو بهيانى يه به تهواوى دهكهوى، بهواتا به حازر دميكا، نهك به قهزا، وه ههروهها كهسى فرياي پكاتيكى نويزى عهصر بكهوى، له پيش خورثاوا بوندا، ثهوه فرياي نويزى عهصرى نهو روزه به تهواوى دهكهوى). (ت/١/٢٠٠ / ٢ ز-٤٨- ٣٦٥، ٣٦٤، ش/د/ت/ن)

٣٢٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: إِنَّمَا بَقَاؤُكُمْ فِيْمَا سَلَفَ قَبْلَكُمْ مِنْ الْأَمَمِ كَمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى غُرُوبِ الشَّمْسِ أُعْطِيَ أَهْلُ التَّوْرَةِ التَّوْرَةُ فَعَمِلُوا بِهَا حَتَّى اتَّصَفَ النَّهَارُ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ الْإِنْجِيلَ فَعَمِلُوا بِهِ حَتَّى صَلَاةِ الْعَصْرِ ثُمَّ عَجَزُوا فَأَعْطُوا قِرَاطًا قِرَاطًا ثُمَّ أُعْطِيتُمْ الْقُرْآنَ فَعَمِلْتُمْ بِهِ حَتَّى غُرُوبِ الشَّمْسِ فَأَعْطِيتُمْ قِرَاطَيْنِ قِرَاطَيْنِ قَالَ أَهْلُ التَّوْرَةِ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَقْلُ عَمَلًا وَأَكْثَرُ أَجْرًا قَالَ هَلْ ظَلَمْتُكُمْ مِنْ أَجْرِكُمْ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَا فَقَالَ فَذَلِكَ فَضْلِي أَوْتِيهِ مَنْ أَشَاءَ). (الحديث ٥٥٧ - أطرافه في: ٢٢٦٨، ٢٢٦٩، ٣٤٥٩، ٥٠٢١، ٧٤٦٧، ٧٥٣٣) (٢٧٩)

(٢٧٨) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أدرك ركعة من الصلاة فقد أدرك، رقم: ٦٠٨ = ١٣٧٠.

(٢٧٩) أخرجه مسلم (العيني/٥/٢٢/٥) لاحظ: فتح الباري ج/٢/٢٩١/٦٠٢ حيث يعده من افراد البخاري المترجم.

ئىبنو عومەر (مەزى خۇبان لى بى) دەفەرمۇي: لە پىغەمبەر (دروندى خودى لەسر بى) خۇيم
 بىست دەيفەرموو: (ماودى مانەودى ئۆو لەچاۋ مانەودى ئەونەتەوانەى تردا
 كەلەپىش ئۆوودە لەجىھانا بوون كەمە، بەقەد نىۋانى نوپۇزى عەسرو شىۋانە،
 تەورات خەلات كرا بەدەستەى تەورات، ھەتا نىومرۇ كارىان پى كىرد، ئىتر
 كۆلىان دا، ۋەھەرپەكەى سەرو قىراتيان پى درا، لەپاش دا ئىنجىل خەلات كرا
 بەدەستەى ئىنجىل، ئەوانىش ھەتا نوپۇزى عەسر كارىان پى كىردو كۆلىان دا،
 ئەوانىش يەكى سەرو قىراتى خۇيان ۋەرگىرت، ئىنجا ئەم قورئانە بەخەلاتى
 درا بەئىمە، ۋەئىمە تانوپۇزى شىۋان كارمان پى كىرد، واتە: ھەتا كاتى نىزىكى
 كۆتايى جىهان، ۋەمىكى سەرو دوو قىراطمان ۋەرگىرت). جا دەستەى تەورات ۋ
 ئىنجىل گوتيان: ئەى پەرۋەردگارى ئىمە! بۆبەمانە يەكى سەرو دوقىراتت داۋ،
 بەلام بەئىمە يەكى سەرو يەك قىرات؟ لەگەل ئەۋەشدا كەئىمە كارمان لەۋان
 زۆرتىر كىردوۋە؟ خوداى گەۋرەو سەرۋەرىش دەفەرمۇي: ئايا لەپاداشى خۇتان
 ھىچ كەمترم پىتان داۋە؟ دەلىن: نەخىر، دەفەرمۇي: دەئەۋە بەش ۋ
 بارەۋبەھرى خۇمە بەكى ئارمىزوۋ بىكەم دەيدەمى). (ت/۲/۲۶۳/۵ ز-۷۵ تاج-۳
 ج-۴). (۳۵۸۳-ج-۴).

رافە و شىكردنەۋە:

ئىمامى حەرەمەين (مەزى خۇاى لى بى) دەفەرمۇي: (بىرپارى شەرع لەۋ فەرموۋدانە
 ۋەرنەگىرپن كەدەگىرپن بەضەرپولەئەل) ئەم فەرموۋدەيەپىش ضەرپولەئەلەۋ،
 بەئىمۋنە ھىنراۋەتەۋە، لەبەرئەۋە مەرج نىيە كەموشەبەھ ۋ موشەبەھوبىيە
 لەھەموو روۋىيەكەۋە چوون يەك بىن.

۳۲۹- عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا نُصَلِّي الْمَغْرِبَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْصَرِفُ أَحَدُنَا وَإِنَّهُ لَيَنْصِرُ مَوَاقِعَ نَبْلِهِ). (الحديث ۵۵۹) (۲۸۰)

رافعی کوری خدیج (رمزی خوی لئ بن) دمفه رموی: نهوسا که له گه ل پیغه مبه ردا (درویدی خودی له سمر بن) نویژی شیوانمان دمکرد، ده گه راپینه وه بو شوینی خو مان هیشتا دنیا نه وه ندده رووناك بوو شوینی دمه تیرمان دهبینی، که تیرمان دمه قاند دهمان بینی له کوئ دده له زموی. (ت/۱/۱۹۸/۱۲ ز- ۴۷ ژ ۳۵۹ چ- ۴).

۳۳۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَاجِرَةِ وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ نَقِيَّةً وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجِبَتْ وَالْعِشَاءُ أَحْيَاءًا وَأَحْيَاءًا إِذَا رَأَوْهُمْ اجْتَمَعُوا عَجَلًا وَإِذَا رَأَوْهُمْ أَبْطَأُوا آخَرًا وَالصُّبْحَ كَانُوا أَوْ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيَهَا بَغْلَسًا). (الحديث ۵۶۰ - طرفه في: ۵۶۵) (۲۸۱)

له جابیری کوری عه بدوللا (رمزی خوی لئ بن) پرسیار کرا: له ج کاتیکا پیغه مبه ر (درویدی خودی له سمر بن) نویژه فه رزهکانی دمکرد؟ فه رموی: له قرجه ی گه رمای نیومرودا نویژی نیومرودی دمکرد، که نویژی عه صریشی دمکرد خو ر هیشتا به گور بوو، تینی مابوو، زهره هه لئه گه رابوو، که خو ریش ناواده بوو نویژی شیوانی دمکرد، نویژی خه وتنانیشی جاروبار پیشی دمخستو، جاروباریش دوی دمخست، له سمر نه م شیومیه: نه گه ر نویژخوینه کان زوو کو ببونایه ته وه، زووبه زوو جه ماعه تی خه وتنانی بو دمکردین، به لام نه گه ر نویژکه ره کان

(۲۸۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: بيان أن أول وقت المغرب عند غروب الشمس، رقم: ۶۳۷ = ۱۴۳۹.

(۲۸۱) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: استحباب التكبير بالصبح، رقم: ۶۴۶ = ۱۴۵۸.

٣٣١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مِقْلَبٍ الْمُزَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَغْلِبَنَّكُمْ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمُ الْمَغْرِبِ قَالَ وَتَقُولُ الْأَعْرَابُ هِيَ الْعِشَاءُ). (الحديث ٥٦٣) (٢٨٢)

رافه و شیکردنه وه:

عەبدوللای کورپی موغەفەل یەکیکە لە دەستە یەیمانی خوشتنوو دی
(بە یە تور یضوان) کە پێشیان دەگوتری: (اصحاب الشجرة: یارانێ درخت)
عەبدوللای دەیفەر موو: بە دەستی خۆم لقو پۆپی ئەو درختەم لە پیغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) دوور دەخستەو، کە لە کاتی پێکەوتنی حودەیبیەدا پەیمانی
بە یە تور یضوانی لە ژێردا سازدرا، چلو سێ فەر موودە ی هەیه، لە بوخاریدا
پێنجی هەیه، کاتی شاری (تستی) نازاد کرا عەبدوللای یە کەم کەس بوو
لە دمر وازە کە یەو، چو و وورەو، لە هەموو کەسێ زیاتر حەسەنی بەصری
فەر موودە کانی دەگیر پێتەو، یەکی بوو لەو دەکەسە کە ئیمامی عومەر ناردنی
بو بەصرە، هەتا دانیشتوانی شار مزای نایین بکەن، حەوت منائی هەبوو، سائی

شہستی کؤچی لہبہصرہ مرد، لہسہر راسپیڑی خوی ٹہبویہرزہی ٹہسلہمی
نویژی لہسہر تہرمہکھی کردا (ف - ۳۲۰)

۳۳۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عَمْرُ نَامَ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانُ فَخَرَجَ فَقَالَ لِأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرِكُمْ). (الحديث ۵۶۶ - أطرافه في: ۵۶۹، ۸۶۲، ۸۶۴) (۲۸۳)

عائیشہ (ہمزای خوی لہ بن) فہرمووی: بہرلہوہی کھنئیسلامہتی لہ شوینانی تریش
جگہ لہناوشاری مہدینہ، بلاوبیبتہوہ، شہوی لہشہوان، پیغہمبہر (دروہی خوی لہسہر
بن) نویژی خہوتنانی دواختو درہنگ کردی، ہہتا عومہر ہاواری لی ہہلساو
فہرمووی: ٹہی پیغہمبہری خودا! ہفہرموو جہماعہتہکہمان بو بکہ، درہنگہ،
ژنانو منالان لہناو مزگہوتا خہویان لی کہوتووہ، لہمہ زیاتر ناتوان
چاومپروانی جہماعہت بکہن، ٹہوسا حہزرمت (ہمزای خوی لہ بن) ہاتہدمرہوہو ہات
بوٹاو مزگہوتو، بہنامادہبوانی ناومزگہوتہکھی فہرموو: (ٹہم چاومنواری
کردنہ بہکہم مہزان، ٹہمہ بہہرمیہکی گہورمیہ، خودا لہم کاتہدا بہس
بہٹیوہی داوہ، کہسی ترنییہ جگہ لہٹیوہ، لہدانیشتوانی سہر رووی زہوی،
کہلہم دہمہدا چاومنواری ٹہم نویژمبکا، وہک ٹیوہ چاومنواری دہکہن!)

راقہ و شیکردنہوہ: ہروانہ فہرموودہی ژمارہ: ۳۳۴ کہوا لہدواوہ.

۳۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنْتُ أُنَا وَأَصْحَابِي الَّذِينَ قَدِمُوا مَعِيَ فِي السَّيْفَةِ نُزُولًا فِي بَقِيعِ بَطْحَانَ وَالتَّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ فَكَانَ يَتَنَاقَبُ التَّيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ صَلَاةِ الْعِشَاءِ كُلَّ لَيْلَةٍ نَفَرٌ مِنْهُمْ فَوَافَقْنَا

النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَأَصْحَابِي وَلَهُ بَعْضُ الشُّغْلِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ فَأَعْتَمَ
بِالصَّلَاةِ حَتَّى ابْهَارَ اللَّيْلُ ثُمَّ خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى بِهِمْ فَلَمَّا قَضَى
صَلَاتَهُ قَالَ لِمَنْ حَضَرَهُ عَلَى رَسُولِكُمْ أَبْشِرُوا إِنَّ مِنْ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ أَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ
مِنَ النَّاسِ يُصَلِّي هَذِهِ السَّاعَةَ غَيْرُكُمْ أَوْ قَالَ مَا صَلَّيْ هَذِهِ السَّاعَةَ أَحَدٌ غَيْرُكُمْ لَأَ
يَذْرِي أَيُّ الْكَلِمَتَيْنِ قَالَ قَالَ أَبُو مُوسَى فَرَجَعْنَا فَفَرَحْنَا بِمَا سَمِعْنَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٥٦٧) (٢٨٤)

ئەبومووسا (بەزەیی خەوی لەسەر بێ) فەرمووی: لەیەمەن بووین هەوالمەن بیست کە
پێغەمبەر (برووی خەوی لەسەر بێ) کۆچی کردوو بە مەدینە، جاخۆم و دووبرام و
بەنجاو سێ کەسی لەخزمەکانم، کۆچمان کرد بۆلای، سواری پاپۆڕی بووین
لەحەبەشە هەڵی رشتین لەلای نەجاشی، لەوێ تووشی جەعفەری کۆری
ئەبوطالب و ھاوڕێکانی بووین، وەلەوێ ماینەو هەتا کاتی گشتمان پێکەو
بەگەمی گەڕاینەو بۆلای پێغەمبەر (برووی خەوی لەسەر بێ) لەمەدینە بوو، هەموو
شەوێ دەستەیی لەیارانی، لەکاتی نوێژی خەوتنانا بەنۆرە ئێشکی
پێغەمبەریان دەگرت، کاتی خۆم و ھاوڕێکانم چووین بۆ خزمەتی حەزرت
(بەزەیی خەوی لەسەر بێ) واریکەوت خەریکی سوپا رێکخستن بوو، لەبەرئەو نوێژی
خەوتنانی دواخست، هەتا شەو تەواودرنگ بوو، شەو تەواو زرنگایەو،
ئەوجاها تەدەرەو هات بۆ مزگەوت و نوێژی خەوتنانی بەکۆمەڵ بۆکردین،
کەنۆیژەکە ی تەواو کرد بەئامادەبوونی فەرموو: (هێواش بن، لەجیگە
خۆتان مەبزوین، مژدەتان ئێ بێ، یەکیکە لەنازو بەهرەکانی خودا
کەرژاندووینەتی بەسەر ئێوەدا، ئەوێە کە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن،
کەجگە لەئێوە لەم دەمەدا کەسی تر ئەم نوێژە ناکا) یا حەزرت فەرمووی:
(بەس ئێوە لەم کاتەدا ئەم نوێژە دەکەن) راوی دەفەرمووی: نازانم حەزرت

(مزی خوی لیس بن) کام لهم دووشتہی فہرموو. نہبومووسا فہرمووی: نیتر زور زور بہشادمانی گہراپنہوہ لہخوشی نہم مزدہ خوشہی گہلہپیغہمبہرمان بیست). (ہروانہ: تاج / ۴/۳۲۷ از - ۱۰۲ تاج - ۳ ژ - ۳۱۶۷ ج - ۴ = کوردی).

۳۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (أَعْتَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً بِالْعِشَاءِ وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ يَفْشُوَ الْإِسْلَامَ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى قَالَ عُمَرُ نَامَ النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانُ فَخَرَجَ فَقَالَ لِلْأَهْلِ الْمَسْجِدِ مَا يَنْتَظِرُهَا أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ غَيْرَكُمْ). (الحديث ۵۶۹ طرفه في: ۵۶۶). (۲۸۵)

ہروانہ فہرموودہی ژمارہ ۳۳۲ لیرمدا نہمہی زیاترہ: عائشہ فہرمووی: نہوسہردہمہ نوپژ بہجہماعہت ہہر لہمہدینہ دہکرا، چوونکہ لہمہککہ نوپژ بہدزی دہکرا، شوپنہکانی تریش نسلامہتی یان پی نہگہیشتبوو، دہستووری پیغہمبہرو یارانہ وابوو: نوپژ خہوتنانیان لہنیوانی ناوابوونی سوورایی کەناری ناسمان و تپیہرپوونی سیپہکی یہکەمی شہودا دہکرد.

وفي رواية: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (فَخَرَجَ لَيْلِيُ اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ الْآنَ يَقْطُرُ رَأْسُهُ مَاءً وَاضِعًا يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ فَقَالَ لَوْلَا أَنْ أَشَقُّ عَلَى أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُصَلُّوْهَا هَكَذَا فَاسْتَبْتُ عَطَاءَ كَيْفَ وَضَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِهِ يَدَهُ كَمَا أَلْبَاهُ ابْنُ عَبَّاسٍ فَبَدَّدَ لِي عَطَاءَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ شَيْئًا مِنْ تَبْدِيدٍ ثُمَّ وَضَعَ أَطْرَافَ أَصَابِعِهِ عَلَى قَرْنِ الرَّأْسِ ثُمَّ ضَمَّهَا يُعْرِئُهَا كَذَلِكَ عَلَى الرَّأْسِ حَتَّى مَسَّتْ إِبْهَامُهُ طَرَفَ الْأُذُنِ مِمَّا يَلِي الْوَجْهَ عَلَى الصَّدْغِ وَلَا حَاجَةَ لِلْحَتِجَةِ لَا يُقْصَرُ وَلَا يَنْطَشُ إِلَّا كَذَلِكَ. وروى عن أنسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هذا الحديث فقال فيه: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبِصِ خَاتَمَةِ لَيْلَتِئِذٍ. (ريواية ابن عباس ۵۷۱ - طرفه في: ۷۲۳۹ وريواية أنس الحديث ۵۷۲ - أطرافه في: ۶۰۰، ۶۶۱، ۸۴۷، ۵۸۶۹) (۲۸۶)

له گپړانه وهی ئیبنوعه باسدا (همزی خودبهان لى بى) دمفهرموئ: جاکه عومهر هه ئساو
 فهرمووی: ئه ی پیغه مبهری خودا! بفرموو جهماعه ته که مان بؤ بکه،
 پیغه مبهر (دروودی خودی له سمر بى) خوئ شؤردبوو، که له هؤده که ی خوئ هاته دمروهه
 بؤناو مزگهوت هیشتا سهری تهرپوو، ئیستایش ههرده ئیئ شپوهی ئه وکاته ی
 واله بهرچاوم، سهری ئاوی ئ دهتکا، ههردوو دهستی له سمر سهری داناوو،
 فهرمووی (دروودی خودی له سمر بى): (مه بادا زحمه تی ئومه تم بدهم، دنا فهرمانم پئ
 دهکردن که له م دمه دا نوپزی خهوتنان بکهن) ئیبنوعه باس به کردهوه
 گپړاپه وه که چؤن چؤنی پیغه مبهر (دروودی خودی له سمر بى) دهستی له سمر سهری خوئ
 داناوو: جاتؤزئ په نجه گانی بلاو کردهوه ئه وجا نووکی په نجه گانی له سمر
 لاسهری داناو، ئه وجا په نجه گانی به یه که وه لکان، وئاوا په نجه گانی راکیشا
 به سمر سهریدا به ره ولای خواره وه، هه تا ههردوو په نجه که ئه ی له ئاستی لاجانی
 دایان له نووکی گوپکانی، له لای روویه وه. وه له سمر هه مان شپوه دهستی هیئا
 به سمر لاجانگی و به سمر سهریشیدا، پپشه واه ئه نه سیش (همزی خوئ لى بى) ئه م
 فهرمووده یه ی گپړاومته وه، له گپړانه ومیه کا له دواکه یه وه دمفهرموئ: ئیستایش
 ده ئیئ بریسکه ی ئه نگوستیله که ی پیغه مبهر (دروودی خودی له سمر بى) واله بهرچاوم،
 که له وشه وه دا دمدره وشایه وه). (ت/۱/۱۹۹/۱۳ + ز-۴۷ ژ-۳۶۰ ت/۴ ز-۳۵ ل-۱۱۶).

شیکردنه وه:

بروانه فهرمووده ی ژماره: ۱۱۴. ئه م فهرمووده یه ییش یه کیکه له و ددوازه
 هه دیته ی که ئیبنوعه باس به خودی خوئ له پیغه مبهر خوئی بیستووه.
 هه روا بروانه شهرحی نه وه ی له سمر سه حیحی موسلیم ج/۵ ص ۱۴۱، مبحب
 (باب وقت العشا و تاخیرها)

۳۳۵- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: (مَنْ صَلَّى الْبَرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ) (الحدیث ۵۷۴). (۲۸۷)

ئەبوموسای ئەشعەری (پەزەیی خەوی لە بێ) دەفەر مەوی: پێغەمبەر (دروودی خەودی لەسەر بێ) (هەرکەسێ دوو نوێزە فێنکەکە بکا، کە نوێزی بەیانی و نوێزی عەصرن، دەچیتە بەهەشت) (ت/۱/۱۹۰/۳ ز-۴۴ ژ-۳۴۰ ج-۴ = ش).

۳۳۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ حَدَّثَهُ أَنَّهُمْ تَسَحَّرُوا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قُلْتُ كَمْ بَيْنَهُمَا قَالَ قَدَّرَ خَمْسِينَ أَوْ سِتِينَ يَغْنِي آيَةً). (الحديث ۵۷۵ - طرفه في: ۱۹۲۱) (۲۸۸)

ئەنەس (پەزەیی خەوی لە بێ) فەر مەوی: زەیدی کۆری ثابت بۆ یگی پامەو دەفەر مەوی: چەندکەسێ بووین لەخەزەت پێغەمبەردا پارشیومان کردووە ئینجا هەڵساین چووین بۆ نوێزی بەیانی، گوتم: نیوانی پارشیووەکەو بانگەکە چەندێ دەبوو؟ فەر مەوی: دەوری پەنجا تاشەست نایەت دەبوو).

۳۳۷- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: (كُنْتُ أَتَسَحَّرُ فِي أَهْلِي ثُمَّ يَكُونُ سُرْعَةً بِي أَنْ أَذْرِكَ صَلَاةَ الْفَجْرِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۵۷۷ - طرفه في: ۱۹۲۰) (۲۸۹)

سەهلی کۆری سەعد (پەزەیی خەوی لە بێ) فەر مەوی: لەمالی خۆمان لەناو خێزانما پارشیووم دەکرد، ئەوجا بەپەله دەجووم بۆ مزگەوت، هەتا فریای جەماعەتی نوێزی بەیانی بکەوم لەگەڵ پێغەمبەردا (دروودی خەودی لەسەر بێ).

۳۳۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (شَهِدَ عِنْدِي رَجُلَانِ مَرْضِيُونَ وَأَرْضَاهُم عِنْدِي عُمَرُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَشْرُقَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (الحديث ۵۸۱) (۲۹۰)

(۲۸۸) أخرجه مسلم في الصيام، باب: فضل السحور وتأكيد استحبابه، رقم: ۱۰۹۷ = ۲۵۴۷.

(۲۸۹) من افراد البخاری عن المسلم (رضي الله عنه) (عينی/۱۰/۲۹۸/۲۹) المترجم.

(۲۹۰) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الأوقات التي نهى عن الصلاة فيها: ۸۳۶ = ۱۹۸.

ثیبنو عهباس (رمزی خوابان لئ بئ) فهرمووی: جهن پیاوچاکئ، کهیه کیکیان عومه
بوو، که بهلامه وه نهو لههه موویان بؤراست گۆیی و نایینداری په سه ندر بوو،
شایه تیان لادامو فهرموویان: پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بئ) له پاش کردنی نویژی
به یانی هه تا خور هه ل دئ، ریگه ی کردنی نویژی سوننه تی نه ده دا، هه روه ها
له پاش کردنی نویژی عه صریش ریگه ی کردنی نویژی سوننه تی نه ده دا هه تا
خورئاو ادمبی. (ت/۱/۲۰۳/۱ = ز-۵۰ ژ-۳۷۲ ج-۴ = ش/د/ت/ن).

۳۳۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا تَخْرَوْا بِصَلَاتِكُمْ طُلُوعَ الشَّمْسِ وَلَا غُرُوبَهَا). (الحديث ۵۸۲- أطرافه
في: ۵۸۵، ۵۸۹، ۱۱۹۲، ۱۶۲۹، ۳۲۷۳) وقال ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)
قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إذا طلع حاجب الشمس فأخروا الصلاة
حتى تغيب) (الحديث ۵۸۳ - طرفه في: ۳۲۷۲) (۲۹۱)

ثیبنو عومه (رمزی خوابان لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بئ) فهرمووی:
پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بئ) فهرمووی: (بهقه ستی لهکاتی خورکه وتن،
یاخورئاو ابوونا نویژ مه کهن) له گپړانه ومیه کا: ثیبنو عومه (رمزی خوابان لئ بئ)
فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی لسمه بئ) فهرمووی: (که خور لهئاسو وه سه ری کیشا
نیتر نویژ مه کهن تابه قه د رمیک بهرز دهبیته وه، که خوریش گه یشته دهم
که ل نووکی لای خوارووی ئاوابوو نیتر نویژ مه کهن تابه ته واوی ئاوا دمی).
(ت/۱/۲۰۴/۲ = ز-۵۰ ژ-۳۷۳ = ش/ن).

۳۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
نَهَى عَنْ بَيْعَتَيْنِ وَعَنْ لَيْسَتَيْنِ تَقْدُمُ وَزَادَ فِي هَذِهِ الرِّوَايَةِ: وَعَنْ صَلَاتَيْنِ نَهَى عَنْ
الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَجْرِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَبَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ). (انظر: ۲۳۳).

(بروانه: فہرموودہی ژمارہ: ۲۳۳) لہ گپرانہ وہی ئیرمدا ئہمہی پترہ: وەنەہی ی کردووہ لہم دوو کاتہیش کەنوێژیان تیا دا بکری: لہ پاش کردنی نوێژی بەیانێ ھەتا خۆر ھەڵ دێ، وەلە پاش کردنی نوێژی عەصر ھەتا خۆر ئاوا دەبێ. (بروانه: ۳۳۸).

۳۴۱- عَنْ مُعَاوِيَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنَّكُمْ لَتُصَلُّونَ صَلَاةً لَقَدْ صَحِّبْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا رَأَيْنَاهُ يُصَلِّيَهَا وَلَقَدْ نَهَى عَنْهُمَا يَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۸۷ - طرفه في: ۳۷۶۶) (۲۹۲)

موعاوییەہی کوپی ئەبوسوفیان (پەزای خوای لێ بێ) فەرمووی: ئێوہ لہم سەر دەمەدا دوو رکات نوێژی سوننەت لہ پاش نوێژی عەصر مە دەکەن، ئێمە کە ھاوڕیتی پیغەمبەری خودامان کردووہ (دروودی خوای لێ بێ) نەمان دیوہ کە ھەزەرت (پەزای خوای لێ بێ) ئەو نوێژە بکا، بە لکوو پیغەمبەر (دروودی خوای لێ بێ) نەہی دەکرد لہ کردنی ئەم دوو رکاتە لہ پاش نوێژی عەصر مە دەکەن.

۳۴۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (وَالَّذِي ذَهَبَ بِهِ مَا تَرَكَهُمَا حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ وَمَا لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى حَتَّى ثَقُلَ عَنِ الصَّلَاةِ وَكَانَ يُصَلِّي كَثِيرًا مِنْ صَلَاتِهِ قَاعِدًا تَغْنِي الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّيهِمَا وَلَا يُصَلِّيهِمَا فِي الْمَسْجِدِ مَخَافَةَ أَنْ يُثْقَلَ عَلَى أُمَّتِهِ وَكَانَ يُحِبُّ مَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ). (الحديث ۵۹۰ - أطرافه في: ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۱۶۳۱)

عائیشە (پەزای خوای لێ بێ) فەرمووی: بە خودایە کە پیغەمبەری بێردمە بوای خۆی، پیغەمبەری خودا ھەتا مردو گەیشتەوہ بە خزمەتی خودای گەورە، ئەم دوو رکاتە سوننەتەہی لہ پاش نوێژی عەصر مە تەرک نە کردووہ، کاتیکیش ومفاتێ کردو چوو مە بوادیوانی خودا کە بە گران و بەزەحمەت نوێژی بو دەکرا، چوونکە پیغەمبەر (دروودی خوای لێ بێ) کاتی چوو وەناو سالتەوہ کە مێ گوشتی گرتو

قورس بوو، نیت زۆربهی شه و نوویژی به دانیشته وه دهکرد. پیغه مبهری خودا (دروودی خودای لی بی) ئەم دوو رکاته سوننه تی پاش نوویژی عهصره ی له ماله وه دهکرد، له مرگه وت نه یانی دهکرد، له ترسی نه وه نه بادا باری ئۆمه تی گران بکا، نه وانیش چاو له و بکه و بیانکه و نوویژه سوننه ته کانی به رودای نوویژمه رزه کان زۆر ببن و نوویژ خوین به ئاسانی بۆی نه کرین، چونکه هه میسه چه زی دهکرد که کار بۆنه ته وه ی ئیسلامی خو ی ئاسان بکا. (ب/۱/۵۰۶/۸+۹+۱۰ ز- ۱۸۵ ژ- ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷ ج- ۴ ب/۱/۵۰۴/۳+۴ شهرحی نه وه وی له سه مر صه حیجی موسلیم ج/۶ ص ۱۳ + ص ۲۷).

۳۴۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (رَكْعَتَانِ لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُهُمَا سِرًّا وَلَا عَلَانِيَةً رَكْعَتَانِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ وَرَكْعَتَانِ بَعْدَ الْعَصْرِ). (الحديث ۵۹۲ طرفه في: ۳۹۰). (۲۹۳)

دیسان عائیشه (همزی خوی لی بی) فه رمووی: دوو نوویژ هه ن، پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بی) نه به نه ینی و نه به ناشکرا ته رکی نه دهکردن: دوو رکات له پیش نوویژی به یانی یه وه دوو رکات له پاش نوویژی عهصره وه).

۳۴۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سِرْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةً فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ لَوْ عَرَّسَتْ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَخَافُ أَنْ تَنَامُوا عَنْ الصَّلَاةِ قَالَ بَلَّالٌ أَنَا أَوْ قِطْكُمُ فَاضْطَجَعُوا وَأَسْتَدَّ بَلَّالٌ ظَهْرَهُ إِلَى رَاحِلَتِهِ فَعَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ فَتَنَامَ فَاسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ طَلَعَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَقَالَ يَا بَلَّالُ أَيْنَ مَا قُلْتَ قَالَ مَا أَلْقَيْتَ عَلَيَّ نَوْمَةً مِثْلَهَا قَطْ قَالَ إِنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَكُمْ حِينَ شَاءَ وَرَدَّهَا عَلَيْكُمْ حِينَ شَاءَ يَا بَلَّالُ قُمْ فَأُذِّنْ بِالنَّاسِ بِالصَّلَاةِ فَتَوَضَّأَ فَلَمَّا ارْتَفَعَتِ الشَّمْسُ وَابْتِیَاضَتْ قَامَ فَصَلَّى). (الحديث ۵۹۵ - طرفه في: ۷۴۷). (۲۹۴)

ئەبوقەتادە (پەزەل خەوای لێ بێ) فەرمووی: لەسەفەرێکا خۆم لەخزمەت حەزەرتدا بووم، شەوێ کەوتینەپێ، هەندێ لەبرادەران عەرزیان کرد: ئەی پێغەمبەری خودا! خۆزگە سەرخەوێکمان دەشکان و لەپێش بەیان و چانیکیان دەگرت، فەرمووی: (ئاخر دەرسم خەوتان ئی بکەوێ و ئاگاتان لەنویژی بەیانی نەمێنێ) بیلال فەرمووی: بخەون من خەبەرتان دەکەمەوه. جا ئەوانیش پالکەوتن و خەویان ئی کەوت، بیلالیش وڵاخەکە ی خۆی ییخ داو پستی پێوهی دا. جا بیلالیش خەوزۆری بۆهینا و چاوی چوووه خەوو نووست، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خەبەری بۆوه خۆر لەئاسۆوه گۆچکە ی کیشا بوو، فەرمووی: (ئەی بیلال! کوا ئەوهی تۆ گوتت؟ تۆ نەتگوت من خەبەرتان دەکەمەوه؟) بیلالیش فەرمووی: هەرگیز خەوی وا قوورس نەیکرتووم. فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئەمە خواستی خوا وابوو، خوا لەئەزەلدا ئەمە ی لەچارە نووسیوین، لەراستیدا ئەودەمە ی کە خەوتان ئی کەوتوووه خوا خەوی ئی خستوون و لەسەر خواستی خوا خەوتان ئی کەوتوووه لەو دەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی بردۆتەوه بۆلای خۆی، وەلەودەمەدا کە خۆی خواستی لەسەر بووه گیانتانی گیراوەتەوه بۆناو جەستەتان). ئەوجا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەست نویزی گرت، کاتی دەستیان کرد بەجەماعەت خۆر بەرز بوو، تەواو سپی هەل گەرابوو. (ت/۲۰۱/۱/۳ ز- ۴۹ ژ- ۳۶۸).

نویژی قەزا بەجەماعەت دەکری

۳۴۵- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (جَاءَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ فَجَعَلَ يَسُبُّ كُفَّارَ قُرَيْشٍ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كِدْتُ أَصْلِي الْعَصْرَ حَتَّى كَادَتْ الشَّمْسُ تَغْرُبُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاللَّهِ مَا صَلَّيْتُهَا فَقُمْنَا إِلَى بُطْحَانَ فَتَرَضَّا لِلصَّلَاةِ وَتَرَضَانَا لَهَا فَصَلَّيْ

الْعَصْرَ بَعْدَ مَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى بَعْدَهَا الْمَغْرِبَ). (الحديث ۵۹۶ - أطرافه في: ۵۹۸، ۶۴۱، ۹۴۵، ۴۱۱۲) (۲۹۵)

جاییری کوری عہدوللا (پہزای خویان لئ بئ) فہرمووی: روژی غہزای خہندہق لہ پاش خورٹاوا ، عومہری کوری خہططاب (پہزای خوی لئ بئ) ہاتو دہستی کرد بہ جنیودان بہ بیپر وایانی قورہیش، فہرمووی: ئہی پیغہمبہری خودا! خہریک بوو خورٹاوا دہبوو ئہوسا نوپژی عہصرم بوکرا؟ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) فہرمووی: (بہ خودا من ہیشتا نہیم کردوود!). ئہوجا ہہ لئساین چووین بو شیوی بو طحان کہوا لہ مہدینہ، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) لہوئی دہستنوپیژی گرت بو نوپیژو، ئیمہیش دہسنویژمان گرت بوئی، ئہوجا نوپیژی عہصری بہ کؤمہل بوکردین لہ پاش خورٹاوا بوون. لہ پاشتر نوپیژی شیوانیشی بہ جہماعہت بو کردین).

باسی قہزای نوپیژی لہ بیر چوو

۳۴۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيَصِلْ إِذَا ذَكَرَهَا لَا كُفَّارَةَ لَهَا إِلَّا ذَلِكَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي). (الحديث ۵۹۷) (۲۹۶)

ئہنہسی کوری مالیک (پہزای خوی لئ بئ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بئ) دہفہرموئی: (ہہرکہسی ہہرنویژیکی لہ بیر چوو، لہکاتی خویدا نہ یکرد باہرکاتی یادی کہوتہوہ ئہوکاتہ بیکا، ئیتر جگہ لہمہ بریتی (کہفارت) ی

(۲۹۵) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب الدليل لمن قال الصلاة الوسطى العصر رقم: ۶۳۱.

(۲۹۶) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الصلاة، باب: قضاء الصلاة الفائتة، واستحباب تعجيل قضائها، رقم: ۶۸۴ = ۱۵۶۷.

ترى نييه، وهك خودا دمه رموى: (أقم الصلاة لذكرى) طه/٢٠- ١٤. واته: به تاييه تى ناگادارى نوپژده كهت بكه و لهكاتى خويا بيكه بويا د كردن و ناوبردنى من). (ت/١/٢٠١/١ ز- ٤٩ ژ- ٣٦٦+ ٢+ ٣+ ٤ - ش/د/ ت/ ن)

٣٤٧- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا انْتَبَرْتُمْ الصَّلَاةَ. (الحديث ٦٠٠) (٢٩٧)

ديسان نه نهس (همزي خوي لى بن) فهر مووى: شهوى پيغه مبهه (درووى خودى لسهه بن) نوپژى خه و تنانى دواخت، له نيوه شه ودا كردى، كه له نوپژ بؤوه فهر مووى: خه لكى تر نوپژى خويان كردو خه و تن، به لام نيوه نه و متى چاو منوارى نه م نوپژ ده كه ن نه م ماوهيه تان هه موو به نوپژ بؤحسيبه). (ت/١/١٩٩/١٣ ز- ٤٧ ژ- ٣٦٠ چ- ٤).

٣٤٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (صَلَّى بِنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنَّ رَأْسَ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِنْهُ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ). يريد بذلك أنها تحزم ذلك القرآن. (الحديث ٦٠١ طرفه في: ١١٦). (٢٩٨)

(بپروانه فهر موودهى ژماره: ٩٥). ليره دا نه م پترييهى ههيه: مبهه ستى پيغه مبهه (درووى خودى لسهه بن) له م فهر موودميه نه و ميه: كه له پاش سه د سالى تر له م رؤوه كه س نامينى له م خه لكه ي كه نيستا هه ن و ان له سه ر رووى زه وى و نه م چينه ي نيستا ههيه كو تا يى دى، مبهه ست نه وه نييه كه له پاش سه د سالى تر قيامه ت هه ل ده سي و كه س نامينى (ت/٤/٣٦٥/٢ تاج- ٣ ز- ١١٢ ژ- ٣٨٩).

(٢٩٧) أخرجه مسلم (عينى/٧٦/٩٦/٥) باب وقت العشاء وتأخيرها - المترجم - ١٤٤٤-١٤٤٧.

(٢٩٨) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله (صلى الله عليه وسلم) لا تأتى مائة

باسی کوفتوگو له پاش نویژی خه ووتنان

۳۴۹- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ أَصْحَابَ الصُّفَّةِ كَانُوا أَنْاسًا فَقَرَاءَ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ فَلْيَذْهَبْ بِثَلَاثٍ وَإِنْ أَرْبَعٍ فَخَامِسٍ أَوْ سَادِسٍ وَأَنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ فَأُتِلَتْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعَشْرَةٍ قَالَ فَهُوَ أَنَا وَأَبِي وَأُمِّي فَلَا أَذْرِي قَالَ وَأَمْرَاتِي وَخَادِمٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَ بَيْتِ أَبِي بَكْرٍ وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ تَعَشَّى عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لَبِثَ حَيْثُ صَلَّيْتُ الْعِشَاءَ ثُمَّ رَجَعَ فَلَبِثَ حَتَّى تَعَشَّى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ بَعْدَ مَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَتْ لَهُ أَمْرَاتُهُ وَمَا حَبَسَكَ عَنْ أَصِيافِكَ أَوْ قَالَتْ ضَيْفَكَ قَالَ أَوْ مَا عَشَيْتِيهِمْ قَالَتْ أَبَوْا حَتَّى تَجِيءَ قَدْ عَرِضُوا فَأَبَوْا قَالَ فَذَهَبْتُ أَنَا فَاخْتَبَأْتُ فَقَالَ يَا غُنْثُرُ فَجَدِّعْ وَسَبِّ وَقَالَ كُلُوا لَا هَيْنًا فَقَالَ وَاللَّهِ لَا أَطْعَمُهُ أَبَدًا وَإِنَّمَا اللَّهُ مَا كُنَّا نَأْخُذُ مِنْ لُقْمَةٍ إِلَّا رَبًّا مِنْ أَسْفَلِهَا أَكْثَرُ مِنْهَا قَالَ يَغْنِي حَتَّى شَبِعُوا وَصَارَتْ أَكْثَرُ مِمَّا كَانَتْ قَبْلَ ذَلِكَ فَنَظَرَ إِلَيْهَا أَبُو بَكْرٍ فَإِذَا هِيَ كَمَا هِيَ أَوْ أَكْثَرُ مِنْهَا فَقَالَ لِأَمْرَاتِهِ يَا أُخْتُ بَنِي فِرَاسٍ مَا هَذَا قَالَتْ لَا وَفَرَّةٌ عَيْنِي لَهَا الْآنَ أَكْثَرُ مِنْهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَأَكَلَ مِنْهَا أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَغْنِي يَمِينَهُ ثُمَّ أَكَلَ مِنْهَا لُقْمَةً ثُمَّ حَمَلَهَا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ وَكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمٍ عَقْدٌ فَمَضَى الْأَجَلَ فَفَرَّقْنَا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا مَعَ كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْاسٌ اللَّهُ أَغْلَمَ كَمَ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ فَأَكَلُوا مِنْهَا أَجْمَعُونَ أَوْ كَمَا قَالَ). (الحديث ۶۰۲ - أطرافه في: ۳۵۸۱، ۶۱۴۰، ۶۱۴۱). (۲۹۹)

عبدالوره حماني گورپی نه بوبه کړی صه ددیق (رمزی خواسان لاس بڼی) فهرمووی:
دانیشتوانی میوانخانه ی صوففه خه لکیکی هه ژار بوون، جاری پیغه مبهمر (دروودی
خودی لاس بڼی) فهرمووی: (نهوهی نانی دووکه سی هه یه بایه کی له میوانانه له گه ل
خوی بباته وهو بیکا به سیته میان، هه روا نهوهی نانی چوار که سی هه یه

باپینچ ھەممىٰ لەگەڵ خۆى بباتەو، یا فەرمووی: باپینچ ھەممىٰ یاشەشە ھەممىٰ لەگەڵ خۆى بباتەو) ئیتر ئەبوبەکریش (بەزای خۆى لى بن) سىٰ کەسىٰ لەگەڵ خۆى ھێنایەو، بۆمالەو، پیغەمبەر خۆى (درووى خۆى لەسەر بن) دەکەسىٰ لەگەڵ خۆى بردەو، عەبدورەحمان فەرمووی: ئیمە من و باوکم و دایکم بووین، راوی فەرمووی: وابزانم عەبدورەحمان فەرمووشى: ژنەکەى من و نۆکەرێکیشمان لەگەڵ بوو. نۆکەرەکە ھى ئیمە و مالى باوکم بوو، بەلام ئەبوبەکر خۆى چوووە بۆلای حەزرت و لەلای ئەو شیوى کردەو، ھاتەو ئەوەندەى خودا مەیلی لەسەربوو لەشەو رابووردبوو، جازنەکەى پىٰ ی گوت: بۆچى درەنگ ھاتیتەو بۆلای میوانەکان؟ ئەویش بەدایکمی فەرموو: ناشىٰ ھەتا ئیستا شیوت بۆدانەنابن؟ دایکیشم فەرمووی: خۆلکیان کردن تانانیان بۆدابنری، بەلام رازی نەبوون تاخۆت نەپیتەو. عەبدورەحمان فەرمووی: جامنیش لەترسى باوکم چووم خۆم شارەدووە نەبادا لەسەر میوانەکان قسەم پىٰ بلىٰ. جاباوکم بانگی کردم و فەرمووی: خویڤى! ئەو لەکوئى؟ ئەى لچ و لیوت بکری، ئەى واوالیکراو؟ ئەو بۆنانت بۆنەم میوانانە دانەناو؟ جا کە لەحالەکە حالى بوو بەمیوانەکانى فەرموو: دەبۆخۆن، بەنۆشى گیانتان نەبىٰ، دیارە سووچى خۆتان بوو، سابەو خودایە بەھیچ جۆرى نابىٰ من لىٰ بخۆم، عەبدورەحمان فەرمووی: شتیکی سەیر رووی دا، بەھەقى خوا ھەر پاروویە کەمان لەخواردەمەنیەکە ھەڵدەگرت لەبن پارووەکەو بەرز دەبۆو و پترو زۆرتەر دەبوو، ئیتر ھەروا ھەتا تیرمان خوارد، کەچى نانەکە زیادى کردبوو، کەمى نەکردبوو، ئەبوبەکریش بەووردی سەرنجىکی ئەم حالەى داو فەرمووی: ئەرى کچەکەى بەنى فیراسى ئەو چییە؟ دایکیشم فەرمووی: منیش وەك تۆى لىٰ دزمانم، بەلام سویندم بەوہى کەبوو بەمایەى ئەم چاوو دل روۆشنى یەم نانەکە ئیستا سىٰ قاتى پىٰشترپەتىو، لەپیت و فەرى تۆ میوانەکانتەو خودا پیت و فەرى تىٰ خستوو، لەبەرئەو ئەبوبەکریش

(دروودی خودی لیسر بئ) سویندهکەى خوۋى شکاندو تیکەیهکی بۆ موفه‌رکی له‌وانه موفه‌رکه خواردوو فەرمووی: دیاره ئەو سویندهی که‌خواردم لەم نانه نه‌خۆم ئەوه له‌شه‌یتانه‌وه بوو، چونکه نانی پیرۆزی وا حەیفه مرۆلئى نه‌خوا ئەوجا قەرەوانه‌کەى به‌خواردمه‌نییه‌که‌وه هه‌لگرت و بردی بۆ خزمه‌تى حەزرت، له‌وئ دای نا بۆبه‌یانی، عەبدورەحمان فەرمووی: له‌وه‌وپیش له‌نیوانی ئیمه‌و له‌نیوانی هۆزیکى تردا په‌یمانئ هه‌بوو، ماوه‌ی په‌یمانه‌که‌مان ته‌واو بوو بوو، سوپاکه که‌هاتنه‌وه بۆمه‌دینه؟، حەزرت (دەزى خوی لئ بئ) کردنى به‌دوازه به‌شه‌وه هەر به‌شى له‌وسوپایه سه‌رکرده‌یه‌کی بۆدانا، هەر سه‌رکرده‌یئ مه‌گەر خودا بۆخوۋى بزانی چەند که‌سى له‌گه‌ل دا بوو، له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا ئەو نانو چیشته که‌مه که‌له‌و قەرەوانه‌دا بوو، له‌سه‌ره‌تاوه به‌به‌ره‌که‌تى ئەبوبه‌کرى سه‌دیق و له‌دوايى دا به‌پیرۆزى حەزرت (دەزى خوی لئ بئ) به‌ره‌که‌تیکى ئاشکرای وای تئ که‌وت به‌شى ئەو هه‌موو سوپایه‌ی کردو ئەوانیش گشتیان لیان خواردو به‌سیانى کرد). (ریاض الصالحین/۳/۱۰۸۲/۱).

شیکردنه‌وه:

له‌فه‌تحو‌لباریدا ده‌فه‌رموئ: نامه‌ی کاته‌کانی نوێژ (کتاب موافیت الصلاة) بریتیه له‌سه‌دو حه‌فده فەرمووده، سێو شه‌شیان ته‌علیقن، ئەوانه‌ی تریان موته‌صیلن، له‌مانه‌ چل و هه‌شتیان پوخته‌وپاڤه‌تن - واته: خالیصه‌ن - سه‌شت و نۆشیان دووبارهن، جایا له‌م نامه‌یه‌ خو‌یا دووباره‌ کراونه‌ته‌وه، یا‌له‌پیشه‌وه. هه‌موویان پیشه‌وا موسلیمیش (دەزى خوی لئ بئ) په‌سه‌ندی کردوون و ئەویش گێراونیه‌تیه‌وه، جگه له‌م سیازده‌یه‌یان:

۱- فەرمووده‌ی ئەنه‌س: (کنا إذا صلینا .. سجدنا علی ثيابنا اتقاء الحر) که‌رچی موسلیم ئەم فەرمووده‌یه‌ی به‌مه‌عنا گێراوته‌وه.

- ۲- ئەم فەرموودەیی تری ئەنەس کەتیایدا دەفەرموی: (ما أعرف شيئاً مما كان على عهد النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).
- ۳- ئەم فەرموودەیی تریشی کەھەر بەواتا فەرموودەیی دوھمیەتی کەتیایدا دەفەرموی: (وهذه الصلاة قد ضيعت).
- ۴- فەرموودەیی ئیبنوعمەر (إِشْتَدَ الْحَرُّ فَأَبْرَدُوا عَنِ الصَّلَاةِ) رقم-۳۱۵.
- ۵- فەرموودەیی ئەبوسەعید: (أَبْرَدُوا بِالظَّهْرِ....).
- ۶- فەرموودەیی ئیبنوعمەر: (إِنَّمَا بَقَاؤُكُمْ فِيهَا سَلَفٌ قَبْلَكُمْ...) رقم-۳۲۸.
- ۷- فەرموودەیی ئەبومووسا: (مثل المسلمين واليهود والنصارى...).
- ۸- فەرموودەیی ئەنەس: (كناصلی العصر ثم يخرج الانسان...) بەلام ھەردوو پیر لەسەرئەصلی ئەم فەرموودەییە یەکن.
- ۹- فەرموودەیی عەبدوڵلای کوپی موعەففەل (لا یغلبنکم الأعراب) رقم-۳۳۱.
- ۱۰- فەرموودەیی ئیبنوعمەباس: (لولا أن أشق على أمتی.....) رقم-۳۳۴.
- ۱۱- فەرموودەیی سەھلی کوپی سەعید (كنت أتسحر...).
- ۱۲- فەرموودەیی موعاوییە: (إنکم لتصلون صلاة...) رقم-۳۴۱.
- ۱۳- فەرموودەکی ئەبوقەتادە: (أخاف أن تناموا عن الصلاة..) ھەروا دەفەرموی سێ ئەنەری مەوقوفیشی تیادایە. ھ، کەواتە: سەرچەمی فەرموودەو ئەنەرەکانی ئەم (نامەیی کاتەکانی نوێژ) دەگاتە: (۱۲۰) لەم (۱۲۰) ھ چل و یەکیان لەتەجریدەکەدا ھاتوو. عەبدوپەرەحمانی کوپی ئەبو بەکری کوپی ئەبو قوحافە، خۆی و باوکی و باپیری لە ھاوپیانی پێغەمبەر بوون، کوپیکی بوو ناوی موحمەد ئەبوعەتیق بوو، ئەویش لەپیش مەرگی پێغەمبەردا لەدایک بوو، برای ھەقی عائیشەییە، لەپیزی لەشکری بێروایانی قورەیشا نامادەیی شەپی بەدرو شەپی ئوحوود بوو، داوای کرد

که پالنه وانی بوی بجیته مهیدان، باوکی ویستی بجی، پیغه مبه ر (درویدی خودی لاسر
 نه بیهشت و پی فهرموو: (خوتمان پی بهیله!) له پاشتر موسوئمان بوو
 موسوئمانیکی زور جوانی لی دهرچوو، له ناگر بهسته که ی خوده پیبه دا له گه
 پیغه مبه ر بوو، پالنه وانیکی زور نازاو دلیر بوو، تیر هندا زیکی چاک بوو،
 له گه ل خالی دا ناماده ی شهر یه مامه بوو، هوتی له سر کرده گانیان گوشت،
 که یه کیکیان (محکم) ی یه مامه بوو، که له سر که لی نی له که لی نه کانی قه لاکه
 بوو، نیر سو پای نیسلام له و که لی نه وه هه لپزان ه ناو قه لاکه. عه بدور رحمان
 کوری گهری نه بوبه کره، له نوم رومان ه، پیاویکی پیاو چاکی دین قایمی
 خاوه ن پهمانی راستگو بوو، قهت دروی لی نه بینراوه. له رو داوی نه ل -
 جه مه ل دا له گه ل عانی شه ی خوشکی بوو، به لام موحه ممه دی برای له گه ل
 پیشه واهلی بوو، روژی موعاوییه له سر دوانگه ووتار دمه دا، له خه لکه که
 داوا دهکا که له پاش خو ی یه زیدی کوری هه لپزیرن به جی نشین!!
 عه بدور رحمانیش دمه رمو ی: (بو نه مه هیر قه لییه ته؟ که ده ستووریان وایه
 هه رگاتی قه یصهر دمه ری قه یسه ری تر له شوینی داده نی شی!).

موعاوییه له پاش نه م هه لویسته سه د هزار دره می زیوینی بو دهنی ری،
 به لام نه و وری ناگری و دمه رمو ی: (ثایینم نافروشم بوجیهانم) جابه ره و
 مه که که ده که ویته ری، له ری له ناو خه ودا به مهرگی کوتوپر دمه ری، ته رمه که ی
 ده بن بو مه که که له و دهنی زن، سالی په نجاوسی ی کوچی ده بی، کاتی عانی شه
 هه وانی مهرگی ده بیستی ده چی بوحه ج، له مه که که ده چی ته سه رگو ره که ی و
 ده گری و نه م شیعه ری موته ممیمی کوری نووه یره ده خوینی ته وه که به سه ر
 مالیکی برابره هه لی داوه له به حری طویل:

و کنا کند مانی جذیمة حقبة

من الدهر حتی قیل لن یتصدعا

فلما نفرقنا کانی و مالکاً

لطول اجتماع لم نبت ليلة معا

واته:

وهك دووها ودهمی گیانی به گیانی
 رۆژگاری نۆرمان پیکه وه رانی
 گهر دوون له ناکاو بی چاوه پروانی
 رۆژگاری دووری و جودایی هانی
 تهونی جودایی وه ها ته نیوه
 پیکه ی په یوه ندی ته واو بریوه
 منی له کاکم وادا بریوه
 ده لئی له مه و بهر یه کمان نه دیوه!

عهبدوپه حمان له سه ره تاوه ناوی عهبدو لکه عبه بووه، پیغه مبهه (درویدی خودای لسهه
 به) ناوه که ی گۆری و کردی به عهبدوپه حمان، چهند فه ره موودییه کی له سه حیح دا
 ههیه، سائی له پاش مه رگی عهبدوپه حمان عانی شه ی خوشکیشی دهری، رهزای
 خودایان لی بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱۴) نامه‌ی بانگ (کتاب الاذان)

سهره‌تای داهاتنی بانگ (باب: بدء الاذان)

۳۵۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يَقُولُ: (كَانَ الْمُسْلِمُونَ حِينَ قَدِمُوا الْمَدِينَةَ يَجْتَمِعُونَ فَيَتَحَيَّنُونَ الصَّلَاةَ لَيْسَ يُنَادَى لَهَا فَتَكَلَّمُوا يَوْمًا فِي ذَلِكَ فَقَالَ بَعْضُهُمْ اتَّخِذُوا نَاقُوسًا مِثْلَ نَاقُوسِ النَّصَارَى وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ بُوقًا مِثْلَ قَرْنِ الْيَهُودِ فَقَالَ عُمَرُ أَوْلَا تَبْعَتُونَ رَجُلًا يُنَادِي بِالصَّلَاةِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا بَلَالُ قُمْ فَتَادِ بِالصَّلَاةِ). (الحديث ۶۰۴) (۳۰۰)

ئىبنوعومەر (پرمزای خویان لى بى) دهیفه‌رموو: کاتی موسولمانان کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه، هیستا بانگ دانه‌مه‌زرا بوو، خۆیان چاودی‌ری کاتی نوێ‌ریان ده‌کردو بۆی کۆده‌بوونه‌وه. رۆژی لهم باره‌یه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گوفتوگۆ. هه‌ندیکیان فه‌رموویان: بازه‌نگی دابنێین وه‌ک هی نه‌صرانی یه‌کان، وه‌ک ئه‌وان له‌کاتی نوێ‌ژدا نا‌قووس لى بده‌ین، هه‌ندی‌ تریان فه‌رموویان: ئه‌ی بۆئێمه‌یش وه‌ک جووله‌که‌کان که‌ره‌نایه‌ک دروست نه‌که‌ین بۆخۆمان. عومه‌ریش فه‌رمووی: ئه‌ی بۆ پیاوی نه‌چى بانگ بدا بۆنوێژ؟ ئیتر پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بى) فه‌رمووی: (ئه‌ی بیلال! هه‌ئسه‌ بانگ بده‌ بۆ نوێژ)

۳۵۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أُمِرَ بَلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ وَأَنْ يُؤْتَرَ الْإِقَامَةَ). (الحديث ۶۰۵ طرفه في: ۶۰۳). (۳۰۱)

ئهنه‌س (پرمزای خوی لى بى) فه‌رمووی: خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بى) فه‌رمانی به‌بیلال کرد که‌وته‌کانی بانگ جووته‌ جووته‌ بلی، وموته‌کانی قامه‌ت به‌تاک بلی،

وتهی: (قد قامت الصلاة) نهی، به لام نهم وتهیه له قامهت دا دووچار بلی (ت/۱/۲۲۶ ز ۶۱ ژ ۴۲۱ ج ۴ = ش/د/ت/ن).

۳۵۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا تُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ وَلَهُ ضُرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأَذِينَ فَإِذَا قَضَى النَّدَاءَ أَقْبَلَ حَتَّى إِذَا ثَوَّبَ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ حَتَّى إِذَا قَضَى الثَّوْبَ أَقْبَلَ حَتَّى يَخْطُرَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَنَفْسِهِ يَقُولُ اذْكُرْ كَذَا اذْكُرْ كَذَا لِمَا لَمْ يَكُنْ يَذْكُرُ حَتَّى يَظُلَّ الرَّجُلُ لَا يَذْهَبُ كَيْفَ صَلَّى). (الحديث ۶۰۸ - أطرافه في: ۱۲۲۲، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۳۲۸۵) (۳۰۲)

ئەبوهورهیره (همزای خوی لی بن) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودی لسمر بن) فهرمووی: (کاتی بانگ دهری بونیژ شهیتان هه لده تورینێ و جرت لی دهدا، تاگوئی له بانگه که نهی، جا که بانگه که تهواو دهی دیسان دیته وه تاقامهت دهکری بونیژ نهوجا دووباره هه لده تورینیته وه، که قامهت تهواو دهی دیسان دیته وه دهجیته بنگلیشه ی پیاوه و پئی دهلی: بیر له مه بکه ره وهو بیر له وه بکه ره وه، ومه و شتانه ی وه بیر دینیته وه که له وه پیش له بیر ی نه بوون، هه تا به رادهیه کی وا دلی بی ناگادهکا که نازانی چه ن رکات نویژ دهکا). (ت/۱/۲۲۲ ز ۵۹ ژ ۴۱۴ ج ۴ ش/د/ن).

۳۵۳- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ وَلَا إِنْسٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (الحديث ۶۰۹ - طرفاه في: ۳۲۹۶، ۷۵۴۸). (۳۰۳)

عه بدو لای کوری عه بدو ره حمانی کوری سه عه سه (همزای خوی لی بن) فهرمووی: ئه بوسه عیدی خودری (همزای خوی لی بن) فهرمووی پیم: ده تبینم تو چهزت له مالآت و

مهرپداری و دهشته، جاهه رکاتی له ناو مهرو مالاته که تا بوویت و بانگت دا، یالهو دهشته بوویت و بانگت دا، تهواو دهنگ له بانگه که هه لپه، چونکه ههرچی له قهری دهنگی بانگمردابی و گوئی ی لی بی، چ جنوکه بی و، چ مروف بی، چ فریشته بی و، چ شتی تربی وهك دارو بهردو شتی بی گیانی تر، له پروژی قیامه تا شایه تی بو دهن و بهو شایه تییه چاوو دلی روشن ده که نه وهو، سه ری بی ی بهر زده بی. نه بوسه عید فهرمووی: نه م فهرمایشته م له پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمر بی) خوئی بیستوه. (ب/۱/۲۲۳/۳ ز-۵۹ ژ-۴۱۶ چ-۴ = ب/ن).

۳۵۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا غَزَا بَنِي قَوْمٍ لَمْ يَكُنْ يَغْزُو بَنِي حَتَّى يُصْبِحَ وَيَنْظُرَ فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا كَفَّ عَنْهُمْ وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ عَلَيْهِمْ). (الحديث: ۶۱۰ طرفه في: ۳۷۱). (۳۰۴)

نه نه س (رهزی خوئی لی بی) فهرمووی: یاسای پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمر بی) وابوو: که دمرویشته بوغهزا بو سه ر هوژی، هه تا به یانی نه دایی نهیده دا به سه ریانا، جا نه گهر له کاتی به یانیدا گوئی له دهنگی بانگ بوایه نهوا وازی لی دهه ینان، نه گینا له پاش به یان هی رشی ده برده سه ریانو، په لاماری دهدان. (ت/۸/۱۲۰/۲ تاج-۴ ز-۴۶ ژ-۴۶۳ = ش/د/ت).

۳۵۵- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ). (الحديث ۶۱۱) وعن معاوية (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مثله إلى قوله: وأشهد أن محمدا رسول الله. وكما قال: حي على الصلاة، قال: لا حول ولا قوة إلا بالله وقال: هكذا سمعنا نبيكم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول (الحديث ۶۱۲ - طرفاه في: ۶۱۳، ۹۱۴) (۳۰۵)

(۳۰۴) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه (صحيح

مسلم بشرح النووي ج/۴ ص ۸۴) المترجم = ۲۴۸۲.

(۳۰۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب القول مثل قول المؤذن لمن سمعه، رقم: ۳۸۳.

ئەبوسەئیدی خەدەری (بەزەئی خەوی ئە بێ) فەرەمووی: خۆشەوێست (بەروودی خەودی لەسەر بێ) فەرەمووی: (کاتی گۆیتان لەبانگ دەبێ بانگدەر چ دەلی ئیوێش ئەوێ بلیئەوێ). (ت/۱/۲۳۰ ز- ۶۳ ز- ۴۲۹ = ش/د/ت/ن).

۳۵۵- (دووبارە- مکرر) موعاوییە (بەزەئی خەوی ئە بێ) جاری گۆی لەبانگ بوو، لەسەرەتای بانگەوێ بانگدەر هەرچی دەفەرەموو ئەوێش گۆتەکەئە ئەوێ دووبارە دەکردەوێ، هەتا (وأشهد أن محمداً رسول الله) بەلام کاتی بانگدەر گۆتی: (حي على الصلاة) موعاوییە فەرەمووی: (لا حول ولا قوة إلا بالله) کاتیکیش بانگدەر گۆتی: (حي على الفلاح) موعاوییە فەرەمووێوێ: (لا حول ولا قوة إلا بالله) ئیتر لەپاش (حي على الفلاح) بانگدەر هەرچی فەرەموو موعاوییە ئەوێ دووبارە کردەوێ، بەبێ زیادوێکەم. لەپاشا فەرەمووی: لەسەر ئەم شیوێیەئە کەرابووێ دەلامی سەندەئەوێ بانگم بەگۆی خۆم ژنەوتووێ لەزاری پیرۆزی پێغەمبەری خۆشەوێستی ئیوێ. (بەروودو سلاوی خەودی لەسەر بێ).

روونکردنەوێ:

یەکەم: بۆمەشق کردن لەسەر وەرگێڕانی زاراوەکانی زانستی فەرەمووێ، هەرودەها بۆ شارەزا بوون بەرەبەرە لەمەرجهکانی هەردوو پیر-کەبوخاری و موسلیمن، (بەزەو رەحمەتی خەودەئەن ئە بێ) دەلیین: پێشەوا عەسقەلانی لەم شوێنەدا دەفەرەمووی: پێشەوا موسلیم (رەحمەتی خەوی ئە بێ) لەعومەری کۆری خەططابەوێ، فەرەمووێ دەردەهێتی، وێنەئە ئەم فەرەمووێیەئە موعاوییەئە، بەلام بوخاری دەری نەهێناوێ، چونکە راجیایی هەئە لەوێدا کە ئەم فەرەمووێ عومەرە پەئەوێست (موصول)، یا بەرەلایە واتە مۆرسەلی صەحابی ئە، وەئە پێشەوای فەرەمووێ ناسی گەورە دارەقوونی ئامازەئە بۆکردووێ. ئەم فەرەمووێیەئە

موعاویہ پیش موسلیم دہری نہ ہیئاوہ، واتہ: نہیگیراوتہوہ، چوونکہ
 نہوپتریہی کہجیگہی مہبہستہ لہم فہرموودہیہ بہپی مہرجی موسلیم
 نیہ، چونکہ رشتہکہی نہناسیکی تیدایہ. واتہ: زیادہ مہقصوودہکہی بہپی
 مہرجی موسلیم نیہ،

دووم: بانگو قامہت لہم کاتانہدا سوننہتن: لہپیش نویژدا، لہکاتی
 ناونانی منائی ساوادا، لہکاتیکا کہسی دہنگی بہرگوئی بکہوئی و لہجنوکہو
 پہری و شتی وا بترسی سوننہتہ بانگ بدا، یاقامہت بکا، چونکہ شہیتان
 لہدہنگی بانگو قامہت ہلڈی، بیسہر ہہموو وشہیی، خودی وشہکہ
 یاذیکرہکہی کہلہکاتی بیستنی ئہو وشہیہدا دہگوتری، لہپاش بانگدہروہ،
 بہشینہیی، بہدہنگی نزم لہبہرخویہوہ دلّیتہوہ، ئہمہش بؤگشت موسولمانی
 کہگوئی لہبانگ بی سوننہتہ، تہنانہت بؤ بی دہستنویژو لہشپیشیش، مہگہر
 بؤکہسی کہمہہانہی ہہبی، وہک سہراوکہرو نویژکہرو کہسی لہگہل
 حہلالیدا دروست بووبی، ئہمانہ بؤیان ہہیہ لہپاش تہواوبوونی کارہکہیان
 بہپیز بانگہکہ بسیننہوہ، بہمہرجی زور بہینی نہکہوتبی! مہرجہ بانگدہرو
 قامہتکہر موسولمان بن، مہرجہ بانگدہر فامیدہبی و خاوەن تہمیزو ہوش
 بی و نیرینہیش بی، خویندنی قورئان و ویردو یادہکانی تر، وہک تہسبیحات و
 صہلاوات، بؤ سہندنہوہی بانگو قامہت دہپرئ. تہسبیحات کردن لہپیش
 نویژی بہیانی و نویژی ہہینی دا دروستہ، سہلاواتدانیش لہسہر پیغہمبہر
 ہہروا، گہرجی ئہمانہ تازہ قہلان و لہسہردہمی پیغہمبہردا نہبوون
 لہبہرئہوہ بگرہ ئہگہر نہکرین باشتہ، بہلام کردنیان زیانی نیہ. تہرجیع و
 تہثویب سوننہتن، سوننہتہ وہقفہو وہستان بہزہنہی ری لہکاتی گوتنی
 ہہموو (اللہ اکبر) یکا، بانگدہر ہہموو وشہیی بہسہریہکہوہ بہیہک
 ہہناسہبلی، وہسوننہتہ بؤبانگدہرو قامہتکہر لہپیش بانگو قامہتہکہوہ
 سہلاوات لہسہر پیغہمبہر بدہن و نزا ناسراوہکہ بخوینن کہدہفہرموی: (اللہم

صل وسلم وبارك على النبي الكريم... الخ) و سوننه ته له نیوانی بانگو و قامه تدا هه موو كه سئ نزاى باش بكا بو ئیشی دین و دنیاى خوئى و موسولمانان. (بروانه: شهر حى نهو ووى، فه تحولبارى، فيقهى ئاسان، بهرگى يه كه م، لاپه ره/ ۱۴۴ - ۱۴۶).

۳۵۶- حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَاشٍ قَالَ حَدَّثَنَا شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحدیث ۶۱۴ - طرفه في: ۴۷۱۹). (۳۰۶)

جاییری کوری عهبدوλλά (رمزى خوى لى بهن) فهرمووى: خو شه و یست (دروودى خودای لمسر بهن) فهرمووى: (هه ركه سئ له كاتى بیستنى بانگدا بلئ: اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذى وعدته)، واته: نهى خودایه! نهى خواو مندى نهى بانگه وازی ته و او ده! نهى پهرو مردگاری نهى نو یژه دابه ستر او ده! ببه خشه به موحه ممه د پایه ی هه رمبه رزی نه لو ه سیله و پله ی هه ره گه و ره ی نه ل - فه ضیله، وه بیبه ره نه و باره گا په سه نده ی كه خو ئت به ئینت بیى داوه و، ره وانه ی نه و یی بکه، كه مه قامه می شه فاعه تی گه ورمیه. هه ركه سئ له و كاته دا نه مه بلئ و نه م نزا یه بخوینئ، له روژی قیامه تا تكای من بو ئنه و قه بوول دمبئ). (ت/ ۲/ ۲۳۱/ ۱- ز- ۶۳- ژ- ۴۳۰ = ب/ د/ ن).

روونگردنه وه:

مه به ست له م باره گا و به ئینه نه م ئایه ته یه: (عسى أن يعثلك ربك مقاما محمودا). نه م نزا یه و اباشتره له پاش ته و او بوونى بانگه كه بخویندرئ، مه به ست له بانگه وازی ته و اویش بانگه وازی یه كتاپه رستییه، كه پوخته كه ی وا له بانگ دا.

۳۵۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمْ مَا وَلَوْ جَبَّوْا). (الحديث ۶۱۵- اطرافه في: ۶۵۴، ۷۲۱، ۲۶۸۹) (۳۰۷)

نه بوهورديره (همزی خوی لب بی) فهرمووی: خو شه ویست (دروودی خودی لسمبر بی) فهرمووی: (نه گهر نه مەر دوومه ده یانزانی خیری بانگدان و پریزی یه که می جه ماعت چه نی گهر میه، و د چاره ی تریان نه بوایه که جگه له وه تیر و پشکیان له سهر بکن، نه وا تیر و پشکیان لی ده کردن، جاپشکی کی دهر بچوایه نه وه بانگی ددها، یاله پریزی یه که ما ده وه ستا، نه گهر ده یشیانزانی که خیری زوو چوون بونویزی قرچه ی گهرمای نیومرو چه ند گهر میه به هه راکردن ده چوون بوی، نه گهر ده یشیانزانی خیری جه ماعتی خه و تنان و جه ماعتی به یانی چه نی گهر میه، نه گهر به گاگولکه ییش بوایه ده اتن بویان).

۳۵۸- عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنَّ بِلَالًا يُؤَذِّنُ بِلَيْلٍ فَكَلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ ثُمَّ قَالَ وَكَانَ رَجُلًا أَعْمَى لَا يُنَادِي حَتَّى يُقَالَ لَهُ أَصْبَحْتَ أَصْبَحْتَ). (الحديث ۶۱۷- اطرافه في: ۶۲۰، ۶۲۳، ۱۹۱۸، ۲۶۵۶، ۷۲۴۸) (۳۰۸)

ئیبینوعومه ر (همزی خوابان لب بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودی لسمبر بی) فهرمووی: (بیلال هیشتا شهوی ده مینی که بانگ ددها، جاله بهر نه وه نه گهر ویستتان له پاش بانگی بیلالیش، ههر شت بخون و بخونه وه، تانیبینوومی مه کتووم بانگ ددها ئیتر واز له هه موو شتی بهینن که رۆژووی پی ده شک). قسه گیره وه

(راوی) فہرمووی: ئیبنوئوممی مہکتووم بیاویکی کویر بوو، بانگی نہددا
 ههتا لههه موولایه که وه خه لکه که پیان دهگوت: وابه یانه بانگده. (ت/۵/۷۹/۲)
 ز-۲۷ ژ-۱۳۱۰ ج-۴ = ش).

راقه و شیکردنه وه:

ئیبنوئوممی مہکتووم ناوی عہدوللایه، له موسولمانه پیشینه کانه
 پیغهمبهر زور ریزی دهگرت، زور جاران پیغهمبهر (دروودی خودی لهسهر به) دهیکرد
 بهنمیر لهسهر مه دینه، له جینشینی ی عومهردا نامادهی جهنگی قادسییه
 بوو، له وجهه نگه دا شهید بوو، نهو کویردییه که له سورمتی عه بهسه دا باس
 کراوه.

۳۵۹- عَنْ حَفْصَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ
 إِذَا عَتَكَفَ الْمُؤَذِّنُ لِلصُّبْحِ وَبَدَأَ الصُّبْحُ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ تُقَامَ
 الصَّلَاةُ). (الحديث ۶۱۸ - طرفاه في: ۱۱۷۳، ۱۱۸۱) (۳۰۹)

حهپسه (همزی خوی له به) فہرمووی: کاتی به یانی ده داو بانگدر له بانگ ده بووه،
 پیغهمبهر (دروودی خودی لهسهر به) دوورکات نویرتی سوننه تی سووکه له ی دهکرد،
 بهر له وه قامهت بکری بونویرتی به یانی.

روونکردنه وه:

حهفصه هاوسهری پیغهمبهری خودایه، له سالی سییه می کوجیدا
 به بیوهرتی له داوا عاتیشه شووی کرد به پیغهمبهر، پیغهمبهر (دروودی خودی لهسهر به)
 ده فہرمووی: (جوبرائیل پی ی فہرمووم: حهفصه روژوو هوانیکی باشو
 شه و نویرکهریکی زور چاکه، له بههه شتیشا هاوسهری تویه!) حهفصه ههتا مرد
 هه میسه به روژوو بوو، کچی عومهری کوری خه طاب بوو، له زنه کوجکاره کان

بوو، سه‌روه‌سیتی باوکی بوو. پینج فهرمووده‌ی له‌بو‌خاریدا هه‌یه خوینه‌وار بوو، بر‌وانه: به‌رگی پینجه‌می تاجول ئوصول به‌گوردی لاپه‌ره/ ۱۶۲ = تاج-۳ ز-۳۵ هه‌تا زنجیره ۴۱.

۳۶۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدُكُمْ أَوْ أَحَدًا مِنْكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ مِنْ سَحُورِهِ فَإِنَّهُ يُؤْذَنُ أَوْ يُنَادِي بِلَيْلٍ لِيَرْجِعَ قَائِمَكُمْ وَلِيَنْبَهَ نَائِمَكُمْ وَلَيْسَ أَنْ يَقُولَ الْفَجْرُ أَوْ الصُّبْحُ وَقَالَ بِأَصَابِعِهِ وَرَفَعَهَا إِلَى فَوْقِ وَطَاطَأٍ إِلَى أَسْفَلٍ حَتَّى يَقُولَ هَكَذَا بِسَبَابَتَيْهِ إِحْدَاهُمَا فَوْقَ الْآخَرَى ثُمَّ مَدَّهَا عَنْ يَمِينِهِ وَشِمَالِهِ). (الحديث ۶۲۱- طرفاه في: ۵۲۹۸، ۷۲۴۷) (۳۱۰)

عه‌بدو‌للا‌ی کوری مه‌سعود (ه‌زی خوی له‌ بێ) ده‌فه‌رمو‌ی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بێ) فهرمو‌ی: (که‌ستان به‌بانگی بیلال واز له‌پارشی‌وکردن مه‌هینن، چونکه ئه‌و شه‌وی ده‌می‌نی که‌بانگ ده‌دا، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه شه‌و‌نو‌یژکه‌رتان ئاگادار بکاته‌وه که‌وا به‌یان نزیکه، ئه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی باسه‌رخه‌و‌ی بشکی‌نی، یانه‌گه‌ر ده‌یه‌و‌ی پارشی‌وبکا تازووه بیکه‌هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه خه‌وتووتان له‌خه‌وه‌لبستی‌نی هه‌تا خۆی ئاماده‌بکا بۆبه‌یان، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بێ) په‌نجه‌کانی سه‌ره‌وژوور هه‌ل‌بری و سه‌ره‌مو‌خواری کردنه‌وه به‌ئامازه‌ نه‌خشه‌ی به‌یانیه‌ درۆزنه‌ی گی‌شاو فهرمو‌ی: (شه‌به‌قدان ئاوانیه‌، به‌لام شه‌به‌قدان ئاوايه) جاهه‌ردوو په‌نجه‌ی له‌سه‌ریه‌ک داناو ئامازه‌ی پێیان کردو نه‌خشه‌ی به‌یانی راسته‌قینه‌ی گی‌شاو فهرمو‌ی: (هه‌تا ئاوا پرووناکی له‌که‌ناری ئاسمانه‌وه، له‌خۆره‌لاته‌وه به‌راسته‌و چه‌پا بلاو ده‌بی‌ته‌وه‌و ده‌بی‌ به‌روژی ته‌واو!) (ت/۲/۱/۸۰ ز-۲۸ ژ-۱۳۱۱).

۳۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْفَلٍ الْمُزَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ ثَلَاثًا لِمَنْ شَاءَ). (الحديث ۶۲۴ - طرفه في: ۶۲۷) (۳۱۱)

عہد و ثلاثی کو ری موغہ فضلہ لی نسل - موزہ نی (ہرمزی خوی لہ ہی) فہر مووی: پیغہ مہر (ہرووی خوی لہ مہر ہی) سی جار فہر مووی: (لہ نیوانی ہہ موو بانگو قامہ تیگا نویژیکی سونہت ہہیہ، بؤکہ سی نازمووی ہہی).
 وفی ریوایہ: (بین کل اذانین صلاۃ، بین کل اذانین صلاۃ). ثم قال فی الثالثہ: (لمن شاء).
 واتہ: لہ بہینی ہہ موو بانگو قامہ تیگا نویژیکی سونہت ہہیہ لہ سہری جاری سییہ ما فہر مووی (ہرووی خوی لہ مہر ہی): (ثمہ بؤکہ سی کہ نازمووی نہم نویژہی ہہی). (ت ۱/۲۰۸/۱ ژ ۶۰۵ - ۱۰۴ ج ۴ = ش / د / ن).

۳۶۲- عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِث (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَفَرٍ مِنْ قَوْمِي فَأَقَمْنَا عِنْدَهُ عَشْرِينَ لَيْلَةً وَكَانَ رَحِيمًا رَفِيقًا فَلَمَّا رَأَى شَوْقَنَا إِلَى أَهَالِنَا قَالَ ارْجِعُوا فَاكُونُوا فِيهِمْ وَعَلِّمُوهُمْ وَصَلُّوا فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤْذَنَ لَكُمْ أَحَدُكُمْ وَلْيُؤْمِّكُمْ أَكْبَرُكُمْ). (الحديث ۶۲۸ - أطرافه في: ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶) (۳۱۲)

مالیکی کو ری حوہیریت (ہرمزی خوی لہ ہی) فہر مووی: لہ گہل دہستہی لہ خزمانہ، چوون بؤ مہدینہ بؤ خزمہ تی پیغہ مہر (ہرووی خوی لہ مہر ہی) بیست شہو لہ خزمہ تیدا ماینہوہ، پیغہ مہر (ہرووی خوی لہ مہر ہی) زور میہرہ بانو دل سوز بوو، جا کاتی ہہستی کرد کہوا ئیمہ تاسہی لای کہ سوکارمان دہکہین فہر مووی: (بچنہوہ بؤناو کہسو کارتان لہ ناویانا بنو فیتری نایینیان بکہنو

(۳۱۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: بين كل اذانين صلاة، رقم: ۸۲۸ = ۱۹۳۷، ۲۵۳۹.

(۳۱۲) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: من أحق بالإقامة، رقم: ۶۷۴ = ۱۵۳۳.

فَیْرَى نَوِیْزِیَانِ بَكِهِن، وَهَمَنْ نُهُم مَآوِدِیْهِ جَوْنِ نَوِیْزَم بُوْیْیُوْه دِهْكَرْدِ نَاوَا
نَوِیْزِیَانِ بُوْیْكَهِن، كَاتِیْ كِهْ نَوِیْزِ دِهْبِیْ یَهْ كِیْكَ لِهْ خَوْتَانِ بَابَانْكَتَانِ بُوْیْدَا،
وَهْ كِیْتَانِ كِهْ وَرِهْ تَرْبُوْو بَانَّهُو بَهْ رَنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیْكََا).

عَنْ مَالِكِ بْنِ الْحُوَيْرِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَتَى رَجُلَانِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرِيدَانِ السَّفَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَيْتُمَا خَرَجْتُمَا فَأَذْنَا ثُمَّ أَقِيمَا ثُمَّ لِيُؤْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا). (الحديث ۶۳۰ أطرافه في: ۶۲۸، ۶۳۱، ۶۵۸، ۶۸۵، ۸۱۹، ۲۸۴۸، ۶۰۰۸، ۷۲۴۶).

دِیْسَانِ نُهُو (رِغْزِیْ خَوِیْ لِسِ بِنِ) فَهَرْ مَوِیْ: دُووِیْآو هَاتَنِهْ خَزْمَهْتِیْ حَهْ زَرْمَتِ (رِغْزِیْ خَوِیْ لِسِ
بِنِ) دِهْمِیَانِوِیْسْتِ بَجْنِ بُوْیْ سَهْ فَهَرْ، پِیْغَهْ مَبَهَرْ (دِرُوْیْ خَوِیْ لِسِ بِنِ) فَهَرْ مَوِیْ: (كَاتِیْ
كِهْ وَتَنَهَرْیْ، لِهْ هَهْ مَوِو شَوِیْنِیْ كِهْ نَوِیْزِ بُوو بَانْكَ بَدَهْنِ، لِهْ پَاشَا قَامَهْتِ بَكِهِن، نُهُو جَا
كِیْتَانِ كِهْ وَرِهْ تَرْبُوْو بَانَّهُو بَهْ رَنَوِیْزِیْتَانِ بُوْیْكََا). (ت/۱/۲۸۰ ز- ۱۲۶ ز- ۷۵۷ ج- ۴).

روونكردنه وه:

مَالِیْكَیْ كُوْرى حُوو مِیْرِیْثِ چِهَنْدِ فَهَرْ مَوِو دِهْمِیْهِ كِیْ لِهْ صَهْ حِیْجَهْدِیْنِ دَا هَهْ یَهْ
لِهْ بَهْ صَرِهْ دَا دِهْنِیْشْتِ، لِهْ نَهْ وَهْ دُووِیْ بِنْجِیْ كُوْجِیْدَا لِهْ وِیْ مَرْدُووَهْ، نُهُم زَاتَانِهْ
فَهَرْ مَوِو دِهْمِیَانِ لِیُوْهْ كِیْ پَرَاوَهْ تَهْ وَهْ: نُهُو قَلَابَهْ وَ نُهُو عَهْ طِیْیَهْ وَ سَهْ لِهْ مَهْ یِ نُهَلْ -
جَرْمِیْ وَ عَهْ بَدُوْلَلَاىْ كُوْرى مَالِیْكَ. نُهُم فَهَرْ مَوِو دِهْمِیْهِ یِ بَهْ لَكِهْ یَهْ لِهْ سَهْرْنَهْ وَهْ كِهْ
هَآوِیْیِیْ پِیْغَهْ مَبَهَرْ بُووَهْ.

۳۶۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَانَ يَأْمُرُ مُؤَدَّنَا يُؤَدِّنُ ثُمَّ يَقُولُ عَلَى إِثَرِهِ أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ فِي اللَّيْلَةِ الْبَارِدَةِ أَوْ
الْمَطِيرَةِ فِي السَّفَرِ). (الحديث ۶۳۲ - أطرافه في: ۶۶۶). (۳۱۳)

ثیبونوعومهر (رمزی خوی لى بهن) فهرمووی: پیغممبهر (درووی خودی لىسر بهن) له شهوی سهرماو
سولهدها، یاله شهوی باراندها، فهرمانی دهکرد به بانگدر، بانگی دهدا، گورج
به شوین بانگه که ده له سهر فهرمانی پیغممبهر (درووی خودی لىسر بهن) بانگدر به دهنگی
به رز دهی فهرموو: (ألا صلوا في الرحال: ناگادار بن مه یهن بوجه ماعهت،
له جیگه خوتان نویژ بکهن). (ت/۱/۳۷۷ ز-۱۲۴ ژ-۷۵۲ چ-۴ = ش/د).

راقه و شیکردنه وه: بروانه: ژماره: ۳۷۸.

۳۶۴- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ سَمِعَ جَلْبَةَ رَجُلٍ فَلَمَّا صَلَّى قَالَ مَا شَأْنُكُمْ قَالُوا اسْتَعْجَلْنَا إِلَى
الصَّلَاةِ قَالَ فَلَا تَفْعَلُوا إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ فَمَا أَذْرَكُكُمْ فَصَلُّوا وَمَا
فَأَتَكُمْ فَأَتُوا). (الحديث ۶۳۵). (۳۱۴)

نه بوقه تاده (رمزی خوی لى بهن) فهرمووی: پیغممبهر (درووی خودی لىسر بهن) روژی
به رنویژی بۆده کردین، له وکاته ده گوئی لى بوو که وا چهن پیاوی کردوویانه
به گاله گال و غه لبه غه لوب و زرمه زرم، جاکه نویژه که یی ته واو کرد فهرمووی:
(نه وه چیتان بوو بۆ واتان کرد؟) یاران (رمزی خویمان لى بهن) فهرموویان: په له ی
نویژمان بوو که بگه ین به جه ماعهت. فهرمووی: (وامه کهن، به لگوو کاتی دین
بۆ نویژ له سهره خوین، به هیوری و هیمنی و شینه یی بچن بۆ نویژ، نیت چهنده
فریا که و تن به جه ماعهت بیکه، نه وه میشی پیانه گه یشتن خوتان به ته نه
ته واوی بکهن). (ت/۱/۳۷۹ - ش/د).

۳۶۵- وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِذَا
أَقِمْتَ الصَّلَاةَ فَلَا تَقْرُمُوا حَتَّى تَرَوْنِي). (الحديث ۶۳۷ - طرفاه ی: ۶۳۸،
۹۰۹) (۳۱۵)

دیسان ئەو (پەزەل خەوای ئەب) فەرەمووی: خۆشەوێست (دروودی خۆدی لەسەر بە) فەرەمووی: کاتی قامەتی نوێژ دەکری هەل مەسن بۆ نوێژ هەتا کاتی کەوا من دەبینن دەیم بۆ نوێژ). (ت/۱/۳۸۰-۲ ش/ت)

۳۶۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَقِيَمْتُ الصَّلَاةَ وَالنَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُتَاجِي رَجُلًا فِي جَانِبِ الْمَسْجِدِ فَمَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ حَتَّى نَامَ الْقَوْمُ). (الحديث ۶۴۲ - طرفاه في: ۶۴۳، ۶۲۹۲) (۳۱۶)

ئەنەس (پەزەل خەوای ئەب) فەرەمووی: جاری قامەت کرا بۆ نوێژی خەوتنان، پێخەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بە) لە وکاتەدا، لە گۆشەیهکی مەزگەوتا، لە گەل پیاویکا دانیشتبوو، دووبەدوو چەپەیان دەکرد، هەر نەهات بەلای نوێژەوه هەتا هەندێ لە نوێژکەرەکان خەویان ئی کەوت، ئەوسا هەلساوات بە نوێژی یەکە ی بۆ کردین).

روونکردنەوه:

پێشەوا عەسقەلانی لەفەتحو لباریدا لە کۆتایی ئەم نامەیهدا دەفەر موی: (نامە ی بانگ برێتییه لە جل و حەوت فەرەمووده، شەشیان تەعلیقن، بیست و سیان دووبارەن، بیست و چواریان پوختەیانن، گشتیان پەسەندی پێشەوا موسلیمیشن، جگە لەم چوارەیان:

۱- فەرەمووده ی ئەبوسەعیدا (لایسمع مدی صوت المؤذن).

۲- فەرەمووده ی موعاوییه (هکذا سمعنا من نیکم).

۳- فەرەمووده ی جابیر (من قال حين يسمع النداء).

(۲۱۶) أخرجه مسلم في الحيض، باب: الدليل على أن نوم الجالس لا ينقض الوضوء رقم:

۴- فەرموودهی بیلال، که باسی نه وه دهکا بیلال له کاتی بانگا دووپه نهجی خوئی دهخسته ههردوو کونه گوئی خوئی. وهدمه فهرمووی: سئ بیسراو (ئه شهراو) یشی تیادایه که له یارانانی پیغه مبههر (دروودی خودی له سههر بئ) بیسراون، یا گێردراونه ته وه. اه. کهواته: ۳+۴۷=۵۰، لهه په نهجایه (بیستیان) له ته جریده کهدا هاتوون، له: ژماره (۳۵۰) ههتا (۳۶۶) له گهه رهچاو کردنی ژماره دووباره کان و زیادهی ریواپه ته کان.

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵) نامه‌ی جه ماعت و پیتشویژی (کتاب الجماعة والإمامة)

۳۶۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِحَطْبٍ فَيُحْطَبَ ثُمَّ أَمُرَ بِالصَّلَاةِ فَيُؤَذَّنَ لَهَا ثُمَّ أَمُرَ رَجُلًا فَيُؤَمِّمَ النَّاسَ ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأُحْرَقَ عَلَيْهِمْ يُؤْتَهُمُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ يَعْلَمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَجِدُ عَرَفًا سَمِينًا أَوْ مِرْمَاتَيْنِ حَسَنَتَيْنِ لَشَهِدَ الْعِشَاءَ). (الحديث ۶۴۴ - أطرافه في: ۶۷۵، ۴۴۲۰، ۷۲۲۴) (۳۱۷)

ئه بهوهرهیره (ههزی خوئی له بئ) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی له سههر بئ) سههرنجی دا کهوا چه نه کهسئ له چه نه نوژیکا بؤماوهیه که دیارنین. جا چه زههت (ههزی خوئی له بئ) به توورهیی فهرمووی: (به وه کهسه که گیانی منی به دهسته، نیازم هه بوو که گال بدهم گزرم داریکی زۆر کۆبکریته وه کاتیکیش بانگ بوو، به پیاوئ بلیم که بانگ بدا بؤ نوژی نه و جا به پیاوئ بلیم که له جیاتی خویم بهرنوژی یه که بۆخه لکه که بکا، وه خویشم برۆم بۆسه ره نهو پیاوانه که له نوژی جه ماعت دوا ده که ون، ومفه رمان بدهم که به باوشه دار ماله گانیان به سههر دا بسوتینن،

سویندهم به و که سهی که گیانی منی واله دهستا؛ نه وانه نه گهر گرتکیکی
چه وریان له مزگهوت گومان ببردایه دههاتن بۆنویژی خه ووتنان بۆ مزگهوت
ههتا به بیانوی نوێزه که وه گرتکه که بخۆن، ههروا نه گهر دوو سه نهجووفیان
له مزگهوت شک ببردایه، که سه نهجووفیان پێ دهکری، دههاتن بۆ نوێزکردن بۆ
مزگهوت، به و بیانوو دههه. (ت/۱/۳۷۵ ز-۱۲۳ ژ-۷۴۹ = ش/د/ت/ن)

۳۶۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً). (الحديث
۶۴۵ طرفه في: ۶۴۹) (۳۱۸)

ئيبنوعمهه (پهزای خوايان لى بى) فهرمووی: پێغه مبهه (دروودی خودی لهسهه بى)
فهرمووی: (نوێژی جه ماعت به بیست و چهوت پله که وهرتره له نوێژی که سی
که هه ره به ته نهها خوی بى). (ت/۱/۳۷۱ ز-۱۲۲ ژ-۷۴۴ ج-۴ = ش/ت/ن).

۳۶۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ: (تَفْضُلُ صَلَاةِ الْجَمِيعِ صَلَاةِ أَحَدِكُمْ وَحْدَهُ بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا
وَتَجْتَمِعُ مَلَائِكَةُ اللَّيْلِ وَمَلَائِكَةُ النَّهَارِ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ فَأَقْرَأُوا إِنَّ
شَيْئَكُمْ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا). (الحديث ۶۴۸) (۳۱۹)

ئه بهوهرههه (پهزای خوی لى بى) فهرمووی پێغه مبهه (دروودی خودی لهسهه بى) دهیفهرموو:
(نوێز به کۆمه لى له گهل کۆمه لدا بیست و پینج جار خیرتره له نوێژی که سی
که به ته نهها خوی بى، نهو فرهستانهه که له شه ودا پاسه وانی ئاده میزادن له گهل
نهو فرهستانهه که له ره وژدا نیگابانی نهو له کاتی نوێژی به یانیان دا پهک
دهگرن). پاشتر ئه بهوهرههه (پهزای خوی لى بى) دهیفهرموو: نه گهر چه زیش ده که ن
ئه م قسه و پاسه تان له قورئانا پێ نیشان بدهم، فهرموون ئه م ئایه ته بخوینن:

(وَقَرَّانَ الْفَجْرَ إِنْ قَرَّانَ الْفَجْرَ كَانَ مَشْهُودًا) ئیسراء - ۷۸/۱۷ - واته: ومنویژی کاتی دهرکه وتنی سبه یینیش به جئ بهینه، چونکه به راستی نویژی به یانی فریشته پؤل پؤل دینه دیاری!) (ب/۶/۲۷۲/۱۳ تاج-۴ ز-۱۸ ژ-۳۹۶۳ ج-۴ = ب/ت).

۳۷۰- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَعْظَمُ النَّاسِ أَجْرًا فِي الصَّلَاةِ أْبَعْدَهُمْ فَأَبْعَدُهُمْ مَمْشَى وَالَّذِي يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْإِمَامِ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الَّذِي يُصَلِّي ثُمَّ يَنَامُ). (الحديث ۶۵۱) (۳۲۰)

ئهبومووسا (بخاری خوی لن بی) فهرمووی: پیغه مبهه (مروودی خودی لهسر بی) فهرمووی: (مهردوم کاتی دهرؤن بو نویژ ههتا ریگه که یان دوورتر بی پاداشیان گه ورهتره، نه وکه سه شی که چاوه پروانی نویژ دهکا ههتا به جه ماعت بیکا لهگه ل پيشنویژدا، نه وه پاداشی گه ل گه ورهتره له وکه سه ی که نویژ دهکا دهکا و دهخه وئ). (ت/۱/۳۷۱/۳ ز-۱۲۲ ژ-۷۴۴ = ش/د).

۳۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ وَجَدَ غُصْنًا شَوْكًا عَلَى الطَّرِيقِ فَأَخْرَهُ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ). (الحديث ۶۵۲ - طرفه في: ۲۴۷۲)

ثُمَّ قَالَ: (الشُّهَدَاءُ خَمْسَةٌ: الْمَطْعُونُ وَالْمَبْطُونُ وَالْعَرِيقُ وَصَاحِبُ الْهَذَمِ وَالشَّهِيدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالَ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا لَأَسْتَهَمُوا عَلَيْهِ). (الحديث ۶۵۳ أطرافه في: ۷۲۰، ۲۸۲۹، ۵۷۳۳).

(وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهْجِيرِ لَأَسْتَبَقُوا إِلَيْهِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (انظر: ۳۵۷) (۳۲۱)

ئەبۇھورەیرە (بەزى خۇى لىن بىن) فەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەر مووى: (جارى پياوى بەرپىگەيەكا دەرووى، لقى دىكى بىنى لەسەر رىگەكە كەوتبوو، دوورى خستەو لەرپىگەكە، خودا لەسەرئەو سوپاسى كردو تۆلەى باشى دايەو و لى خۆش بوو).

لەپاشتر فەر مووى: (ئەم پىنج كەسەيە شەھيدىن: كەسى بەتاعوون بەرى شەھيدە، كەسى بەدەردى ناوسك بەرى شەھيدە، كەسى لەئاودا بخكى شەھيدە، كەسى لەخەباتى رىگەى خودادا بكوزرى شەھيدە) I (ژمارە: ۳۵۷)

۳۷۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ بَنِي سَلَمَةَ أَرَادُوا أَنْ يَخَوَّلُوا عَنْ مَنَازِلِهِمْ فَيَنْزِلُوا قَرِيبًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: فَكَّرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُعْرُوا الْمَدِينَةَ فَقَالَ: (أَلَا تَحْتَسِبُونَ آثَارَكُمْ) (الحديث ۶۵۶ طرفه في: ۶۵۵). (۳۲۲)

ئەنەس (بەزى خۇى لىن بىن) فەر مووى: خىلى بەنى سەلەمە، مالىەكانيان لەقەراخ شارەو بوو، دوور بوون لەمزگەوت، ويستيان خانووەكانيان بفرۆشنو لەمزگەوتەكەى پىغەمبەرەو نزيك ببەنەو، بەلام پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ئەمەى پى ناخۆش بوو، چونكە حەزى نەدەكرد كەدەورى شار چۆل بىو پىشتى مەدينە رووت بىو. لەبەرئەو نەيھىشتن و پى فەر موون: (ئەى خىلى بەنى سەلەمە! لەشويى خۇتان بىننەو، چوونكە كەها تووچوى مزگەوت دەكەن شەقاو بەشەقاو پادا شتان بۆ دەنووسرى). (ب/۱/۲۴۶/۱۲ ز-۱۱۴ ژ-۶۸۶ ج-۴ = ش).

(۲۲۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، وفي البر والصلة، باب فضل إزالة الأذى عن الطريق، رقم: ۱۹۱۴.

(۲۲۲) أخرجه مسلم عن جابر باب فضل الصلاة المكتوبة في جماعة وفضل انتظار الصلاة وكثرة الخطأ - المترجم = ۱۵۸.

۳۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَيْسَ صَلَاةٌ أَثْقَلَ عَلَى الْمُتَافِقِينَ مِنَ الْفَجْرِ وَالْعِشَاءِ وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِيهِمَا لَأَتَوْهُمَا وَلَوْ حَبَوًّا). (الحديث ۶۵۷) (۳۲۳)

ئەبۇھورەیرە (بەزەزى خەۋى لىس بەن) دەفەر مەۋى: پەيغەمبەر (مەۋەزى خەۋى لىس بەن) دەفەر مەۋى: (ھەيچ نوپۇزى ۋەك نوپۇزى بەھانى و نوپۇزى خەۋەتەن، زەھمەت نىيە لەسەر شانى ناپاكەكان، كەلەزاراۋى شەرىعەتدا پەييان دەگوتى: موناڧىق، خۆئەگەر دەھانزانى خەيرى ئەم دوو نوپۇزە چەندە گەۋرەيە بەگاگۇلكەش بوايە دەھاتەن بۇ جەمەتەكەيان!). (بەروانە: ژمارە: ۳۵۷)

۳۷۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهُ خَالِيًا فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ). (الحديث ۶۶۰- أطرافه في: ۱۴۲۳، ۶۴۷۹، ۶۸۰۶) (۳۲۴)

ئەبۇھورەیرە (بەزەزى خەۋى لىس بەن) لەھەزەرتەۋە (بەزەزى خەۋى لىس بەن) دەفەر مەۋى: (ھەۋەت تاقەم ھەن، خۇدا لەرپۇزى قىيامەتدا، دايان دەنى لەژىر سەبەرى تەخت و بارەگا (عەرش) ى خۇيدا، لەو رۇزەدا كەھيچ سايەو سەبەرىكى ترنيە بىجگە لەسايەو سەبەرى خۇدا خۇى،

يەكەم: پادشای عادل و پيشه‌های دادپەروەرو کاربەدەستى بەداد،

دوهم: لاۋى كەلەعبادەت و خوداپەرستى دا قال بووبى و پى گەيشتبى و بەرمبەرە گەۋرەبووبى،

سینیه: پیاوئ کهدئی ئالوودهی مزگهوت بی،

چوارهم: دووکهس کهساخ لهبهر رمزای خودا یهکتریان خوش بوئ، لهبهر رمزای خودا کۆببنهوهو ههر لهبهر رمزای خودایش لهیهکتر جیاببنهوه، لهپاش تهواو بوونی کۆبوونهوهکهیان،

پینجهه: پیاوئ کهئافرهتیکی خانهدانی خانوومانی شوخو شهنگی جوان داوای ئیشی خرابی لی بکاو خوئی تهسلیم بکا، ئهویش نهیکاو پیی بلئ: من ئیشی بی شهروی واناکهه، چونکه لهخودا دوترسم،

شهشهه: پیاوئ خیرئ بهپهنامهکی بکا، کهئهم دهستی بهودهستی نهزانی،

حهوتهه: کهسئ کهبهتهنیا خوئی بی و یادی خودا بکاو فرمیسک بهچاوهکانیدا لهترسی خودا هۆن هۆن بیتهخوارهوه (ت/۷/۳۴۴- ریاض/۱/۳۶۲ - ش/ت/ن).

روونکردنهوه:

ئهه جۆره هیماپانه واتایان وایه: (ت/۷/۳۴۴= تاج/ ۱ ل/ ۳۴۴ فهرموودهی/ ۷) وشهی پیاو لهه فهرموودهیهدا بۆنموونهیه، لهبهرئهوه چههه مهفهوومی نییه، کهواته: ئهه ههوت تاقمه ژنیش وهه پیاو دهگریتهوه، برپانه: ژماره: (۱۳).

۳۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ وَرَاحَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ نُزْلَهُ مِنَ الْجَنَّةِ كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ). (الحديث ۶۶۲). (۳۲۵)

له نهبو هورمهیرهوه (پهزی خوی لى بهى) چه زرمټ (پهزی خوی لى بهى) دهغه رموى: (گشت جارى که که سى دهچى بؤ مزگهوت، ياله مزگهوت دهگه پټه وه خودا له بهه شتا نانئ که شايانى ميوان بئ بؤى دروست دهکا).

۳۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ابْنِ بُحَيْنَةَ رَجُلٍ مِنَ الْأَزْدِ قَالَ: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا وَقَدْ أَقِيَمَتِ الصَّلَاةُ يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَتْ بِهِ النَّاسُ وَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصُّبْحُ أَرْبَعًا الصُّبْحُ أَرْبَعًا). (الحديث ۶۶۳) (۳۲۶)

عهبډوللای کورې مالیک (پهزی خویان لى بهى) فه رموى: جارى قامه تی نویژی بهیانی کرا، پیغه مبهه (دروودی خودی له سمر بهى) روانی واپیاوئ دوورکات نویژی سوننهت دهکا، جاکاتئ پیغه مبهه (دروودی خودی له سمر بهى) له بهرنویژی نویژی بهیانی بؤوه، نویزکه رهکان دهوریهان لئ دا، چه زرمټ (پهزی خوی لى بهى) به پیاوه که ی فه رموو: (چون شتی واده که ی؟ نه مه له شیوه ی نه وه یه که نویژی بهیانی به جوار رکات بکه ی!).

۳۷۷- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: (لَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَضَهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَأَذَنَ فَقَالَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَقِيلَ لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ وَأَعَادَ فَأَعَادُوا لَهُ فَأَعَادَ الثَّالِثَةَ فَقَالَ إِنْ كُنَّ صَوَاحِبُ يُوسُفَ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَصَلَّى فَوَجَدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَفْسِهِ خِفَةً فَخَرَجَ يُهَادِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ كَأَنِّي أُنْظِرُ رَجُلَيْهِ تَخْطَانِ مِنَ الْوَجَعِ فَأَرَادَ أَبُو بَكْرٍ أَنْ يَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ مَكَانَكَ ثُمَّ أَتَى بِهِ حَتَّى جَلَسَ إِلَيَّ

جَنِّهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلَاتِهِ وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). (الحديث ٦٦٤) (٣٢٧)

عائیشہ (درویدی خودی لیسر ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہنہ خویشینی سہرمہرگا، کاتی کہتہواو نہ خویشیہکے کہشہنگ بوو، کاتی نوپڑ بوو، پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمووی: (بلین بہنہبوبہکر، لہزمانی منہوہ، بابہرنوپڑیہکے بؤ مہردومہکے بکا) منیش عہرزیم کرد: قوربان! نہبوبہکر پیاوکی غہمگینی دل نہرمہ، نہگہر لہجیگہکے تودا رابوہستی دلی گہرم دمبو لہبہرگریان خوئی بؤ راناگیری و ناتوانی پيشنوپیڑی بؤخہلکے بکا، بہلام عائیشہ لہدلہوہ مہبہستی نہومبوو، کہباوکی لہم کاتی سہرمہرگہدا لہجیگہکے پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہمیجرابہکہدا نہوہستی، نہبادا خہلکے بلین: نہبوبہکر پی رہش بوو. جادیسان پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) فہرمایشتہکے خوئی دووبارہ کردہوہ، عائیشہیش دیسانہوہ قسہکے خوئی دووبارہ کردہوہ، جابویہ پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہسہری جاری سییہما فہرمووی: (لہزمانی منہوہ بہنہبوبہکر بلین بالہجیاتی من بہرنوپڑیہکے بؤ مہردومہکے بکا، نیوہی ژنان وک زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان و نیازی دلتان لہیہک جیان!).

جائہبوبہکر رؤیشت بؤمزگہوت، لہسہر فہرمانی پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) پيشنوپیڑی یہکے بؤخہلکے کرد، وچہند روژی بہردہوام بوو لہسہرنہوہ، ہہتا روژی پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) گہمی لہشی سووک بوو، رؤیشت بؤمزگہوت، دووپیاو چووبوونہ ژیربالی، بہلارہ لارہ بردیان، دہلیی ئیستایش والہبہرچاوم کہچون چونی پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر ہی) لہبہرنازاری نہخویشیہکے ہہردوو پی بہسہر زہویہکہدا بہخشکہ بہکیش دہکرد، کاتی

ئەبوبەكر ههستی پێ كرد كهوا پێغه‌مبەر (درودی خودی لەسەر بێ) ته‌شریفی هێنا
 ویستی جیگه‌كه‌ی بۆچۆڵ بكاو بكشیته دواوه، به‌لام هه‌زمرت (هم‌زی خوی لێ بێ)
 ئاماژه‌ی بۆكرد: ومزع له‌خۆت تيك مه‌دهو خه‌ریکی كاری خۆت به، ئە‌ه‌وجا
 پێغه‌مبهریان برد ريك له‌ناستی ئە‌بوبه‌كر له‌ته‌نیشتی‌ه‌وه دانیش‌تو ده‌ستی
 كرد به‌نوێژ‌كردن، ئیتر ئە‌بوبه‌كر بۆ‌نوێژی خۆی په‌یره‌ویی پێغه‌مبهری
 ده‌كردو خه‌لكه‌كه‌ی تریش بۆ‌نوێژی خۆیان په‌یره‌ویی نوێژه‌كه‌ی ئە‌بوبه‌كریان
 ده‌كرد. له‌گێڕانه‌وه‌یه‌كا: هه‌زمرت (هم‌زی خوی لێ بێ) له‌لای چه‌پی ئە‌بوبه‌كره‌وه
 دانیش‌ت، به‌لام ئە‌بوبه‌كر به‌پێوه نوێژی ده‌كرد. (ت/٤٠٨/١ ز ١٣٨ ز- ٨١٦ ج-٤)
 ب‌روانه (ژماره/١٤٦).

وعنها (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَاشْتَدَّ
 وَجَعُهُ اسْتَأْذَنَ أَزْوَاجَهُ أَنْ يَمْرُضَ فِي بَيْتِي فَأَذِنَ لَهُ. وَبَاقِي الْحَدِيثِ تَقْدِمْ آتِفَا:

له‌گێڕانه‌وه‌یه‌کی تریدا: عایشه (هم‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: کاتی پێغه‌مبەر (درودی
 خودی لەسەر بێ) نه‌خۆشی‌ه‌كه‌ی له‌پێی خستو ئازاره‌كه‌ی سه‌خت بوو، روخسه‌تی
 له‌هاوسه‌ره‌كانی خواست كه‌له‌مائی من بمینیت‌ه‌وه‌و له‌وێ خزمه‌ت بك‌ری،
 هاوسه‌ره‌كانیشی پێگه‌ی ئە‌وه‌میان دا. ب‌روانه: ژماره: ٣٧٧

٣٧٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَارِثِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (خَطَبَنَا ابْنُ عَبَّاسٍ فِي يَوْمٍ
 ذِي رَدْغٍ فَأَمَرَ الْمُؤَذِّنَ لَمَّا بَلَغَ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ قَالَ قُلِ الصَّلَاةُ فِي الرَّحَالِ فَنَظَرَ
 بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ فَكَأَنَّهُمْ أَلْكَرُوا فَقَالَ كَأَلَّكُمْ أَلَّكْرُثُمْ هَذَا إِنَّ هَذَا فَعَلَهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ
 مِنِّي يَغْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّهَا عَزْمَةٌ وَإِنِّي كَرِهْتُ أَنْ أُخْرِجَكُمْ).
 (الحديث ٦٦٨ - طرفاه في: ٦١٦، ٩٠١) (٣٢٨)

عه‌بدو‌للا‌ی کوری حاریث (هم‌زی خوی لێ بێ) فه‌رمووی: جاری ئیبنوعه‌باس (هم‌زی خوهران
 لێ بێ) وتاری رۆژی هه‌ینی خۆینده‌وه، هه‌وره رۆژو سه‌رماو سوڵه‌و قورو لیته

بوو، له بهر نه وه فه رماني كرد بانگدمرده كه كه گه يشته سهر (حي على الصلاة) له باتي نه وه بلئي: (الصلاة في الرحال) نوپژ كه ره گانيش له ناو خو ياندا ته ماشاي يه كتر يان كرد، وهك بلئي ي فه رما يشته كه ي ئيبنوعه باسيان به دل نه بئ. به لام ئيبنوعه باس فه رمووي: ده لئي ي نه مه تان به لاوه په سه ند نيه و ره خنه تان لي ي هيه، به لام نه مه سوننه تي پيغه مبه ر خو يه تي، دياره كه پيغه مبه ر له هه موو روويه كه وه له من باشتره و گشت كردار و گوتاريكي سهرمه شقه بو نه ته وه ي. نه و جا فه رمووي: به لئي راسته كه نوپژي هه يني فه رزي حه تم ي ه، به بئ به هانه ي ره و نه كړدني دروست نيه، به لام باران و قورو ليته يه كيكن له به هانه ره واكاني نه كړدني نوپژي هه يني، له بهر نه وه حه زنا كه م به گيرتان به يني م زورتان لي بكه م كه هه رده بئ بين بو نوپژي هه يني! (۳۲۳)

۳۷۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِنِّي لَا أَسْتَطِيعُ الصَّلَاةَ مَعَكَ وَكَانَ رَجُلًا ضَخْمًا فَصَنَعَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا فَدَعَاهُ إِلَى مَنْزِلِهِ فَبَسَطَ لَهُ حَصِيرًا وَنَضَحَ طَرَفَ الْحَصِيرِ فَصَلَّى عَلَيْهِ رَكَعَتَيْنِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ آلِ الْجَارُودِ لَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي الضَحَى قَالَ مَا رَأَيْتُهُ صَلَّاهَا إِلَّا يَوْمَئِذٍ). (الحديث ۶۷۰ - طرفاه في: ۱۱۷۹، ۶۰۸۰) (۳۲۹)

نه نه س (همزي خوي لس به) فه رمووي: پياويكي نه نصاري له ش قه به، عه رزي حه زره تي كرد: من له به رقه له وي ناتوانم بيم بو جه ماعه ت بو مزگه وتي تو، حه زده كه م كه ناننيكت بو دروست بكه م، ته شريف يه يني بو مالي ئيمه، له شوپنيكي تا يبه تدا بو پيروزي و مووفه ركي نوپژ بكه ي، تانه و شوپن نوپژه ي تو بكه م به نوپژگا بو خوم، پيغه مبه ريش (درووي خوي لس به به ليني بي يدا. نه و يش نانه كه ي بو پيغه مبه ر (درووي خوي لس به به) دروست كرد، نه و جا حه زره تي بانگ كرد

بۆماله وهی، چه سیریکی له گۆشه یه کا بۆ راخست و قه راخی چه سیره که ی ئاوپه رژین کرد، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) له سه ری دوورکات نوێزی سوننه تی چیشته نگاوی به جه ماعه ت بۆکردن. پیاوی له به ره ی جاروود به نه نه سی فه رموو: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) نوێزی سوننه تی چیشته نگاوی ده کرد؟ فه رموو: من به ش به حاڵی خۆم هه ر له وپۆزه دا دیومه که نه و نوێزه بکا. (بروانه ژماره: ۲۴۲، ۲۶۲+ فیهی ئاسان/۱/۱۷۱+ت/۴۸۴- ۱۷۹).

۳۸۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قُدِّمَ الْعِشَاءُ فَأَبْدِئُوا بِهِ قَبْلَ أَنْ تُصَلُّوا صَلَاةَ الْمَغْرِبِ وَلَا تَعْجَلُوا عَنْ عَشَائِكُمْ). (الحديث ۶۷۲ - طرفه في: ۵۴۶۳) (۳۳۰)

ئه نه سی کوپی مالیک (همزی خوی له بێ) فه رموو: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) فه رموو: (ئه گه ر شیو دانرا ده ستی پی بکه ن له پێش کردنی نوێزی شیوانا، وه هیج په له له شیوه که تان مه که ن و نانه که تان به شینه یی به ته واوی بخۆن و، نه وسا نوێزه که تان بکه ن، وه هه روه ها نوێزه کانی تریش). (ت/۱/۳۰۰- ز- ۹۸- ۵۸۳).

۳۸۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سُلِّتْ: (مَا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْنَعُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ كَانَ يَكُونُ فِي مِهْنَةٍ أَهْلُهُ تَعْنِي خِدْمَةَ أَهْلِهِ فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ). (الحديث ۶۷۶- طرفاه في: ۵۳۶۳، ۶۰۳۹) (۳۳۱)

ئه سه وه دی کوپی یه زیه (همزی خوی له بێ) فه رموو: له عایشه ی هاوسه ری چه زه تم پرسی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) کاتی له ماله وه ده بوو خه ریکی چی ده بوو؟ فه رموو: خه ریکی خزه ته ی خیزانه که ی ده بوو، ئیشی ناوماڵی

(۳۳۰) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: كراهة الصلاة بحضرة الطعام، رقم:

۵۵۷=۱۲۴۱.

(۳۳۱) لاحظ (فتح الباری/۲/۲۵۳/۷۳۱- خاتمه) المترجم.

دهکرد، وهك نهوه چپشتی دهکرد، گسکی ددها، نازهلای ددهوشی، جلی خوی پینهدهکرد، جلی خویی ددهوژی، نالیکی ددها به نازهل، و شتری نه شکیل دهکرد، دروومانی دهکرد، پیلاوی پینهدهکرد، خزمهتی خویی دهکرد، له گهل کاره کردا، له بهر بی هه وایی نان و ناوی دهخوارد، هه ویری له گهلدا دهشیلا، شمه کی خوی له بازاره وه دهینایه وه، له ماله وه نه مه کاری بوو، به پیی بواری گونجاو خهریکی خزمهتی که سوکاری بوو، کاتیکیش نوپژ ده بوو دهچوو به لای نوپژ هوه به زوویی دهیکرد). (ریاض/ ۲/ ۵۵۰ / ۵ ز- ۷۱ ژ ۶۰۶).

۳۸۲- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (إِنِّي لأَصَلِّي بِكُمْ وَمَا أُرِيدُ الصَّلَاةَ أَصَلِّي كَيْفَ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ۶۷۷ - اطرافه في: ۸۰۲، ۸۱۸، ۸۲۴) (۳۳۲)

نه بو قیلابه (د مزای خوی له بی) فهرمووی: مالیکی کوری حووهیریث (د مزای خوی له بی) تهریزی هات بوئه م مزگه وتهی ئیمه له به صره، فهرمووی: له راستیدا من که نه م نوپژ هتان به جه ماعت بۆده که م مه به ستم زاتی نوپژ که نییه، به لکوو ده مه وی له بهر چاوی ئیوه نوپژ بکه م وهک پیغه م بهر خوی (دروودی خودی له سه م بهر) نوپژی ده کرد له بهر چاوی ئیمه، ههتا ئیوه میش نوپژ به جوانی فی ربین).

روونکردنه وه:

ئه م فهرموودهیه روونترین به لگه یه له سه ر ئه م مه به ستانه:

۱- فی ر کردن به کردار گهل جار، له بارت ره له فی ر کردن به گوتار.

۲- سوننه ته نوپژ که ری تازه له سه ر ئه م شیوه فی ر بکری.

۳- راگه یین (مبلغ: واویژ: دهنگه وم) کاره که ی دروسته، زیان له خودی په رستییه که ی نادا.

۴- نهم جوړه کاره، که بونی هاو بهشی کردنی له خودا پهرستیدا لی دی، بهم جوړه کاره ناگوتري هاو بهشی کردن له پهرستشدا، که له زاراوهی شهرع دا پیی دهگوتري (التشريك في العبادة).

۵- رابهري چه ج و موطه و وویفو رابهري سهردان (موزه و ویر) و پیشنویژو نهو جوړه که سانه، که له پال کردنی نهم پهرستی یانهدا، دهن به سهرمه شق و ماموستا، بؤ که سانی تری نویکار، وهک نهو مبه دهنگی بهرز هندی وشه و رسته دهلین، تاپه پر وه کانیاں چاویان لی بکه و وهک نهوان هه مان شت بلین، یابکه، نهم جوړه که سانه کاره که یان دروست و قه بوولنه، له سوننه ت سهر چاوه هه لده گری.

۶- که سی له گهل نه نجامدانی عیاده تدا، که ذاتی کردنی نهو عیاده ته ساخ بوړمزی خودایی، نه گهر مبه سستیکی تری رهوای هه بی دروسته، وهک کاسبی کردن له کاتی چه ج و عه مره کردندا، وهک و مرگرتنی کری له سهر فیتر کردنی قورنان و ختمه و شتی تری له م بابه ته، وهک بؤ پیروزی و موفقه رکی جیگه، بر وانه: (۳۷۹، ۲۴۲، ۲۴۱، ۲۶۲).

۳۸۳- عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي مَرَضِهِ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ قَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ عَائِشَةُ قُلْتُ لِحَفْصَةَ قُولِي لَهُ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يُسْمِعِ النَّاسَ مِنَ الْبُكَاءِ فَمُرْ عُمَرَ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَفَعَلْتُ حَفْصَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَهْ إِنَّكَ لَأَنْتِ صَوَّابٌ يُوسِفُ مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ لِلنَّاسِ فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ مَا كُنْتُ لِأَصِيبَ مِنْكَ خَيْرًا (الحديث : ۶۷۹ طرفه في : ۱۹۸). (۳۳۳)

عائشہ (رضی خویٰ لہ بی) فہرمووی: پیغہ مبہر دروودی خودای لہ سہر بی و سہرومان و حال و منال و ہست و نہست گشتی بہ قوربانی گہردی بہرستانہی نارامگای نازدارو پیروزی بی فہرمووی: (لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن کہ پیشنویژیہ کہ بوخہ لکہ کہ بکا) منیش عہر زیم کرد: نہ بوبہ کر پیاویکی دل نہرمہ، کہ لہ جیگہی تودا رابوہستی، دلی گہرم دہبی و لہ بہر گریان نویژکہرہکان گوپیان لہدہنگی نابی، کہ واتہ فہرمان بکہ بہ عومہر کہ نویژ بوخہ لکہ کہ بکا، ہہروا بہ حہفصہی ہہویم گوت: عہرزی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) بکہ: کہنہ بوبہ کر پیاویکی دل نہرمہ، کہ لہ جیگہ کہی تودا رابوہستی دلی گہرم دہبی و لہ بہر گریان نویژکہرہکان گوپیان لہدہنگی نابی، کہ واتہ: فہرمان بہ عومہر بکہ کہ نویژہکان بومہردومہ کہ بکا. حہفصہیش نہمہی عہرز کرد، حہرزہت (رضی خویٰ لہ بی) فہرمووی: (وسبہ! بی گومان ئیوہی ژنان وەك زلیخای یووسف وان، قسہی دہمتان وەك نیازی دلتان لہیہ کتر جیان! لہ زمانی منہوہ فہرمان بہنہ بوبہ کر بکہن، کہ بہرنویژیہ کہ بو موسولمانان بکا). جا حہفصہ بہ عائشہ دہفہرموی: قہت نہ بوو لہتوؤہ تووشی خیر بیم).

۳۸۴- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) كَانَ يُصَلِّي لَهُمْ فِي وَجَعِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي تُوفِّي فِيهِ حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُمْ صُفُوفٌ فِي الصَّلَاةِ فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِتْرَ الْحُجْرَةِ يَنْظُرُ إِلَيْنَا وَهُوَ قَائِمٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ وَرَقَّةٌ مُصْحَفٍ ثُمَّ تَبَسَّمَ يَضْحَكُ فَهَمَمْنَا أَنْ نَفْتِنَ مِنَ الْفَرَحِ بِرُؤْيَا النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَكَصَّ أَبُو بَكْرٍ عَلَى عَقْبِيهِ لِيَصِلَ الصَّفَّ وَظَنَّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَارَجَ إِلَى الصَّلَاةِ فَأَشَارَ إِلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ أْتُمُوا صَلَاتَكُمْ وَأَرْخَى السِّتْرَ فَنُوفِّي مِنْ يَوْمِهِ). (الحديث ۶۸۰- أطرافه في: ۶۸۱، ۷۵۴، ۱۲۰۵، ۴۴۴۸) (۳۳۴)

ئەنەس (رەزى خۇاى لىن بىن) فەرموۋى: لەونەخۇشىنەدا كە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ومفاتى كىرد، ئەبوبەكر بەرنوئىزى بۆمەردوم دەكرد، رۆزى دووشەممە لەنوئىزدا رىز بووبوو، لەوكاتەدا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) پەردەى دەرگاى ھۆدەكەى خۇى لادا، كەلەسەر ژوورى مزگەوت بوو، تەماشايەكى بەدل و بەكوئى كردين، دىمەنىكى گەل شىرىن و رەنگىن بوو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەپۆە وەستا بوو سەرنجى ئىمەى دەدا، دىاربوو بۆدواجار ئۆمەتەكەى لەژيانىدا بەسەردە كىردەوو، مالاۋاىى لەپارانى دەكرد، رەنگو روخسارى لەبەرگەشى و نازدارى لەرەنگو روخسارى نەخۇشى نەدەكرد، بەلكوو دەتگوت پەردەى گول و رووپەردەى قورئانە، نوور لەروخسارى دەتكاو گول و گەوھەر و جەوھەرى ئى دىبارى، ئىنجا زەردەخەنەپەكى كىردو پېكەنى، جاكاتى پېغەمبەرمان لەسەرئەم حالە بىنى، لەخۇشيانا خەرىك بووین بېەشۆكىيىن وەختەبوو گەشكە بمان گرى و نوئىزەكە بەجى بھىللىن! جائەبوبەكر (رەزى خۇاى لىن بىن) وايزانى كەوا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دى بۆنوئىز لەبەرئەو پاشەو پاش گەپاىەو دواو، تابجىتە ناو رىزەكەوومىجرابەكە بۆ پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) چۆل بكا، بەلام پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) نەھات و بەدەستى ئاماژەى بۆكردين: كەنوئىزەكەتان تەواو كەن، ئىنجا دىسان پەردەكەى داداىەو، ئىتر ھەر ئەورۆزە گول لەگولشەن بىراو يار لەپاران دابراو، خۇرى زانست و حىكمەت مالاۋاىى كىرد لەگۆى زەوى و دانىشتووەكانى، وەسەر رووى خاك خۇزگەى خواست بەناو توپى خاك، وەگول خۇزگەى خواست بەگل، وە پېغەمبەرى نازدار، ئەوكۆى نوروعىلم و عىرفانە كۆچى دواىى كىردو نوبوومت و پېغەمبەراپەتى كۆتايى ھات و دەرگاى وەحى و سىرووش مۆركرا. (تاج/ ۵/۴۰۹/۱ = ز-۱۳۸ ژ-۸۸ = ش).

۳۸۵- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَهَبَ إِلَى بَنِي عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ لِيُصْلِحَ بَيْنَهُمْ فَحَاطَتْ الصَّلَاةُ فَجَاءَ

الْمُؤْذُنَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَقَالَ أَتُصَلِّي لِلنَّاسِ فَأَقِيمَ قَالَ نَعَمْ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ فِي الصَّلَاةِ فَتَخَلَّصَ حَتَّى وَقَفَ فِي الصَّفِّ فَصَفَّقَ النَّاسُ وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ لَا يَلْتَفِتُ فِي صَلَاتِهِ فَلَمَّا أَكْثَرَ النَّاسُ التَّصْفِيقَ انْتَفَتَ فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَشَارَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ امْكُثْ مَكَانَكَ فَرَفَعَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَدَيْهِ فَحَمِدَ اللَّهُ عَلَى مَا أَمَرَهُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ذَلِكَ ثُمَّ اسْتَأْخَرَ أَبُو بَكْرٍ حَتَّى اسْتَوَى فِي الصَّفِّ وَتَقَدَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ يَا أَبَا بَكْرٍ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَتَّبِعَ إِذْ أَمَرْتُكَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ مَا كَانَ لِأَبِي فُحَافَةً أَنْ يُصَلِّيَ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لِي بِرَأْيِكُمْ أَكْثَرْتُمْ التَّصْفِيقَ مِنْ رَأْيِهِ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُسَبِّحْ فَإِنَّهُ إِذَا سَبَّحَ انْتَفَتَ إِلَيْهِ وَإِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ). (الحديث ٦٨٤ - أطرافه في: ١٢٠١، ١٢٠٤، ١٢١٨، ١٢٣٤، ٢٦٩٠، ٢٦٩٣، ٧١٩٠) (٣٣٥)

سه هلی کوری سه عد (رمزی خوی لب) فهرمووی: روژی پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن)
جوو بو ناو هوژی بهنی عهمری کوری عهوف، بو ناو بیژی ههتا ناشتیان بکاته وه،
کاتن نو یژ بوو، بانگدمر که بیلال بوو، هات بو لای نه بوبه کر عهرزی کرد:
نه گهر قامهت بکه م بهر نو یژی به که ده که ی بو خه لکه که؟ فهرمووی: به لی،
ده که م، حاکه نه بوبه کر نو یژی دابه ست پاش که می پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن)
هاته وه، هیشتا نو یژه که یان ته و او نه کرد بوو، جا پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن)
یه که یه که در ی بهر یزه کان دا، تاخوی گه یانده ریزی یه که م و لهو ی وه ستا،
خه لکه که ده ستیان کرد به چه پله لی دان، نه بوبه کر یش عاده تی نه بوو که له ناو
نو یژ دا لابکاته وه به لام که دی خه لکه که چه پله یه کی زور لی دده دن نه ویش

ئاۋرى دايەوہو پيغەمبەرى بىنى، پيغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) ئاماژەى بۆى کرد: کەلەشۋىنى خۆت بىمىنەرەوہو نوپژەکەمان بۆتەواوکە. بەلام ئەبوبەکر ھەردوو دەستى خۆى بەرزگردەوہو سوپاسى خودای کرد لەسەر ئەم دەستى خیرەى کە پيغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) لەوى نا، ئنجا پاشەو پاش گەپايەوہو دواوہ، ھەتا پێک چووہ ناو ریزەکەوہو لەوى وەستا، پيغەمبەرىش (درودى خودای لەسەر بى) پيشکەوت و بەرنوپژيەکەى کرد، کەلەنوپژەکە بۆوہ ھەرمووى (درودى خودای لەسەر بى): ئەى ئەبوبەکر کە ھەرمانم پى کردیت بۆنەمايتەوہ لەشۋىنى خۆت؟ ئەبوبەکرىش (پەزى خوى لە بى) ھەرمووى: بۆمن نەھاتووہ کەپيش تۆبکەوم ئەى پيغەمبەرى خودا! ئينجا پيغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) بەنوپژکەرەکانى ھەرموو: (ئەوہ بۆنەو گشتە چەپلەيەتان لى دا، ھەرکەسى لەناو نوپژدا شتيكى لى رووبدا بابلى سوبجانەللە، چونکە کەسوجانەللەى کرد، نيت تى دەگەن لەمەسەلەکە، وەلى چەپلە ليدان لەناو نوپژدا بۆزنانە). (ت/۱/۴۰۶/۱ ز-۱۳۸ ژ- ۸۱۴ = ش/د/ن).

۳۸۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (لَمَّا ثَقُلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَفَعَلْنَا فَاغْتَسَلَ فَذَهَبَ لِيَنْوَأَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ قَالَتْ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوَأَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ ضَعُوا لِي مَاءً فِي الْمِخْضَبِ فَقَعَدَ فَاغْتَسَلَ ثُمَّ ذَهَبَ لِيَنْوَأَ فَأُغْمِيَ عَلَيْهِ ثُمَّ أَفَاقَ فَقَالَ أَصَلَّى النَّاسُ قُلْنَا لَا هُمْ يَنْتَظِرُونَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالنَّاسُ عُكُوفٌ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُونَ النَّبِيَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لِمَصَلَاةِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ بِأَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَأَنَاءَهُ الرَّسُولُ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُكَ أَنْ تُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَكَانَ رَجُلًا رَقِيقًا يَا عُمَرُ صَلِّ بِالنَّاسِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ أَنْتَ أَحَقُّ بِذَلِكَ فَصَلَّى أَبُو بَكْرٍ

تِلْكَ الْيَّامَ ثُمَّ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَدَ مِنْ نَفْسِهِ خِيفَةً فَخَرَجَ بَيْنَ رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا الْعَبَّاسُ لِصَلَاةِ الظُّهْرِ وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِالنَّاسِ فَلَمَّا رَأَاهُ أَبُو بَكْرٍ ذَهَبَ لِيَتَأَخَّرَ فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَنْ لَا يَتَأَخَّرَ قَالَ أَجْلِسَانِي إِلَى جَنْبِهِ فَأَجْلَسَاهُ إِلَى جَنْبِ أَبِي بَكْرٍ قَالَ فَجَعَلَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي وَهُوَ يَأْتُمُ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالنَّاسُ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ. (الحديث ٦٨٧ طرفه في: ١٩٨). (٣٣٦)

عائشه (همزای خوی لبین) فہرمووی: بہ چہند رؤزی لہ پیس مہرگی پیغہ مہردا (درویدی خودی لہسہر ہن) کاتی نہ خویشینہ کہی قورس بوو، موسولمانان لہ مزگہوت خربوونہ وہ بوجہ ماعہ تی نوپزی خہوتنان، حہ زرمٹ (همزای خوی لبین) فہرمووی: (نہری مہردوم نوپزیان کرد؟) عہر زمان کرد: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ پروانی تویانہ، بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرمووی: (لہسویئہ کہیان بوبکہن بہسہرما لہ حہوت کوندہ کہ دہمیئہ کہیان نہ کرابیئہ وہ) عائشہ فہرمووی: ئیمہیش وامان کر، کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و بوورایہ وہ، کہ ہوشی ہاتہ وہ فہرموویہ وہ: (نہری مہردوم نوپزہ کہیان کرد؟) عہر زمان کردہ وہ: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ پروانی تویانہ کہ بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرموویہ وہ: (لہسویئہ کہیان بوبکہن بہسہرما). عائشہ فہرمووی: جالہ ناو سوینہ کہ دا دانیشت، دیسان کہ خوی شورڈ نہ زنہ کی دا، ویستی ہہ لسی بہ لام نہیتوانی و دیسانہ وہ بوورایہ وہ، لہ پاش کہ می کہ ہوشی ہاتہ وہ ہہمدیسان فہرموویہ وہ: (نہری مہردوم نوپزہ کہیان کرد؟) عہر زمان کردہ وہ: نہ، نہی پیغہ مہبری خودا! چاوہ پروانی تویانہ کہ خوت بہر نوپزییہ کہیان بوبکہی. فہرموویہ وہ: (لہسویئہ کہیان بوبکہن بہسہرما) جالہ ناو سوینہ کہ دا دانیشت، ہہمدیسانہ وہ کہ خوی شورڈ

ئەزىزەكى داپەو كەھەئسى و بچى بۇ مزگەوت پېشنويزىيەكە بۇخەلكەكە بكا، بەلام نەيتوانى و ھەمدىس بوورايەو، لەپاشتر كەھۆشى ھاتەو ديسان فەرموويەو: (ئەرى مەردوم نويزيان كرد يانا؟). عەزمان كەردەو: نەخېر ھېشتا نويزيان نەكەردو، لەمزگەوت گلېر بوونەتەو، چاوەنوارى تۆيانە كەتەشرىفت بچى پېشنويزىيەكەى خەوتنانيان بۇبەكەى.

ئىنجا پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) فروستادىيەكى نارد بۇلاى ئەبوبەكر، كەپېشنويزى بۇ موسولمانان بكا، كاتى فروستادەكەى پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) فەرمانەكەى پېغەمبەرى بەئەبوبەكر راگەيان، ئەبوبەكر پياويكى دئەرم بوو، لەبەرئەو بەعومەرى كورپى خەتابى فەرموو: ئەى عومەر! تۆجەماعەتەكە بۇ موسولمانان بكە، عومەرىش پىي فەرموو: تۆشايانترى بۇئەمە جائەبوبەكر ئەو چەند رۆزە كە پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) نەخۆشىيەكەى گران بوو جەماعەتى بۇ موسولمانان دەكرد، ھەتا رۆزى.... بېروانە: ژمارە: ۳۷۷، ۳۸۳، ۳۸۴، ۲۴۶).

۳۸۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِهِ وَهُوَ شَاكٍ فَصَلَّى جَالِسًا وَصَلَّى وَرَاءَهُ قَوْمٌ قِيَامًا فَأَشَارَ إِلَيْهِمْ أَنْ اجْلِسُوا فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ فَبِإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا وَإِذَا رَفَعَ فَارْفَعُوا، وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا). (الحديث ۶۸۸ - أطرافه في: ۱۱۱۳، ۱۲۳۶، ۵۶۵۸). (۳۳۷)

ديسان عائىشە (بەزى خودى لەسەر بى) فەرمووى: جارى پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) بەسوارى ئەسپى گلا، سكالای لەدەست ئەم حالەبوو، لەمالەكەى مندا بەرنويزى بۆكۆمەلى لەيارانى كرد، پېغەمبەر (درودى خودى لەسەر بى) خوى بەدانىشتەو نويزى دەكرد، كۆمەلەكەيش لەپشتىەو بەپێو وەستان،

پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بښ) ئاماژەى بۆکردن: (كه ئیوه پيش دانیشن) جاكاتى له نوێژكهى ئى بۆوه فهرمووى: (پيشنوێژ بۆیه كراوه به پيشنوێژ ههتا بكرى به پيشه و او سه رمه شق و چاوى ئى بكرى، كه واته ههركاتى پيشنوێژ چوو بۆ چه مينه وه و روكووى برد، ئیوه پيش يه كسهر بچه مينه وه و روكوع ببهن، وه ههركاتى نه و له چه مينه وه ياله كړنووش سهر به رزه وه دهكا ئیوه پيش به شوین نه ودا سهر به رزه وه بكهن، وه ههركاتى نه و به دانیشننه وه نوێژى كرد ئیوه پيش به دانیشننه وه نوێژ بكهن) (ت/١/٣٩٠ = ز-١٣٠ ژ-٧٧٧ چ-٤).

٣٨٨- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ لَمْ يَخِنْ أَحَدٌ مِنَّا ظَهْرَهُ حَتَّى يَقَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَاجِدًا ثُمَّ تَقَعُ سُجُودًا بَعْدَهُ). (الحديث ٦٩٠ - طرفاه في: ٧٤٧، ٨١١). (٣٣٨)

به رانى كورى عاذيب (د مزای خواى لى بښ) فهرمووى: پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بښ) كه دهيفه رموو: (سمع الله المن حمده) ئيتر ئيمه راده وه ستاين و ههتا نه و نه چوايه بۆكړنووش ئيمه بۆى دانه ده وينه وه، نه و كړنووشى دمبرد ئيمه ش له پاش نه وه وه ده چووین بۆ كړنووش.

٣٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (أَمَّا يَخْشَى أَحَدُكُمْ أَوْ لَا يَخْشَى أَحَدُكُمْ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ صُورَتَهُ صُورَةَ حِمَارٍ). (الحديث ٦٩١) (٣٣٩)

ئه به وهوره يره (د مزای خواى لى بښ) فهرمووى: پيغمبهر (دروودی خودای له سهر بښ) فهرمووى: (نه و كه سه تان كه له جه ماعه تا له پيش پيشنوێژدا، سهر له چه مينه وه (روكوع) ياله كړنووش به رزه كاته وه، نه دى نه وه چۆن له وه ناترسى كه خودا له سهر

ئەو پەلە پەلە، سەری بکا بەسەری کەر) یا فەرمووی: (کەخودا شکلی بکا بەشکلی کەر).

۳۹۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَيْبَةً). (الحديث ۶۹۳- طرفاه في: ۶۹۶، ۷۱۴۲). (۳۴۰).

ئەنەس (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (هەمیشە بەگوێی فەرمانپەرەواکانی خۆتان بکەن و لەفەرمانیان دەرمانەچن، ئەگەر چی بەندەیهکی رهشی حەبەشیش بێ، کەسەری بەقەد دەنکە میووژێ بێ). (ت/۳/۲۷۸ = ز-۱۰۵-ژ-۲۴۲۲، ۲۴۲۳).

۳۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يُصَلُّونَ لَكُمْ فَإِنْ أَصَابُوا فَلَكُمْ وَإِنْ أَخْطَأُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ). (الحديث ۶۹۴). (۳۴۱).

ئەبوهورەیرە (پەزەیی خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: ئێسنوێژ (نیمام) دکانتان بەرنوێژیتان بۆ دەکەن، جائەگەر بەباشی کردیان ئەوا پاداشی باشی بۆ ئێوەدیش و بۆ ئەوانیشە، خۆ ئەگەر بەباشی نەیان کرد، ئەوا پاداشی باشی بۆ ئێوەیه و گوناھەکهی بۆنەوانە! (ت/۱/۳۸۵ = ز-۱۲۷-ژ-۷۱۵).

۳۹۲- عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَرَّوَانَهُ: (۹۶، ۱۳۸).

۳۹۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ يُصَلِّيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَوْمُ قَوْمِهِ فَصَلَّى الْعِشَاءَ فَقَرَأَ بِالْبَقَرَةِ فَأَنْصَرَفَ الرَّجُلُ فَكَأَنَّ مُعَاذًا تَنَاوَلَ مِنْهُ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ فَتَانِ فَتَانِ ثَلَاثَ مَرَّارٍ أَوْ قَالَ فَاتِنَا فَاتِنَا فَاتِنَا وَأَمَرَهُ بِسُورَتَيْنِ مِنْ أَوْسَطِ الْمُفْصَلِ). (الحديث ۷۰۱ طرفاه في: ۷۰۰، ۷۰۵، ۷۱۱، ۷۱۰، ۷۱۱). (۳۴۲).

(۲۴۰) أخرجه مسلم في طريق غندر (انظر فتح/۲/۲۱۹/۶۹۳) المترجم.

(۲۴۱) هذا الحديث انفرد به البخاري (عيني/۵/۲۲۸/۸۵) المترجم.

(۲۴۲) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ۱۰۴۰=۴۶۵.

جابر (رمزی خوی لن بن) فهرمووی: موعازی کوری جه بهل (رمزی خوی لن بن) دهستووری وابوو، له خزمهت پیغه مبهردا (دروودی خودای لمسر بن) جه ماعه تی دهکرد، ئه و جا دهگه پرایه وه بؤناو هۆزه که ی خۆی و بهرنو یژی ئه و نو یژه ی بؤ ئه وان دهکرد، جاشه و ئ له گه ل پیغه مبهردا (دروودی خودای لمسر بن) جه ماعه تی نو یژی خه و تنان دهکا، ئه و سا دهگه پریته وه بؤناو هۆزه که ی خۆی که به نی سه له مه بوو، وه پيشنو یژی خه و تنان یان بۆدهکا، له پاش فاتحیه سورته تی به قهره له رکاتی یه که مدا ده حوینئ، پیاو ی کیش له بهر در یژه کیشانی نو یژه که، نو یژه که ی بری و له جه ماعه ته که کشایه وه، وه ک بلی موعاد گله یی له م کاره ی ئه م پیاوه کرد بی وابوو، گله ی یه که ی موعاد دهگاته وه به پیاوه که پیاوه که سکا لای ئه م حاله له خزمهت پیغه مبهردا دهکا، پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) سی جار له سه ریه ک، بؤ ناگادار کرد نه وه ی موعاد که شتی وانه کاو، به نو یژی دوورو در یژ، خه لک له جه ماعه ت نه ته کین ئیته وه، پی فهرموو: (سه ر له نو یژه که ره کان ده شیوینی!).

٣٩٤- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَجُلًا قَالَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَأَتَأَخَّرُ عَنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ مِمَّا يُطِيلُ بِنَا فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَوْعِظَةٍ أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ يَوْمَئِذٍ ثُمَّ قَالَ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ فَأَيُّكُمْ مَا صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيَتَجَوَّزْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ وَالْكَبِيرَ وَذَا الْحَاجَةِ). (الحديث ٧٠٢ طرفه في: ٩٠).

ئه بومه سهوود (بروانه ژماره: ٧٨).

٣٩٥- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) حَدِيثُ مَعَاذٍ، وَأَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: (فَلَوْلَا صَلَّيْتُ بِسَبِّحِ رَبِّكَ، وَالشَّمْسُ وَضَحَاها، وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى). (انظر: ٣٩٣)

له گێرانه وه ی ئیره دا پیغه مبهر (دروودی خودای لمسر بن) به موعاد ده فهرمووی: (ئه ی موعاد! ئه وه بۆچی له جیات ی سوورته تی به قهره یه کئ له م سوورته کورتانه ت

نه خویند، سووردهتی (سبح اسم ربك الاعلی) یاسووردهتی (والشمس وضحاها)
یاسووردهتی (واللیل إذا یغشی) یاسووردهتیکی تری ودهك نه مانه

۳۹۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يوجزُ الصلاةَ و يكملها. (الحديث ۷۰۶) (۳۴۳)

نه نهس (پهزی خوی لښ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (دروودی خودای لهسمر بی) وابوو:
نویژیکی کورتی به پوختی و به ته وای دهمرد.

۳۹۷- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِنِّي لَأَقُومُ فِي الصَّلَاةِ أُرِيدُ أَنْ أَطْوَلَ فِيهَا فَأَسْمَعَ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ فِي صَلَاتِي كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ). (الحديث ۷۰۷ - طرفاه في: ۸۶۸) (۳۴۴)

نه بوقه تاده (پهزی خوی لښ) له پیغه مبهه ده (دروودی خودای لهسمر بی) دهمرمووی: (ری)
دهکه وئ که دهست دهکه م به نویژ دهمه وئ دریزی بکه مه وه، به لام که دهنکی
گریانی منالی ده بیستم، که دایکه که ی له پشت منه وه نویژ دهکا، نیتر نویژیکی
سووکه له ی پوخت و ته وای دهکه م، دریزی ناکه مه وه، مه بادا به دریزی
کردنه وه ی نویژ دهکه، دایکی نه و منداله سه خلعت بکه م. (ت/۲/۳۸۴/۱ ز-۱۲۷ ژ-
۷۶۴ = ش/د/ت/ن).

۳۹۸- عَنْ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(لَتَسُوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيَخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وَجْهِكُمْ). (الحديث ۷۱۷). (۳۴۵)

نوعمانی کوپی به شیر (پهزی خوی لښ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسمر بی)
فهرمووی: (به خودا ریزه کانتان رپک دهخن و له ریزی نویژدا رپک و راست

(۳۴۳) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: امر الأمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۱۰۵۳=۴۶۹.

(۳۴۴) لاحظ (فتح الباری/۲/۷۳۱/۲۵۳ - خاتمة) المترجم = ۱۰۵۴ شيعا.

(۳۴۵) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: أمر الأئمة بتخفيف الصلاة في تمام، رقم: ۹۷۷=۴۶۹.

رادموهستن یاخوود نه گهر نه وه نه کهن، خودا رووتان تاقو لوق دهکاو، دزایه تی و ناکوکی و دووبه رمکی ده خاته ناوتانه وه). (ت/۱/۳۹۸ = ز-۱۳۴ ژ-۷۹۳).

۳۹۹- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (أَقِيمُوا صُفُوفَكُمْ وَتَرَاوُا فَإِنِّي أَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي). (الحديث ۷۱۹ - طرفاه في: ۷۱۸، ۷۲۵). (۳۴۶)

ئهنهس (پرمزای خوی لښ) فهرمووی: قامه تی نویژکرا، پیغه مبهه (دروودی خودای لمسهه بڼ) رووی تی کر دین و فهرمووی: (پریزه کانتان راست بکه نه وه و پال بدن بهیه کتری یه وه، چونکه من له پشתי سه ریشمه وه چاوم لی تانه و سوور دوزانم که پریزه کانتان نارپکه، له بهر نه وه فهرمانتان پی ده که م که نه وه هه له یه راست بکه نه وه، دما خودا توله ی نه و نارپکیه تان لی ده ستینی). (ت/۱/۳۹۸ = ز-۱۳۴ ژ-۷۹۶).

رافه و شیکردنه وه:

ئهم بههرانه لهم فهرموودمیه و مرده گیرین: قسه کردن له نیوانی قامه ت و نویژدابهستن دا دروسته، رپکخستنی ریزه گانی نویژ پیویسته، واته: فهرزه، هه روا پرکردنه وه ی که لښ و که ل و بوشایی ناویریز، موعجیزه یه کی که وره ی تیادایه که نه وه یه: پیغه مبهه (دروودی خودای لمسهه بڼ) له پشست سه ریشمه وه وه که بهرده می خه لکی بینیه وه.

۴۰۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فِي حُجْرَتِهِ وَجِدَارُ الْحُجْرَةِ قَصِيرٌ فَرَأَى النَّاسُ شَخْصَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ أَنَاسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ فَأَصْبَحُوا فَتَحَدَّثُوا بِذَلِكَ فَقَامَ اللَّيْلَةَ الثَّانِيَةَ فَقَامَ مَعَهُ أَنَاسٌ يُصَلُّونَ بِصَلَاتِهِ صَنَعُوا ذَلِكَ لَيْلَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا حَتَّى إِذَا كَانَ بَعْدَ

ذَلِكَ جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَخْرُجْ فَلَمَّا أَصْبَحَ ذَكَرَ ذَلِكَ النَّاسُ فَقَالَ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُكْتَبَ عَلَيْكُمْ صَلَاةُ اللَّيْلِ). (أحدیث ۷۲۹ - أطرافه فی: ۷۳۰، ۹۲۴، ۱۱۲۹، ۲۰۱۱، ۲۰۱۲، ۵۸۶۱) (۳۴۷)

عائشہ (رضی الخوی لی ہی) فہرمووی: شہویٰ لہشہ وہدکانی ردمہزان، حہزرمہ (رمزی خوی لی ہی) لہہودہکے خویا، دہستی کردبہشہونویژ، دیواری ہودہکے نزم بوو، لہبرئہوہ خہلکہکے تارمایوی و جموجوولی پیغہمبہریان لہناو نویژہکے یا دہدی، ئیتر چہند پیاوئ ہہلسان لہپشتیہوہ پہیرہوی (نیقتیدا) یان پی کردو، دہستیان کرد بہشہو نویژکردن لہگہلیدا بہجہماعہت، کاتئ روژ بووہ خہلک لہناو خویانا ئہم باسہیان بویہکتری گیرایہوہ، بویہ لہشہوی دودما خہلک زورتر گردہوہبوون و پیغہمبہریش (درویدی خوندی لہسر ہی) لہشہوی دودما دہستی کردہوہ بہشہونویژ، دیسانہوہ کومہلئ پیاو لہپشت پیغہمبہرہوہ دہستیان کردہوہ بہجہماعہت. جایا دوو شہو یاسئ شہو ئہم شہونویژہیان لہسر ئہم شیوہیہ کرد، ئیتر لہوہبہدوا پیغہمبہر (درویدی خوندی لہسر ہی) دانیشٹو نہجوو بو نویژگاکہ، جابوسبہینئ خہلکہکے لہم بارہیہوہ گوشتوگوئیان ئہنجام دا، حہزرتیش (درویدی خوندی لہسر ہی) فہرمووی: (ہوی ئہوہی کہئہم شہو بہرنویژیم بوئہکردن دہترسم کہئہم جوڑہ شہونویژہ فہرز بکری لہسہرتان). (ت/۲/۹۵/۲ ز-۳۷ ژ-۱۳۴۸ = ش/د).

۴۰۱ - عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (اتَّخَذَ حُجْرَةً قَالَ حَسِبْتُ أَنَّه قَالَ مِنْ حَصِيرٍ فِي رَمَضَانَ فَصَلَّى فِيهَا لَيْلِي فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَلَمَّا عَلِمَ بِهِمْ جَعَلَ يَقْعُدُ فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ قَدْ عَرَفْتُ

الَّذِي رَأَيْتُ مِنْ صَنِيعِكُمْ فَصَلُّوا أَيُّهَا النَّاسُ فِي يُوسُوفَ فَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ). (الحديث ٧٣١ طرفاه في - ٦١١٣، ٧٢٩٠) (٣٤٨)

زهیدی گوری ثابت (همزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغمبر (دروودی خوی له مسمر بئ) له رهمه زانا کوختی دروست دهکا، راوی فهرمووی: واده زانم که فهرمووی: له حه سیر، جا چهند شهوی لهو کوخته دا شه ونویژدهکا، کومه لی له یارانی نویژی ته راویح له پشته وه دهکن، جاکاتی حه زرم (همزی خوی لئ بئ) بهم حاله ی یارانی دزمانی وازدینی، نه وانیش دمنگ هل دهرن و سوبحانه للا دهکن و زیخ دهگر نه دمرگاکه، تا حه زرم ته شریف بینو نویژی ته راویحیان بوبکا، ته شریفی دمرچوو هات بولایان، پی فهرموون: (حالی بووم له داواکه تان، به قهستی نه هاتم، نهی موسولمانینه! له ماله و متان شه ونویژو نویژی سوننه ت بکن، چونکه نویژی فهرزی لی دمرچی خیرترین نویژی پیاو، نهو نویژه یه تی که له مالی خویا دهکا). (ت/١/٥٠٧ = ز-٣٧ ژ-١٣٤٨).

روونکردنه وه:

پیشه و عه سقه لانی (همزی خوی لئ بئ) له فته تحولباریدا، له کوتایی نه م نامه یه دا دمفه رموی: (نه م نامه یه بریتیه له سه دو بیست و دوو فهرمووده ی به رزمه وه بوو (حه دیشی مرفووع) نه وه دوشه شیان په یوهستن، نه وه دیان دووبارمن، سیو دوویان پوخته یانن، هه موویان په سه ندی پیشه و موسلیمیشن جگه له م نو فهرمووده یه:

١- فهرمووده ی نه بوسه عید، سه بارمت به گه وره یی جه ماعت (صلاة الجماعة تفضل).

۲- فہرموودہی ئہبودہرداء: (ما أعرف شیئاً...).

۳- فہرموودہی ئہنہس: (کان رجل من الأنصار ضخماً).

۴- فہرموودہی مالیکی کوپی حوومیریت: (انی لأصلی وما أريد...).

۵- فہرموودہی ئیبینوعومہر: (لا قدم المهاجرون).

۶- فہرموودہی ئہبوهورہیرہ: (یصلون فإن أصابوا).

۷- فہرموودہی بی رشتہکھی نوعمان سہبارمت بہرپزہکانی نوپڑی جہماعہت.

۸- فہرموودہی ئہنہس (کان أحد یلرق منکبہ).

۹- فہرموودہکھی تری: (ما أنکرتم شیئاً إلا أنکم لاتقیمون الصفوف).

وہ دہفہرموی: حہفدہ بیسراو (ئہئہر) یشی تیادیہ، ہہر حہفدہیان بی رشتہن، واتہ: تہعلیقن، تہنیا بیسراوہکھی ئیبینوعومہر نہبی، کہ دہفہرموی: (کان یأکل قبل أن یصلی) ہہروا بیسراوہکھی عوئمان: (الصلاة أحسن ما یعمل الناس) چونکہ ئہم دووہ پھیوہستن: واتہ: مہووصولن، ئہم بیسراوانہ ہہیانہ ہی صہحابی یہ، ہہیانہ ہی تابییعی یہ) کہواتہ: ۱۲۲+۱۷= ۱۳۹. لہم (۱۳۹) یہ سیو و پینجیان لہتہجریدہکدا ہاتوون لہژمارہ: ۳۶۷ ہہتا ژمارہ: ۴۰۱. لہگہل رہچاوکردنی دابہش کردنی فہرموودہی ژمارہ: ۳۷۱ بہسی ژمارہی جیا جیا لہفہتہولباریدا.

چہن بہہرہیہ کہلہم فہرموودہیہوہ و مردہگیری:

۱- نوپڑی سوننہت بوپیاوو ژن لہمالہوہ خیرترہ، جگہ لہونوپڑانہی کہسوننہتہ بہکؤمہل بکریں، وک نوپڑی ہہردوو جہژن و نوپڑہبارانہو نوپڑی خورگیران و مانگ گیران، ئہم نوپڑانہ لہدہرموودہی مالہوہ خیرترن.

۲- بنہما (ئہصل) ی نوپڑی تہراویج و کردنی بہجہماعہت لہمزگہوت و کردنی لہمالہوہ بہتہنیا، لہم فہرموودہیہ و مردہگیری.

۳- کردنی نویژی سوننهت له ماله وه له بهر نه م هویانه یه: چونکه نهینی تره و دوور تره له ریا بازای و دوور تره له پو و جبو و نه وه ی پاداشه که ی، هاوکات له گه ل نه ودا ماله که ی پی فهدار ده بی و میهره بانی و رحمه تی به سه ردا ده باری و فریسته هاموشوی نه و ماله ده که ن، شهیتان لی ی دوور ده که و یته وه.

۴- هه رنویژی ده ق هه بی له سه ر جیگه و کات و هو ی، مه رج نیه کردنی له مالا خیر تر بی، وه ک سلاوی مزگه وت و نویژی طه و اف و سوننه تی ئی حرام دابه ستن، نویژی هو ی تایبه تی هه بی وه ک سلاوی ده سنویژ، سوننه تی زه و ال، وه کی تریش نویژی ماله وه ده بی به سه ر مه شق بو که سانی که که متر ها تو چوی مزگه وت ده که ن، وه ک: ژن و کویله و نه خو ش و نه مانه.

زهیدی کوپی ثابیتی نه نصاری (همزی خوی لی بی) یه کی بوو له زانا شه ر عزانه نا ودارمه زنه گانی ها وړ پیانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) فه رائیز زانیکی گه و ره بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) ده فه رموی: (باشترین فه رائیز زانتان، که شار مزایی هه بی له فه رائیزدا زهیدی کوپی ثابته). زهید قورئان زانیکی گه و ره یش بوو، هه ر له سه ر ده می پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) هه موو قورئانی له به ربوو، زهید یه کی بوو له نوو سه ره گانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی بوو ده نووسی بوخه لک و کاغه زی خه لکیشی بوو ده خو یتد وه، یه کی بوو له نوو سه رانی سه رووش، له سه ره فه رمانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) زمانی عیبری که زمانی جوو له که یه، له ما و ده یه کی زور که ما فی ربوو، به پازده روژ زمانی عیبری به شار مزایی فی ربوو، زمانی سه ر یانیش به حه قده روژ فی ربوو، له سه ر ده می جینشینی ی نه بوبه کردا، به فه رمانی نه بوبه گر، له سه ر راویژی عومه ر (همزی خویان لی بی) قورئانی کو کرد وه، له به ر می ردمندالی له غه زای به دردا ناماده نه بوو، به لام ناماده ی غه زای ئو حو دبوو، ده لئین: له خه نده قا به کو ل خو لی خه نده قه که ی ده گواسته وه، پیغه مبه ر که بی نی پیی فه رموو: (به راستی نه م کو په کوپی چاکه). ده لئین: له دوو بابه تا زهید بالاده ست بوو به سه ر

مەردوم دا: لەقورئان و لەفەرئائیزدا. مەسرووق دەفەرموئ: چووم بۆمەدینە،
روانیم وازەیدی کۆری ثابت یەکیکە لەزانا ھەرە پایەبەرەزەکان.

دەلێن: لەناو خێزانی خۆیدا زۆر رووخۆش و مەشرەب خۆش بوو، بەلام
لەناو کۆر و مەجلیس دا زۆر سەلار و سەنگین بوو.

جاری لەکاتی سوواریونی و لاخا، ئیبنوعەباس ئاوەزەنگی یەکە یۆدەگری،
زەید پێی دەفەرموئ: ئەو ئامۆزای نازداری پێغەمبەر! ئەو شایانی شانی
تۆنییە، دەو ئاوەزەنگیە بەردە. ئیبنوعەباباس دەفەرموئ: نا، ئیمە ئاوا
رەفتار لەگەڵ زانیان و گەورەپیاوان دەکەین. کۆمەڵی فەرموودە لەزەیدەو
دەگیرنەو، لەھاوڕێیان: ئەبوھورەیرەو ئەبوسەعید و ئیبنوعومەر و ئەنەس و
کەسانی تریش، لەپەرەوان (تابعین): سەعیدی کۆری موسەییەب و دوو
کۆرەکەو خۆی خاریجەو سولەیمان و کەسانی تریش.

زۆرینەدەلێن: سالی چل و پینجی کۆچی مردوو، کەدەمری ئەبوھورەیرە
دەفەرموئ: (ئەمڕۆ مەلای گەورەو نەتەوێ نیسلام مرد، ئومید
کەئیبنوعەباباس جیگای بگریتەو. ھەسسانی کۆری ثابتیش بەم شیعەر
لاواندیەو:

فمن للقاوا في بعد حسان وابنه؟
ومن للمعاني بعد زيد بن ثابت؟

واتە:

شیعر پاش ھەسان ھەتیو دەکەوئ
مەعانی پاش زەید، گەر راستت دەکەوئ

بسم الله الرحمن الرحيم

١٦) نامہى چوئيٲى نوٲز (كتاب صفة الصلاة)

٤٠٢ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ أَيْضًا وَقَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ وَكَانَ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ فِي السُّجُودِ). (الحديث ٧٣٥ - أطرافه في: ٧٣٦، ٧٣٨، ٧٣٩). (٣٤٩)

عهبدوللاى كورى عومه ر (رمزى خويهان لى بن) فهرموى: سه رنجم دها پيغه مبه ر (درودى خودى له سر بن) به نه للاهونه كبه ر نوٲزى داد به ست، وه له وكاته دا هه ردو ده ستى به رز ده كرده وه، تا پش تى هه ردو ده ستى ده گه يش تنه به را به ر هه ردو شانى و، سه ربه نجه كانى ده گه يش تنه ئاستى نه رمه ي گوي كانى وه كاتى ده چو و بوجه مينه وه ديسان وه نه للاهونه كبه رى ده كردو ديسان به وجه شنه ده سته كانى به رز ده كرده وه، وه كاتى له چه مينه وه هه ل ده سايه وه ده يفه رموو: (سمع الله لمن حمده) ديسان له م كاته يش دا هه ردو ده ستى به هه مان چه شن به رز ده كرده وه تاناستى هه ردو سه رشانه كانى، نه و جا ده يفه رموو: (ربنا ولك الحمد) به لام كاتى كو ورنوشى ده بر دو له وكاته دا كه سه رى له كو ورنوش هه لده برى نه للاهونه كبه رى ده كرد به لام ده ستى به رز نه ده كرده وه. (ت/١/٢٥٥ ز-٧٣ ژ-٤٨٦ ج-٤).

٤٠٣ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّاسُ يُؤْمَرُونَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ الْيَدَ الْيُمْنَى عَلَى ذِرَاعِهِ الْيُسْرَى فِي الصَّلَاةِ). (الحديث - ٧٤٠) (٣٥٠)

(٢٤٩) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: استحباب رفع اليدين حذو المنكبين... رقم: ٨٥٩-٣٩٠ - ٨٦٢.
(٣٥٠) من أفراد البخارى (عينى/١٢٨/٢٧٨/٥) وله أصل في صحيح مسلم (ج/٤/١١٤) باب وضع يده اليمين على اليسرى. لاحظ فتح البارى/٢/٨٧٤/٤٠٩ - خاتمة - المترجم.

سه هلی کوری سه عد (رمزی خوی لب بی) فهرمووی: جاران له سه رده می پیغه مبهردا
(دروودی خودای له سر بی) له سه رده رمانی خوئی فهرمان به موسو لمانان دهکرا، له کاتی
راوه ستانا، بوخویندنی فاتحه و خویندنی دوا فاتحه، به دهستی راستیان
مووچی دهستی چه بیان بگرن). (بروانه: فیهی ناسان/ ۱/ ۱۵۰-ز. ۶۲)

۴۰۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبَا بَكْرٍ وَ
عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانُوا يَفْتَحُونَ الصَّلَاةَ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ). (الحديث
۷۴۳). (۳۵۱)

ئه نهس (رمزی خوی لب بی) دمه رمووی: پیغه مبهردا (دروودی خوی له سر بی) و ئه بوبه گرو
عومهرد (رمزی خوابان لب بی) به خویندنی سووردهتی (الحمد لله رب العالمين) دهستیان
دهکرد به نویژ.

۴۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (يَسْكُتُ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَبَيْنَ الْقِرَاءَةِ إِسْكَاتَةً فَقُلْتُ يَا أَبَا وَمِي يَا رَسُولَ اللَّهِ
إِسْكَاتُكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ مَا تَقُولُ؟ قَالَ أَقُولُ اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ
كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقْنِي الثُّوبُ
الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالْثَلَجِ وَالْبَرْدِ). (الحديث رقم:
۷۴۴ في فتح الباري شرح صحيح البخاری). (۳۵۲)

ئه بوهورهیره (رمزی خوی لب بی) فهرمووی: پیغه مبهردا (دروودی خوی له سر بی) دهستووری
وابوو، له دواى ئه لاهوئه کبهری نویژ دابهستن له پیش دهست کردن
به خویندنی فاتحه، ئیست (سکته خفیفه: ویستانیکی کهم) ی دهکرد، گوتم:
ئه ی پیغه مبهردی خودا! به باوکم و دایکمه وه به قوربانت بم لهم ئیسته دا

(۳۵۱) اخرجه مسلم في الصلاة، باب: حجة من قال لا يجهز بالبسملة، رقم: ۳۹۹-۸۹۰.

(۳۵۲) اخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: ما يقال بين تكبيرة الإحرام والقراءة

به نهینى چى ده خوینى؟ فہرمووی: ده لیم: (اللهم باعد بینى وبين خطایى كما باعدت بین المشرق والمغرب، اللهم نقى من خطایى كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، اللهم اغسل خطایى بالماء والثلج والبرد): خودایه! له گوناھ دوورم بخه ره وه وهك دوورى خوره لاتو خورثاوا، خودایه! له گوناھ پاکم بکه ره وه وهك پارچه یی بلوورى ی سپی ی بى گهر د، خودایه! گوناھه کانم به ناوو به به فرو به ته رزه پاک پاک بشوره وه). (ت/١/٢٥٧/١ ز-٧٤ ژ-٤٩٢ ج-٤ = ش/د/ن).

روونکردنه وه:

نزای سهره تاي نويز چهن د شيوه يه کى هه يه، نه م نزايه يه کيکه له وشيوانه، بوزانينى نه و شيوانه برپاوه: (فيقهى ناسان/١/١٥٢ ز-٦٢).

نيستا له ناو شافيعى مه زه به کانا واپاوه، له نيوانى نيستى پاش نامين و له نيوانى خویندنى سوره تدا، پيشنويز به نهینى نه م نزايه واله م فهرموودميه دا ده خوینى، هه تا پاش نويزه کان له خویندنى فاتيحه ده بنه وه، ياقورثان به نهینى ده خوینى، نه وسا ده ست ده کا به سوورمت.

٤٠٦ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (صَلَّى صَلَاةَ الْكُسُوفِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ رَفَعَ ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ثُمَّ انْصَرَفَ فَقَالَ قَدْ دَنَيْتُ مِنِّْي الْجَنَّةُ حَتَّى لَوْ اجْتَرَأْتُ عَلَيْهَا لَجِئْتُكُمْ بِقِطَافٍ مِنْ قِطَافِهَا وَدَنَيْتُ مِنِّْي النَّارَ حَتَّى قُلْتُ أَيْ رَبِّ وَأَنَا مَعَهُمْ فَإِذَا امْرَأَةٌ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ تَخْدِشُهَا هِرَّةٌ قُلْتُ مَا شَأْنُ هَذِهِ قَالُوا حَبَسَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ جُوعًا لَأَنَّا أَطْعَمْنَاهَا وَلَآ أَرْسَلْنَاهَا تَأْكُلُ حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ مِنْ خَشْيَاشِ الْأَرْضِ).

(الحديث ٧٤٥ - طرفه في: ٢٣٦٤) (٣٥٣)

ئەسمای کچی ئەبوبەکر (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی حەزەرتدا (دروودی خودای لەسەر بێ) رۆژگیرا، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەڵسا نوێژی خۆرگیرانی بەکۆمەڵی لەناو مزگەوتە بۆ موسوڵمانان کرد، ماوەیەکی دوورودرێژ لەناو نوێژەکەدا بەراوەستانەوه هەر قورئانی دەخویند، ئینجا چەمی یەووە روکووعی بردو درێژی دا بەچەمینەوهکە، ئەوجا لەچەمینەوه هەڵسایەوهو گەلێ بەپێوه راوەستایەوهو قورئانی خویندەوه، بەلام لەپراوەستانی یەکەمی کەمتر، ئینجا دووبارە روکووعی دوورو درێژی تریشی بردەوه، بەلام لەرووکوعی یەکەمی کەمتر، ئەوسا سەری لەچەمینەوه بەرزەوهکرد، ئەوجا دوو کورپووشی دوورودرێژی برد لەچەشنی دوو روکووعەکە، یەکەم وەک یەکەم و دووەم وەک دووەم، رکاتی یەکەم تەواو، ئنجا چی کرد لەرکاتی یەکەمدا لەرکاتی دووھەمیشدا ئەووی کردەوه، دوو راوەستان و دوو چەمینەوهو دوو کورپووشی لەسەر شیووی رکاتی یەکەم ئەنجام دا، ئەو لەنوێژ بۆوهو خۆریش بەربوو بوو. جا وتاریکی دا بۆ مەردومەکەو سوپاس و ستایشی خودای کردو فەرمووی: (.. وابەهەشتم لێوہ نزیکەوہ بوو، ئەگەر زاتم بکردایە هیشوویەکم لەمیوہکە دەهینا بۆتان بەلام زاتم نەکرد چونکە بۆئەوہ پەرسەم بە پەرەردگارم نەکردبوو، وەوایش دۆزەخم لێ نزیکەوہ بوو، تەنانەت ترسم لێ نیشتو گوتەم: ئەو پەرەردگارم! بۆچی منیش لەگەڵیانم؟

کەروانیم واژنیکی پشیلەیی تی ی بەربوو، بەچەرنووک دەپرووشینی و پێستەکە دیادەمالی، گوتەم: ئەم ژنە لەسەرچی ئەم پشیلەیه وەهای لێ دەکا؟! فەرموویان: کاتی خۆی لەجیھانا، ئەم ژنە ئەم پشیلەیهی حەپس کردووە بەری نەداوە هەتا لەبرسانا مردووە، نەژنەکە خۆی خواردنی پێ داوە نەبەرەلای کردووە کەبۆخۆی لەجێو جێوہی زەوی بخوات). (ت/١/٤٦٣/٢ ز- ١٦٦ ژ-٩٢١ ج-٤ = ش/د/ت/ن) + (فیقهی ئاسان/١/ ٢٤٠ - ز- ٦٩ هەتا ز- ٩٨).

لہم فرمودہ یہ وہ نہم چند شتہ دہر دہ گہ ون:

۴- موعجزہ کی گورہی تیاہ بو پیغہ مبر (برودی خودای لسمبر ہی) •

(٣٥٤) لاحظ (فتح الباری/٢/٤٠٩/٨٧٥) - المترجم.

چووه، سیو دوو فهرموودهی ههیه، بوخاری پینجیانی گپراوتهوه، لهسهردهمی نهزانیدا ئاسنگهر بوو شمشیری دروست دهکرد، خهباب دهیقهرموو: جارئ لهسهه ئیسلامهتی ئاگریکیان کردوه بووم، نهوجا رایان کیشام بهسهریدا، بهرهبره چهوری و بهزی پشتم ئاگرهکهی کوژاندوه! پشتی بههوی نهو سووتاندنهوه چال و چویل بوو بوو. تهههنی شهست و سئ سال

بوو، بپشهوا عهلی نوپزی لهسهه تهرمهکهی کرد. (بروانه: ت/٤/٥١٦/١ ز- ١٩١) ٤٠٨- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَرْفَعُونَ أَبْصَارَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فِي صَلَاتِهِمْ فَأَشَدُّ قَوْلُهُ فِي ذَلِكَ حَتَّى قَالَ لَيَنْتَهَنَّ عَنْ ذَلِكَ أَوْ لَتُخَطَفْنَ أَبْصَارُهُمْ). (الحديث ٧٥٠). (٣٥٥)

ئهههس (پرسی خوی لئ بئ) فهرمووی: پتعهمبهه (دروودی خودی لهسهه بئ) فهرمووی: (لهبههچی ههندی کهس لهنویژا چاو ههئدههپن بوئاسمان بووا دهکهه بو؟!) ئیتر چهزههت (پرسی خوی لئ بئ) لهه بارهیهوه کهئ بهتوندی ههپهشهی کرد، تهناههت فهرمووی: (دهبی واز لههکاره ناشرینه بهئین، ئهگینا کهبی گومان کویر دههبن). (ت/١/٢٩٦/١ ز- ٩٦ ز- ٥٧٢ = ش/د/ن). لهتاجا گهتهی موسلیم ئاوایه: (کهسانئ کهلهنویژا چاویان ههئ دههپن بههوه ئاسمان، یادهبی واز لهه کاره ناپهسهنده بهئین یابی گومان چاویان کویردهبی).

٤٠٩- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ الْإِثْفَاتِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ). (الحديث ٧٥١ - طرفه في: ٣٢٩١) (٣٥٦)

(٣٥٥) رواه مسلم عن جابر بن سمرة وأبي هريرة، باب النهي عن رفع البصر إلى السماء في الصلاة، شرح صحيح مسلم للنووي ج/٤ ص ١٥٢. لاحظ عيني/٥/٣٠٩/١٣٨ وفتح/٢/٢٧٣/٧٥٠ ونفي الفتح في الخاتمة ص ٤٠٩ إخراج مسلم لهذا الحديث - المترجم = ٩٦٥، ٩٦٦. مسلم. شيحا.

(٣٥٦) من افراد البخاری (فتح/٢/٤٠٩/٨٧٥ - خاتمة) - المترجم.

عائیشہ (ہمزای خوی لب ہن) فہر مووی: بؤناوردانہ وہ لہناو نویرڈا لہ پیغہمبہرم
پرسی، فہر مووی (برووی خودی لمسر ہن): (تہ وہ لی دزینہ وہیہ شہیتان دہیفرینئی
لہنویرڈی بہندہ!)۔ (ت/٢٩٧/١ ز ٩٦ ز ٥٧٣ = ب/ن/د)۔

٤١٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَ: (شَكَأ أَهْلُ الْكُوفَةِ سَعْدًا إِلَى
عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَعَزَلَهُ وَاسْتَعْمَلَ عَلَيْهِمْ عَمَّارًا فَشَكُّوا حَتَّى ذَكَرُوا أَنَّهُ لَا يُحْسِنُ
يُصَلِّي فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَقَالَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّكَ لَا تُحْسِنُ تُصَلِّي قَالَ
أَبُو إِسْحَاقَ أَمَّا أَنَا وَاللَّهِ فَإِنِّي كُنْتُ أَصَلِّي بِهِمْ صَلَاةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مَا أَخْرِمُ عَنْهَا أَصَلِّي صَلَاةَ الْعِشَاءِ فَأَرْكُدُ فِي الْأَوَّلِينَ وَأَخِفُ فِي الْآخِرِينَ
قَالَ ذَاكَ الظَّنُّ بِكَ يَا أَبَا إِسْحَاقَ فَأَرْسَلَ مَعَهُ رَجُلًا أَوْ رَجُلًا إِلَى الْكُوفَةِ فَسَأَلَ عَنْهُ
أَهْلَ الْكُوفَةِ وَلَمْ يَدْغْ مَسْجِدًا إِلَّا سَأَلَ عَنْهُ وَيُثْنُونَ مَعْرُوفًا حَتَّى دَخَلَ مَسْجِدًا لِبَنِي
عَبْسٍ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ يُقَالُ لَهُ أَسَامَةُ بْنُ قَتَادَةَ يُكْنَى أَبَا سَعْدَةَ قَالَ أَمَّا إِذْ نَشَدْتَنَا فَإِنَّ
سَعْدًا كَانَ لَا يَسِيرُ بِالسَّرِيَّةِ وَلَا يَقْسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَلَا يَغْدُلُ فِي الْقَضِيَّةِ قَالَ سَعْدُ أَمَّا
وَاللَّهِ لَأَدْعُوَنَّ بِلَاثٍ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ عَبْدُكَ هَذَا كَاذِبًا قَامَ رِبَاءٌ وَسُمْعَةٌ فَأُطْلِعْ عُمَرَةَ
وَأُطْلِعْ فَقَرَهُ وَعَرَّضَهُ بِالْفَتَنِ وَكَانَ بَعْدُ إِذَا سُئِلَ يَقُولُ شَيْخٌ كَبِيرٌ مَفْتُونٌ أَصَابَنِي
دَعْوَةُ سَعْدٍ قَالَ عَبْدُ الْمَلِكِ فَأَنَا رَأَيْتُهُ بَعْدُ قَدْ سَقَطَ حَاجِبَاهُ عَلَى عَيْنَيْهِ مِنَ الْكِبَرِ
وَأِنَّهُ لَيَتَعَرَّضُ لِلْجَوَارِي فِي الطَّرِيقِ يَغْمِزُهُنَّ). (الحديث ٧٥٥ - طرفاه في: ٧٥٨،
٧٧٠). (٣٥٧)

جابرری کوری سہ موورہ (ہمزای خوی لب ہن) فہر مووی: خہ لکی کووفہ لہ لای
عومہری کوری خہ ططاب (ہمزای خوی لب ہن) سکالایان لہ سہ عدی کوری تہ بووہ قاص
کرد، تہ ویش لہ سہرکار لای بردو عہ مہاری کوری یاسیری کرد بہ سہرکاریان،
سکالایہ کی زوریان لی کرد، تہ نانہت دہیانگوت: سہ عد نازانی نویرڈیش
بہ جوانی بکا. نیر عومہر (ہمزای خوی لب ہن) ناردی بہ شوینی داو پیی فہر موو: تہی

ئەبوئیسحاق! ئەمانە دەلێن: گواپە تۆ ھەتا نوێژیش بە جوانی نازانی بکە! ئەویش فەرمووی: وەلێ بەخودا من زۆر بە جوانی بەرنوێژیم بۆدەکردن، پێک وەک بەرنوێژیکردنی ھەزەرت خۆی کە کاتی خۆی بۆئێمە دەکرد، یەك دەنکەم ئێ کەم نەدەکردەو، کە نوێژی شیوان و خەوتنان دەکەم لە پکاتی یەکەم و دوەمیان دا رادەووەستم و فاتیحە دەخوینم و لە پاش فاتیحە قورئانیکی زۆر دەخوینم، وەلێ لە پکاتەکانی تریاندا قورئانخویندنی پاش فاتیحە کورت دەکەمەو، عومەریش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: ئەو باوکی ئیسحاق ئەو بەروباوەرێ ھەموو کەسیکە بەتۆ کە ئاوا بە جوانی نوێژ بکە.. جابۆد ئێمە پیاوی (یاچەند پیاویکی) لە گەل سەعددا نارد بۆ کووفە، کە لە بارە سەعدەو لە خەلکی کووفە بپرس، ئەویش مزگەوت نەما لە کووفە کە لە بارە سەعدەو پرسیاریان ئێ نەکا، ھەموو وەسپ و پەسنی سەعدیان دەکردو تاریفی باشیان دەکرد، ھەتا گەشتنە مزگەوتە کە ی بەنی عەبەس، لەو پیاویکیان ھەلسا، ناوی ئوسامە کوری قوتادەبوو، کە سناوی ئەبوسەعدە بوو، ھەستا گوتی: چونکە داوای شایەتیمان لێ دەکە، دەسا من ئاگام ئێ بێ سەعد ئەم سێ خراپە ی ھەبوو:

یەکەم: سەعد لە سوپا خۆی دەدزیو و لە گەلێان دا نەدەچوو بۆ بەرە شەر، دووہم: لە تالانی و بەخشیش دا شتی وای بە یە کسانێ دابەش نەدەکردو خۆمانە خۆمانە ی دەکرد،

سێیەم: لە دادپرسی و مو حاکمە مەیش دا دادپەر وەر نەبوو.

سەعدیش (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: دە ی وای ئێ ھات! دەسا بەخودا منیش ئەم سێ نزایەت ئێ دەکەم، ھۆ خودایە! ئەگەر ئەم بەندە یە تۆ درۆزنەو درۆدەکا و ئەم قسانە ی بۆ پیا ی دەکا، بۆچاو و روپای ی ھەلساو ئەم قسانە دەکا، ئەوا تۆ خۆت تۆلە ی منی ئێ بستینەو لە باتی ئەم سێ بوختانە تووشی

ئەم سى سزايەى بکە: يەكەم: تەمەنى دريژکە. دووهم: بەدریژی تەمەنى
هەزارو نەدارای بکە. سێهەم: تووشى ئازاوەهیشى بکە. ئیتەر کابرا رېک نزاكەى
سەعدى لى گیرابوو، لەوهدوا کەلەئەبوسەعدەمیان دەپرسى: چۆنیت؟ دەيگوت:
پیرەمیدیكى دیوانەو شیتۆلکەم نزاكەى سەعدى كورى ومقاصم لى گیرابوو.

عەبدولەلیكى كورى عومەیر کەلەجابیری كورى سەموورەو (بەزى خوایان لى بە)
ئەم داستانە دەگێرپێتەو دەفەرموئ: لەوهدوا من ئەو کابرایەم دەدى، لەبەر
پیریى برۆکانى بەسەرچاوەکانى دا شۆرپوو بوونەو، کەچى هیشتا رېگەى
بەگچان و کەنیزان دەگرت و چرنووکی لى دەگرتن!). (ریاض/٣/١٠٨٨/ز-٣/٢٥٣
= بەرگی-٣-ز-٢٥٣ ژ-١٥٠٣ = ش).

روونکردنەو:

جابیری كورى سەموورە خوئى و باوكى هاوړى ی پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بە)
بوون، سەدوچل و شەش فەرموودەى هەیه، دوانیان پەسەندى هەردوو پیرن،
واتە: شیخی بوخارى و شیخی موسلیم (بەزى خوایان لى بە) ئەو دوو فەرموودەیان
گێراوەتەو. بێست و شەش فەرموودەى تری لەموسلیم دا هەیه. جابیر
خوشکەزای سەعدى كورى ئەبوووقاصە. لەفەرموودەیهکا جابیر دەفەرموئ:
(شەوئ مانگەشەو بوو، لەخزمەت پێغەمبەردا بووم، دەستى جلی سوورى
لەبەردا بوو، سەرنجى ئەو سەرنجى مانگەكەم دا، لەبەرچاوم ئەو گەل
لەمانگەكە جواتنر بوو). لەفەرموودەیهكى تردا دەفەرموئ: (سەد جار زیاتر
لەخزمەت پێغەمبەردا دانیشتووم) لەفەرموودەى دروست دا، هاتوو دەفەرموئ:
(لەدوووهزارجار زیاتر نوێزم بەجەماعەت لەگەل پێغەمبەردا کردوو).

٤١١- عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ). (الحديث ٧٥٦). (٣٥٨)

عوبادهی کوری صامیت (همزی خوی لـ بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لسمہر بی) فہرمووی: (ہہرکہسیٰ لہنوئژدا، لہہہموو رکاتیکدا سورہتی فاتیحہ نہخوینی، نوئژہکھی دروست نییہ). (ت/١/٢٤٦/٣ ز-٧٢ ژ-٤٧١ = ش/د/ت/ن).

٤١٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَدَخَلَ رَجُلٌ فَصَلَّى فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ وَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ فَرَجَعَ يُصَلِّي كَمَا صَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ ثَلَاثًا فَقَالَ وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَحْسَنَ غَيْرُهُ فَعَلَمَنِي؟ فَقَالَ إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ فَكَبِّرْ ثُمَّ اقْرَأْ مَا تيسَّرَ مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ رَاكِعًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْدِلَ قَائِمًا ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ سَاجِدًا ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمِئِنَّ جَالِسًا وَافْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا).

(الحديث ٧٥٧ - أطرافه في: ٧٩٣، ٦٢٥١، ٦٢٥٢، ٦٦٦٧) (٣٥٩)

نہبوہورہیرہ (همزی خوی لـ بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لسمہر بی) ہات بوئژگہوت، پیاوئیکیش کہناوی خہلادی کوری رافیع بوو - ہاتہزوورہوو نوئژی کردو چووہوولای پیغہمبہر (دروودی خودای لسمہر بی) و سلاوی لی کرد، نہویش سلاوہکھی ی سہندہووہ فہرمووی: (بجوڑہووہ نوئژہکمت بکہرہووہ، چونکہ نہووہ نوئژ نہبوو کہتؤ کردت) تاسی جار پیاوہکہ نوئژہکھی دہکردہووہ پیغہمبہریش دیسانہووہ ہہروای پی دہفہرمووہووہ، تالہسہری جاری سییہمدا پیاوہکہ گوتی: بہوخودایہی کہتوی کردووہ بہ پیغہمبہری راست و دروست لہمہباشتر نازانم، دہی نہی پیغہمبہری خوا! بظہرموو نوئژم فیربکہ. نہویش (دروودی خودای لسمہر بی) فہرمووی: کہراوہستای بوئوئژ لہپیشا نوئژ دابہستہوبلی: نہاللاہونہکبہر، نئجا چہندمت بوڈہلوئی - لہو قورئانہی کہلہبہرتہ - بیخوینہ، نہوجا بچہمیڑہووہ نہومندہ لہچہمینہووہ (روکووع) دا ہمینہرہووہ ہہتا لہشت

له جموجوول دهكهوئ و نه دنامه كانت نارام دهگرن، ئينجا پڻك هه لسه رهوه و
پشت هه لپه تارمپ راده وهستيت، ئنجا دانهوئ بؤ كورنوش و كورنوش بهره و
نه وهنده له كوورنوش دا بمينه رهوه تائه دنامه كانت نارام دهگرن و جهسته ت
له جموجوول دهكهوئ، نه و جا سه ره له كوورنوش بهرز كه رهوه و تافنج
داده نيشيت، ئنجا ديسان وه كوورنوش يكي تری وهك كورنوشی يه كه م
ببه رهوه، نيت ره موو پكاته كانی تر هه تاسهر بهم شيويه بكهو، له هه موو
كاتيكا له نوويژا نه مه كارت بي). (ت/٢٤٥/١ ز- ٧٢ ژ- ٤٧٠ = ش/د/ ت/ ن).

١٣- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
(يَقْرَأُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ يُطَوِّلُ فِي
الْأُولَى وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ وَيُسْمِعُ الْآيَةَ أَحْيَانًا وَكَانَ يَقْرَأُ فِي الْعَصْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ
وَسُورَتَيْنِ وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الْأُولَى وَكَانَ يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ
وَيُقْصِرُ فِي الثَّانِيَةِ). (الحديث ٧٥٩ - أطرافه في: ٧٦٢، ٧٧٦، ٧٧٨، ٧٧٩) (٣٦٠)

نه بوقه تاده (عزى خوى لى بن) فه ره مووى: ده ستوورى پيغه مبه ره (درووى خوداى لى سه ره بن)
وابوو له ركاتى يه كه مو له ركاتى دوه مى نويزى نيومرودا سوورمتى فاتحه و
سوورمه يكي تری ده خویند نه و سوورمه له پاش فاتحه او كه له ركاتى يه كه ما
ده خویند، دريژ تربو له و سوورمه ی كه له ركاتى دوه ما ده خویند،
جار جارميش دهنگى نه وهنده بهرز ده كرده وه كه نايه ته كه ده بيسرا، له نويزى
عه سريشا هه رواى ده كرد، له ركاتى يه كه مى به يانيشا سوورمه ی دريژ تری
ده خویند له سوورمتى ركاتى دوه م. (ت/٢٦٥/١ ز- ٧٨ ژ- ٥٠٢ = ش/د/ ت/ ن).

١٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ قَالَ: (إِنَّ أُمَّ الْفَضْلِ سَمِعَتْهُ وَهُوَ
يَقْرَأُ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا فَقَالَتْ يَا بُنَيَّ وَاللَّهِ لَقَدْ ذَكَّرْتَنِي بِقِرَاءَتِكَ هَذِهِ السُّورَةَ إِنَّهَا

لَا خَيْرَ مَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرَأُ بِهَا فِي الْمَغْرِبِ).
(الحديث ٧٦٣ - طرفه في: ٤٤٢٩) (٣٦١)

عبداللہ کوری عہد عباس (رمزی خوابان لہ بی) فہرمووی: جاری سوورہتی
(والمرسلة عرفا) م دہویند، نوم فہضل گوئی لی بوو، فہرمووی: (رؤلہ!
بہخودا بہخویندنی ئەم سورہتہ ئەوہت یادخستہوہ کہ ئەم سوورہتہ
ئاخرەمین شت بوو، گویم لی بوو کہ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنوێژی شیوانا
دەیخویند. (ت/١/٢٦٧/١ ز-٨٠ ژ-٥٠٧ = ش/د/ت/ن).

نوم فہضل دایکی ئیبنوعەباسہ، خوشکی مہیموونہی کچی حاریشی
ہاوسہری پیغەمبەرہ. عہرزی حەزرت دہکا: قوربان لەخەوما بینیم
کہ ئەندامی ئەئەندامەکانی تۆ لەمالی منابوو؟ فہرمووی: (ئەوہ فاطیمہی
کچم کوریکی دہبی تۆشیری پی دەدەیت، جا کہ حوسەین - رمزی خوای لی بی
- لەدایک دہبی، نوم فہضل دہیبا بو لای خووی و شیری دەداتی).

٤١٥ - عَنْ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ: النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِطَوَلَى الطَّوَلَيْنِ). (الحديث ٧٦٤). (٣٦٢)

زەیدی کوری تابیت (رمزی خوای لہ بی) فہرمووی: بەگوئی خۆم گویم لی بوو،
پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) لەنوێژی شیوانا درێژترینی دووسوورہتہ ھەرہ
درێژەکانی دەخویند).

راڤە و شیکردنەوہ:

راجیایی ھەيە لەوہداکە مەبەست لەم دوو سورەتہ ھەرہ درێژانہ کامانەن؟
برێ دەفەرموون: مەبەست ئەعرافو ئەنعامە، برێ تر دەفەرموون: مەبەست

(٣٦١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ٤٦٢=١٠٣٣.

(٣٦٢) من أفراد البخاری (فتح الباری/٢/٤٠٩ - خاتمة) - المترجم.

ئەعرافو نىساىە، بېرى تر دەفەر موون: مەبەست ئەعرافو مائىدەىە،
دریژترینە کەشیان ئەعرافە. لەم فەر موودەىە وە دەردە کە وى کە کاتى نوێزى
شیوان زۆرە.

٤١٦- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ). (الحديث ٧٦٥ - أطرافه في: ٣٠٥٠، ٤٠٢٣، ٤٨٥٤). (٣٦٣)

جوبەیری کوری موطعیم (دەزى خۆى لى بى) فەر مووی: گویم ئى بوو پیغە مەبەرى
خودا (دروودی خۆدانى لى بى) لە نوێزى شیوانا سوورەتى (والطور) ى دەخویند.
(ت/٢/٢٦٧/١ ز- ٨٠ ژ- ٥٠٨ = ش/د/ن).

٤١٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّيْتُ خَلْفَ أَبِي الْقَاسِمِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْعَتَمَةَ، فَقَرَأَ: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ فَلَا أَزَالُ أُسْجُدُ فِيهَا حَتَّى
أَلْقَاهُ). (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٤)

ئەبوراڤەى فەر مووی: ئەبوهورەیرە (دەزى خۆى لى بى) بەر نوێزى نوێزى
خەوتنانى بۆ کردین، سوورەتى: (إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ) ى خویند، کە گەشتە
نايەتى: (وَإِذَا قَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ لَا يَسْجُدُونَ) کوورنوشى قورئان خویندن بىرد،
کە لە نوێز بووینە وە گوتم: ئەم کوورنوشە جى بوو؟ فەر مووی: لە پەشتى
پیغە مەبەرە وە (دروودی خۆدانى لەسەر بى) نوێژم کردووە، لەدواى ئەم نايەتە وە لەناو ئەو
نوێژەدا لە گەل حەزەرەدا سەجەدى تىلاوتم بىردووە، لە بەر ئەو وە هەتا
دەگەمە وە بە خزمەتى لەودنیا، لەم شوینەدا لەم سوورەتەدا ئەم کوورنوشە
هەردەبەم وە هەرگیز تەركى ناکەم. (ت/٣/٣٣٣/١ ز- ١٠ ژ- ١١٠- ٦٥٤ = ش/د/ن).

(٣٦٣) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في الصبح، رقم: ٤٦٣، ١٠٢٥، ١٠٢٣.

(٣٦٤) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: سجود التلاوة، رقم: ٥٧٨، ١٣٠٤، ١٣٠٦.

٤١٨- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ، فَقَرَأَ فِي الْعِشَاءِ فِي إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ بَا التَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ. وَفِي رِوَايَةٍ أُخْرَى قَالَ: مَا سَمِعْتُ أَحَدًا أَحْسَنَ صَوْتًا مِنْهُ أَوْ قِرَاءَةً. (الحديث ٧٦٦ - أطرافه في: ٧٦٨، ١٠٧٤، ١٠٧٨). (٣٦٥)

بهراء (همزی خوی لی بی) فہرمووی: جاری پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر ہن) لہسہفہریکا بوو، نویژی خہوتنانی بہدوورکات کرد، لہرکاتی یہکہما لہپاش خویندنی سوورہتی فاتیحہ سوورہتی (والتین والزیتون) ی خویند، کہسی ترم نہدیوہ کەوہک ئەو ئاوا دەنگی خویشی و ئاوا بە جوانی قورئان بخوینی). (ت/ ٤/٢٦٧/١ - ٨- ژ ٥١٠ = ش/ ت/ ن).

٤١٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (فِي كُلِّ صَلَاةٍ يُقْرَأُ فَمَا أَسْمَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْمَعْنَاكُمْ وَمَا أَخْفَى عَنَّا أَخْفَى عَنْكُمْ وَإِنْ لَمْ تَرِدْ عَلَى أُمِّ الْقُرْآنِ أَجْزَأَتْ وَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ). (الحديث ٧٧٢) (٣٦٦)

ئەبوھورەیرە (همزی خوی لی بی) فہرمووی: (لہہموو نویژیکا قورئان دہخوینری، جالہو جیگانہدا کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر ہن) بہدہنگی بہرز دہخویند ہہتا ئیمہ گویمان لی ی بی، ئیمہیش کہبہرنویژی بو ئیوہ دہکہین لہسہرہمان شیوہ دہخوینن، وەلہو جیگانہیش دا کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لمسر ہن) بہدہنگی نزم دہخویندو، بہپہنامہکی فاتیحہو سوورہتی لہناو نویژہکەدا دہخویند ئیمہیش بہپہنامہکی لہسہرہمان شیوہ بوئیوہی دہخوینن. ئەگەر تەنیا سوورہتی فاتیحہیش لہگشت رکاتیکا بخوینی بریتی دہکەوی و قورئانخویندنی

(٣٦٥) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: القراءة في العشاء، رقم: ٤٦٤ = ١٠٣٧.

(٣٦٦) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة رقم: ٣٩٦ = ٨٨٢ شيخا.

پیوستی ناو نهو رکاتمت له کۆل دمهکوی، به لّام نهگهر پتر بخوینی نهو هشتی چاکه و باشتره).

نمونه یی له شیکردنهوهی زانستی فهرموودهو ناشنابوون له حالّی پیاوانی رشتی نهو فهرموودهیه لیږدا ناویه: بوخاری، موسه دده، ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم ئیبنو جوهریج، عهطاء، نهبو هورمیره ئیسماعیلی کوری ئیبراهیم که ناوداره به ابن علیه، فهرموودمزانى گهوره یه حیای کوری موعین قسه ی هیه له سهری، کاتی که له ئیبنو جوهریجهوه گیرانهوه نه نجام بدا، وهک نهو فهرمووده ی واین له خزمه تیدا، به لّام له بهر نهوه ی نهو زاتانه په پره ی (موتابه عه) ی ئیسماعیلیان کردووه، له گیرانهوه ی نهو فهرمووده یه دا، فهرمووده که بى په خنه یه، عه بدو پر مزاق و موحه ممه دی کوری به گرو یه حیای کورپنه بوحه حاج له لایهن نه بوعه وانهوه، غوندهر له لایهن ئیمامی نه حمه دهوه، خالیدی کوری حاریث له لایهنی نه سائییه وه، قه یسی کوری سهعدو عماره ی کوری مهیموون له لایهن نه بوداووده وه، حوسه ینی العلم له لایهن نه بونه عیمه وه له نه لوسته خره جدا، به لّام هه یانه درێژى کردۆته وهو هه یانه کورتی کردۆته وه، هه یانه به مه رفووعی و هه یانه به مه وقووفی، نهو گیرانه وه ی ئیره بهر وائت مه وقووفه له سهر نه بوهورمیره، به لّام برپار (حوکه) ی مه رفووعی هه یه، چونکه نهو برپگه یه (ما أسمعنا وما أخفى عنا) نهو دمهگه یه نى که فهرمووده که مه رفووع بى نهک مه وقووف.

٤٢٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (اُتْلِقَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَائِفَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ عَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظَ وَقَدْ حِيلَ بَيْنَ الشَّيَاطِينِ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْهِمُ الشُّهُبُ فَرَجَعَتِ الشَّيَاطِينُ إِلَى قَوْمِهِمْ فَقَالُوا مَا لَكُمْ؟ فَقَالُوا حِيلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ وَأُرْسِلَتْ عَلَيْنَا الشُّهُبُ قَالُوا مَا حَالُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ إِلَّا شَيْءٌ حَدَثَ فَاضْرِبُوا مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَانْظُرُوا مَا هَذَا الَّذِي حَالُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَانْصَرَفَ أُولَئِكَ الَّذِينَ تَوَجَّهُوا نَحْوَ تِهَامَةَ إِلَى

الَّتِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ بِنَخْلَةٍ غَامِدِينَ إِلَى سُوقِ عُكَاظَ وَهُوَ يُصَلِّي بِأَصْحَابِهِ صَلَاةَ الْفَجْرِ فَلَمَّا سَمِعُوا الْقُرْآنَ اسْتَمَعُوا لَهُ فَقَالُوا هَذَا وَاللَّهِ الَّذِي حَالَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ خَبَرِ السَّمَاءِ فَهَذَا كَيْنَ رَجَعُوا إِلَى قَوْمِهِمْ وَقَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ وَإِنَّمَا أُوْحِي إِلَيْهِ قَوْلُ الْجِنِّ). (الحديث ٧٧٣ - طرفه في: ٤٩٢١) (٣٦٧)

ئيبينوعه بباس (برمزي خولهان لى بهى) فهرمووى: پيغهمبهر (مروندى خودى لىسم بهى) له گهل دهسته يى له يارانيدا له مهككه وه دمرچوون بو بازارى (عوكاظ كه شوينى كو بوونه وهى سالانه ي كو مهلانى عهرمب بوو له وكاته دا) هه تا سوود له ويونه يه و مربرى و، عهرمبه كان بانگ بكا بو سهر ئايينى ئيسلام، نه مه له وكاته دا بوو كه شه ياطين ريگه ي نه وه يان ئى گيرابوو كه به ناسمانا سهر كه ون بو هه وال و دهنكو باس، هه رشه يتانئ هه وئى نه وه ي بدياه بليسه ي ناگرو برووسكه و چه خماخه به رهنكاري ده بوو، جاكاتئ شه يتانه كان به نانو ميدي دمه گه رانه وه هوزمه يان پييان ده گوتن: نه وه چيتانه؟

ده يانگوت: دهنكو باس و هه والئ ناسمانان ئى قه دمه گه راوه كه ده چين بو هه وال هينان بو ناسمان دهر يينه بهر شوو له ناگرو برووسكه. جاشه يتان ده ئى: دياره شتى رووى داوه له جيهانا، بو يه ريگه ي ناسمانتان ئى گيراوه، دسا ده ي كون و قوژبنى سهرزه وي، چ له روزه لات و چ له روزه ناوا، بگه رين و بزنان چى رووى داوه، كه بووه به هو ي نه م ناگربارانه. جائه وانيش به هه رچوارلادا بو نه م مه به سته دمرده چن و ده كه ونه جم و جوول و سووسه كردن، تانه وانه ي كه رووه مه كه هاتن له به طنونه خله تووشى پيغهمبهر دهن، خهريك دهبئ به رنويزئى نويزئى به يانى بو هاورپكانى ده كا، وه گوئى له قورئان خوئندنه كه ي

دەگرن، جادەلێن: ئەم قورئانە یە کە بوو بەهۆی ئەوێ کە ناھێلێ ئیمە وەک جارێمان بە ئاسماندا سەربکەوین و هەواڵ بگڕین، ئەوسا دەگەرێنەووە بۆلای گەلەکەیان و دەلێن: (یا قومنا إنا سمعنا قرآنًا عجبا یهدی إلى الرشـد فآمنابہ ولن نشـرک بربنا أحـدًا) واتە: ئەو گەلی ئیمە! ئیمە قورئانی کەمان بێستوو، جێگەی سەرسوڕمانە، ئەوەندە جوان و دلگیرە، پێگەی هەفتاسی نیشانی کۆمەڵی ئادەمیزادو بەرهی پەری دەدا، ئیمەیش باوەرمان پێ کردو چووینەسەر ئەو ئایینی یەکتاپەرستی یە کە ئەم قورئانە بانگەوازی بۆدەکا، لەبەرئەو هەرگیز کەس ناکەین بەهاوبەش و هاوڕێ بۆ خودای پەروردارمان. جابخودای گەورە ئەمە ی ناردەخوارووە بۆسەر پێغەمبەری خوشەویستی خوێ (دروودی خودای لەسەر بێ): (قل أوحی أليّ انه استمع نفر من الجن: واتە: ئەو رەھبەری خوشەویست! تۆبفەرموو: لەلایەنی خداوە سرووش و وەحیم بۆھاتوو کە کۆمەڵی لەبەرەو جێگە گۆیان ئی راگرتوو لەکاتی قورئان خویندنندا) تاتەواوی داستانەکەوا لەسوورمێ جین دا، کە قەسەو گوشتوگوێ جێگەکان بەدەق بەنیگا بۆ پێغەمبەر هاتبوو. (ت/٧/٢٢٣-١ ت = تاج بەکوردی بەرگی حەوتەم، لاپەرە (٢٢٣) فەرمووەی ژمارە یەک، کە بوخاری و تەرمەزی گێڕاویانەتەو = تاج-٤ ز-٥٥ ژ-٤٨٩ ج-٤).

٤٢١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا أَمَرَ وَسَكَتَ فِيمَا أَمَرَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةً). (الحديث ٧٧٤) (٣٦٨)

ئێبێنوعەبباس (بەزێ خوێ ئی بێ) دەفەرموێ: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای ئی بێ) بە ئاشکراو بەدەنگی بەرز قورئانی دەخویند لەو نوێژانەدا کە خودا

(٣٦٨) قال الشيخ العيني: (وهذا الحديث من افراد البخاری). (ج/٦/٣٨) وسكت الدكتور مصطفى ديب البغا عن تخريج مسلم له، لاحظ خاتمة فتح الباری لأبواب صفة الصلاة (ج/٢/٤٠٩/٨٧٥). حيث لم يتطرق إلى موافقته له في هذا الاثر الموقوف - المترجم.

بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به دهنکی بهرز قورئانیان تیا بخوینی، وهک نوپژی شیوان و خهوتنان و بهیانی، وه ههروهها به نهینی به پی دهنک قورئانی دمه خویند له نوپژانه دا که خودای گهوره بۇخۇی فەرمانی پی کردبوو که به ناسپایی و به دهنکی نزم قورئانیان تیا دا بخوینی، وهک نوپژی نیومرپوو عهصر، پیغه مبهر (درووی خودای لهسر به) به پی فەرمانی پهرومردگاری جونییتی کردنی هیچ بهرستنی بریارنادا، خودای گهوره یش ناگای لهه موو شتی ههیه، نه گهر مهیلی له سه ربوایه هه موو کاروباریکی نوپژی به درپژی له ناو نایه تهکانی قورئان دا روون ده کردهوه، که نه وهی نه کردهوه له بهر له بیر چوون نییه، وهک خوی له نایه ته دا به پیغه مبهری خۆشه ویستی خوی دمه فرموی: (وماکان ربك نسیاً) مه ریه م ۱۴/۱۹- واته: نهی موحه ممه د، نهی پیغه مبهری خۆشه ویستا! خودای تۆ قهت فهرامۆشکار نه بووه و هه رگیزاو هه رگیز هیچی له بیر ناچی). به لام که نه یکردهوه له بهر نه وهیه که نه م روونکردنه وه و ورده کاری یانهی سپاردهوه به پیغه مبهر (درووی خودای لهسر به) جاله سر نه م بنیاتیه که خودا له قورئانی پیرۆزدا فهرمانمان پی دهکا به په پهروی جوانی پیغه مبهرو دمه فرموی: (لقد کان لکم فی رسول الله أسوة حسنة).

۴۲۲- عن ابن مسعود (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: قَرَأْتُ الْمَفْصَلَ اللَّيْلَةَ فِي رَكْعَةٍ، فَقَالَ: هَذَا كَهَذَا الشَّعْر، لَقَدْ عَرَفْتُ النَّظَائِرَ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْرَأُ بَيْنَهُنَّ فذكر عشرين سورة من المَفْصَلِ، سُوْرَتَيْنِ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ). (الحدیث ۷۷۵ - طرفاه فی: ۴۹۹۶، ۵۰۴۳) (۳۶۹)

پیاوی هاته خزمهتی نیبومه سعود (درووی خودای لهسر به) عهرزی کرد: نه م شهو لهیهک رکاتا هه موو نهو سوورمه تانهی قورئانم خویند، که پییان دهگوتری

موفه صصله، كه له سوورته قافه وهن ههتا كۆتایی قورئان؟ نهویش فهرمووی؛ كهی قورئان خویندن وادهبی؟ دیاره وهك ههلبهست بخوینیته وه ئاوا بهپهله بهل سهپاندووتن بهسهریهكا، نهو سووردهتانهی كه لهوینیهی یهكترن لهناههنگو واتادا، كه پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بهی) دوو دوو جووتی دهكردن و لهیهك ركاتا دهیانی خویند ناگام لیانه، بیست سوورتهی لهئه لوفه صصله باس كرد، كه بۆ ههر ركاتی دوو سوورته).

٤٢٣- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ فِي الْأَوَّلِينَ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ الْآخِرَتَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ وَيُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مَا لَا يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ وَهَكَذَا فِي الْعَصْرِ وَهَكَذَا فِي الصُّبْحِ). (الحديث ٧٧٦ طرفه في: ٧٥٩). (٣٧٠)

ئه بوقه تاده (همزی خوی لهی) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لهسهر بهی) دهستووری وابوو له ركاتی یهكهه و له ركاتی دوهی نوێزی نیوه پۆدا سوورتهی فاتحاه سوورتهیكي تری دهخویند، نهو سوورتهی كه له ركاتی یهكهه له پاش فاتحاه دهخویند، دریژتر بوو لهو سوورتهی كه له ركاتی دوهه له پاش فاتحاه دهخویند، جار جارمیش دهنگی نهوهنده بهرز دهكردوه كه نایه تهكه مان ده بیست، له نوێزی عهسریشا ههروای دهكرد، له ركاتی یهكهه بهیانیش دا، له پاش فاتحاه سوورتهی دریژتری دهخویند له سوورتهی پاش فاتحای ركاتی دوهه. (ت/١/٢٦٥ ز- ٧٨ ژ- ٥٠٢ = ش/د/ن).

٤٢٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٨٠ - طرفه في: ٦٢٠٢). (٣٧١)

(٣٧٠) أخرجه مسلم في الصلاة (عيني/١٤٧/٢١/٦) لاحظ خاتمة فتح الباري لأبواب صفة الصلاة - المترجم= ١٠٩٢.

(٣٧١) أخرجه مسلم في الصلاة باب: التسميع والتحميد والتأمين، رقم: ٤١٠ = ٩١٤.

ئەبۇھورەیرە (پەزى خۇاى لى بىن) فەرمووى: حەزرىت (پەزى خۇاى لى بىن) فەرمووى: (كاتى پېشنوئىز لەپاش خوئىندى فاتىحا بەدەنگى بەرز دەلئىن ئامىن، ئىوھىش بلىن ئامىن چونكە فرىشتە لەم كاتەدا دەلئىن ئامىن، ھەركە سىكىش بوى رى بگەوى، لەگەل ئامىن كەردنى فرىشتەگان دا ئامىن بكا، خوداى گەورە لەگوناهى لەو دەبەرى خوئىش دەبى). (ت/١/٢٦٢/١ ز-٦ ژ-٤٩٧ ج-٤ ش/د/ت/ن).

٤٢٥- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَلَّهُ أَنْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ رَاكِعٌ فَرَكَعَ قَبْلَ أَنْ يَصِلَ إِلَى الصَّفِّ فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلْنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تَعُدْ). (الحديث ٧٨٣). (٣٧٢)

ئەبۇبەكرە (پەزى خۇاى لى بىن) فەرمووى: چووم بو مزگەوت بو جەماعەت، كەگەيشتمە خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) نوئىزى دەكرد، لەناو چەمىنەو (روكووع) دا بوو، منىش بەرلەوہى بگەيەمە ناو رىزەكە بەرپوہ چەمىمەوہو روكووعەم بردو لەسەر ئەوشوئوہىە رۆيشتم ھەتا خوُم گەياندە رىزەكە، دوايى لەپاش تەواوبوونى نوئىزەكە، ئەمەم ەرزى حەزرىت كەرد، فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بىن) خودا شىرەترت بكا لەسەر كەردنى خىر، بەلام جارى تر وا مەكەرەوہ، ھەتا نەگەيتە رىز روكووع مەبە.

٤٢٦- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّى مَعَ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِالْبَصْرَةِ فَقَالَ ذُكِّرْنَا هَذَا الرَّجُلُ صَلَاةً كُنَّا نُصَلِّيْهَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ أَنَّهُ كَانَ يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَفَعَ وَكُلَّمَا وَضَعَ). (الحديث ٧٨٤ - طرفاه في: ٧٨٦، ٨٢٦) (٣٧٣)

عىمرانى كورپى حوصەين (پەزى خۇاى لى بىن) لەبەصرە لەپشت ئىمامى ەلى يەوہ (پەزى خۇاى لى بىن) نوئىزى بەجەماعەت كەرد، لەپاش لىبوونەوہ عىمران فەرمووى::

ئەم پیاوھ - واتە/ پێشەوا عەلی - چۆنیتی ئەو نوێژە کە لە پەشت پێغەمبەر (بروودی خودای لەسەر بێ) خۆیەو بە جەماعەت دەمان کرد، ئەو چۆنیەتیە یادی خستینەو، ئەو جاباسی ئەو کرد کە هەموو جارێ کە هەل دەسایەو یا دادەنەو یەو ئەللاھو ئەکبەر دەکرد، بەلام کاتی لە جەمینەو هەل دەسایەو (سمیع اللہ) ی دەکرد.

٤٢٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرُكْعُ ثُمَّ يَقُولُ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ). (الحديث ٧٨٩ طرفه في: ٧٨٥).

ئەبوھورەیرە (بەزەیی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: دەستوری پێغەمبەر (بروودی خودای لەسەر بێ) وابوو کە هەل دەستا بۆ نوێژ، روو و رووگە ی پێرۆز رادەوێستاو، ئەللاھو ئەکبەر ی نوێژدا بەستنی دەکرد، کە دەچووش بۆ جەمینەو ئەللاھو ئەکبەر ی دەکرد، کاتی لە جەمینەویش پەشتی هەل دەبەری دەپەرموو: (سمیع اللہ لمن حمدە: هەرکەسێ سوپاسی خودا بکا، خودا سوپاسەکە ی قەبوول دەکا)، ئینجا بەوێستانەو دەپەرموو: (ربنا ولك الحمد: ئەو پەروردگارمان! سوپاس بۆتۆ لەسەر ئەو کە سوپاس و داوامان گیرا دەکە ی).

٤٢٨- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ إِلَى جَنْبِ أَبِي، فَطَبَّقْتُ بَيْنَ كَفَّيَّ ثُمَّ وَضَعْتُهُمَا بَيْنَ فَخْذَيَّ فَتَهَانِي أَبِي وَقَالَ كُنَّا نَفْعَلُهُ فَتَهَانَا عَنْهُ وَأَمَرَنَا أَنْ نَضَعَ أَيْدِينَا عَلَى الرُّكْبِ). (الحديث ٧٩٠). (٣٧٤)

موصەبەبی کوری سەعدی کوری ئەبو وەقەس (بەزەیی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: لەتەنیشتی باوکمەو نوێژم دەکرد، لەکاتی جەمینەو دا هەردوو لەبەم

نووسان بهیه که وه دامنان له نیوانی ههردوو رانمدا، که له نویژده که بوومه وه باوکه فهرمووی: وامه که، جاران ئیمه ئاوامان ده کرد به لām له پاشتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) نه یی ئی کردین له کردنی نه وه، وه فهرمانی پی کردین که ده ست بگرین به نه زۆمانه وه له ناو چه مینه وه دا).

٤٢٩- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رُكُوعُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسُجُودُهُ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ مَا خَلَا الْقِيَامَ وَالْقُعُودَ قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ). (الحدیث ٧٩٢- طرفاه فی: ٨٠١، ٨٢٠). (٣٧٥)

به راء (رمزی خوی له بێ) فهرمووی: ماوهی چه مینه وه کوپنووش و پشت راست کردنه وه له چه مینه وه دانیشتنی نیوانی دوو کوپنووشه کانی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بێ) له یه کتر وه نزیک بوون. به لām راوهستان بۆ قورئان خویندن و دانیشتن بۆ ته حیات له وان در یژ تری بوون، وه که نه وان ماوه که یان کورت نه بوو). (ت/١/٢٨٠/١ ز- ٨٧ ژ- ٥٤٣ = ش/د/ت/ن).

روونکردنه وه:

یه کئ له پیاوانی رشته ی نه م فهرمووده یه که چه وارم که سه له م رشته یه دا عه بدو په حمانی کوپی له یلای نه نصاری کوو فی یه، پیاویکی زۆر سه لارو سه نگین بوو، قوتابییه کانی زۆر به چاوی ر یژه وه ته ماشایان ده کرد، عه بدوله لیکی کوپی عومه ر ده فهرموئ: جارئ له کوپی عه بدو په حماندا، چه ند که سئ له هاو ر پیاوانی پیغه مبه ر دانیشتبوون، نه وانیش وه که خه لکه که ی تر گوئ یان له فهرمووده ی ده گرت و دلیان دابوو یه، له هه شتاوسئ ی کۆچیدا له رو باری به صه ردا خنکا. ره زاو ره حمه تی خودای ئی بێ.

٤٣٠- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ). (الحديث ٧٩٤ - أطرافه في: ٨١٧، ٤٢٩٣، ٤٩٦٧، ٤٩٦٨) (٣٧٦)

عائشہی ھاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) دمفہرموی: یاسای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) وابوو لہکورنووشو چہمینہوہدا دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی): خودایہ! تو خودایہکی پاکو بی نہنگیت، نہی پەرورمدگارم! لہسایہی خوئہوہیہ کہمن تہسبیحو سوپاسو ستایشی توؤدہکہم، نہی خودایہ لیہ خوئہ (ت/٢٧٢/١ - ٤ ز-٨٣ ژ-٥٢٠ = ش/د/ن).

لہگیڑانہوہیہکی تری ئەم فہرمووہیہدا. کہفہرمووہی ژمارہ: ٨١٧ یہ لہفہتحوولباریدا، عائشہ (ہزای خوی لہ ہی) فہرمووی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) لہناو چہمینہوہو کوورنووشیدا بہزوری دہیفہرموو: (سبحانک اللہم ربنا وبحمدک اللہم اغفر لی) مہبہستی لہمہ ئەوہوبوو ئەو فہرمانہی خودا جی بہجی بکا، کہخودا لہم ئایہتہدا داوای ئەوہی ئی دہکا، کہ دمفہرموی: (فسبح بحمد ربک واستغفر انہ کان تواباً) نہصر ٣/١١٠ - (ت/٢٦٧/٧ - ١ ز-٨٨ ژ-٤٢٣٢ تاج-٤ = ش).

٤٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قَالَ الْإِمَامُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَ فَقُلُوا: اللَّهُ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (الحديث ٧٩٦ - طرفه في: ٣٢٢٨) (٣٧٧)

ئہبوہورہیرہ (ہزای خوی لہ ہی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر ہی) فہرمووی: کاتی پیئشوئیز گوتی (سمع اللہ لمن حمدہ) ئیومیش بلین: (اللہم ربنا ولك الحمد) چونکہ فریشتہکانیش وەك ئیوہ لہم کاتہدا وادہلین، دەی ھەرکەسی بوئی ری

بكهوى له گهڻ نه وانا نهم وشه پيرؤزميه بلىٰ خودا له گوناھى له وده بهرى خوش
دهبىٰ). (ت/١/٢٧٤ ز- ٨٤ ژ- ٥٢٥ ش/د/ ت/ ن).

روونکردنه وه:

ههركه سىٰ سوورمى فاتيجا بخوينىٰ، له نويزدا ياله كاتى ترا، سوننه ته نامين
بكا، سوننه ته بۆ خه لكى تريس نامين بكه، چ له ناو نويزدابن، چ له ناو نويزدا
نه بن به لام بۆكه سىٰ له ناو نويزدابه راجيايى تيا دايه، هه ندىٰ له زاناكان
دمفرموون هه ر له گهڻ پيشنويزىٰ خويدا سوننه ته وه بهس. له سه ر نهم بنياته
(سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) يش ناوايه.

٤٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (لَأَقْرَبَنَّ صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَكَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقْنُتُ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ
وَصَلَاةِ الْعِشَاءِ وَصَلَاةِ الصُّبْحِ بَعْدَ مَا يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ فَيَدْعُو لِلْمُؤْمِنِينَ
وَيُلَعْنُ الْكُفَّارَ). (الحديث ٧٩٧- أطرافه في: ٨٠٤، ١٠٠٦، ٢٩٣٢، ٣٣٨٦،
٤٥٦٠، ٤٥٩٨، ٦٢٠٠، ٦٣٩٣، ٦٩٤٠). (٣٧٨)

ئه بهوهره ميره (همزى خوى لىٰ بن) فه رمووى: به خودا كه به رنويزيتان بۆده كه م
نزىكى ده كه مه وه له جوئيى نىٰ نويزكردى پيغه مبه ر خويه وه (درووى خوداى له سه ر بن)
دهستوورى ئه بهوهره ميره وابوو له دوا ركاتى نويزه كانى نيومرؤو خه وتنان و
به يانى دا له پاش گوتهى (سمع الله لمن حمده) وه، قونووتى دهخويندو نزى
چاكهى بۆ موسولمانه كان ده كردو نه فرمتو له عنه تى له بىٰ بپرواكان ده كرد.
(ت/١/٢٨٧ ز- ٩٢ ژ- ٥٦١).

٤٣٣- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ الْقُنُوتُ فِي الْمَغْرِبِ
وَالْفَجْرِ). (الحديث ٧٩٨ طرفه في: ١٠٠٤). (٣٧٩)

ئەنەس (ڕەزەئى خەوای لى بى) فەرەمۆى: لەسەرەتاوە لەنۆیژى شىوان و لەنۆیژى بەیانى دا قونووت ھەبوو. (ت/١/٢٨٧/٩٢ ژ-٥٥٩ = ش/ د/ت/ ن).

٤٣٤- عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعٍ الزُّرْقِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ مَنْ الْمُتَكَلِّمُ قَالَ أَنَا قَالَ رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُّونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلُ). (الحديث ٧٩٩). (٣٨٠)

رەفاعەى كورێ رافیعێ ئەل-زورەقى (ڕەزەئى خەوای لى بى) فەرەمۆى: روژی لەپشتى پیغەمبەرەو (دروودی خەوای لەسەر بى) نۆیژمان بەکۆمەڵی دەکرد، ھەزەرەت (ڕەزەئى خەوای لى بى) کە لە ھەمەینەو ھەسەرى ھەئەرى فەرەمۆى: (سمعت الله لمن حمد: ھەرکەسى سوپاسى خۆدەکا، بەنیازی پاداشى باش، خۆدا سوپاس و نیازەکەى قەبوول دەکا، پیاویکیش لەپشتیەو ھەبوو گوتی: (ربنا ولك الحمد حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه: خۆدایە! سوپاسیکى پاکی پەرۆز بۆتۆ لەسەرئەو ھەسوپاس و نیازمان گیرا دەکەى!) جاکە پیغەمبەر (دروودی خەوای لەسەر بى) لەنۆیژەکەى ئى بۆو، فەرەمۆى: (ئەو ھەسەرى ھەو قەسە جوانەى کرد؟ پیاو ھە گوتی: من بووم. فەرەمۆى (دروودی خەوای لەسەر بى): (چاوم ئى بوو زیاتر لەسەى فریشتە پەلاماریان داو قۆستیانەو، ھەریەکە لەوان پەلەى بوو کەخۆی لەپیشا بینووسیئەو!). (ت/١/٢٧٣/٨٤-ژ-٥٢٣ = ش/ د/ ن).

رافە و شیکردنەو:

پیاوانى ڕشتەى ئەم فەرەموودەى ئەم زاتانەن: عەبدوللای كورێ مەسلەمە، مالیكى كورێ ئەنەس، نۆعەیمى كورێ عەبدوللای ئەل - موحەمەر، عەل كورێ

یہ حیای کوری خہ للادی ئہل - زورہقی، یہ حیای کوری خہ للاد، ریفاعہی کوری رافیعی ئہل - زورہقی.

ئہم چہند سہرنجہ لہم رشتہ یہدا رہچاو دہکرین، کہلہ زانستی فہرموودہدا بایہخی خویان ہہیہ، بۆ پیادہ کردنی ئہم جۆرہ زانستو زاراوانہ لہ زمانی کوردیدا، بہمہ بہستی دہولہ مہند کردنی لہہموو بواریکا دہیان نووسین، بہپشتی خودا ئہم جۆرہ ہہنگاوہ بۆئہم بابہتہ دہبن بہسہرمہ شقو سہرچاوہ:

۱- یہ حیای کوری خہ للاد ہرازای ریفاعہی کوری رافیعیہ، کاتی لہدایک دہبۆ پیغہمبہر (مروودی خودی لہسہر ہی) بہدہستی پیرۆزی فریشکی شیرین دہکا، کہواتہ دادہنری بہسہحابہ، بہلام لہہاوری منالہکانہ.

۲- پیاوانی ئہم رشتہ یہ ہہموویان مہدینہیین.

۳- لہم رشتہ یہدا گیرانہوہی گہورہتر لہپچووکتروہ ہہیہ، کہلہ زاراوہی فہرموودہدا ہی دہگوتری (ریوایہتی ئہکابیر لہئہصاگیرہوہ). چونکہ نوعہیم بہتہمہن لہعہلی گہورہترہو لہومرگرتنی فہرموودہدا لہو لہپیشترہ.

۴- لہم رشتہ یہدا، بہپی ی گیرانہوہ، سی کہسی لہتابیعین تیادایہ، کہنوعہیم و عہلی و یحیان، گہرجی وہکی تر یہحیا بہہاوری حلیبہ.

۵- لہروویہکی ترہوہ، گیرانہوہی ہاوری لہہاوریپہکی ترہوہی تیادا، چونکہ یہحیایش بہرپیناسہی ہاوریپی پیغہمبہر دہکہوی.

۶- ئہم فہرموودہیہ موسلیم و ئہبوداوودو نہسائی و طہبہرانیش گیراویانہتہوہ، بہلام مہرج نییہ کہئہوانیش بہہمان رشتہی پیشو و گیرابیانہتہوہ، ہہروہا لہفظہکانیشیان جیایہ، ہہتا لہژمارہی فریشتہکانیشا جیاوازی ہہیہ، لہگیرانہوہی موسلیم دا کہلہئہنہسہوہیہ،

دمفهرموى: (چاوم ئى بوو دوازده فرشته پهلاماريان داو قوستانهوه) لهگيرانهوهى طه بهرانيده، كه له نه بوئه پيو به وديه دمفهرموى: (سيارده فرشته).

٧- ئەم فەرموودهيه به لگهيه له سه ره نه وه و پردي ناو نويز بيسراو (مه نثور) يش نه بى ده بى، به لام بيسراو بى زور باشتره.

٨- ريفاعه ي كورى رافيع نه نصارى يه، خه زره جى يه، خو ي و باوكى و دووبراى، كه ناويان خه لادو ماليك بووه، ناماده ي په يمانى عه قه به بوون، ثوبه ي كورى سه لوول باوكى دايكي تى، له خزمهت خه زره تدا ناماده ي گشت مه لبه ندو شه رگاگان بووه، بيست و چوار فەرمووده ي له په پراوه بايه خداره گانى سوننه تدا تو مار كراون، سى فەرمووده ي له صه حيحى بوخاريدا هه يه، له لايه نگرانى عه لى بوو، له گه ل پيشه وا عه لى دا ناماده ي جهنگى جه مه ل و صه فين بووه، له سه رده مى مه عاوييه دا له چل و يهك ياله چل و دوودا فه وتى كردووه. رمزاى خودايان ئى بى.

٤٣٥- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ كَانَ يَنْعَتُ لَنَا صَلَاةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَانَ يُصَلِّي وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى يَقُولَ قَدْ نَسِيَ). (الحديث ٨٠٠ - طرفه في: ٨٢١) (٣٨١)

نه نه س (رمزاى خو ي لى بى) گه لى جار چو ني تى ي نو ي زى پيغه مبه رى روون ده كر ده وه. ثابت فەرمووى: جاكاتى كه نو ي زى ده كر د، كه سه رى له چه مينه وه هه ل ده برى نه وه منده به پيوه راده وه ستا، ته نانه ت زمينمان بوئه وه ده چوو: كه له بى رى چوو ده دابنه وى بو كر نو وش.

(٢٨١) أخرجه مسلم في الصلاة، باب: اعتدال أركان الصلاة وتخفيفها في تمام لست أدري ما المقصود بقول الشيخ العيني: وهذا الحديث تفرد به البخاري (ج/٦/١٨٨) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح الباري. المترجم.

راقه و شیکردنه وه:

ئه م فهرموودهیه گێرانه وهیه کی تری فهرمووده ی ژماره چوار سه ده و سیی ونویه، که له دوا وه دی، لی ره شو عبه به کورتی له ثابیته وه له ئه نه سه وه ده یگێر پێ ته وه، له و ئی حه م مادی کوری زهید له پابیته وه له ئه نه سه وه به در یژی ده یگێر پێ ته وه. ده قی گێرانه وه ی ژماره (٤٣٩) له موسلیم دا، له گه ل جیا وازییه کی زۆر که م له بیژ ه کهیدا، له با سی (اعتدال ارکان الصلاة و تخفیفها فی تمام) دا هه یه. که چی عه للامه ی عهینی له عومده متول قاریندا ده فه رمو ئی: (وهذا الحدیث تفرد به البخاری - ج/٦ / ١٨٨/٧٦) واته: ئه م فهرموودهیه له تاکه کانی بو خارییه، واته: موسلیم نه یگێر اوه ته وه. به لام شیخی عه سقه لانی له (خاتیمه ی نه بو ابو صیفه تی سه لات) دا، ناماژه به وه ده کا که له موسلیما هه یه.

٤٣٦ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ يَدْعُو لِرِجَالٍ فَيُسَمِّيهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَيَقُولُ اللَّهُمَّ أَلْحِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ وَسَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ وَعِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأْتُكَ عَلَى مُضَرَ وَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ سِنِينَ كَسَنِي يُوسُفَ وَأَهْلَ الْمَشْرِقِ يَوْمَئِذٍ مِنْ مُضَرَ مُخَالِفُونَ لَهُ). (الحدیث ٨٠٤ طرفه فی: ٧٩٩). (٣٨٢)

ئه بو هورهیره (همزای خوی لهن بن) فهرمووی: پێغه مبه ری خوا (مرووی خویی لهن بن) ده ستووری وابوو که سه ری له چه مینه وه به ر زده کرده وه ده یفه رموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) وه نزای ده کرد بو چه ند پیاو ئی له موسو لمانان که گێرۆ ده بوو بوون به ده ستی بی بپروا کانه وه، وه به ناوی خۆیان له ناو نو یژه که دا ناوی ده هی نان و ده یفه رموو: (خودایه! وه لیدی کوری وه لیدو

سه له مهی کوری هیشامو و عه ییاشی کوری نه بوره بیعه و هه موو موسولمانه
لازمه بوونه کان، لهدهستی دیلی ی بیپر واکان رزگار بکه. خودایه! له هوزی
موضهر هه لپیچه و تهنگیان بی هه لچنه و لایان لی بپر مردوه و تووشی قاتوقری
یهکی وایان بکه، وهک جهوت ساله گرانیه که ی سهردهمی یووسف).

نهو سهردهمه ییش - خه لکی خوره لآت که له هوزی موضهر بوون (له دزی
بیغه مبه ربوون). (ت/٤/٢٨٨/١ = ز ٩١ - ژ ٥٦٢ = ت/٦/٨٣ / ٢٢)

٤٣٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّاسَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى
رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ هَلْ تُمَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْسَ ذَلِكَ سَحَابٌ قَالُوا لَا يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَهَلْ تُمَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ ذَلِكَ سَحَابٌ قَالُوا لَا قَالَ فَإِنَّكُمْ
تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقُولُ مَنْ كَانَ يَعْبُدُ شَيْئًا فَلْيَتَّبِعْ فَمِنْهُمْ مَنْ
يَتَّبِعُ الشَّمْسَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الْقَمَرَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَّبِعُ الطَّوَاغِيتَ وَتَبَقَى هَذِهِ الْأُمَّةُ فِيهَا
مُنَافِقُوهَا فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ هَذَا مَكَانَنَا حَتَّى يَأْتِيَنَا رَبُّنَا فَإِذَا جَاءَ
رَبُّنَا عَرَفْنَاهُ فَيَأْتِيهِمُ اللَّهُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ أَأَنْتَ رَبُّنَا فَيَدْعُوهُمْ فَيَضْرِبُ
الصِّرَاطَ بَيْنَ ظَهْرَانِي جَهَنَّمَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَجُوزُ مِنَ الرُّسُلِ بِأَمْرِهِ وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ
أَحَدٌ إِلَّا الرُّسُلَ وَكَلَامُ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ اللَّهُمَّ سَلِّمْ وَسَلِّمْ وَفِي جَهَنَّمَ كَلَالِبُ مِثْلُ شَوْكِ
السَّعْدَانِ هَلْ رَأَيْتُمْ شَوْكَ السَّعْدَانِ قَالُوا نَعَمْ قَالَ فَإِنَّهَا مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا
يَعْلَمُ قَدْرَ عَظَمِهَا إِلَّا اللَّهُ تَخَطَّفُ النَّاسُ بِأَعْمَالِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنْ يُوبِقُ بِعَمَلِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يُخْرَدَلُ ثُمَّ يَنْجُو حَتَّى إِذَا أَرَادَ اللَّهُ رَحْمَةً مَنْ أَرَادَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ أَمَرَ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ
أَنْ يُخْرِجُوا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ فَيُخْرِجُونَهُمْ وَيَعْرِفُونَهُمْ بِآثَارِ السُّجُودِ وَحَرَّمَ اللَّهُ
عَلَى النَّارِ أَنْ تَأْكُلَ أَثَرَ السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ فَكُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُهُ النَّارُ إِلَّا أَثَرَ
السُّجُودِ فَيُخْرِجُونَ مِنَ النَّارِ قَدْ امْتَحَشُوا فَيَصَبُّ عَلَيْهِمْ مَاءُ الْحَيَاةِ فَيَنْبُتُونَ كَمَا
تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي حِمِيلِ السَّيْلِ ثُمَّ يَفْرُغُ اللَّهُ مِنَ الْقَضَاءِ بَيْنَ الْعِبَادِ وَيَبْقَى رَجُلٌ بَيْنَ
الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَهُوَ آخِرُ أَهْلِ النَّارِ دُخُولًا الْجَنَّةَ مُقْبِلٌ بِوَجْهِهِ قَبْلَ النَّارِ فَيَقُولُ يَا رَبِّ

اَصْرَفَ وَجْهِي عَنِ النَّارِ قَدْ قَشَبَنِي رِيحُهَا وَأَحْرَقَنِي ذَكَوُهَا فَيَقُولُ هَلْ عَسَيْتَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِكَ أَنْ تَسْأَلَ غَيْرَ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ فَيُعْطِي اللَّهُ مَا يَشَاءُ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَصْرِفُ اللَّهُ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ فَإِذَا أَقْبَلَ بِهِ عَلَى الْجَنَّةِ رَأَى بَهْجَتَهَا سَكَتَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ ثُمَّ قَالَ يَا رَبِّ قَدْ مَنِي عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنْتَ سَأَلْتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا أَكُونُ أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَقُولُ فَمَا عَسَيْتَ إِنْ أُعْطِيتَ ذَلِكَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَهُ؟ فَيَقُولُ لَا وَعِزَّتِكَ لَا أَسْأَلُ غَيْرَ ذَلِكَ فَيُعْطِي رَبُّهُ مَا شَاءَ مِنْ عَهْدٍ وَمِيثَاقٍ فَيَقْدُمُهُ إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَإِذَا بَلَغَ بَابَهَا فَرَأَى زَهْرَتَهَا وَمَا فِيهَا مِنَ النَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ فَيَسْكُتُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَسْكُتَ فَيَقُولُ يَا رَبِّ أَذْخِلْنِي الْجَنَّةَ فَيَقُولُ اللَّهُ وَيَحْكُ يَا ابْنَ آدَمَ مَا أَغْدَرَكَ أَلَيْسَ قَدْ أُعْطِيتَ الْعُهُودَ وَالْمِيثَاقَ أَنْ لَا تَسْأَلَ غَيْرَ الَّذِي أُعْطِيتَ؟ فَيَقُولُ يَا رَبِّ لَا تَجْعَلْنِي أَشَقَى خَلْقِكَ فَيَضْحَكُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهُ ثُمَّ يَأْذُنُ لَهُ فِي دُخُولِ الْجَنَّةِ فَيَقُولُ تَمَنَّ فَيَتَمَنَّى حَتَّى إِذَا انْقَطَعَ أُمْنِيَّتُهُ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ كَذَا وَكَذَا أَقْبَلَ يُذَكِّرُهُ رَبُّهُ حَتَّى إِذَا انْتَهَتْ بِهِ الْأَمَانِيُّ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ لِأَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَالَ اللَّهُ لَكَ ذَلِكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ لَمْ أَحْفَظْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا قَوْلَهُ لَكَ ذَلِكَ وَمِثْلُهُ مَعَهُ قَالَ أَبُو سَعِيدٍ إِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ ذَلِكَ لَكَ وَعَشْرَةٌ أَمْثَالِهِ. (أَلْحَدِيثُ ٨٠٦ - طَرَفَاهُ فِي: ٦٥٧٣، ٧٤٣٧) (٣٨٣)

ديسان نه بوهورهيره (همزای خوی لی بی) فهرمووی: یاران عهرزی حه زره تیان کرد: قوربان! نهی پیغه مبهری خودا! نایاله پرؤزی قیامه تا خودای خوْمان به چاوی سه رده بینین؟! فهرمووی (دروودی خودای له سر بی): (شهوی چواردی مانگ که سایه قهه سامان بی و یهک په له ههور به ناسمانه وه نه بی، له دیتنی مانگ به ناسمانه وه هیچ گومانان بؤ په یدا ده بی؟). گوتیان: نه، نهی پیغه مبهری خودا!

فەرمووی: (ئەی بەرپۇژی نیومرۇ، كەخۆر ھەور بەری نەگرتنى، لەدیتنى خۆردا گومانناتان بۆپەیدا دەبى؟) عەرزىان كرد: نەخەير.

حەزرىت (پەزى خەلىق سەئىد) فەرمووی: (دەئاوا بەبى شەك و گومان بەئاسانى خودای خۆتان بەچاوى سەردەبىن. لەرپۇژی قىيامەتا سەرجەم مەردوم حەشر دەكرىن، بەفەرمانى خودا بانگەواز دەكرى: ھەركەسى چى پەرسىتووھ لەجىھانا، بائىستا شوینی ئەوشە بکەوى. ئىتر ھەيانە خۆرپەرسىت بووھ لەورۇژەدا شوینی خۆردەكەوى، وھەيانە مانگى پەرسىتووھ شوینی مانگ دەكەوى، وھەيانە شوین گومراکەرە سەركەشەگان دەكەون، لەشەيتان و بتو كۆلەنەنى و جادووبازو ئەمانە، چونكە لەجىھانا ئەوانەيان پەرسىتووھ. ئەم نەتەھى ئىسلامە لەوى دەمىنەوھ وھچامپروانى پەرومردگارى خۆيان دەكەن، ناپاکەكانىشىان ھەر لەناودايە، جاخودای گەورە لەسەر شىوھى كەنەيناسنەوھ دى بۆلايان و دمفەرموى: من خودای ئىوھم. ئەوانىش دەلین: ئىمە ئەمە شوینمانە لەم جىگەيە ناجولتین ھەتا خودای خۆمان دى بۆلامان لەسەر ئەوشىوھى كەرون و ئاشكرايە لەلامان و پىغەمبەران پىيان راگەياندووین، ئىمە كاتى پەرومردگارمان ھات دەيناسىن. ئەوسا خەلىق بالادەست و خاوەن شكۆ، تەشريف دىنى بۆلايان و دمفەرموى: من خودای ئىوھم: ئەوانىش دەلین: بەللى راستە تۆخودای ئىمە، ئەوجا خودا بانگەوازيان لى دەكا، لەپاشا پردى سىرات كەلەموو بارىكترو لەشمشیر تىزترە، بەسەر پىشتى دۆزەخ دا رادەكیشرى، وھمەن يەكەم كەس دەبەم لە پىغەمبەران كەئۆمەتەم لەو پردەوھ دەپەرىنمەوھ.

وھەو رۆژەدا لەبەر سام و ترس، جگە لە پىغەمبەران، كەس زات ناكا كەقسە بكا، فەرمایشى پىغەمبەرانىش لەو رۆژەدا بریتى يە لەوھ خۆش خۆش دمفەرموون: ئەى خودايە! بەبى وھى، ئەى خودايە سەلامەتيان بفرمەو.

لەدۆزەخا جۆرە قولاپى ھەيە، وەك دېرکە كەلئۆ وایە، خۆدېرکە كەلئۆتاتان
 بەجاوی خۆتان دیوہ؟ گوتیان: بەلئ دیومانە. فەرمووی: (دەلەسەرشیوہی
 دېرکە كەلئۆ یە، بەلام بەس خودا خۆی ئەندازەى گەورەپپەكەى دىزانئ،
 جاكاتئ خەلكەكە دەیانەوئ بەسەرپردى سىراطا بپەرئەوہو بېرۆن بۆ بەھەشت
 ئەو قولاپانە لەم بەرو ئەوبەرى پردى صىراطەوہ پەلامارىيان دەدەن و بەھۆى
 كارى بەدیانەوہ دەیان فرېنن بۆناو دۆزەخ، جاھەیانە بەھۆى كەردەوہى
 نالەباریانەوہ بەفەتارەت دەچن، ھەيشیانە لەبەر كەردەوہى بەدى خۆى
 قولاپەكان ئەنجن ئەنجنیان دەكەن، لەپاشا رزگارىيان دەبئ، ھەتا كاتئ خودا
 خواست دەكا كەپرەحم بەو بېروادارانە بكا، كەھىشتا لەدۆزەخ دا ماون و
 دۆزەخین، فەرمان بەفریشتەكان دەكا: كەھەرکەسى خاوەرست بووبئ
 لەدۆزەخ دەرى بەئینن، ئەوانیش لەدۆزەخ دەریان دەھئینن و بەشوئینەوارى
 كورنوووش باومەردارەكان لەناو ئاگر دا دەناسنەوہو دەریان دەھئینن، چونكە
 خوادى گەورە شوئینەوارى كورنوووشى لەئاگر قەدەغەكەردووە، ئاگرى دۆزەخ
 تەوئلى موسوئلمان ناسووتئینئ، ئیتەر لەدۆزەخ دئینە دەرەوہ. كاتئ دئینەدەرەوہ
 بوون بەسووتەمەرۆ، جاناوى ژيانيان پيا دەكەن، ئیتەر وەك تۆمەى ناو لیوہى
 لاڤاو سەوز دەبنەوہو دەبنەوہ بەمرؤفئكى ئاسایى.

ئەوجا خودا لەدادگایى نئوانى بەندەكانى ئى دەبئتەوہ، پياوئىكان لەنئوانى
 بەھەشت و دۆزەخا دەمئینئ، دواترین كەسە كەدەچئتە ناو بەھەشت، دۆزەخ
 بەرەو رووى دەبئ، جادەلئ: ئەى خودایە! بەپرەحمەتى خۆت رووم
 دووربەخەرەوہ لەھەناى ئەم ئاگرە، بەپاستى شەراكەى پېروكاندووومى و تینى
 بئئسەكەى سووتاندووومى، خودايش دەفەرموئ: رەنگە ئەگەر ئەم كارەت
 بۆبكرئ داواى شتى تریكەى؟! دەلئ: نا، بەگەورەبى تۆ داواى شتى ترناكەم،
 ئیتەر چەندەى كەخودا مەیلی ھەبئ، بەئئین و پەیمان دەدا بەخودا كەئەگەر
 ئەوداخوازیبەى جئ بەجئ بكا، داواى ھىچى تری ئى ناكە، ئەوجا خودا رووى

له ئاگره که دوور دهخاته وه، جاکاتی رووده کاته بهههشت و گهشی و ناسکی و نازدارییه که ی دهبینی، نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی بیدهنگ دهبی، له پاشتر دهست دهکا به پاپانه وه دهلی؛ خواجه گیان! بمبه ره پیشه وه بو بهردمرگای بهههشت؟ خودایش دمه رموی؛ ئه ی تو به لئین و پهیمانته بهمن نه دا، که له وم زیاتر داوای هیچی تر نه که ی؟ بهنده که دهلی؛ ئه ی پهرومردگارم! ئومید دهکم که نه بم به بهد به خترین دروستکراوانی تو که له دۆزه خ دمرچوون، خودایش پی ی دمه رموی؛ خو له مه زیاتر، نه گهر پیت بدری، داوای شتی ترناکه ی؟ دهلی؛ نه خهیر به گه وره یی تو داوای شتی ترناکه م جگه له م داوایه، ئیتز نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی دیسان به لئین و پهیمان دها به خودا که داوای زیاتر نه کا، نه و جا دهیاته پیشه وه بو بهردم درگای بهههشت، جاهر له گه ل دهگاته بهردمرگای بهههشت و چاوی به و نازو نیعمهت و گشت به هره و خوشی و ناسک و نازدارییه ی دهکه وی، که واله ناویدا، سه رسام دهبی و نه وهنده ی چه زی خودای له سه ربی بی مگ دهبی، نه و جا دهلی؛ ئه ی خودایه! بمبه ره ناو بهههشته وه.

خودای بالادهست و خاوهن شکۆ دمه رموی؛ ئه ی هاوار له دهست بی پهیمانی ی تو ئه ی ئاده میزا دا! چهنده بی پهیمانیته! خو تولا ی خو ت ئه و هه مکه به لئین و پهیمانهت بهمن دا که ئیتز داوای زیاتر نه که ی که چی جار له گه ل جارابی به لئیتز دمرده چیته؟! دهلی؛ ئه ی پهرومردگارم مه مکه به بهدترینی دروستکراوانی خو ت، جاخودای گه وره له کاری ئه م بهنده یه ی خو ی پیکه نینی دی و ئی ی رازی دهبی و نه و جا ریگه ی دها ده چیته ناو بهههشت و پی ی دمه رموی؛ ئه ی یهنده ی من ئاواتت چیه داوای بکه، هه تا پیتی بدهم و ئاواتت گشتی بهینه دی، نه ویش خو زگه یه کی زور ده خوازی و داوای هاتنه دی که لی ئاوات دهکا، هه تا هه رچی دهوی داوای دهکا و ئاواتی تری نامینی، نه و سا خودای بالادهست و خاوهن شکۆ خو ی شتی بیرده خاته وه پی ی دمه رموی؛

لەم چەشنەو لەوجۆرە تریش داواکە، ئەوانەى کەخۆى لەبیری نەمابوو، خودا بیری دەخاتەو، تاکۆتایى ئەوپەرى خۆزگەو ئاواتى دى و ئیتەر ئاواتى تری نامینى کەداواى بکا، ئەوجا خودا پىی دەفەرموی: ئەمەو ئەوئەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆ).

ئەبوسەعیدی خودری بەئەبوهورەیرەى فەرموو: (پێغەمبەر (درویدی خوێى لەسەر بێ) دەیفەرموو: خودا پى ی دەفەرموی: ئەمەو دە ئەوئەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆ!).

ئەبوهورەیرە رمزای خودا لەئەوو لەئەبوسەعیدبى - فەرمووی: ئەوئەى کەلەفەرمايشتى پێغەمبەر خۆى لەبەرم کردوو ئاوايە: (ئەمەو ئەوئەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆبى).

ئەبوسەعید (رمزى خۆى لى بى) فەرمووی: دەى من لە حەزرتەم بیست کەخودا پى ی دەفەرموی: (ئەمەو دە ئەوئەندەى تریش لەگەلیدا بۆتۆبى ئەى بەندەى من!).

راھەو شیکردنەو:

لەودنیایش سویند دەمینى، تاقیکردنەو دەمینى، پارانەو لەخودای گەرە سوودی هەیه، درۆدەمینى، خودای گەرە بەچاوی سەر دەبینرى، بەلام بەبى دیاریکردنى جى و تەحەییوزو شتى وا. مەبەست لەپیکەنینى خودا پىویستى واتایەتى (واتە: لازمی مەعنايەتى) کەبریتییه لەپێخۆشبوون و لىپرازیبوون، پردى سیرات راستە، هەمووکەسى بەسەریدا تیدەپەرى، بەلام تاوانبار لى بەردەبیتەو بۆناو دۆزەخ!

٤٣٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمٍ عَلَى الْجَنَّةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَلْفِهِ وَالْيَدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ وَلَا تَكْفِتِ الثِّيَابَ وَالشَّعْرَ). (الحديث ٨١٢) (٣٨٤)

ئىبنوعەبباس (رەزى خەلىلى بىز) فەرەمۇۋى: پېغەمبەر (دروودى خەلىلى لىسەر بىز) فەرەمۇۋى: (خەلىلى گەۋرە فەرمانى پىم كەردوۋە كەلەسەرئەم خەۋت ئىسكە گورنووۋى بىبەم لەسەر تەۋىل ۋە ھەردوۋ بەرى دەست ۋە ھەردوۋ ئەژنۆۋ لەسەر نوۋى ھەردوۋى) بەدەستىشى خەزەمت (رەزى خەلىلى بىز) ئامازەى كەرد بۆ ئەۋەكەلوۋتەش بۆمەبەستى گورنووۋى لەسەر بەردن، بەشەكە لەتەۋىل ۋە فەرەمۇۋىشى: (ھەروا فەرمانم پى كراۋە كەجل ۋە بەرگىش كۆنەكەينەۋە، ۋەك ھەلگەردنى چاكى كەۋاۋ بەستنى فەقىانەۋ شتى ۋا، ۋەقزىش خەلەئەدەين).

٤٣٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (إِنِّي لَا أَلُو أَنْ أَصَلِّيَ بِكُمْ كَمَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي بِنَا قَالَ ثَابِتٌ رَأَى الْحَدِيثَ كَانَ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ يَصْنَعُ شَيْئًا لَمْ أَرَكُمُ تَصْنَعُونَهُ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ قَامَ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ وَبَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ حَتَّى يَقُولَ الْقَائِلُ قَدْ نَسِيَ). (الحديث: ٨٢١ طرفه في: ٨٠٠). (٣٨٥)

ئەنەس (رەزى خەلىلى بىز) فەرەمۇۋى: دىئىا بن لەۋە كەمەن كەمتەرخەمى ناكەم لەۋەدا، كەبۇخۇم چۆن پېغەمبەرم دىۋەكەنۆىزى كەرد بۆمان، مەش ئاۋا نۆىزتان بۆبەكەم. ئابىت كەپراۋى ئەم فەرەمۇۋەدەيەيە لەئەنەسەۋە دەفەرەمۇۋى: جاران ئەنەس شەتەكى دەكەرد، نابەنم كەئىۋە بىكەن، ئەنەس لەناۋ نۆىزدا كەسەرى لەچەمەنەۋە ھەلدەبەرى، ئەۋەندە بەپىۋە رادەۋەستەۋ نزاۋ وىردى دەخۆىند تەنەت زەنەمان بۆئەۋە دەچوۋ: كەلەبەرى چوۋە دابنەۋى بۆ گورنووۋى، لەنىۋانى ھەردوۋ كورنوشەكانەش دا ھەروەھا). (ف - ٤٣٥).

٤٤٠- (بەروانە فەرەمۇۋەدى ژمارە: ٣١٤) (اعتدلوا في السجود...). (ر - ٣١٤).

٤٤١- عَنْ مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ اللَّيْثِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فَإِذَا كَانَ فِي وَثْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا). (الحديث ٨٢٣). (٣٨٦)

مالیکی کوری حوودیریتی-ئەل-لەیتی- (یزیدی خوی لێ بێ) فەرمووی: بەچاوی خۆم پیغەمبەرم دی، کاتی لەپرکاتی یەکەم و لەپرکاتی سییەم، هەل دەسایەو، کەرکاتە تاکەکانی نوێژن، یەکسەر هەلنە دەستایەو، بە لکۆو کەمی دادەنێشت، ئەوسا هەل دەسایەو بەپرکاتی نوێ). (ت/١/٢٨١/١ ز-٨٨ ز-٥٤٦ + ز-٨٧ ف-١، ٢، ٣).

٤٤٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ صَلَّى: فَجَهَرَ بِالتَّكْبِيرِ حِينَ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ وَحِينَ سَجَدَ وَحِينَ رَفَعَ وَحِينَ قَامَ مِنَ الرُّكْعَتَيْنِ وَقَالَ هَكَذَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث ٨٢٥). (٣٨٧)

ئەبوسەعیدی خۆدری لەمەدینە بەرنوێژی کرد بۆ موسوڵمانان، کاتی سەری لەکوورنوشی یەکەم هەلپێ و کاتی لەپاش تەحیاتی یەکەم هەلنەسایەو، لەهەموو ئەم کاتانەدا بەدەنگی بەرز ئەللاھوئەکبەری دەکرد، وەفەر مووی: پیغەمبەرم بەچاوی خۆم دیوێ لەسەر ئەم شیوێە نوێزی دەکرد).

٤٤٣- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) إِنَّهُ كَانَ يَرَى عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (يَتَرَبَّعُ فِي الصَّلَاةِ إِذَا جَلَسَ فَفَعَلْتُهُ وَأَنَا يَوْمَئِذٍ حَدِيثُ السِّنِّ فَتَهَانِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَقَالَ إِنَّمَا سُنَّةُ الصَّلَاةِ أَنْ تَنْصِبَ رِجْلَكَ الْيُمْنَى وَتَنْهِيَ الْيُسْرَى فَقُلْتُ إِنَّكَ تَفْعَلُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ إِنَّ رِجْلِي لَا تَحْمِلَانِي). (الحديث ٨٢٧). (٣٨٨)

(٣٨٦) لاحظ خاتمة أبواب صفة الصلاة في فتح الباري ج/٢/٤٠٩/٨٧٥ المترجم.

(٣٨٧) وهذا الحديث تفرد به البخاري عن أصحاب الكتب (عيني/٦/٢١١/١٠٠) المترجم.

(٣٨٨) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح الباري/٢/٤٠٩/٨٧٥) المترجم.

عہدوئلای کوری عہدوئلای کوری عومەر (ہمزای خواہان لئ بئ) فہرمووی: باوکم عہدوئلای کوری عومەر، لہتہ حیاتا چوارمشقی دادہنیش، منیش ئہو کاتہ منالکار بووم، لہدانیشتنی تہ حیاتا وەک ئہو چوارمشقی دادہنیشتم باوکم رینگہی ئہوہی نەدام و فہرمووی: وامہکە، چونکە سوننہتہ ئاوادابنیشیت بۆ تہ حیات: پئی راستت ھەئنییت و پئی چہپت راخہیت. منیش عہرزیم کرد: خۆتۆ خۆت چوارمشقی دادہنیشیت لہتہ حیاتا، ئہی ئہوہبۆ؟ فہرمووی: ئاخەر من قاجم ھەئم ناگری).

٤٤٤ - عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (أَنَا كُنْتُ أَحْفَظُكُمْ لِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَيْتُهُ إِذَا كَبَّرَ جَعَلَ يَدَيْهِ حِذَاءَ مَنْكِبَيْهِ وَإِذَا رَكَعَ أَمَكَّنَ يَدَيْهِ مِنْ رُكْبَتَيْهِ ثُمَّ هَضَرَ ظَهْرَهُ فَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ اسْتَوَى حَتَّى يَعُودَ كُلُّ فَقَارٍ مَكَانَهُ فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَ يَدَيْهِ غَيْرَ مُفْتَرِشٍ وَلَا قَابِضِهِمَا وَاسْتَقْبَلَ بِأَطْرَافِ أَصَابِعِ رِجْلَيْهِ الْقِبْلَةَ فَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَكَسَبَ الْيُمْنَى وَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَكَسَبَ الْآخِرَى وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَيْهِ).

(الحديث ٨٢٨). (٣٨٩)

ئەبو حومەیدی ئەل- ساعیدی (ہمزای خوی لئ بئ) بەچەن کەسی لہ یارانێ پیغەمبەری فہرموو: من لہ ھەمووتان باشتر ناگام لیئەتی کە نوێزی پیغەمبەر (دروودی خۆی لہ سەر بئ) چۆن بوو: سەرئەجم دەدا کەئە ئلاھوئە کبەری دەکرد، ھەردوو دەستی لہ ناستی ھەردوو شانێ ھەئدەبەری، کەروکوو عیشی دەبرد ھەردوو دەستی لہ ھەردوو ئەزئوکانی خۆی گیر دەکرد، وەرپیک پستی خۆی دەچەماندەو، پشت و ملی خۆی رپیک لہ یەک ناست بەبێ کووری رادەگرت، کە سەریشی لہ چەمینەو ھەئدەبەری، رپیک ھەئەستایەو قنج رادەو ەستایەو، تایەک یەک بربراگەکانی پستی دەچوونەو شوینی خۆیان، کە کوپنووشیشی

دەبرد هەردوو لەپی دەستی دادەنا، لەسەر زەویەکیەکی، بەلام باسکی خۆیی رانەدەخست لەسەر زەویەکیەکی، کەمێ باسکەکانی لەکوورنوشا بەرز دەگرت، وەنەیشی دەنووساندن بەلاتەنیشتی خۆیەو، بەلکوو هەردوو بای خۆیی بلأودەکردو، وەسینگێ پەنجەکانی هەردوو پێی لەسەر زەوی دادەنا، نووکی پەنجەکانی قاچی پروویان دەکردە رووگە (قیبلە) لەتەحیاتی یەکەمیشا لەسەر قاچی چەپی دادەنیشتی نووکیەکی دەردەکرد، وەپێ ی راستیشی هەل دەنا و لەسەر لا پانی خۆی دادەنیشتی. (ب/د/ت/ن/ - تاج/ ١/ ٢/٢٧١ ز- ٨٣ ژ- ٥٨).

ئەبوجومەیدی ئەل- ساعیدی (ڕەزای خۆی لێ بێ) سەحابی یەکی ناوێدارە ناوی عەبدوڕەحمانی کوری سەعدە، ئەنصاری یە، خەلکی مەدینە، ئامادە ی ئوحدو مەئبەندوشە پرگاکانی دوا ئوحدو بوو، لەپیاوان (ریجال) ی صەحیحەینە، لەکوئای جێنشینی مەعاویبەدا فەوتی کردو. (ڕەزای خۆی لێ بێ).

٤٤٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ بُحَيْنَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (وَهُوَ مِنْ أَزْدِ شُرُوءَ وَهُوَ حَلِيفُ ابْنِ عَبْدِ مَنَافٍ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى بِهِمْ الظُّهْرَ فَقَامَ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ لَمْ يَجْلِسْ فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ حَتَّى إِذَا قَضَى الصَّلَاةَ وَانْتَهَرَ النَّاسُ تَسْلِيمَهُ كَبَّرَ وَهُوَ جَالِسٌ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ ثُمَّ سَلَّمَ). (الحديث ٨٢٩- أطرفه في: ٨٣٠، ١٢٢٤، ١٢٢٥، ١٢٣٠، ٦٦٧٠). (٣٩٠)

عەبدوڵلای کوری مالیک (ڕەزای خۆی لێ بێ) کەدایکی ناوی بوخەینە، کەلەهۆزی ئەزەدی شەنووتە، کەهاوپەیمانی نەوێ عەبدومەنافە، کەیەکیکە لەهاوێ یانی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: روژی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) نوێزی نیوهرۆی بوکرەدین، لەرکاتی دوهمیدا یەکسەر هەڵسایەو، تەحیاتی یەکەمی نەخویند، نوێزکەرەکانیش لەگەڵیدا هەڵسانەو، جاکاتی نوێزکە

تہواو کرد، مہردوم چاومروانی تہوہ بوون کہ سلاو بداتہوہ، لہو کاتہدا بہدانیشتنہوہ تہللاہوئہ کبہری کردو لہپیش سلاودانہوہدا دوو کورنووشی برد، لہجیات تہو تہحیاتہی کہ لہیادی چوو بوو، تہوجا سلاوی دایہوہ. خہلکہکیش لہگہل تہودا تہم دوو کورنووشہیان برد. (ت/١/٣٢٥/٤ ز-١٠٩ ژ- ٦٣٧ = ش/د/ت/ن).

٤٦ ٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامَ عَلَى جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ السَّلَامَ عَلَى فُلَانٍ وَفُلَانٍ فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ فَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ)، فَإِنَّكُمْ إِذَا قُلْتُمُوهَا أَصَابَتْ كُلُّ عَبْدٍ لِلَّهِ صَالِحٌ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ). (الحديث ٨٣١ أطرافه في: ٨٣٥، ١٢٠٢، ٦٢٣٠، ٦٢٦٥، ٧٣٨١، ٦٣٢٨، ٣٩١).

عہدوللای کوری مہسعوود (پڑی خوی لہی) فہرمووی: لہپیش دا کہلہپشتی پیغہمبہرہوہ (دروودی خودی لہسر ہن) بہکومہل نوپڑمان دہگرد، لہپیش دانانی تہحیاتا، دہمانگوت: سلاو لہخودا، سلاو لہجوبرائیل، سلاو لہمیکائیل، سلاو لہم، سلاو لہو، تا پڑوی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر ہن) ناوری دایہوہ لیمان و فہرمووی: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ ... تاد) واتہ: ہہرجی ہوئی قہدرو پڑہ ج بہگوفتار ج بہکردار، وہہہرجی سہرچاوی پاکی و خاوپنییہ تہمانہ ہہموویان لہرستیدا ہہرشایستن بو خودای مہزن، دروود لہسر تو تہی پیغہمبہری خودا لہگہل رہحمہت و بہرہکہتی خودا، دروود لہسر تہیمیش و لہسر ہہموو بہندہ باشہکانی خودا، شایہتی دہدم کہہر خودا خودایہ، خودای تر نییہ،

وہشایہ تی دہدم کہ موحمہ مہد بہندہو پیغہ مبہری خودایہ نیتر سلاو و دروودہ کہتان بہرہ موو بہندہیہ کی باشی خودا دہکہوی، خوئی ئہو بہندہیہ لہسہ رزموی بی، وہخوئی لہناسمان بی، ئہو سلاووی ئیوہ کہلہسہر ئہم شیوہیہ بی دہیگریتہوہ. (ت/۱/۲۵۲/ ۱۲ ز- ۷۲ ز- ۴۸۰ ش/د/ت/ ن) پروانہ فہرموودہی ژمارہ (۴۴۹).

۴۴۷ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَدْعُو فِي الصَّلَاةِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ) فَقَالَ لَهُ قَائِلٌ مَا أَكْثَرَ مَا تَسْتَعِيدُ مِنَ الْمَغْرَمِ فَقَالَ إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا غَرِمَ حَدَّثَ فَكَذَبَ وَوَعَدَ فَأَخْلَفَ). (الحديث ۸۳۲ - أطرافه في: ۸۳۳، ۲۳۹۷، ۶۳۷۵، ۶۳۷۶، ۶۳۷۷، ۷۱۲۹) (۳۹۲)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر دروودی خوا لہ پیغہ مبہرو رمزای خودا لہاوسہرہ پاکیزہکانی - فہرمووی: دہستووری پیغہ مبہر وابوو، لہنویرڈا، لہکوٹای تہحیاتدا، لہپیش سلاودانہوودا، دہیفہرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ): خودایہ! پہنا دہگرم بہتو لہسزای گوڑ، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہو ناشووبی جہجالہکویرہی جادووگہر، پہنادہگرم بہتو لہنازاوہی ژیان و مردن، خودایہ! پہنادہگرم لہتاوانباری و لہباری نالہباری ژیرباری فہرزاری). یہکی عہرزی کرد: قوربان! بوئہوہندہ دادتہ لہدہست باری ژیر فہرزاری؟ فہرمووی: (چونکہ پیاو کہبوو بہژیر فہرزو قولہوہ تووشی درؤو دہلہسہ دہبی، ئہوجا بہئین دہداو بہئینہکیشی بوئناچیتہ سہر).

رائفہ و شیکردنہ وہ:

ئەوبەھرانەى لىي و مردەگيرين:

- ١- سزای گوڤ راستەو هەقە بەپيئى ئەم فەرموودەيە، کەواتە: گوئ بەقسەى موعتەزىلەو ھاوړاکانيان نادري، کەنەبوو (نەفى) ى دەکەن.
 - ٢- بەلگەيە لەسەر چەسپانى جەجال، کەزوو يادرنەگ هەلدەسى.
 - ٣- نيشانەى ئەوہيە کەقەرزارى ھۆى شوورەيى ھەردوو جیھانە.
 - ٤- پرسيارکەرەکە، بەپيئى گيرانەوہى نەسائى عانیشە خۆى بوو.
 - ٥- ئەم فەرموودەيەوہ دەرەکەوئ کەپەناگرتن بەپەناى خودا لەشتى خراب سوننەتە، بەلکوو گەئى جار پەناگرتن لەشتى رەوايش، وەک قەرزو سوال، کەسەردەکيشن بۆشتى خراب، ھەرسوننەتە. ھەرچيش سوننەت بى قازانجى نايينى و جیھانى ھەيە (ت/١/٢٩٠ ز-٩٣ ژ-٥٦٥ = ش/د).
- ٤٤٨- عَنْ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَلَّمَنِي دُعَاءَ أَذْعُو بِهِ فِي صَلَاتِي قَالَ قُلْ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). (الحدِيث ٨٣٤- طرفاه في: ٦٣٢٦، ٧٣٨٨) (٣٩٣)
- ئەبوبەكرى صەديق (رمزى خۆى لى بى) فەرمووى بە پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) قوربان! نزيەكم فيربكه، كەلەنويزەكەما بيكەم. فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى) (بلى: اللهم إني ظلمت نفسي ظلماً كثيراً، ولا يغفر الذنوب إلا أنت، فاعفر لي مغفرة من عندك وارحمني إنك أنت الغفور الرحيم: خوايه! من زور و سته ميكي گەئى زورم لەخۆم كردوو، جگە لەتۆكەسى تر رادەى ئەوہى نيبە كەلەگوناه خوښ بى، بەلوتفو كەرەمى خۆت ليم خوښ بەو، مېهرەبانيم لەگەل بنويئە،

بەپراستی ئەى خودايە! تۆ تاوانبەخش و مېھربانیت (ت/۲۹۱/۱ ز- ۹۳ ز- ۵۶۶-
= ش/ت/ن).

٤٤٩ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا إِذَا كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الصَّلَاةِ: قُلْنَا السَّلَامَ عَلَى اللَّهِ... (انظر: ٤٤٦).

له گيرانه وهی ئيردا له ناخره كهيه وه دمفه رموی (دروودی خودی له سمر بهی): (ننجاً به نامرزوی خوی بپاریته وهو چهزی له چی بی له خودا داوای بکا).

رافه و شیکردنه وه:

لهم فہرموودہیہوہ و مردہ گیر ی پاداشی نزا ی باشو بہ خشین پاداشی خیرو
قورئاخویندن بہ زیندو و یا بہ مردو و دروستہ و پیان دہگا.

٤٥٠- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَلَّمَ قَامَ النِّسَاءُ حِينَ يَقْضِي تَسْلِيمَهُ وَمَكَثَ يَسِيرًا قَبْلَ أَنْ يَقُومَ). (الحديث ٨٣٧- طرفاه في: ٨٤٩، ٨٥٠، ٨٦٦، ٨٧٠، ٨٧٥). (٣٩٤)

نوموسه له مې ھاوسه ږي پيڅه مېر (دروډي خودي لسمېر بڼ) دهغه رموي: پيڅه مېر
(دروډي خودي لسمېر بڼ) دهستووري وابوو که سلوي نويزي دمدايه وه، که مې له شويني
خوي دا دممايه وه، هه تا ژنان پيش پياوان برېون، نيتر ژنان له پاش
سلوادانه وي پيڅه مېر هه لدستان و درويشتن.

رافه و شیکردنه وه:

نەم فەرموودمێه بەلگەیه لەسەر نەم چەندستە: سلاودانەوی نوێژ
چەسپاود، چوونی ژن بۆ جەماعەت بۆ مزگەوت پەروایە، واباشە لەپاش
سلاودانەوی پیشنوێژ، لەپیش پیاوانا هەلسن بڕۆن، هەتاری لەنازاوە بگیری.

٤٥١- عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْلَمْنَا حِينَ سَلَّمَ). (الحديث ٨٣٨) (انظر: ٢٦٢) (٣٩٥)

عیتبانی کوپی مالیک (رمزی خودی لیس بن) فہرمووی: لہ پستی پیغہمبہرہوہ کہ نوپڑمان بہ جہماعہت دہکرد، نہوکاتہ سلاوی نوپڑمان دہدایہوہ کہ پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر بن) سلاوی دہدایہوہ.

روونکردنہوہ:

عیتبانی کوپی مالیک نہنصاری یہ، خہزرہجی یہ، فہرموودہی لہصہحیحہین دا ہہیہ، پیشنوپیڑی ہوزہکہی بوو، کوپربوو، بہدری بوو، پیغہمبہر (دروودی خودی لیسر بن) پہیمانی برایی لہنیوانی نہوو عومہری کوپی خہطابدا بہست، لہسہردہمی جینشینی مہعاوییہدا لہپاش تہمہنیکی دریڑ فہوتی کرد.

٤٥٢- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ بِالذِّكْرِ حِينَ يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ كُنْتُ أَعْلَمُ إِذَا انْصَرَفُوا بِذَلِكَ إِذَا سَمِعْتُهُ). (الحديث ٨٤١ - طرفه في: ٨٤٢) (٣٩٦).

ئیبینوعہبباس (رمزی خوبان لیس بن) فہرمووی: لہسہردہمی پیغہمبہردا (دروودی خودی لیسر بن) نوپڑکمرہکان کہ لہجہماعہتی نوپڑہ فہرزہکان دہبوونہوہ، دہنگیان لہویردی پاش نوپڑہ فہرزہکان ہہلدہبری، من بہو دہنگ ہہلپینہ دہمزانی کہوا لہنوپڑبوونہتہوہ).

(٣٩٥) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، وبيان صفته، رقم/ ٥٩٥، ٥٨٢-راجع الأرقام: ١٣١٦، ١٣١٧، ١٣١٨.

(٣٩٦) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: الذكر بعد الصلاة، رقم: ٥٨٢ = ١٣١٦، ١٣١٨.

٤٥٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (جَاءَ الْفُقَرَاءُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ مِنَ الْأَمْوَالِ بِالذَّرَجَاتِ الْعُلَى وَالتَّعْيِيمِ الْمُقِيمِ يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ وَلَهُمْ فَضْلٌ مِنْ أَمْوَالٍ يَحْجُونَ بِهَا وَيَعْتَمِرُونَ وَيَجَاهِدُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ قَالَ أَلَا أَحَدْتُكُمْ إِنْ أَخَذْتُمْ بِهِ أَذْرَكْتُمْ مَنْ سَبَقَكُمْ وَلَمْ يَذْرِكْكُمْ أَحَدٌ بَعْدَكُمْ وَكُنْتُمْ خَيْرَ مَنْ أَنْتُمْ بَيْنَ ظَهْرَانِيهِ إِلَّا مَنْ عَمِلَ مِثْلَهُ تُسَبِّحُونَ وَتَحْمَدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ قَالَ الرَّاوي فَاخْتَلَفْنَا بَيْنَنَا فَقَالَ بَعْضُنَا تُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَتُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ تَقُولُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ حَتَّى يَكُونَ مِنْهُمْ كُلُّهُمْ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ). (الحديث ٨٤٣ - طرفه في: ٦٣٢٩). (٣٩٧)

نه بوهوره (مرزى خوى لن بن) فهرمووى: هه ژاران هاتن بوخرمه تي چه زرهت (مرزى خوى لن بن) گوتيان: قوربان! نهى پيغه مبهري خودا! هه رچى پايه ي بهرزو نازو نيغمه ت و پايه ي گه وره هه يه، هه مووى داراو دهوله مهنده كان، ده يبه ن بوخويان، پيغه مبه ريش (دروودى خودى له سمر بن) فهرمووى: چون؟ عه رزيان كرد: چونكه نه وان ومكوو نيمه نويزده كهن و، وهك نيمه روژوو ده گرن و، سه رمراي نه وه يش مالتيان هه يه، خيرو خيراتي لي ده كهن و، چه جو عه مره ي پي ده كهن و پي ده چن بوغه زاو هه موو جوړه چا كه يه كي ترى بوړمزاى خودا پي ده كهن، به لام نيمه له به رنه وهى كه مالم ان نيبه نه م جوړه خيرانه مان بونا كرى. پيغه مبه ريش (دروودى خودى له سمر بن) فهرمووى: (دهى باكار يكتان پي بلنيم، نه گهر جي به جي ي بكن، نه وان هه پي ده گرنه وه كه پيشتان كه وتوون، وه كه سيش له پاش نيوه به و پايه يه ناگا، وه نيوه دمبن به باشتري ني چيني ده ووروبه رى خوتان و كه س ناگا به م پايه گه وره يه ي نيوه مه گهر كه سى وهك نيوه نه و كاره بكا؟) گوتيان: فهرموو بفرموو نهى پيغه مبهري خودا! فهرمووى: (له پاش هه موو

نوویژی سیی و سیّ جار (سبحان الله) و سیی و سیّ جار (الحمد لله) و سیی و سیّ جار (الله اکبر) بکهن).

راوی دمفهرموئ: له ناو خو مانا بووین به دووبه ره، هه ندیکمان دمیان گوت: سیی و سیّ (سبحان الله) سیی و سیّ (الحمد لله) دهکهن و سیی و جوار (الله اکبر) بکهن، من چوومه وه بو خزمه تی و له م بارمیه وه لییم پرسى، فهرمووی: سیی و سیّ جار ده لئیت: (سبحان الله و الحمد لله و الله اکبر). (ت ۵/۳۸/۱ - ز ۱۰۸ - ۶۲۸ = ش/د/ت).

٤٥٤ - عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (كَانَ يَقُولُ فِي ذُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ). (الحديث ٨٤٤ - أطرافه في: ١٤٧٧، ٢٤٠٨، ٥٩٧٥، ٦٣٣٠، ٦٤٧٣، ٦٦١٥، ٧٢٩٢). (٣٩٨).

ومرادی نوکهری موغیره ی کوپی شوعبه (همزی خودی لئ بئ) فهرمووی: موغیره نامه ی نووسی بو موعاوییه له سهرداوی خوئی، له وکاته دا که موعاوییه فهرمان په وای موسولمانان بوو، بوئی نووسی: جاران کاتی پیغه مبه ر (دروودی خودی لئ بئ) له نوویژ ده بووه و سلاوی دمدایه وه نه م ویرده ی ده خوینده وه دمیغه فهرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ): واته: تهنه نا خواخوایه و بهس، خوایه کی تاك و ته نیایه، بی هاوه له، هیج هاوبه شی نییه، موک و دارایی و دهسه لات هه مووی له راستی دا بوئه وه، سوپاس و ستایش هه ربوئه وه، توانای هه مووشتیکی هیه، په رومردگارم! نه وه ی تو بیده ی

به كهس نابري، نه وهی تۆنه پدهی به كهس نادری، دارایی داراو دهستداری دهستدار له لای توهیج دادیکیان نادا). (ت/٣/٢١٧/١ ز-١٠٨ ژ-٦٦٦ = ش/د/ن).

٤٥٥- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جَنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا صَلَّى صَلَاةَ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بَوَّاهٍ. (الحديث ٨٤٥ - أطرافه في: ١١٤٣، ١٣٨٦، ٢٠٨٥، ٢٧٩١، ٣٢٣٦، ٣٣٥٤، ٤٦٧٤، ٦٠٩٦، ٧٠٤٧) (٣٩٩)

سه موورهی کوری جه ندوب (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) که بهرنویژی بۆده کردین و له نوێژ ده بۆوه، له پاش سلاودانه وه پستی ده کرده رووگه و رووی ده کرده نیمه. (ت/١/٦/٨ = تاج-٤ ز-٢ ژ-٤٢٤٤ ج-٤ = ش/ت/د).

٤٥٦- عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّه قَالَ صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الصُّبْحِ بِالْخُدَيْيَةِ عَلَى إِثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ اللَّيْلَةِ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ هَلْ تَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ وَأَمَّا مَنْ قَالَ بَسْءٍ كَذَا وَكَذَا فَبِذَلِكَ كَافِرٌ بِي وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ). (الحديث ٨٤٦ - أطرافه في: ١٠٣٨، ١٤٧، ٧٥٠٣) (٤٠٠)

زهیدی کوری خالیدی جو هه نی (هزی خوی لئ بئ) فهرمووی: له حوده بییه بووین، شه و باران باریبوو، پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) بهرنویژی نوێژی به یانی بۆکردین، که سلاوی دایه وه رووی کرده خه لکه که وه فهرمووی: نه ری دهران که بهرومردگارتان چی دمه رموی؟ گوتیان: خوداو پیغه مبهه ری خودا خوین باش دهرانن، فهرمووی: دمه رموی: نه م به یانی یه به هوی بارینی نه م بارانه وه بهنده کانم بوون به دوو تاقم، تاقمیکیان باومریان به من بوو،

(٣٩٩) أخرجه مسلم في الرؤيا (العيني/١٣٦/٦) المترجم = ٥٨٩٦.

(٤٠٠) أخرجه مسلم في الايمان، باب: بيان كفر من قال مطرنا بالنوم، رقم: ٧١ = ١٣٣٦=٢٢٨

شیخا.

و متاقمییکیان باومرپیان بهمن نه بوو، نه وهی بلئی له سایه ی خوداو پر حمه تی خوداوه نهم بارانه مان بۆباریوه، نه وه باومرپی ته وای بهمن ههیه و باومرپی به بورج و نه ستیره و شتی وانیه، به لام نه وکه سه ی بلئی: له فیساره بورجا بارانمان بۆ باریوه، نه وه باومرپی بهمن نییه، به لکوو باومرپی به بورج و نه ستیران ههیه). (ریاض الصالحین/٤/ ١٢٥٨ ز- ٣٢٤ ژ- ١/١٣٣١).

روونکردنه وه:

له م سه رده مه ی ئیمه دا ئامپرو پیموری زۆر پیشکەوتوو په یدابوون، که به هۆی به کاره یانیه وه، پیشبینی چۆنیتی ی کهش و هه وابه باشی ده کری، بگره به و جوړه پیمورانه ده توانری کاتی بارینی به فرو باران له پیش بارینیاندا به چهند روژی، دیاری بکری. هه ندی ئامپری تره هه ده توانن جوړی کۆر به له ه ناو سکی دایکیدا دیاری بکه ن که نایا که چه یا کوره. نه مانه نیستا هه قانیقی زانستین، حاشا هه ل نه گرن. لیژمه دا ئیمه ده پرسین: نایا نه م جوړه زانستانه به پیچه وانه ی نه م جوړه فه رموودانه یان، و نایا نه مانه له عیلمی غه یین که خودا نه بی کهس نایزانی؟! یاله و جوړه زانسته ن که به هۆی ناسایی دمنارین؟! له وه لاما ده لئین: نه مپرو به زانست چه سپاوه که نه و لاف و که زافه ی که له کۆندا حیسابگهرو نه ستیره شوناسه کان لییان ده دا، سه بارمت به کهش و هه وای روئی بورج و نه ستیره و شتی وای تر له بارینی باران داو، هه روا لاف و که زافی عیلمی غه یبو قیراته تی موسته قه بل و پیشبینی کردنی رووداو له نایینه داو نیسه به تی نه م جوړه شتانه له هه ندی شتی خه یالی، نه مپرو دمرکه و تووه که نه م جوړه لاف و که زافه هه مووی درۆیه و چاو و راوه و قسه ی نه قام و گیله پیاوه، له راستیدا مه به ست له م جوړه فه رمووده یه نه وه یه: که موسولمان برپای به پپرو پووج نه بی، له هه مان کاتا هه ق بزانی که هه موو شتی به ده ست خودا خۆیه تی، بارینی باران به ده ست خودایه، به ده ست

ئەستېرەو بورج نىيە، بەلەم ھاوکات لەگەڵ ئەمەدا، موسولمان دەبى ئەم دوو راستەقىنەيى بەباشى بزانی:

یەكەم: کاروبارى جیهان بەزۆرى ھۆیکى لەبەرچاوى ھەيە، گەلى جار ئەو ھۆيە ئاشکرایە، لەبەرئەو ھەموو کەس دەیزانى، وەك ئەخۆشى دەبى بەھۆى مردن، یاوەك ئاگردەبى بەھۆى سووتاندن، گەلى جارىش ئەوھۆيە پەنھانە، دۆزینەو ەو زەحمەتە، پىویستی بە ھەول و تىکۆشان و ھۆکارى دۆزینەو ە ھەيە، زۆرشت لەم بابەتى دووھەمە لەکۆندا ھۆکەى نەدەزاندرا، بەلەم ئیستا ئەوھۆيانە دۆزراونەتەو، وەك مەددو جەزرى دەریا، کەھۆکەى ھیزی کیشەندەى مانگە.

دووھەم: جیهانى نەینى (عالمى غەيب) بریتى یە لەوشتانە کەھەرخودا خۆى دەیانزانی، وەبەھیچ جۆرى کەس ناتوانى پەى یان پى ببا، چونکە بریتین لەوشتانەى کەوان لەودىو پەردەى سورشتەو، بەھۆى ھۆى ماددى یەو ەھەستیان پى ناکرى، ھۆش و ھەست و ھۆ لەناستیان کۆلن، واتە: ھەرچى بەھۆى ئاسایى سروشتى بزانی ئەو ە نەینى (غەيب) نىيە، ئەم جۆرمیش وەك: دەنگوباسى ناوگۆرو باسى ژيانى دوايى و زیندوبوونەو ەو چۆنیتى ەشرو باسى فریشتەو دۆزەخ و بەرزەخ و بەھەشت و پەرى و زۆرشتى تر. کەواتە: ھەرشتى بەھۆى ئاسایى سروشتى، زوو یادەرنگ بزانی، ئەو ە پەيوەندى بەعیلمى غەيبەو ە نىيە، چونکە کورت و پوخت: زانستى نەینى ئەو ە کەھۆى سروشتى (ماددى) نەبى. بڕوانە: ژمارە (٥٢٨) لەم کتیبەدا - (وەرگێڕ).

٤٥٧ - عَنْ عُقْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْمَدِينَةِ الْعَصْرَ فَلَسَّمْتُ ثُمَّ قَامَ مُسْرِعًا فَتَخَطَى رِقَابَ النَّاسِ إِلَى بَعْضِ حُجَرِ نِسَائِهِ فَفَزِعَ النَّاسُ مِنْ سُرْعَتِهِ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ فَرَأَى أَنَّهُمْ عَجَبُوا مِنْ سُرْعَتِهِ فَقَالَ

ذَكَرْتُ شَيْئًا مِنْ تَبَرُّعِنَا فَكَرِهْتُ أَنْ يَخْسِنِي فَأَمَرْتُ بِقِسْمَتِهِ. (الحديث ٨٥١ -
أطرافه في: ١٢٢١، ١٤٣٠، ٦٢٧٥) (٤٠١)

عوقبه (مزی خوی سن سن) فہرمووی: جاری، لہمہ دینہ، لہ پشت پیغہ مہرہ وہ
نویژہ عہصرمان بہ کومہ لی کرد، کہ سلاوی دایہ وہ بہ پہلہ ہہ ساو بہ سہر
سہری خہ لکہ کہدا ہہ نگاوی ناو، چوو بؤ مالی یہ کی لہاوسہرہ گانی، لہ پاشا
کہ ہاتہ وہ تہ ماشای رووی خہ لکہ کہی کرد، روانی خہ لکہ کہ سہیری دی لہم
پہلہ کردنہی. جا فہرمووی: (نہ وہ بؤیہ وام کرد چونکہ لہ ناو نویژہ کہدا
بیرم کہوتہ وہ کہ شووشی زیرمان لہ لاہہیہ، جاحہ زم نہ کرد کہ لہ مالی منا
شہوی بہ سہردابی و سبہینئ لہ دہشتی مہ حشہردا بہ ندیم بکا، لہ بہرئہ وہ
لہ مالہ وہ پیم گوتن کہ دابہشی بکن بہ سہر ہہزاران دا).

٤٥٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (لَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ لِلشَّيْطَانِ شَيْئًا
مِنْ صَلَاتِهِ يَرَى أَنَّ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ لَا يَنْصَرِفَ إِلَّا عَنْ يَمِينِهِ لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا يَنْصَرِفُ عَنْ يَسَارِهِ). (الحديث ٨٥٢) (٤٠٢)

عہدوللای کوری مہ سعوود (مزی خوی سن سن) فہرمووی: کہستان کاریکی
وامہ کهن کہ بہشی شہیتان بکہویتہ نویژہ کہ تانہ وہ، بہ ہوی نہ وہ وہ کہ وایزانئ
دمبی ہرلہ لای راستہ وہ لہ نویژہ درچی، چونکہ من بہ چاوی خوم دیومہ
کہ زورجار پیغہ مہر (درویدی خودی لہ سہر سن) لہ لای جہ پیہ وہ لہ نویژہ درجووہو جئ
نویژہ کہی بہ جئ ہیشتوہ. (ت/١- ش/د).

٤٥٩- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ (مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ يُرِيدُ الثَّوْمَ فَلَا يَغْشَا فِي مَسَاجِدِنَا قَالَ: الرَّاوى:

(٤٠١) من أفراد البخاری (فتح الباری/٢/٤٠٩/٨٧٥) المترجم.

(٤٠٢) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب جواز الانصراف من الصلاة.... رقم:

قلت جابر: ما يعني به؟ قال: مَا أَرَاهُ يَعْنِي إِلَّا نَيْتَهُ وَقِيلَ: إِلَّا نَيْتَهُ. (الحديث ٨٥٤ - أطرافه في: ٨٥٥، ٥٤٥٢، ٧٣٥٩) (٤٠٣)

جابری کوری عہدوللہ (برہن خواران لہ) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بہن) فہرمووی: (ہہرکہسی لہم گیایہی خوارد (واتہ: لہسیر) باتوخی مزگہوتہ کانمان نہکہوئی، تابؤنہکہی دمروا) فہرموودہگپڑوہ (راوی) دمفہرموئی: عہرزی جابیرم کرد: مہبہستی پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بہن) لہم نہیی کردنہ لہخواردنی سیر چی یہ؟ فہرمووی: وادمزانم مہبہستی ئہوہیہ کہبہکالی خواردی، تابؤنہکہی دمروا ہاموشوی مزگہوت نہکا). ئہمہ گپڑانہوہی ئہبوعاصیمہ، لہئیبنوجورہیجہوہ، لہغہطاوہ، لہجابیروہ، بہلام گپڑانہوہی موخلیدی کوری یہزید، لہئیبنوجورہیجہوہ لہباتی (إِلَّا نَيْتَهُ) ناوایہ: (إِلَّا نَيْتَهُ) واتہ: مہبہستی بؤنہ ناخوشہکہیہتی. (تاج/١/٣٦٢/٢٠ ز ١٨ ژ - ٧٢٥ ش/د/ت/ن).

٤٦٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا أَوْ قَالَ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِقَدْرٍ فِيهِ خَضِرَاتٌ مِنْ بُقُولٍ فَوَجَدَ لَهَا رِيحًا فَسَأَلَ فَأَخْبَرَ بِمَا فِيهَا مِنَ الْبُقُولِ فَقَالَ قَرَّبُوهَا إِلَيَّ بَعْضُ أَصْحَابِهِ كَانَ مَعَهُ فَلَمَّا رَأَتْ كَرِهَ أَكْلَهَا قَالَ كُلْ فَإِنِّي أَنَاجِي مَنْ لَا تُنَاجِي فِي رِيَايَةِ: أَيْ يَسْذِرُ يَعْنِي طَبَقًا فِيهِ خَضِرَاتٌ). (الحديث ٨٥٥ طرفه في: ٨٥٤). (٤٠٤)

جابری کوری عہدوللہ فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بہن) فہرمووی: (ہہرکہسی سیر، یاپیازی خوارد با کہنارگیری لہئیہمہ) یافہرمووی: (بادوور بگری لہمزگہوتمان و لہمالی خوئی دابنیشی و لہوئی نوپڑی خوئی بکات).

جاریکیش تەبەفیکیان بوئی هیئا، هەندئ سەوزەواتی لەسەر بوو، کەبۆنی سەوزەکە چوو بەسەریدا، پرساری کرد؛ ئەمەچی یە؟ عەرزیان کرد؛ ئەو سەوزەواتەیه. فەرمووی: (من ئەووە ناخۆم، داينین بۆئەم پیاووە) پیاووەکەیش (کە یەکیک بوو لە یارانێ پێغەمبەر) حەزی نەکرد کە بیخوات چونکە پێغەمبەر لێی نەخوارد. جابئی ی فەرموو: (تۆ بیخۆ، خۆئەمە حەرام نییە، من بۆیە ناخۆم چونکە گوشتوگۆ لەگەڵ فریشتە دەکەم، خۆتۆ گوشتوگۆ لەگەڵ فریشتە ناکە، ئیتەر بۆناخۆی).

٤٦١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَّ عَلَى قَبْرِ مَبُودَ فَأَمَّهُمْ وَصَلَّوْا عَلَيْهِ. (الحديث ٨٥٧ - أطرافه في: ١٢٤٧، ١٣١٩، ١٣٢١، ١٣٢٢، ١٣٢٦، ١٣٣٦، ١٣٤٠) (٤٠٥)

ئەبنو عەبباس (پەرزە خواپان لێ بێ) فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لەلای گۆرپێکی تەنیاوێ پەت بوو، کە لە پەرەوێ بوو، جا هاوڕێکانی لە پشت خۆیەوێ ریزکردو بە جەماعەت نوێژی مردووی پێیان کرد لەسەر گۆرەکە.

٤٦٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْفَسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ). (الحديث ٨٥٨ - أطرافه في: ٨٧٩، ٨٨٠، ٨٩٥، ٢٦٦٥).

ئەبوسەعیدی خۆدی (پەرزە خوا لێ بێ) لە پێغەمبەرەوێ (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەفەرمووی: (خۆشۆردنی رۆژی هەینی پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانێکی رەسیدە). (تاج / ١/ ٤١٩/ ٤ - ز ١٤٣ - ژ ٨٣٦ = ش / د / ن).

رافه و شیکردنه وه:

وشه‌ی (پیویست: واجب) لهم فهرمووده پیروژمدا، مه‌به‌ستی واجب‌ی به‌رابهر سوننه‌ت نییه. به‌لکوو مه‌به‌ست لی جه‌خت کردنه له‌سه‌رنه‌وه که‌خوش‌وردنی روژی هه‌ینی کاریکی زور گرنگی دامه‌زراوه.

٤٦٣- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ لَهُ رَجُلٌ: شَهِدْتَ الْخُرُوجَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَعَمْ وَلَوْ لَا مَكَانِي مِنْهُ مَا شَهِدْتُهُ يَغْنِي مِنْ صِغَرِهِ أَتَى الْعَلَمَ الَّذِي عِنْدَ دَارِ كَثِيرِ بْنِ الصَّلْتِ ثُمَّ خَطَبَ ثُمَّ أَتَى النِّسَاءَ فَوَعَّظَهُنَّ وَذَكَرَهُنَّ وَأَمَرَهُنَّ أَنْ يَتَّصِدْنَ فَبَعَلَتْ الْمَرْأَةُ تَهْوِي يَدَهَا إِلَى حَلْفِهَا ثُلْقِي فِي ثَوْبٍ بِلَالٍ ثُمَّ أَتَى هُوَ وَبِلَالُ الْبَيْتِ). (الحديث ٨٦٣ - أطرافه في: ٩٧٥، ٩٧٧، ٩٧٨، ٩٧٩ - المترجم) (٤٠٦)

پیاوی عهرزی ئیبنوعه‌باسی کرد: ئایا له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ئاماده‌ی دهرچوون بووی، که‌له‌روژی جه‌ژنه‌کانا دهرده‌چوون بۆنویژگا‌که، که‌له‌سارا بوو؟ فهرمووی: به‌ئێ: فریای نه‌وه که‌وتووم، گهرجی من نه‌وکاته منالکاربووم، به‌لام له‌به‌رنه‌وه که‌خزمی نزیک‌ی پیغه‌مبه‌ر بووم ئاماده‌ی نه‌و کوپرو کوپوونه‌وانه دهبووم، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر به‌) له‌روژی جه‌ژن دا، بۆ نوپژی جه‌ژن له‌مه‌دینه چوو دهره‌وه، رویش‌ت تا‌گه‌یشه‌ لای نیشه‌نه‌که‌ی که‌وا خانووه‌که‌ی که‌پیری کوپری سه‌لتی لی یه، له‌ویدا نوپژی جه‌ژنی بۆ موسو‌لمانان کرد، نه‌وجا وتاریکی دا، له‌پاشا ته‌شریفی برد بۆناو کو‌مه‌له‌ی ژنان که‌ئاماده‌ی نوپژی جه‌ژن بوو بوون، په‌ندو نامو‌ژگارییه‌کی شیرینی کردن، وه‌فه‌رمانی پی کردن که‌خیر بکه‌ن، ئیتیر ژنه‌کان دلیان گهرم بوو، ده‌ستیان کرد به‌خیرکردن. ژنی وایان هه‌بوو گواره‌که‌ی گوپی خوی داده‌که‌ندو ده‌یکرد به‌خیر، هی وایان هه‌بوو، گهردانه‌که‌ی له‌ملی داده‌که‌ندو ده‌یکرد

به خیر، هی وایان هه بوو نه موس تیله که ی دهستی ده کرد به خیر، بیلالیش
جله که ی خوی راخستبوو، ژنه کان خیره کانی خویانیان هه ل ده دایه
سهرجله که ی بیلال. نه و جا پیغه مبهرو بیلال به یه که وه گه رانه وه بۆماله وه).

٤٦٤ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
(إِذَا اسْتَأْذَنْكُمْ بِسَاوِكُم بِاللَّيْلِ إِلَى الْمَسْجِدِ فَأَذِّنُوا لَهُنَّ). (الحديث ٨٦٥ - أطرافه
فی: ٨٧٣، ٨٩٩، ٩٠٠، ٥٢٣٨)

ئیبینوعومهر (رمزی خوی لای بی) له پیغه مبهروه وه (دروودی خودی له سهر بی) دمفه رموی: (کاتی
ژنه کانتان به شهو داویان لی کردن، که ریگه یان پی بدن که بچن بۆ مزگهوت،
ریگه یان پی بدن).

روونکردنه وه یی:

مامۆستای عهسقه لانی لهفه تحولباریدا دمفه رموی: (باسه کانی نامه ی
چۆنیتی نوێژ له سهرمه تاوه ههتا ئیره، سهدو ههشتا فهرمووده ی بهرزوه بووی
له خوی گرتووه، سیو ههشتیان بی رشتن، واته: موعه للهقن، ئهوانی تریان
په یوهستن، واته: مهووصولن، بهرشته ی په یوهست له شیخی بوخاری یه وه
بهرزکراونه ته وه ههتا سهر پیغه مبهر، یا ههتا سهر دوا هه مین کهس
له رشته کهدا، به بی پچران و له یهک ته رازان، ئهم فهرموودانه سهدو پینجیان
دووبارن، هه یانه ههر له م باسه خۆیدا دووباره کراونه ته وه، هه یانه
له باسه کانی پێشتردا دووباره کراونه ته وه. فهرمووده بی رشته کان بیجگه
له سیانیان هه موویان دووبارن، ههفتا فهرمووده ی په یوهستیشیان دووبارن،
کهواته: (٣٥ + ٧٠ = ١٠٥ کۆی فهرمووده دووباره کان، ١٨٠ - ١٠٥ = ٧٥ کۆی پوخته ی
ئهم باسه دهکاته ههفتا و پینج فهرمووده، شهست و سیان له ته جریده کهدا
ههیه له ژماره: ٤٠٢. ههتا ژماره: ٤٦٤ هه موویان په سهندی پێشهوا موسلیمیش
بیجگه له م سیازدمیه یان:

- ۱- فهرموودهی (۷۳۹) لهفتهح دا، لهتهجریدهکهدا نییه، چونکه دووبارهیه.
- ۲- فهرموودهی ژماره (۷۵۰): (مابال اقوام یرفعون...) لهتهجریدهکهدا ژمارهکهی (۴۰۸) ه (تهماشای پهروایزی فهرموودهی ژماره (۴۰۸) بفهرموو، چونکه نهم فهرموودهیه لهموسلیم دا ههیه. وهرگیر.
- ۳- فهرموودهی ژماره (۷۵۱): (التفات في الصلاة...) لهتهجریدهکهدا ژماره: (۴۰۹) یه.
- ۴- ژماره (۷۶۴) لهتهجریدهکهدا (۴۱۵).
- ۵- ژماره (۷۷۴) مکرر لهتهجریدهکهدا نییه.
- ۶- فهرموودهی ژماره (۷۸۳) لهتهجریدهکهدا (۴۲۵) ه.
- ۷- فهرموودهی ژماره (۷۸۹) لهتهجریدهکهدا (۴۲۷).
- ۸- فهرموودهی ژماره (۷۹۹) لهتهجریدهکهدا (۴۳۴).
- ۹- فهرموودهی ژماره (۸۲۵) لهتهجریدهکهدا (۴۴۲).
- ۱۰- فهرموودهی ژماره (۸۲۷) لهتهجریدهکهدا (۴۴۳).
- ۱۱- فهرموودهی ژماره (۸۳۷) لهتهجریدهکهدا (۴۵۰).
- ۱۲- فهرموودهی ژماره (۸۴۸) لهتهجریدهکهدا نیه.
- ۱۳- فهرموودهی ژماره (۸۵۱) لهتهجریدهکهدا (۴۵۷).

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷- نامہی ھینی (کتاب الجمعة)

نوٹری ھینی ھرزہ

۴۶۵- عن أبي هريرة (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) انه سمع رسول (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (لَنُحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدًا أَلَهُمْ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا ثُمَّ وَهَذَا يَوْمُهُمُ الَّذِي فُرِضَ عَلَيْهِمْ فَاخْتَلَفُوا فِيهِ فَهَدَانَا اللَّهُ فَالْتَأَسَ لَنَا فِيهِ تَبَعٌ: فَأَلِيَهُودُ غَدًا وَالنَّصَارَى بَعْدَ غَدٍ). (الحديث: ۸۷۶ في فتح الباري). (۴۰۷)

نہ بھوہور میرہ (ہمزای خودی لیس ہی) فہرمووی: بہگوئی خوم لہزاری پیروزی
پیغہمبہری خودام ژنہوت دہیغہرموو (دروودی خودای لہسہر ہی): (ئیئمہی گہلی ئیسلام
،ہہرچہند لہہاتن بوجیہان کھوتوینہتہ دواوہ، بہلام لہقیامہتدا لہپایہو
پلہو، لہمہلبہندہکانا لہپیشی پیشہوہین،یہکھم گہلین کھہشر
دہگریئن،کھمہحکھمہدہگریئن، کھدہچینہ بہہہشت، ئہوہندہ ھہیہ کھئہوان
لہپیش ئیمہوہ نامہی خودایی یان بؤہاتووہ، وئیمہ لہپاش ئہوانہوہ نامہی
خوداییمان بؤہاتووہ، لہپاش ئہمیش ئہمہ ئہورپوژہیانہ کھخودا داینابوو
لہسہریان، کھلہم پوژی ھینی یہدا بہجوانی پھرستشی خودا بکھن، کھچی
ئہوان لییان گؤراو، سہرو پوژی تریان لہحہفتہدا بؤ خویان ھہلبارد، بہلام
لہسایہی خودای گھورہوہ ئیمہ ریمان پیی بردو دوزیمانہوہو پیزو قہدری
نہم پوژہ پیروژہ دہگرین و کردومانہ بہجہزن، خہلکھکی تریش وان لہدوای
ئیئمہوہ: ئہوہتا سبہینئ کھشہمہیہ، پوژی جولہکھیہو، دووسبہینئیش کھ یہک
شہمہیہ پوژی گاورانہ).

خوبونخوش کردن بۆ ههینی

٤٦٦- عن أبي سعيد الخدري (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الْغُسْلُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ وَأَنْ يَسْتَنَّ وَأَنْ يَمَسَّ طَيِّبًا إِنْ وَجَدَ) (الحديث: ٨٨٠ في فتح الباري). (٤٠٨)

ئەبو سەعیدی خودری (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرموی: شایەتی دەدەم کە پێغه مبه‌ری خودا (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموی: (خۆشۆردن (غوسل) ی پوژی هه‌ینی پێویست (واجب)ە، لەسەر هه‌موو موسولمانێکی ره‌سیده هه‌روا سیواک کردنیش پێویسته‌ له‌سەر هه‌موو موسولمانێکی ره‌سیده، له‌پوژی هه‌ینی دا، هه‌روها خوبونخوش کردنیش، به‌لام به‌ مه‌رجی بۆنی خۆشی ده‌ست که‌وی)

باسی که‌وره‌یی هه‌ینی (فضل الجمعة)

٤٦٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدَنَهُ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّالِثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً إِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ) (الحديث رقم: ٨٨١ في فتح الباري شرح صحيح البخاري للمسقلاني - عليه الرحمة والرضوان). (٤٠٩)

ئەبو هوریره (ڕەزای خۆی لێ بێ) له‌ پێغه مبه‌ره‌وه (دروودی خودای لەسەر بێ) ده‌فه‌رموێ: (پوژی هه‌ینی هه‌ر موسلمانێ خۆی بشوێ) (له‌جه‌شنی خۆشۆردنی له‌ش پیسی

(٤٠٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٤٦ = ١٩٥٧.

(٤٠٩) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال، وباب:

الطيب والسواك يوم الجمعة، رقم: ٨٥٠ = ١٩٦١.

دەرکردن) ئەوجا لە کاتژێری یەكەما بڕوا بۆ نوێژی هەینیو، لە مزگەوت
چاوڕوانی نوێژی هەینی بکا، یاخود لەوێ خۆی خەریك بكات بە تاعەت و
زیکرو یادی خوداوە، وەك قورئان خوێندن و سەلاوات دان لەسەر پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) تاكاتی ووتارو نوێژەكەدی ئەوەی ئەمە بكات وەك ووشتێك بكا
بەخێروایە، و ئەوەی لە كاژێری دوویدا بچێ وەك ڕەشە و وڵاخی بكا
بەخێروایە، و ئەوەی لە كاژێری سێیەیدا بچێ وەك بەرانیکی شاخ داربكا
بەخێروایە، و ئەوەی لە کاتژێری چوارەیدا بچێ وەك مریشكی بكا بەخێر
وایە، و ئەوەی لە كاژێری پێنجەیدا بچێ وەك هێلكەیهك بكات بەخێروایە،
كاتێك كە پێشنوێزیش دەرچوو، كە بچێ بۆسەر مینبەر، بۆ ووتاری هەینی
خوێندنەو، ئیتەر فریشتەكانیش دەچن گوێ لە ووتارو خوتبە كە دەگرن و
ئەوەی كە لەوێ دوا دی، ناوی لە دەمفەتری ئەواندا نانوسرێ، مەبەست
ئەو دەمفەترەیانە كە تا بێتە بۆنوسی نی ئەو كە سەنە كە لە یەكێ لەم پێنج
كاژێرانەدا دێن بۆ جومعه).

ڕۆژدان لە سەر و پێش

٤٦٨ - عَنْ سَلْمَانَ الْفَارِسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ وَيَدْهِنُ مِنْ دُهْنِهِ أَوْ يَمَسُّ مِنْ طِيبٍ بَيْتِهِ ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ثُمَّ يُصَلِّي مَا كُتِبَ لَهُ ثُمَّ يَنْصِتُ إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى) (الحديث: ٨٨٣ - طرفه في: ٩١٠). (٤١٠)

سەلمانێ فەرسێ (ڕەزای خۆی لە بێ) فەرموی: (ئەو پیاوێ لە ڕۆژی هەینی دا، خۆی
بشۆڕێ، تا بۆی دەگەڕێ خۆی پاک و خاویێ ڕابگەڕێ، سەر و پێشی خۆی

شانه بکاو، له پړونی قزی پړونیان لی بدا، یالو بونه خوښه ی که له مال له وهه یانه خوئی بونخوش بکا، ئینجا له مال دمرچئی و بچئی بؤ مزگهوت و لهوئی نه بی به ئهرك وزه حمهت بؤ كهس و، خوئی نه ترنجینیتنه نیوانی دوو كهسه وه و، سه خله تیان بکا، نه و جا نه وه نده ی كه خودای گه وړه له چاره ی نوو سیوه نویژی سوننهت بکا، وه کاتی كه پیښوئژ دهست دهكا به فهرمایشت و ووتار خویندنه وه، نه و بی دهنګ بی وگوئی بگری له قسه کانی، نه و پیاوہی له رږزی ههینیدا نه مانه بکا، بی گومان كه خودا خوش دهبی له گوناہی نیوان ههینی پیښووی و نه م ههینییه ی).

پوون گردنه وه :

نه بوو عه بدوللا سملانی فارسی، په کیكه له هاوړئ ناوداره نازداره کانی پیڅه مبه ر (په زای خوی لی بی)، خه لکی رامه هورموزه له ولاتی نه سپه هان، ته مهنی زور زور دریژ بووه، ته نانهت زور له میژوونوسه کان ده لئین (۲۵۰-۳۵۰) سال ژیاوه. مرؤقیکی ههست ناسکی سروشت پاک بووه، به سروشت پاکیی خوئی بیزی له نایینه پووجه کانی پیش ئیسلام کردوته وه، ویل بووه له شوین نایینییکی راست و دروستی رپکی سروشتی پاکي، تا له سهرمنجاما به خزمهت چه زرمته دهگا، وه ئه شقی ئیسلام دهبی. کاتی دهنګ وباسی هاتنی پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) ده بیستی، دی بؤ خزمهتی، به لآم له ری دیل ده کری و، له مه دینه دمفرؤشرئ وده کری به کوپله. له سایه ی ئیسلامه وه نازاد دهبی، له غه زای خه نده قا به شداری کردووه، نه و نه ندازیاری هه لکه ندنی خه نده قه که بوو، به دهوړی شاری مه دینه دا، پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) زوری خوش دهویست، دهیغه رموو: (سَلْمَانٌ مِّنْ اَهْلِ الْبَيْتِ) هه روا پیڅه مبه ر (دروودی خودای له سره بی) ده فهرموئ: (به ههشت نارمزوومه ندی دیداری نه م سی كه سه یه: عه لی و عه ممار و سملان).

نامادهی غهزای خهندهق و هه موو غهزاکانی پاش خهندهق بووه، ههروا به شداریی له نازاد کردنی وولاتی عیراقدا کردووه، بۆماوهیی بووه به سه رهکشاری مه داین، که نیستا ناوداره به سه لمانی پاک، له نزیك به غداوهیه، تاقی کیسرا وا لهوی.

سه لمان پیاویکی زانای به هره مهندی خیرخوای خاوهن زوهدی له خواترسی سوڤیلکهی چله کیش (موتقه ششیف) بوو، مووچه و به راته کهی پینچ ههزار درهه بوو، که وهری دهگرت یهك سهر دهیگرد به خیر، به دهستی خوئی له په لکه خورما و شتی تری وا چنراوی دهچنی و به وه دهژیا، دیاری و دهسه نه وخیر و یارمهتی له کهس وهر نه دهگرت، به رهنجی شانی خوئی دهژیا، وهك حه زرهتی داوود (سه لامی خودی له بن) سه لمان خانوی نه بوو، زوربهی کات له بن سیبهری دیوارو درهختا داده نیشته، هه تا پیاوئی قایلی کرد که کوله بهی کهی وای بۆدروست بکا، که له بابوژران و خوژمه تاو بیپاریژی، به لام به مه رجی نه وهنده تهنگه بهرو تهسك و تروسك بی نه گهر له ناوی دا رابوهستی سهری بدا له بنمیچه کهی، نه گهر قاج دریزبکا، قاجی بدری له دیواره کهی! نه ویش رازی بوو.

سه لمان گوئی به جی و بهرگی که شخه نه ده دا، عابایه کی هه بوو لایه کی ده کرده بهریو، نه ولایه کهی تری له ژیریا داده خسته! پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بن) کاتی پهیمانی برایه تی (موناخات) ی به ست له ناو موسو لماناندا، سه لمان و نه بوو دردی کرد به برای ئاینی یه کتری. گه ئی له هاوړپیان پیغه مبهرو له چینی دووه می موسو لمانان، واته: له سه حابه و تابعین، زانسته و سونه ته و شه ریعتیان له سه لمانه وه وهر گرتووه، له هاوړپیان وهك نه م زاتانه: ئیمامی نه نه سی کوپی مالیک و که عبی کوپی عوجره و ئیبنو عه بباس و نه بوسه عیدی خودری و ئیبنو عومره و نه بول توفهیل، له پهیره وانیش (تابعین: شوین که وتوان) وهك نه م زاتانه: نه بوعوسمانی نه له نه هدی و تاریق ئیبنو شیهاب و سه عیدی کوپی وههاب.

سەلمان (رەزەي خوی لی بی) گەرچی زۆر زۆر تەمەن درێژ بوو، وەژیانیکی زۆر زەبرو پەرلە زوهدو چلە کیشی و کەمخۆری و شەونخونی هەبوو، بەلام لەسایەي خوداوە تابلێی چالاک و لەش سوک و بەتوانا بوو، بەبەلگەي ئەو کە لەپاش مەرگی پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بی) سەلمان بەشداری لەغەزاو شەپو شۆپو کوشتاردا وەک جاران دەکرد، چوست و چالاکي رۆژانەي هەربەر دەوام بوو، تەنانەت توانای ژن و میردیشی مابوو، ژنیکی لەهۆزی کیندە هیئا، بۆیە زەهەبی (رەحمەتی خوی لی بی) دەرەرموئ: لە پێشا وای حالی بوم کە هەموو فەرمايشتەکان ئەو دەگەیهنن کە تەمەنی سەلمان لە دووسە دووپەنجا سال تیپەرپو، راجیای تەنیا لەو داهەیه: کە ئایا تەمەنی لەو تیپەر بوو یان نا؟). ئەو چا دەرەرموئ: (بەلام لەپاش دا لەمە بەشیمان بوومەو، وەبۆم دەرکەوت کە تەمەنی سەلمان لەهەشتا سال زیاتر نەبوو).

بەلام شیخی عەسقلانی (رەحمەتی خوی لی بی) لەئێصا بەدا دەرەرموئ: (زەهەبی سەرچاوەي ئەم بۆ چۆنەي خۆی پون نەکردۆتەو، وادمانم لەو ی وەرگرتوو کە سەلمان لەپاش مەرگی پیغەمبەریش بەشی خۆی چالاکي جەستەیی ماو، ئەو دەرەرموئ: بەشداری لەفوتوحاتی پاش مەرگی پیغەمبەر دا کردوو، وە ژنیکیشی لەهۆزی کیندە هیئاو، کەشتی وانیشانەي بەردەوامی چالاکي ئاسایی کاتی پێش پیری یە) تا ئەوئ کە دەرەرموئ: (..شتی وای بۆ سەلمان، لە خەواریقی عاداتە، واتە: لەو رۆداو بەرچاوانەیه، کە سنووری ئاسایی وینەي خۆیان دەبەزینن و لەیاسا ئاسایی شکینەکانن). هیچ مانع و رێگریک نییە لەراستی و دروستی ی ئەو، ئەو دەرەرموئ: (زانین دۆستەکان دەرەرمون: بەبی گومان ئەسپانی یاندا دەرەرموئ: (زانین دۆستەکان دەرەرمون: بەبی گومان کە سەلمان دووسە دووپەنجا سال ژیاو، ئەگەر سێسەو پەنجا سال نەژیای).

بەندەش کە وەرگێری ئەم نامەیه دەلێم :

به بۆچونی بهنده هه ربابه تی په یوهندی به ئاینه وه هه بی، به لگهی نه قلی زۆر رۆل نابینی، قسه قسه ی به لگهی نه قلییه، مه گهر به ناشکرا عه قل ئه وه قسه یه به هه له یه کی په تی دابنی دهنه نه گهر ئیمه ته نیا به پیوه ری ژیری روت، به تایبه تی به پیی بیرو باوه ری داسه پاوی به ناو زانستی و عه قلانی نه مپۆ، بپیار به دین، ده بی زور به ی سیرمه و ژیان نامه ی پیغه مبه ران و یارانیا ن و پیا و چاکان رته بکهینه وه.

دهقی قورئان و دهقی سونه تی راست و دروست و دهقی نامه ی پیروزی یه هودو نه صارا، که ئیستاش ئه وه دهقانه هه موو، به پێک و پێکی و به دروستی ماون به لگهی رۆشنن له سه ره رودانی زۆر شتی نانا سایی و خاریقی عاده ت له ژیا نی پیغه مبه ران و یارانیا نداو، هه روا له ژیا نی پیا و چاکاندا.

له قورئان و ته ورات دا دهقه رموی، نووح دهو ری هه زار سال ژیا وه، له قورئاندا دهقه رموی، ئه صحابو الکهف دهو ری سی سه ده سال له نه شکه و ته که دا خه ویا ن لی که و ت، زور به ی زانیا ن دهقه رموون: خد ری زینده هه تا ئیستاش هه رما وه ونه مر دوه!

ته نانه ت له م چه ره خه ی ئیمه ش دا ته مه ن درێژی واهه یه له سه دو په نجا سال تی په پیه وه.

هه ئو یستیکی مه ردا نه :

كاك دوكتۆر موحه ممه د شه ریف گێرپیه وه، گو تی: (كه رمه ی جه نگی كه ندا و بوو، فه رهنسا پشت گیرییه کی ته وای عیراقی ده كرد، می شیل عه قله ق خو ی له پاریس بوو، له و كاته دا من و وه زی ری ئه و قاف له گه ل وه فدی کی ده و له تی کی ئیسلامی دا، چووین بۆ سه ردانی مه رقه دی ئیما می ئه عظه م (رمزا و رحمه تی خودی ئی) له به غدا، مه لای مزگه و تی ئیما می ئه عظه م می ش پێشوازی ئی كر دین و له گه ئمانا هات و ده رگا که ی بۆ كر دینه وه. که چوینه ژوو ره وه،

له شوینیکی دیاری بهر چاودا، به خه تیکی گه ووره نهم حه دیسه هه ل واسرا بوو:
(لو كان الايمان عند الثريا لناله رجال من بلاد فارس).

گوتی: ئاغای ومزیر که چاوی بهمه کهوت چاوی په پریه تهوقی سهری،
له مه لای مزگه وته که تووره بوو، گوتی: نه مه چیه لی ردها هه ل واسراوه،
زوو کهن لایدهن، لایدهن!

گوتی: ئیمامی مزگه وته کهش زور له سهه خۆ گوتی: جه نابی ومزیر، نه وه
(بلادی فارس) نیی، به لگوو (بلاد بارس) ه.

گوتی: ومزیر نه مری دمر کرد: مه لاکه نه قل بکری و عوقوبه تیش بدری.

جاسه مان له پاش ته مه نیکی دریزی پیروز، له مه دائن له دواوایی جینیشینی
عوسماندا، له سالی سی و پینجی کوچی دا گیانی سپارد، گۆری پیروزی هه تا
ئیستایش زیاره تگایه وا له سه مان پاک. رهزاو ره حمه تی خودا له سه مان و
له هه موو هاوړی یانی پیغه مبهه (دروودی خودی له سهه بهن) سوپاس بو خودا من بهش
به حالی خۆم دینی گۆره کهیم کردوه.

٤٦٩ - عن ابن عباس (رضي الله عنهما) أنه قيل له: ذكروا أنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (اغْتَسِلُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْسِلُوا رُءُوسَكُمْ وَإِنْ لَمْ تَكُونُوا جُنُبًا وَأَصِيبُوا مِنَ الطَّيْبِ) قال ابن عباس: أما الغُلُ فنعم، وأما الطيب فلا أدرى (الحديث: ٨٨٤ - طرفه في: ٨٨٥). (٤١١)

طاووس (رهزی خوی لی بهن) دهفه رموی: عه رزی ئیبنو عه باسم کرد: واباس ده کهن
که پیغه مبهه (دروودی خودی له سهه بهن) فه رموویه تی: رۆزی هه یینی سهه رو له شی خۆتان
ته واو بشۆرن، باله شیشستان پیس نه بی، وه خۆستان بوون خۆش بکهن، ئیبنو

عہدبانیس (ہرمزی خوی لئ ہر) فہرموی: بؤ خوشوردن بہئی وای فہرمووہ، بہلام بؤ خوبؤن خوش کردن نازانم کہوای فہرمووہ یانا.

(باش ترین بہرگی، بؤچوون بؤ نویژی ہہینی لہبہردہکا)

٤٧٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) رَأَى حُلَّةَ سَيِّرَاءَ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ فَلَبِستَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلِلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ) ثُمَّ جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا حُلَّةٌ فَأَعْطَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنْهَا حُلَّةً فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَسَوْتَنِيهَا وَقَدْ قُلْتَ فِي حُلَّةِ عَطَارِدٍ مَا قُلْتَ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَمْ أَكْسُكَهَا) لِتَلْبَسَهَا فَكَسَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَخَا لَهُ بِمَكَّةَ مُشْرِكًا) (الحديث: ٨٨٦- اطرافه في: ٩٤٨، ٢١٠٤، ٢٦١٢، ٢٦١٩، ٣٠٥٤، ٥٨٤١، ٥٩٨١، ٦٠٨١). (٤١٢)

عہدوللای کوری عومہر (ہرمزی خودیان لئ ہر) فہرموی: جاری عومہری کوری خہطاب قاتیکی ئاوریشمی پەتی لہبہر دەرگای مزگہوتا دہبینی، عہرزی حہزرت دہکا: ئەی پیغہمبہری خودا خوزگا ئەم دەستہ جلەت دہکری، بؤ رۆژی ہہینی لہبہرت دہکرد، ہہرومہا کاتی ومفدی دین بؤ خزمەتت لہبہری بکہ.

پیغہمبہریش (دروودی خودی لئ ہر) دہفہرموی: (ئەم جوۆرہ جلہ لہبہر ئەوہدی کەئاوریشمی پەتیئہ ئەو پیاوانہ لہبہری دہکەن کەبەشیان بہنازو نیعمەتی ئەوجیہانہوہنہبئی). لہپاشا چەند دەستی لہوجوۆرہ بہرگہ ئاوریشمینہ ہیئران بؤپیغہمبہر (دہمستی خوی لئ ہر) پیغہمبہرئەو قاتانہی دابەش کرد بەسەر ھاوپیانی

دا، دەستیکی لییان نارد بۆ عومەر. عومەر عەززی پێغەمبەری کرد: ئەو پێغەمبەری خوا، ئەو رۆژە کە عەطاریدی بازرگان قاتیکی لەم جۆرە لەبەر دەمی مزگەوتدا دانا بوو، من عەرز کردی ئەم قاتە بکەرەو بۆرۆزانی هەینی و بۆ پیشوازی وەفد لەبەری بکە، تۆ فەرمووت شتی وا پیاوی لەبەری دەکا کەبەشی بەخۆشی ئەو جیهانەو نەبی، کەچی ئیستا تۆخۆت لەهەمان جۆرە قات، قاتیکت بۆم ناردوو، بفرموو ئەمەم تۆ بگەیهنە!

پێغەمبەریش (دروودی خۆی لەسەر بێ) فەرمووی: (خۆم ئیستا ئەم قاتەم بۆ ئەووە بۆت نەناردوووە کەخۆت لەبەری بکە، دەتوانی بەشیوەیهکی تر سوودی ئی وەرگیری). ئیتر عومەریش ئەو دەستەجەلی دابەبرایەکی هاوبەشیپیدا کەری خۆی، کەهیشتا موسوڵمان نەبوو بوو، هەر لە مەککە نیشتەجێ بوو.

سیواک کردنی رۆژی هەینی

٤٧١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي أَوْ عَلَى النَّاسِ لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ صَلَاةٍ). (الحدیث: ٨٨٧- طرفه فی: ٧٢٤٠). (٤١٣)

لەئەبوو هورەیرەو (مەزای خۆی لەسەر بێ) پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەر بێ) دەفرمووی: (مەبادا ئەرك بێخەمە سەرشانێ گەلی ئیسلامەم، دەنا بۆ کردنی گشت نوێژی فەرمانەم بۆ دەکردن کەسیواک بکەن).

٤٧٢- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِي السَّوَاكِ). (الحدیث: ٨٨٨). (٤١٤)

(٤١٣) أخرجه مسلم في الطهارة، باب: السواك، رقم: ٢٥٢ = راجع رقم: ١٩٥٧ وما بعده.

(٤١٤) الظاهر انه من افراد البخاری. لاحظ (العینی) ١٣/١٨٢/٦ و (فتح الباری) ٤٩٦/٢-خاتمة).

ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرەمۆی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) فەرەمۆی: (خۆتان دەزانن کە سەبارەت بە سیواک زۆرم لە گەڵ داگوتن، کەواتە هەق وایە کە بە گوێم بکەن!).

لە نوێژی بە یانی ڕۆژی هەینی دا چی سوننەتە بخوێندرێت

٤٧٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقْرَأُ فِي الْجُمُعَةِ، فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ: (اَلَمْ تَنْزِيلُ) السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ (الحدیث: ٨٩١- طرفه في: ١٠٦٨). (٤١٥)

ئەبوھورەیرە (ڕەزای خۆی لێ بێ) فەرەمۆی: هەمیشە، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) لە رکاتی یەگەمی نوێژی بە یانی ڕۆژی هەینی دا، لە پاش خوێندنی سورەتی فاتحە، سورەتی ئەلیف لام میمی سەجدە بەتەواوەی دەخوێند، وە لە رکاتی دووەمیدا، لە پاش فاتحە، سورەتی (هل أتى على الإنسان حين من الدهر) دەخوێند.

باسی کردنی هەینی لە گوند و شاردا

٤٧٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ: (كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). قَالَ: وَخَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ: (وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ، وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ). (الحدیث: ٨٩٣- أطرفه في: ٧١٣٨، ٥٢٠٠، ٥١٨٨، ٢٧٥١، ٢٥٥٨، ٢٥٥٤، ٢٤٠٩). (٤١٦).

(٤١٥) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: ما يقرأ في يوم الجمعة، رقم: ٨٨٠ = ٢٠٢٥ شيخا.

(٤١٦) أخرجه مسلم في المغازی (العینی/٦/١٩٠/٨) - المترجم = ٤٧٠١.

ئىبنو عومەر (رەزىي خۇدانى ئەلەيھى) فەرەمۇي: بەگۈننى خۇم لەزارى پېغەمبەرم بىست
(دروودى خۇي ئەلەيھى) دەيفەرموو: (ئاگاداربىن كەئىيە ھەموتان، ھەرگەسە بەپىي بەر
پرسىياري خۇي چاودىرن وەك شوانى ديار ران، پېشەوا كەسەرۈكى نەتەوھى
ئىسلامە-شوانى ئەوگۇمەئە خەلگەيە، كەبووہ بەسەرۈكىيان، لەلای خودا
بەرپرسىيارە لەئەركى پېشەوايى، سەبارەت بەو گەلى ئىسلامە، كەوان لەژىر
چاودىرىي ئەودا، ھەروا ھەموو پياوئى (لەناو مال و منالئى خۇيدا) چاودىرەو
شوانيانە، دەبىي وەك شوانى باش چاودىرىي بەرژەوھندى مال و منالئى خۇي
بكا، چونكە لەلای خودا بەرپرسىيارە لەوہ، ھەروھە ھەموو ژنئى (لەناو مالئى
مىردىدا) چاودىرەو، لەلای خوداى گەورە بەرپرسىيارە لەرەچاوكردنى
بەرژەوھندى ئەوانەى كەوان لەژىر چاودىرىي ئەودا، ھەروھە نۆگەرەش
چاودىرە بەدىار سامانى ئاغاگەيەوہ، وەلەلای خوداى گەورە بەرپرسىيارە
لەوھى كەوا لەژىرچاودىرىي ئەودا). ئىبنو عومەر فەرەمۇي: وادەزانم
كەپېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرەموشى: (ھەروھە پياو چاودىرە
لەناو سامانى باوكى دا، وەلەلای خودا بەر پرسىيارە لەرەچاودىرەو، خۇي،
تېكرا ئىوھى گەلى ئىسلام، ھەموتان، ھەرگەسەى بەپىي پاىەو پلەى خۇي،
چاودىرن و پاسەوانن، وەھەمويشتان، ھەر كەسە بەپىي پاىەى خۇي لەناو
گەلى ئىسلام دا، بەرپرسىيارن لەرەچاوكردنى بەرژەوھندى ئەوھى كەوا لەژىر
چاودىرىتان دا). (تاج-ز-۱۰۶ ژ-۲۴۳۱ ج-۴).

ئەگەر كەسنى نەچى بۇ نوپۇزى ھەينى نايە خۇشۋوردنى لەسەرە

وەك ژن و منال

۴۷۵ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - (تَحْضُرُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَوْثَرُ الْكِتَابِ مِنْ قَبْلِنَا، وَأَوْتِنَاهُ مِنْ بَعْدِهِمْ، فَهَذَا الْيَوْمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ، فَهَذَا آتَا اللَّهُ، فَغَدًا لِلْيَهُودِ، وَبَعْدَ غَدٍ

لِلنَّصَارَى) فَسَكَتَ، ثُمَّ قَالَ: (حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ، يَوْمًا، يَغْتَسِلُ فِيهِ رَأْسُهُ وَجَسَدُهُ). (الحديث ٨٩٦ و ٨٩٧، الحديث ٨٩٧ طرفاه في ٨٩٨، ٨٩٧، ٣٤٨٧) (٤١٧)

بروانه: فہر موودہی ژمارہ (٤٦٥) کہ لہ پیئشہوہ رابورد.

لیژردا لہ دواوہ ئہم پتری (زیادہ) یہی ھہیہ:

ئہوجا ھہ زرمٹ (دروودی خودی لیسر ہن) خاموش بوو، لہ پاشا فہر مووی : کہواتہ مافی خودای گہورمہ لہ سہر ھہ موو موسوئمانی، کہ ھہ موو ھفتہیی، جاری سہر ولہش ولاری خوئی پاک بشوئی).

لہ ماوہی چہ ندہوہ دہبی بچن بو نوئزی ھہینی ..

٤٧٦- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّاسُ يَتَنَابُونَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ مَنَازِلِهِمْ وَالْعَوَالِي، فَيَأْتُونَ فِي الْغُبَارِ يُصِيبُهُمُ الْغُبَارُ وَالْعَرَقُ، فَيَخْرُجُ مِنْهُمْ الْعَرَقُ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنْسَانٌ مِنْهُمْ وَهُوَ عِنْدِي، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَوْ أَنَّكُمْ تَطَهَّرْتُمْ لَيَوْمِكُمْ هَذَا). (الحديث: ٩٠٢) (٤١٨)

عائیشہی ھاوسہری پیئغہ مبہر (دروودی خودی لیسر ہن) فہر مووی: خہ لکیکی زور بہسہرہ لہ گوندو جیگہو دیہاتہکانی دہوروبہری مہدینہوہ، دہاتن بو نوئزی ھہینی، بہتایبہتی لہوگوندانہوہ دہاتن کہ پییان دہگوترا عہوالی، کہدہوری دوومیل تا شہش میل لہ مہدینہوہ دوور بوون، لہلای رۆژ ھہلایئہوہ، کہدہاتن ریگہ کہ خوئہ پتانی بوو، بہناوتہ پوتوزا دہاتن، ھہم توژاوی دہبون و ھہم نارہقیان دہکرد، بہہر حال بہھوی بوئی ئہرہقو شتیواوہ، کیئشہیان بو ھاونشین دروست دہکرد، جاری پیئغہ مبہر (دروودی خودی لیسر ہن) لہمالی

(٤١٧) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الطيب والسواك يوم الجمعة برقم: ٨٤٩ = ١٩٦٠.

(٤١٨) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: وجوب غسل الجمعة على كل بالغ من الرجال برقم: ٨٤٧ = ١٩٥٥ شيجا.

من بوو، خوځم له خزمه تیدا بووم، مروؤفی له مانه، یاچه ند کسی له مانه هاتن بو خرمه تی، له سهر ئه م حاله، جاپیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر به) فهرمووی: (خوزگه له م روژدها، که ده هاتن بو نوپزی جومعه، خوټان بشوردایه و، به پی ی توانا خوټان پاک و خاوین رابگرتایه).

کاتی کردنی نوپزی ههینی ..

٤٧٦- (مکرر) قَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَانَ النَّاسُ مَهَنَةً أَنْفُسِهِمْ وَكَانُوا إِذَا رَاحُوا إِلَى الْجُمُعَةِ، رَاحُوا فِي هَيْئَتِهِمْ، فَقِيلَ لَهُمْ: (لَوْ اغْتَسَلْتُمْ). (الحديث: ٩٠٣- طرفه في: ٢٠٧١).

ديسان عائشه (همزای خوی لی به) فهرمووی: جاران موسولمانان خوټان خرمه تی خوټانیان ده کرد، زوربه یان خوټان نوکهری خوټان بوون، رهنجبه رو خرمه تکاریان نه بوو، جا که له سهره تای تاقی ئیواردها ده چوون بو نوپزی ههینی، له سهر کارو فهرمانه کانیانه وه دهرؤیشتن بو مزگه وت، ههر به و شیوهیه و به جل و بهرگی ئیش و پیشه کانیانه وه ئاماده ی نوپزه که ده بوون. بویه پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر به) فهرمووی پیان: (ئه گهر خوټان پاک بشوردایه زور شتی چاک بوو).

٤٧٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ. (الحديث: ٩٠٤). (٤١٩)

ئه نه سی کوری مالیک (همزای خوی لی به) فهرمووی: پیغه مبه ری خودا (دروودی خودای له سهر به) ئه وکاته نوپزی جومعه ی داده به ست، که خوړ به دیمه ن له ناوهراستی ئاسمان لاده دا، که ده ق ده کاته سه ره تای کاتی نوپزی نیومرؤ.

له قرچہی گهرمادا، کاتی نویتزی ههینی کهیه ؟

٤٧٨- وعنه (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: كان النبي (درودی خودای لیسر بآ) إذا اشتد البرد بكر بالصلاة، وإذا اشتد الحر أبرد بالصلاة، یعنی الجمعة. (الحديث: ٩٠٦ فی فتح الباری شرح صحیح البخاری). (٤٢٠)

دیسان ئه نهس (پرمای خودای لیسر بآ) فهرمووی: دهستووری پیغه مبهه (درودی خودای لیسر بآ) وا بووله ته شقی سه رمای زهستاندا نویتزی ههینی زوو بهزو له سه رهتای کاتدا دهکرد، به لام کاتی گهرما دههات، به فینکی نویتزی ههینی دهکرد، تاماوهیی دوای دهخست له قرچہی گهرمای نویتزی نیوهرپوڊا نهیده کرد.

باسی رۆیشتن بو نویتزی ههینی .. تاد

٤٧٩- عن ابی عَیْسٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قال: وَهُوَ ذَاهِبٌ إِلَى الْجُمُعَةِ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (درودی خودای لیسر بآ) يَقُولُ: (مَنْ اغْبَرَّتْ قَدَمَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ). (الحديث: ٩٠٧- طرفه فی: ٢٨١١). (٤٢١)

ئه بو عه بس (پرمای خودای لیسر بآ) دهچوو بو جومعه به دهم رپوه فهرمووی: له پیغه مبهه بیست دهیغه رموو: (ئهو کهسهی بو پرمزای خوا، قاجه کانی توژی رپگهی لی بنیشی، وهک ئه وه بجی بو نویتزی ههینی و له رپ ته بو توژی له پی یا له خووی بنیشی، یا له کاتی چوون بو غه زادا قاجه کانی خو لاوی بب، ئه و کهسهی ئه مه حالی بی خودا له ناگری دوژه خ حهرامی دهکا).

راهه و شیکردنه وه:

ئه بو عه بس (پرمای خودای لیسر بآ) ناوی عه بدوره حمانی کوری جه بهره، ئه نصارییه، ئه وسییه، یه کیکه له مه زانی هاوړی یانی پیغه مبهه، یه کی بوو له وانهی

(٤٢٠) لم یوافقہ مسلم علی تخریجه (المصدر السابق)- المترجم.

(٤٢١) قال فی فتح الباری: لم یوافقہ علی تخریجه مسلم (انظر فتح/٢/٤٩٦/٩٤١ خاتمة) - المترجم.

که که عبی کوری ئه شرمفیان به دۆزه خ شاد کرد، که به شیعر زهمی پیغه مبهری دهکردو دلی خه لکی لی سارد دهکردوه، له خزمهت پیغه مبهردا ئامادهی غهزای بهدرو گشت غهزاکانی تری بووه، له گهلا نهبو بوردهدا کاتی موسولمان بوون، دهستیان کرد به شکاندنی بتهکانی هۆزی بهنی حاریسه. کاتی نهبو عه بسه کویر بوو، پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بئ) گوچانیکی پی داو، پیی فهرموو: (ئهمه بکه به چراوگ بو خۆت) ئیتر له بهر دهمیهوه تاماوهیهکی باش روناکی دهکردوه بو. له ته مهنی هفتا سالیدا، له مه دینه، له سالی سی و چواردا گیانی پاکی سپارد، له گۆرستانی جهننه تول به قیغ به خاک سپێردرا، ئیمامی عوسمان نویژی له سهر ته رمه کهی کرد، ئهم زاتانه دابهزینه ناوگۆر مه کهی: نهبو بوردهو قهتادهی کوری نوعمان و محهمه دی کوری مه سه له مه و سه له مه ی کوری سه لامه، رهزای خودا له هه مویان بی.

تهنها ئهم فهرمودهیهی ههیه له بوخاریدا که واین له خزمهتیدا. یهکی بوو له وژماره که مه ی که له پیش هاتنی ئیسلامدا به عهرمبی دهینوو سی.

دروست نیه که سیک که سیک تر هه لبستی و

خوی له جیکه کهی دابنیشی

٤٨٠ - عن ابن عمر رضي الله عنهما يقول: نهى النبي صلى الله عليه وسلم: أن يقيم الرجل أخاه من مقعده ويجلس فيه. قلت لنافع الجمعة قال الجمعة وغيرها. (الحديث: ٩١١ - طرفاه في: ٦٢٧٠، ٦٢٦٩). (٤٢٢)

ئیبنوعومهر (رهزای خواهران له بئ) فهرمو: پیغه مبهرد (دروودی خودی له سهر بئ) جله و گیری دهکرد له وه: که پیاوی، له کۆری دانیشتهدا، برای ئاینی خوی له جیکه ی خوی هه لبستی و، ئه و جا خوی له ویدا دابنیشی.

ئیبینو جورمیج (رمزی خوی لی بی) دمه رموی: عهرزی نافیعم کرد: ئایا ئەم نەه ی
لی کردنە لەم کارە هەربۆ پۆژی جومعه وایه؟ نافیع فەرمووی: نەخیر بۆ
پۆژی هەینی و بۆ پۆژەکانی تریش هەروایه.

بانگی پۆژی هەینی

٤٨١- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّدَاءُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، أَوَّلُهُ
إِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ عَلَى الْمِنْبَرِ، عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَلَمَّا كَانَ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَثَرَ النَّاسُ زَادَ النَّدَاءُ الثَّالِثَ
عَلَى الزُّورَاءِ. (الحديث: ٩١٢- أطرافه في: ٩١٣، ٩١٥، ٩١٦). (٤٢٣)

سانیی کوری یهزید (رمزی خوی لی بی) فەرموی: جاران لەسەر دەمی
پێغه مبهردا (دروودی خودی لەسەر بی) لەسەر دەمی ئەبوبکر و عومەریش دا (رمزی خوێهان لی بی)
سەرەتای بانگ، لە پۆژی هەینی دا، ئەو کاتەبوو کە پێش نوێژ لەسەر مینبەردا
دادەنیشت، بەلام کاتی کە عوسمان بوو بە جینشین خەلک زۆر بوون و شاری
مەدینە قەرەباڵغ بوو، عوسمان (رمزی خوی لی بی) بانگی سییەمی لەسەر زەوراء زیاد
کرد (ب/د/ت/ن-تاج/١/٤٢٢ ز-١٤٦ ز-٨٤٣).

یهك بانگیژ بانگ دمه رموی

٤٨٢- وعنه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لَمْ يَكُنْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُؤَذِّنٌ غَيْرَ وَاحِدٍ،
وَكَانَ التَّأْذِينَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ حِينَ يَجْلِسُ الْإِمَامُ، يَعْنِي عَلَى الْمِنْبَرِ. (الحديث: ٩١٣).

دیسان ئەو فەرموی: عوسمانی کوری عەفان (رمزی خوی لی بی) لە پۆژی هەینی دا،
بانگی سییەمی داھێنا، ئەو کاتە کە خەلکی مەدینە زۆر بوون، چونکە پێغه مبهردا

خوی (درویدی خوندی لسمه برخه) پهك بانگ بیژى هه بوونه ویش نه وکاته بانگی دمفرموو که پیغه مبهه (که بهرنویژ خوینى نه وکاته بوو) دادمیشت له سهه دوانگه.

بیسنویژ له سهه دوانگه، که کویتى له بانگ بوو وهلامى دهسه نیته وه

٤٨٣- عن معاوية بن أبي سفيان (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) انه جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَلَمَّا أَذِنَ الْمُؤَذِّنُ قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ مُعَاوِيَةُ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَقَالَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ مُعَاوِيَةُ وَأَنَا فَلَمَّا أَنْ قَضَى التَّائِيْدِينَ قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى هَذَا الْمَجْلِسِ حِينَ أَذِنَ الْمُؤَذِّنُ يَقُولُ مَا سَمِعْتُمْ مِنِّي مِنْ مَقَالَتِي. (الحديث: ٩١٤). (٤٢٤)

موعاوييهى كورې نه بوسوفيان (مجزای خوښه بان لى برخه) پرؤزى ههينى له سهه دوانگه دانىشت، کاتى بانگويز دهستى کرد به بانگ گوتن و فهرموى: (الله اکبر، الله اکبر) موعاوييهش فهرموى: (الله اکبر، الله اکبر) بهلام کاتى بانگ بيژ فهرموى: (أشهد أن لا إله إلا الله) موعاوييه فهرمووى: منيش ههروا وهك تۆ ئهم شايه تيه دمدم، وهکاتى بانگ بيژ فهرموى: (أشهد أن محمدا رسول الله) موعاوييه ديسان فهرموويه وه: منيش ههروا وهك تۆ ئهم شايه تى به حقه دهدم. جاکاتى بانگ دهرکه بانگه کهى تهواو کرد، مووعاويه (مجزای خوی لى برخه) فهرموى: نهى نويز خوینى نه! ئهم وهلام سهندنه وهى بانگه که نیستا ئیوه له سهه ئهم شیومیه له دهه منتان بیست، بۆ خۆم له سهه ئهم جیگه یه له زارى پیرؤزى پیغه مبهه بیستووه، که له وه دهمه دا بانگ دهر بانگی دمفرموو، نه ویش ناواى دمفرموو.

واپه سه ننده و تار له سه ر دوانكه بدرا

٤٨٤ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا أَتَوْا سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، وَقَدْ امْتَرَوْا فِي الْمُنْبَرِ مِمَّ عُرْدُهُ فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَعْرِفُ مِمَّا هُوَ وَلَقَدْ رَأَيْتُهُ أَوَّلَ يَوْمٍ وَضَعَ وَأَوَّلَ يَوْمٍ جَلَسَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى فَلَانَةَ امْرَأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ قَدْ سَمَّاها سَهْلٌ مُرِي غُلَامَكَ التَّجَارَ أَنْ يَعْمَلَ لِي أَعْوَادًا أَجْلِسُ عَلَيْهِنَّ إِذَا كَلَّمْتُ النَّاسَ فَأَمَرْتُهُ فَعَمِلَهَا مِنْ طَرَفَائِ الْعَابَةِ ثُمَّ جَاءَ بِهَا فَأَرْسَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ بِهَا فَوَضَعَتْهَا هُنَا ثُمَّ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى عَلَيْهَا وَكَبَّرَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ رَكَعَ وَهُوَ عَلَيْهَا ثُمَّ نَزَلَ الْقَهْقَرَى فَسَجَدَ فِي أَصْلِ الْمُنْبَرِ ثُمَّ عَادَ فَلَمَّا فَرَغَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا صَنَعْتُ هَذَا لِتَأْتُمُوا وَلِتَعْلَمُوا صَلَاتِي. (الحديث: ٩١٧). (٤٢٥)

سه هلی کوړی سه عدی نه ل- ساعیدی (د مزى خوى لى بهى) چه ند پياوئ چوون
بوخزمه تی، له سه ر نه وه که مین بهر که ی پیغه مبه ر (د روډی خودی له سه ر بهى) له چى دارئ
بوو، بوو بوو به مشت و مریان، نه ویش پى فهرموون: به خوا من به باشی
دمزانم که مین بهر که له چى بوو، وه یه که م رپوژ که داندر ا به چاوى خوّم
ته ماشایم کرد، هه روا یه که م رپوژیش که پیغه مبه ر (د روډی خودی له سه ر بهى) سه ر که وه
سه رى به چاوى خوّم چاوم لى ی بوو، داستانى دروست کردنه که ی ناوا بوو:
ژنیکی نه نصارى هه بوو، نو که ریکی دارتاشی هه بوو، پیغه مبه ر (د روډی خودی له سه ر بهى)
ناردی بولای نه وژنه و پى ی فهرموو: (بلئ به نو که ره که ت که چه ند ته خته
داریکم بؤ دروست بکا، له سه ریان داده نیشم، کاتئ وتار دده دم بؤ مه ر دومه که).
ژنه که ش فهرمانی به نو که ره که ی کرد، نه ویش له دار که زى چه نگه له که (نه ل-
غابه) مین بهر که ی دروست کرد، نه و جا ژنه که هه والئ بؤ پیغه مبه ر (د روډی خودی

له سهر بڼ) نارد، كهوا دوانگه كه دروست كراوه، پيغه مبهړ (دروودی خودی له سهر بڼ) فهرمانی
 فهرموودوانگه كه يان دانا بو، ئاله ويدا كه لي يه تي، به چاوی خوځ له وودوا
 پيغه مهرم له سهر نهو مينبه ره دی، نويزی له سهری كرد، نه لاهو نه كبه ری
 نويز دابه ستنی كردو قورنانی خویندو ركوعی برد، لهم حالاندها له سهر ته ووقه
 سهری مينبه ركه بوو، له سهر دوا پلهی، كه خووی سی پليكانه بوو نه وسا
 كه له چه مينه وه هه لسا يه وه پړوی له قيبله و مر نه گيړا، پشتاو پشت
 له مينبه ركه دابه زی له سهر زهويه كه له ته نيشت پليكانه ی خواری خواره وه
 كورنوشی برد نه و جا سهر كه و ته وه سهر مينبه ركه، جاكاتی له نويزه كه لی
 بووه پړوی كرده نويز كهرهكان و پړی فهرموون: (نهی موسولمانه كان! بویه
 نه نويزه م ناوا كرد هه تا هه موتان به باشی چاوتان له جموجولی من بڼ له ناو
 نويزدا، كه چی دمكه مو چوڼ دميكه م، هه تا ئیوهش له كاتی نويز كردن دا
 چاوله من بكه و من بكه ن به سهر مه شقو ياسای نويز كردن له خو مه وه فير
 بڼ). (پروانه ژماره: ۲۴۱).

۴۸۵- عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنهم) قَالَ: كَانَ جِدْعٌ يَقُومُ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمَّا وُضِعَ لَهُ الْمُنْبَرُ سَمِعْنَا لِلْجِدْعِ مِثْلَ أَصْوَاتِ الْعِشَارِ، حَتَّى نَزَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ. (الحدیث ۹۱۸). (۴۲۶)

جابری كوری عه بدوللا (پړزی خودی لی بڼ) فهرمووی: سهر بانی مزگه و ته كه ی
 پيغه مبهړ (دروودی خودی له سهر بڼ) له سهر چه ند كوله كه يه كي دار خورما دروست كرا
 بوو، له پيش داپيغه مبهړ (دروودی خودی له سهر بڼ) كه وتاری ده خویندوه له پال يه كي له و
 كوله كه دارخورما يانه دا راده وه ستاو شانی پيوه ددها، به لام له پاش دا كاتی
 دوانگه كه دروست كراو، پيغه مبهړ (دروودی خودی له سهر بڼ) ته شریفی رويشته سهری بو
 وتار خویندنه وه، ومنه و كوله كه يه ی به جی هیشت، گویمان لی بوو نهو بنكه

دارخورمایه وهك وشترئ لهسهر گوان بی، یا وهك وشترئ تازه زابیو لهبه چكه كهی دابرابی، ناوا به دواي پیغه مبهردا دهیكوروكان، وهك منالی له دایکی به جی مابی دهستی کرد به گریان ههتا پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) له مینبه ره كه دابهزی و چوو بولای و دهستی کرده ملی و ناشتی کرده وه و ژیر بؤوه.

وتار ده بی به پیوه بی

٤٨٦- عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ قَائِمًا، ثُمَّ يَقْعُدُ، ثُمَّ يَقُومُ، كَمَا تَفْعَلُونَ الْآنَ. (الحديث: ٩٢٠- طرفه في: ٩٢٨). (٤٢٧)

عهبدو لای کوری عومهر (برزی خودیان له بی) فهر مووی: جاران پیغه مبهردا (دروندی خودی لهسهر بی) به پیوه له نویژی ههینی دا له پیش نویژی ههینی دا، دوو وتاری ئاینی ده خویندهوه، ریک وهك ئه وهی ئیستا ئیوه دهیكه، له پیشدا وتاری یه كه می دهدا به پیوه، ئه وجا دانهیشت، وچانیکی كه می دهگرت به قهد ئه ندازهی خویندنی سورمتی (قل هر الله) ئه وجا هه ل ده سایه وه به پیوه وتاری دوو هه می ده خویندهوه.

واباشه له وتارا له پاش ستایش، وتار خوین بلی! اما بعد

٤٨٧- عَنْ عَمْرِو بْنِ تَغْلِبَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِمَالٍ، أَوْ بِسَبْيٍ فَقَسَمَهُ، فَأَعْطَى رَجُلًا وَتَرَكَ رَجُلًا، فَبَلَغَهُ أَنَّ الَّذِينَ تَرَكَ عَتَبُوا، فَحَمِدَ اللَّهُ ثُمَّ أَتَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأُعْطِي، الرَّجُلَ وَأَدْعُ الرَّجُلَ، وَالَّذِي أَدْعُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنَ الَّذِي أُعْطِي وَلَكِنْ أُعْطِي أَفْوَمًا لِمَا أَرَى فِي

قُلُوبِهِمْ مِنَ الْجَزَعِ وَالْهَلَعِ، وَأَكِلُ أَقْوَامًا إِلَى مَا جَعَلَ اللَّهُ فِي قُلُوبِهِمْ مِنَ الْغِنَى وَالْخَيْرِ، فِيهِمْ عَمْرُو بْنُ تَغْلِبَ). فَوَاللَّهِ مَا أَحَبُّ أَنْ لِي بِكَلِمَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُمْرَ النَّعَمِ. (الحديث: ٩٢٣- طرفاه في: ٣١٤٥, ٧٥٣٥). (٤٢٨)

عەمری کوری تەغلیب (رمزی خوای لی بی) فەرمووی: جاری بری سامان، یاگۆمەلی ژن و خیزانی تالانیان هینا بۆپیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بی) ئەویش دابەشی کرد، خۆی چۆنی بەبەرژەوهند زانی ئاوا، جابەشی بازیکی لی داو، بەشی بازیکی تری لی نەدا، دواپی خەبەر دەگاتەو بەپیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بی) کەوا ئەوانە ی کەبەشی پێیان نەداوە گلەیی دەکەن. ئەویش بەم بۆنەییەو و تاریکی فەرموو: لەسەرمتاوە سوپاسی خوای گەورە ی کرد و ستایشیکی جوانی ئەوی کردو، ئەوجا فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بی): (لەپاش ئەم سوپاس و ستایشە عەرزم ئەمەییە: دە ی سویندم بەخودا گەلی جار وادەبی کەمن شت بەش دەکەم لەنیوان نیوودا، لەو شتە بەشی هەندئ کەس دەدم و بەشی هەندئ کەسی تری لی نادەم، بەلام لەدلیشەو ئەو پیاومیانم خۆشتر دەوی کەبەشیم نەداو، دە ی دزمانن ئەو بە وادەکەم؟ چونکە هەندئ کەس دمیان بینم هەرەلپە دەکەن و چاوبرسین و چا و چنۆکن، بۆیە منیش بەشیان دەدم، هەتا دلێان رابگرم و بیان کەم بەدۆستی نیسلام، لەهەمان کاتا بەشی هەندئ کەسی ترنادەم چونکە پشت ئەستورم لەووی کەئەوانە ی بەشیانم نەداو بەرچاوتیرن و خیر خوان، نیتەر لەسەر ئەم بنیاتە دمیان سپێرم بەو خودایی کەئەوا بەرچاوتیر و دل پرلەخێر دروستی کردوون. یەکیک لەم خودا پێداوانە ی کەمن دلنیام لەدلفراوانی یان عەمری کوری تەغلیبە (١).

جابهەمو جاری عەمر دەیفەرموو: دە ی سویندم بەخودای گەورە ئەم وشە مەدحە ی پیغەمبەر، کەسەبارەت بەمن فەرمووی، بە هەموو رانە و شترە

سوره گانی عمر مبی نادم، که رنگیان ده لئی رنگی بز نه مهر مژه، که نایابترین سامانی عمر مبانن.

راڼه و شیکردنه وه:

عمری کوری ته غلیب په کیکه له هاوړې ناسراوه نازداره ناودارم گانی پیڅه مبر، چهند فمر موده په که له پیڅه مبر موده ده گپړته وه، له صه حیحا په که راوی هیه که حه سنی به صری به، به لام له فمر موده تردا، که نه که پشتمینه راده و پلهی صه حیح راوی په کی تریشی هیه، که له تابیعینه و ناوی حه که می کوری نه عره جه. له بوخاریدا ته نیا دوو فمر موده ی هیه.

لیرمدانم خالانه روون ده که پینه وه، به نومیدی رچه شکندنن بو پیاده کردنی نم جوړه زانسته له ناو زمانی شیرینی کوردیدا:

۱- به وینه: نه بو عه بدلا نیامی حاکم دمفر موو: په کی له مهر جه گانی بوخاری و مسلم نه ویه: نه و سه حابه یی که فمر موده که ده گپړته وه، دمبی دوو راوی برپا پیکراوی هبی، چونکه مهر جی راوی نه ویه که مه جهول واته: نه ناس- نه بی، نه و میش به وه دپته دی که دوو شایه تی دادپه رومر بیناسن و ریوایه تی لیوه بکن، هه تا رمفعی جه هاله تی لی بی، وده ه مان شت مهر جه بوئو دوو تابعی یانه ی که ریوایه ت له صه حابه که وده که کن، هه ری که له وانیش دمبی دوو راوی برپا پیکراویان هبی، هه روا هه مان شت مهر جه بوئو موو چینه گانی تر.

نه و جا پیشه و حاکم دمفر موو: که چی چهند فمر موده یی له صه حیجی بوخاری و، له صه حیجی مسلم دا هیه، که په کیکیان نم فمر موده یی عمری کوری ته غلیبه، نم مهر جه یان تیادا نه هاتوته دی. شیخی عه سقه لانی له موقه دیمه ی فه تحولباری دا دمفر موو: (نم مهر جه ی حاکم باسی کردووه که رچی سه بارمت به هه ندی سه حابه که بوخاری ریوایه تی

لييانه وهكردوه. هه ئوه شاه وه ره چاو ناکړئ به لام له چينه کانی تری پاش سه حابه کاندا، له گشت فهرمووده يه کی نه صلدا، نه م هر جه به باشی ره چاو کراوه، له راستیدا له پهر اووی بوخاری پیر وژدا له سهره سهری کتیبه که دا، تاقه يه ک فهرمووده ی سهر چاوه (اصل) نییه، که له گیرانه وهی که سی بی که یه ک راوی هه بی).

۲- مهرجی بوخاری نه مه یه: (فهرموده یی دمرده یی نه که به کؤرا (اتفاق) راگو یز که ره کانی، هه موویان بپروا پیکراوین، هه تا ده گاته سهر هاوړپیه کی ناودار، له هاوړپییانی پیغه مبر، به بی ناته بایی و له یه ک جیاوازی له نیوانی گیر دراوه کانی (مرویات) هه ریه کی له گیر مرده وه متمانه داره چه سپینه ره کان دا، له هه مان کاتدا ده بی رسته که ی له سهر متاوه هه تا کؤتایی په یوه ست بی و پچر پچر نه بی، جان ه گهر هاوړپیکه، واته: سه حابه یه که، دوو گیر په وهی هه بوو، یازیاتر، نه وه زور باشه، دنا نه گهر یه ک گیر مرده وه (راوی) ی هه بوو، به پیکوپیکي به شیوه یه کی راست فهرمووده که ده چووه سهر نه وه هاوړئ یه نه وه یش هر به س ده کا).

۳- به شیوه یه کی گشتی، به کوردی په تی، کورت و پوخت، فهرمووده کانی صه حیجی بوخاری، هه موویان نالتونی تی زابن، له سهنکی مه حه ک دراو، بویه سهر جه م جیگه ی قه بوئی نه ته وهی نیسلا من، که س په خنه ی لییان نیه مه گهر ناحه زی ده غه ز له دل، یانه قامی گیزو ویز.

۴۸۸- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ عَشِيَّةَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَتَشْهَدُ وَأَتْنَى عَلَى اللَّهِ بِمَا هُوَ أَهْلُهُ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ). (الحديث: ۹۲۵-أطرافه في: ۷۱۹۷، ۷۱۷۴، ۶۹۷۹، ۶۶۳۶، ۲۵۹۷، ۱۱۵۰). (۲۹)

نہبو حومهیدی نهل- ساعیدی (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: شہوی پیغہمبہر (دروودی خوبی لہسر بی) گاتی خہوتنان لہپاش نویژ، ہہلسایہ سہرپی، وتاریکی خویندہوہ، لہسہرمتاودہ شایہتمانی ہیئا، فہرمووی: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) نہوجا سوپاس و ستایشی شایستہی پہرومردگار بیت کردی، لہپاشا فہرمووی: (لہپاش نہمہ).

٤٨٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -الْمِنْبَرَ، وَكَانَ آخِرَ مَجْلِسٍ جَلَسَهُ، مُتَعَطِّفًا مِلْحَفَةً عَلَى مَنْكِبَيْهِ، قَدْ عَصَبَ رَأْسَهُ بِعَصَايَةِ دِسْمَةٍ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَيُّهَا النَّاسُ إِلَيَّ). فَتَأَبَّأُوا إِلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ هَذَا الْحَيَّ مِنَ الْأَنْصَارِ يَقْلُونَ وَيَكْثُرُ النَّاسُ، فَمَنْ وَلِيَ شَيْئًا مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَطَاعَ أَنْ يَضُرَّ فِيهِ أَحَدًا، أَوْ يَنْفَعُ فِيهِ أَحَدًا، فَلْيَقْبَلْ مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَيَتَجَاوَزْ عَنْ مُسِيئِهِمْ). (الحديث: ٩٢٧-طرفاه: (٣٦٢٨، ٣٨٠٠). (٤٣٠).

ئیبنو عباس (ہمزای خوی لہ بی) فہرمووی: لہنہخوشینی سہرہمہرگا، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسر بی) لہمال ہاتہدمری، تہشریفی رؤیشت بو مزگہوت، پالتویہکی پیچابوو بہخویہوہ، دابووی بہسہر ہہردوو شانیدا، سہرپیچیکی رہشیشی پیچابوو بہسہریہوہ، رؤیشت تا تہشریفی چوو لہسہر دوانگہکہی مزگہوت دانیشٹو سوپاس و ستایشی خوایکردو نہوجا فہرمووی: (نہی موسولمانینہ! لہمنہوہ نزیک ببنہوہ) نہوانیش لہدہوری کو بوونہوہ، نہو جافہرمووی: (لہپاش سوپاس و ستایشی خودا، نہی مہسولمانینہ! بزائن تادی حہلکی تر زور دہبن، بہلام بہرہبہرہ نہم کوئمہلہی یاریدہدمرانہ، کہناودارن بہنہنصار کہم دہبنہوہ، چونکہ لہسایہی خواوہ لہہر چوار لاوہ ہہر خہلکہو دیو نیسلام دہبی، بہلام یاریدہدمران چینیکی تایبہتین، بریتین لہو

خەلکی مەدینەییە، کە کاتێ پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەمەکەووە کۆچی کردبوو ناویان، پشتی پێغەمبەریان گرتو بوون بە پێشمەرگەو پارێزەری، جاکە یەکیان لێ مردکەسیکی تر نایەتە جێگەی، تاواي لێ دێ پوژی دێ، یاری دەمەران لە چاو خەلکی تردا، وەک خوێی ناو چێشتیان لێ دێ.

جابا نامۆزگاری بێ لێتان ئەم چاکەییە ئەوانتان لەبیر بێ، جاکە راکاتی کەسێ لەئێوە بوو بەسەرەوکاری کاری، لەکارو باری گەلی پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) و مەدەسەلاتی ئەوەی هەبوو، کە زیان بەکەسێ بگەیەنێ، یاسوودیکی هەبێ بۆ کەسێ، ئەوە با چاکە چاکیان و مەبەرگێ و چاوپۆشی لە خراپیان (بکا).

نوێژی دیاری مەزگەوت لەکاتی وتارا

٤٩٠ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالتَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: (أَصَلَيْتَ يَا فُلَانُ؟) قَالَ: لَا، قَالَ: (قُمْ فَارْكَعْ رَكَعَتَيْنِ). (الحديث: ٩٣٠ - طرفاه في: ١١٦٦، ٩٣١). (٤٣١)

جابری کۆری عەبدوللا (مەزی خوێ لێ بێ) فەرمووی: پوژی هەینی بوو، پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) وتاری نوێژی هەینی بۆ مەردومەکە دەخویندەو، لەوکاتەدا پیاوی هاتە ژورەو ناوی (سولەیک) بوو پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) پێی فەرموو: (ئەو سولەیک! ئایا نوێژی دیاری مەزگەوت کرد، کە هاتیتە ژورەو؟) سولەیک فەرمووی: (نەه) پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووی: (دەهەتسە دوو رکات نوێژی سووکەتە بکە) ئەویش هەلسا دوو رکات نوێژی کرد.

رافەو شیکردنەو:

پێشەوا عەسقلانی (مەزی خوێ لێ بێ) لەم شوێنەدا، بەدورو درێژی لەم بابەتە دەدوێ، وەپێر لەپازدە بەلگەو بۆچونی ئەو زانایانە پووج دەکاتەو، کە دەتێت:

ھاتوو (داخل) لەکاتی خوتبەیی نوێژی ھەینی دا دروست نییە کەنویژی دیاری مزگەوت بکا. پالڤتەیی ڤەرماپشتەکەیی شیخی عەسقەلانی لەڤەتەج دا ئەمەییە: (ئەم داستانەیی سولەیک (پەڕی خۆیی لێ ھەت) کەبەچەندین شیوەیی جۆراو جۆر، لەلایەن ڤەرموودە زانە گەورەکانەو کێڤدراوئەو، دروستترین بەلگەییە لەسەر ئەو کەلەم کاتەدا بۆ ھاتوو دوو رکات نوێژی ساڵۆی مزگەوت سوننەتە. لێرەدا بەیادی ئەو ھەمکە شاپاوە مەزنانەو، لە پێشینانە باشەکانمان، کەئەم ھەموو شاکارە جوان جوانانەیان لەپاش خۆیان بە دیاری و یادگار بۆ نەتەوێ نیسلام بەجێ ھێشتوو، بەتایبەت لەبابەتی تەفسیر و سونەت و فێقەدا، لێرەدا بەو پەڕی پەرۆشەو ئەمەتان عەرز دەکەم.

داخەکەم ئێستا لەولاتی ئێمەدا، دوو بەلای گەورەیی دلتەزێن پەیدا بوون، کەبە بیرمۆری من ئەمە نەبوو، ئەھلی دین و ئایین دۆستان، لەدێرین دا، ھەموو یەک دڵویەک دەنگ بوون، بەلام ئێستا چینی دێرین بەسەرۆکایەتی مەلاکان و چینی نوێ دووبەرەکییەکی گەورەیان دروست کردوو، لەبەر ھێرش بردنە سەر یەک نایان پەرژێتە سەردوژمنە راستەقینەکانی نیسلام.

یەکەم: مەلای نەزانی ناپۆشنیری گۆیلە مەشتی پارتە عیلمانییەکان پەیدا بوون، لەباتی مۆتالای توحفەیی ئیبنوحوجەر و وەضوحی مەلانەبووبەکری موصەنیف، موراجعەیی (کتابنا و کتابکم) ی بەرپۆوە بەری ئەوقاف دەکەن، مەلا باشەکان کەنار خراون، مەگەر چۆنھا دەرنازگەیی چالاکی یتایینیان نادری، بەراستی ئەم مەلا مۆدێرنانە، لەھەموو شتێ دەچن لەمەلا نەبی.

دووھەم: کەسانی تریش پەیدا بوون، ئەوانیش نیمچە مۆدێرنێکن ھەموو خزمەتەکەیان بۆ نیسلام، بەناشارمەزایی خۆیان، دوو بەرەکییەکی فێقەییان بەرپا کردوو، دئی رەشە خەلک لەپێبازی زانا گەورەکان سارد دەکەنەو، لەبەر کۆبونەووە کارو باری حیزبایەتی خۆیان، نایان پەرژێتە سەر جومعەو

جہماعہت و دہوری قورٹان و شہونویژو زیکرو ویردو صہلاوات، بہہمر حال
لہخوا داوا دہکہین کہبہرہحمہتی بی سنوری خوئی فریای نہتہودی نیسلام
بکہوی. ثامین. (۲۰۰۹-۷-۱۶).

داوای باران لہوتاری نویژی ھینی دا

۴۹۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَصَابَتْ النَّاسَ سَنَةٌ عَلَى عَهْدِ
النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَبَيَّنَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ فِي يَوْمِ
جُمُعَةٍ، قَامَ أَغْرَابِيٌّ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ الْمَالُ وَجَاعَ الْعِيَالُ فَادْعُ اللَّهَ لَنَا
فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَمَا لَرَى فِي السَّمَاءِ قَرَعَةً، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا وَضَعَهَا حَتَّى ثَارَ
السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، ثُمَّ لَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِثْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَلَى
لِحْيَتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَطَرْنَا يَوْمَنَا ذَلِكَ وَمِنَ الْغَدِ وَبَعْدَ الْغَدِ وَالَّذِي يَلِيهِ
حَتَّى الْجُمُعَةِ الْآخِرَى.

وَقَامَ ذَلِكَ الْأَغْرَابِيُّ، أَوْ قَالَ غَيْرُهُ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَهْدِمُ الْبِنَاءَ وَغَرِقَ الْمَالُ
فَادْعُ اللَّهَ لَنَا فَرَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ (اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا) فَمَا يُشِيرُ بِيَدِهِ إِلَى نَاحِيَةِ مِنَ
السَّحَابِ إِلَّا الْفَرَجَتْ، وَصَارَتْ الْمَدِينَةُ مِثْلَ الْجَوْبَةِ، وَسَلَّ الْوَادِي قَتَاةَ شَهْرًا، وَلَمْ
يَجِئْ أَحَدٌ مِنْ نَاحِيَةِ إِلَّا حَدَّثَ بِالْجَوْدِ. (الحديث: ۹۳۳). (۴۳۲)

پیشہوا نہنہس (مزی خوی لی بی) ھہرمووی: بہسہرینی پیغہمبہر خوئی (دروودی خودی
لسمہر بی) خہلکی مہدینہ توشی قاتو قری بوون، پوژی ھینی بوو، پیغہمبہر (دروودی
خودی لسمہر بی) خہریک بوو وتاری دہدا، لہوکاتہدا پیاوئی لہعہرہبہ سارانشینہکان
ھہلساو گوتی: نہی پیغہمبہری خودا! نازہل و مالآت قریبوون، مال و منال
برسی بوون، لہبہر بی بارانی، دہی بھہرموو لہخوا بہارپیروہ کہبارانمان بو
ببارینئی. پیغہمبہریش (دروودی خودی لسمہر بی) ھہردوو دہستی بہرز کردہودو

فهرمووی: (ئەه‌ی خودایه! بارانمان فریاخه! ئەه‌ی خودایه! بارانمان فریاخه! ئەه‌ی خودایه! بارانمان فریاخه).

ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: بەه‌وگەسە گەگیانی من والە دەسیا، ئاسمان وەك مینا ساف بوو، یەك پەلە هەوری پێوەنەبوو، پێغمەبەر (بروودی خۆدی لەسەر بێ) دەستی دانەنەواند، هەتا لەبەرەكەتی دو‌عاكەیه‌وه بایئ هەلی کردو پارچە هەوری وەك كۆی پێك هینا، بەره بەره هەورەكە یەکی گرتو توند بوو، ئیتر باران وەك پل‌ووسك دایکردو ئاسمان د‌ەتگوت كونده‌ی پرله ئاوی سەر‌ه‌و ژێر‌ه‌و كراوه، ئیتر پێغمەبەر (بروودی خۆدی لەسەر بێ) لەدوانگەكە‌ی نەهاتە خوار‌ه‌و، هەتا دای كرده باران، سەربانی مزگەوتەكە د‌لۆپە‌ی كرد، باران‌اوه‌كە د‌لۆپ د‌لۆپ بەسەر ریشی پیرۆزی پێغمەبەر‌دا دەهاتە خوار‌ه‌و، ئیتر ئەو حەفته‌یه سەراسەر هەتا رۆژی هەینی د‌وایی، بارانمان بۆ باری.

جالە هەینی د‌وایی دا هەرئەو پیاو‌ه‌ی هەینی پیش‌و- یابیاو‌یكی تر لەكاتی وتاری هەینی دا هات بەپێوه لەخزمەتی پێغمەبەر‌دا راوه‌ستاو- عەرزی كرد: ئەه‌ی پێغمەبەری خودا! خانوو رووخاو رێگەوبان ب‌راو مال‌و سامان‌و م‌ال‌ات لەلافاوا خنكا، ئەو‌هن‌ده بارانی زۆر باری، ب‌فەر‌موو لەخودا ب‌پارێر‌ه‌وه كە ئیتر ئەم بارانە ب‌گ‌رێت‌ه‌وه. پێغمەبەر (بروودی خۆدی لەسەر بێ) زەر‌ده خەنە‌یی گرتی و هەردوو دەستەكانی بەرز‌ه‌وه كردو فهرمووی: (اللهم حوالینا لاعلینا: خودایه! بەدەورو بەرمانا ببیارینه، نەوه‌ك بەسەر سەرمانا) ئەنەس (ڕەزای خۆی لێ بێ) فهرمووی: ئیتر سەرنج‌م د‌ەدا پێغمەبەر (بروودی خۆدی لەسەر بێ) بەدەستی پیرۆزی بۆ هەرلای‌ن ئاماز‌ه‌ی د‌ەگرد، هەورەكە لەوئ د‌ەر‌ه‌ویی‌ه‌وه، سەرنج‌ام هەورەكە لەسەر ئاستی شاری مەدینە ر‌ه‌ویی‌ه‌وه وەك بازنە، وەك ك‌لاو رۆژنە‌ی لئ هات. شیوی قەناتیش، كەیه‌ك‌یكە لەشیوه كانی شاری مەدینە، یەك مانگی ر‌ه‌ب‌ه‌ق لافاوی نەوه‌ستایه‌وه، لەهەر لایەکی ولاتیش‌ه‌وه كەسئ د‌ه‌هات بۆ مەدینە ه‌ه‌وال‌و باسی ئەو بارانە زۆر‌ه‌ی د‌ەگیرایه‌وه.

بروانه تاج کوردی بهرگی یهك، (ل-۴۷۷ ز-۱۷۵ ژ-۹۴۲) ههرومها تاج کوردی، بهرگی چوار لاپههه (۳۶۱). دهبینی نهه تههجههیه لهکووی گیرانهوهكان وهرگیراون.

ئەبوو ھورەيرە (پەزىلەتلىك خوتۇن) **فەرمووى:** پېغەمبەرى **خوۋا** (دروندى خودى لەسەر بولدى)
فەرمووى: (رۆژى ھەينى لە وكتەدا كەپشنىڭ وتار دەخوينىتە، ئەگەر
 بەھاونشىنى خوت لهريزى نويزەكەدا بلئيت: وس، بىدەنگ بەئەووخوش
 وەك ئەو قسەى بيجادەكەى، كەشتى واپاداشتى نويزەكە پووج دەكاتەو.
 (تاج/۱۰/۴۳۴/۱-ز ۱۴۹-ژ ۸۸۶).

مه‌به‌ست له‌م فهرمووده‌یه ئه‌وه‌یه که‌له‌کاتی وتاری نوێژی هه‌ینی دا هه‌موو جووره قسه‌یی نه‌هی لێ کراوه، ته‌نانه‌ت بو‌ت نیه‌که به‌هاونشینه‌که‌مت بێتی: قسه مه‌که‌و گوێ له‌وتاره‌که بگره‌به‌لام ئه‌گهر له‌وکاته‌دا قسه‌ی کرد به‌نامازه حالی بکه که‌کاتی قسه کردن نیه‌.

٤٩٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: (فِيهِ سَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ، وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ) وَأَشَارَ بِيَدِهِ يَقْلُلُهَا. (الحديث: ٩٣٥- طرفاه في: ٥٢٩٤، ٦٤٠٠). (٤٣٤)

(٤٣٣) أخرجه مسلم في الجمعة، باب: الانصات يوم الجمعة في الخطبة، رقم: ٨٥١ = ١٩٦٢.

(٤٣٤) أخرجه مسلم في الجمعة باب: في الساعة التي في يوم الجمعة، رقم: ٨٥٢، ١٩٦٦.

نه‌بوو هوره‌یره (مرزى خوى لى بن) فهرمووى: جارى پیغه‌مبه‌رى خودا (درووى خوى لى بن) باسى رۆزى هه‌ینی ده‌کرد، فهرمووى: (کازپریکی واتیادایه، هه‌ربه‌نده‌یه‌کی موسولمان بۆی رپیکه‌وئ له‌وکاته‌دا راوه‌ستا بئ نوپزبکا، یاخود به‌کول و به‌دل له‌خودا بپارپته‌وه، ئیتر له‌وکاته‌دا داواى هه‌رشتیکی ره‌وا، له‌خیری دین و دنیا له‌خودا بکا، خودای گه‌وره بئ دلی ناکاو نه‌وشته‌ی بئ ده‌به‌خش!) .

فهرمووى: پیغه‌مبه‌ر (درووى خوى لى بن) به‌ده‌ستی پیشانی داین، که‌نه‌و ماوه‌یه گه‌لی که‌مه. (تاج/۱/۴۳۸/۲ ز- ۱۵۰ ژ- ۸۷۶ = ش/ت/ن).

۴۹۴ - عَنْ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ نُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ أَقْبَلَتْ عِيرٌ تَحْمِلُ طَعَامًا، فَالْتَفَتُوا إِلَيْهَا حَتَّى مَا بَقِيَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ قَائِمًا). (الحديث: ذورقم: ۹۳۶ فى فتح الباری بشرح صحیح البخاری، اطرافه فی: ۴۸۹۹، ۲۰۶۴، ۲۰۵۸، ۲۰۶۴). (۴۳۵)

جابیری کوری عه‌بدللا (مرزى خوى لى بن) فهرمووى: له‌رۆزى هه‌ینی دا، له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بووین، خه‌ریکبوو وتاری هه‌ینی ده‌خوینده‌وه، له‌وکاته‌دا له‌شامه‌وه کاروانی هات ده‌هۆل و زورنا له‌پیشیه‌وه بوو، هه‌تا مه‌ردوم بزانی که‌وا کاروانه‌که گه‌یشه‌جئ، ئیتر خه‌لکه‌که وتاره‌که‌یان به‌جئ هیشت و له‌مزگه‌وت دهرچون و دهرپه‌رین بۆلای کاروانه‌که، بۆشت کپین، ته‌نها دوازه که‌س له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا مانه‌وه. جاخودا ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناردە خواره‌وه: (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكَوْكَ قَائِمًا). جومعه ۱۱/۵۲- واته: ئه‌وانه‌ی له‌ده‌وری تۆبوون، کاتی چاویان به‌بازرگانی و مامه‌له‌و سه‌وداو ئه‌و کاره‌ بپه‌وه‌ده‌یه‌که‌وت، که‌بریتی بوو له‌وده‌هۆل و زورنایه، که‌له‌کاتی واداو له‌زۆر کاتی تریش ئاده‌میزاد خه‌ریک ده‌کاو، له‌به‌نده‌یی کردنی ساخ بۆ خودای

مەزن، دوری دەخاتەوه، ئەوانە لەم کاتەدا دەوری تۆیان چۆل کردو بلاوویان لێ کردو چوون بۆلای ئەو بەزمو رمزمە. (ت/١٩٧/٧/ف/د).

٤٩٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي قَبْلَ الظُّهْرِ رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَهَا رَكَعَتَيْنِ، وَبَعْدَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ فِي بَيْتِهِ، وَبَعْدَ الْعِشَاءِ رَكَعَتَيْنِ، وَكَانَ لَا يُصَلِّي بَعْدَ الْجُمُعَةِ حَتَّى يَنْصَرِفَ فَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ٩٣٧-أطرفه في: ١١٧٢، ١١٦٥، ١١٨٠). (٤٣٦)

ئەبنو عومەر (پەزەیی خۆپایان لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) دەستوری وابوو دوو رکات نوێزی سوننەتی لەپێش نوێزی نیوەڕۆوە دەکرد، وە دوو رکات لەپاشیەوه، وە دوو رکات لەپاش نوێزی شیوانەوه، پێغەمبەر ئەم دوو رکاتە ی پاش شیوانی لەمەڵەوه دەکرد، وە دوو رکات لەپاش نوێزی خەوتنان، پێغەمبەر (دروودی خۆدی لەسەر بێ) ئەم دوو رکاتەیشی لەمەڵاوه دەکرد، وە لەپاش نوێزی هەینی نوێزی سوننەتی نە دەکرد، تادەگەرایەوه بۆ مەڵەوهی، لەوێ لە مەڵەوه دوو رکات نوێزی سوننەتی پاش هەینی دەکرد.

بسم الله الرحمن الرحيم

پایانی

مامۆستا عەسقەلانی (پەزەیی خۆی لێ بێ) لەپایان (خاتمە) ی ئەم نامە یەدا، ئاماژە بۆ ئەم زانیاریانە دەکا:-

پەگەم: (نامە ی هەینی حەفتا و نۆ فەرموودە ی بەرزەوه کراو) مەرفوع ی تیادیە، چل و شەشیان پەیهۆست (مەوصوول) ن، پازدەیان فەرموودە ی بێرشتە (موعەللەق) و مۆتەبەعاتن، سی و شەشیان دووبارەن، هەیانە لەم

نامه يه دا دووباره كراووته وه، هه يانه له نامه كاني پيشيه وه. پوخته كه يان ده كاته: ٣٦-٧٩=٤٣ فهرمووده ي بهرز كراو، كه ههر چل و سيكه يان فهرمووده ي په يوه ستن، مورسمل و موعه لله قيان تيا دانييه.

پيشه و امسلم (پرزي خوي لن بن) وهك پيشه و بوخاري (پرزي خوي لن بن) ئهم فهرموودانه ي هه موو گيراووته وه، بيجكه لهم چهند فهرمووده يه:--

١- فهرمووده ي ژماره: (٤٦٨ ته جريد= ٨٨٣ فه تحول باري) فهرمووده كه ي سه لان، سه بارمت به خو شوړدن و موو چه وركردن و خو بوون خو ش كردن، له پرؤزي هه يني دا.

٢- ژماره: (٩٠٠ فتح) له ته جريده كه دا لهم شوينه دا نييه، فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به باباه تي روشتني ژنان بو مزگه وت.

٣- ژماره: (٤٧٧=٩٠٤ ف) فهرمووده كه ي ئه نه س سه بارمت به كاتي كردي نويزي هه يني، ئه و كاته ي كه خوړ له ناو مرستي ئاسمان لاده دا سه رمته ي كاتي نويزي هه يني يه.

٤- ژماره: (٩٠٥ فتح) له ته جريده كه دا لهم باسه دا نه نو و سراوه .

٥- ژماره: (٤٧٨ ت=٩٠٦ فه) .. له ته شقي سه رماي زستانا نويزي هه يني زوو به زوو ده كرد.

٦- ژماره: (٤٧٩ ت=٩٠٧ فه) فهرمووده كه ي نه بوو عه بس هه ركه سي له ريگه ي خودا دا قاچه كاني توزي ريگه ي لي بنيش.

٧- ژماره: (٤٨١ ت=٩١٢ ف) فهرمووده كه ي سائيب .. سه بارمت به سه رمته ي بانگ له سه رده مي پبيغه مبه ر (دروودي خودي له سه ر بن) خويدا.

٨- ژماره: (٤٨٥ ت=٩١٨ فه) فهرمووده كه ي جابر سه بارمت به گرياني كو له كه.

٩- ژماره: (٤٨٧ ت=٩٢٣ فه) فهرمووده كه ي عه مري كوري ته غليب .

۱۰- ژماره: (۴۸۹ت=۹۲۷فه) فهرمووده که ی ئیبنو عه باس سه بارهت به ناموژگاری خیر، دمر باره ی یاریدم دمران..

۱۱- ژماره: (۹۳۸فه تج) له ته جریده که دا نییه له باره ی ئه و ژنه وه که له پاش نویژی ههینی سلقاوی دمر خواردی هاوړپیان دمدا.

دووهم: چوارده بیستراو (ئه سه ر) صه حابه و تابعینی وا تیا دا. که واته: سه رجه می فهرمووده کانی ئه م نامه یه ده کاته: ۷۹+۱۴=۹۳.

تییینی: ۱- له م پوخته یه، که چل و سئ فهرمووده ن، سی و یه کیان له ته جریده که دا هه ن، له ژماره: (۴۶۵هه تا ۴۹۵). واته: ۴۹۵-۴۶۵=۳۱ فهرمووده، چونکه دانه ری ته جریده که له سه رمتا که یه وه ده فهرمووی:

(.. له م ته جریده دا رشته ی فهرمووده کانم کرتانده، وه فهرمووده دوو باره کان، زور به ی کات له شوی نی یه که میان دا ده نوسم به س، له جیگه کانی دواتر دا نه گهر پری یه که هه بی ئه و پریه ده نوسم، ده نا، نا، وه ته نیا نه وه فهرموودانه یش له م ته جریده دا ده نوسم که رشته دارو په یوه ست بن، واته: موسنه د و ماته صل بن، هه رشتی که پچراو، یابی رشته بی باسی ناکه م، واته: مقگوع و موعه لله قه کانی صه حیخی بوخاری له ته جریدا نییه. هه روا له م ته جریده دا نه و نه سه رو بیستراوان و هه و الا نه تژمار ناکه م، که په یوه ندیان هه ربه هاوړپیان پیغه مبه ره وه هه یه، یابه چینه کانی دوا ی نه وانه وه هه یه، وه که م یازوړ په یوه ندیان به سونه ت یابه پیغه مبه ره وه نییه..).

ئه مه ش له دواوه کورته یه کی پوختی ئه م سی و یه که فهرمووده ی ته جریده که یه که دووړ یانزیک په یومندیان به هه یینییه وه هه یه: (روژی ههینی له حه فته دا که ورمترین روژه، وابه اش له م روژه دا موسولان خوئی خه ریک بکابه په رسته شه وه، نویژه که ی له سه ر پیاوان به چهنه د مهرجی پیویست و فهرزه، خو بیون خوش کردن و خوشوژدن و سه روړپیش پون کردن بو ی سونه تن،

ھەرودھا سیواک کردن، سوننەتە مرؤف زوو بروات بۆنویژی ھەینی بۆمزگەت، وەلەوی خەریکی نوپژو قورئان خویندن و سەلاوات و یادى خودا بى، ھەتا وتار خوین دەست دەکا بەوتارخویندنەو، ئەوکاتە بەدل و بەگول گوی لەوتارەکە بگرئ و وازلەشتى تر بەینى).

کاتى دەچى بۆمزگەوت لەمالەو دەستنوێژ بگرئ و جلیکی پاکی رێک و پێک ببۆش، کەگەشتە ناو مزگەوت ھەنگاو بەسەر سەرى خەلکا نەئى و نەبى بەنازار بۆکەس، وەك ئەو بەزۆر خۆى بترنجینیتە نیوانى دووکەسەو، یاکەسى تر ھەلبستینى و خۆى لەجیگەکەى ئەو دابنیش.

سوننەتە کەگەشتەناو مزگەوت دوورکات نوپژى سلاوى مزگەوت بکات، نەنانەت ئەگەر پێشنوێژیش دەستى کردبوو بەوتار، ئەویەکسەر بەبى دواخستن نوپژى دیارى مزگەوت بکا.

سوننەتە نوپژەکەى لەسەرمتای کاتى نوپژى نیوہ پۆوہ بگرئ، سوننەتە وتارەکە وتارى رۆژبى، بەپى ی پپووستو بەرژەوہندى ئەو دەمەى کۆمەلى موسوئمانان بى.

٣- لەھەندئ شوین خوینەر وارەچاو دەکا کەئەو فەرموودەيە پەيوەندى بەباتى بەردەستەو نەيە، ئەو دەگەرپیتەو بۆھۆيەکی ھونەرى کەلەسەحیحى بوخاریدا رەچاو کراوہ، بەلام لەبەر کورتەکاری لەتەجریدەکەدا ئەوسەر باسەکرتاوە. بۆ ئەمۆنە فەرمودەى (٤٨٧) چى پەيوەندیەکی بەھەينى پەوہ ھەيە؟ جا کە دەگەرپیتەو بۆسەر سەحیحى بوخارى دەبینى، ئەم فەرموودەيە بوخارى بەو بۆنەيەوہ ھیناويەتى، کەلەسەرمتای وتارەوہ لەپاش سوپاس و ستایشى خواى گەورە سوننەتە وتارخوین بلى: (اما بعد).

(وەرگیر)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸- باسه کانی نویژی ترس (أبواب صلاة الخوف)

۴۹۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ نَجْدٍ، فَأَوَازَيْنَا الْعَدُوَّ، فَصَافَقْنَا لَهُمْ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي لَنَا، فَقَامَتْ طَائِفَةٌ مَعَهُ تُصَلِّي وَأَقْبَلَتْ طَائِفَةٌ عَلَى الْعَدُوِّ، وَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْ مَعَهُ وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ؛ ثُمَّ انْصَرَفُوا مَكَانَ الطَائِفَةِ الَّتِي لَمْ تُصَلِّ فَجَاءُوا، فَرَكَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهِمْ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ ثُمَّ سَلَّمَ، فَقَامَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ فَرَكَعَ لِنَفْسِهِ رَكْعَةً وَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ). (الحديث: ۹۴۲ أطرافه في: ۴۵۳۵، ۴۱۳۳، ۴۱۳۲، ۹۴۳). (۴۳۷)

وعنه- في رواية- قَالَ: عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (وَأَن كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَيُصَلُّوا قِيَامًا وَرُكْبَانًا). (الحديث: ۹۴۳).

عبداللای کوری عومەر (مزی خودمان لی بی) فەرمووی: جارئ له خزمەت پیغەمبەر خۆیدا (دروودی خودی لەسەر بی) بەرەو نەجەرۆشتین بۆغەزا، رۆیسشتین تابەرەنگاری دوژمن بووینەو، کەرۆبەر و یان بووینەو، پیزمان بەست بۆیان، جاپیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بی) هەستا لەسەرئەم شیوەیه لەو غەزایدا کە غەزای زاتوریقاع بوو، نویژی ترسی بۆکردین: موسولمانەکان بوون بە دوو تاقم: تاقمە یەکیان لەگەڵ پیغەمبەردا (دروودی خودی لەسەر بی) نویژیان دابەست، ئەو تاقمە کە ی تریشیان بە جەگەو بەرامبەری دوژمن راوەستان، ئیشکی ئەوانیان دەگرت، جاپیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بی) رکاتیکی بەو تاقمە یە تەواو کرد، کە لەسەر تەواو لەگەڵیدا نویژیان دابەست، بەم رەنگە لەگەڵ پیغەمبەردا فاتیحایان خۆیندو چەمینهو ی رکاتی یەکیان تەواو کردو دوو کورنوشیان برد، ئەو جەگەڵ پیغەمبەردا (دروودی خودی لەسەر بی) راست بوونەو، پیغەمبەر (دروودی

خودى لىسر بى) دەستى گىردبە خوڭىندى قورئانى ناوئۆزۈ، ئەوانىش ھەئسانەۋەو بەبى ئەۋەى كەسلاۋ بدەنەۋەو رۆيشتن بۇ شوڭىنى ئەۋتاقمەكەى تر كە ھەتا ئەۋدەمە ئۆشكىيان دەگىرت، ۋەلە شوڭىنى ئەۋان بوون بەپاسەۋانى سوپاكە، ئىنجا دەستەكەى تر ھاتن ۋ لەپشت پىڭەمبەر ۋەو رىزبوون ۋ نوڭىزان لەپشت پىڭەمبەر ۋەو دابەست، پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) پىكاتىكى بەۋانىش تەۋاۋ كىرد، بەم رەنگە ئەۋانىش فاتىحە ۋ سوورەتيان خوڭىندى لەگەل پىڭەمبەر دا چەمىنەۋەيان ئەنجام داۋ دوو كورنوشيان لەگەل دا بردوئىتر پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) دانىشت بۇ تەحيات خوڭىندى ۋ تەحياتى خوڭىندى ۋ سلاۋى دايەۋە، ئەۋجا ھەرىكەى لەۋ دوو تاقمەيە ھەئسانەۋەو، ھەركەسەى سەرو پىكاتى تىر بەتەنيا بۇخۇى كىردو سلاۋى دايەۋە.

لەگىرانەۋەمەكى تىر ئەم فەرموۋدەيە دا ئىبنو عومەر (پەزىلەتلىك خەلىپە لى بى) فەرموۋى: پىڭەمبەر (درودى خودى لىسر بى) فەرموۋى: (ئەگەر دوزىم لەمە زۆرتىر بوون ترسىش زۆرتىر دەيى، جالەكاتى ۋادا چۆن چۆنى دەستى دا بۆتان نوڭىزە كانتان بىكەن، بەپىادەيى بوو، بەسۋارى بوو، بەھەر شىۋەيى بۆتان دەست دەدا نوڭىزى خۆتان بىكەن).

(بىروانە تاج/كوردى/۴۴۲/۱ ھەتا ۴۴۶ . ز-۱۵۲ ژ-۸۸۴ ھەتا ۸۸۸ . فىقھى ئاسان بەرگى/۱۱۰۲۵۲ . تاج/ك/۶/۶۶ فەرموۋەى ژمارە: ۵۴).

بوون كىردنەۋە:

۱-مەبەست لەنوڭىزى ترس نوڭىزىكى تايىبەتى نىيە، كەلەكاتى ترس دافەرزىبى، ياسوننەت بى، مەبەست كىردى پىنج نوڭىزە فەرزەكەيە، كەلەكاتى شەرو شۆردا لەسەرىكەى لەۋچەند شىۋەيەى كەلەسونەتدا تۆمار كىراون بىكرىن. ئىبنو حەزم دەفەرموۋى: (لەگىرانەۋەى ساغ دا چۈرەدە شىۋەى نوڭىزى

ترس تۆمار گراون، که پیغهمبهر (دروودی خودی لیسر بئ) لهغهزاگانیدا کردوویانی) هندیکی تر دهفهرموون: (حهفده شیوه چهسپاوه).

۲-ئهم نوپژهی که لهم غهزایه دا لهسهر ئهم شیومیه پیغهمبهر (دروودی خودی لیسر بئ) بهجهماعهت کردی بۆهاورپییانی ههندی فهرموویانه: نوپژهی عهصر بووه، ههندیکی تر فهرموویانه: نوپژهی نیومرۆ بووه.

۳-نوپژهی ترس ئهگه ره به کۆمه لای بکری، به سه کس که متر ناکری.

۴۹۷- عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَا لَمَّا رَجَعْنَا مِنَ الْأَحْزَابِ (لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَيْتِي قَرِيبَةً). فَأَذْرَكَ بَعْضُهُمُ الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا نُصَلِّي حَتَّى تَأْتِيَهَا وَقَالَ بَعْضُهُمْ: بَلْ نُصَلِّي، لَمْ يَرْزُ مِنَّا ذَلِكَ، فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُعْتَفَ وَاحِدًا مِنْهُمْ (الحديث: ۹۴۶-أطرافه في: ۴۱۹). (۴۳۸)

دیسان ئیبنوعومەر (بەزای خودایان لیسر بئ) فهرمووی: لهپۆژی غهزای خهندهقا، که پێشی دهگوتری: غهزای ئه حزب ناموسولمانه کان به نانو میدی گه رانه وهو پیغهمبهر موسولمانه کانیش سهنگه رهکانیان چۆل کردو بهسهر بهرزی گه رانه وه بۆماله وه، پیغهمبهر به یارانی خۆی فهرموو: (خۆ دیتان ئهم جووله که نامه ردا نهی هۆزی نه وهی قورمیزه چی نامه ردیه گیان له گه ل کردین و چۆن لهم کاته ناسکه دا دهستیان خسته ناودهستی دوژمنی سهرومال و ئاینی ئیمه وهو پهیمانی نیوانی ئیمه وخویان شکاند، که واته: کس نوپژهی عهصر نه کا ههتا نه چینه ناو بهنی قورهیظه ونه دهین به سهریاندا).

که ده که ونه پێ به ره وه بهنی قورهیظه، دهستی له یاران له پێ نوپژهی عهصریان لای ده بێ، ده بن به دوو دهسته وه، لایه گیان ده لێن: ئیمه نوپژ نا کهین تانه چینه نه وێ، لا کهی تر ده لێن: ئیمه نوپژهی خۆمان ده کهین، چونکه

مہبہ سستی پیغہ مہر (درویدی خودی لیسر ہر) لہو قسہ یہ نہ مہ نہ بوو، کہ لہری نویژ
نہ کہین تانہ گہینہ نہوی، بہ لکو مہبہ سستی نہوہ بوو کہدہ ست و برد کہین و زوو
برپوین بوسہریان، جاکاتی کہ نہ مہیان عہرزی پیغہ مہر کردسہ رزہ نشستی
کہ سیانی نہ کرد (تاج/۸/۲۲۱-ش)۔

پایانی

عہ سقہ لانی دمفہ رموی: باسہ گانی نویژی ترس شہش فہرموودہی بہر زہ وہ
بووی پھیوہ سستی واتیادا، دوانیان لہ پیشہ وہ دووبارہ بوونہ تہ وہ، پوختہ کہیان
چوار فہرموودہیہ، پیشہ وا موسلیمیش گیراوی یانہ تہ وہ، تہنیا فہرموودہ کہی
ٹیپو عہ باس نہبی، کہ لہ تہ جریدہ کہدا نییہ، لہ فتح دا ژمارہ کہی: ۹۴۴۔ ہہ روا
دمفہ رموی: شہش بیستراون (نہ ٹہر) صہ حابہ و تابیعینی واتیادا،
لہ تہ جریدہ کہدا دوانیان ہاتو وہ، کہ ژمارہ: ۹۶۷، ۹۶۶۔

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۹- نامہ ی ہہ ردوو جہ ژنہ کان (کتاب العیدین)

باسی یاری کردن لہ جہ ژندا بہ قہ لغان و نیژہ

۹۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ، تُغْتَابَانِ بَغَاءِ بُعَاثٍ، فَاضْطَجَعَ عَلَى الْفِرَاشِ وَحَوَّلَ
وَجْهَهُ، وَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَأَتَنَّهُنِي، وَقَالَ: مِزْمَارَةُ الشَّيْطَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَأَقْبَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: (دَغَهُمَا) فَلَمَّا غَفَلَ غَمَزَتْهُمَا
فَخَرَجَتَا. (الحديث: ۹۴۹-أطرافه في: ۳۵۳۰، ۲۹۰۷، ۹۸۷، ۹۵۲،
(۳۹۳۱). (۴۳۹)

عائیشہ (ہمزای خوی لن بن) فہرمووی: دوو کہ نیزہ کم لەلابوون، گۆرانیان دەگوت، بەسەر ھەرای رۆژەگەیی بو عاسدا، سروودیان دەگوت، کە کوشتاریکی زۆر لەو پۆژەدا لەپیش ھاتنی ئیسلام دا، لەنیوانی ئەوس و خەزرج دا، رووی دابوو، لەو کاتەدا پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بن) ھاتە ژورەو، تەشریفی چوولەسەر نوینەگەیی خۆی پالکەوت و رووی لەئیمە وەرچەر خان، پاش کەمئ ئەبووبەگری باوکیشم تەشریفی ھات، چاوی بەحالی کە کەوت، لەپیشا لەمنی خوری و پیاما ھەشاخا، ئەوجا فہرمووی: (بالۆرەیی شەیتان و لەخزمەت پیغەمبەری خوا دا؟ شتی واچۆن دەکەن؟).

پیغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بن) رووی کردە ئەبووبەگرو فہرمووی: (ئەیی ئەبووبەگرو! وازیان لی بینی، باسرو دەکەیان بلین، چونکە ئەمڕۆ جەژنی موسولمانانە). (تاج/ ۱/ ۴۵۸/ ۲+ ۱۶۳ ز- ۹۱۵).

عائیشە فہرمووی: جاگاتی ئەبووبەگرو ناگای لەئیمە نەما، بەناماژە تیم گیانندن کەبرۆن، کەنیشکەکانیش رویشتن.

پۆژی جەژنی رەمەزان، شتی بخوا، ئەوسا برۆا بۆ نوێژی جەژن

۹۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَغْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمْرَاتٍ. فِي رِوَايَةٍ عَنْهُ: وَيَأْكُلُهُنَّ وَثْرًا (الحديث: ۹۵۳). (۴۴۰)

ئەنەس (ہمزای خوی لن بن) فہرمووی: دەستوری پیغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بن) لە پۆژی جەژنی رەمەزاندا وابوو: ھەتا چەن دەنگی خورمای تاکی نەخواردایە نەدەچوو بۆ نوێژی جەژن. (تاج/ ۱/ ۴۵۲/ ۴ ز- ۱۵۹ ز- ۹۰۰).

سوننه تی هه ردوو جه ژن بو موسولمانان

۵۰۰- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَالَ: (إِنَّ أَوَّلَ مَا نُبْدَأُ مِنْ يَوْمِنَا هَذَا أَنْ نُصَلِّيَ، ثُمَّ نَرْجِعَ فَتَنْحَرَ، فَمَنْ فَعَلَ فَقَدْ أَصَابَ سُنَّتَنَا). (الحديث: ۹۵۱-أطرافه في: ۹۵۵، ۹۶۵، ۹۶۸، ۹۷۶، ۹۸۳، ۵۵۴۵، ۵۵۵۶، ۵۵۵۷، ۵۵۶۰، ۵۵۶۳، ۶۶۷۳). (۴۱)

بهراء (رهزای خوی لی بن) فهرمووی: گویم لی بوو پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهه بن) وتاری دهههرموو، دهیغهرموو: (یهکهه بهرستشی ئیمه لهه رهژدهماندا نه وهیه که له پپیش دا نویژی جه ژن بکههین، نه جا بگه ریینه وهو قوربانای سه ره برپین، جاههه موسولمانی ناوا بکا، له پپیش دا نویژی جه ژن بکا وهو جا بگه ریته وه قوربانای سه ره برپئ، نه وه یاساو سوننه تی ئیمه ی پیکاوه). (ت/۷/۳۹/۴).

باسی شت خواردن له رهژی جه ژنی قورباندا

۵۰۱- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ خَطَبَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْأَضْحَى بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا، وَكَسَكَ نُسُكَنَا فَقَدْ أَصَابَ النُّسُكَ، وَمَنْ نَسَكَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَإِنَّهُ قَبْلَ الصَّلَاةِ وَلَا نُسُكَ لَهُ). فَقَالَ أَبُو بُرْدَةَ بْنُ نِيَارٍ، خَالَ الْبَرَاءِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنِّي نَسَكْتُ شَاتِي قَبْلَ الصَّلَاةِ، وَعَرَفْتُ أَنَّ الْيَوْمَ يَوْمُ أَكْلِ وَشُرْبٍ، وَأَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونَ شَاتِي أَوَّلَ مَا يُذْبَحُ فِي بَيْتِي، فَذَبَحْتُ شَاتِي وَتَغَدَّيْتُ قَبْلَ أَنْ آتِيَ الصَّلَاةَ، قَالَ: (شَاؤَكَ شَاءَ لَحْمٍ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّ عِنْدَنَا عَنَاقًا لَنَا جَذَعَةً، هِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ شَاتَيْنِ أَفْتَجْزِي عَنِّي؟ قَالَ: (نَعَمْ، وَلَكِنْ تَجْزِي عَنْ أَحَدٍ بَعْدَكَ). (الحديث: ۹۵۵). (۴۲)

(۴۱) أخرجه مسلم في الذبائح (عيني/۲/۲۷۲/۶) - المترجم.

(۴۲) وافقه مسلم على تخريجه. انظر صحيح مسلم بشرح النووي ج/۱۳ ص ۱۱۲ وما

بعدها: (فتح/۲/۵۵۲-خاتمة) - المترجم.

بهرائی کوپی عازب (رمزی خوبان لست) فہرمووی: لہرپڑی جہڑنی قورباندا
لہپاش کردنی نوپڑی جہڑن پیغہمبہری خودا (درووی خودی لست) وتاریکی
فہرموو: تایدا فہرمووی: (کھسی وھک نیمہ نھم نوپڑہ بکا، نھوجا وھک نیمہ
قوربانی بکا، نھوہ یاسای قوربانی کردنی پیکاوہ، بہلام کھسی لہپیش نوپڑی
جہڑندا قوربانی سہربری، نھوہ بری قوربانی ناکھوی، چونکہ لہپیش
نوپڑہوہ بووہ)۔

نھبو بوردهی خالم فہرمووی: نھی پیغہمبہری خودا! دھسا من
قورباننیہکھم لہپیش کردنی نوپڑی جہڑندا سہربری، چونکہ وامزانی
کھنہمرپڑ جہڑنہو رپڑی شت خواردن و شت خواردنہوہیہ، وھپیم خوش بوو
کھیکھم شت کھلہمالہکھما سہربری، نھو قورباننیہبی، لہبہر نھوہ ناژہلیکی
وردہم سہربری و کردم بہقوربانی، وھپیش نھوہی کھپیم بؤ نوپڑی جہڑن
قاوہلتی بہیانیم کردوہ. پیغہمبہر (درووی خودی لست) پیی فہرموو: (نھوہ بری
قوربانی ناکھوی، دادہنری بہکوشتیہکی ناسایی) خالیشم عہرزی کرد: باشہ نھي
پیغہمبہری خودا! گیسکھ میہکھمان ھہیہ، لہباری دلی من دا لہدووہزنی سہرہ
باشترہ، نھگہر نھو گیسکھ میہ بکھم بہقوربانی بری قوربانی دھکھوی یانا؟
فہرمووی: (بھلی بری قوربانی دھکھوی، بہلام بھس بؤتؤ بری دھکھوی، بؤکھسی
تر شتی و نابی، کردنی گیسک بہقوربانی تایہتمہندہ بہتؤوہ). (ت/٧/٣٩/٤).

رافہ و شیکردنہوہ:

(شات) واتہ: مہریابزن، واتہ: ناژہلی وردہ، چونکہ ناژہل ناوہ بؤچار شت،
وھک لہنہحمہدیدا ناماژہ دھکا کہ (نھنعام) واتہ: ناژہل۔ ناوی بزن و مھور و
ووشتر و گایہ.

چوون بو نوپژگا که به بی دوانگه

۵۰۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمُصَلَّى، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةَ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ، فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ، وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ، فَيَعْظُهُمْ وَيُوصِيهِمْ وَيَأْمُرُهُمْ: فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْثًا قَطَعَهُ، أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ يَنْصَرِفُ.

قَالَ أَبُو سَعِيدٍ: فَلَمَّ يَزِلْ النَّاسُ عَلَى ذَلِكَ حَتَّى خَرَجْتُ مَعَ مَرْوَانَ (وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ) فِي أَضْحَى أَوْ فِطْرٍ، فَلَمَّا أَتَيْنَا الْمُصَلَّى إِذَا مِنْبَرٌ بَنَاهُ كَثِيرُ بْنُ الصَّلْتِ، فَإِذَا مَرْوَانُ يُرِيدُ أَنْ يَرْتَقِيَهُ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَجَبَدْتُ بِثَوْبِهِ، فَجَبَدَنِي، فَارْتَفَعَ فَخَطَبَ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقُلْتُ لَهُ: غَيْرْتُمْ وَاللَّهِ. فَقَالَ: أَبَا سَعِيدٍ قَدْ ذَهَبَ مَا تَعْلَمُ، فَقُلْتُ: مَا أَغْلَمُ وَاللَّهِ خَيْرٌ مِمَّا لَا أَغْلَمُ. فَقَالَ: إِنَّ النَّاسَ لَمْ يَكُونُوا يَجْلِسُونَ لَنَا بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَجَعَلْتُهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ. (الحديث: ۹۵۶). (۴۴۳)

نه بوسه عیدی (همزی خوی لی بن) فهرمووی: دهستوری پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) وابوو: له رپوژی جهژنی رهمه زان و رپوژی جهژنی قورباندا، بو نوپژی جهژن دهرپویش بونوپژگا که، که جیگه یی بوو له ناو شاری مه دینه دا، له دهرگای مزگه وته که ی پیغه مبه روه هه زار گهژی دوور بوو، یه که م شت که دهستی پی دهرکرد نوپژی جهژن بوو، که له نوپژمه که دهبوو هه ل دهستایه سهرپی و رووی ده کرده خه لکه که، خه لکه که ییش ههرکه سه یان له جیگه ی خو یاندا، له ناو ریزه که یاندا به رامبه ر پیغه مبه ر داد نه یشتن، نه و جا پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بن) وتاری نوپژی جهژنی ده خویند: ناموژگاری دهرکردن، په ندی دادهدان، راسپی ری خیری دهرکردن، فهرمانی پییان دهرکرد به چاکه، نه هی لی دهرکردن له خراپه، لهسهر ده می پیغه مبه ردا له نوپژگا که دوانگه نه بوو.

ئەوجا ئەگەر بىويستايە پەلى پېشمەرگە بېرىۋېتىپ سەربازى،
جىيە دەكردنەۋە دىيارى دەكردن، يائەگەر سەبارت بەبابەت فەرمانىكى
ھەبوايە دەيفەرموو، لەپاشا لەنويژگاگەۋە دەگەرايەۋە بۇ مەدىنە.

ئەبو سەئىد فەرموۋى: ئىتر موسولمانان لەجەژنانا لەسەر ئەم دەستورە
بەردەوام بوون، ھەتا لەو سەردەمەدا كەمەروان فەرمانرەۋاى مەدىنەبوو،
لەجەژنى قوربانا بوو يالەجەژنى رەمەزانا، لەگەل مەروانا دەرچوۋىن بۇ
نويژى جەژن لەنويژگاگە، كەگەپشتىنە نويژگاگە تەماشام كرد والەۋى
مىنبەرى دروست كراۋە، كەسىرى كوپى صەلت دروستى كردبوو، مەروانىش
ويستى يەكسەر لەپېش كەردى نويژى جەژندا ھەل بىكوتىتە سەرى و دەست
بىكا بەوتار خويىندەۋە ! .

منىش لەبەر ئەۋەى ھەتا ئەۋكاتە شتى وام نەدىبوو: كەوتار لەپېش
نويژدا بخويىنرېتەۋە، جەلەكەيم گرت، كەسەر نەكەۋى بۇوتار تانويژەكەنەكا،
بەلام خۇى لەدەستەم راپىسكان و سەركەۋتە سەردوانگەكەۋە لەپېش نويژەكەدا
وتارەكەى خويىندەۋە.

منىش پىم گوت: بەخۇا سونەتى پىغەمبەر و جىنشىنە باشەكانى
پىغەمبەرتان سەبارت بەم بابەتە گۆرپو، ئەۋەتا پاش و پېشى تىادا دەكەن،
ئەۋەى جەقى پىشخستە، پاشى دەخەن، ھەروا بەپىچەۋانە ىشەۋە! ئەۋىش
گوتى: ئەى ئەبو سەئىد! ئەۋەى تۇ دەيزانى بەسەر چوۋە؟ منىش گوتەم
بەخۇا ئەۋەى كەمن دەيزانم سەبارت بەم بابەتە، كەسونەتى پىغەمبەرە
(درودى خوداى لەسەر بى) گەلى لەمە باشترە كەئىۋە دەيكەن، من ناگام لەشتى وانىيە،
مەروانىش گوتى: ئاخىر خەلكەكە ۋەك جاران نەماون، ھەركە نويژەكەيان
كرد دەرۋ، لەپاش نويژ دانانىش كە گوتى لەۋتارى ئىمەبگرن، منىش
وتارەكەم خستە پېش نويژەكەۋە ھەتا ناچار بىن كەگوتى لى بگرن.

راقه و پونکردنه وه:

له پیرسته که ی بۆ سوورده ته کانی قورئانی پیرۆزم دانا بوو، که زور به ی له بهرگی هه وته می تاج دابه خشه وه بووه، ئەم دوو شیعره ی لئ کرتا بوو، که جیگه ی خۆیه تی به بۆنه ی ئەم فهرمودیه وه بیان نووسین، جارئ له به غدا، له خزمه تی جه نابی مامۆستا مه لاهه بدولکه ریمی بیارده دا بووم، مامۆستا باسی ئەوه ی کرد که ئەم پرۆ ئیسلام هه ر ناوی ماوه، هه ناوی نه ماوه. منیش ئەم دوو شیعره م بۆ خوینده وه، زۆری به لاهه په سه ند بوو:

شورا به زخورف روو که ش کراوه
داخم له ناومان به س ناوی ماوه
زورش ت له م دینه له کار خراوه
وه ک گورگان خوار دوو قولاخی ماوه

**چوون بۆ نوێژی جه ژن به پئی یابه سواری، وتار له پیش نوێژه که دایه،
بانگ و قامه ت نا کرین بۆ نوێژی جه ژن**

۵۰۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ وَعَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: لَمْ يَكُنْ يُؤْذَنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى (الحديث: ۹۶۰).

عهبدللا ی کوری عه باس و جابری کوری عهبدللا (پێزی خودبهان لێ بن) فهرموویان: نه له پرۆژی جه ژنی رهمه زاناو نه له پرۆژی جه ژنی قوربانا، بۆ نوێژی جه ژن بانگ نه دمه درا.

۵۰۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ - فَكُلُّهُمْ كَانُوا يُصَلُّونَ قَبْلَ الْخُطْبَةِ. (الحديث: ۹۶۲). (۴۴۴)

ئىبنو عبەباس (پرمزى خويان لى بى) فەرموۋى: لەخزمەت پىغەمبەر خۇيدا (دروۋى خودى لەسەر بى) لەخزمەت ئەبووبەكردو عومەرو عوسماندا (پرمزى خوديان لى بى) ئامادەى نوۋىژى جەژن بووم، ھەموويان لەپېش خوتبەو نوۋىژى جەژنيان دەکرد .

گەورەيى خىرى كردهوى چاكە لەچوار پۆژەى جەژنى قوربانا

۵۰۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامٍ أَفْضَلَ مِنْهَا فِي هَذِهِ) قَالُوا: وَلَا الْجِهَادُ؟ قَالَ: وَلَا الْجِهَادُ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ يُخَاطِرُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ فَلَمْ يَرْجِعْ بِشَيْءٍ. (الحديث: ۹۶۹). (۴۴۵)

ئىبنو عبەباس (پرمزى خويان لى بى) فەرموۋى: پىغەمبەر (دروۋى خودى لەسەر بى) فەرموۋى: (ھىچ رۆژانى نىيە كەوەك ئەم دە رۆژەى يەكەمى مانگى قوربانە كردهوى باشيان تيا خۆشەويست و پەسەند بى، لەلای خودای گەورە). گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خودا! ھەتا خەبات و تىكۆشانىش لەپىگەى خودادا ھاوتای كردهوى باشى ناو ئەم دەپۆژانە ناكات؟ فەرموى: (بەئى ھەتا خەبات و غەزائش لەپىگەى خودادا، لەپۆژەكانى ترى سالد، خىرو پاداشتى كردهوى چاكى ئەم دەپۆژەى نىيە، مەگەر كەسى كەبەسەرو مالىووە بپروات بۆ غەزا، وەھىچيان نەھىننیتە دواو). (ت/۱/۱۳۳/۲ = ز-۶۴ ژ-۱۴۳۵).

۵۰۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ التَّلْبِيَةِ: كَيْفَ كُنْتُمْ تَضَعُونَ مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: (كَانَ يُلِي الْمَلْبِي لَا يَنْكُرُ عَلَيْهِ، وَيُكَبِّرُ الْمَكْبَرُ فَلَا يُنْكِرُ عَلَيْهِ). (الحديث: ۹۷۰ طرفه في: ۱۶۵۹). (۴۴۶)

موحەمەدى كورپى ئەبو بەكرى ئەل-سەققەفى (پرمزى خوي لى بى) فەرموۋى: لەخزمەتى ئەنەسى كورپى مالىكا بووين، خەريك بووين لەميناو دەچوين بۆ

عمرهفات، عمرزیم کرد: کاتی که ئیوه له خزمهتی پیغه مبهردا (دروودی خودی لهسمر بئ) بوون لهه رهوژانی مینایه دا چوئتان دهکرد؟ فهرمووی: هه بوو تهلبیییه ی دهکردو کهس لیی نه دهگرت، ههیشبوو (الله اکبری دهکردو کهس لیی نه دهگرت).

قوربانی کردن له رهوژی جهژندا

۵۰۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): (أَنَّ النَّبِيَّ (دروودی خودی لهسمر بئ) كَانَ يَنْحَرُ أَوْ يَذْبَحُ بِالْأَصْلَى). (الحدیث: ۹۸۲) أطرافه فی: ۱۷۱۰، ۱۷۱۱، ۵۵۵۱، ۵۵۵۲. (۴۴۷).

ئیبنو عومهر (همزی خوی لی بئ) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی لهسمر بئ) له رهوژی جهژنی قورباندا، له پاش کردنی نوێژی جهژن، هه ره نوێژگا که، قوربانی، سهردهبری، چ و شتر بواپی، وه چ ئازده لی تر.

ریگۆرکی له کاتی که رانه وه له نوێژی جهژن

۵۰۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ يَوْمُ عِيدٍ خَالَفَ الطَّرِيقَ. (الحدیث: ۹۸۶).

جابیر (همزی خوی لی بئ) فهرمووی: له رهوژی جهژندا، دهستوری پیغه مبههر (دروودی خودی لهسمر بئ) وا بوو: که دهرده چوو بو نوێژگا که بو نوێژی جهژن، له ریگهیه که وه دهرۆی، که دههیش گه راپه وه، له ریگهیه کی تره وه دهگه راپه وه (ت/۴۵۱/۱ ز- ۱۵۹ ز- ۸۹۹).

کهسی نوێژی جهژنی چوو دوورکات نوێژ دهکا

۵۰۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا جَارِيَتَانِ، فِي أَيَّامٍ مَنَى، تَدْفَعَانِ وَتَضْرِبَانِ وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مُتَعَشِّ بِثَوْبِهِ، فَأَتَتْهُمَا أَبُو بَكْرٍ، فَكَشَفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ وَجْهِهِ، فَقَالَ: (دَعُوهُمَا يَا أَبَا بَكْرٍ فَإِنَّهَا أَيَّامٌ عِيدٍ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ أَيَّامُ مِنِّي). (الحديث: ۹۸۷). (۴۴۸)

بروانه ژماره: ۴۹۸. وَقَالَتْ: عَائِشَةُ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتُرْنِي، وَأَنَا أُنْظَرُ إِلَى الْحَبَشَةِ، وَهُمْ يَلْعَبُونَ فِي الْمَسْجِدِ، فَرَجَرَهُمْ عُمَرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (دَعُوهُمْ، أَمَّا بَنِي أَرْفُذَةَ).

ديسان عائیشه (مژای خوی لى بى) فهرمووى: کات رۆژى جهژن بوو، حبهبشیهکان به قهلقان و نیزه یاری یان دهکرد، جایاخۆم داوام لهپیغهمبهر (دروودی خودای لىسر بى) کرد، یاخود خۆى فهرمووى: چهزدهکەى تهماشای بکهى؟ منیش گوتم: بهئى، جامنى لهپشتى خۆیهوه وهستان و چهناگەم نایه سهرشانى و روومهتم نابهروومهتیهوه، نهوجا پیغهمبهر (دروودی خودای لىسر بى) فهرمووى: ئهى نهوهى ئهرفیده! خهريکی یاری خۆتان بن، ئیتیر منیش دهستم کرد بهتهماشای کردن تاخۆم تاقهتم نهما، پیغهمبهر (دروودی خودای لىسر بى) فهرمووى: (ئیتیر بهسه) گوتم: بهئى.

فهرمووى: دهبرۆ. لهگێڕانهوهیهکا: جارێکیان رۆژى جهژن بوو، حبهبشیهکان هاتن بۆ مزگهوت دهستیان کرد بهنیزه بازى، پیغهمبهر (دروودی خودای لىسر بى) بانگى کردم و سهرم لهسهرشانى داناودهستم کرد بهتهماشاکردنى یارییهکهیان تاخۆم وازم هینا لهتهماشای کردنیان (تاج/۱/ ۶۰-ش/ن) بروانه ژماره: ۴۹۸، ۹۱۵.

پایانی

شیخی عهسقهلانى (مژای خوی لى بى) دهفهرمووى: (نامهى ههردوو جهژنهکان چل و پینج فهرموودهى بهرزوهوبووى واتیادا، چواریان بى رشتەن، واته:

موعه لله قن، ئهوانی تریان هه موو په یوهستن، واته: مه و صوولن، بیست و شه شیان له پیشه وه دووباره بوونه ته وه، جایا له م باسه دا دووباره بوونه ته وه، یاله پیاوشت، پوخته که یان ده کاته: (۴۵-۲۶-۱۹) فهرمووده ی بهرزه وه کراو.

پیشه و مسلم (پرمزای خوی لای بن) ئه م فهرموودانه ی هه موو گیراوه ته وه، بیجگه له م چهند فهرمووده یه:

۱- فهرمووده ی ژماره: (۴۹۹ ته جرید = ۹۵۳ فه تج).

۲- فهرمووده ی ژماره: (۹۶۶ فه تج) له ته جریده که دا نییه، چونکه په یوه ندی به دا ستانی که وه هه یه که له نیوانی ئیبنو عومه رو حه جاج دا رووی داوه،

۳- ژماره: (۵۰۵ ته جرید = ۹۶۹ فه تج).

۴- ژماره: (۵۰۷ ته جرید = ۹۸۲ فه تج).

۵- ژماره: (۵۰۸ ته جرید = ۹۸۶ فه تج).

۶- ئه وه ی که بوخاری، له سه ره تای بابی (إذا فاتهُ العید یصلی رکعتین) دا دم فهرمووی: لِقَوْمِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (هَذَا عِيدُنَا أَهْلَ الْإِسْلَام). ئه گهر مه به ست له م ته علیقه ئه وه حه دیسه بی که عقبه ی کوری عامیر گیراویه ته وه، که له (السنن) دا گیراوه ته وه، ئه وه ئه مه له موسلیم دا نییه، وه ژماره ی فهرمووده بی رشته کانیش له چواره وه ده بن به پینج.

بیست و سێ بیستراو (ئه سه ر) ی سه حابه و تابیعینیشی واتیادا، هه موویان بیرستن، ته نیا ژماره: (۵۰۴ ته جرید = ۹۶۲ فه تج) نه بی.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۰- نامہ نوویزی و ہتر (کتاب الوتر)

باسمہ کانی و ہتر

۵۱۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (درودی خودای لیسر بن) (شہ و نوویز دوورکات دوورکاتہ، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمْ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً، تُوتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى). (الحديث: ۹۹۰). (۴۴۹)

نائبینو عومہر (ہمزای خودایان لیسر بن) فہرمووی: پیایو لہ پیغہمبہری پرسى: شہو نوویزچونہ؟ پیغہمبہر (درودی خودای لیسر بن) فہرمووی: (شہ و نوویز دوورکات دوورکاتہ، کہترسى ہلہاتنی بہیانت ہہبوو، تاقہیہک رکات بکہ، نہوہدہبی بہوہتری نہو نوویزانہی کہ کردووتن). (ت/۱/۴۹۷، ۳۱۲، ۱۸- ژ- ۹۷۹ = ش/د/ت/ن).

۵۱۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي إِحْدَى عَشْرَةَ رَكْعَةً، كَانَتْ تِلْكَ صَلَاتِهِ، تَغْنِي بِاللَّيْلِ فَيَسْجُدُ السَّجْدَةَ مِنْ ذَلِكَ قَدْرَ مَا يَقْرَأُ أَحَدُكُمْ خَمْسِينَ آيَةً، قَبْلَ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ وَيَرْكُعَ رَكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَضْطَجِعُ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ حَتَّى يَأْتِيَهُ الْمُؤَذِّنُ لِلصَّلَاةِ. (الحديث: ۹۹۴). (۴۵۰)

عائیشہ (ہمزای خوی لیسر بن) فہرمووی: شہ و نوویزی پیغہمبہر (درودی خودای لیسر بن) بریتی بوو لہ یازدہ رکات، مہ پرسہ لہ جوانی و دریژی یان، تہ نانہت لہ ناو کرپنوش دا نہوہندہ دہمایہوہ وسہری ہل نہدہبہری و نزای دہخویند، کہیہکی لہ نیوہ پہنجائیہت بخوینن، کاتی بہیانی دہدا دوورکات نوویزی سونہتی پیشنوژی بہیانی دہکرد، نہو جالہسہر لای راستی رادہکشا، چاوہروانی نہوہی

باسی کاته کانی کردنی وه تر

با وه‌تر بکابه دواترین نویژی شه‌وی

(٤٥٢) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها باب: صلاة الليل مثنى مثنى رقم: ١٧٥٢ = ٧٤٩.

وہتر کردن بہ سواری و لاخ

۵۱۴- وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (درودى خودى لى با) كَانَ يُوتِرُ عَلَى الْبَعِيرِ. (الحديث: ۹۹۹- أطرافه فى: ۱۱۰۵، ۱۰۹۸، ۱۰۹۶، ۱۰۹۵، ۱۰۰۰). (۴۵۳)

ديسان نيبنو عومهر (همزى خوديان لى با) فھر مووى: لھ سھ فھر دا پيغھ مېھر (درودى خودى لى با) نويزى سونھتو نويزى و متری به سواری و شترو و لاخ دھ کرد. (پروانہ باسى پھ نجاو جوار تاج/۱).

خويندنى قونووت لھ بهرو دواى روکووع

۵۱۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سُئِلَ: أَقَتَّ النَّبِيُّ (درودى خودى لى با) فِي الصُّبْحِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقِيلَ لَهُ: أَوْقَتَّ قَبْلَ الرُّكُوعِ؟ قَالَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ يَسِيرًا. (الحديث: ۱۰۰۱- أطرافه فى: ۱۰۰۲، ۲۸۱۴، ۲۸۰۱، ۱۰۰۳، ۱۳۰۰، ۳۰۶۴، ۳۱۷۰، ۴۰۸۸، ۴۰۸۹، ۴۰۹۵، ۴۰۹۴، ۴۰۹۲، ۴۰۹۱، ۴۰۹۰، ۷۳۴۱، ۶۳۹۴، ۴۰۹۶). (۴۵۴)

پرسيار کرا لھ نھنھس (همزى خوى لى با) نايبا پيغھ مېھر (درودى خودى لى با) لھ نويزى به يانيدا قونووتى دھ خویند؟ فھر مووى: به لى . عھر زى کرا: نايبا لھ پيش رکوعدا قونووتى دھ خویند؟ فھر مووى: لھ پاش رکوع بو ماوھى چھن روژى (ت/۲۸۷/۱).

۵۱۵/ب- عَنْ عَاصِمٍ قَالَ سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ عَنِ الْقُنُوتِ فَقَالَ: قَدْ كَانَ الْقُنُوتُ قُلْتُ. قَبْلَ الرُّكُوعِ أَوْ بَعْدَهُ؟ قَالَ قَبْلَهُ. قَالَ: فَإِنْ فَلَانَا أَخْبَرَنِي عَنْكَ أَنَّكَ قُلْتَ: بَعْدَ الرُّكُوعِ؟ فَقَالَ: كَذَبَ إِئِمَّا قَتَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ

(۴۵۲) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي صَلَاةِ الْمَسَافِرِينَ وَقَصَرَهَا بِأَبٍ: جَوَازُ صَلَاةِ النَّافِلَةِ عَلَى الدَّائِمَةِ رَقْم: ۷۰۰ = ۱۶۰۹-۱۶۱۳.

(۴۵۴) أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي الْمَسَاجِدِ وَمَوَاضِعِ الصَّلَاةِ، بِأَبٍ: اسْتِحْبَابُ الْقُنُوتِ فِي جَمِيعِ الصَّلَاةِ رَقْم: ۷۷۷=۵۴۴.

الرُّكُوعَ شَهْرًا، أَرَاهُ كَانَ بَعَثَ قَوْمًا يَقَالُ لَهُمُ الْقُرَاءُ زُهَاءَ سَبْعِينَ رَجُلًا إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ دُونَ أَوْلَئِكَ وَكَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَهْدٌ، فَقَتَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَيْهِمْ. ب (الحديث: ١٠٠٢). (٤٥٥)

عاصيم فہرمووی: لہ بارہی قنوتوہوہ، بۆخۆم پرسیارم لہ ئہنہسی کوری مالیک کرد، فہرمووی: قنوت لہسہردہمی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) ہہبوو، گوتم: لہپیش چہمینہوہدا یالہپاش چہمینہوہ دا، فہرمووی: لہپیش چہمینہوہوہ. عہرزیم کرد: خۆفیسارہکەس دەلی، تو فہرمووتہ لہپاش چہمینہوہوہ؟ فہرمووی: درۆ دەکا شتہ کە بەہہلہ تیگہ یشتوہ.

ئہنہس (ہمزای خوی لہ بہن) فہرمووی: وادەزانم: جاری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) کۆمہئیکی نارد بۆناوہۆزی لہاوبہش پەیداگہران، لہسہر داواوی خۆیان، کەیارمەتی یان بدمن، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) حەفتا پیاوی قورئان خوینی بەکۆمہکی بۆیان نارد، کەئەوساش لہکاتی ژیانی خۆیانداپییان دہگوتن قورئان خۆینہکان و ناویان بەقورئان خۆینہکان دەرکردبوو، ئہمانہ کاریان ئہوہ بوو بہرۆژ دارو چیلکەیان دہکردو بہکۆل کۆیان دہکردہوہو، بہشہو ہەر شہونویژیان دہکرد، جاپیکہوہ دہکەونہ رۆو دەرۆن تادہگەنہبیری مەعونہ، لہوئ پەیمانہکە پیغہمبہر دہشکینن و بہنامہردانہ ہەر حەفتایان دہکوژن، تەنیا یەک پیاویان نەبن.

ئیتیر کاتی ئہم ہہوالہ دلتہزینہ گەیشتہوہ بہپیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بہن) تاماودی مانگی لہنویژی بہیانیدا، لہپاش راست بوونہوہ لہچہمینہوہ، نزای قونووتی دہخویندو نہفرین و دوہای شہری لہم خیلہ عہرہبانہ دہکرد:

له خَيْلٍ بهنی رِیعل و خَيْلٍ بهنی زهکوان و خَيْلٍ بهنی عوصه ییه. (بروانه تاج بهرگی هه شته م، لاپهره / ۲۵۴ ز- ۱۰۲ ژ- ۴۶۴۴ فهرمووده ی ژماره یه ک).
 ۵۱۵/ج- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَتَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَهْرًا يَدْعُو عَلَى رِغْلِ وَذُكْوَانَ. (الحديث: ۱۰۰۳).

له گیرانه وه یه کی تر دا، دیسان له ئه نه سه وه (په زای خوی لئ بهن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بهن) تاماوه ی مانگیکی ته واو، قونوتی خویند، نزای شه ری له خیل به ره بابی ریعل و خیل به ره بابی زهکوان ده کرد.
 ۵۱۵/د- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ الْقُنُوتُ فِي الْمَغْرِبِ وَالْفَجْرِ. (الحديث: ۱۰۰۴).

دیسان له ئه نه سه وه (په زای خوی لئ بهن) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بهن) زور جار له نویژی شیوان و نویژی به یانیاندا قونوتی ده خویند.

راه و پوون کردنه وه:

بیژهی (قنوت) که وشه یه کی عه ره بییه به ده مه به ست زیاتر هاتوو، به مه عنا:

- ۱- دوعا و نزا.
- ۲- ملکه چی و خشوع
- ۳- په رستی و عیبادت.
- ۴- تاعمت و فه رماندا ری.
- ۵- جی به جی کردنی فه رمانداری.
- ۶- پیلینان له به ندایه تی خودا.
- ۷- خاموشی و بی دهنگی.
- ۸- نویژ.
- ۹- وه ستان له ناو نویژدا.
- ۱۰- بهر دهوامی له سهر فه رمانداری.

بیانی

عہد سقہ لانی (رمزی خوی لیس بر) دمفہ رموی: (باسہ گانی و متر بازده فہرموودہی بہرزی
لہخو گرتووه، تہنیا یہکیکیان بی رشتہیہ، واتا: موعہللہقہ، ہشت فہرموودہیان
دووبارمن جا یالہخویانا دووبارہ کراونہتہوہ یا لہپیشتہ، پوختہکیان حہوت
فہرموودہیہ پیشتہوا موسلمیش وک پیشتہوا بوخاری نہم فہرموودانہی ہہموو
گیراومتہوہ سی بیستراو (اثر) ی پھیوستیشی لہخو گرتووه).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۱- نویژہ بارانہ (صلاة الاستسقاء)

۵۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)
قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، وَحَوْلَ رِذَاءَةٍ. (الحديث:
۱۰۰۵- اطرافہ فی ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۶۳۳۴). (۵۶)

عَنْ عَمِّهِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى
فَاسْتَسْقَى فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ وَقَلْبَ رِذَاءَةٍ وَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۱۲).

پوختہی نہم دووگیرانہوہیہ نہمہیہ:

عہببادی کوری تہمیم لہمامہیہوہ کعہبدلای کوری زہیدہ (رمزی خودہیان لیس بر)
فہرمووی: نہو رۆژہ کپیغہمبہر (دروودی خودی لیس بر) دمرچوو بۆنویژگاگہ، بۆنویژہ
بارانہ، بۆخۆم دیتم: لہکاتی وتار خویندنہوہکیدا، کدہستی کرد بہنزا
کردن، پشتی کردہ خہلکککھو، پرووی کردہ پرووگھو، دہستی کرد بہپارانہوہو
نزا کردن، لہپاشا پۆشاکککھو ہہلسورانہ، واتہ: راستو چہپی کرد، نہوجا
دوو رکات نویژی نویژہ بارانہی بہجہماعہت بۆ کردین، قوورنانی بہدہنگی
بہرز لہناویا خویند (تاج/۱/۴۷۳/۳ ز-۱۷۳ ژ-۹۳۷ ش/د/ت/ن).

۵۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ أُنْجِ عِيَّاشَ بْنَ أَبِي رَبِيعَةَ اللَّهُمَّ أُنْجِ سَلَمَةَ بْنَ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ أُنْجِ الْوَلِيدَ بْنَ الْوَلِيدِ، اللَّهُمَّ أُنْجِ الْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، اللَّهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَى مُضَرَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا سِنِينَ كَسَنِي يُونُسَ). وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (غَفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ). (الحديث: ۱۰۰۶).

ئەبوو ھورەیرە (رەزای خوی لى بى) ھەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) لەنوێژی بەیانیدا، لەپرکاتی دووھەدا، لەپاش (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْد) ھو، کەسەری لەچەمینەو بەرز دەکردەو، دەیفەرموو: (خودایە! عەییاشی کورێ ئەبو رەبیعەو سەلەمەى کورێ ھیشامو، ولیدی کورێ ولیدو ھەموو موسولمانە لازە بوونەکان رزگار بکە، لەدەستی دیلى بى پرواکان. خودایە! لەھۆزى مۇضەر ھەلپىچى و تەنگیان پى ھەلچنىو، لایان لى بىرپتەو، تووشى قاتو قریبەکی وایان بکەى، وەك ھەوت سألەگرانىیەکەى سەردەمى یووسف پىغەمبەر، خودایە! نەفرەت بکە لەھۆزى لەحیانو، لەھۆزى ریعلو لەھۆزى زەکوان و لەھۆزى عوصەییە، کەلەخوداو پىغەمبەرى خودا یاخى بوون).

وہپیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) دەشى ھەرموو: (ھۆزى غیفار خوا چاوپۆشیان لى بکا، ھۆزى ئەسلەمیش خوا سەلامەتیاں بکا). (ت/۲۸۸/۴-ش/د+ت/۵/۲۴۰/۲-ز-۶۷-ژ-۳۵۴۴).

راقەو روونکردنەو:

لەم ھەرمووودەییەو روون دەبێتەو، کەنزا لە ناوی نزا بۆکراو، وەردەگیرى، چونکە غیفار بەمەعنا چاولى پۆشین و لیخۆش بوونە، ئەسلەمیش بەمەعنا سەلامەتى و بى وەیی یە. نموونەى ئەمە لەکوردیدا ئاوەیا: (سەربەستا! یاخوا سەربەست بى! نەوورۆ! یاخوا ھەموو رۆژیکت ھەرنەوورۆزى، جیژنى! یاخوا ھەر لەجەژنابى).

۵۱۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْبَارًا قَالَ: (اللَّهُمَّ سَبْعَ كَسْبَعٍ يُوسُفَ) فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمَيْتَةَ وَالْجِيفَ وَيَنْظُرَ أَحَدُهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى الدُّخَانَ مِنَ الْجُوعِ.

فَأَتَاهُ أَبُو سُفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ وَبِصَلَةِ الرَّجِمِ، وَإِنَّ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكُوا فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ- إِلَى قَوْلِهِ إِنَّكُمْ-عَائِدُونَ. يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى)

إِنَّا مُنْتَقِمُونَ فَالْبَطْشَةُ يَوْمَ بَذْرِ، وَقَدْ مَضَتْ الدُّخَانُ، وَالْبَطْشَةُ، وَاللِّزَامُ، وَآيَةُ الرُّومِ. (الحديث: ۱۰۰۷-أطرفه في: ۴۸۲۱، ۴۸۲۰، ۴۸۰۹، ۴۷۷۴، ۴۷۶۷، ۴۶۹۳، ۱۰۲۰، ۴۸۲۵، ۴۸۲۴، ۴۸۲۳، ۴۸۲۲). (۴۵۷)

عبداللہ بن مسعود (پرمزی خوی لہ بن) فہر مووی: پیغہ مبہر (درویدی خودای لہ سر بن) کاتی پروانی کہ خہ لکی مہ ککہ ملنادہن و درہنگ نیسلام دہ بن نزای شہری لی کردن و فہر مووی: (خودایہ! تۆلہ حیاتی من جاری نہم لہ خودا یاخیانہ بکہ، بہ حہوت سال قاتو قری یاریدہم بدہ بہ سہریانا، کہ وہک حہوت سائلہ گرانہ یہ کہی کاتی یوسف پیغہ مبہر و ابن!).

نیر تووشی قاتو قریبہ کی وہا بون ہہرمہ پرسہ، قری خستہ ہہموو شتیکیان، تہ نانہت لہ برسانا کہول و پیستہ و مردارو کہ لاکی گہ نیویان دہخوارد. وہلہ بہر بی ہیژی و برسیتی، مروفہ جاوی ریشکہ و پیشکہی دہکرد، بہرہنگیکی واکہ تہ ماشای ناسمانی دہکرد، لہ برسانا ناسمان لہ بہر جاوی تہم و دوو کہ لی دہکرد.

ہہتا نہ بوو سوفیان ہاتہ لای پیغہ مبہر (درویدی خودای لہ سر بن) گووتی: نہی مو حہ مہد! خۆتۆ لای خۆی فہرمان بہ فہرمان بہری خودا دہ کہی و، ہہروا

به خرم دوستی، که چی به پیچه وانه وده وابه هوئی نرای شهری تووه، زور کهس له هوژی تو وا له برسانا فه وتاون، دهی ئه مهت له چی و ئه مهت له چی، که واته تازوو به بیان بپارێروه که خودا بارانیان بو ببارین.

جا خودای گه وره ئه مه ئایه تهی ناره خواره وه: (فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ) هه تا (عَائِدُونَ يَوْمَ نَبُشُ الْبَاطِشَةَ الْكُبْرَى).

ئیبینو مه سعود (رمزی خوی لی هه) فه رمووی: مه به ست له (الْبَاطِشَةُ الْكُبْرَى) له مه ئایه ته دا، که خودا هه ره شهی پی ده کات، نه وه هه ئه مه ته گه وره به بوو، که له ره ژۆی غه زای به دردا پرووی دا، که خودا زه به رو زهنگیکی وای نواندو، گورزیکێ جهرگهری وای وه شانده به بیروایان، پی ته مهی خوار بوون. دیاره که نه له بطشه و هه ئه مه ته گه وره که پیش وه که مه سه لهی دو خان و ته مه دوو که له که مه سه لهی (اللزّام) که له مه ئایه ته دا ئامزه ی بو کراره، که ده فه رمووی: (فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَّامًا) (الفرقان: ٧٧) هه روا داستانی شه ری روم و فوورس، نه مانه که له چهند ئایه تی کا ئامزه یان بو کراره، هه موویان له مه وه پیش پروویان داوه. (تاج/٦/٢٤٨/٤).

له کاتی ره شه سال و بی بارانیدا مه ردوم داوای پارانه وه له پیتشنویژ بو باران ده کهن

٥١٩- عَنْ عُمَرَ بْنِ حَمْزَةَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) حَدَّثَنَا سَالِمٌ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: رُبَّمَا ذَكَرْتُ قَوْلَ الشَّاعِرِ؛ وَأَنَا أَلْظُرُّ إِلَى وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَسْتَسْقِي، فَمَا يَنْزِلُ حَتَّى يَجِيشَ كُلُّ مِيزَابٍ؛ وَهُوَ قَوْلُ أَبِي طَالِبٍ (الحدِيث: ١٠٠٩). (٤٥٨)

وابيض يستسقى الغمام بوجهه
ثمال اليتامى عصمة للارامل

عبداللای کوری عومهر (همزی خوبان لى بى) دميفهرموو: زور جاران كهته ماشاى پيغه مبهرم دهكرد، بهتايبهتى لهوگاتانهدا كهداواى بارانى لهخودا دهكردو، لهكاتى بيبارانى دا بو باران لهخودا دهپارايهوه، كههيشتا لهمينبهرهكه دانهدمبهزى، ههتا دايدده كرده باران وههموو پلووسكهكان دهخروشان و چوراوگه ههلا دهستا عبداللای كورى عومهر دميفهرموو: زور جاران كهته ماشاى نهم حالهم دهكرد، نهم شيعردى نهبو طالبي مامهى پيغه مبهرم ياددهكهوتهوه، كهپيشبيني نهم حالهى كردووه بو پيغه مبهرو، لهستايشى پيغه مبهردا فهرموويهتى:

بهروخسارى نازدارى سپيكارى داوا دهكهن باران

پهناو پشته بوماللى بن باب و بيتوهكان

۵۲۰ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا قَحَطُوا اسْتَسْقَى بِالْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بَنِيِّنَا فَتَسْقِينَا وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ بَنِيِّنَا فَاسْقِنَا قَالَ فَيَسْقُونَ. (الحديث: ۱۰۱۰ - طرفه فى: ۳۷۱). (۴۵۹)

نيمامى نههس (همزی خوبان لى بى) دهفهرمووى: جاران كهتوشى بى بارانى دهبوون، عومهرى كورى خهتاب (همزی خوى لى بى) بهخاترى عهباسى كورى عهبدول موتهليب لهخودا دهپارايهوه بو باران و دهگوت: خودايه! نيمه لهمه و پيش لهكاتى پيوستى باراندا، كاتى كهپيغه مبهر خوى (درووى خودى لهسر بى) لهزياندا بوو، نهوزاتهمان دهكرد بهدهستگىرو تكاكار لهلاى تو، وهبهخاترى نهولهتو دهپارايهوه، توپيش خاترى نهوت دهگرتو، دههاتيت بههاوارمانهوهو بارانت بو دهبارانين، نيستايش بيكه بهخاترى عهباسى مامهى پيغه مبهرى خوشهويستمان بارانمان بو برهخسینه! فهرمووى: ئيتر بارانيان بوذهبارى. (تاج: ۱/۴۸۲/۱ ز- ۱۷۸ ژ- ۹۴۹ ج- ۴).

کردنی نویژه بارانه له مزگه و تیکا جومعه و جه ماعه تی تیا بکری

۵۲۱- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَذْكُرُ أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ مِنْ بَابِ كَانَ وَجَاهَ الْبَيْتِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْمَوَاشِي، وَالنَّقْطَعَتِ السُّبُلُ، فَادْغُ اللَّهَ يَغْنَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ فَقَالَ: (اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا). قَالَ أَنَسٌ: وَلَا وَاللَّهِ مَا نَرَى فِي السَّمَاءِ مِنْ سَحَابٍ، وَلَا قَرْعَةً، وَلَا شَيْئًا، وَمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ سَلْعٍ مِنْ بَيْتٍ وَلَا دَارٍ. قَالَ: فَطَلَعَتْ مِنْ وَرَائِهِ سَحَابَةٌ مِثْلُ الثُّرْسِ، فَلَمَّا تَوَسَّطَتِ السَّمَاءُ انْتَشَرَتْ ثُمَّ أَمْطَرَتْ. قَالَ: وَاللَّهِ مَا رَأَيْنَا الشَّمْسَ سِتًّا. ثُمَّ دَخَلَ رَجُلٌ مِنْ ذَلِكَ الْبَابِ فِي الْجُمُعَةِ الْمُقْبِلَةِ، وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ يَخْطُبُ، فَاسْتَقْبَلَهُ قَائِمًا فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتَ الْأَمْوَالُ، وَالنَّقْطَعَتِ السُّبُلُ، فَادْغُ اللَّهَ يُنْسِكُهَا. قَالَ: فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ حَوِّلْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْآكَامِ وَالْجِبَالِ وَالْأَجَامِ وَالظَّرَابِ وَالْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ). قَالَ فَانْقَطَعَتْ، وَخَرَجْنَا نَمْشِي فِي الشَّمْسِ. (الحديث: ۱۰۱۳). (۴۶۰)

ئەم فەرموودەییە لە پێشەو لەژمارە (۴۹۱) دا بەتەواوی رابورد، لەم دووژمارەیدا ئەم چەند خالە ردچاو دەکری:

۱- سوننەتە لەپێش دەست پی کردن بەنزاو پارانەووە هەردوو دەست بەرزەووە بکری، هەروا لەکاتی پارانەووەیش دا.

۲- سەلح کێویکی ناسراوە لەمەدینە. پارانەووەی کۆتای فەرموودەکەیش واتای وایە: (ئەو خودایە! بەدەورو بەرمانا ببیارینە، نەوێک بەسەرمانا، خودایە! بەسەر دەشتایی و سەر کێوویال و ناوشیوو دۆل و لەوێرگاکانا ببیارینە)

۳- آكام: يال و گردو ته پۆلكه، جبال: چياوكيۆ، آجام: قهلا، دارستاني چروپر، ظراب: شاخ و يالى دريژكولهى نزم، اوديه: شيوو دۆل و لاپال، منابت الشجر: له و مرگا).

۴- له كۆتايى گيرانه وهى ئيردا نووسراوه: فهرمووى: ئيتىر له پاش پارانه وهى پيغه مبهى (درودى خوداى له سهر بى) بارانه كه له سهر مه دينه خۆشى كرده وه، له پاش ته و ابوونى نوپژى ههينى كه له مزگهوت دمرچووين و گهراينه وه خۆرته و بوو. وهك له عومر متولقارى و فهتحو شهرحه كان و مرده گيريت: ئهم خالانه لهم فهرموودهيه دا رهچاو دهكرين:

له ناو ووتارى ههينى دا قسه كردن به پي پيويست دروسته، ووتاره كه له سهر پي دهرى، سى جار نزا دووباره بكرتته وه، داواى نزاى باش له پياو باشان و خواناسان دهكرى، نزا كردن بۆلابرنى زيان دژى ته وهكول و پشت به خوا بهستن نيه. ههردوو دهست له نزاو پارانه وهدا ههلا دهبرين، ووتارى ههينى كاتيكى له باره بۆنزاى خيىر، مو عجزهيه كى گه و رهى تيا دايه بۆ پيغه مبهى.

۵- له داوى ئهم گيرانه وه ئهمهش به بى ژماره نووسراوه: وَعَنْهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا).

ديسان ئه نهس (بى خوداى بى) فهرمووى: چاپيغه مبهى (درودى خوداى له سهر بى) ههردوو دهستى ههلبرى و نهوسا فهرمووى: (خودايه! بارانمان فرياخه، خودايه! بارانمان فرياخه، خودايه! بارانمان فرياخه).

قورنان خويندن له نوپژه بارانه دا به دهنگى بهرزه

۵۲۲- حَدَّثَنَا آدَمُ قَالَ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي ذَنْبٍ عَنْ الزُّهْرِيِّ عَنْ عَبْدِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ خَرَجَ يَسْتَسْقِي، قَالَ: فَحَوَّلَ إِلَى

النَّاسِ ظَهْرَهُ، وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ يَدْعُو، ثُمَّ حَوَّلَ رِذَاءَهُ، ثُمَّ صَلَّى لَنَا رَكَعَتَيْنِ، جَهَرَ فِيهِمَا بِالْقِرَاءَةِ. (الحديث: ۱۰۲۴) بروانة ذمارة: (۵۱۶).

۵۲۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرْفَعُ يَدَيْهِ فِي شَيْءٍ مِنْ دُعَائِهِ إِلَّا فِي الْإِسْتِسْقَاءِ وَإِلَهُ يَرْفَعُ حَتَّى يُرَى بَيَاضُ إِبْطِئِهِ. (الحديث: ۱۰۳۱ - طرفاه في: ۳۵۶۵، ۶۳۴۱). (۴۶۱)

ئەنەس (بەرزای خودبەیان نەبە) فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خودی لەسەر بێ) لەهیج نزیایەکی دا دەستی تەواو بەرز نەدەکردەو، لەنزای داواى کردنى باراندا ئەبێ، بەلام لەکاتی داواکردنی باراندا ئەوەندە دەستی هەل دەبێ سەپێدەى هەردوو بنباخەلى دەرەگەوت. (ت/۴/۷۳/۱ - ز- ۱۷۴ ژ- ۹۴۱).

کووتەى کاتى بارینى باران

۵۲۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْمَطَرَ قَالَ: اللَّهُمَّ (صَيِّبًا نَافِعًا). (الحديث: ۱۰۳۲). (۴۶۲)

عائیشە (بەرزای خۆى نەبە) فەرموى: پێغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) کەبارانى دەدى دەیفەرموو: (ئەى خودایە! بێگێڕى بەبارانیکی لێزمەى بەخوێ بەسود: اللهم اجعله صيبا نافعا).

کاتى با هەل دەکا

۵۲۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: كَانَتْ الرِّيحُ الشَّدِيدَةُ إِذَا هَبَتْ، عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث: ۱۰۳۴). (۴۶۳)

(۴۶۱) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: رفع اليدين بالدعاء في الاستسقاء، رقم: ۲۰۷۱=۸۹۵.

(۴۶۲) لم يوافقه مسلم على تخريجه، وإن كان أصله فيه (فتح/۲/۶۱۰ - خاتمة) - المترجم.

ئەنەس (رەزى خودايان لى بىز) دەيفەرموو: جاران كەباى سەخت ھەلى دەکرد، بەھۆى ئەودە نیشانەى ترسان لەپروخسارى نازدارى پيغەمبەر دياربوو، ترسى ئەودى ھەبوو كەسزايى، ھاتبى بۆسەر نەتەودى ئىسلام.

فەرموودەكەى (نصرت بالصبا)

۵۲۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (نُصِرْتُ بِالصَّبَا، وَأُهْلِكْتُ عَادًا بِالدُّبُورِ). (الحديث: ۱۰۳۵- اطرافه في ۳: ۳۳، ۳۲۰، ۱۰۵، ۴۱). (۶۶)

ئىبنو عەباس (رەزى خۆاى لى بىز) دەفەرموو: پيغەمبەرى خوا (دروودى خوداى لەسەر بىز) دەفەرموو: (خوداى گەورە بەھۆى باى صەباو ھەغەزاي خەندەق دا سەرگەوتنى بەمن بەخشی، وەھۆزى عادیشى بەباى رەشەبا فەوتان).

باسى بوومە لەرزەو نایات

۵۲۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا). قَالَ: قَالُوا وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ قَالَ (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَامِنَا وَفِي يَمِينَا) قَالَ: قَالُوا: وَفِي نَجْدِنَا؟ قَالَ: قَالَ (هُنَاكَ الزَّلَازِلُ وَالْفِتَنُ، وَبِهَا يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ). (الحديث: ۱۰۳۷- طرفه في: ۷۰۹، ۴). (۶۵)

ئىبنو عومەر (رەزى خودايان لى بىز) فەرموو: پيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىز) فەرموو: (خودايە! پیت و فەرپڕژینە بەسەر ولاتی شامان و ولاتی یەمەنمان دا) یارانیش ەرزیان کرد: وەپیت و فەر پڕژینى بەسەر ولاتی نەجەشماندا؟

(۶۳) لم يوافقه مسلم على تخريجه (انظر فتح/۲/ ۶۱۰- خاتمة)- المترجم.

(۶۴) أخرجه مسلم في صلاة الاستسقاء، باب: في ریح الصبأ والدبور، رقم: ۹۰۰ = ۲۰۸۴.

(۶۵) الظاهر أن هذا الحديث من افراد البخارى- المترجم.

فهرموویه وه: (خودایه! پیت و فهر برژینه بهسهر ولاتی شاماناو بهسهر وهلاتی یه مه نمانا) یارانیش عهرزبان کرده وه: وه برژینئ بهسهر وهلاتی نه جیدشماندا؟ فهرمووی: (لهو یوه بوومه لهرزه و ئازاوه وهرته نه بهرپا ده بی، وه ههر لهو یشه وه شهیتان شاخ قیت ده کاته وه).

خوا نه بی کهس نازانی باران کهی دهبارئ

۵۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مِفْتَاحُ الْغَيْبِ خَمْسٌ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا اللَّهُ: لَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي غَدٍ، وَلَا يَعْلَمُ أَحَدٌ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْحَامِ، وَلَا يَعْلَمُ نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا، وَمَا يَذْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ، وَمَا يَذْرِي أَحَدٌ مَتَى يَجِيءُ الْمَطَرُ). (الحديث: ۱۰۳۹- اطرافه فی: ۷۳۷۹، ۴۷۷۸، ۴۶۹۷، ۴۶۲۷). (۴۶۶)

ئینو عومه ر (د مزی خودیان لښ بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (د روودی خودی له سهر بی) فهرمووی: (کللی نهینی (غهب) ئه م پینج شته ن، خوا نه بی کهسی تر نایانزانی، کهس نازانی سبهینی چی ده بی، وه کهس نازانی که چی وا له ناو منالده کان دا ئه وهی واتیا ئایا نیړه، مییه، چیه و چی نییه، هیج کهسی نازانی سبهینی چی دهکا و چی ئیشیکی ده بی وه چی دهست ده کهوئ وه کهس نازانی کهی و له کوی دهمری، وه کهس نازانی که کهی باران دهبارئ). (تاج: ۸۳/۷).

روون کردنه وه:

بسم الله الرحمن الرحيم

نه گهر کهسی بلئ: نهینی زوړن ههر ئه م پینجه نین؟ یابلئ: ئه ی ئه وه منیه که ئیستا به هوئ سوڼهر و شتی تری واوه دهمزانی کهسک کورپه یاکچه؟ یابلئ: به هوئ هوکاره گانی کهش شوناسیه وه دهمزانی که کهی باران دهبارئ؟

لهو لاما ده لئین: راسته که ژماره ی نه یی زور زوره، به لام ناوه یانی ئەم پینجه به تایبه تی، له بهر چه ندهو یه که، وهك ئەوه له سه ر ده می پیغه مبه ردا زور كهس، له حیسا بگهرو جادوو گهرو ئەمانه، لافی زانی نی ئەم جوړه شتانه یان لیداوه، یابه تایبه تی له م پینج شته پرسیا ریان له پیغه مبه ر (درو دی خودی له سه ر بئ) کردوه.

دووم ده لئین: غه یب چه ند جوړ یکی هه یه، عیلمیشی هه روه ها، جوړی له نه یی بیجگه له یه زدان ی پاك كهسی تر نایزانی، جوړی له نه یی خودا خو ی ده یزانی، ئەگه ر خواستی له سه ری بئ كهسانی تریش ده یزانی وهك فریشه و پیغه مبه رو پیاو چاكان، گه لی جار ئەگه ر خودا خواستی له سه ر ئەوه بی كه رپی زی پیاو چاكی بگر ی، فریشه یی له نه یی یهك ناگادار ده كا، ئەو فریشه یه به فه رمانی خودا هه والی ئەو نه یی یه ده دا به پیاو چاكی، تاببی به كه رامه ت بو خو ی و به موعجیزه بو پیغه مبه ركه ی!

ئەم نایه ته ئامژه یه بو ئەم جوړه كه ده فه رموی: (عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ) جین/ ۲۶-۲۷- واته: هه ر خودا خو ی و بهس ئەو جوړه نه یی یه تایبه تی یانه ده زانی، كهسی تریان لی ناگادار ناكا، كهسی نه بی كه خو ی ره زای له سه ر بئ، وهك پیغه مبه ری، یافریشه یی). ئەم نایه ته ی تریش هه روا: (يَخْتَصُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ).

یانه گه ر خودای گه و ره خواستی له سه ر بئ ئەو نه یی یه به هوی هوکار یكه وه ده زان ری، وهك ئەو نه یی (غه یب) یانه كه نیشه و كه ره سه ته بو زانی نی بی، وهكو ئامیری سو نه ر بو ته ماشا گردنی مندالدانی ئافره ت، وهكو ده زگای كهش ناسی بو پی شینی گردنی هه ورو هه لاو باران.

ئەمه له لای له لایه کی تریشه وه عیلم و زانی زاتی كه سپی یانی هه یه، زانستی خودا زاتی ه كه سبی نییه و زانستی دروست كراو هه مووی كه سبییه، به م ئیعتیبار هه ش غه یب بهس خودا ده یزانی.

لەراستىدا ئەم پىنج شتەي لەم فەرمودەيدەدا باس كراون، بۆھەموو كەسى
سەرچاۋى غەيبىن، واتە: بەشىۋەيەكى گشتى، ئەگەر تاكو تەرا لىرەو لەۋى،
خوداى گەورە جارجار بەدەگمەن كەسى، لەھەندىكى زۆر كەم لەبابەتتى لەم
بابەتانە، لەبەرھىكمەتتى ناگادار بكا، بەۋە ھىچ لەياسا گشتىكە ناگۆرى. دەنا
رەورەۋى ژيان دەگۆرا، ۋەك ئەم ياسايە لەم پەندەدا زۆر بەجۋانى داپىژراۋە،
كەدەمفەرەمۇۋى:

ئەگەر دەمزانى چ پۇژ دەمردم

خانەي ناۋەدان ويران دەكردم

(بىداری) ۋەلى كىيە؟

داخەكەم رەشە خەلئەك ۋەمرويش ۋە سۆفە ساۋىلكەكان بەپىچەۋانەۋە
لەھالەكە ھالى دەبن، لەۋان ۋايە ۋەلى ھىچ كارو ئىشكى تىرى نىيە تەنيا
كەرامەت نواندن نەبىت، لەبەر ئەۋە ئەۋەندە زۆر چىرۆكى دەستەلبەستىيان
بەناۋى كەرامەتەۋە بۇشىخەكانىيان ھەل بەستۋە ھەيائى ئەۋانىشىيان بىردوۋە!
ھەر كۆلكە شىخى بگىرى لەم كوردوستانەي خۇماندا، كەخەرىكى كارى
شىخىتتى بى، خۇي بەموسولمانىكى ئاسايى دىسۆزى موسولمانان دەزانى، ھەر
چى لاف ۋە گەزاف بى نىيەتتى، بەلام زۆربەي سۆفى ۋەمرويشەكانىيان
بەھەزاران كەرامەت ۋە بەيت ۋە بائورە ۋە ناۋو نازناۋى گەورەگەۋرەيان دەدەنە
پال، شىخ بەخۇي دەلى: خادەم الفقرا، ئەۋان پى ۋەلەين: سولتانى ئەۋلىيا،
شىخى بەروۋ بەھر، شاكەرىم ۋە شارەھىم!

بەندە بەخزمەت گەلى لەشىخانى تەرىقەتتى ئەم سەردەمى خۇمە
گەشتوۋم، بەۋوردى سەرنجى ھالىانەم داۋە، زۆربەيان بەپراستى خىرخاۋ
خانەدان ۋە خاۋەن ئىمان ۋە خاۋەن دىۋەخان بوون، گەرچى كەمە
كەمەكەموكورپىشان بووبى، بەلام بەشىۋەيەكى گشتى سەرمەشقى جوۋان
بوون بۆرەۋشتى جوۋان ۋە خزمەتتى ئاين!

كەواتە ئەم جۆرە بابەتە بەقسەى خەلكى ناپسپۆرناپى، بەلكوو دەبى گوى
بۇ قسەى كىتەب شىل بىكرى، گوى لەمەلەى دانای زانا بگىرى، لەهەمان كاتدا
خۆخەرىك كىردن بەم شتەلاومكى يانەوہ كارىكى فرەباش نىيە، هەندى لایەنى
ئايىنى مۇدپىر پەيدا بوون، هەمووخزمەتەكەيان بۇ ئىسلام ئەوہىە: جنىو
بەشىخو مەلاو دەرۆيشو سۆفى بىدن، هەتائىمامى غەزالى قوربەسەرىشيان
كىردووہ بەنۆكەى ئىمپىرالىزم! بەئىمامى نەوہوى دىمفەرموون: موشرىك،
دەللىن: كەسى قەسىدەى بووردىيە بخوئىنئەوہ فرە خوايە واتە: مشركە، نوئىز
لەپشتىەوہ دروست نىيە، لەراستىدا ئەوہى كەئەمپروناويان ناوہ سەلەفىەت،
زۆر زۆر دوورە لەسەلەفىەت، چونكە مەرجى ئەم سەلەفىەتەى ئەمانە
ئەمەيە: فەتكەردنى سەرجەمى زانايانى ئىسلام، جگەلەيەك دوو مونشەقق
نەبى، ئەمانەش دەق وەك شىعەكان رقىان لە هەموو زانايانى سەلەفە، چەند
سەرلىشىواويكى ترى وەك خۆيان نەبى، شىعەيش هەموو سەحابەكان
بەموناقق دادەنئىن، هەشت نۆ كەسيان نەبى!

بەندەئەم پىشنىارە دەكەم ئومىد دەكەم كەخوداى گەورەو داناو زانا پىتو
فەرى تى بخاو بىخاتە بەر چاوى كەسانى دلسۆزى ئەم ئىسلامە و ئەم گەلى
كوردە:

۱- برەوى تەواو بەمەزەهەب بىدرى، لەهەموو قۇناغەكانى خوئىندىدا، چ ئايىنى،
چ نااىنى، جەخت لەسەر پابەند بوون بەم چوار مەزەهەبەبىكرى، بۆنمەنە:
لەپۆلى پىنجەمى سەرەتايى دا لە كوردوستانى خۆماندا ئەم مەفھومە
بخرىتە مىشكى قوتابىەوہ: (ئىمە موسوئلمانين، خوداى تاك و تەنياو پاك و
پىرۆز دەپەرستين، (موحەمەد) پىغەمبەرمانە، ئىسلام ئايىمانە، لەسەر
مەزەهەبى ئىمامى شافەين، رىزمان بۆ هەموو سەر مەزەهەبەكانى تر هەيە،
لەسەر بىروباوەرئى عەقىدەى ئەشەرىين).

۲- په راوه ناوداره کانی فیکه و عه فائید بکړینه و به سه رچاوه ی فه تواو پرسیارو وه لām، و به پپی توانا بایه خو بره ویان پی بدری، و مزوو زووسه ر له نوی چاپ بکړینه و به په خش بکړینه و به، یا ته رجه مه بکړین، یا کتیبی نوی ی به نرخی مه زه به بی دابنری، و نه و به ی که چاپ نه کراوه چاپ بکړی، و مزور به وردی به وانه ببیژرینه و به.

۳- و به نه و نه و ده کړی که نار ه گیری بکړی، له قیل و قال و له راجیای زور و له ته زه ممتی مه زه به بی و له ته جه ممودو توندره و ی.

۴- کورت و پوخت نه مه بکه ین به دورشمی نه گورمان: (خوره و شیر په نجه ی ئیسلام بی مه زه به بییه). له به رنه و به بی به هیج شیومی ری به لاهمه زه به بی نه دری.

پایانی

ماموستای عه سقه لانی (رمزای خوی لی بی) ناماژه دهکا: که باسه کانی نویژه بارانه، له صه حیجی بوخاریدا (رمزای خوی لی بی) چل فه رموده ی به رز کراویان تیادایه، نویان بی رشتن، واته: ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن، واته: مه و صوولن، واته: به ریز پیواونی رشته که یان، له بوخاریه و به هتا سه ر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) ناوه ی نراون. بیست و هوتیان له م باسه دا، یاله پیشترا دووبارن، پوخته که یان دهکاته سیازده.

پیشه و موسلیمش (رمزای خوی لی بی) هه مویانی گپراو ته و به بیجکه له مانه یان:

۱- فه رموده ی ژماره (۵۱۹ت=۱۰۹۰ف).

۲- (۵۲۰=۱۰۱۰ف).

۳- (فه رموده ی (۱۰۲۲ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه).

۴- (۵۲۲ت=۱۰۲۴ف) برپاوه: (ژماره ۵۲۲و ۵۱۶). به لām بناغه (نه صل) ی نه م

فه رموده یه له موسایمیشدا هه یه س

۵- (۵۲۴ت=۱۰۳۲ف) به لام بناغه که می واتیادا.

۶- (۵۲۵ت=۱۰۳۴ف).

۷- (۱۰۳۶ف) له ته جریده که دا له م شوینه دا نییه.

دوو بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و غه یری صه حابه ی واتیادا.

تیبینی:

ئه م سال (۱۹۹۹ز) سالیکی بی باران بوو، له هه موو ناوچه ی خور هه لاتی ناوهرپاستا، له کوردستانی خۆماندا باران زور که م بوو، کفری و که لارو زوربه ی پارێزگای که رکوک دغل و دان به ره لاکرا، ئیستا که کۆتای مانگی پینجه به رای بی ئاوی سه ری هه ل داوه، له وهر که م بووه، ئه و دغل و دانه ی که نه فه و تاوه، خه لک زورتر به داس ده یدرونه وه، نه ک به مه کینه، له بهر کورتی و کایه که ی، هه روها له م سائه دا کارمساتی ترسناک رووی دا وه ک بوومه له رزه که ده وری شه ش مانگ، ناو به ناو له شاری سلیمانی و ده ورو به ری دا، رۆژی وا ده بوو شه ش هه وت جار رووی ددها، هه یان بوو ده گه یشته شه ش پله ی ریخته ر، به لام سوپاس بۆ خودا که زیانیکی ئه و تووی نه بوو، ماوهمه کیشه دهنگی نییه، هه روا سکچوون و کولیره یش که مه که مه رووی دا.

هه رواله م سائه دا له بهر بی ئاوی له به نداوه گانا کاره با زور که مه، شه وو رۆژی چوار سه عات کاره بامان هه یه. وه ک سه رده می به رد، به شه و چرای نه وت هه ل ده که ین. ئه مپۆکه ش خۆربه ته واوی گیرا، له ناو شاری سلیمانی دا ماوه ی یه ک دوو ده قیقه ئه ستیره ده رکه وت، ده وری سه عات و نیویکی خایاند، ئیمه له گه ره کی خۆمان نوپژی خۆرگیرانه مان کرد. مه لا نه بوو من به رنوپژی که م کرد بۆخه لکی گه ره ک، خوا قه بووئی کا.

وهرگیر

نوری فارس هه مه خان

۲۲) نامہی خور گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف

نویتی خور گیران

۵۲۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأُنْكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجُرُّ رِذَاءَهُ حَتَّى دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَدَخَلْنَا فَصَلَّى بِنَا رَكَعَتَيْنِ حَتَّى انْجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا فَصَلُّوا وَادْعُوا، حَتَّى يُكْشَفَ مَا بَكُمْ). (الحديث: ۱۰۴۰ طرفاه في: ۱۰۵۷، ۳۲۰۴). (۴۶۷)

وَي رَوَايَةُ عَنْهُ قَالَ: (وَلَكِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُخَوِّفُ بِهِمَا عِبَادَهُ).

ئەبو بەکرە (پەغەمبەرێکی بوو) لە خەزەمەتی پەغەمبەرەدا بووین (دروودی خودی لەسەر بێ) هەڵسەبەپەله چوو بوو لەو کاتەدا خۆرگیرا پەغەمبەریش (دروودی خودی لەسەر بێ) هەڵسەبەپەله چوو بوو مزگەوت، لەپەلهپەلیدا لەشپۆشەکهیی بەکێش دەکرد، ئێمەش لە خەزەمەتیدا چووین، جالەناو مزگەوتەکهەدا دوو رکات نویتی خور گیرانی بوو کر دین، تاخۆرەکه بەربوو، ئەوجا و تارێکی دا بۆمەردوو مەکهو سوپاس و ستایشی خوی کردو فەرمووی: (لەراستیدا ئەم خۆر و مانگە دوو نیشانەی گەورەن لە نیشانە گەورەکانی خودا، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژيانی کەس ناگیرن، کاتی دەبینن کە واخۆر گیراوه، یا مانگ گیراوه نویتز بکەن و لەخودا بپارێنەوه و نزا بکەن، تاخۆرەکه یا مانگەکه بەردەبێ و خەمەکه تان دەپویتیەوه). (تاج/ ۱/ ۴۶۲ = ز- ۱۶۶ ژ- ۹۲۰).

لەگێڕانەوهیەکا لەئەبو بەکرەوه پەغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) فەرمووشی: (بەلام خودای گەورە بەهوی ئەم دوو دیاردەیهوه، بەندەکانی خوی ووریا دەکاتەوه، هەتا لەقاروسەر بپێچی لەفەرمانی بترسن).

۵۳۰- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ فَقَالَ النَّاسُ كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ فَصَلُّوا وَادْعُوا اللَّهَ). (الحديث: ۱۰۴۳ - طرفاه فی: ۶۱۹۹، ۱۰۶۰). (۴۶۸)

موغیرہی کوری شوعبہ فہرمووی: لہسہر دہمی پیغہمبہردا (دروودی خودای لہسہر ہن) نہو پوژہی کہنیراہیمی کوری پیغہمبہر مرد (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہر و نیراہیمی کوری ہن) نہو پوژہ خورگیرا، خہلک گوتیان: نہوہ لہبہر مردنی نیراہیم خورگیراودا پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر ہن) فہرمووی: (خورو مانگ دوونیشانہی گہورہن لہنیشانہ گہورہکانی خودا، نہلہبہر مردنی کہسو نہلہبہر ژیانی کہس ناگیرین، کاتئ دیتان کہوا پوژیا مانگ گیراود نہوا لہخودا ہپارینہوہو نوئز بکہن). (تاج: ۱/۴۶۱/۱ = ز-۱۶۴ ژ-۹۸).

باسی خیر کردن لہ خور گیراندا

۵۳۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بِالنَّاسِ فَقَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ مَا فَعَلَ فِي الْأَوَّلَى، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ انْجَلَتِ الشَّمْسُ، فَخَطَبَ النَّاسَ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا). ثُمَّ قَالَ: (يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ، وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ

عَبْدُهُ أَوْ تَزْنِي أُمَّتُهُ، يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهِ لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا) (الحدي: ١٠٤٤ - اطرافه في: ١٢١٢، ١٠٦٦، ١٠٦٥، ١٠٦٤، ١٠٥٨، ١٠٥٦، ١٠٥٠، ١٠٤٧، ١٠٤٦، ٣١٦٦، ٥٢٢١، ٤٦٢٤، ٣٢٠٣). (٤٦٩)

عائشه (همزای خوی لب بی) فہر مووی: لہسہر دەمی پیغہمبہردا (دروودی خودی لہسہر بی) رۆژ گیر، جاپیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر بی) ھەڵسا چوو بۆمژگەوتو لہوئ نوێژی خۆرگیرانی لہسہر ئەم شیوہیہ، بۆموسولمانەکان کرد، ماوہیہکی دوورودریژ لہناونویژەکەدا بەراوہستانەوہ ھەرقورئانی دەخویند، ئینجا چەمیہوہو روکووعی بردو، دریژە دابە چەمیہوہکەیشی، ئینجا لہچەمیہوہ ھەڵسایەوہو گەلی قورئانی تری بەراوہستانەوہ خویند، بەلام لہہینی راوہستانی یەکەمی کەمتر، ئەوجا دووبارہ رکوعیکی دوورو دریژی تریشی بردوہو، بەلام لہرکوعی یەکەمی کورتتر، ئینجا دوو کورپنوشی دوورو دریژی برد، لہچەشنی دوو چەمیہوہکە، یەکەم وەک یەکەم و دووہم وەک دووہم، واتە: لہدریژی وکورتیدا، ئینجا ھەرچی لہرکاتی یەکەمدا کرد، لہدووہمیش دا ئەوہی کردوہو، ئەوجا لہنویژ بۆوہو خۆریش بہر بووبوو.

ئینجا ووتاریکی دا بۆمەردومەکەو، سوپاس و ستایشی پەرورددگاری کردو لہپاشا فہر مووی: (ئەم خۆرو مانگە دوونیشانە ی گەورەن لہنیشانەگەورەکانی خودا، نەلەبەر مردنی کەسێ و نەلەبەر ژیا نی کەسێ ناگیرین، جاہەر کاتی شتێ واتان بینی ئەوا لہخودا بپارینەوہو ئەللاھو ئەکبەر بکەن و نوێژبکەن و خێرو بەخشینەوہ بکەن).

له پاشا فہرمووی (ئەوی نہووی موحمەد! ئەوی گەلی ئیسلام! سویندم بەخودا، کەس وەکی خودائاوا دەمار نایگرئ، کاتئ کەبەندەیی لەبەندەکانی شەر واپیسی بکا، یا کەنیزئ لەکەنیزە کەکانی داوین پیسی بکا، ئەوی گەلی موحمەد! بەو خودایە ئەووی کەمن دەیزانم ئەگەر ئیوہ بتان زانیایە زۆر کەم پێدەکەنین و زۆر ئەگریان). (تاج/۱/۴۶۲، ۲/فیقھی ئاسان/۱/۲۴۱=ز-۱۶۶ژ-۹۲۱).

بانگەوازی نوێژی خۆرگیران

۵۳۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لُودِيَ) إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةً. (الحديث: ۱۰۴۵- طرفه في: ۱۰۵۱). (۴۷۰)

عەبدوللای کوری عەمر (ڕەزای خودایان لێ بێ) فەرمووی: لەسەر دەمی پێغەمبەردا (دروودی خودی لەسەر بێ) کەخۆر گیرا، بانگەواز هەل درا: (إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةً: وانوێژی خۆرگیران دەکری بەجەماعەت، زوو کەن لە دەستی مەدەن!). (=تاج-از-۱۶۵ژ-۹۱۹).

پەنا بە خوا کرتن لەسزای گۆر لە خۆرگیران

۵۳۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ يَهُودِيَّةً جَاءَتْ تَسْأَلُهَا، فَقَالَتْ لَهَا: أَعَاذُكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. فَسَأَلَتْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُعَذَّبُ النَّاسُ فِي قُبُورِهِمْ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (عَائِذَا بِاللَّهِ مِنْ ذَلِكَ). (الحديث: ۱۰۴۹- أطرافه في: ۱۳۷۲، ۱۰۵۵، ۶۳۶۶). (۴۷۱)

(۴۷۰) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر النداء بصلاة الكسوف: الصلاة جامعة، رقم:

۹۱۰=۲۱۰۰.

(۴۷۱) أخرجه مسلم في الكسوف، باب: ذكر عذاب القبر في صلاة الكسوف، رقم: ۹۰۳ = ۲۰۸۸-۲۰۸۶.

ثُمَّ رَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ذَاتَ غَدَاةٍ مَرْكَبًا، فَكَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَارْجَعَ ضَحَى، فَمَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ ظَهْرَانِي الْحَجَرِ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى وَقَامَ النَّاسُ وَرَاءَهُ، فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ ذُوْنَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ سُجُودًا طَوِيلًا، ثُمَّ قَامَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُوْنَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ ذُوْنَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَسَجَدَ وَهُوَ ذُوْنَ السُّجُودِ الْأَوَّلِ ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ ثُمَّ أَمَرَهُمْ أَنْ يَتَعَوَّذُوا مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث: ۱۰۵۰).

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) فہرمووی: جاری ژنیکی جوولہکہ ہات بولام، داوی دہسہنہی لی کردمو پیی گوتم: خوا پہنات بدات لہسزای ناو گوڑ، جابوڈلنیاپی، لہم بارہیہوہ پرسیارم لہپیغہمبہر کرد: نایا نہو خہلکہکہدہمرن لہناو گوڑہکانیاندا لہسہر تاوانی ژیانی جیہان سزادہدرین؟ پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) فہرمووی: (بہلی، پہنا دہگرم بہخودا لہسزای ناوگوڑ).

جالہوہودوا سہرلہبہیانیک، پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) بہہوی مردنی ٹیبراہیمی کوریہوہ،بہسواری کہژاویہک لہمال دہرجوو، فہدہری نیلاہی و چارہنووسی خواپی وابوو کہ خورگیرا، نیتہر پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) کاتی چیشتہنگاو گہپایہوہ، بہناو مالی ہاوسہرہکانی دا رمت بوو، تارویشتہ ناومزگہوت، نہو جالہوئی لہشوینہکہی خویدا راوہستاو نویژی خور گیرانی دابہست. وہ موسولمانانیش لہ پشتیہوہ، بہجہماعہت نویژی خورگیرانیان دابہست. نہوجا پیغہمبہر (دروودی خودی لہسہر ہی) لہراوہستانی یہکہمی رکاتی یہکہما، قورٹانیکی زور دوور و دریژی خویند، نہوجا جہمینہوہی یہکہمی رکاتی یہکہمی برد، وہلہناویدا یادیکی زوری خوی گہورہی کرد، نہوجا سہری

له چه مینه وه هه ئیری، دیسان قورئانیکی زۆری دوورو درپژێ له پراوهستانی دووهه می پکاتی یه که ما خویند، به لām له قورئان خویندنی راوهستانی یه که می پکاتی یه که م که متر، ئه و جا چه مینه وهی دووه می ئه نجام دا، دیسان له ناو ئه م چه مینه وه یه شدا که چه مینه وهی دووه می پکاتی یه که م بوو، ته سبیحاتیکی زۆری خویند، به لām له ته سبیحاتی ناو چه مینه وهی یه که می پکاتی یه که م که متر، ئه و جا سه ری هه ئیری و پستی راست کرده وه و فه رمووی: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد...) ئینجا دوو کپنووشی دوورو درپژێ برد، ئیتر پکاتی یه که م ته و او ئه و جا پکاتی دووه میشی له سه ر هه مان شیوه ته و او کرد، ئه و جا له نویژ بووه، له پاش ته و او بوونی نویژ، و تاریکی بوخه لکه که دا، ئه وهی که حه زی خودای له سه ر بوو له م ووتاردا فه رمووی: (به شیکی ئه م ووتاره له فه رمووده ی ژماره ۵۳۱ دا رابورد- و مرگێر) له پاشدا پیغه مبه ر (برووی خودای له سه ر بی) فه رمانی پی کردن که په نابگرن به خودا له سزای ناوگۆر، له ژبانی به رزه خا.

کردنی نویژی خۆر گیران به کۆمه لی

۵۳۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: انْخَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَامَ: قِيَامًا طَوِيلًا، نَحْوًا مِنْ قِرَاءَةِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا، وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ، ثُمَّ سَجَدَ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ تَجَلَّتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ

أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ رَأَيْتَكَ تَنَازَلْتَ شَيْئًا فِي مَقَامِكَ، ثُمَّ رَأَيْتَكَ كَعَكَعْتَ؟ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي رَأَيْتُ الْجَنَّةَ، فَتَنَازَلْتُ عَنْقُودًا، وَلَوْ أَصَبْتُهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ مَا بَقِيَ الدُّنْيَا، وَأَرَيْتُ النَّارَ فَلَمْ أَرْ مَنْظَرًا كَالْيَوْمِ قَطْ أَفْطَعُ، وَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النَّسَاءَ). قَالُوا: بِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (بِكُفْرِهِنَّ) قِيلَ: يَكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ: (يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ، لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ كُلَّهُ، ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا، قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطْ. (ر: ٢٧) (الحديث: ١٠٥٢). (٤٧٢)

ئینو عهباس (رمزی خوابان لى بى) فهرمووی: لهسهر دهمى پیغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) خورگیرا، پیغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) نوپژى خورگیرانى کرد، وهله نوپژدهکهدا گهلى راپوهستاو ماوهیهکی دوورو درپژ لهوانوپژدهکهدا بهراپوهستانهوه ههرقورئانی دهخویند، بگره لهراپوهستانی یهکه می پکاتی یهکه مدا بهقهده سورهمتی به قهره ی خویند ۰۰۰ نیتر ههموو فهرموودهکهدا گپراههوه (وهك لهزماره: ۵۳۳د راپورد) تانهوئى كهئیبنو عهباس دهئى: جاپیغهمبهردا (دروودى خودى لهسهر بى) فهرمووی: (خورو مانگ دوو نیشانه ی گهورمن له نیشانه گهورهکانى خودا، کهدهبن بهبهلگهو نیشانه لهسهر بوونی خودا و یهکتایى خودا، نهله بهر مردنى کهسو نهله بهر ژيانى کهس ناگیرى! بهلام ههرکاتى شتىكى ناومهاتان دى نهوا زیکرو یادی خودا بکهن. یاران (رمزی خوابان لى بى) گوتیان: نه ی پیغهمبهردى خودا! له شوینه پیرۆزها، چاومان لیت بوو دهستت برد بوشتى کهبیهیت، کهچی ههل سلهميتهوهو وهك کهسى لهشتى بترسى وابوو، نیتر کشایتهدواوه؟! فهرمووی: (دروودى خودى لهسهر بى) (نهوه لهو کاتهدها بهههشتم دى، ومدهستم برد بویشوین ترى لهمیوهکه ی ههتا بیهینم بوئان، بهلام بووم نهکراههوه، نهگهر

بۆم بکرایه ته وه تاجیهان دهما هەر لیتان دهخواردو ته واو نه ده بوو، چونکه میوه ی به ههشت که ده نکیکی لی ده که یته وه ده نکیکی تر له لایه نی خودا وه دپته وه جیگه ی! ههروه ها ئاگری دۆزه خیشم دی! هه رگیزاو هه رگیز دیمه نی وادزیوو بی رمزام نه دیوه، سه رنجم دا زور به ی خه لکه که ی ناوی، ژنان بوو). عه رزیان کرد: نه وه له به رچی؟ نه ی پیغه مبه ری خودا! فه رموو ی: (چونکه ناسوپاسی ده که ن و له به ر نه وه که ناسوپاس و ناشو کرن) گو تیان: ئایا ناسوپاسی و ناشو کری خودا ده که ن؟ فه رموو ی: نه، مه به ست نه و منیه، به لام ناسوپاسی و ناشو کری هه وه رو هاوړی ده که ن و، پی نه زانن و چا که یان له به ر چاونییه، گریمان به در یژیایی سال چا که و پیاو متی له گه ل ژندا به کی، به لام نه گه ر پوژی له پوژان شتیکی لی دیت که به دلی نه بی، ده لی: نه وه تی من هه م خیرم له تو نه دیوه! (ت/١/٤٦٨-١/ش/ن = ز-١٧١- ژ-٩٣٢).

به نده نازاد کردن له خۆر گیرانا

٥٣٥- عَنْ هِشَامٍ عَنْ فَاطِمَةَ عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَقَدْ أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (بِالْعَتَاقَةِ فِي كُسُوفِ الشَّمْسِ). (الحديث: ١٠٥٤). (٤٧٣)

ئه سمائی کچی ئه بوبه کر (په زای خوا به ان لى بى) فه رموو ی: (له خۆر گیرانه که دا پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بى) فه رمانی کرد به به نده نازاد کردن، تاخودا ده رو ی ره حمه تیان لی بکاته وه).

باسی یادی خودا له خۆر گیرانا

٥٣٦- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَسَفَتِ الشَّمْسُ، فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَعًا، يَخْشَى أَنْ تَكُونَ السَّاعَةُ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ، فَصَلَّى بِأَطْرَلِ قِيَامٍ

وَرَكُوعٍ وَسُجُودٍ رَأَيْتُهُ قَطَّ يَفْعَلُهُ، وَقَالَ: (هَذِهِ آيَاتُ الَّتِي يُرْسِلُ اللَّهُ لَأَتَكُونُ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهَا عِبَادَهُ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَافْزِعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ). (الحدیث: ۱۰۵۹). (۴۷۴)

ئەبوو موسای ئەشعەری (زەوی خوی لێ بێ) فەررمووی: رۆژی خۆرگیرانەکە، پیغمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) راپەڕی و شلەژاو مەترسی ئەوەی هەبوو کە ئەوە بەرای نیشانەکانی هاتنی قیامت بێ، رۆیشت بۆ مزگەوت و لەوێ نوێژیکی خۆر گیرانی دوورو درێژی بەکۆمەڵی بۆ کردین، قەد نەمدیوە کە ئاوا لە نوێژدا، قورئانی وا دورو درێژ لەراوەستانا بخوینێ، یا ئاوا چەمبەنەو کورپووش درێژ بکاتەو. وتاریکی دا، فەررمووی: (ئەم نیشانەو دیاردانە ی کە خودا دەیان نیڕێ و پێشانێ ئەوخەلکەیان دەدا، وەک خۆر گیران و مانگ گیران و بومەلەرزەو گەردەلوول و ئەمانە، خودا بۆ ئەوەی دەنیڕێ کە بەندەکانی خۆی هۆشیاری بکاتەو و بەوانە بیان ترسینێ و هەر شەیان لێ بکا، ئەگینا ئەم جۆرە نیشانە، نەلەبەر مردنی کەس و نەلەبەر ژیاکی کەس روو نادات، جاکاتی دیتان شتێ لەمانە رووی دا، ئەوا پەلاماری یادی خودا بدەن و، نوێژ بکەن و خێرو خێرات بکەن، چونکە خودا بەهۆی کردنی ئەم جۆرە خواپەرستیانەو دەررووی رەحمەت لەبەندەکانی خۆی دەکاتەو، لەدەردو بەلاو ناخۆشی رزگاریان دەکا).

لەنوێژی خۆرگیران و مانگ گیران بە دەنگی بەرز قورئان دەخوینێ

۵۳۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَهَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةِ الْخُسُوفِ بِقِرَاءَتِهِ فَإِذَا فَرَعَ مِنْ قِرَاءَتِهِ كَبَّرَ فَرَكَعَ، وَإِذَا رَفَعَ مِنَ الرُّكْعَةِ

قَالَ: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ) ثُمَّ يُعَاوِذُ الْقِرَاءَتَةَ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ، أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ فِي رَكَعَتَيْنِ، وَأَرْبَعَ سَجَدَاتٍ. (الحديث: ١٠٦٥). (٤٧٥)

عائشه (همزای خوی لب بن) قهرمووی: له نویتزی خۆرو مانگ گیراندا پیغه مبهەر (دروودی خودای لاسر بن) فاتحه و سوورمه که ی پاشی به دهنگی بهرز ده خویندو له سهەر ئەم شیوهیه دهیکردن: کاتی له فاتحیه و قورئان خویندنی پاش فاتحیه ده بۆوه ئەللاهو نه کبهری دهکردو ده چوو بۆچه مینه وه، کاتی کیش سهری له چه مینه وه ههڵ دمیری دهیقهرموو: (سمع الله لمن حمده ربنا ولك الحمد) له ههريه کێ له ههردوو رکاته کهدا دوو چه مینه وه دوو کورپنیشی دمبرد، که دهکاته چوار راوهستان و چوار ئیعتیدال و چوار چه مینه وه چوار کورپنوش.

روونکردنه وه:

ئەم چەندین خالانە لەم بابەتەدا پەچاو دەکړین:

١- مەبەست لە ئایات (نیشانە و عەلامات) چیه؟ مەبەست لە ئایات لەم شوینە و لهوینە ی ئەم شوینەدا ئەو دیارده سروشتی و نیشانە ئاسمانیانەن، که ناوبه ناو له ناکاودا روو دمدن، وهک: خۆرو مانگ گیران و بوومه له رزهو بورکان و گهرده لول و زریان و بای سهخت و لافاوی گه وره وه وره تریشقه و برووسکه و نهستی ره کشان و شتی تری سامناکی ترسناک، یا وهک قهومان ی کارمساتی ناخۆش، وهک مردنی زانای ئایینی گه وره و مردنی پادشای دادپهرومری ئیسلام پهروهر، ههروادیل کردنی ئەم زاتانه له لایه ن دوژمنه وه.

٢- لەم کاتانه دا چی بکړی باشه؟ لەم کاتانه دا به شیوهیه کی گشتی خێرو یادی خوداو نویتزو تهوبه و پارانه وه و داوای لێ خوښ بوون له خودا بکړی، له گه ل په چاو کردنی خالی سییه م لەم روونکردنه وه.

۳- لههه مان کاتا ههريهك لهه دياردهو نيشانانه، لهکاتی روودانيانا کردار ياگوتاريکی تايبهتی سوونهته، ياههردووکيان، ياچهند کردارو ياچهند گوتاری، بۆنمونه: لهکاتی خۆرو مانگ گيراندا نهو شتانه سوننهتن کهلهه باسهدا بهدریژی باس کراون، لهکاتی گهردهلوول و باي سهختدا نزای تايبهتی خۆی ههیه، لهکاتی ههورهتریشقهدا سوونهتهسێ جا بلی: (سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ) لهکاتی کشانی ئهستیردها واباشه سهرنجی نهداو بلی: (مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) لهکاتی فهوتی گهوره پیاوانی ئیسلاما کړنوش بردن بۆخودا، بهدهستی بهدهستنویژهوه بهرمو رووگهیه، يهك كورنوش سوننهته، لهکاتی بوومهلهرزدها تهوبهو نزاو پارانهوهو پهناگرتن بهخودا لهشهری ئهه دياردهیه سوونهته. (بروانه تاج/ ١/ ٤٧٨، ٤٧٩، الاژکار للنووی ص ١٦٢-١٦٤).

۴- لهکۆمهلی فهرموودهو (ئهسهه) بیستراوی دروستهوه دمردهکهوئ کهگونه هوێ روودانی دمردو بهلایه. جاری لهسهه دهی پێشهوا عومهردا (دزمی خوی لی) بی، بوومهلهرزهی پوویدا، فهرمووی: (ئههی خههگی مهدينه! چ زووبیشرعیتان بهرپاکرد، بهخودا ئهگهه ئههجاره رووبداتهوه لهناوئێومدا دانانیشم).

پایانی

باسهکانی نامهی خۆرو مانگ گیران- لهسهه فهرمایشتی مامۆستای عهسقهلانی- چل فهرموودهی تیادايه، نیوهیان پهیهوستن واته: موصول، نهو نیوهی تریشیان بی رشتن، واته: معلقن، سیو دویان لهه باسه خۆیدا یالهپێشهوه دووباره بوونهتهوه، پێشهوا موسلیمیش (دزمی خوی لی بی) هههموویانی گیراوهتهوه، بێجگه لهمانهیان:

۱- (۵۲۹ ت = ۱۰۴۰ ف).

۲- (۵۳۵ ت = ۱۰۵۴ ف).

پینج بیستراوی صه حابه و تابیعیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۳) نامه‌ی کورنوشی قورنانشویندن (کتاب سجود القرآن)

۵۳۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (قَرَأَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّجْمَ بِمَكَّةَ فَسَجَدَ فِيهَا وَسَجَدَ مَنْ مَعَهُ غَيْرَ شَيْخٍ، أَخَذَ كَفًّا مِنْ حَصَى، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى جَبْهَتِهِ، وَقَالَ يَكْفِينِي هَذَا، فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قُتِلَ كَافِرًا). (الحديث: ۱۰۶۷ - اطرافه في: ۴۸۶۳، ۳۹۷۲، ۳۸۵۳، ۱۰۷۰). (۴۷۶)

عبداللای کوری مهسعود (دزمای خوای لی بی) فهرمووی: لهمهککه، جاری پیغه مبه ر (درودی خوندی لهسهر بی) سوردهتی (والنجم) ی خویندو کورنوشی تیادا برد، نهوا نهیش کهلهوی بوون لهگه‌لیا کورنوشیان برد، تهنیا پیرده میردی نه بی، که گوئیلی چهو، یالاگوئیلی خوئی هه لگرت و بهرزی کردهوه بوته ویلی و گوتی: پیویست به کورنوش ناکانه مه م بهسه، لهوه دوا نهوپیرده میرده م دی به کافری کوژرا. (تاج: ۱/۳۳۲/۸ ز- ۱۱۰ ژ- ۶۵۲ = ش/د/ت/ن).

عهسقه لانی (دزمای خوای لی بی) دمه رمووی: (لهتو لهی نهوه دا که کورنوشی نه برد به بیپر وایی کوژرا، وادیاره نهوانه ی کهله و پرژمه دا به م بوته یه وه ته و فیک دران بوکرنوش بردن، خودای گه وره ئاخر خیری بهنسیبی هه موویان کردهوه، به پیر وزی نهو کړنوشه، له نه نجاهه موویان موسولمان بوون).

٥٣٩- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: (ص) لَيْسَ مِنْ عَزَائِمِ السُّجُودِ وَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ فِيهَا. (الحديث: ١٠٦٩ - طرفه في: ٣٤٢٢). (٤٧٧)

ئىبنو عبباس (دەزى خويان لى بى) فەرمووى: ئايەتەكەى سوورەتى (ص) لەئايەتە دامەزراوەكانى سەجدەى تىلاوت نىيە، لەگەڵ ئەمەيشا كەوا دەئيم، من بەچاوى خۆم ديوە كەپيغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) كورنوشى تيادا دەبردو دەيفەرموو: (ئەمە بۆداود سەجدەى تەوبەبوو، واتە: كورنوشى تەوبەو زيان، بەلام بۆئيمە دووسەجدەى شوگرە، واتە: كورنوشى سوپاس).

ئايەتەكەش ئەمەيە: (وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَانَهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ) (٢٤/٣٨). (بەروانە تاج/١/٣٣١).

٥٤٠- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (سَجَدَ بِالتَّجْمِ، وَسَجَدَ مَعَهُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ). (الحديث: ١٠٧١ - طرفه في: ٤٨٦٢). (٤٧٨)

ئىبنو عباس (دەزى خويان لى بى) فەرمووى: پيغەمبەر (دروودى خودى لەسەر بى) لەدواى ئايەتەكەى كورنوشى سوورەتى (والنجم) هەو، كورنوشى برد، موسولمانەكان و ھاوبەشەيدا كەرەكان و جنۆكەو ئادەمیزاد، ئەوەى لەوئ بوو هەمويان كورنوشيان بردلەگەئيا، تەنانەت قاو داکەوت كەخەلكى مەككە سەرچەم موسولمان بوون!).

٥٤١- عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَعَمَ اللَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَالْتَّجْمِ) فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا. (الحديث: ١٠٧٢ - طرفه في: ١٠٧٣). (٤٧٩)

زمیدی کوری سابت (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: سورمتی (والنجم) م دهورکردهو
 بوپیغهمبر (دروودی خودی لسمر بی) کورنوشی تیادانهبرد. (تاج/۱/۳۳۴ = ز-۱۱۱ ژ-۶۵۸ =
 ش/د/ت/ن).

۵۴۲- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ (رحمه الله) قَالَ: رَأَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَرَأَ (إِذَا
 السَّمَاءُ انشَقَّتْ) فَسَجَدَ بِهَا. فَقُلْتُ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، أَلَمْ أَرَكَ تَسْجُدُ؟ قَالَ: لَوْ لَمْ أَرَ
 النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْجُدُ لَمْ أَسْجُدْ. (الحديث: ۱۰۷۴). (۴۸۰)

نهبوو سهلهمه (رمزی خوی لی بی) فهرمووی: نهبوهورمیرم دی سوورمتی (إذا
 السَّمَاءُ انشَقَّتْ) خویندو کورنوشی قورنانخویندنی تیادا خویند، پیم گوت:
 نهوه نهه کورنووشه چی بوو؟ فهرمووی: (نهگهر بهچاوی خوّم پیغهمبرم
 نهدیبايه كهلهناو نهه سورتهداکورنووش ببا کورنووشم نهدهبرد).
 (ت/۱/۳۳۳/۱۰-ش/د/ن).

۵۴۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَقْرَأُ عَلَيْنَا السُّورَةَ فِيهَا، السَّجْدَةُ فَيَسْجُدُ وَنَسْجُدُ، حَتَّى مَا يَجِدُ أَحَدُنَا مَوْضِعَ
 جَبْهَتِهِ. (الحديث: ۱۰۷۵- طرفاه في: ۱۰۷۹، ۱۰۷۶). *

نیبنو عومهر (رمزی خویان لی بی) فهرمووی: گهلی جار پیغهمبر (دروودی
 خودی لسمر بی) كهنهو سورتهانهی بؤدهخویندین كهکورنوشیان تیادایه، خوی
 کورنوشی دمبردو نیهمش کورنوشمان لهگهلیدا دمبرد، تهنانهت لهبهر زوری
 عهشاماتهكه هندیكمان جیگهه دهست نهدهكهوت ههتا لهکاتی کورنوشهكهدا
 تهویلی لهسهر دانی. (ت/۱/۳۳۰/۲-ز-۱۱۰ ژ-۶۴۶ = ش/د).

(۴۷۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة، باب: سجود التلاوة، رقم: ۵۷۷ = ۱۲۹۷،
 ۱۲۹۸.

(۴۸۰) أخرجه مسلم في الصلاة (عینی/۱۰۵/۷-۱۰۹). المترجم = ۱۲۰۴-۱۲۰۶.

پایانی

ماموستا عهسقه لانی (رمزی خوی لی بی) دهفهر مووی: باسه کانی نامه ی کورنوشی
قورئانخویندن پازده فهرمووده ی تیادایه، دوانیان بی رشتن (موعه لله قن) نو
فهرمووده یان دووبارمن، پوخته که یان شهنش فهرمووده ن، موسلیمیش (رمزی خوی لی
بی) هه موویانی گیراوده توه جگه له مانه:-

۱- (۵۳۹ت=۱۰۶۹ف).

۲- (۵۴۰ت=۱۰۷۱ف).

۳- (۱۰۷۷ف. بپروانه تاج/۱/۲/۳۳۵).

حهوت بیستراو (ئه سه ر) ی صه حابه و که سانی تریشی واتیا، به لام
بیستراوه کان له ته جریده که دا نین.

تییینی:

زهیدی کوری سابیتی ئه نصاری له صه حیجی بوخاریدا هه شت فهرمووده ی
ههیه، خه زره جیه، زهید نووسه ری سرووش بوو، له سه رده می پیغه مبه ردا
هه موو قورئانی له بهر بوو، به فهرمانی پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) زمانی
جووله که فی ربوو به پازده رۆژ، که پیغه مبه ر (دروودی خودی له سه ر بی) کاغه زی دهنووسی
بو یان زهید بو ی دهنوسین، که کاغه زیشیان ده هات زهید ده یخوینده وه
بو پیغه مبه ر (بر: تاج/۵/۳۳۱ = تاج-۴ ز- ۹۴ ز- ۳۸۴ ج- ۴).

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۴) باسه کانی کورت کردنه وه ی نویتز (أبواب تقصير الصلاة)

۵۴۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تِسْعَةَ عَشَرَ يَوْمًا يَفْضُرُ. (الحدیث: ۱۰۸۰ - طرفاه فی: ۴۲۹۹، ۴۲۹۸). (۴۸۱)

ثیبنوعه باس (همزای خوابان لئ بئ) فهرمووی: سائی نازاد کردنی شاری مهککه، پیغهمبه ر (دروودی خودای له سمر بئ) نوژده شهو له مهککه مایه وه، له و ماویه دا نوژی کورت ده کرده وه. واته: نوژه چوارینه کانی ده کرد به دو ورکات. (ت/۱/۴۴۷/۳ = ز ۱۵۵-ژ ۸۹۱).

۵۴۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رَكْعَتَيْنِ رَكَعَتَيْنِ، حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ. قُلْتُ: أَقْمْتُمْ بِمَكَّةَ شَيْئًا؟ قَالَ: أَقْمْنَا بِهَا عَشْرًا. (الحديث: ۱۰۸۱- طرفه في: ۴۲۹۷). (۴۸۲)

یه حیای کوری نه بو ئیسحاق فهرمووی: ئهنهس (همزای خوی لئ بئ) فهرمووی: لهحه جی مال ئاوی دا، له خزمه تی پیغهمبه ردا (دروودی خودای له سمر بئ) له مه دینه وه چووین بو مهککه، نیر هر دوو رکات دوو رکات نوژه چوار رکاتی یه کانی ده کرد هه تا گه راینه وه بو مه دینه، گوتم به ئهنهس: له مهککه هیچ مانه وه؟ فهرمووی: ده شهو له وئ ماینه وه. (ت/۱/۴۴۷/۲ = ز ۱۵۵-ژ ۸۹۰ = ش/د/ت/ن).

۵۴۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ وَأَبْيَ بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَمَعَ عُثْمَانَ صَدْرًا مِنْ إِمَارَتِهِ، ثُمَّ أَتَمَّهَا. (الحديث: ۱۰۸۲- طرفه في: ۱۶۵۵). (۴۸۳)

ثیبنو عومهر (همزای خوابان لئ بئ) فهرمووی: لهحه جی مال ئاوییدا، له مینا، له روزه کانی جه ژنی قورباندا، له گهل پیغهمبه رخوی و له گهل ئه بووبه کرو عومهر دا، له کاتی جینشینى خویاندا، نوژه چوار رکاته کانمان به دوو رکات ده کرد، واته: کورتمان ده کردنه وه له جیاتی چوار رکات دوو رکاتمان ده کرد، که ئه م کرداره له زارای شهرعی پیروژدا پیی دهوتری (قصر الصلاة الرباعیه).

(۴۸۲) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة المسافرين..رقم: ۶۹۳ = ۱۵۸۴.

(۴۸۳) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: قصر الصلاة بمئى، رقم: ۶۹۴ = ۱۵۸۸.

ودهه روهها له گهڵ عوسمانیشدا له سه رهتای فه زمانه واییه کهیدا به هه مان چه شن ده مان کرد، به لām عوسمان له دواویی دا چوار پکاتی ته وای ده کردو له مینا نوێزی کورت نه ده کردوه. (تاج: ۴/۴۴۸/۱ - ز: ۱۵۵ ژ- ۸۹۲ = ش/ن).

۵۴۷- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ صَلَّى بِنَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) آمَنَ مَنْ كَانَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ. (الحديث: ۱۰۸۳ - طرفه في: ۱۶۵۶). (۴۸۴)

حاریسهی کوری وهه ب (رمزای خوی لئ بئ) فه مووی: له حه جی مال ناوایی دا، له پۆژهکانی مینادا، پیغه مبهه (دروودی خودای له سه بئ) نوێژه چوار پکاتییهکانی کورت ده کردوه و به دوو پکات بۆی ده کردین، له وکاته شدا دنیا زۆر هیمن و نه مین بوو، نه وهی بلایی ترس له دوو ژمن پیغه مبهه (دروودی خودای له سه بئ) نه یبوو، که واته: کورت کردنه وهی نوێژ په یوهندی به ترسه وه نییه، وهک گه لئ له زاناکان واده فه رموون. (بهروانه: حاریسه بن وهب/ الاستیعاب/ ابن عبدالبر).

حاریسه ری کوری وهه ب خوزاعیه، برای دایکی عوبه یدیلای کوری نیامی عومه ره، له سه حیهین دا چوار فه رمووده ی هیه، له بوخاریدا چوار فه رمووده ی هیه (رمزای خوی لئ بئ).

۵۴۸- عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: صَلَّى بِنَا عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فَقِيلَ ذَلِكَ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَاسْتَرْجَعَ، ثُمَّ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ؛ وَصَلَّيْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، وَصَلَّيْتُ مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِمَنْى رَكَعَتَيْنِ، فَلَيْتَ حَظِّي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ رَكَعَتَانِ مُتَقَبَّلَتَانِ. (الحديث: ۱۰۸۴ - طرفه في: ۱۶۵۷). (۴۸۵)

کاتی قسه یان بۆئیبنو مه سعود کرد: که نیمای عوسمان له کاتی حه جا، له پۆزانی ره جمی شهیتانا له مینا نوێزه چوارینه کان کورت ناکاته وه، به لکو به چوار پکاتی ته و او به رنوێژی نوێژی نیوهرپۆو عه سرو خه ووتنان بۆ موسولمانان دهکا، نه مهی پینا خووش بوو، چونکه شتی وا به پیچه وانهی باستره وهیه، بۆیه فهرمووی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). واته: شتی واکاره ساته، نینجا فهرمووی: (له م پۆزانهدا له میناله گهل پیغه مبهردا له سه رده می خویداو، له گهل نه بوبه کردا له سه رده می جینشینی خویداو، له گهل عومه ردا له سه رده می جینشینی خویدا، هه ریه کێ له م نوێزه چوار پکاتیهمان به دوو پکات ده کرد، خۆزگه م له م چوار پکاته ی که ئیستا له سه رده می جی نشینی عوسماندا ده یانکه م دوانیان گیرا ده بوو، ئیتر به سم بوو!).

۵۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (لَا يَجِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، أَنْ تُسَافِرَ مَسِيرَةَ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ لَيْسَ مَعَهَا حُرْمَةٌ). (الحديث: ۱۰۸۸). (۴۸۶)

ئه بو هورمهیره (پۆی خوی له بی) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودی له سه ر بی) فهرمووی: (ئه وژنه ی باومری ته و او ی به خوداو به پۆزی دوا یی هه یه، دروست نییه بۆی که به بی که سیکی خۆی بجی بۆ سه فه ری، که پۆزمی ی، یازیتر دوور بی).

له سه فه ردا نوێژی شیوان کورت ناکرێته وه

۵۵۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَعَجَلَهُ السَّيْرُ يُؤَخَّرُ الْمَغْرَبَ فَيُصَلِّيُهَا ثَلَاثًا، ثُمَّ يُسَلِّمُ، ثُمَّ قَلَّمَا يَلْبَثُ حَتَّى يَقِيمَ الْعِشَاءَ فَيُصَلِّيُهَا رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ، وَلَا يُسَبِّحُ بَعْدَ الْعِشَاءِ، حَتَّى يَقُومَ مِنَ جَوْفِ اللَّيْلِ. (الحديث: ۱۰۹۲). (۴۸۷)

(۴۸۶) اخرجه مسلم في الحج، باب: سفر المرأة مع محرم إلى حج وغيره، رقم: ۱۳۳۹.

(۴۸۷) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز الجمع بين الصلاتين في السفر وفي

الحج، باب: إفاضة من عرفات إلى المزدلفة، رقم: ۷۰۳ - ۱۶۲۵.

ثیبنو عه مهر (پرمزای خویان لئ بئ) فهرمووی: لهسه فهدا سه رنجی پیغه مبهرم دهدا، نه گهر په لهی رؤشتنی بوايه، نویژی شیوانی دوا ده خست، له پاشا سی رگاتی ته وای نویژی شیوانی ده کردو سلاوی ددهایه وه، نیتر بهی دوا خستن نویژی خه وتنانی داده به ستو به دوورکات ده کردو سلاوی ددهایه وه، پیغه مبهرم (دروودی خودای له سر بئ) لهسه فهدا له پاش نویژی خه وتنانه وه نویژی سووننه تی نه ده کرد، هه تا نیوه شه وه هل دسا بوشه ونویژ! .

باسی کردنی نویژی سووننه ت به سواری ولاخ بارووشی له رووکه نه بی

۵۵۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَخْبَرَهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يُصَلِّي التَّطَوُّعَ وَهُوَ رَاكِبٌ فِي غَيْرِ الْقِبْلَةِ. (الحديث: ۱۰۹۴). (۴۸۸)

جابیری کوری عه بدوللا (پرمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: جاران پیغه مبهرم (دروودی خودای له سر بئ) به سواری ولاخ نویژی سووننه تی ده کرد، جاری واده بوو رووشی له رووکه نه بوو (تاج/۱/۲۱۴ ز- ۵۴ ژ- ۳۹۳ = ش/د/ت/ن).

کردنی نویژی سووننه ت به سواری کویدریز

۵۵۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) صَلَّى عَلَى حِمَارٍ وَوَجْهُهُ عَنْ يَسَارِ الْقِبْلَةِ؟ فَقِيلَ لَهُ: تُصَلِّي لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَهُ لَمْ أَفْعَلْهُ. (الحديث: ۱۱۰۰). (۴۸۹)

نه نه سی کوری شیرین (پرمزای خوی لئ بئ) فهرمووی: نیمامی نه نه س (پرمزای خوی لئ بئ) که له شام گه پایه وه چووین به پیری وه بوی شوازی، له شویئ به خزمه تی

(۴۸۸) لم يوافقهم مسلم على تخريجه (فتح/۲/۶۸۷- خاتمة)- المترجم.

(۴۸۹) اخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز صلاة النافلة على الدابة في

گه‌یشتین پئی ده‌لئین عه‌ینی ته‌مر، ته‌ماشایم کردبه‌سواری گویدریژئی نوویژئی سوونه‌ت ده‌کا، پرووی له‌لای چه‌پی قیبله‌وه‌یه، ئاله‌ملایه‌وه، منیش عه‌رزیم کرد: ده‌بینم نوویژئی سوونه‌تت کرد، که‌چی پرووت له‌پروووگه نه‌بوو؟ فه‌رمووی: (ئه‌گهر بۆخۆم پێغه‌مبه‌رم به‌چاوی خۆم نه‌دیبا‌یه، که‌له‌سه‌ر ئه‌م شی‌وه‌یه نوویژئی سوونه‌تی ده‌کرد، ئه‌مه‌م نه‌ده‌کرد!) .

رافه‌ و شیک‌کردنه‌وه: ئه‌م به‌هرانه له‌م فه‌رمووده‌یه و مرده‌گیری:

۱- کرداری پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودی له‌سه‌ر بئ) وه‌ك، گوتاری، به‌بئ سی‌ودوو، ده‌بئ به‌به‌لگه‌ بۆوه‌رگرتنی برپار، واته‌: کرداری رێك وه‌ك گوتاری سه‌رچاوه‌ی برپاره‌.

۲- نوویژئی سوونه‌ت، گهر‌چی نوویژ‌خوین پرووشی له‌پروووگه نه‌بئ، به‌سواری و لاخ و خۆش‌روو ماشین و فرۆك و شه‌مه‌نده‌فه‌رو پاپۆرو مووشه‌ك و بالۆن، له‌سه‌فه‌ردا دروسته‌.

۳- نوویژ‌خوین له‌سه‌ر جی‌گه‌یی نوویژ‌ بخوینی، که‌پیس‌ی تیا‌بئ، نوویژه‌که دروسته‌، به‌مه‌رجئ پی‌سیه‌که لی‌ئ نه‌که‌وئ، چونکه‌ و لاخ که‌ پێغه‌مبه‌ر خۆی نوویژئی به‌سواری پش‌تی کردوو، له‌پیس‌ی به‌ده‌رنییه‌، هه‌ر هیج نه‌بئ ده‌روازه‌کانی له‌شی پی‌سیان پێوه‌ هه‌یه‌.

شت شت یاد ده‌خاته‌وه:

له‌یادمه‌ سائئ شیخ موحه‌مه‌دی قه‌رده‌اغی خه‌تیبی مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلیمان‌ی (ره‌حه‌مه‌تی خ‌وای لی‌ بئ)، بۆنه‌قلی وتارو نوویژئی هه‌ینی، سه‌ری میک‌روفۆنه‌که‌ی، به‌ده‌رزیه‌کی سنجاق دابوو له‌قه‌راخی یه‌خه‌ی جبه‌که‌ی.

جابه‌ه‌ندئ لۆکه‌به‌سه‌ر ئه‌مه‌یان کرد به‌مه‌هانه‌یی له‌دژی خه‌تیب، گوا‌یه: ئه‌و میک‌روفۆنه‌ به‌سه‌راوه‌ به‌وا‌یه‌ری‌که‌وه، که‌ئهو سه‌ره‌که‌ی به‌سه‌راوه‌ به‌چه‌ن دارته‌لی‌که‌وه، که‌خواه‌ ناخواه‌ پی‌سی وا له‌بن یه‌کئ له‌ودارته‌لانه‌دا، شتی وایش نوویژ پووچ ده‌کاته‌وه!

دەورو بەری سالی ۱۹۵۵ بوو، عیراق سەر جەم لە ئیستا زیاتر، وەك مەن جە ئی سەر ئاگر دەكولا، لە مەزگەوتی بێتەبەق مەلا مستەفای زەلەم، ئیجازە مەلایەتی دا بەیەكی لە فەقە مەلا باشەكانی خۆی، ئەوسا بابوو، بەم بۆنە یەو ئەهەنگی قەشەنگ دەگێرا، خەلكی گەرەك و گشت مەلا و فەقە و پیاوما قوولانی شارو قازی و فەرمانبەرانی میری بانگ دەكران، كۆمەلای وتاری جۆراو جۆر دەخویندرانەو، شەكراو دەخورایەو، ئیجازە نامە یەكی پیروژ دەخویندرایەو، ئەوجا قازی، یامەلا باشی، یاگەرە پیاوی، میزەر و جەبی لەبەر فەقە ئیجازە پێ دراو كە دەكرد، ئیتر فەقەكە دەبوو بە مەلا و كۆتایی بەژیانی فەقەییەتی دەهینا.

هەندێ كەسیش وەك كە لە شیری ناو دخت خۆی تی هەل دەقورتاند، ئەم جۆرە كۆبوونەو بە هەل دزمانی، بۆ پر و پاگەندە بۆ دەستەو بەستە ی خۆی، هەل ئەسا بە قاجاخی و وتاریكی دەدا!

جاكاك موحەمەدی مامۆستا مەلا عبدولكەریم و من یەكێك بووین لەم لاكوتانە! قەسەكانی من گەرچی كال و كرج بوون، بەلام چونكە بەیان حالی رووداویكی تالی رەق و زەق و ناحەقبوون، هەتا ئیستایش لە ناو مەلا و فەقەكانا سەدا ی هەرمایە، پالفتەكەیان ئەمە بوو:

(... بەناوی هەموو فەقەكانی ناوچەكەو، بیزاری لە حالی شەری خۆمان دەردەبرین، لەبەر ئەو داوا لە كار بە دەستان دەكەین، كە قوتابخانە ی ئایینی مان بۆ بكەنەو، هەتا كە ی ئێمە ی واریسانی پیغەمبەرمان، وەك سۆال كەر و شوان گاوان، ئیواران ماله و مال نان بچینیەو بەرێزان! ئیو هەموتان بەتەل و وایەركارە باتان راكێشاو بۆ ناو مالهكانتان، ئێمە بەرپۆزی نیوەرپۆ، بەئاوینە شەوقی هەتاو رادەكێشین بۆ ناو حوجرەكانمان، چونكە نەكارەبایان تیا دایە، نەرۆشنایی، بەشەویش لەبەر رووناکی چرای كۆلان دەخوینن! گوتیشم:

ئەو ھەبۇ (مەجلىس عىلمى) شەرمى لەخودا ناکەن، لەکاتى تاقىکردنەو ھى تەعیندا، بەس سەیرى دیارى و دەسەنەو واسیتەو جل و بەرگ و کورەمەلایى دەکەن، گوئ بەزانست و مەلایەتى نادەن، مزگەوتەکانیان پەرکردو ھەمەلای نەزان، بارى و شترئ لۆکەیان لەسەر ناو، بەلام بەقەد حوشترئ عىلمى یان پئ نییە... سەرە واوى وەحە لەورگیانا نییە.. خەلگە بۇ خوا بەشایەت بن رۆژ رۆژى زانست و شەھادىیە، باوى بارە لۆکە بەسەرچوو..!)

کاکەحەمەش لەبارەى زەمىنكى خەستى چەرو پەرى بەنداوى دوکان و دەر بەندیخانەو شانى پیا کرد... گوايە:

(... ئەم بەنداوانە بۇ ئەو ھەروست دەکرین، کەبەن بەبنکەى سەربازى ژیر دەریایى ئەتۆمى! ئەمەریکای جیھانخۆر دەیەوئ ولاتەکەمان بکا بە پیگەى ئەتۆمى لەدزى یەکیى سۆفیئ، کەباوکی گەلانە، پاسەوانى ئاشتى یە، .. دەى ئیمە چۆن رازى دەبین، کەلەخاکى ئیمەو ھێرش بېریتە سەر رزگارکەرى مەروفايەتى، بېرووخى سەددى دوکان و دەر بەندیخان! بمرئ ئەمەریکا، بزی .. و..!). ئەمە پوختەى وتارەکەى حەمە بوو . مامۆستا مەلا مستەفای سەفوت ھەبوو ، مەلایەکی زېرەکی پۆشنیر بوو ، ووتار بیژیکى جوان بوو ، بەلام بەقەد عەققاد رقى لە کۆمەنیست بوو ، کۆمەلئ مەلای تریش ھەبوون، بەقەد دەرویشی ئاگیان لە رۆژ نەبوو، لەم جۆرە کۆرانەدا چاویان لەبەریارى مەلای سەفوت بوو، کوێرانە دواى دەکەوتن، جا سەفوت لەم قسانەى (حەمەى مەلا) توورە بوو، بەمەلا مستەفای زەلمى گوت: (مەلا مستەفا! ئەمە ئاھەنگى ئیجازە وەرگرتنى فەقئ یە، یا مینبەرى وتارى ئیستگەى مۆسکۆیە..) ئەو جا گوتى:

(خەلگە! بۇ خواتان پئ دەلیم؛ ئەم بیرو باومرە پیسە بەنگ و تلایکى گەلانە، یەکەم کۆماری نەتەوايەتى کورد لەمەھاباد، رزگارکەرى مەروفايەتى، باوکی گەلانى جیھان بەچەند تەنەکە یەك نەوت فروشتى، بەچاوى خۆتان دەبینن

كەئەم شىن و شەبۇرۇ گا قۇرەيان لەبەرچاۋى رەشى گەلان نىيە، بەلكوۋ بۇ
 ھەرىسە نەۋتە، لەراستىدا دانىشتن لەكۆرى وادا، با لەناۋ مزگەوتىشا بى،
 كەحەقىقەتى تيا ئاۋەژوۋ دەكرى تاۋانە.. ئەمە مزگەوتە يا خەلىيەۋ شانەى
 كۆمەنىستە..) يا شتى لەم بابەتەى گوت، مەلا عبداللەى بىژۋەى ھەبوۋ
 سۆفى شىخى بيارە بوو، لە خزمەت مامۇستا مەلا عبدلكەرىمى بيارەدا
 دانىشتىبوو، تاباسى بيارەى بۇ بكا، كەگۆى لەم كەينو بەينە بوو، بەحەمەى
 فەرموو: ئەم سەگبابە كىيە ئادەى بەشەق بىكەنە دەرۋە!

ئەۋجا سەفۋەت كۆرەكەى بەجى ھىشت، كۆمەئەكەشى يەكسەر بەدەم
 جىۋ دانەۋە كۆرەكەيان چۆل كىرد، ھەيان بوو دەىگوت: مچە زەلمى تۆ
 لەمەت جى؟! تۆ لەم ملەقووتىەت جى!؟

ئەۋ رۇزگارە لەئىستامان خراپتر، مەردوم چەۋاشە كرابوون، شارى سلىمانى
 دەتگوت گرگانە، جەماۋەر بەدەنگى دەھۆلى دوور بەتەۋاۋى تەفرە درابوۋ،
 ھەتا گەرەكەكانى ناۋى نامۇيان لى نرابوۋ، ۋەك: كۆرىا، مۆسكۆ، فیتنام.. تاد،
 داخەكەم ئىستائىش ھەندى كورد بەناۋى كوردى ددانىان ئال دەبىتەۋە، ئاشق
 بەناۋى بيانىن، ۋەك: حەماس و دىر ياسىن، ئەۋ ھەمكە گوندو شارۋچكە
 پىرۋزانەى كوردستان، كەقەلاچۇكران، ھىچيان شايانى ئەۋەندىن، كەبنكەۋ
 مەئبەندەكانى ئەۋانىان بەناۋە ناۋ بىرى!

ۋەكى تىرىش كۆمەللى مەلاى تىرى نىشتەمانبەرۋەر ھەبوۋ، زوربەيان
 لەژىرەۋە پارتىۋ شتى تىرى ۋابوون، بەدزىيەۋە بەخۇيان دەگوت: عولەماى
 ئەحرار، زۆربەى فەقىكانى ئەۋ سەردەمە تەفرەدراۋى ئەم گوروپە بوون،
 چونكە بەخەيال ۋەك خەۋى خۇش مژدەيان دەدا كەبەزوۋىى لەسەر دەستى
 ئىشتراكىيەتدا (بەھەشت دىتەۋە بۆسەر زەۋى..) لەھوتاڧكىشاندا
 دەيانفەرموو: (.. سۆسىالىستى رېپرەۋمانە، ئەبو زەر پىشەرەۋمانە !!) بە
 ئەبوۋدەمى غەفارىيان دەگوت: ابوالاشتراكىە!

من خۆم يهكئ بووم له به ته له بوانى ئهم تاقمه يه، به لگه يشم ئهم شتانه يه: به شداريم ده كردله (دنگى فهقى) دا، پوژنامه م به قاچاخى ده خویندوه، له چاخانهى حه مه رهبه ق به بهرگى فهقیه تیه وه به سه رى پرووت داده نیشتم، ده چووم بو سینه ما، گویم له رادیو ده گرت،!! هاموشوی باخی گشتیم ده كرد، هاوبه شی موسابه قه و پیشپرکی و وهرزشم ده كرد، قژه سه رم دریز ده كرد، دهی نه گهر ئه مه حوریه ته و سه ربه ستی نه بی ده بی سه ربه ستی جی تربی؟!

مامۆستا مه لا سه ی غه فوور هه بوو، مه لای مزگه وتی سه ی حه سه ن بوو، مروفتیکی زاناودانا بوو، له سه رگورووی زانیانی سه ربه ست حلیب ده كرا، له م كاته دا به وردی سه رنجی ئهم قلیمه ی ده دا، جاكاتی سه فوه ت وپپرکه ی كۆرکه یان به جئ هیشت، به دنگیكى به رزی کاریگهر، كه هه موو لایئ گوئیان ئی بی، به سه فوه ت وده سته كه ی گوت: (وَمَا تَأْزَا الْيَوْمَ آيَهَا الْمَجْرُمُونَ!).

ئیتړكۆرکه بوو به كۆری (بزی و بمری و بروخی!) من كاتی گه پامه وه چووم بو خزمه تی مامۆستا مه لا ئه سه عدی مه حوی (ره حه متی خوی لئ بێت)، گویم ئی بوو حاجی عه لی خه لیفه به په ره وشه وه دنگوباسه كه ی بنته به قی بو ده گیرایه وه، ده یگوت: (.. قوربان! دمرده گاکه كه وتۆته ناو مه لاکانیشه وه، هه یانه مۆسكو به قیبله گا ده زانی، فه قی سیسه ئه كه ی لای تویش له وانه .. رهنگ بی ئیستا گیرایی، ئای خو ئه وه ته هاته وه ..) مامۆستایش فه رمووی: فه قی نووری چایه كه گهرمه چایی بو خۆت تیكه ..).

قه ت قه ت مه به ستم له م قسانه تانه نییه، له مردوو یا له زیندوو، خوا یاربئ من له شتی واوه دوورم، مه به ستم خزمه ته، كه بیکه م تا هه ل له ده سته، چونكه له زۆر رۆشنیران ده بیستمه وه، كه ئهم جوړه یادگارانه زۆر به سوودن، به تایبه ت له م جوړه بابه تانه كه وهك ئاوینه ی نه و كاته یه وان.

جا ههر له م بابه ته یه ئهم چه ند یادگارانه:

مامۆستا شیخ ئەمجەد زەھاوی و شیخ سەھوواف ھاتن، شەو لەنادی موومزەفین بوون، من و مەلا کەریمی گوڵپی و چەند فەقیهەکی تر، دینیمان کردن، سکالای حالی خۆمان لەلاکردن، داوای یارمەتیمان ئی کردن بۆ کردنەوێ فێرگە ئایینی، ئامادەیی خۆمان دەربری بۆ بەشداری کردن لەغەزای جەزائیردا.

جاری لەسەر دەمی عومەر عەلی دا^(٩٠) و دزمان مەلیک، یا پیاویکی گەورە ھات، ئەرزەو ھالمان دا پی ی، بۆ کردنەوێ قوتابخانە ئایینی، لەسەر کۆیان کردینەو، لەئەنجاما من لەگەڵ بارچاوەشیکا لەسەر مەسەلەکە دەمان تێک گیرا، منیان گرت: فەقی غەفووری کانی سپی کەیی و فەقی رەووفی شەنەخسەیی و فەقی کەریمی سیئەلانی چوون بۆ خزمەتی قازی شیخ محەممەدی خاڵ، گوتیان: قوربان! فەقی نوری لەسەر مەدرەسە گیراوە، کردوویانە بە شیوعی لەسەر قسە حەق، قازی تەشریفی ھات، ھەر لەیادە بەمۆعاون سەرای فەرموو: (ئەمانە ئەھلی عیلمن، سبەینێ دینە جیگە ئیمە، بەچاوی سووک تەماشایان مەکەن..) ئیتر بەریان دام.

ئای دنیا! ئیستا لەم میژوویدا (١٩٩٩) فەقی نوری، بەرھەمی ئەو کۆشەشی دەدووڕیتەو، لەپەیمانگە ئیسلامی کوردستان وانەبێژە، دەرەس بەفەقی دەلیتەو، خواپە! ھەموو ئاواتیکمان ئاوا بەینیتەدی و بیت و فەر بخەیتە ئەم فێرگە ئیسلامیانە. ئامین. خواپە! بەرھەمەتی خۆت نمونە ئەزھەری شەریف لەم کوردستانەدا زۆربەکی. ئامین.

وەرگێڕ/ نوری فارس ھەمەخان - ١٩٩٩/٥/٢٠

(٩٠) ھەک دزمانین پێرۆز خانی دایکی خولە پیزە بانگ کرا بۆشاھەتی دان لەسەر عومەر عەلی، بۆ مەحکەمە شەعب لەبەغدا، تەلەفیزیۆن قسەکانی میمی پێرۆزی نەقل کرد، ھەر لەیادە کە ھەک زۆنکی کوردی ئازای گوساغ بەعومەر عەلی گوت: ھەک ماڵ و مائەت بە قاوورمە بێ ھەک جەرگی منت دا بەتەنۆرەو، جالەباش پێرۆز ئازاکە میمی پێرۆز گیرابوو، خۆم بەچاوی خۆم لە مزگەوتی ئیبراھیم بەگ، لەکەر کووک تەرمی عومەر عەلی و زەنکە و دوو مائەلیم بێنی، لەپێگە بەغا وەرگەرپابوون، بوو بوو بەقاوورمە. راستە کە دوعای مەزڵۆم رەت ناییتەو (وەرگێڕ).

نه کردنی نویژه سوننه ته کانی پاش و پیش فەرزه کان

۵۵۳- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَقَالَ: (صَحِبْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ أَرَهُ يُسَبِّحُ فِي السَّفَرِ وَقَالَ اللَّهُ جَلَّ ذِكْرُهُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ إِسْنَةٌ حَسَنَةٌ) (الحديث: ۱۱۰۱) (۴۹۱).

ئيبنوعومەر (رەزى خواهان لى بى) دەفەر موى: بۆخۆم زۆر لەخزمەت پێغەمبەر دا بووم، نەيم دیووە کە لەسەفەردا نوێژى سوننەت بکا، وەلحال خودای یادمەزنیش دەفەر موى: (لەقەد كان لکم فی رسول اللہ أسوة): پێغەمبەرى خوا سەر مەشقی جوانە بۆ ئێوە، لەهەموو کاریکتاندا پەیرەوى بکەن).

رافە و شیکردنەو:

بەپێى ئەم فەرموودەیه لەسەفەردا نوێژە سوننەتەکانى پاش و پێشى فەرزه کان ناکرێن. بەلام زۆربەى زاناكان دەفەر موون: لەسەفەرىشا نوێژخوێن ئارمەزووی خوێنەتی، بۆى هەیه هەموو جۆرە سوننەتی بکا، بۆى هەیه نەیانکا.

نوێژى سوننەت لەسەفەرا

۵۵۴- عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى السُّبْحَةَ بِاللَّيْلِ فِي السَّفَرِ عَلَى ظَهْرِ رَاحِلَتِهِ حَيْثُ تَوَجَّهَتْ بِهِ). (الحديث: ۱۱۰۴) (۴۹۲).

عامیری کوری رەبیعه (رەزى خوی لى بى) دەفەر موى: لەسەفەردا لەخزمەت پێغەمبەر دا (دروونی خودای لەسەر بى) بووم، دیوومە بەشەو شەو نوێژى دکرد، جارێ دیم

(۴۹۱) اخرجہ مسلم فی الصلاة (عینی/۱۴۴/۷-۱۳۵) المترجم).

(۴۹۲) اخرجہ مسلم فی الصلاة (عینی/۱۳۷/۷-۱۲۷) المترجم = ۱۶۱۴.

به سوارى ولاخه كهى، به دهم رپوه شهو نوپژى ده كړد، ولاخه كهى روى له هه رلايه ك بوايه، مهبه ستي نه بوو به مېرچئ به ره و نهو جيگه برؤش تايه كه مهبه ستي بوو (بروانه تاج: ۲۱۴ / ۱ / ۲ / ۳ = ز-۵۴ ژ-۳۹۳).

رافه و شيكړدنه وه:

عاميرى كورې ره بيع (رېزى خوى لى بى) يه كيكه له موسو ثمانه هه رپيشينه كان، له گهل ژنه كهيدا كوچى كرد بو حه به شه، له پاشا كوچى كرد بو مه دينه، به درى يه، له گشت غه زاكاني ترى پيغه مېر دا (درووى خودى له سر بى) به شدارى كړدوه دوو فېرموده ي له صه حيحى بوخارى دا هه يه، له كاتى نازاوه كهى سه رده مى عوسماندا (رېزى خوى لى بى)، عامير (رېزى خوى لى بى) شه وئ هه لده ستي بو شه ونوپژ، له پاش شه ونوپژ هكه ي ده خه وپته وه جادي نه خه وى، پى دى ده لى ن: هه لسه له خودا بېارپړه وه، كه له م نازاوه يه په نات بدا، هه روه ك به نده باشه كانى خوى لى په ناداوه، نه وپش هه لده ستي ته وه ونوپژده كاو نزاده كا، جاله پاشا نه خوش ده كه وئ، نيتړ له مال دهرناچئ تائه و ساته ي تهرمه كه ي دهبه ن بو گورستان. چهند قسه يئ له سالى وه فاتى كراوه، رنك بى سالى سى و حه وتى كوچى، كوچى دوايى كړدبى، رمزاو ره حمه تى خوى كه وره ي لى بى.

كوكړدنه وه ي نوپژى شيوان و خه وتنان له سه فېر دا

۵۵۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَجْمَعُ بَيْنَ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ إِذَا كَانَ عَلَى ظَهْرِ سَبْرٍ، وَيَجْمَعُ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ). (الحديث - ۱۱۰۷) (۴۹۳).

ئىبىنو عەباس (رەزى خواجهان لى بىن) فەرموى: ياساى پېغەمبەر (دروودى خودى لىسەر بىن) وابو، ئەگەر لەسەفەردا بوايە، نوپۇزى نيوەرۇ و عەسرى پېكەوہ كۆدەكردهوہ، وەنوپۇزى شيوان و خەوتنانيشى پېكەوہ كۆدەكردهوہ (ش/ تاج/ ۱/ ۴۴۹ = ز-۱۵۶ ژ-۸۹۵).

کردنى نوپۇز لەسەرلا

۵۵۶- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَتْ بِي بَوَاسِيرٌ، فَسَأَلْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (صَلِّ قَائِمًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ). (الحديث: ۱۱۱۷).

عیمرانى كورى حوصەين (رەزى خوى لى بىن) فەرمووى: ماپەسىرىم بوو، لەپېغەمبەرم پرسى (دروودى خودى لىسەر بىن): ئەگەر مروڤى ساغ بەدانىشتەوہ نوپۇزى سوننەت بكا چۆنە؟ فەرموى: ئەوہى بەپېوہ نوپۇز بكا ئەوہ خىرتەرە، بەلام ئەوہى بەدانىشتەوہ بىكات ئەوہ نيوہى پاداشى راوہستاوى بۆھەيە، وئەوہى بەراکشانەوہ بىكات ئەوہ نيوہى پاداشتى دانىشتوى بۆھەيە. وەلەبارەى نوپۇزى نەخۆشەوہ لىم پرسى، فەرمووى: ئەگەر دەتوانى بەپېوہ نوپۇز بکە، ئەگەر ناتوانى ئەوا بەدانىشتەوہبىكە، خۆنەگەر بەدانىشتەوہ نەت تەوانى ئەوا بەرەو قىبلە لەسەرلا نوپۇزەكەت بکە، چ فەرز بى چ سونەت، لەكاتى نەخۆشیدا، چونكە مەهانای رەواى ھەيە بەھوى دانىشتن ياپالکەوتنەوہ پاداشى كەم ناكات. (تاج: ۱/ ۵۰۶ = ز-۱۸۵ ژ-۹۹۵).

کردنى نوپۇزەندىكى بەدانىشتەوہ و ھەندىكى بەپېوہ

۵۵۷- عَنْ عَائِشَةَ، أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَنَّهَا لَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُصَلِّي صَلَاةَ اللَّيْلِ قَاعِدًا قَطُّ حَتَّى أَسَنَّ، فَكَانَ يَقْرَأُ قَاعِدًا، حَتَّى

إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ، فَقَرَأَ نَحْواً مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً أَوْ أَرْبَعِينَ آيَةً، ثُمَّ رَكَعَ. (الحديث: ۱۱۱۸ - أطرافه في: ۱۱۱۹، ۱۱۴۸، ۱۱۶۱، ۱۱۶۸، ۴۸۳۷).

وَعَنْهَا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فِي رِوَايَةٍ: (لَمْ يَفْعَلْ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ ذَلِكَ فَإِذَا قَضَى صَلَاتَهُ نَظَرَ: فَإِنْ كُنْتَ يَقْظَى تَحَدَّثَ مَعِي، وَإِنْ كُنْتَ نَائِمَةً اضْطَجَعَ) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). (الحديث: ۱۱۱۹).

عائیشه، دایکی موسولمانان (رمزی خوبان لى بن) فهرمووی: ههرگیز نه مدیوه پیغه مبهبر (دروودی خودای له سهر بن) به دانیشتنه وه شهو نویژ بکا، ههتا کاتى چوو به سالا، ئیتر به دانیشتنه وه قورنانی ناو نویژی شهو نویژی ده خویند، ههتا دهیویست که روکوع ببا، نهوسا هه لده ستایه سهر پی، بهراوه ستانی شهو دهوری سی چل نایه تی تریشی ده خویند نهوسا روکوعی دهبرد. له گیرانه وه به کی ترده عائیشه (رمزای خوای لى بن) فهرمووی: ئیتر لهرکاتی دووه میشا هه مان شتی ده کرده وه، جاکاتى له شهو نویژه که ی ده بو وه ته ماشای ده کرد: نه گهر من به خه بهر بومایه نه واقسه ی له گه ل ده کردم، نه گهر من خه وتوو بومایه نهوا نهویش راده کشا (دروودی خودای له سهر بن).

پایانی

شیخی عه سقه لانی (رمزی خوای لى بن) دمفه رموی: باسه کانی کورت کردنه وه ی نویژ په نجاو دوو فهرموده ی بهرزه وه کراوی تیادایه، سازد میان رشته کرتاون، نهوانی تریان په یوهستن، واته: موصولن سی و دوویان له م باسه خویدا یاله پی شیه وه دووباره بونه ته وه پی شهوا موسلم یش (رمزی خوای لى بن) هه موایانی گیراوه ته وه بیجگه له مانه یان:

۱- (۵۵۴ ت = ۱۰۸۰ ف).

۲- (۵۵۱ ت = ۱۰۹۴ ف).

۳- (۱۱۰۸ ف. له ته جریده که دا نیه).

۴- (۵۵۶ ت = ۱۱۱۷ ف).

ههروهه شهش بیستراو (ئهسهه) ی صهحابهو کهسانی تری پاش ئهوانیشی واتیا.
کهواته کۆی بهرزموهکراوو بیستراو دهکاته: (۵۸=۶+۵۲) لهه پهنجاو ههشته
چواردیهیان لهتهجریدی بوخاریدا ههیه لهژماره: (۵۴۴)موه ههتا ژماره: (۵۵۷)
چونکه: (۵۵۷-۵۴۳=۱۴).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۲۵) باسهکانی شهو نوێژ (أَبْوَابُ التَّهَجُّدِ)

۵۵۸- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ يَتَهَجَّدُ قَالَ: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ قِيمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ، لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَلْتَ نُورِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَكَ الْحَمْدُ، أَلْتَ الْحَقِّ، وَوَعْدُكَ الْحَقِّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، أَلْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَلْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَوْ: لَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). (الحديث: ۱۱۲۰- أطرافه في: ۶۳۱۷، ۷۳۸۵، ۷۴۴۲، ۷۴۹۹) (۴۹۴).

ئیبینو عهباس (رمزی خوابان لئ به) فهرموو: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه به) کهله شهوا
ههئنه سا بۆ شهو نوێژ، لهسهه رهاوه دمیغه رموو: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ) ههتا (...)
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. واته:

ئەى خودايە! سوپاس و ستايش ھەر بۆتۆيە، تۆ ھەتاهەتايە پايەدارى و مايەى بوون و مانى ھەمووشتىكى و، پارىزىمرو راگرى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى لەوانا ھەيە، ھەرچى ھەيە و نىيە سەر رشتەى بوون و نەبوونى بەدەستى تۆيە، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، ھەرخۆتى خاوەن و پادشاى راپستەقینەى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھيشى وا لەناو ئەوانا، ديسان سوپاس و ستايش بۆتۆ، تۆھەقى و راست و دروستى و، بەئىنت ھەقە و راستە و دروستە و، شادبوون و گەيشتن بەدەيدارى تۆلەپاش مردن، ھەقە و راستە، ھەرموودەت راستە، بەھەشت راستە، دۆزەخ راستە، پىغەمبەران ھەق و راستە، موھەمەد (درودى خودى لەسەر بى) ھەقە و راستە، قىامەت راستە، ئەى خودايە! خۆم سپارد بەتۆ، باوەرم ھەيە بەتۆ، پشت و پەنام ھەرتۆى، دالەم ھىناوھتە بەرتۆ، بەپشتى تۆدەچم بەگژناھەزى خۆما، مەھكەمە و دادى خۆم دىنمەلاى تۆو، تۆدەكەم بەھەكەم لەنىوانى خۆم و نەيارما، ساتۆيش بەكەرەم و گەرەمى خۆت لەگوناھى بەرو دوام خۆش بە، ھەرودھا لەگوناھى نەينى و ناشكرام، پەرودەردگارم! پىشخستن و پاش خستن بەدەستى خۆتە، خۆداى راست و رەوان ھەرتۆى، بزووتن و ھىزو تەوانايى ھەر بەدەستى خودا خۆيەتى و بەس) (تاج/١/٥٠٢ = ز-١٨٤ ژ-٩٨٦ = ش/ت/ن).

باسى گەرەمى شەونويژ

٥٥٩- عَنْ اَبْنِ عَمْرٍ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى رُؤْيَا قَصَّهَا عَلَى رَسُولِ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَنْبَتُ أَنْ أَرَى رُؤْيَا، فَأَقْصُهَا عَلَى رَسُولِ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكُنْتُ غُلَامًا شَابًّا، وَكُنْتُ أَنَامُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى عَهْدِ (رَسُولِ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَأَيْتُ فِي النَّوْمِ كَأَنَّ مَلَكَيْنِ أَخَذَانِي فَذَهَبَا بِي إِلَى النَّارِ، فَإِذَا هِيَ مَطْوِيَّةٌ كَطَيِّ الْبُسْرِ، وَإِذَا لَهَا قَرْنَانِ، وَإِذَا فِيهَا أَنَاسٌ قَدْ عَرَفْتُهُمْ، فَجَعَلْتُ أَقُولُ: أَعْرُذُ بِاللَّهِ مِنْ

التَّارَ، قَالَ: فَلَقَيْنَا مَلَكًا آخَرَ، فَقَالَ لِي: لَمْ تُرْعَ، فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ فَقَصَصْتُهَا حَفْصَةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى السَّلَامُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ (نَعَمْ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ). (الحديث رقم: ١١٢١ والحديث رقم: ١١٢٢ - أطرافه في: ٧١، ٧٠، ٢٩، ٧٠، ١٦، ٧٠، ٤١، ٣٧، ٣٩، ١١٥٧). (٤٩٥)

عبداللہ کوری عومہر (رہزای خویان لی بی) فہرمووی: جاران لہزیانی پیغہمبہر خویدا (دروودی خودای لہسمہر بی) پیاو ھہبوو خہونی دہدی و دہیگیرایہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) منیش بہعہزہتہوہ بووم کہخہونی ببینم ھہتا، بیگیرمہوہبووی، لہوسہردہمہدا من ھہرزہکار بووم، ژنم نہہینابوو، لہمزگہوت دہخہوتم، جارئی لہخہومادیم وا دوو فریشہ وک بمگرن و بمبہن بوڈوزخ وابوو، ناگرہکیش۔ وک بیرئ ھہلچنراو۔ لہناوہوہ ھہلچنرا بوو، ھہروا دوو شاخہی ھہبوو وک دوو شاخہی چہرخی سہریر، کہلہ ھہردوو تہنیشتی بیرہوہ ھہن، ھہردوو سہری داری چہرخہکیان دہخریتہ سہر، چہند کہسیکی تیادا بوون ناسیمنہوہ، نیتہر دہستم کردبہگوتنی پہنادہگرم بہخودا لہزیانی ناگر، فہرمووی: جاگہیشتین بہفریشہیہکی تر، بہمنی فہرموو: ترست نہبی، جائہم خہونہم گیرایہوہ بوخہفصہی خوشکم، کہھاوسہری پیغہمبہر بوو، حہفصہیش دہیگیریتہوہ بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمہر بی) پیغہمبہر فہرمووی: (عبداللہ پیاوی چاکہ، بریا۔ بہشہو۔ شہونویژی دہکرد!)۔ (تاج۔ ز۔ ٢٧-ژ۔ ٣٣٩٨)۔

سالی کوری عبداللہ کوری عہمہر (رہزای خودایان لی بی) دہیفہرموو: (نیتہر لہوہدوا عہبداللہ باوکم بہشہو، نہختیک نہبی، نہدہنوست ھہرخہریکی شہو نوپڑوشتی وا بوو!)۔

راقه و شیکردنه وه:

١-م بههرانه له م فهرموودهیه و مرده گیرین:

٢-ئاوات خواستن بۆ بینینی خهوی باش، که بێ بههوی دڵ ڕوونکردنه وه.

٣-نووستن له ناو مزگه و تدا، به مهرجی ڕێ له په رستی (عیبادت) نه گری.

٤-فریشته له خه وندا ده بینرین، چونکه پێغه مبه ر ته قریری خه و نه که ی ئیبنو عومه ری کردو وه.

٥-زۆر جار به هوی خه و نه وه خدا به نده ی خوی هۆشیار ده کاته وه.

٦-گه و ره یی و خیری شه و نوێژ.

نه کردنی شه و نوێژ له بهر نه خۆشی

٥٦٠- عَنْ جُنْدَبَا قَالَ: اشْتَكَيْ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَقُمْ لَيْلَةً أَوْ لَيْتَيْنِ. (الحديث: ١١٢٤- اطرافه في: ٤٩٨٣، ٤٩٥٠، ١١٢٥). (٤٩٦)

جوندوبی کوری عه بد لالا (همزی خوی له بهر) فهرمووی: پێغه مبه ری خودا (دروودی خودی

له سه ر بهر) نه خۆش بوو، له بهر ئه وه شه وی، یادوو شه و شه و نوێژی نه کرد.

راقه و شیکردنه وه:

جوندوب سه حابه یه، له سه ر ده می پێغه مبه ردا میرد منال بووه.

هاندانی که سوکار له سه ر شه و نوێژ

٥٦١- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) طَرَقَهُ وَفَاطِمَةُ بِنْتُ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْلَةً، فَقَالَ: (أَلَا تُصَلِّيَانِ). فَقُلْتُ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْفُسَنَا بِيَدِ اللَّهِ فَإِذَا شَاءَ أَنْ يَبْعَثَنَا بَعَثْنَا، فَأَنْصَرَفَ حِينَ قُلْنَا ذَلِكَ، وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيَّ شَيْئًا، ثُمَّ سَمِعْتُهُ وَهُوَ مُوَلٌّ، يَضْرِبُ فَخِذَهُ وَهُوَ يَقُولُ: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا). (الحديث: ١١٢٧ - اطرافه في: ٤٩٧).

عہلی کوری نے ابو تالیب (رمزی خوی ابن بی) فہر مووی: شہوی پیغہ مبہر (درودی خودی لسمبر بی) تہ شریفی ہینا بولای من و فاتیمہ کی گچی، سہیری کرد: نیمہ نوستوین، فہر مووی: (نہری نہوہ بوشہ ونویژ ناگہن، نادہی ہہ لسن بوشہ ونویژ).

منیش گوتہ: نہی پیغہ مبہری خودا! وہک خودای گہورہ لہم نایہ تہدا (اللہ یتوفی الانفس حین موتہا ..) دمفہرموی، گیانمان والہدہستی خودا خویدا، ہہرکاتی خوئی حمزکا ہہ لمان بسیئہ نہوا ہہ لمان دہسیئہ! جاکہ وامان گوت پیغہ مبہر (درودی خودی لسمبر بی) بہرہودوا گہرایہودو ہیج ودلامی نہدایہود، لہپاشا کدوور کہوتہودہ گویم لی بوو لہپہرپوشا دہیدا بہرانی خویداو بو بہرپہرجی ودلامہکہی من نہم نایہ تہی خویندہودہ: (وکان الإنسان أكثر شيء جدلاً) (١٨-٥٤).

واتہ: لہر استیدا نادمہ میزاد لہہموو شتی زیاتر حہزی لہدہمبازی یہ). ٥٦٢ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُجِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ خَشْيَةً أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضَ عَلَيْهِمْ وَمَا سَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُبْحَةَ الضُّحَى قَطُّ وَإِنِّي لَأَسْبَحُهَا). (الحديث ١١٢٨ - طرفه في: ١١٧٧) (٤٩٨)

عائیشہی ہاوسہری پیغہ مبہر (درودی خودا لہپیغہ مبہرو رمزای خودا لہکہس و کارو ہاوسہرو ہاوپیکانی) دمفہرموی: (گہلی جار وادہبوو کہ

(٤٩٧) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ماروی فیمن نام اللیل اجمع حتی...

رقم: ٧٧٥=١١١٥.

(٤٩٨) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الضحى.. رقم: ٧١٨=١٦٥٩ شیخ شیحا.

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەردەوام دەبوو لەسەر کاری، وەحەزیشی لەو دەبوو کە بەردەوام بێ لەسەری، هەموو کاتێ لەساتی خۆیدا ئەنجامی بدا، بەلام لەگەڵ ئەوەمیش دا وازی لەو کارە دەهێنا، لەترسی ئەوەی کە موسوڵمانان سەری تێ بکەن و بەرە بەرە فەرزبێی لەسەریان. وەبەپێی زانیاری من، من خۆم هەرگیز نەمدیوه کە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نوێژی چێشتەنگاو بکا، بەلام من خۆم نوێژی سوننەتی چێشتەنگاو دەکەم، چونکە هەواڵم زانیوه کە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کردوویەتی (بروانە: (ریاضی صالحین بەرگی ۱۳/ ۶۹ فەرموودە ی ژمارە / ۱۱۴۱).

رافەو شیکردنەو: وەك پێسایه‌کی گشتی زاناكان دمه‌رموون: (سوننه‌ت دمه‌ریایه‌کی گه‌وره‌ی فره‌ بابته‌، كه‌م كه‌س په‌ی به‌هه‌مووی دمه‌با، به‌تایبه‌تی له‌سه‌رده‌می پېغه‌مبه‌ر خۆیدا).

ئەمەش دەگەرێتەووە بۆ سروشتی راگەیانندی بەرنامەی ئیسلامی پێرۆز، چونکە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەفەرمانی خودای گەورە، لەبەر حکمەتێ کەخودا خۆی دەیزانی، بەپێی کات و شوێن و بۆنە و بوار، لەکۆڕ و دانێشتن و وتار و فەرموودەکانیدا، بەگوتار و بەکردار و بەپەرزا دەربرین لەسەر شتێ، بەهۆی هۆکاری لەبار بەپێی سەردهمی خۆی، وەك نووسین و فیڕکردن و پێ لەبەرکردن، لەپێگەی هاوڕێیانی یەو، بەرنامەی ئیسلامی بەناو گەلی ئیسلام دا بەخش دەکردەو.

جا بەبێ گومان، زوربە یاران، کەم تا زۆر، لەم کارە پێرۆزەدا هاوبەشی یان کردووە، بەلام کەسیان ناگیان لەسەر جەمی سوننەت بەتەواوی نەبوو، بگرە زوربەیان لەبابەتیکی تایبەتدا پسپۆری یان هەبوو، بەلام ئەوەی لەکیس ئەمیان چوو، بەنصیبی ئەوی تریان بوو، جا لەسەر ئەم بنیاتە ئەم چەند یاسایە دامەزراو:

۱- (چەسپاندن پېش دەخری لهسەر نه فیکردن) بۆ نموونه: حەزرەتی عائیشە (رەزای خۆی لـ بـ) نه فی ئەو دەکا که پێغه مبهەر (دروودی خۆدای لهسەر بـ) نوێژی چێشته نگاوی کردبێ، بەلام کەسانی تر له هاورپییانی پێغه مبهەر (دروودی خۆدای لهسەر بـ)، ئەو هیان چەسپاندوو ه که پێغه مبهەر (دروودی خۆدای لهسەر بـ) نوێژی چێشته نگاوی کردوو ه. دەی له م بابەتەدا کار بەپرای ئەوانه دەکری کە دەلێن: (نوێژی چێشته نگاوی سوننهتە، چونکە پێغه مبهەر خۆی (دروودی خۆدای لهسەر بـ) کردوو یهتی و فەرمانیشی کردوو ه بەکردنی).

و ه بایستی رای عائیشەیش ناوا روون دەکری تەو ه:

(بۆیه ناگای له م نوێژە ی پێغه مبهەر (دروودی خۆدای لهسەر بـ) نه بوو ه، چونکە زور به ی کات پێغه مبهەر (دروودی خۆدای لهسەر بـ) له کاتی چێشته نگاودا له دەر موه ی ماله وه بوو ه، له ناو پیاواندا بوو ه، له مزگهوت بوو ه، له سه فەر بوو ه، له غەزا بوو ه، چونکە پیاو که م تر له کاتی چێشته نگاودا له ماله وه ده بێ، سه ره رای ئەو هیش سوننهت چەند جوړیکی هه یه، هه ندی سووننهت پێغه مبهەر (دروودی خۆدای لهسەر بـ) جار ی دوان کردوو یه تی هەر شتیکی ش یه ک جار بفرموی بیکه ن، یاخۆی بیکا به سه بۆ کردنی.

جوړی یه که م: به لگه ی زۆرو روون له نایهت و فەر موو ده هه یه له سه ری، وه ک: شه ونوێژو رۆژو ی سوننهت و خێرو سه ده مه کردن و زۆر شتی تری له م چەشانه، که به زۆری پێغه مبهەر کردونی.

جوړی دوو ه: پێغه مبهەر خۆی (دروودی خۆدای لهسەر بـ) چەند جار ی له ژیا نیدا بۆ ته شریع کردوونی و به س. وه ک نوێژ کردن له ناو مای کە عبه دا.

جوړی سییه م: خۆی نه یکردوو ه، به لام به یارانی خۆی فەر موو ه بیکه ن، وه ک: (بانگدان و قامهت کردن و ئەو جوړه سوننه تانه ی که بۆ ئوممه تی سوننهت بوون که به رابه ر به و بیکه ن، له پێژو خوشه و یستی و ئەده ب و شه رم و شکۆ

کردن له خۆی و که سوکاری) وهك قورئان دهفه رموی: (یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی) مهبهست له وه که ده لئین: (پیغه مبهه ر خۆی بانگو و قامه تی نه داوه) شیوه ی هه میشه یی یه. چونکه له سه فه ردا جار ی بانگی داوه.

۲- (کار به کۆی به لگه کان ده کړی، به مه رجی کۆبوونه و میان ده ست بدا)

۳- (زیاده ی ثیقه مه قبووله).

تیبینی: پاش نه وه ی کتیب پهیدا بوو زۆر له زاناکان شاره زای یان له زوربه ی سوننه تا پهیدا کرد.

شه و نو یژی پیغه مبهه (دروودی خوی له سه ر بی)

۵۶۳- عَنْ الْمُغِيرَةَ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: (إِنْ كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَقُومُ لِيُصَلِّيَ حَتَّى تَرْمَ قَدَمَاهُ أَوْ سَاقَاهُ فَيُقَالَ لَهُ فَيَقُولُ أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا).^(۴۹۹) (الحديث: ۱۱۳۰ - طرفاه في: ۴۸۳۶، ۶۴۷۱).

موغیره ی کوری شوعبه (پرمزی خوی له سه ر بی) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودی له سه ر بی) نه وه نده له شه و نو یژدا به پیوه راوه ستابوو، هه ردوو قاچی یا هه ردوو لاقی په نه مابوون! جا یاران (پرمزی خویان له سه ر بی) عه رزیان کرد: نه ی خۆشه ویستی خودا! بۆ نه وه نده خۆت ماندوو ده که ی، خۆ تۆ خودا له هه موو گونا هیتک خۆش بووه که واته بۆ وا له خۆت ده که ی؟! نه ویش (دروودی خودی له سه ر بی) ده یفه رموو: (نه دیی ده بی که منیش به نده یه کی ستایشکارو عه بد یکی سوپاسگوزار بم). (ت/ ۱ / ۴۹۳ / ۷ = ز ۸۱- ژ ۹۷۱).

خه وټنی بهره به یان

٥٦٤- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَحَبُّ الصَّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ وَكَانَ يَتَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَنَامُ سُدُسَهُ وَيَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا) (الحديث ١١٣١ - أطرافه في: ١١٥٢، ١١٥٣، ١٩٧٤، ١٩٧٥، ١٩٧٦، ١٩٧٧، ١٩٧٨، ١٩٧٩، ١٩٨٠، ٣٤١٨، ٣٤١٩، ٣٤٢٠، ٥٠٥٢، ٥٠٥٣، ٥٠٥٤، ٥١٩٩، ٦١٣٤، ٦٢٧٧ (٥٠٠))

عبداللای کورې عه مری کورې عاص (پرمزی خوېهان لږ بڼ) فهرمووی پیڅه مبه ر
(دروودی خودای لسمه ر بڼ) پپې فهرمووم: (په سهند ترین نویژ له لای خودا ئه و نویژ ديه
که له سهر دستووری داود پیڅه مبه ر بڼ (دروودی خودای لسمه ر بڼ) وه هه رو دها روژو ویش،
یاسای داود پیڅه مبه ریش ناوا بوو: نیوه دی شه و ده خه وټ، سې یه کی شه ویش
شه و نویژ دی ده گرد، نه مه ده کاته پینج بهش له شهش بهشی شه و، وه ئه و
شهش یه که که ی تریشی ده خه و ته وده! وروژ نا روژیکیش به روژو و ده بوو) (ت/
١/ ٤٩٤ / ٩- ش / د = ز- ١٨١ ژ- ٩٧٣).

رافه و شیکردنه وه:

مه به سټی سهره کی له م فهرموو دمه نه وه ديه: که به شیوه دی گشتی شه و نویژ و
روژو و سوننه ت له سهر نه م شیوه ديه بڼ، هه تا جه سته ویش بهشی خو ی
بجه سیته وده و تووشی بیزار ی نه بی، دنا شه و نویژ نه گهر له م نه اندازمه ویش
که متر یا زیاتر بی هه ر دمی. هه ندی له زانایان کاری باش به م یاسایه ده که ن:
(کار تا زورتر بی پاداشیشی زورتره).

۵۶۵- عَنْ مَسْرُوقَ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) (أَيُّ الْعَمَلِ كَانَ أَحَبَّ إِلَيَّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: الدَّائِمُ، قُلْتُ: مَتَى كَانَ يَقُومُ؟ قَالَتْ: كَانَ يَقُومُ إِذَا سَمِعَ الصَّارِخَ (الحديث: ۱۱۳۲) (۵۰۱)

مه سروق دهمرموئ: عهرزی عائیشهم کرد: کام کاری باش لهلای پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) خوښهویست بوو؟ فهرمووی: (خوښهویستترین کردهوی باش بهلای پیغهمبهرهوه (دروودی خودای لهسهر بی) کردهوی باشی ههمیشهیی بوو. واته: باشتین نایینداری لهلای خودا نهویمیه کهخاوهنهکهی بهردهوام بی لهسهری) عهرزیم کرد: نهی کهی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) لهخه وهلدسا بو شهونویژ؟ فهرمووی: (کاتی گوپی لهکهلهشیری نیوه شهو دهبوو دهیخویند ههلدهسا بو شهونویژ) (وفي رواية عنها قالت: ما ألفاه السحر عندي إلا نائمًا. تعني النبي (دروودی خودای لهسهر بی)).

لهم گیرانهوهیهدا عائیشه (همزای خودای لهسهر بی) فهرمووی: (نهو شهوانهی که پیغهمبهر لهنوره شهوی خوځا لهلای من دهبوو، لهنیوه شهودا، کهکهلهشیری نیوه شهو دهیخویند ههل دهما بو شهونویژو نویژیکی زوری جوانی دمکرد، لهپاشا دهخهوتهوه، ئیتر ههتا بهرمبهیان زوربهی کات دهخهوتهوه).

باسی راوهستانی دوورو دریز لهشهونویژدا

۵۶۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً فَلَمْ يَزَلْ قَائِمًا حَتَّى هَمَمْتُ بِأَمْرِ سَوْءٍ قُلْنَا وَمَا هَمَمْتَ؟ قَالَ هَمَمْتُ أَنْ أَقْعُدَ وَأَذَرَ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (الحديث ۱۱۳۵) (۵۰۲)

(۵۰۱) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب صلاة الليل .. رقم: ۱۷۲۷.

(۵۰۲) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب تطويل القراءة في صلاة الليل، رقم: ۷۷۳ = ۸۱۲.

ثیبنو و مهسعود (رمزی خودایان له بی) فهرمووی: شهوئ شهونویژم بهجهماعهت لهگهل پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسمر بی) دهگرد، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بی) نهوهنده بهپیوه راوهستا و بهدووړو دریژی قورثانی خویند، تهنانهت نیازم بوو ئیشی خراب بکه، عهرزیمان کرد: نیازت بوو چی بکهیت وا بهخرابی دادهنیتیت؟ فهرمووی: نیازم بوو دابنیشم و پیغهمبهر بهپیوه بی و من بهدانیشتنهوه جهماعهتهکه تهاووا بکه لهپشتیهوه، دیاره کهشتی وایش تهرکی نهدمبه).

لهم فهرموودمیه نهام بههرانه ودردهگیرئ:

۱- دریژی راوهستان سوننهته، شهونویژ بهجهماعهت سوننهته.

۲- پیچهوانهی پیشنویژ کاریکی خراپه.

۳- نهدمب لهپیشنویژ سوننهته، بهتایبهتی نهگهر کهوره بی.

۴- درسئ، یا قسهیی تی ی نهگهیشتی دووبارهی بکههیتهولهمامؤستا، مامؤستایش بهشینیهی بهبی تووړه بوون روونی بکاتهوه بؤیان، چونکه نهومتا فهقی و یارانئ ثیبنو مهسعوودو، ثیبنو مهسعوود ئاویان کردووه.

شهونویژی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بی) چهن رکات بوو

۵۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ رَكْعَةً يَغْنِي بِاللَّيْلِ) (الحديث: ۱۱۳۸). (۵۰۳)

ثیبنوعهباباس (رمزی خودایان له بی) دمفهرمووی: (شهونویژی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر

بی) سیازده رکات بوو).

۵۶۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: (كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ رَكْعَةً مِنْهَا الْوُتْرُ وَرَكْعَتَا الْفَجْرِ). (الحديث: ۱۱۴۰). (۵۰۴)

له عائشہ سی ہاوسہری پیغہ مبرہ وہ (درویدی خودی لیسر ہی) دہ فہ رموی: پیغہ مبر
(درویدی خودی لیسر ہی) بہ و مترو دوو رکاتہ سوننہ تہ کہی بہ یانی یہ و مہ شہو سیازدہ
رکات نویژی سوونہ تی دہ کرد (ت/ ۴۹۸/۱ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۸۱ = ش/ د/ ت/ ن).

(باسی شہ و نویژی پیغہ مبرو ئہ و دی لہ شہ و نویژ ہہ ئوہ شاو تہ وہ)

۵۶۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْطُرُ مِنَ الشَّهْرِ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يَصُومَ مِنْهُ وَيَصُومُ حَتَّى نَظْنَ أَنْ لَا يَفْطُرَ مِنْهُ شَيْئًا وَكَانَ لَا تَشَاءُ أَنْ تَرَاهُ مِنَ اللَّيْلِ مُصَلِّيًا إِلَّا رَأَيْتُهُ وَلَا نَائِمًا إِلَّا رَأَيْتُهُ) (الحديث: ۱۱۴۱ أطرافه في: ۱۹۷۲، ۱۹۷۳، ۳۵۶۱). (۵۰۵)

ئیمامی ئہ نہس (ہمزای خوی لی ہی) فہ رموی: گہ لی جار پیغہ مبر (درویدی خودی لیسر ہی)
لہ مانگ ئہ و مندہ لہ سہر یہ ک بہرؤزوو نہ دہ بوو، تہ نانہ ت زہینمان بو ئہ وہ
دہ جوو کہ ئیتر لہ و مانگہ دا بہرؤزوو نابی، گہ لی جاریش ئہ و مندہ لہ سہر یہ ک
بہرؤزوو دہ بوو، ہہ تا زہینمان بو ئہ و دہ جوو کہ ئیتر ئہ و مانگہ گشتی
بہرؤزوو دہ بی، ہہ موو شہ و یکیش شہ و نویژیکی جوانی دہ کرد، بہ لام کاتی
تایبہ تی نہ بوو بو شہ و نویژ، بہ پی ی بواری گونجاو، لہ کوئی ی شہ و دا دہستی
بداپی بوئی بہ شہ و شہ و نویژہ کہی دہ کرد، لہ بہرئہ وہ جاری وا دہ بوو
دہ تبینی لہ سہرہ تای شہ و وہ نویژی سوننہ ت دہ کاو خہریکی شہ و نویژہ،
جاری وایش دہ بوو لہ سہرہ تای شہ و وہ دہ خہ و ت و لہ پاشتر بہ شہ و
شہ و نویژہ کہی دہ کرد، وہ ہہ رومہا کاتہ گانی تری شہ ویش ہہ روا).

شہیتان سی گری دہ دا لہ پشستہ سہری کہ سی شہ و نویژہ کا

۵۷۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ كُلَّ

عُقْدَةٌ: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَأَرْقُدْ فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانًا). (الحديث: ١١٤٢ - طرفه في: ٣٢٦٩) (٥٠٦)

نهبو هورمیره (همزی خوی لب) دمفهرموی: پیغمبهر (دروودی خودی لسمبر لب) دمفهرموی: (کاتی که دهخهون شهیتان سی گری دمدا لهپشتی سهرتان و یهکه یهکه دمست دهمائی بهگریکاناو دهلی: بخهوه شهوگاریکی دوورو دریژت لهسهربی، جا نهگهر خهوت و لهپاشا خهبهری بؤوهویادی خودای کرد گرییهکان دهگریتهوه، خو نهگهر دمستنوژیژی گرت، نهوا گرییهکی تریشیان دهگریتهوه، ومنهگهر شهونوژیژی کرد، نیتر ههموو گریکان بهتهواوی دهگریتهوه، وهخوشی گورج و گوژ و دلخوش دمبیتهوه، نهگینا لهپهستی و دلگرانی و تمبهلی دمینیتهوه). (ت/١/٤٩٢ / ٥ ز ١٨١ ژ ٩٦٩ = ش/د/ن).

روونکردنهوه:

عهسقهلانی دمفهرموی: لهپروالتهی فهرموودهکوهه وادردمهکوهی کهئهمه ههربؤ خهوی شهو وایه، وهخوشی ههروایه، بهلام دوورنییه کهلهخهوی رؤزیشدا شتی واههبی، ههتا خهوتوو خهبهری نهبیتهوه بؤ نوژی فهرز.

١- یادیکی تایبهتی مهرج نییه، ههرچی بهیادی خودا دابنریت بؤئهم مهبهسته دمبیّت. وهك سهلاومت دان و قورئان خویندن و خویندنهوهی فهرمودهی پیغمبهر (دروودی خودی لسمبر لب) و دهورو دهرسی زانستی شهرعی. باشتین یادی نهوهیه کههوا لهفهرمودهی (٥٧٧) دا کهله دواوهدی، ههروا نهوهی کهلهفهرمودهی ژماره (٥٥٨) داکه رابورد.

۲- کہ سنیٰ لہشی پیس بی دہ سنوئیز بہس نییہ، دہبی خوی بشوری.

ہہ روا شہیتان گمیز دہ کاتہ ناوگوچکھی

۵۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (ذَكَرَ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ فَقِيلَ مَا زَالَ نَائِمًا حَتَّى أَصْبَحَ مَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ فَقَالَ بَالَ الشَّيْطَانُ فِي أُذُنِهِ). (الحديث: ۱۱۴۴ - طرفہ فی: ۳۲۷۰). (۵۰۷).

عہ بدوللای کوری مہ سعود - رمزی خوی لی بی - فہرموی: لہ خزمہ تی پیغہ مہ بردا (دروودی خودی لہسر ہی) باسی کابرایہ کرا، گوترا: ہہ تا بہ یانہ کی ہمر نووستبوو، وہ نہ چوو بوو بہ لای شہونویژہ وہا پیغہ مہ ریش (دروودی خودی لہسر ہی) فہرموی: (نہ وہ شہیتان گمیزی کردوتہ ناو گوچکھیہ وہ). (ت ۶/۴۹۳/۱) ۱۸۱ ژ-۹۷۰ = ش/ن).

باسی نزاو نویژ لہ کوتایی شہ وہ وہ

۵۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ). (الحديث: ۱۱۴۵ طرفہ فی: ۶۳۲۱، ۷۴۹۴) (۵۰۸)

نہ بو ہورہیرہ (رمزی خوی لی ہی) دمفہرموی: پیغہ مہ بر (دروودی خودی لہسر ہی) فہرموی:) لہسییہ کی دواپی شہودا، ہہ موو شہوی، خودای پەروردگاری پیروزو گہورہمان، دیتہ خوارہ وہ بو ناسمانی خواروو، دمفہرموی: کی لہم دمہدا لیم

(۵۰۷) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: ما روى فيمن نام.. رقم: ۷۷۴ = ۸۱۴.

(۵۰۸) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: الترغيب في الدعاء والذكر في آخر

الليل، رقم: ۷۵۸ = ۱۷۶۹.

دهپارپیتتهوه تا بچم بههواریهوه، کئی لهم دهمهدا داوای شتم ئی دهکا تا بهشی
باشی پی بدمو بی بهشی نهکه، کئی داوای لیخوشبوونم ئی دهکا تا لیی خوش
بم! (٥٠٩)

باسی کهسی لهسهرهتای شهوهوه بخهوی و کوتایی شهو به خواپهرستی ناوهدان بکاتهوه

٥٧٣- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا سَأَلَتْ: (كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِاللَّيْلِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَنَامُ أَوَّلَهُ وَيَقُومُ آخِرَهُ فَيُصَلِّي ثُمَّ يَرْجِعُ
إِلَى فِرَاشِهِ فَإِذَا أَدْنَى الْمُؤَذِّنُ وَتَبَّ فَإِنْ كَانَ بِهِ حَاجَةٌ اغْتَسَلَ وَإِلَّا تَوَضَّأَ وَخَرَجَ.
(الحديث: ١١٤٦) (٥١٠)

ئهسهوه (پهزی خوی ئی بی) فهرمووی: له ههزرهتی عایشهه پرسی: بهشهو
شهونویژی پیغهمبهه (دروودی خودی لهسهه بی) چۆن بوو؟ فهرمووی: (زۆر جارن

(٥٠٩) شیخی عهسقهلانی (رهحمتهی خوی ئی بی) لهپهوه روونکردنهوهی ئهم فهرموودیهه، زۆر
زانایانهو مهلایانه، لههاتنه خوارهوهی خودا بۆ ئاسمانی خواروو ددهوی، وه راو بۆجوونی
زانو لایهه و کۆمهله مهژهبی یهکان باس دهکا، یهکئ لهو زاتانه ئیبنو عهرمبی یه، که
دهفهرموی: (من رام لهسهه تهئویلی ئهم جوژه فهرموودانهیه، کهبۆنی جیههولاو
جیگهیان لی دی...).

کهچی بهداخهوه لهپهراویژدا، کهسی کهپرنگ بی چاپکارهکهبی، بهبی عیلم بهنهزانی
لهخویهوه پرئ قسهی بی سهرو بهری نووسیوه، گواپی بهخیرئ جهنابی ئهم ئهفهندی
یه سهلهفی یهوه ئهوهی عهسقهلانی و زانایانی ئیسلام تا ئیستا فهرموویانه بیدعهتو
شتی وایه وپرو پووچهو باطیلهو سهلامهتی لهوهدایه لیی دوور بکهویتتهوه. داو
لهخویندهواران دهکهه کهبهگوپی ئهم کولکه خوئهوارانه دلیان لهزانا گهورهکان لهق
نهبی. (ومرگپر)

(٥١٠) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: صلاة الليل وعدد ركعات النبي
(صلى الله عليه وسلم) رقم: ٧٣٩ = ١٧٢٥.

پېغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) لەسەرەتای شەووە دەخەوت، لەکۆتایی شەووەوە هەڵدەستا بۆ شەونۆیژ، دەسنۆیژیکی جوانی دەشۆردو دەستی دەکرد بەشەونۆیژ، کاتی شەونۆیژەکی تەواو دەکرد، دەرگە پراپەووە بۆ ناو نوێنی نوستەنەکی، جا کاتی کە بانگبێژ بانگی بەیانی دەدا، لەناو نوێنەکە رادەپەری، ئەگەر کاری بەخۆشۆردن هەبوابێ خۆی دەشۆردو غوسلی دەکرد، دەرگە دەسنۆیژی دەگرتو دەرەچوو بۆ مزگەوت، لەوێ پێشنۆیژی نوێژی بەیانی بۆ ھاوڕێیانی دەکرد.

باسی شەونۆیژی پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەمانگی رەمەزان و لەمانگەکانی تری سال دا

۵۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا (سَلَتْ: كَيْفَ كَانَتْ صَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي رَمَضَانَ؟ فَقَالَتْ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي أَرْبَعًا فَلَا تَسْلُ عَنْ حُسْنِهِنَّ وَطَوْلِهِنَّ ثُمَّ يُصَلِّي ثَلَاثًا قَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَنَامُ قَبْلَ أَنْ تُؤْتِرَ؟ فَقَالَ يَا عَائِشَةُ إِنَّ عَيْنِي تَنَامُ وَلَا يَنَامُ قَلْبِي). (الحديث: ۱۱۴۷ طرفاه في: ۲۰۱۳، ۳۵۶۹) (۵۱۱)

ئەبو سەلەمەیی کۆری عەبدوڕەحمان - رەحمەتی خۆی ئی بێ - فەرمووی: لەعائیشەیی ھاوسەری پېغەمبەر پرسی: لەشەوانی مانگی رەمەزانا، شەونۆیژی پېغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) چۆن بوو؟ فەرمووی: (بەپێی ئاگاداری من بەشیوەی گشتی، پېغەمبەر (دروودی خودی لەسەر بێ) نە لەشەوانی مانگی رەمەزانا، نە لەشەوانی مانگی تردا، لە یازدە رەگات شەونۆیژ، زیاتری نەدەکرد، لەپیشا چوار رەگاتی دەکرد، مەپرسە لەجوانی و درێژی یان، ئنجا چوار رەگاتی تریشی

دهکرد، مه پرسه له جوانی و دریزیان، ئنجا سی رکاتی تریشی دهکرد. عائیشه
فهرمووی: عمرزیم کرد: نهی پیغه مبهری خودا! بهرله وه وهرتر بکهی جار
جاره دهبینم دهخهوی؟ فهرمووی: (نهی عائیشه! چاوه کانم دهخهون بهلام
دلّم ناخهوی!). (ت/ ۱/ ۴۹۸/ ۵ ز- ۱۸۲ ژ- ۹۸۲ = ش/ د/ ت/ن).

روونکردنه وه:

ئهمه مانای وانیه که پیغه مبههر (دروودی خودای لسمهر بی) له مانگی رهمه زانا زیاتر
له مانگه کانی تر سهرگهرمی تاعت نه بووه، راسته که کردهوی پیغه مبههر
(دروودی خودای لسمهر بی) ههمیشهیی بووه، بهلام فهرموودهی تری دروست زۆره
که به لگهن له سهر:

۱- پیغه مبههر (دروودی خودای لسمهر بی) له مانگی رهمه زاندا سهرگهرمی طاعت و
شه و نوپۆ قورئان خویندن و رهوان کردنی قورئان و خپرو سه دهقه کردن و
خه لوه کردن بووه، به تایبهتی له دهی دوایی رهمه زاندا، به پیی فهرموودهی
ژماره شەشی ئەم ته جریدی بوخاری یه، له ههموو شه وه کانی رهمه زانانا،
حه زه رتی جوبرائیل (سه لامی خوی لسمهر بی) ته شریفی دههات بۆ خزمهت پیغه مبههر
(دروودی خودای لسمهر بی) قورئانی پی رهوان دهکرد، وه به پیی فهرموودهی ساخ، شهوی
وابوو له رهمه زانا، پیغه مبههر (دروودی خودای لسمهر بی) له سهرهتای شه وه وه، مال و منال و
خیزانی خوی و موسولمانانی له مزگهوت کۆ کردۆته وه ههتا نزیکه بهیانی
ته راویچی به جه ماعت بۆ کردوون، ته نانهت مهترسی نه و میان بووه که فریای
پارشپۆ نه که ون، پیغه مبههر نه وه نده له شه و نوپۆ را وه ستابوو لاقه کانی
په نه مابوون، شهوی وابوو پیغه مبههر (دروودی خودای لسمهر بی) سی جار له خه وه لساوه
بۆ شه و نوپۆ. که واته: ئەگەر که سی، ههتا دهنوائی شه و نوپۆیکی زۆری دوورو
دریز بکا، جیگهی خۆیهتی، چونکه شتی وا له سوننهت دا چه سپاوه. (برپاوه:
تاج ۱- ز- ۱۸۲ ژ- ۹۷۸ ههتا ژماره ۱۰۱ به تایبهتی ژماره ۹۸۴، ۹۹۴).

بار له خو قورس کردن له په رستش و خوابه رستیدا باش نییه

۵۷۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: (دَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا حَبْلٌ مَمْدُودٌ بَيْنَ السَّارِيَتَيْنِ فَقَالَ مَا هَذَا الْحَبْلُ قَالُوا هَذَا حَبْلٌ لِرَيْتَبٍ فَإِذَا فَتَرْتُ تَعَلَّقْتُ بِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأَ، حُلُّوهُ يُصَلِّ أَحَدُكُمْ نَشَاطُهُ فَإِذَا فَتَرَ فَلْيَقْعُدْ). (الحديث ۱۱۵۰) (۵۱۲)

نهنه سی کوری مالیک (د مزای خوی لى بى) فهرمووی: جارى خو شه ویست (د روودى خودى لى بى) چوو بو مزگهوت، روانى وا گوریسی له ناوهندى دوو کوله که دا رایه لکراوه، فهرمووی: (نهم گوریسه چییه؟ گوتیان: نهمه گوریسی زهینه بى خیزانته، که له نویژ کردنى سوننه تدا ماندوو بوو، خوۍ پى ده گری. فهرمووی (د روودى خودى لى بى): (بیکه نه وهو لایبه ن، شتى وا مه که ن، نه وهنده نویژى سوننه ت بکه ن که گورج و گوئن، کاتى خاوبوونه وهو خو لکتان نه ما، نیتر دانیشن) (ریاض / ۱ / ۱۴۶ = بهرگی یه که م به کوردی، فهرمووده ی پینجه م له زنجیره ی خوۍ، ژماره ی فهرمووده که له ریاضا - ۱۴۶).

رافه و شیکردنه وه:

رسته ی (نیتر دانیشن) دوو واتا هه ل ده گری: یه که م: (نیتر به دانیشن نه وه نویژى سوننه ت بکه ن). دووهم: (نیتر واز له کردنى نویژى سوننه ت بهینن، تا مانووتان دمرېچى).

که سی شه ونویژ بکاو له پاش خوو پیوه کرتن وازی لی بیتنی، کاریکی ناباش و مکروه دهکات

۵۷۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ: لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ). (الحديث ۱۱۵۲) (۵۱۳)

عهدووللای کوری عهمری کوری عاص (همزی خودیان لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه
(دروودی خودای لى بى) پیی فهرمووم: (نهی عهدووللای! وهك فيساره كهس مهبه،
كهشه ونویژی دهکرد، بهلام نیستا وازی لی هیناوه). (ریاض / ۱ / ۱۵۵ ز- ۱۵۴ ژ-).

باسی بههردی که سی به شهو به دهم یادی خداوه له خهو خه بهری بیته وهو نویژ بکات

۵۷۷- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَذَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَوْ دَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ فَإِنْ تَوَضَّأَ وَصَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ). (الحديث ۱۱۵۴) (۵۱۴)

عوبادهی کوری صامیت (همزی خوی لى بى) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لى بى)
دهفه رموی: (همر موسولمانی کاتی به شهو خه بهری ده بیته وه، به دهم یادی
خداوه خه بهری ببیته وهو بلی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَذَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ: ههر خودا خودایه، تاك و ته نهاییه، بی هاوهل و بی

هاوبه شه، مولک و خاوه نى و پاشايه تى هر قابيل به خويه تى، سوپاس و ستايش
 هر شايسته ي خويه تى، هيچى له ده ست دهر ناجى و ده سلاّت و ته وانا يى به سهر
 هه موو شتيكا هه يه، سوپاس بۆ خودا، يه زدانى كى پاك و بى گهر دو بى نه نگه،
 سوپاس و ستايش هر قابيل به خويه تى هه تا هه تايه، هر بۆ خوى خودايه و
 بهس، خوداى گه و ره له هه موو مه زنى مه زتره، وه هه موو جموو جوو لى، وه
 هه موو هيّزو توانايى به ده ستى خودا خويه تى) فهرمووى (درووى خوداى لى سهر بى):
 نه و جا بلى: اللهم اغفر لي: خوايه! ليم خوش به، يا هر نزايه كى تر بكا،
 له پاش گوتنى نه م گوته پيرؤزه، خودا نزاكه ي گيرا ده كا. فهرمووى (درووى خوداى
 لى سهر بى): نه گهر له دوا نه وه هه لى ده ست نويزى بگرى و نويز بكا، نويزه كه ي
 قه بوول ده بى). (تاج / ۸ / ۳۵ / ۱ = تاج ۴ ز ۹ - ژ ۴۲۸۹).

روونكر د نه وه:

نه بو عه بدووللاى فهر به رى (ره مهنى خواى لى بى) كه راوى سه حى بوخارى يه،
 له بوخارى خويه وه (ره زو ره مهنى خودايان لى بى) ده فهرموى: (له پيش خه وتنا نه م ذيكهر م
 كرد به و يردى سهر زمانم، كه سى هاته خه وم نه م نايه ته ي تا كوتايى
 خوينده وه، كه ده فهرموى: (وه دوا الى الطيب من القول، وه دوا الى صراط
 الحميد). (حه ج / ۲۲).

له تاجول ئوصول دا ئامازه بۆ نه وه نه كراوه كه ئيمامى بوخارىش نه م
 فهرمووده يه گير او ته وه، عومه يرى كورى هانى (ره زى خوى لى بى) كه چواره م
 كه سه له پياوانى رسته ي نه م فهرمووده يه، خوا ناسيكي گه و ره بوو، هه موو
 رؤزى هه زار ركات نويزى ده كرد، سالى سه دو بيست و هه وتى كوچى
 به شه هيدى ده مرى (ره زى خواى لى بى) نه م زاته نموونه يه كه له پياوانى رسته كان
 (سه نه دى) فهرمووده كانى سه حى بوخارى پيرؤز

٥٧٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ وَهُوَ يَقْصُ فِي قَصَصِهِ وَهُوَ يَذْكُرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَخَا لَكُمْ لَا يَقُولُ الرَّفَثَ يَعْنِي بِذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ:

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعُ
أَرَانَا الْهَدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعُ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ
(الحديث ١١٥٥ - طرفه في: ٦١٥١) (٥١٥)

روؤزی ئەبو ھورەیرە (پەرزەنی خۆی لێ بێ) ئامۆژگاری دەخویندەوێ بۆ ھاوڕێکانی،
فەرمووی: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بێ) فەرمووی: ئیبنو
رەواحە ی براتان کە قسەی ھیچ و پووج ناکا - گوتووێتە (گویل):

وَفِينَا رَسُولُ اللَّهِ يَتْلُو كِتَابَهُ إِذَا انْشَقَّ مَعْرُوفٌ مِنَ الْفَجْرِ سَاطِعُ
أَرَانَا الْهَدَى بَعْدَ الْعَمَى فَقُلُوبُنَا بِهِ مُوقِنَاتٌ أَنَّ مَا قَالَ وَاقِعُ
يَبِيتُ يُجَافِي جَنْبَهُ عَنْ فِرَاشِهِ إِذَا اسْتَقَلَّتْ بِالْمُشْرِكِينَ الْمَضَاجِعُ

واتە: پێغەمبەری خودا (دروودی خوادای لێ بێ) وێ لەناو ماندا، لەگەڵ شەبەقی بەیانی
دا بەرنوێژیمان بۆ دەکاو، قورئانمان بۆ دەخوینێ، کە نامەی پێرۆزی خوادای
گەورەو مەزنە، ڕێگەی راستی بێ نیشان داوین و، لە ڕێگەی چەوت ڕزگاری
کردوین و لەکوێرەو دەری کوێرە ڕۆ و، لە چەرەمە سەری سەرگەردانی و،
لەکوێرە ڕۆی سەرکوێری، قوتاری کردوین، ئێمە بەدڵ باوەڕی تەواومان
هەیه کە هەرچی ئەو پێغەمبەرە نازدارە دەفەرموێ، راست و دروست و هەقەو،
زوو یا درەنگ چی فەرمووێ دێتەدی و روو دەدات، نیشانیەکی جوانی تری
ئەو پێغەمبەرە نازیزە ئەوێ: کاتێ کە خەڵک و بێ باوەڕ نا موسوڵمانەکان

تیر خه و دهبنو، له شه ودا لالو پال دهکه ونو، له گهرمه ی خه ودا پر خه ی خه ویا ن دئو پر خو هو پیا نه، نه و زاته پیروژه له وکاته دا له باتی خه و تن و پال که و تن له ناو نوینی نه رم و گهرما، سه رگهرمی شه و نو یژ کردنه و گهرمه ی عیبادمت و خودا په رستی یه تی) (تاج / ١٠ / ١٧٦).

روونکردنه وه:

لیږده دا شیخی عه سقه لانی له فه تحو لباریدا نه م چیرۆکه راگو یز دهکا: ده لئ: داره قوطنی سه بارمت به م هه لبه ستانه نه م داستانه ده گپ رپ ته وه: جارئ عه بدوللای کور ی ره و احه له گه ل که نیزه کیکی خو یدا دروست ده بی، ژنه که ی له و کاته دا له سه ر نه و حاله ده بی نی، وه به عه بدوللا ده لئ: من تو م بی نی له گه ل که نیزه که ته دا دروست بووی نه ویش حاشای لئ ده کا و ده لئ: شتی وام نه کردو وه، ژنه که یشی ده لئ: ده ی نه گهر وایه و له شت پاکه و له شت بیس نییه، ده فهرمو و نه ندازه ی قورئانم بو بخو ینه، هه تا با و مر پ پئ بکه م، که شتی وات نه کردو وه، عه بدوللا یش نه م شیعرانه ده لئ!

ژنه که یشی سه رسام ده بی و ده لئ: (له بهر نه وه ی با و مر م هه یه به خودا، وا نه وه ی که به چاوی خو م دیم به درو ی ده زانم!)

عه بدوللا له پاشتر پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) له م چیرۆکه ناگادار دهکا، پیغه مبه ر یش (دروودی خودای له سه ر بئ) هه لئو یستی عه بدوللای پئ خو ش ده بی ودها پئ ده که نئ کاکيله کانی دهر ده که ون! (فه رمایشتی عه سقه لانی ته وا و بوو).

له م چیرۆکه وه دهر ده که وئ: مرؤف دروسته بو ی به فی لئ ره وا، به حیل ه شهرعی و شتی وا، خو ی له هه لئو یستی شلوق رزگار بکات، هه تا له دادگا ده توانئ شو ینه و نی (توریه) بکا و سو یند له سه ر شتی بخوات و مه به ستی شتی تر بی، به مه رجئ مه به ستی خزمه تی راست و دروستی بی، به تایبه تی ده سته ی

پاریزمران لہم لایہ نہ وہ دہتوانن ئہم داستانہ بکہن بہ سہرمہ شق، بہ تاییہ تی
تر کہ کاتی کہ سی بیہ وی گومانباری، بہ مہانہ یی، بہ شوبہہ یی لہ حہ دیکی
شہری رزگار بکات.

عہ بدوللای کوری رہوا حہ (رہزای خوی لی بن) ئہ نصاریہ، خہ زرہ جیہ، کہ سناو
(کونیہ) ی ئہ بو مو حہ مہدہ، لہ خرمہت پیغہ مہردا نامادہ ی بہ درو ئو حودو
حودہ بیہ و خہ ندہ قو عہ مرہ تولقہ ضاو ہہ موو جہ نگہ کانی تری پیغہ مہر
بووہ، ہہ تا غہ زای مؤتہ، کہ لہ سالی ہہ شتی کؤچیدا لہ شام رووی داوہ، لہم
غہ زایہ دا یہ کی بوو لہ سہر لہ شکرہ کان کہ شہہ ید کران، نہ وہ ی لہ پاش بہ جی
نہ ماوہ، یہ کی بوو لہ نہ قیبہ کانی پہیمانی شہوی عہ قہ بہ، یہ کی بوو
لہ نوو سہرہ کانی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بن) لہ پہیمانی موئا خاتدا پیغہ مہر
کردی بہ برای میقداد، ئہم مژدہ ی سہر کہ و تنہ مہ زنہ کہ ی بردہ وہ بو مہ دینہ،
ہہ می شہ یہ کہ م کہس بوو لہ لہ شکر ی ئیسلام کہ دمر دہ چوو بو غہ زا، وہ
دوایین کہس بوو کہ دہ گہ راپاہ وہ. جاری پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بن) لہ گہل سیی
سواردا ناردی بو سہر ئوسہ یدی کوری رہ قراقی جوو لہ کہ، کہ لہ خہ بیہر بوو،
کوشتیان و گہ رانہ وہ.

عہ بدوللای شاعیریکی جوانی خوش دہست بوو، جاری خوشہ ویست (دروودی
خودای لہ سہر بن) پیی فہرموو: ئادہ ی شیعیریکی سہر پی یی (ارتجالی) کہ زادہ ی ئہم
کاتہ بی بلی، کہ خو م چاوم لیٹ بی) جا یہ کسہر لہ جیگہ ی خوی راستہ وہ بوو،
بہ بی راوہستان فہرمووی (بسیط):

إنی تفرست فیك الخیر أعرفہ
واللہ یعلّم أن ما خاننی البصر
أنت النبیُّ ومن یحرم شفاعتہ
یوم الحساب لقد أزری بہ القدر

فثبت الله ما آتاك من حسن
تثبيت موسى، ونصرا كالذي نصروا

واته: بهفیراسهت، بهنووری ئیمان ههست دهکهم کهبیت و فهپ لهتۆ
دهرباری، بهباشی ئهمه دهزانم، خودا دهزانی کهمن لهم بۆ چوونهما بهههله
نهچووم، تۆ پیغه مبه ریکی وای، ئهوهی له قیامهتا لهتکاو شهفاعهتی تۆ
نائومید بۆ، ئهوه چاره رهشی قیامهت خۆیهتی، خودا ئهوه دینه جوانه
که به تۆدا ناردوو یهتی دامه زراوی بفرموی، وهک چۆن له سهردهمی خۆیا
ئایینی مووسای دامه زراندا له ولاتدا، وه پیرۆزییهکی وهک پیرۆزی و
سهرکهوتنی ئهوانت پێ خهلات بفرموی. پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسهر بێ) پێ ی
دهفرموی: (ئهی کوپی رهواحه! خودا تۆیش لهسهر حهق راگیر بکا).

لهعهمه رهتول قهضادا ئیبنو رهواحه له بهردهم مهوکیبی حهز رهت هوه
ته شریفی دهرویشتهو ئهم سروودهی دهخویندهوه (رهجهز):

خلوا بني الكفار عن سبيله اليوم نضربکم علی تنزله
ضربا یزیلُ الھام عن مقيله ویذهل الخلیل عن خلیله

ئیمامی عومه ریش (همزای خوی لێ بێ) پێی دهفرموی: (ئهوه چۆن ههلهی وا
دهکهی ئهی ئیبنو رهواحه! لهخاکی بهست (حهرم) ی خودادا له خزمهت
حهز رهت دا، شیعر دهخوینیت هوه؟! پیغه مبه ریش (دروودی خودی لهسهر بێ) دهفرموی:
(ئهی عومه! وازی ئی بیینه با شیعرهکانی بخوینیت هوه، بهو کهسه که گیانی
منی به دهسه، قسهکانی ئهم له شیرو تیر چاکتر کاریان ئی دهکا).

لهغه زایهکا له خزمهت پیغه مبه ردا، هاوڕێیان ههموویان لهتاو گهرمای زۆر
ههموو دهستیان دانا بوو لهسهر سهریان، کهسیان به پڕۆزوو نه بوون، بیجگه له
پیغه مبه رو ئیبنو رهواحه.

ئیبنو عەبدولبەر (رمزی خوی لی بن) لە ئیستیعبا دەفەر موی: چیرۆکەکی ئیبنو رەواحە و ژنەکی و کەنیزەکەکی بەناوبانگە، لەچەند روویەکی ساغەو و خۆمان گیراومانەتەو، کە ئاواپە: ئیبنو رەواحە شەوێ دەرپواتە لای کەنیزەکەکی، ژنەکی پێی دەرانی و لەسەر ئەو سەر زەنشتی دەکا، ئەویش حاشای لی دەکا، ژنەکەیش دەلی: من بەچاوی خۆم ئەو دەم بینی دەی ئەگەر راست دەکی دروست نەبووی لەگەڵیدا، فەرموو هەنێ قورئان بخوینە، چوونکە بۆ لەشپیس دروست نییە کە قورئان بخوینێ؟ ئیبنو رەواحەیش دەفەر موی (وافر):

شهدت بأن وعد الله حق وأن النار مثوى الكافرينا
وأن العرش فوق الماء حق وفوق العرش رب العالمينا
وتحملة ملائكة غلاظ ملائكة الإله موسميناً

ژنەکەیشی دەلی: (باوەرم بەخودا کردوو چاوی خۆم بەدرۆ خستەو!) چونکە ژنەکی قورئانی نەخویند بوو، وە قورئانی لەبەر نەبوو

۵۷۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (رَأَيْتُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَأَنَّ بِيَدِي قِطْعَةً إِسْتَبْرَقَ فَكَأَنِّي لَا أُرِيدُ مَكَانًا مِنَ الْجَنَّةِ إِلَّا طَارَتْ إِلَيْهِ وَرَأَيْتُ كَأَنَّ اثْنَيْنِ أَتَيَانِي أَرَادَا أَنْ يَذْهَبَا بِي إِلَى النَّارِ فَتَلَقَاهُمَا مَلَكٌ فَقَالَ لَمْ تُرْغِ خَلِيًّا عَنْهُ (الْحَدِيث ۱۱۵۶) فَقَصْتُ حَفْصَةً عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِحْدَى رُؤْيَايَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نِعَمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ) (الْحَدِيث ۱۱۵۷). (۵۱۶)

لەتاجدا لەبەرگی پێنجەمی کوردیەکەدا، لە لاپەلاڕە (۱۳۰) دا، ئەم فەرموودەیە ئاواپە: ئیبنو عومەر (رمزی خوی لی بن) فەرمووی: بەسەرینی پێغەمبەر

(دروودی خودای لسمبر بڼ) نه گهر پیاوئ خه ونیکي بدیبایه دهیگیراپیه وه بؤ پیغه مېهر (دروودی خودای لسمبر بڼ) منیش به عه زړه ته وه بووم تا خه ونئ ببینم هه تا بیگیرمه وه بؤی، لهو سهرده مه دا من هه زړه کار بووم، جه هیلیکی ره بن بووم، ژنم نه بوو، له مزگه وت ده خه وتم، جارئ له خه وما دیم وا دوو فریشته وهك بمگرنو بمبهن بؤ دؤزه خ وا بوو، ناگره ككش وهك بیري له ناو مه وه له چنراو ناوا هه لچنراو بوو، هه روا دوو شاخه ی هه بوو، وهکی دوو شاخه ی جه رخی سهر بیر، جه ند كه سیکی تیادا بوون ناسیمنه وه، ئیتر دهستم كرد به گوتنی په نا ده گرم به خودا له زیانی ناگر، جا له م کاته دا دوو فریشته كه گه یشتن به فریشته یه کی تر، فریشته تازه كه پیی گوتم: ترست نه بی (وه به وانیشی فهرموو: وازم ئی بهینن) له پاشا هم خه ونه م گیراپیه وه بؤ جه فصه ی خوشكم، كه هاوسه ری جه زرم ت بوو، جه فصه ییش دهیگیراپیه وه بؤ پیغه مېهر (دروودی خودای لسمبر بڼ) ده فهرموئ: (عه بدوللا پیاو چاكه، بریا - شه ونویژي ده كړدا) سالی كوری عه بدوللا ی كوری عومه ر (رمزای خودایان لڼ بڼ) دهیغه رموو: ئیتر له وه دوا عه بدوللا ی باوكم به شه و نه ختیک نه بی نه ده دنووست، هه ر خه ریکی شه ونویژ بوو! (ریاض/۳/ ۴/۸۸۲).

پایانی

مامؤستای عه سقه لانی (محمه نځوی ئی بڼ) ده فهرموئ: باسه گانی شه ونویژ (تهجد) و نه و باسانه ی تر كه وان له گه لیا - مه به ست: هه تا باسی (التطوع بعد المكتوبة) یه - شه ست و شه ش فهرمووده یان له خو گرتووه، دوازه یان رسته كرتاون (واته: موعه لله قن: بی رشتن) نه وانی تریان په یوه ستن واته: (مه وصولن) چلو سییان یا له م باسه دا یا له باسه گانی پی شیه وه دووباره بوونه ته وه، پوخته كه یان (۶۶-۴۳=۲۳) بیست و سی فهرمووده یه، (هه ر بیست و سی كه یان له ته جریده كه دا هه ن، له ژماره - ۵۵۸ هه تا ۵۸۰) موسلیمیش رمزای خوای ئی بی هه موویانی گیراوده ته وه بیجگه له مانه یان:

۱- (۱۱۳۹ فتح. له ته جریده که دا نییه)

۲- (۵۶۹ ت = ۱۱۴۱ ف)

۳- (۱۱۴۳ ف. له ته جریده که دا نییه چونکه به ته واوی دی)

۴- نهو ته علیقه یه که وا له پیش فهرمووده ژماره (۱۱۴۶) هوه له فته تحولباریدا، له ته جریده که دا نییه، چونکه ته علیقه کانی بوخاری له ته جریدی بوخاریدا نین.

۵- (۵۷۷ ت = ۱۱۵۴ ف)

۶- (۵۷۸ ت = ۱۱۵۵ ف)

۷- (۵۸۰ = ۱۱۶۶ ف. له ته جریده که دا له سهرتای یه که م باسی دوا نه م باسه ی ژیر دسمانه). عه سقه لانی دهیشفه رموی: هه روا دمبیستراو (ئه شهر) ی صه حابه و تابیعیشی تیا دایه. که واته: کوی فهرمووده کان و بیستراوه کان ده که نه (۱۰۶۶ + ۷۶) له م حه فتاو شه شه بیست و سیانیا ن له ته جریده که دا هاتوون. چونکه دوو باره و ته علیق و ئه شهر له ته جریده که دا نین، دوو باره له یه که شوین دهنووسری، مه گهر چؤنھا.

تییینی:

به پیی نهو ژماره دانانه ی که له م نوسخه تازانه دابؤ فته تحولباری کراوه، له لایهن (محمد فؤاد عبدالباقی و هاوړیکانیه وه - چاپی یه که م ۱۴۰۷ ک - ۱۹۸۶ ز - قاهره) گه لی له باسه کان ژماره کانیا ن ته واو دمرناچی. نه و دتا له م باسه دا کوی فهرمووده و ئه شهر و ته علیقه کان ده که نه (۷۶) که چی نه وان ژماره یان به (۵۲) په نجاو دوو داناوه، نه گهر ژماره ته نیا بؤ فهرمووده کانیش دابنری ده که نه (۵۴) نه که (۵۲) له لایه کی تریشه وه هه ندی فهرمووده ی نه م باسه هه یه عه سقه لانی به یه که فهرمووده ی داناوه، که چی نه وان دوو ژماره یان بؤ داناوه،

وهك ژماره (۱۱۲۱، ۱۱۲۲) كه پيشهوا بوخاری به دوو رشته گيړاويه تيه وه، له عه بدوللای كورې موحه ممه دو له مه حموودی كورې غه يلانه وه، وه عه سقه لانی له تنه نبیه كه ی كوتایى رافه ی ئه م فهرمووده یه دا ده فهرموئ: (مه تنی ئه م فهرمووده یه، سیاقه كه ی به پئی له فضی مه حمووده، سیاقی عه بدولل بؤ ئه م مه تنه له دو او له تنه عبیردا دئ). كه ته ماشای ته رقیمی عومه ده تولقارئش ده كه ی (دار احیاء تراث العربی) بؤ ئه م قه دمه ره (۴۵) ژماره یان داناوه له ژماره (۱۵۰ - ۱۹۴) به پئی ی بؤ چوونى به نده دمبئ له ته رقیمی فهرمووده كانی صه حیجی بوخاریدا، چهن خالئ ره چاو بكرئ:

- ۱- نه طرافى حه دیشه كه. ۲- بؤ چوونى خاوه ن شه رحه كه، سه بارمت به مه تنه كه كه سه رباسه، یا حه دیشه، مه وصوله یا موعه لله قه، یا نه شه ره. ۳- به تايبه تی له ته رقیمی فه تحولباریدا.

بسم الله الرحمن الرحيم

يا حي يا رحمان يا رحيم حقق لنا الآمال يا كريم!

(۲۶) باسه كانی نويزی سووننه ت

(نويزی سووننه ت دوو ركات دوو ركات سووننه ت)

۵۸۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْإِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ يَقُولُ إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ

قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ
ثُمَّ أَرْضَنِي قَالَ وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ. (الحديث - ۱۱۶۶ - طرفاه في: ۶۳۸۲،
(۷۳۹۰). (۵۱۷).

جابیری کوپی عہدوللا (ہمزای خودمان لے بی) فہرمووی: پیغہ مبہر (درودی خودی لہسہر بی)
دہستووری وابوو، بؤ ھہموو کارو فرمانی، فیڑی نیستیخارہ (داوای نیشاندانی
خیڑی دہکردین، وەك چؤن فیڑی سوورہتہکانی قورئانی دہکردین،
دہیفہرموو:) ٺہگہر یہکیکتان نیازی کاریکی ھہبوو، وە نہیدہزانی باشہ یا
خراپہ، با لہ پیشا دوو پکات نویژی سوننہت بکا، بلی: اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ
بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ
وَلَا أَغْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي: يَا فہرمووی: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي
عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضَنِي بِهِ:

ئہی خودایہ! داوات لی دہکم کہ بہ عیلم و زانستی خؤت و دہسہلات و
تہوانایی خؤت چاکہ و خیرم نیشان بدہو ئہوہی باشہ بؤم زالم بکہ بہسہر
کردنیا، وەداوای بہشو بارہو بہخششی گہورہی خؤت لی دہکم، چونکہ
تؤتوانای ھہموو شتیکت ھہیہو، من بی دہسہلاتم و تہوانام نییہ، وەتؤ
ھہمووشت دہزانی و من نازانم، وەھہرخؤت توانو زانای بہھہموو نہینی و
ئاشکرایہك، پەروردگارم! تؤدہزانی ٺہگہر ٺہم کارہ باشہ بؤم، باشہ بؤدین و
ئاینم، باشہ بؤژیانم و بؤ سہرئہنجامی کارم).

یافہرمووی: باشہ بؤئیستام و باشہ بؤ پاشہرؤژم، ئہوا لہچارہمی بنوسہو
ئاسانی بکہبؤم و لہپاشیشا پیت و بہرہکەتی تیبخہبؤم، وەتؤ دہزانی ٺہگہر
ٺہم ئیشہ خراپہ بؤم، خراپہ بؤدین و ئاینم و خراپہ بؤگوزمرانم و بؤ

سەرئەنجامی کارم، یافەرموی: خراپە بۆئیستامو پاشەپۆژم، ئەو لەمن لادەومنیش لەئەولادە، وەچی چاکە ئەوەم لەچارەبنوسە، لەپاشاپازیم بکە پێی!).

پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (وەناوی نیازەکیشی بەیانی). واتە: لەویدا کەدەلێی: تۆدەزانی ئەم کارە... بێی: ... ئەم کارە کەژن هێنانە، یاخانوکپینە، یائەمەییە، یائەوہییە، باشە بۆمن ... تا دواوی. (تاج/۱/۵۱۰-ب/د/ت/ن).

سەرەوکاری دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی

۵۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى شَيْءٍ مِنَ التَّوَافِلِ أَشَدَّ مِنْهُ تَعَاهُداً عَلَى رَكْعَتِي الْفَجْرِ. (الحديث: ۱۱۶۳). (۵۱۸)

عائیشە (پەزای خۆی لێ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هیچ سونە تێکی تری وەک دوورکاتە سوننەتەکی پێش نوێزی بەیانی ئاوابەباشی سەرەوکاری نەدەکرد! . (ت/۱/۳۰۶-ش/د).

چی لە دوو رکاتە سوننەتەکی بەیانییدا دەخوێنێ

۵۸۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُخَفِّفُ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ هَلْ قَرَأَ بِأَمِّ الْكِتَابِ. (الحديث: ۱۱۶۵). (۵۱۹)

(۵۸۸) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر، رقم: ۷۲۴.

(۵۱۹) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب ركعتي سنة الفجر

رقم: ۷۲۴- المترجمه.

عائیشہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہیں) ئہوہندہ بہگورجی دوورکاتہ سوننہتہکھی پپیش نویژی بہیانی دہکرد، تہنانہت لہدلی خوّمہوہ دہم گوت: چوّن فریای خویندنی فاتحہ دہکھوئ! (ت/۱/۳۰۶-ش/د/ن).

کردنی نویژی چیشتہنگاو لہ مالہوہ (لہناوایی دا)

۵۸۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوْصَانِي خَلِيلِي بِثَلَاثٍ، لَا أَدْعُهُنَّ حَتَّى أَمُوتَ: صَوْمٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، وَصَلَاةُ الضُّحَى، وَكُومٌ عَلَى وَثْرٍ.

ئہبوو ہورہیرہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: دؤستی ئازیزم پیغہمبہری خوشہویستم (دروودی خودی لسمہر ہیں) ئہم سیّ ئاموژگاریہی کردوم، ہہتا دہمرم تہرکیان ناکہم: لہہہموو مانگی سیّ پوژ بہپوژوو دہم، وہہہموو پوژی بہلایہنی کہمہوہ دوورکات نویژی چیشتہنگاو بکہم، وہہہموو شہوئ لہپپیش خہوتندا نویژی ووتر بکہم. (ت/۱/۴۸۵-ش/د/ن). (الحدیث: ۱۱۷۶ فتح الباری). (۵۲۰)

کردنی دوورکات نویژی سوننہتی پپیش نیوہرؤ

۵۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -كَانَ لَا يَدْعُ أَرْبَعًا قَبْلَ الظُّهْرِ وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْعَدَاةِ. (الحدیث: ۱۱۸۲). (۵۲۱)

عائیشہ (ہمزی خوی لیں ہیں) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودی لسمہر ہیں) ہہرگیز ئہم نویژہ سوننہتانہی تہرک نہدہکرد: چوار رکات لہپپیش نویژی نیومروؤووہ دوورکاتیش لہپپیش نویژی بہیانہوہ. (ت/۱-ش/د/ن).

(۵۲۰) اخرجہ مسلم فی صلاة المسافرين وقصرها، باب: استحباب صلاة الضحی.. رقم: ۷۲۱.

(۵۲۱) بروانہ(مسلم: صلاة المسافرين وقصرها، باب: جواز النافلة قائما وقاعدا، رقم: ۷۳۰).

نویژی سووننه تی پیش شیوان

۵۸۵- عَبْدُ اللَّهِ الْمُزَنِيُّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (صَلُّوا قَبْلَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ قَالَ: فِي الثَّالِثَةِ: (لِمَنْ شَاءَ) كَرَاهِيَةً أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً. (الحديث: ۱۱۸۳- طرفه في: ۷۳۶۸). (۵۲۲)

عبداللای موزهنی (رمزی خوی لی بن) له پیغهمبهره وه دهفهرموئ: (دروودی خودای لسمهر بن) (دوورکات نویژی سووننه، له پیش نویژی شیوانه وه بکهن) له سهری جاری سیهه ما فهرمووی: (نهمه بو که سیکه نارمزوی کردنی نهم نویژه سووننه تهی هه بی). پیغهمبهر (دروودی خودای لسمهر بن) بو یه وای فهرموو، نه وه کو مهردووم بی که نه ده ستورو وایزانن که ده بی ههر بکری.

پیوستی سهره باسه کان

لاپهړه

بابهت

پیشه کی

۵

۱- باسی نه وودی سرووش (وه جی) چۆن چۆنی دهستی به هاتن کرد بۆ پیغه مبهری خوا،
هه زره تی موحه ممه د (د.خ)

۳۳

۲- نامه ی بړوا (کتاب الإيمان)

۳۴

باسی کاروبار هکانی باومر

۳۶

کام موسولمانه زۆر باشه

۳۷

خۆراک به خشین به شیکه له نیسلام

۳۷

به شیکه له نیمان جی بۆخوی پیخوشی بۆ برای موسولمانیشی پی خوشی

۳۸

باسی خوشه وپیستی پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بی) له باومر

۳۹

باسی چیژی شیری باومر

۴۰

باسی نیشانه ی باومر حویی نه نصاره

۴۲

باسی: به شیکه له ناپینداری نه گهر له دهست ئازاوه رابکه ی

۴۴

باسی: پیغه مبهر له هه موو که سی زیاتر له خوا دترسی

۴۴

باسی باومر به هیژو بی هیژی هه یه

۴۷

شهرمو هه یا به شیکه له نیمان و باومر به خوا

۴۸

نه وودی شاهه تمان بهینی و نوپژر بکاو زهکات بدا سهر و سامانی پارێزراون

۴۹

باسی: هه ندی دهفه رموون نیمان کرده ویه

۵۰

کاتی نیسلام له سهر واتای راسته قینه نه یی

۵۲

کفر تا کفر فهرقی هه یه

۵۳

که س به کردنی تاوانهکانی سهرده می نه فامی کافر نابی جگه له شیرک و کوفر

۵۴

باسی: صلح له نیوان موسولماناندا

۵۵

باسی: زولم تا زولم جیاوازی هه یه

۵۸

باسی: نیشانه ی مرؤی ناپاک (مونا فیق)

۵۹

کردنی ته راویح له شهوی لیل القدر دا نیشانه ی نیمانه

۶۰

باسی: غهزا کردن له باومر

۶۱

باسی: شه و نوپژی رده مهزان نیشانه ی باومر ی ساخه

۶۲

باسی: نوپژر له نیمانه

۶۵

باسی به جوانی موسولمان بوون

۶۶

باسی باشترین ناپینداری

- ۶۸ باومر زیادو کم دمکا
- ۷۱ باسی: زهکات له ئیسلامه
- ۷۳ باسی: شوین کهوتنی تهرم له باومره
- ۷۶ باسی هاتنی جوهرائیل بۆلای پیغه مېهر بۆ روونکردنه وهی ئیمان و ئیسلام و ئیحسان
- ۷۸ باسی: کهسێ ئایینی خوێ له نهنگ بهاریژێ
- ۸۱ دانسی پێنج یهک له باومره
- ۸۴ باسی: کرده وه ههیه بههوی نیازه وه دمی به صه دهقه
- ۸۵ (۳) نامه ی زانیین (کتاب العلم)
- ۸۹ باسی په خشی زانیین
- ۹۱ باسی: دانیشتن له شویندا کهریزی کۆرکه کۆتایی دئ
- ۱۴۴ (۴) نامه ی ده ستنوێژ
- ۱۶۶ باسی: بهراموهی سهگ و شوین پای له ناو مزگهوتا
- ۲۰۸ (۵) نامه ی خویشۆردن (غوسل)
- ۲۲۰ (۶) نامه ی بیتوێژی (کتاب الحيض)
- ۲۳۴ (۷) نامه ی تهیه موم (کتاب التیمم)
- ۲۴۵ (۸) نامه ی نوێژ (کتاب الصلاة)
- ۲۵۱ (۹) چه ند باسیکی نوێژ به جل و بهرکه وه (أبواب الصلاة في الثياب)
- ۲۷۴ (۱۰) باسه کانی رووکه (أبواب القبلة)
- ۲۸۰ (۱۱) باسه کانی مزگهوت (أبواب المساجد)
- ۲۲۳ (۱۲) باسه کانی بهر بهست (سوتره ی نوێژ کهر)
- ۲۳۲ (۱۳) نامه ی کانه کانی نوێژ (کتاب مواقيت الصلاة)
- ۳۶۰ نوێژی قهزا به جه ماعت دهکری
- ۳۶۱ باسی قهزای نوێژی له بیر چوو
- ۳۶۳ باسی گوشتوگۆ له پاش نوێژی خهوتنان
- ۳۶۹ (۱۴) نامه ی بانگ (کتاب الأذان)
- ۳۸۲ (۱۵) نامه ی جه ماعت و پېشنوێژی (کتاب الجماعة والإمامة)
- ۴۱۱ (۱۶) نامه ی چۆنییتی نوێژ (کتاب صفة الصلاة)
- ۴۶۵ ۱۷- نامه ی ههینی (کتاب الجمعة)
- ۴۶۵ نوێژی ههینی فهرزه
- ۴۶۶ خوێنخۆش کردن بۆ ههینی
- ۴۶۶ باسی گه ورمی ههینی (فضل الجمعة)

- ۴۶۷ رۆندان لەسەر و پەش
- ۴۷۴ سیواک کردنی پۆزی ھەینی
- ۴۷۵ لەنویژی بەیانی پۆزی ھەینی دا چی سوننەتە بخویندێت
- ۴۷۵ باسی کردنی ھەینی لەگوندو شاردا
- ۴۷۶ ئەگەر کەسێ نەچێ بۆ نوێژی ھەینی ئایا خۆشۆردنی لەسەر وەک ژن و منال
- ۴۷۷ لە ماوەی چەندەو دەبێ بچن بۆ نوێژی ھەینی ..
- ۴۷۸ کاتی کردنی نوێژی ھەینی
- ۴۷۹ لەقرچە ی گەرمادا، کاتی نوێژی ھەینی کەمە؟
- ۴۷۹ باسی پۆشتن بۆ نوێژی ھەینی ..تاد
- ۴۸۰ دروست نیە کەسێک کەسێکی تر ھەلبەستێت و خۆی لە جینگەکە ی دابنیشێ
- ۴۸۱ بانگی پۆزی ھەینی
- ۴۸۱ یەك بانگیبۆ بانگ دەفەرموێ
- ۴۸۲ بۆشۆیژ لەسەر دوانگە، کەگۆی لەبانگ بوو وەلامی دەسەنیتەو
- ۴۸۳ واپەسەنە و تار لەسەر دوانگە بەدرا
- ۴۸۵ و تار دەبێ بەپێتو ەبێ
- ۴۸۵ واباشە لەوتارا لەپاش ستایش، و تار خوێن بێ! اما بعد
- ۴۹۰ نوێژی دیاری مژگەوت لەکاتی وتارا
- ۴۹۲ داوا یاران لەوتاری نوێژی ھەینی دا
- ۵۰۰ ۱۸-باسەکانی نوێژی ترس (أَبواب صلاة الخوف)
- ۵۰۳ ۱۹-نامە ی ھەردوو جەننەکان (کتاب العیدین)
- ۵۰۳ باسی یاری کردن لەجەژندا بەقەلغان و نۆزە
- ۵۰۴ پۆزی جەژنی رەمەزان، شتێ بخوا، ئەوسا بپروا بۆنوێژی جەژن
- ۵۰۵ سوننەتی ھەردوو جەژن بۆ موسوڵمانان
- ۵۰۵ باسی شت خواردن لەپۆزی جەژنی قورباندا
- ۵۰۷ چون بۆ نوێژ گاکە بەبێ دوانگە
- ۵۰۹ چوون بۆنوێژی جەژن بەبێ یابەسواری، و تار لەپیش نوێژەکەدا یە، بانگ و قامەت
- ناکرێن بۆ نوێژی جەژن
- ۵۱۰ گەورمیی خیری کردەو ی جاگە لەجوار پۆزە ی جەژنی قوربان
- ۵۱۱ قوربان ی کردن لەپۆزی جەژندا
- ۵۱۱ رێگۆرکی لەکاتی گەرانەو لەنوێژی جەژن

- ۵۱۱ کهسی نوپژی جهۆنی جوو دوورکات نوپژ دهکا
- ۵۱۴ ۲۰- نامه‌ی نوپژی وهتر (کتاب الوتر)
- ۵۱۴ باسه‌کانی ومتر
- ۵۱۵ باسی کاته‌کانی کردنی ومتر
- ۵۱۵ با ومتر بکا به‌دواترین نوپژی شهوی
- ۵۱۶ ومتر کردن به‌سواری ولاخ
- ۵۱۶ خویندنی قونووت له‌به‌رو دوی روکووع
- ۵۱۹ ۲۱- نوپژه بارانه (صلاة الاستسقاء)
- ۵۲۲ له‌کاتی ره‌شه سال و بی بارانیدا مه‌ردوم داوی پارانه‌وه له‌پیش‌نویژ بؤ باران ده‌که‌ن
- ۵۲۴ کردنی نوپژه بارانه له‌مزگه‌وتیکا جومعه‌و جه‌ماعه‌تی تیا بکری
- ۵۲۵ قورئان خویندن له‌نوپژه بارانه‌دا به‌ده‌نگی به‌رزه
- ۵۲۶ گووته‌ی کاتی بارینی باران
- ۵۲۶ کاتی با هه‌ل ده‌کا
- ۵۲۷ فهرمووده‌که‌ی (نصرت بالصبا)
- ۵۲۷ باسی بوومه له‌رزه ئایات
- ۵۲۸ خوا نه‌بی که‌س نازانج باران که‌ی دمبارئ
- ۵۳۴ ۲۲) نامه‌ی خۆر گیران و مانگ گیران - کتاب الکسوف
- ۵۳۴ نوپژی خۆر گیران
- ۵۳۵ باسی خیر کردن له‌خۆر گیراندا
- ۵۳۷ بانگه‌وازی نوپژی خۆرگیران
- ۵۳۷ په‌نا به‌خوا گرتن له‌سزای گۆر له‌خۆرگیران
- ۵۳۹ کردنی نوپژی خۆر گیران به‌کۆمه‌لی
- ۵۴۱ به‌نده نازاد کردن له‌خۆر گیران
- ۵۴۱ باسی یادی خودا له‌خۆر گیران
- ۵۴۲ له‌نوپژی خۆرگیران و مانگ گیران به‌ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوینری
- ۵۴۵ ۲۳) نامه‌ی کوپ‌نووشی قورئان‌خویندن (کتاب سجود القرآن)
- ۵۴۸ ۲۴) باسه‌کانی کورت کردنه‌وه‌ی نوپژ (أبواب تقصیر الصلاة)
- ۵۵۱ له‌سه‌فه‌ردا نوپژی شیوان کورت ناکریت‌هوه
- ۵۵۲ باسی کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری ولاخ بارووشی له‌پرووگه‌نه‌بی
- ۵۵۲ کردن نوپژی سوننه‌ت به‌سواری گویدریز
- ۵۵۹ نه‌کردنی نوپژه سوننه‌ته‌کانی پاش و پیش فهرزماکان

- ۵۵۹ نوپـژى سـوننەت لەسـەفەرا
- ۵۶۰ کۆکردنەوهى نوپـژى شـيوان و خەوتنان لەسەفەردا
- ۵۶۱ کردنى نوپـژ لەسەرلا
- ۵۶۱ کردنى نوپـژ هەندىكى بەدانىشتنەوه و هەندىكى بەپـيۆه
- ۵۶۲ ۲۵) باسەكانى شەو نوپـژ (أَبْوَابُ الشَّهَادَةِ)
- ۵۶۴ باسى گەورەى شەونوپـژ
- ۵۶۶ نەکردنى شەونوپـژ لەبەر نەخۆشى
- ۵۶۶ هاندانى كەسوكار لەسەر شەونوپـژ
- ۵۷۰ شەونوپـژى پـيغەمبەر (دروودى خواى لەسەر بـي)
- ۵۷۱ خەوتنى بەرە بەيان
- ۵۷۲ باسى راوستانى دوورو درپـژ لەشەونوپـژدا
- ۵۷۳ شەونوپـژى پـيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بـي) چەن ركات بوو
- ۵۷۴ شەيتان سـي گـرئ دەدا لەپـشته سەرى كەسـي شەونوپـژنەكا
- ۵۷۶ هەروا شەيتان گمپـژ دەكاتە ناوگويـچكەى
- ۵۷۶ باسى نزاو نوپـژ لە كۆتايى شەوهوه
- ۵۷۷ باسى كەسـي لەسەرمەتاي شەوهوه بخەوئ و كۆتايى شەو بە خواپەركستى ئاومدان بكاتەوه
- ۵۷۸ باسى شەونوپـژى پـيغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بـي) لەمانگى رەمەزان و لەمانگەكانى تـرى سـال دا
- ۵۸۰ بار لە خۆ قورس كردن لەپەركستش و خواپەركستيدا باش نـييه
- ۵۸۱ كەسـي شەونوپـژ بكاو لەپاش خوو پـيۆمگرتن وازى ئـي بـيئـي، كاريكى ناباش و مكروه دمكات
- ۵۸۱ باسى بەهرەى كەسـي بەشەو بەدم يادى خداوه لەخەو خەبەرى بـيئەوه نوپـژ بكات
- ۵۹۰ ۲۶) باسەكانى نوپـژى سـوننەت
- ۵۹۰ نوپـژى سـوننەت دوو ركات دوو ركات سـوننەتە
- ۵۹۲ سەرمەكارى دووركاتە سـوننەتەكەى پـيش نوپـژى بەيانى
- ۵۹۲ چى لە دوو پـكاتە سـوننەتەكەى بەيانيدا دەخوئـري
- ۵۹۳ كردنى نوپـژى چـيشتەنگاو لەمالەوه (لەئاوايى دا)
- ۵۹۳ كردنى دووپكات نوپـژى سـوننەتى پـيش نـيۆمـرؤ
- ۵۹۴ نوپـژى سـوننەتى پـيش شـيوان
- ۵۹۵ پـيـركستى سەرهـباسەكان